

இலங்கைத் தம்ழர்
சந்தனை வளர்ச்சியில்
அமெரிக்க ம்ஷன்

கலாந்தி எஸ். ஜெபநேசன்

குமரன் புத்தக இல்லம்

To

Prof K. Swathamby
with thanks for
all the help
rendered

A. Jagan

30/12/2017

இலங்கைத் தமிழர் சிந்தனை வளர்ச்சியில்
அமெரிக்க மிஷன்

19ஆம் நூற்றாண்டில் அமெரிக்க மிஷனரிமார் யாழ்ப்பாணத்தில் மேற்கொண்ட
உயர்கல்வி முயற்சிகள் பற்றிய ஓர் ஆய்வு

To

Prof. K. S. Subramanyam

With thanks for
all the help

Remember

X. J. J. J.

30/12/2007

Digitized by Noolaham Foundation.

noolaham.org | aavanaham.org

இலங்கைத் தமிழர் சிந்தனை வளர்ச்சியில் அமெரிக்க மிஷன்

19ஆம் நூற்றாண்டில் அமெரிக்க மிஷனரிமார் யாழ்ப்பாணத்தில்
மேற்கொண்ட உயர்கல்வி முயற்சிகள் பற்றிய ஓர் ஆய்வு

10539. S. C.

பேராயர் கலாநிதி எஸ். ஜெபநேசன்
இலங்கைத் தென்னிந்தியத் திருச்சபை

பொது அலுவலகம்
விசேட பொது அலுவலகம்

குமரன் புத்தக இல்லம்
கொழும்பு - சென்னை

2009

வெளியீட்டு எண் : 337

இலங்கைத் தமிழர் சிந்தனை வளர்ச்சியில் அமெரிக்க மிஷன்
(19ஆம் நூற்றாண்டில் அமெரிக்க மிஷனிமார் யாழ்ப்பாணத்தில் மேற்கொண்ட உயர்கல்வி
முயற்சிகள் பற்றிய ஓர் ஆய்வு)

கலாநிதி எஸ். ஜெபநேசன் எழுதியது.

பதிப்புரிமை © 2009 கலாநிதி எஸ். ஜெபநேசன்

குமரன் புத்தக இல்லத்தினால் வெளியிடப்பட்டது

361, 1/2 டாம் வீதி, கொழும்பு-12, தொ.பே. 060 2097608, மி.அஞ்சல்: kumbhik@gmail.com
3 மெய்கை விநாயகர் தெரு, குமரன் காலனி, வடபழனி சென்னை - 600 026

குமரன் அச்சகத்தில் அச்சிடப்பட்டது

361, 1/2 டாம் வீதி, கொழும்பு-12

The Development of Tamilan Thought in The Nineteenth Century Sri Lanka:
The Contribution of the Higher Educational Enterprise of the American Missionaries
By. Dr.S.Jebanesan

Copyright © 2009 by Dr.S.Jebanesan

Published by Kumaran Book House

361,1/2 Dam Street, Colombo -12,Tel. - 2421388, E.mail : kumbhik@gmail.com
3 Meigai Vinayagar Street, Kumaran Colony, Vadapalani, Chennai - 600 026

Printed by Kumaran Press (Pvt) Ltd.

361,1/2 Dam Street, Colombo -12

ISBN 978 - 955 - 659 - 150 - 7

சமர்ப்பணம்

1989 ஆம் ஆண்டு நவம்பர் மாதம் 29 ஆம் திகதி
அவுஸ்திரேலியாவில் காலமான
எனது பிரிய சகோதரன்
டாக்டர் எஸ். ஜெயசீலனின்
அரும் நினைவுக்கு

FOREWORD *

The significance of this work lies in that it goes beyond the old historiographical formula of the contributions of the Missionaries and goes into the deeper questions of the interplay the missionary activities had with the “Modernization” of the Sri Lankan Tamil Community in particular and Sri Lanka in general. Thus it inaugurates a very useful trend of going into the historical foundations of the ‘formation’ of modern Jaffna Society.

The interesting fact is that the American Missionaries were not colonialists in the sense the Methodist Mission and the Church of England were. In fact the American Missionaries were much open and more sympathetic to the traditions of the Orient. However, the use made of the education that flowed out from this tradition was used by the local community and the Sri Lankan community at large to gain places within the overall colonialist frame work. The date of the Batticotta Seminary is significant (1823 to 1855). This was the time when Arumuga Navalar conditioned as he was by the Wesleyan Methodist tradition was also going beyond it to develop ways and means of absorbing the modernization without any injury to the traditional ways of life of the Tamil community in Jaffna. In its more mature years Navalar did formulate a socio-political and intellectual way out of integrating Tamil with Saivism (that form of Hinduism practised by the articulate sections of the Jaffna community), which was later taken over by the other two major communities, Muslims (Siddik Lebbe) and the Sinhalese (Anagarika Dharmapala).

* இந் நூலின் ஆங்கிலப் பதிப்புக்கு வழங்கப்பட்ட அணிந்துரை.

This work, a revision of the dissertation presented to the University of Jaffna in 1987 by the author, goes very deep into the whys and hows of what the American Missionaries did in the field of education, thus throwing light on the beginnings of a socio-educational process which has had a major impact on the politics of modernization in Jaffna & Sri Lanka. The author, then a Vice-Principal of Jaffna College, had delved deep into the archives of American Missionaries and brought to light hitherto unpublished material. The bringing out of this material defies the formulaic treatment of the work of the American Missionaries and sets out itself on the path of "discovering" the manner in which the Jaffna Society, not only benefited by it but also influenced the course of American Missionary history in Jaffna in having to close the Seminary in 1855 and start Jaffna College with a new orientation in 1872.

From a Vice-Principal of Jaffna College (1986 to 1988) he became the Principal of the Institution (1988 to 1993) and is now the Bishop of the Jaffna Diocese of the Church of South India. This is a laudable stride by any standards.

This revised work reflects the maturity of a man who today heads the church with distinction, inheriting the bishopric from one of the most dynamic bishops of the American Mission in Sri Lanka, the Rt. Rev. Dr. D.J. Ambalavanar, who expanded the American Mission from within the Jaffna Peninsula to an All Island Church. Bishop Jebanesan is providing better breadth and more depth to his inheritance and in intellectual terms this work shows out, how he sees the historical role of the congregational church and its contemporary potentialities as a part of the Church of South India.

Bishop Jebanesan, whom I know personally, has earned great respect in South Indian Church circles. He is today a respected Tamil scholar both in South India and Sri Lanka and his great asset is that he is accepted as a scholar beyond the confines of religion. In a way Bishop Jebanesan reflects in his own way the positive role the church, especially the Protestant Church, is trying to view developments in Sri Lanka and help promote a more balanced development for the country as a whole. To me, it is a matter of great personal satisfaction that I was

associated with him at the time he was sharpening himself as a research scholar of distinction.

It is very rarely that one's research student becomes a Bishop and I would like to congratulate myself for this achievement of Bishop Jebanesan, for in him, I see what sincerity of purpose and devotion to the search for truth can bestow.

I am sure the intellectual and spiritual journey of Bishop Jebanesan will over the years to come be a great asset to the church, the community and the nation,

Karthigesu Sivathamby

Professor Emeritus

University of Jaffna

2/7, Ramsgate Apartments
Colombo 6
Sri Lanka

முகவுரை

இலங்கைவாழ் தமிழ் மக்களின் உயர்கல்வி வரலாற்றிலே 1823ஆம் ஆண்டிற்கும் 1855ஆம் ஆண்டிற்கும் இடைப்பட்ட காலப்பகுதி ஒரு முக்கியமான காலகட்டமாகும். யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டிற் சமயப் பிரசாரஞ்செய்வதற்கென அமெரிக்காவிலிருந்து வந்த மிஷனரிமார் இக்காலப்பகுதியிலே மேற்கத்தியப் பல்கலைக் கழகங்களுக்கீடான ஒரு கல்லூரியை நிறுவி நடத்தினார்கள். இக்கல்லூரி பலவித சிறப்புக்களைப்பெற்று இலங்கையிலே தனித்துவமுடையதாக இருந்தது.

ஆசியாவில் நிறுவப்பெற்ற மிகப் பழைமைவாய்ந்த, நவீனபாணியிலமைந்த உயர்தரக் கல்லூரிகளில் இதுவே மிக முற்பட்டது என்று கருதப்படுகின்றது. இலங்கையில் வேறெந்தப் பாகத்திலும் இதற்கீடான கல்வி நிலையமொன்று பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டு முழுவதிலுமே அமைக்கப்பட்டிருக்கவில்லை யென்பது குறிப்பிடத்தக்கது. சுதேசிக ளுக்கு ஆங்கிலக் கல்விமூலம் உயர்கல்வி போதிக்கும் நிலையமென்ற வகையிற் கீழைத்தேய நாடுகளில் அமைவுற்ற நிலையங்களில் இதுவே மிகப்பழைமை யானதாகும். அரசினர் ஆங்கில மொழிமூலமான போதனைபற்றி வரையறையான கொள்கைகளை வகுத்துக்கொள்வதற்குப் பலவாண்டுகளுக்குமுன் இந்தக் கல்வி நிறுவனத்தையேற் படுத்தியவர்கள், ஆங்கிலக் கல்வியின் பயனுடைமைபற்றித் தீர்க்கதரிசனமாக உணர்ந்திருந்தனர். இங்கு ஆங்கிலமொழி போதனாமொழியாக இருந்த பொழுதும் தமிழ்மொழி, சமஸ்கிருதம் ஆகியவற்றைப் பற்றிய அறிவினை வளர்த்துக் கொள்வ திலும் அதிக கவனம் செலுத்தப்பட்டது. மேலைத்தேயங்களிலேற் பட்ட அறிவு வளர்ச்சியினையும் விஞ்ஞான வளர்ச்சியினையும் அறிமுகஞ்செய்து அதனுடாகத் தமிழ்மொழியையும் சமகாலத்

தேவைகளுக்கேற்ப வளம்படுத்திக் கொள்வதும் இத்தாபனத்தை நிறுவியவர்களின் நோக்கமாயிருந்தது.

வட்டுக்கோட்டைச் செமினரி உதயமாவதற்குமுன் இந்தியாவிற் சில உயர்கல்வி நிறுவனங்கள் ஆரம்பிக்கப் பட்டிருந்தனவெனினும் அவை மேற்கத்தியப் பல்கலைக் கழகங்களை ஒத்திருக்கவில்லை. 1800ஆம் ஆண்டில் இந்திய மகாதேசாதிபதி மார்க்குவீஸ் வெலஸ்லி கல்கத்தாவில் ஃபோர் வில்லியம் கல்லூரியை நிறுவினார்.¹ இதன் பாடத்திட்டமும் ஆசிரியர் குழாமும் பல்கலைக்கழகக் கல்லூரியை ஒத்திருந்தன வெனினும் அங்கு போதனை ஆங்கிலேய நிருவாக உத்தியோகத்தர்களுக்கே வழங்கப்பட்டது. எனவே ஃபோர் வில்லியம் கல்லூரி உயர்கல்வியில் நாட்டங்கொண்ட சுதேச ஆர்வலருக்கு இடமளிக்கவில்லை.

1812ஆம் ஆண்டில் தமிழ்நாட்டிற் பணிபுரிந்த எல்லீஸ் துரையும் கர்னல் மெக்கன்சியும் இதனைப்போன்ற ஒரு கல்லூரியைச் சென்னையில் நிறுவினார்கள். The College of Fort St. George என்ற பெயரில் ஆங்கிலேய உத்தியோகத்தர்களுக்குத் திராவிட மொழிகளைக் கற்பிக்க அமைக்கப்பட்ட இக்கல்லூரி 1854ஆம் ஆண்டு மூடப்பட்டது.²

பதினெட்டாம் நூற்றாண்டின் இறுதியிற் கல்கத்தா சென்றடைந்த பப்டிஸ்ட் மிஷனரி சங்கத்தார் 1818 ஆம் ஆண்டில் செரம்பூரில் ஒரு கல்லூரியை நிறுவினார்கள். இதன் நிருவாகிகள் தாய்மொழி மூலமே உயர்கல்வி போதிக்கப்படவேண்டுமென்ற கொள்கையில் உறுதியாக நின்றனர்.³ இதனாற் செரம்பூர்க் கல்லூரி ஒரு பிரதேச மொழியில் இயங்கிய பிரதேச அமைப்பாகிவிட்டது.

1816ஆம் ஆண்டில் கல்கத்தாவிலிருந்த ஆங்கிலப் பற்றுக்கொண்ட சுதேசிகள் இந்துக் கல்லூரி என்ற ஒரு கல்வி நிறுவனத்தை ஆரம்பித்திருந்தனர் என்பது மறுக்கமுடியாத உண்மையாகும். ஆனால் இவ்வார்வலர் கல்கத்தாவின் இளைஞர்களுக்கு ஐரோப்பிய இலக்கியத்தையும் ஐரோப்பிய விஞ்ஞானத்தையும் கற்பிப்பதனையே நோக்கமாகக் கொண்டிருந்தனர். இந்துசமயம், இந்திய தத்துவம் என்பன போதிக்கப்படக்கூடாது என்பதில் அதன் ஸ்தாபகர்கள் கருத்தாக இருந்தனர்.⁴ இதனால் அதுவொரு பல்கலைக்கழகக் கல்லூரி என்ற நிலையை எய்தவில்லையெனலாம். 1855ஆம் ஆண்டில் இது கல்கத்தாவின் இராஜதானிக் கல்லூரியாக மாற்றப்பட்டது.

1830 ஆம் ஆண்டிற்குப் பின்னர் சில பூரணமான பல்கலைக் கழகக் கல்லூரிகள் இந்தியாவிலே தோன்றின. ஸ்கொத்துலாந்து திருச்சபையின் மிஷனரியான அலெக்சாந்தர் டஃப் அந்த வருடத்தில் கல்கத்தாவில் ஸ்கொட்டிஷ் சேர்ச் கல்லூரியை ஆரம்பித்தார். 1832 இல் இதே திருச்சபையைச் சேர்ந்த ஜோன் வில்சன் என்னும் மிஷனரி பம்பாயில் வில்சன் கல்லூரியை ஆரம்பித்தார்.

இதே மிஷனரி அணியைச் சேர்ந்த ஜோன் அன்டர்சன் 1837 இல் இன்ஸ்டிடியூசன் என்னும் நிறுவனத்தைச் சென்னையில் தொடக்கி வைத்தார். இதுவே பின்னர் சென்னைக் கிறிஸ்தவ கல்லூரியாக வளர்ச்சியடைந்தது. இந்த நிறுவனங்களைப் பற்றியும் அவையேற்படுத்திய சமுதாய மாற்றங்களைப் பற்றியும் பல ஆராய்ச்சி நூல்கள் எழுதப்பட்டுள்ளன. அவற்றின் சாதனைகள் பல்வேறு கோணங்களில் ஆராயப்பட்டு, மதிப்பீடு செய்யப்பட்டுள்ளன.

யாழ்ப்பாணத்திற் பணியாற்றிய அமெரிக்கன் மிஷனைப் பற்றியும் அவர்கள் நடத்திய வட்டுக்கோட்டைச் செமினரியைப் பற்றியும் இத்தகைய ஆராய்ச்சி நூல்கள் எழுதப்படவில்லை. அமெரிக்கன் இலங்கை மிஷன் பற்றிய சுருக்க வரலாற்று நூல்கள் காலாகாலம் எழுதப்பட்டுவந்தன. 1922 ஆம் ஆண்டில் சி.டி. வேலுப்பிள்ளை எழுதிய 'அமெரிக்க இலங்கை மிஷன் சரித்திரம்' என்னும் நூல் வெளிவந்தது.⁵ இந்நூல் 1816 ஆம் ஆண்டு தொடக்கம் 1916 ஆம் ஆண்டுவரை அமெரிக்கன் மிஷன் யாழ்ப்பாணத்தில் ஆற்றிய பணியைச் சுருக்கமாகக் கூறுகின்றது. ஆனால் இந்த நூலில் மிஷனின் கல்விப்பணி விரிவாக ஆராயப்படவில்லை. வட்டுக்கோட்டைச் செமினரியைப் பற்றி ஆசிரியர் மிகச்சில குறிப்புக்களையே தந்துள்ளார். வரலாற்று மூலங்களை ஆசிரியர் பயன்படுத்தியிருக்கிறாரெனினும் தமது கருத்துக்களை அடிக் குறிப்புக்களைக் கொண்டோ, தக்க மேற்கோள்களைக்கொண்டோ நிறுவவில்லை.

வட்டுக்கோட்டைச் செமினரியின் வரலாற்றையும் யாழ்ப்பாணக் கல்லூரியின் ஐம்பது வருடகாலச் சரித்திரத்தையும் இணைத்து ஜே.வி.செல்லையா 'A Century of English Education' என்னும் நூலை எழுதியுள்ளார்.⁶ இந்நூலும் 1922 ஆம் ஆண்டு வெளியிடப்பட்டது. வட்டுக்கோட்டைச் செமினரியைப் பற்றிய

வரலாற்று மூலங்கள் ஆசிரியருக்குக் கிடைத்திருந்தபோதிலும் அவற்றைத் தக்க முறையிற் பயன்படுத்த ஆசிரியர் தவறிவிட்டார். செமினரியினால் ஏற்பட்ட சமுதாய மாற்றங்கள், தமிழ்க் கல்வியில் ஏற்பட்ட அபிவிருத்திகள் என்பன விரிவாக ஆராயப்படவில்லை. தமது கூற்றுக்களுக்கு ஆதாரமான மூலங்களை ஆசிரியர் சுட்டிக் காட்டவில்லை. செமினரியைப் பற்றிய ஆய்வு மேலெழுந்த வாரியானதாகவும் சிலவிடங்களில் தவறானதாகவுங் காணப்படுகின்றது.

இலங்கையிற் சமயப் பிரசாரஞ்செய்த அமெரிக்கன் மிஷனரிமாரின் கல்விப்பணிபற்றிச் சிந்தாமணி பியரத்னா ஆராய்ச்சி செய்து, "American Education in Ceylon 1816 - 1895: An Assessment of Its Impact" என்ற ஓர் ஆய்வுரையை எழுதியுள்ளார். அமெரிக்காவிலுள்ள மிச்சிகன் பல்கலைக்கழகத்திற்குச் சமர்ப்பிக்கப்பட்ட இவ்வாய்வுரை 1968 இல் பூர்த்தியானது. யாழ்ப்பாணத்தில் அமெரிக்கன் மிஷன் ஆற்றிய கல்விப்பணி விரிவாக ஆராயப்பட்டுள்ளது. ஆனால் செமினரியினால், ஏற்பட்ட சமுதாய மாற்றங்கள் போதியளவு, விளக்கப்படவில்லை. ஆசிரியர் அமெரிக்காவிலுள்ள ஆங்கில மூலங்களையே பயன்படுத்தியுள்ளார். உள்ளூர்க் குறிப்புக்களும் தமிழ் நூல்களும் அவராற் பயன்படுத்தப்படவில்லை. வட்டுக்கோட்டைச் செமினரியின் மூவாண்டு அறிக்கைகளையும் இவர் பெற்றுக்கொள்ளவில்லை.⁷

1973ஆம் ஆண்டில் ஆர். இராஜபக்ஸு பென்சில்வேனியப் பல்கலைக்கழகத்திற்கு "Christian Missions, Theosophy and Trade History of American Relations with Ceylon 1815 - 1915" என்னும் ஆய்வுரையைச் சமர்ப்பித்தார். ஆசிரியர் இலங்கை முழுவதிலும் ஏற்பட்ட மாற்றங்களைச் சுட்டிக்காட்ட முயன்றமையினாலும் நூறுவருடகால உறவுகளை விளக்கமுயன்றமையினாலும் வட்டுக்கோட்டைச் செமினரியின் வரலாறு நன்கு ஆராயப்படவில்லை. இந்த ஆய்விலும் தமிழ்ப் பிரதேசங்களிலுள்ள வரலாற்று மூலங்கள் பயன்படுத்தப்படவில்லை.

யாழ்ப்பாணத்திற் பணியாற்றிய அமெரிக்கன் மிஷனரிமார் சிலர் யாழ்ப்பாணத்தில் இந்த மிஷன் ஆற்றிய பணிகளைப்பற்றி நூல்கள் எழுதியிருக்கின்றனர். இவை பெரும்பாலும் அமெரிக்காவிலுள்ள வாசகர்களுக்காக எழுதப்பட்டவையென்றே கூறல் சாலும். தமிழர் பார்வையில் மிஷன் செயல்கள் விளக்கம்

பெறவில்லை என்று கூறல் சாலும். இந்த நூல்களில், 1820 தொடக்கம் 1836 வரை பணியாற்றிய மைரன் வின்ஸ்லோ தம்பதியாரின் நூல்,⁹ 1880ஆம் ஆண்டு தொடக்கம் 1886ஆம் ஆண்டுவரை பணியாற்றிய லீச் சகோதரிகளின் நூல்,¹⁰ 1899ஆம் ஆண்டு தொடக்கம் 1907ஆம் ஆண்டுவரை பணியாற்றிய செல்வி ஹெலன் ஐ. நூட்டினின் நூல் என்பவை குறிப்பிடத்தக்கவையாகும்.¹¹ இந்நூல்கள் மிஷனரிமாரின் நாட்குறிப்புக்கள் போலவே காணப்படுகின்றன.

தமிழ்ப் பிரதேசங்களிலுள்ள மூலங்களைக்கொண்டு தமிழ் மக்களின் நோக்கில் அமெரிக்கன் மிஷனரின் பணியும் வட்டுக்கோட்டைச் செமினரியின் பங்களிப்பும் இதுவரை விரிவாக ஆராயப்படாதிருப்பது ஈழ வரலாற்றிற் பெருங் குறையாக வேயுள்ளது. பேராசிரியர் சு. வித்தியானந்தன், கே.ஈ. மதியாபரணம், அ. விமலச்சந்திரா, இ. அம்பிகைபாகன், சபாபதி குலேந்திரன் போன்றோர் அமெரிக்கன் மிஷனரிமாரின் தமிழ்ப்பணி பற்றி நூல்களும் ஆய்வுரைகளும் எழுதியுள்ளனர். அவை செமினரியின் தமிழ்ப்பணியை விரிவாக ஆராயவேண்டியதன் அவசியத்தினைச் சுட்டி நிற்கின்றன.¹²

வட்டுக்கோட்டைச் செமினரியின்மூலமாக நியாயவிலக்கணம், புவியியல், வரலாறு, கணிதம், வானியல் போன்ற துறைகளிற் பல அரிய நூல்கள் தமிழில் எழுந்தன. தமிழில் இலக்கிய வரலாறு, நாடகம், கட்டுரை, கவிதை என்பன வளர்ச்சியடைந்தன. தமிழ்மொழியும் ஆங்கிலமும் சமஸ்கிருதமும் துறைபோகக் கற்ற அறிஞர்கள் பலர் தோன்றினர். செமினரி உருவாக்கிய அறிஞர்கள் யாழ்ப்பாணத்தின் மதத்தை எதிர்த்துச் சவால்விட்டனர். அதனால் யாழ்ப்பாணத்துக் கல்விமான்கள் அனைவரையும் அளாவிய ஒரு வித்துவக் கிளர்ச்சி ஏற்பட்டது. இந்தப் பின்னணியிற் கூடர்விட்டுப் பிரகாசித்த அறிஞர் பெருமக்களும் அவர்களை உருவாக்கிய அமெரிக்கப் போதகர்களும் யாழ்ப்பாணத்தின் கலாசார வளர்ச்சியில் முக்கியமான இடம் வகிக்கின்றனர்.

பேராசிரியர் தெ.பொ.மீனாட்சிசுந்தரனார் 1963இல் அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகத்தில் “Ceylon and Tamil” என்ற விடயத்தில் ஆற்றிய சொற்பொழிவில் தமிழ்மக்கள் அமெரிக்கன் மிஷனரிமார் யாழ்ப்பாணத்தில் ஆற்றிய தமிழ்ப் பணிக்கு நன்றிக்கடன் செலுத்தவேண்டுமென்றும் வட்டுக்கோட்டைச்

செமினரியினால் உருவாக்கப்பட்ட நூல்கள் மறுபிரசுரஞ் செய்யப்பட்டு விநியோகிக்கப்பட வேண்டுமெனவுங் குறிப்பிட்டார்.¹³

வட்டுக்கோட்டைச் செமினரி தமிழ்க்கல்வி விருத்திக்கு அளித்த பங்கையும், தமிழ்மக்களின் சிந்தனை, கலாசாரம் என்பவற்றிலேற்படுத்திய தாக்கத்தையும், விளங்கிக்கொள்ளப் போதுமான மூலங்கள் இருக்கின்றன. அமெரிக்கன் மிஷனரிமார், “ட்றியட்” (Dryad) என்னும் கப்பலில் அமெரிக்காவிலிருந்து 1815ஆம் ஆண்டு புறப்பட்ட வேளையிலிருந்து, மிகவும் கிரமமாகத் தமது கூட்ட அறிக்கைகளை (Minutes) எழுதியுள்ளனர். இவை மிகவும் சிறப்பாக வட்டுக்கோட்டையிலுள்ள யாழ்ப்பாண மறைமாவட்டக் காரியாலயத்திற் பேணிப்பாதுகாக்கப்பட்டுள்ளன.¹⁴ வட்டுக்கோட்டைச் செமினரி, அது ஆரம்பித்த காலத்திலிருந்து மூவாண்டுக்கொருமுறை தனது பாடத்திட்டங்கள், மாணவர் சமூகவியற் பின்னணி, ஆசிரியர் தகைமைகள், பரீட்சைகள், நல்லுபகாரிகள் கொடைகள் பற்றி ஓரளவு விரிவான குறிப்புக்களை மூவாண்டறிக்கை என்னும் பெயருடன் வெளியிட்டுள்ளது.¹⁵

செமினரியை ஆரம்பிக்க முன்னர் அமெரிக்கன் மிஷனரிமார் இவ்வயர் கலாபீடத்தின் அவசியம், நோக்கம், எதிர்பார்க்கப்படும் விளைவுகள் என்பனபற்றி ஒரு கொள்கைப் பிரகடனத்தை அச்சிட்டு வெளியிட்டனர்.¹⁶ இப்பிரசுரம் செமினரி எழுந்த சூழலையும் மிஷனரிமாரின் நோக்கங்களையும் நன்கு புலப்படுத்துகின்றது.

அமெரிக்காவிலுள்ள பொஸ்டன் பட்டினத்திலிருந்து ‘மிஷனரி ஹெரல்ட்’ என்னும் ஒரு மாதச் சஞ்சிகை 1816ஆம் ஆண்டிலிருந்து வெளியிடப்பட்டுவந்தது.¹⁷ இந்தச் சஞ்சிகை அமெரிக்கன் கொங்கிறிகேஷனல் மிஷனரிமாரின் பணிக்களங்களைப் பற்றிய விபரங்களைத் தாங்கிநிற்கின்றது. அமெரிக்கன் கொங்கிறிகேஷனல் திருச்சபை மிஷனரிமார் யாழ்ப்பாணத்தில் மட்டுமன்றித் தமிழ்நாடு, மகாராஷ்டிரம், தென்கிழக்காசியா, மேற்கிந்திய தீவுகள், வட அமெரிக்கச் செவ்விந்தியக் குடியிருப்புக்கள் முதலியவிடங்களிலும் சமயப் பிரசாரம் செய்தனர். அப்பணிக்களங்களின் அறிக்கைகள் ஆங்காங்கு பணிபுரிந்த மிஷனரிமாரால் எழுதப்பட்டு, மிஷனரி ஹெரல்ட் பத்திரிகையிற் பிரசுரிக்கப்பட்டன. வட்டுக்கோட்டைச் செமினரியைப்பற்றி

இப்பத்திரிகையின் இதழ்களில் மிக முக்கியமான குறிப்புக்களைக் காணலாம்.

யாழ்ப்பாணத்தில் பணிபுரிந்த அமெரிக்க மிஷனரிமார், 1841ஆம் ஆண்டில் 'உதயதாரகை' என்னும் பத்திரிகையை ஆரம்பித்தனர்.¹⁸ இரண்டு வாரங்களுக்கொருமுறை வெளியிடப்பட்ட இப்பத்திரிகை, அரைப்பங்கு தமிழும் அரைப்பங்கு ஆங்கிலமுமாக அச்சிடப்பட்டது. இப்பத்திரிகை வட்டுக்கோட்டைச் செமினரியின் ஆசிரியர்களாலே நடத்தப்பட்டமையினாற் செமினரியின் கல்விக் கோட்பாடுகளையும் சமயச் சிந்தனைகளையும் நன்கு விளக்கிக் காட்டுவதாக இருக்கின்றது. அமெரிக்கன் இலங்கை மிஷன் தனது செயற்பாடுகளைப்பற்றி வருடந்தோறும் யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து அறிக்கைகளை அச்சிட்டு வெளியிட்டது. இவற்றிலிருந்தும் வட்டுக்கோட்டைச் செமினரியைப்பற்றியும் மிஷனரிமாரின் கல்விக் கோட்பாடுகளைப்பற்றியும் ஓரளவு அறிந்துகொள்ளமுடிகின்றது.¹⁹

செமினரி இயங்கிய காலத்தில் யாழ்ப்பாணத்திற் பணிபுரிந்த டானியல் பூவர், எச். ஆர். ஹொய்சிங்டன், லீவை ஸ்போல்டிங், சாமுவேல் கிறீன், மைரன் வின்சிலோ முதலியோர் வெவ்வேறு சஞ்சிகைகளில் எழுதிய கட்டுரைகள் இவ்வாய்வுக்குப் பெருமளவில் உதவிபுரிகின்றன. இவை யாழ்ப்பாணத்தின் சமய நிலைமையினையும் பண்பாட்டினையும் மிஷனரிமாரின் கணிப்புக்களையும் நன்கு விளக்கிக்காட்டுவனவாக இருக்கின்றன.

செமினரியிற் கற்பித்த சுதேச ஆசிரியர்களும் செமினரியிற் கற்றவர்களும் எழுதிய நூல்கள் இவ்வாய்வுக்குத் துணைபுரிகின்றன. இத்தகைய நூலாசிரியர்களில் ரொம் பீட்டர் ஹன்ற், நெவின்ஸ் சிதம்பரப்பிள்ளை, எவாட்ஸ் கனகசபைப்பிள்ளை, வைமன் கதிரவேற்பிள்ளை, டாஷியல் சோமசேகரம்பிள்ளை, ஆர்னோல்ட் சதாசிவம்பிள்ளை, சி.வை.தாமோதரம்பிள்ளை, கறோல் விசுவநாதபிள்ளை, ஹென்றி மார்ட்டின், காபிரியேல் திசேரா, நத்தானியேல் நயில்ஸ் என்பவர்கள் முக்கியமானவர்கள்.

செமினரியிற் கற்ற அறிஞர்களின் வாழ்க்கை வரலாறுகளும் சில காணப்படுகின்றன. இவை அக்காலத் தமிழ்ச் சமுதாயத்தின் விழுமியங்களையும் பண்பாட்டினையும் எடுத்துக்காட்டுகின்றன. இவ்வாழ்க்கை வரலாறுகள் அந்த அறிஞர்களுடன் கற்றவர்களினாலும் பிற்சந்ததியாரினாலும் எழுதப்பட்டுள்ளன. வைமன் கதிரவேற்பிள்ளை, தோமஸ் பீட்டர் ஹன்ற், ஜே.எஸ்.கிறிஸ்மஸ்,

சி.வை.தாமோதரம்பிள்ளை, எஸ். நத்தானியேல் (சண்முகச் சட்டம்பியார்), நெவின்ஸ் சிதம்பரப்பிள்ளை, ஹென்றி மார்ட்டின் என்பவர்களின் வாழ்க்கை வரலாறுகள் இப்பொழுது காணப்படுகின்றன.

இம்மூலங்கள் யாழ்ப்பாணக் கல்லூரி நூல் நிலையத்திலும், யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழக நூல்நிலையத்திலும், பங்களூர் இறையியற் கல்லூரி ஆவணச்சாலையிலும், வட்டுக்கோட்டை மறைமாவட்டக் காரியாலயத்திலும் பாதுகாக்கப்பட்டுள்ளன. இவற்றிற் பெரும்பாலானவை இதுவரை அறிஞர்களினாலே பயன்படுத்தப்படவில்லை.

பரந்த இலக்கியவளங்கொண்ட வட்டுக்கோட்டைச் செமினரியின் பணி பல்வேறு கோணங்களிலிருந்தும் ஆராயப்பட்டால், இதுவரை அறியப்படாத உண்மைகள் அறியப்பட வழி பிறக்கும். கிறிஸ்தவச் சமயப் பிரசாரஞ்செய்யவந்த அமெரிக்கன் மிஷனரிமார் விஞ்ஞானக் கல்விக்கு அழுத்தங்கொடுத்ததன் காரணம் என்ன? செமினரியிற் சைவப் புராணங்கள் ஆராயப்பட்டதன் நோக்கமென்ன? அதனால் ஏற்பட்ட விளைவுகள் யாவை? கல்விப் பணியிற் பெருமளவில் வெற்றிகண்ட அமெரிக்கன் மிஷனரிமார் சமயப் பிரசார முயற்சியில் ஏன் அத்தகைய வெற்றிகாண முடியவில்லை? வட்டுக்கோட்டைச் செமினரியிற் கற்றுத் தேறியவர்கள் தமிழ் கலாசாரத்தில் தழைத்து நின்றதன் காரணம் என்ன? மேற்கத்தியப் பண்பாடும் விழுமியங்களும் ஏனைய மிஷனரி நிறுவனங்களின் மாணவர்களைக் கவர்ந்தது போல வட்டுக்கோட்டைச் செமினரி மாணவர்களைக் கவராத தேன்? எத்தகைய மாணவர்கள் செமினரியிற் கற்கச் சென்றனர்? அமெரிக்கன் மிஷனரிமார் அளித்த உயர்கல்வி பாட்டாளி மக்களைக் கவராததேன்? தமிழ் மக்களின் சிந்தனா வளர்ச்சியிற் செமினரியின் தாக்கம் எத்தகையது? இவைபோன்ற வினாக்களுக்கு விடை காணப்படலாம்.

வட்டுக்கோட்டைச் செமினரி உருவாக்கிய இலக்கியங்கள் பெரும்பாலும் அறிவியல் நூல்களாகவும், தத்துவ நூல்களாகவுமே அமைந்தன. இவற்றிற் பெரும்பாலானவை மொழிபெயர்ப்பு நூல்கள். மொழிபெயர்ப்பு ஆக்கங்கள், ஒரு சமுதாயத்தின் கலாசாரப்பிறழ்வில் பெரும்பங்கு வகிக்கின்றன. சமுதாயத்தின் சிந்தனையை உருவாக்கும் சக்திகளுள் இலக்கியம் அதிக

வலுவுள்ளதால், யாழ்ப்பாணத் தமிழரின் கல்வி, கலாசார அமைவாக்கத்தினை உணர்ந்துகொள்ள இதுவொரு திறவு கோலாகும்.

இவ்வாய்வு தமிழ் மக்களின் இன்றைய பிரச்சினைகள் சிலவற்றிற்கும் விடையளிப்பதாக அமையலாம். ஈழநாட்டின் தமிழ்மக்களின் நவீனகால வரலாறு, குறிப்பாகக் கல்வி, கலாசார வளர்ச்சி இதுவரை விஞ்ஞானரீதியாக ஆராயப்படவில்லை. செமினரி பற்றிய ஆய்வு பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியின் கல்வி விருத்தியை விளக்குவதாக அமையலாம். யாழ்ப்பாணக் குடாநாடு ஆங்கில அறிவிலும் உயர்கல்வியிலும் விஞ்ஞானத்துறையிலும் மேம்பட்டதன் காரணம் என்ன? செமினரியினாற் கொண்டுவரப்பட்ட மாற்றங்கள், சமுதாயச் சீர்திருத்தங்களுக்கும் அரசியல் அறிவு வளர்ச்சிக்குந் தொழில் வாய்ப்புக்களுக்கும் சுருங்கக்கூறின், யாழ்ப்பாணத்தின் உயர்ச்சிக்கும் நவீனமயமாக்குதலுக்கும் எவ்வாறு துணைபுரிந்தன என்பதனைக் கண்டுகொள்ளலாம். இது ஒரு முதல் முயற்சி. அதனாற் சில இடைவெளிகள் இருக்கலாம். எனவேதான் கீழ்க்காணும் அணுகுமுறை கையாளப்படுகின்றது.

“இலங்கைத் தமிழர் சிந்தனை வளர்ச்சியில் அமெரிக்க மிஷன்: 19 ஆம் நூற்றாண்டில் அமெரிக்க மிஷனரிமார் யாழ்ப்பாணத்தில் மேற்கொண்ட உயர் கல்வி முயற்ச்சிகள் பற்றிய ஓர் ஆய்வு” என்ற இந்நூல் எனது கலாநிதிப் பட்டத்திற்கான ஆய்வுரையை அடிப்படையாகக் கொண்டது.

கலாநிதிப் பட்டத்தின் ஆய்வுரைக்காக யான் தெரிவு செய்தபொருள் “வட்டுக்கோட்டைச் செமினரியும் இலங்கையிலே தமிழர் சிந்தனை வளர்ச்சியும்” என்பதாகும். இந்த ஆய்வுரை 1987ம் ஆண்டு யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தின் தமிழ்த்துறைக்குச் சமர்ப்பிக்கப்பட்டது.

எனது வழிகாட்டிகளாகவிருந்த பேராசிரியர் கா. சிவத்தம்பிய வர்களுக்கும் பேராசிரியர் சிவ. பத்மநாதன் அவர்களுக்கும், பேராசிரியர் ஆ. வேலுப்பிள்ளை அவர்களுக்கும் நான் மிகுந்த கடப்பாடுடையேன்.

இந்த ஆய்வினை நான் மேற்கொண்டபோது எனக்கு வேண்டிய ஊக்கமும் உற்சாகமும் அளித்த துணைவேந்தர் சு.வித்தியானந்தன் அவர்களை நன்றிப் பெருக்குடன் நினைவு கூருகின்றேன். இந்த ஆய்வுக்கு வேண்டிய நூல்களைத் தந்துதவிய யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழக நூலகர் திரு. எஸ். முருகவேள், யாழ்ப்பாணக் கல்லூரி நூலகர் திரு.என்.எஸ். இரத்தினசிங்கம், மதுரை தமிழ்நாடு இறையியற் கல்லூரி நூலகர் திரு. நெஜி சந்திரா, பங்களுர் இறையியற் கல்லூரி நூலகர் திருமதி எஸ். ஆதியப்பா ஆகியோருக்கு எனது நன்றி உரித்தாகுக.

தென்னிந்திய திருச்சபையின் யாழ் மறைமாவட்டப் பேராயர் டி. ஜே. அம்பலவாணர் தம்மிடமிருந்த மிஷன் ஆவணங்களைப் பார்வையிட எனக்கு அனுமதியளித்தார். இளைப்பாறிய பேராயர் சபாபதி குலேந்திரன் வேண்டிய தகவல்களை உவகையுடன் தெரிவித்தார்.

இவ்வாய்வுரையை நூலுருவாக்குவதில் எனக்குத் துணையாகவிருந்த யாழ்ப்பாணம் ஈவ்லின் இரத்தினம் பல்லினப் பண்பாட்டு நிறுவன நூலகர் திரு. என். செல்வராஜா அவர்களுக்கும் செம்மையான முறையில் வெளியிடும் குமரன் புத்தக இல்லத்தினருக்கும் எனது மனப்பூர்வமான நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகின்றேன்.

எஸ். ஜெபநேசன்

வட்டுக்கோட்டை

இலங்கை.

25.12.2008

பொருளடக்கம்

<i>Foreword</i>	vii
முகவுரை	X
குறுக்கவிளக்கம்	xxii
1. அமெரிக்க மிஷனின் தோற்றமும் அதன் சமய, இலக்கிய சமூகவியற் கோட்பாடுகளும்	1
2. பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் ஆரம்பத்தில் யாழ்ப்பாணத்தின் அரசியற்பொருளாதாரக் கலாசார நிலைமைகள்	16
3. வட்டுக்கோட்டைச் செமினரியின் தோற்றம்	26
4. வட்டுக்கோட்டைச் செமினரியின் பாடத்திட்டமும் தமிழ்ப் பயிற்சிநெறியும்	40
5. வட்டுக்கோட்டைச் செமினரியின் ஆசிரியர்களும் மாணவர்களும்	66
6. வட்டுக்கோட்டைச் செமினரியிலே தமிழ் நூல் வளர்ச்சி	113
7. வட்டுக்கோட்டைச் செமினரியினால் தமிழர் சிந்தனைப்போக்கில் ஏற்பட்ட மாற்றங்கள்	160
8. முடிவுரை	190
குறிப்புக்கள்	197

பிற்சேர்க்கை

- I. அமெரிக்க மிஷனரிமார் வெளியிட்ட
தமிழ் ஆசிரியர்களினதும் அவர்கள்
ஆக்கங்களினதும் அட்டவணை 231
 - II. அமெரிக்க மிஷனரி தொடர்பான புகைப்படங்கள் 259
 - III. அமெரிக்க மிஷனரிமார் வெளியிட்ட
யாழ்ப்பாண மாவட்டப் பிறவரிப்படம் 271
- நூல் விபரப் பட்டியல்** 273

குறுக்க விளக்கம்

- H.R.H. Letters - கலாநிதி எச்.ஆர். ஹொய்சிங்டன் குடும்பத்தினரின் கடிதங்களின் திரட்டு.
- M.H. - மிஷனரி ஹெரல்ட் பத்திரிகை (Missionary Herald).
- Minutes - அமெரிக்கன் இலங்கை மிஷன் கூட்ட அறிக்கைகள். (Minutes of the American Ceylon Mission).
- R.A.D.R. - ரூபஸ் அன்டர்சன் விசாரணைக்குழு அறிக்கைகள் 4.3.1856 இல் அல்பனி, நியூயோர்க் என்ற இடத்தில் நடந்த புறதேச மிஷன்களுக்கான அமெரிக்க ஆணையாளரின் விசேட கூட்டத்தில் இந்தியப் பணிக்களங்களுக்கு அனுப்பப்பட்ட விசாரணைக் குழு சமர்ப்பித்த அறிக்கை (Report of the Deputation to the India Missions made to the American Board of Commissioners for Foreign Missions at a Special Meeting held in Albany New York march 4, 1856).
- 1855ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல் - மே மாதங்களில் புறதேச மிஷன்களின் அமெரிக்க ஆணையாளரின் (நிதிப் பிரிவு) தூதுக்குழுவின் வருகையையொட்டி நடைபெற்ற அமெரிக்கன் இலங்கை மிஷனின் விசேட கூட்டங்களின் அறிக்கைகள் (Minutes of the Special Meetings of the Ceylon Mission held in April and May 1855 on the occasion of the visit of a Deputation from the Prudential Committee of the American Board of Commissioners for Foreign Missions).
- T.R.B.S. - வட்டுக்கோட்டைச் செமினரியின் மூவாண்டு அறிக்கைகள் (Triennial Reports of the Batticotta Seminary referred to as Triennial Reports of the American Mission Seminary till 1843).
- The Plan - கல்லூரித் திட்டம் - 1823 (A Plan of a College for the Literary and Religious Instruction of Tamul and other youth - 1823).
- Winslow Diary - திருமதி ஹரியற் வின்சிலோவின் நினைவலைகளும் இலங்கை மிஷனின் சுருக்க விளக்கமும் - 1835 (A Memoir of Mrs. Harriet Wardsworth Winslow Combining a Sketch of the Ceylon Mission - 1835).

அமெரிக்க மிஷனின் தோற்றமும் அதன் சமய, இலக்கிய, சமூகவியற் கோட்பாடுகளும்

கிறிஸ்தவத் திருச்சபையில் மூன்றுவகையான நிருவாக முறைகள் காணப்படுகின்றன. அவையாவன: பேராயர் ஆளுகை (எப்பிஸ்கோப்பல்), மூப்பர் ஆளுகை (பிறஸ்பிட்டீரியன்), பொதுச் சபையால் ஆளுகை (கொங்க்ரிகேஷனலிஸ்ட்).¹ இத்தகைய சபை ஆளுகை முறைகளிற் “கொங்க்ரிகேஷனல்” அமைப்பே கூடுதலான சனநாயகப் பண்புகொண்டு விளங்குகின்றது. ஆனால் ஒவ்வோர் ஆளுகை முறையைச் சார்ந்தவர்களுந் தமது முறையே இயேசுக் கிறிஸ்துவினால் ஏற்படுத்தப்பட்ட முறை என்று வாதிடுவர்.

சமயச் சீர்திருத்தவாதியான மார்டின் லூதருடைய (1483-1546) “சகல விசுவாசிகளின் குருத்துவம்”² என்ற கோட்பாடு திருச்சபையிற் பொதுமக்களின் நிருவாகம் வலுப்பெற வழிவகுத்தது என்று கருதவிடமுண்டு. பதினாறாம் நூற்றாண்டில் இங்கிலாந்தில் முதலாவது எலிசபெத் மகாராணியார் ஏற்படுத்திய சமயப் பொருத்தனையை (1559) விரும்பாத புரட்டஸ்தாந்துத் தீவிரவாதிகள், திருச்சபையின் நம்பிக்கைகளும் சடங்குகளும் மேலும் தூய்மைப்படுத்தப்பட வேண்டுமெனத் தூய்மைவாத இயக்கத்தினை³ நடத்தினர். எலிசபெத் மகாராணியாரின் திட்டம் இதற்கு இடமளிக்காததனாலே தூய்மைவாதிகள் அரசின் சபையாகிய அங்கிலிக்கன் சபையிலிருந்து பிரிந்து தனியான சபையை அமைக்க முயன்றனர். இத்தூய்மைவாதிகளில் முக்கிய சிந்தனையாளராக விருந்த ஆர்.பிறவுணி என்பார் 1582 இல் இச்சபையின் அடிப்படை விதிகளை விளக்கும் நூலை எழுதி வெளியிட்டார்.⁴ ஆரம்பத்தில் இத்தகைய ஆர்வலர் சுயேச்சைகள் (Independents) என்று அழைக்கப்பட்டனர். சுயேச்சைகளின் கூட்டங்கள், கொங்ரி

கேஷனல் அல்லது சபையார் ஒன்றியங்களாகக் காலக்கிரமத்தில் உறுதிபெற்றன. இங்கிலாந்தில் இவர்களுக்கெதிரான நடவடிக்கைகள் அதிகாரபூர்வமாக மேற்கொள்ளப்பட்டபொழுது ஒல்லாந்துக்குச் சென்று குடியேறினார்கள். அங்குந் தமது தனித்தன்மைக்கும் வழிபாட்டிற்கும் இடர்ப்பாடு ஏற்படுவதனைக் கண்ட இக்கூட்டத்தாரிற் சிலர் அமெரிக்காவிலே தமக்கென ஒரு குடியேற்றத்தை அமைத்துக் கொள்ள விரும்பினர். சாதனை வேட்கையும் சமயப்பற்றுங் கொண்ட இம்மக்கள், குடியேற்றநாடு அமைப்பதற்கான ஒரு சாசனத்தை இங்கிலாந்தின் அரசாங்கத்திடமிருந்து பெற்றுக் கொண்டு 1620ஆம் ஆண்டு மசாச்சுசெட்ஸ் பிரதேசத்திலிருந்த பிளிமத் நகரைச் சென்றடைந்தனர். இவ்வாறு புடைபெயர்ந்தவர்களே பின்னர் 'புனித பிதாக்கள்' என்று போற்றப்பட்டனர்⁵.

1630ஆம் ஆண்டிலும் 1640ஆம் ஆண்டிலும் வெவ்வேறு தூய்மைவாத அணிகள் அமெரிக்காவிற்குப் புடைபெயர்ந்தன. இங்கிலாந்தில் வில்லியம் லோர்ட் என்னும் அமைச்சர் வழிபாட்டில் மேலும் சடங்குகளைப் புகுத்த முயன்றமையினாலும், அங்கிலிக்கன் திருச்சபை விதிகளை அனுசரியாதவர்களுக்கு எதிராகத் தீவிர நடவடிக்கைகளை எடுத்தமையினாலும், இத்தூய்மைவாதிகள் வெளியேறினர். இவர்கள் மசாச்சுசெட்ஸ் பிரதேசத்திற் சாலேம், பொஸ்டன், சார்ள்ஸ்ரவுண், வோட்டர்ரவுண் போன்றவிடங்களிற் குடியமர்ந்தனர். இக்குடியேற்றக் காரரிடம் ஆரம்பத்திற் புனித பிதாக்களிடங் காணப்பட்ட கடும் ஆங்கிலேய வெறுப்புக் காணப்படவில்லையாயினும், பின்னர் பிளிமத் குடியேற்றக்காரருடன் இணைந்து அங்கிலிக்கன் திருச்சபைக்கு முரண்பட்டதான கொங்க்ரிகேஷனல் அமைப்புக்களை ஏற்படுத்திக் கொண்டனர். தூய்மைவாதிகள் மத்தியில் பொதுப்படையான சித்தங்கள் உருவாகியதற்கான காரணிகள் ஆய்வுக்குரியவை. பொதுவான சித்தங்கள் தோன்றுவதற்குக் காரணம் சமுதாயத்தின் அடிப்படை நம்பிக்கையையென சமூகவியலாளர் கருதுவர்.

ஒரு குறிப்பிட்ட கலாசாரத்தவரிடையே எண்ணப் பாங்குகளில் ஒருமைப்பாடு தோன்றுவதற்கு, அதனைச் சார்ந்தவர்கள், பொருட்கள், மக்கள், சம்பவங்கள், விவகாரங்கள் என்பனவற்றையிட்டுப் பொதுப்படையாக ஏற்றுக்கொள்ள முனையும் நம்பிக்

கைகள் ஓரளவிற்குக் காரணமாகும். வெவ்வேறு கலாசாரத்த வரிடையே எண்ணப்பாங்குகளில் வேற்றுமைகள் எழுவதற்கு அவர்களின் நம்பிக்கைகள் வேறுபட்டிருப்பதே ஓரளவிற்குக் காரணமாகும்.⁶

இத்தாய்மை வாதிகளின் இறையியலும், பைபிளைப் பற்றிய கருத்துக்களும் மரபுசார்ந்தவை. கிறிஸ்து மார்க்கத்தைத் தவிர வேறு மார்க்கங்களை அறியும் வாய்ப்புப் பெற்றிராத இவர்கள் பிற மதங்கள் யாவும் மூடநம்பிக்கைகளே என்று கருதினார்கள். 1840 ஆம் ஆண்டு யாழ்ப்பாணத்திற் பணியாற்றிய அமெரிக்க மிஷனரிமார் வெளியிட்ட கொள்கைப் பிரகடனத்திற் கூறப்பட்ட இறையியற் கருத்துக்கள்⁷ இதனை நன்குணர்த்துகின்றன. இக்கொள்கைப் பிரகடனம் அல்லது சபைநெறி யாழ்ப்பாணம், சென்னை, மதுரை ஆகிய இடங்களில் அமைக்கப்பட்ட, அமெரிக்க மிஷன் திருச்சபைகளின் உபயோகத்திற்காக 1840 ஆம் ஆண்டு மானிப்பாய் அச்சகத்திற் பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1. கிறிஸ்து மார்க்கமேயல்லாமல் உண்மையான மார்க்கம் வேறொன்றும் இல்லையென்றும், பரிசுத்த ஆவியின் ஏவுதலினாலே உண்டாக்கப்பட்ட பழைய புதிய ஏற்பா டென்னுஞ் சத்தியவேதப் புத்தகத்திலே அந்த உண்மையான மார்க்கம் பூரணமாய் அறிவிக்கப்பட்டிருக்கிறதென்றும் விசுவாசிக்கிறோம்.
2. யேகோவா என்கின்ற தேவன் ஒருவர் மாத்திரமே மெய்த்தேவனாய் இருக்கிறாரென்றும், அவர் பிதா, குமாரன், பரிசுத்தாவி என்னும் மூவரும் ஒருவராய் ஆதியந்தம் இல்லாமல் இருக்கிறாரென்றும், சருவவல்லபம், சருவவி யாபகம், சருவஞானம் முதலிய தத்துவங்களை உடைய வருமாய் எல்லாவற்றையும் படைத்து நடத்தி ஆளுகிற வருமாய் இருக்கின்றாரென்றும் விசுவாசிக்கின்றோம்.
3. இந்த மெய்த்தேவனை மனதிலே தியானித்து வணங்க வேண்டுமென்றும், அவரையன்றி வேறு தேவர்களை யாகிலும், யாதொரு விக்கிரகத்தையாகிலும் சுத்தவாளரை யாகிலும் வணங்கத்தகாதென்றும் விசுவாசிக்கின்றோம்.
4. யேகோவா வானத்தையும் பூமியையும் உண்டாக்கியபின்பு பரிசுத்தமுடையவர்களாக ஆதாம், ஏவாள் என்னும் நமது

ஆதி பிதாமாதாவைப் படைத்து, அவர்களுக்கு ஒரு கட்டளையைக் கொடுக்க, அவர்கள் பிசாசின் தந்திரத்திற்கு உட்பட்டு அதை மீறினதாலே அவருடைய சாபத்துக்குள்ளானதுமன்றித் தங்கள் சந்ததியாரையும் அதற்கு ஏதுவாக்கினார்களென்றும் விசுவாசிக்கின்றோம்.

5. நமது ஆதி பிதா மாதா தேவனுடைய சாபத்திற்குட்பட்ட பின் அவர் இரங்கித் தம்முடைய குமாரனை இரட்சகராக அனுப்புவோமென்று வாக்குத்தத்தம்பண்ணி அந்த இரட்சகர் மனிதனாகப் பிறந்து, பாவப் பிராயச்சித்தம் பண்ணும்படி தம்மைத் தாமே பலியிடுவாரென்பதற்கு அடையாளமாக மிருகங்களைப் பலியிடவேண்டுமென்று கற்பித்ததையும், அவர் பிறக்கும் இடம், காலம் முதலானவைகளைச் சில தீர்க்கதரிசிகளைக்கொண்டு முன்னறிவித்ததையும் விசுவாசிக்கிறோம்.
6. தேவன் நியமித்த காலத்திலே அந்த இரட்சகர் பரிசுத்த ஆவியினாலே ஒரு கன்னியிடத்தில் உற்பவித்து இயேசுக்கிறிஸ்து என்னும் நாமஞ்சூடப்பட்டு தெய்வீகமும் மனுஷிகமுமுடையவராய் பற்பல அற்புதங்களைச்செய்து மனிதருடைய ஆத்துமா மோட்சக்கரையேறத்தக்கதான போதகத்தைப் போதித்துத் தேவனுடனே நம்மை ஒப்புரவாக்கும் பொருட்டுச் சிலுவைமரத்தில் அறையுண்டு, தாம் பட்டபாடுகளினாலும் மரணத்தினாலும் தமது பாவத்திற்கேற்ற பிராயச்சித்தம் பண்ணித் தேவனுக்கும் மனிதருக்கு மிடையிலே ஒரு மத்தியட்சனாகி மூன்றாம் நாள் உயிர்த்தெழுந்து, தம்முடைய சீஷரிடத்தில் எல்லாருக்குஞ்சுவிசேஷத்தை அறிவியுங்களென்று கட்டளையிட்டுப் பரமண்டலத்துக்கு எழுந்தருளித் தம்மை விசுவாசிக்கிறவர்களுக்குப் பரிசுத்தாவியின் வரங்களையும் மற்ற நன்மைகளையுங் கொடுக்கும்படிக்குப் பிதாவையும் பார்த்து மன்றாடுகிறாரென்றும் விசுவாசிக்கிறோம்.
7. கிறிஸ்துநாதர் மனிதருடைய பாவத்திற்குத் தகுதியான ஈடுபண்ணினதினால் அவர் வழியாய் வரும் நித்திய ஆக்கினைக்குத் தப்பி ஈடேற்றம் பெறுகிறதற்கு இடம் உண்டாயிருந்தும் சுபாவத்தின்படி எல்லாரும் அவரை

ஏற்றுக்கொள்ள விருப்பம் இல்லாதிருக்கையில் தேவன் தமது தயவினாலே அநேகரைத் தெரிந்துகொண்டு அவர்க ளுக்குப் பரிசுத்தாவியை ஈந்தருளித் தாங்கள் பாவிகளாய் இருக்கிறோமென்று உணர்ந்து குணப்பட்டு, இயேசுக் கிறிஸ்துவை விசுவாசிக்கிறதற்கு அருள்செய்கிறதுமல்லாமல் அவர்மூலமாய் அவர்களைக் குற்றமற்றவர்களாய் ஏற்றுக் கொண்டு, இந்த உலகத்திலே அவர்களுக்கு வேண்டிய நன்மைகளையும் மறு உலகத்திலே மோட்சத்தையும் அனுக்கிரகம்பண்ணுகிறாரென்றும் விசுவாசிக்கிறோம்.

8. குணப்பட்டுக் கிறிஸ்துவை விசுவாசிக்கிறவர்கள் எல்லாரும் ஞானஸ்நானம்பெற்று, திருச்சபையிற் சேர்ந்து, தங்கள் பிள்ளைகளையும் ஞானஸ்நானம் பெறப்பண்ணித் திருவிருந்தை அனுபவிக்கிறவர்களுமாய், அப்படியே மற்ற எல்லாக் காரியத்திலுங் கிறிஸ்துநாதருடைய முன் மாதிரியைப் பார்த்து நடக்கிறவர்களுமாய் இருக்க வேண்டு மென்றும் விசுவாசிக்கிறோம்.
9. உலகத்தின் முடிவிலே இயேசுக்கிறிஸ்து மகிமையோடே வந்து மரித்தவர்களை எழுப்பி, உயிரோடிருக்கிறவர்களை மறுரூபமாக்கி எல்லாரையுங் கூட்டி நியாயந்தீர்த்து, குணப்பட்டவர்களை மோட்சத்திலே சேர்த்துக்கொண்டு, குணப்படாதவர்களையோ நித்திய நரகத்திலே தள்ளிப் போடுவாரென்றும் விசுவாசிக்கிறோம்.

கொங்கிறிகேஷனல் திருச்சபையில் உடன்படிக்கை என்பது ஒரு முக்கியமான அம்சமாகவிருந்தது. புதிதாக இந்தத் திருச்சபையில் அங்கத்தவர்களாகச் சேர்பவர்கள் 'உடன்படிக்கை'யை ஏற்றுக் கொள்ளவேண்டியிருந்தது. அந்த 'உடன்படிக்கை'யிற் கூறப் பட்டுள்ளவை பின்வருமாறு:

நாம் கடவுளோடும் நம் ஒவ்வொருவரோடும் உடன்படிக்கை செய்துகொள்ளுகின்றோம். கர்த்தருடைய பிரசன்னத்தில் நம்மை ஒன்றாக இணைத்துக்கொள்ளவும், அவர் நமக்கு வெளிப்படுத்தச் சித்தமான தம்முடைய திவ்விய வார்த்தையின்படி அவருடைய வழிகளில் ஒன்றுபட்டு நடக்கவும் உடன்படிக்கை செய்து கொள்கிறோம்.

இத்தகைய உடன்படிக்கை மரபு அவர்களுடைய சமுதாய நோக்கிற்கு அத்திவாரமாக அமைந்தது என்று கொள்ளலாம்.

தூய்மைவாதிகளின் சமுதாய ஈடேற்றத்திற் கரிசனை கொண்டமைக்கு அவர்களின் அந்தராத்மாவின் துடிப்பே காரணம் என்று ஆர். எச். ரோனி கருதுகின்றார்.

ஊசலாடும் பசாசை வசியம்பண்ணத் துடிக்கும் மனிதனைப் போல, தூய்மைவாதி தனது ஆன்மாவைக் காப்பாற்றிக்கொள்ளும் ஆர்வத்தினால் மேலே சுவர்க்கத்திலும், கீழே பூமியிலும் இருக்கின்ற சகல சக்திகளையும் முடுக்கிவிடுகின்றான். கரைபுரண்டெழும் தனது ஆன்மாவின் உந்துசக்தியினாலே தனது பண்பு, பழக்கம், வாழ்க்கைமுறை என்பவற்றை மட்டுமன்றி, குடும்பம், திருச்சபை, கைத்தொழில், நகரம், அரசியல் நிறுவனங்கள் முதலியவற்றையும் மாற்றியமைக்கின்றான்⁹.

பைபிள் நூலைப்பற்றி இவர்கள் ஜோன் கல்வினுடைய கொள்கைகளையே ஏற்றுக்கொண்டிருந்தனர். பைபிள் தெய்வீக அதிகாரமுள்ளதென்றும், அதன்மூலமாகவே கடவுள் செயலாற்றுகின்றாரெனவும் கல்வின் போதித்தார். எனவே பைபிளிற் கூறப்பட்டிருக்கும் செய்தியை அறிவது ஒவ்வொருவருடைய கடமையுஞ் சலாக்கியமுமாகும். அதனை எடுத்துரைக்கும் பொழுதும் விளக்கும்பொழுதும் மனிதர் தவறக்கூடும். ஆனால் பைபிளோ அதனை உண்மையாக எடுத்துரைக்கும் என்றுங் கூறினார்.

இத்தகைய சமயமரபில் ஆரம்பத்திலிருந்தே மனித அபிமானமும் சேவையார்வமுங் காணப்பட்டாலும், இவ்வுணர்வுகள் ஆற்றல்மிக்க சக்தியாகப் பதினெட்டாம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியிலேயே வளர்ந்தன. இத்தகைய வளர்ச்சிக்கு சாமுவேல் ஹொப்கின்ஸ் என்னும் இறையியற் சிந்தனையாளரே முக்கிய காரணராவர். நிஷ்காமிய கர்மம் அல்லது பயன்விழையாச் செயற்பாடு என்பதே இவருடைய தத்துவத்தின் ஆணிவேர்.¹⁰ உலக மக்கள் அனைவரும் இன்புற்றிருக்க நினைப்பதே சமயத்தின் நோக்கமென்றும் அத்தகைய உலகை அமைக்க அனைவரும் பாடுபடவேண்டுமெனவும் இவர் போதித்தார். ஆபிரிக்காவுக்கு மிஷனரிமாரை அனுப்புவதில் ஊக்கத்துடன் உழைத்த ஹொப்கின்ஸ், அடிமை வியாபாரத்திற்கு எதிராகக் குரலெழுப்பிய முதலாவது கொங்கிகேஷனல் மதகுரு என்ற பெருமையையு

முடையவர். கிறிஸ்தவம் பரப்பப்பட்டால், மனிதாபிமானமும் பரோபகாரசிந்தையும் நிறைந்த சமுதாயந் தோன்ற வழிபிறக்கும் என்று கூறினார். ஆன்மிக வளர்ச்சியிலும், பக்தியிலும் ஊறித் திளைத்திருந்த கொங்கிறிகேஷனல் திருச்சபையாருக்கு இத்தகைய போதனை, அறம், பொதுப்பணி என்பன வளர்க்கப்பட வேண்டுமென்ற உணர்வினையூட்டியது. 1820ஆம் ஆண்டு யாழ்ப்பாணத்திற் பணியாற்றவந்த ஹரியட் வின்ஸ்லோ அம்மையார் தமது நாட்குறிப்பில் எழுதிய சிந்தனைகள் இத்தகைய மனப்பாங்கினைப் படம்பிடித்துக் காட்டுகின்றன.

என் உடன்சீவராசிகளான மக்கட் கூட்டத்தினர், தெளிந்த நோக்கின்மையால், அழிந்துபடுவதனையும், நான் சுவிசேடப் பிரபல்யத்திற்கு எந்தவிதப் பங்களிப்புஞ் செய்யாமல் வசதியாக வாழ்வதனையும் நினைக்குங்கால், ஏழை அஞ்ஞானிகளுடன் என் வாழ்நாளைக் கழிக்க, நான் ஓர் ஆணாக இருந்தாலோ என்ற ஆசை அரும்புகின்றது. ஆனால் எல்லையறு ஞானத்தின் எந்தவொரு திட்டத்தையும் மாற்றக்கூடாது என்று என் உள்ளத்தைக் கட்டுப்படுத்திக்கொள்கிறேன். எனினும் அவர்களுக்காகவும் எனது மீட்பருக்காகவும் வேதனையையும் கஷ்டத்தையும் மகிழ்வுடன் சகித்துக்கொள்ள மனம் துணிகின்றது.¹¹

கொங்கிறிகேஷனல் திருச்சபையாரின் கடவுள் நம்பிக்கையும், பைபிள் பற்றிய கருத்துக்களும், மரபுதழுவினவாகவிருந்த பொழுதும் அவர்கள் ஆட்சிமுறை நிருவாகம் என்ற விஷயங்களிற் புதிய கருத்துக்களுக்கு ஆதரவு அளிப்பவர்களாக இருந்தனரெனத் தெரிகிறது. தூய்மைவாதிகளின் சமயநம்பிக்கைகள் அவர்களை இயல்பாகவே குடியரசுவாதிகளாக்கிற்று என்று ஆர்.எச். ரோனி கருதுவர்.

உலகம் முழுவதனையும் பகைத்துக்கொள்வதிலும், கடவுளை அதிருப்திப்படுத்துவதே பயங்கரமானது என்ற உணர்வு அவனை இயல்பாகவே குடியரசுவாதியாக்கிற்று. ஏனெனில் தனது ஆண்டான் என்று கொள்ளத்தக்க எதுவும் அவனுக்குப் பூவுலகில் இல்லை.¹²

ஆங்கில அரசாங்கத்தின் கெடுபிடிகளையும் பேராயர் ஆளுகை முறையையும் விரும்பாமல் அமெரிக்காவிற்குப் புடைபெயர்ந்த இத்தூய்மைவாதிகள், சமயத்திலும் அரசியலிலும் தமது சுதந்திரத்தைப் பாதுகாத்துக்கொள்வதிற் கண்ணுங்கருத்து

மாகவிருந்தனர். இத்தூய்மைவாதிகளைத் தொடர்ந்து பேராயர் ஆளுகை முறையைக்கொண்ட அங்கிலிக்கன் மதத்தொண்டர்கள் அமெரிக்காவிற்குச் சென்று அங்குள்ள கிறிஸ்தவர்களைப் பேராயர் ஆட்சிக்கு உட்படுத்த முயன்றபொழுது, குடியேற்றக்காரர் அவர்களை மிகுந்த உணர்ச்சியுடன் எதிர்த்துப் போராடினார்கள். அமெரிக்கச் சுதந்திரப் போரின் உந்துசக்தியாக அமைந்தவற்றுள் ஒன்று சமய சுயாதீனவேட்கை என்று கொள்ளப்படுகின்றது. அமெரிக்கப் புரட்சியின் தந்தை எனப் போற்றப்படும் சாமுவேல் அடம்ஸ் என்பவர் 1768 இல் மசாச்சுசெட்ஸ் மாநிலத்திலிருந்த இலண்டன் பிரதிநிதிக்கு எழுதிய குறிப்புக்கள் ஈண்டு கவனிக்கப்பட வேண்டியவையாகும்.

ஆங்கிலப் பேராயர்கள் அமெரிக்காவிற்குப் பேராயர் ஆளுகை முறையைக்கொண்ட திருச்சபையை அமைக்கமுயல்வது பயங்கரமான நடவடிக்கையாகும். ஏனெனில் இத்தகைய அமைப்பின் கொடுமைகளைச் சகிக்கமுடியாமலேயே இம்மாநில மக்களின் மூதாதையர் தமது சொந்த நாட்டைத் துறந்து, பரதேசஞ்சென்றனர். அத்தகைய அமைப்பு அமெரிக்காவில் ஏற்படுத்தப்பட மாட்டா தென்றும், அதனை நீங்கள் திட்டவட்டமாக எதிர்ப்பீர்களென்றும் நம்புகின்றோம். அமெரிக்காவில் வசூலிக்கப்படும் வரிப்பணம் போர்வீரர்களின் பராமரிப்புக்குச் செல்வதனை எவ்வாறு எதிர்க்கிறோமோ அவ்வாறே மதகுருமாருக்குச் செல்வதனையும் எதிர்க்கின்றோம்.¹³

கொங்கிறிகேஷனல் திருச்சபையார் சமய அதிகாரத்துவத்தையும் அரசியற் சர்வாதிகாரத்தையும் நஞ்சென வெறுத்தமையால் அமெரிக்கப் புரட்சியை முன்னின்று நடத்தினர்.

அமெரிக்கச் சுதந்திரப்போர் என்பது அரசனின் தெய்வீக உரிமை, மதகுருமாரின் முன்னுரிமை, பொதுநிலையினரின் தாழ்மையான பணிவுடைமை என்பனவற்றிற்கெதிராகத் தமது மூதாதையர் நடத்திய போரின், தொடர்ச்சியும் வளர்ச்சியுந்தான்¹⁴

என்று எண்ணினர். சுதந்திரமடைந்த அமெரிக்க ஐக்கிய நாடுகளின் அரசியற் சிந்தனையை வளர்ப்பதிலும் இந்தச் சபையாரின் பங்களிப்பு மகத்தானது. சேர் ஜேம்ஸ் மக்கின்ற்றோஷ் என்னும் ஆசிரியர் இதனைப் பின்வருமாறு எடுத்துரைக்கின்றார்:

கொங்கிறிகேஷனல் குருமாரோ முதன்முதலாக ஜோன் லொக் என்னும் அரசியல் அறிஞருக்குச் சமய சுயாதீனத்தின் தத்து

வங்களைப் போதித்தனர். அதனை முதன்முதலாக உலகுக்கு அறிவித்தவர்களும் அவர்களே.¹⁵

அக்காலத்திற் பெருஞ் செல்வாக்குப் பெற்றிருந்த தோமஸ் ஜெபர்சனின் அரசியற் சிந்தனைகளுக்கும் சுவிசேட இயக்கத்திற்கும் நெருங்கிய சம்பந்தமிருந்ததெனத் தெரிகின்றது.

பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் ஆரம்பத்திலே அமெரிக்க ஐக்கிய நாடுகளில் ஒரு பாரிய சுவிசேட இயக்கம் எழுந்தது. இது மெதடிஸ்த பிரசங்கத்தினால் உந்தப்பட்டு பகுத்தறிவுவாதத்திற்கு நேரடியான எதிர்ப்பியக்கமாகவும், எல்லைப்புறச் சூழலின் விளைவாகவும் தோன்றியது. ஜெபர்சோனிய, ஜாக்சோனிய ஜனநாயகத்திற்கும், சுவிசேட இயக்கத்திற்கும், அடிப்படைத் தத்துவத்தில் முரண்பாடு காணப்பட்ட போதும், நெருங்கிய தொடர்பிருந்ததனை மறுக்க முடியாது.¹⁶

மக்களுக்காக மக்கள் நடத்தும் மக்களின் அரசாங்கம் என்ற ஜனநாயக அமைப்பு கொங்கிறிகேஷனல் திருச்சபைகளிலேயே தொடங்கியது என்று நம்பப்படுகின்றது.¹⁷ அதனை ஒரு நடைமுறைத் திட்டமாக அவர்கள் வகுத்துக்கொடுத்தனர். சுதந்திரம் என்பது உயிரைத் தியாகஞ்செய்தாவது பெறப்படவேண்டிய ஓர் உன்னதநிலை; அதனைக் கடவுளுக்குக் கீழ்ப்படிந்து நடப்பதனாலேயே காப்பாற்றிக்கொள்ளமுடியும் என்பதனைத் தமது போதனையாலும் சாதனையாலும் இவர்கள் நிறுவிக்காட்டினர். கொங்கிறிகேஷனல் திருச்சபையின் இலக்கிய மரபும் போற்றற் குரியதாகவிருந்தது. பதினாறாம் நூற்றாண்டிலே கொங்கிறிகேஷனல்வாதம் புதிதாகக் கிளைத்தமையினாலே தனது கொள்கைகளை விரித்துரைக்கவும், கண்டனங்களை மறுத்துக் காப்புரை வழங்கவும் அவசியமேற்பட்டது. இதனால் ஆரம்பத்திலிருந்தே துண்டுப்பிரசுரங்களை எழுதி வெளியிடுவது திருச்சபையில் வளர்ச்சியுற்ற பண்பாகவிருந்தது. அமெரிக்காவில் இத்திருச்சபையார் மத்தியில் ஒருமைக்கோட்பாடு¹⁸ தலைதூக்கியபொழுது அதனை எதிர்த்துப் பெருந்தொகையான கண்டன நூல்கள் எழுந்தன. இவற்றைவிடப் பத்திரிகைகளும் சமய நூல்களும் காலந்தோறும் வெளிவந்தன. ஜோன் பனியன் எழுதிய “மோட்சப் பிரயாணி” திரும்பத்திரும்பப் பிரசுரிக்கப்பட்டது. சபை ஆளுகை முறை, இறையியல், மிஷனரிப்பணி மூன்றுமே பெருந்தொகையான ஆக்கங்களுக்குக் காரணமாகவிருந்தன. இக்காலகட்டத்தில்

எழுந்த பத்திரிகைகளும் இந்த நோக்கங்களையே அடிப்படையாகக்கொண்டு விளங்கின¹⁹. நூற் பண்பாடு இச்சமுதாயத்தில் ஓங்கிநின்றதற்குப் பதினெட்டாம் நூற்றாண்டிலும் பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டிலும் வெளிவந்த நூல்களே சான்றுபகருகின்றன. கிறிஸ்தவ நூலாக்கத்திற் கொங்கிறிகேஷனல் திருச்சபையார்கணிசமானளவு பங்களிப்புச் செய்திருக்கின்றனர். கொங்கிறிகேஷனல் வாதமும் இலக்கியவாதமும் பரஸ்பரம் ஒன்றுக்கொன்று துணையாக இருந்திருக்கின்றன.

அறிவும் பக்தியுஞ் சாதனைவேட்கையும் பெருகியிருந்த இச்சமுதாயத்திலே பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் ஆரம்பத்தில் மிஷனரி இயக்கம் வளர்ச்சியுற்றது. இதற்குப் பல காரணிகள் துணைநின்றன.

“இரண்டாவது மாபெரும் எழுப்புதல்கள்”²⁰ என்றழைக்கப்படும் அமெரிக்கப் பக்தி இயக்கம் அதன் உச்சக்கட்டத்தை 1795ஆம் ஆண்டிற்கும் 1812ஆம் ஆண்டிற்கும் இடைப்பட்ட காலகட்டத்தில் அடைந்தது. இவ்வியக்கம் அமெரிக்காவில் முகிழ்த்த நாஸ்திகக் கோட்பாடுகளைத் தகர்த்ததோடமையாது மக்களைப் பக்திப்பரவசத்திலும் ஆழ்த்தியது. இந்த இயக்கம் எழுச்சி பெறுவதற்குப் பதினெட்டாம் நூற்றாண்டின் இறுதியில் அமெரிக்காவிற் பணியாற்றிய மெதடிஸ்த, பப்டிஸ்த பிரசங்கிகள் முக்கிய காரணராயினர். மெதடிஸ்த இயக்கமும் பப்டிஸ்த இயக்கமும் பக்திக்கும் அறநெறிகட்கும் கூடுதலான அழுத்தம் கொடுத்தவையாகும்.

அமெரிக்காவில் வளர்ந்த சமயப் பிரசார ஆவலினை இங்கிலாந்திலே தோன்றிய சமயப் பிரசார இயக்கங்களின் தொடர்ச்சியும் வளர்ச்சியுமென்றுங் கொள்ளலாம். இங்கிலாந்தில் இக்காலத்தில் முக்கியமான மிஷனரிச் சங்கங்கள் பல தோன்றி விட்டன என்பதும் அவை யாவும் இந்தியாவையே தமது பணிக்களமாகக் கொண்டிருந்தனவென்பதும் கவனிக்கப்பட வேண்டியவையாகும்.²¹ கல்கத்தாவில் 1793ஆம் ஆண்டில் வில்லியம் கேரி ஆரம்பித்த பணியை அமெரிக்கக் கிறிஸ்தவர்கள் உன்னிப்பாகக் கவனித்துவந்தனர். வில்லியம் கேரி எழுதிய “அஞ்ஞானிகளின் மனமாற்றத்திற்கு வழிமுறைகள் - கிறிஸ்தவர்களின் பொறுப்புக்கள் பற்றிய ஆய்வு” என்ற நூல் அமெரிக்கக் கிறிஸ்தவர்களினாலே ஆர்வத்துடன் படிக்கப்பட்டது.²² (Inquiry into

the obligations of Christians to use means for the conversion of the Heathens.)²² பிரிட்டிஷ் கிழக்கிந்தியக் கம்பனியின் கீழ் இராணுவ மதகுருவாகக் கடமையாற்றிய, கிளோடியஸ் பியூக்கனன்²³ சுதேசிகள் மத்தியில் மதப்பிரசாரஞ்செய்வதில் மிகுந்த ஆர்வ முடையவராகக் காணப்பட்டார். அவர் 1809இல் “கிழக்கில் விடிவெள்ளி”²⁴ என்னுந் தலையங்கத்தில் ஆற்றிய சொற்பொழிவு, அதே வருடம் மசாச்சுசெட்ஸ் மாநிலத்தில் பிரசுரஞ்செய்யப்பட்டு விநியோகிக்கப்பட்டது. இந்த உரையிலே கிளோடியஸ் பியூக்கனன் ஆசியாவிற் சமயப் பிரசாரத்திற்கிருந்த வாய்ப்புக்களையும், கத்தோலிக்கத் திருச்சபை ஆங்கு ஏற்படுத்திய சாதனைகளையும் விளக்கியிருந்தார். இப்பிரசுரம் அமெரிக்காவிற் சமயப் பிரசார வேட்கையைத் தீவிரமடையச்செய்தது. இந்தியாவுக்கு வந்த முதலாவது அமெரிக்க மிஷனரி அணியிலிருந்த அடோனிராம் ஜட்சன்²⁵ என்பவர் இப்பிரசுரத்தைப் படித்த பின்னரே மிஷனரி யாகத் துணிந்தனர் என்பது குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

மசாச்சுசெட்ஸ் மக்கள் இந்தியாவிற் பணிபுரிந்த பிரிட்டிஷ் மிஷனரிமாரை நன்கொடைகளினாலும் ஆதரித்துவந்தனர். 1806 ஆம் ஆண்டிற்கும் 1810ஆம் ஆண்டிற்குமிடையில் அமெரிக்கக் கிறிஸ்தவர்கள் பத்தாயிரத்துக்கு மேற்பட்ட டொலர்களைக் கேரியின் சமயப் பணிக்காக அனுப்பிவைத்தனர்.²⁶ அமெரிக்காவில், பிறதேசங்களுக்குச் சமயப் பிரசாரகரை அனுப்பும் மிஷனின் தோற்றத்திற்கும், தொடர்ந்தேற்றமான வளர்ச்சிக்கும், மசாச்சுசெட்ஸ் மாநிலத்திலிருந்த வில்லியம்ஸ் கல்லூரி மாணவர்களே தூண்டுகோலாகவிருந்தனர். பக்திநிறைந்த இம்மாணவர்களை ஒன்றிணைத்து அவர்களையொரு சக்தியுள்ள இயக்கமாக மாற்றியமைத்தார் சாமுவேல் மில்ஸ் என்பவராகும். இவர் 1806ஆம் ஆண்டு வில்லியம்ஸ் கல்லூரியிற் கற்கச் சென்றார். அதே வருடத்தில் அவரும் வேறு நான்கு மாணவர்களும் பிரார்த்தனை செய்வதற்காக ஒருநாள் கல்லூரிப் பூங்காவிலிருந்த வைக்கோற் பட்டடையிற் கூடியதாகத் தெரிகின்றது. அப்பொழுது ஏற்பட்ட இடிமுழக்கமும் மழையும் கீழைத்தேய மக்களின் இன்னல்களையும் வேதனைகளையும் உணர்த்த வந்த அசரீரியாகவே அவர்களுக்குப்பட்டது. இந்தப் பிரார்த்தனைக் கூட்டமே அமெரிக்கப் பிறதேச மிஷன்களின் ஆரம்பம் என்று வரலாற்று ஆசிரியர் களினாற் கணிக்கப்படுகின்றது.

இரண்டு வருடங்களுக்குப் பின்னர் இம்மாணவர்கள் “அஞ்ஞானிகளுக்கான ஒரு மிஷனை”²⁷ தொடங்கும் நோக்கத்துடன் ஒரு சங்கத்தை அமைத்துக்கொண்டனர் . இதனைத் தொடுத்து முடிக்கும் நோக்கத்துடன் அன்டோவர் இறையியற் கல்லூரியிற் (Andover Theological Seminary) சேர்ந்து கிறிஸ்தவச் சித்தாந்தத்தைக் கற்றனர். அன்டோவர் இறையியற் கல்லூரியில் வேறும் சில மாணவர்கள் இவர்களின் இலட்சியத்தினாற் கவரப்பட்டு இச்சங்கத்திற் சேர்ந்துகொண்டனர்.

1810ஆம் ஆண்டு மசாச்சுசெட்ஸ் மாநிலத்துக் கொங்க்ரிகேஷனல் திருச்சபைகளின் வருடாந்த மகாநாடு பிராட்போர்ட் நகரிற் கூடியபொழுது இம்மாணவர்கள், கொங்க்ரிகேஷனல் திருச்சபைகள் ஒரு மிஷனரிச் சங்கத்தினை அமைக்கவேண்டிய அவசியத்தை வலியுறுத்தி ஒரு விண்ணப்பத்தைச் சமர்ப்பித்தனர். கொங்க்ரிகேஷனல் திருச்சபைகளின் மகாநாடு இவ்விண்ணப்பத்தைப் பரிசீலிப்பதற்கென மூவரைக்கொண்ட ஒரு குழுவை நியமித்தது. இந்தக் குழு இளைஞரின் மனுவை ஏற்றுக்கொண்டு பிறதேச மிஷன் ஒன்றினைக் கொங்க்ரிகேஷனல் சபைகள் அமைக்கவேண்டுமென்று சிபாரிசுசெய்தது. இதன்படி 1810ஆம் ஆண்டு யூன்மாதம் 29ஆம் திகதி கொங்க்ரிகேஷனல் சபைகளின் மிஷன் உதயமானது.²⁸ அதனை நடத்துவதற்கென ஒன்பது பேரைக்கொண்ட ஓர் இயக்குனர் சபையும் அமைக்கப்பட்டது.

அமெரிக்க கொங்க்ரிகேஷனல் சபைகளின் பிறதேச மிஷன் அமைக்கப்படுவதற்கு, மசாச்சுசெட்ஸ் மாநிலத்தின் அரசியல், பொருளியற் சூழலும், அம்மாநிலத்தின் பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் ஆரம்பத்தில் எழுந்த பக்தி இயக்கமுமே காரணமாக அமைந்தனவெனக் கொள்ளலாம்.

அமெரிக்க இலங்கை மிஷனின் தோற்றம்

மசாச்சுசெட்ஸ் மாநிலத்தின் சமூகவியற் பின்னணி மிஷனைத் தோற்றுவித்ததெனினும் யாழ்ப்பாணத்தை அவர்கள் தமது பணிக்களமாகத் தேர்ந்துகொண்டதற்கு இந்தியாவிலிருந்த பிரித்தானிய அரசாங்கத்தின் போக்கே காரணமாக இருந்தது. அமெரிக்காவிலே, கொங்க்ரிகேஷனல் சபைகளின் பிறதேச மிஷன் உருவாகிய பின்னர், இந்தியாவுக்கு மிஷனரிமாரை அனுப்பும் பணி ஆரம்பமாகியது. 1812ஆம் ஆண்டு ஹோல், றைஸ், நொட்,

திருமதி நொட் ஆகியோர் (Hall, Rice, Nott, Mrs.Nott) ஹார்மனி (Harmony) என்னுங் கப்பல் மூலம் இந்தியாவுக்குப் புறப்பட்டனர். அதேவருடம் ஜட்சன் (Judson) தம்பதியரும், நியூவெல் (Newell) தம்பதியரும் கரவன் (Caravan) என்னுங் கப்பலில் இந்தியப் பயணத்தை ஆரம்பித்தனர். இந்தியாவிற் காலடியெடுத்து வைத்ததும் அவர்களுக்குப் பலத்த எதிர்ப்புக் காத்திருந்தது. இந்தியத்துணைக் கண்டத்திலே பலவிடங்களில் ஆளுகைசெய்து கொண்டிருந்த ஆங்கிலேயக் கிழக்கிந்தியக் கம்பனி, கிறிஸ்தவச் சமயப் பிரசாரத்தைக் கடுமையாக எதிர்த்து நின்றது. கிறிஸ்தவ மதப் பிரசாரம் ஆங்கிலேயருக்கெதிரான உணர்ச்சிகளுக்குத் தூபமிடும் என்று கிழக்கிந்தியக் கம்பனி கருதியது. 1806ஆம் ஆண்டில் ஏற்பட்ட வேலூர்ச் சிப்பாய்க் கலகம் இந்தக் கருத்துக்கு வலுவளிப்பதாகவிருந்தது. இக்கலகத்திற்குக் கிறிஸ்தவ மிஷனரி இயக்கங்களே காரணம் என, இங்கிலாந்தில், மிஷன்களை எதிர்த்த சங்கங்கள் வாதிட்டன.²⁹

இது மட்டுமன்றி 1812ஆம் ஆண்டு நெப்போலிய யுத்தங்களைத் தொடர்ந்து இங்கிலாந்துக்கும் அமெரிக்காவுக்குமிடையில் பகை உணர்வு ஏற்பட்டது. இத்தகைய அரசியற் சூழலிலே கல்கத்தா வந்திறங்கிய அமெரிக்க மிஷனரிமார் உடனடியாக இந்தியாவைவிட்டு வெளியேறவேண்டுமென ஆங்கிலேயக் கிழக்கிந்தியக் கம்பனி கட்டளைவிதித்தது. எனவே மிஷனரித் தொண்டர்கள் கல்கத்தாவினின்றும் நீங்கி ஆசியாவின் வேறு பகுதிகளிலே பணியாற்ற முடிவுசெய்தனர். இக்குழுவில் ஒருவரான சாமுவேல் நியூவெல் என்பவர் தமது பணியினை மொறிஷியஸ் தீவிலே செய்யவிழைந்தார். ஆனால் மொறிஷியசுக்குப் பிரயாணத்தை மேற்கொண்டிருக்கையிலேயே தமது மனைவியையும் குழந்தையையும் இழந்தார். இதனால் நியூவெல் பம்பாய்க்குத் திரும்பிவிட முயன்றார். ஆனால் அவரை ஏற்றிவந்த கப்பல் பம்பாய் செல்லாது இலங்கைத் தீவை வந்தடைந்தது.

அப்பொழுது இலங்கை, ஆங்கிலேயக் கிழக்கிந்தியக் கம்பனியின் ஆளுகையினின்றும் முற்றாக நீக்கப்பட்டு, பிரித்தானிய அரசாங்கத்தின் நேரடி நிர்வாகத்தின்கீழ்க் கொண்டு வரப்பட்டிருந்தது. இலங்கையின் தேசாதிபதியாக விளங்கிய சேர் றொபேர்ட் பிறவுண்டிக் கிறிஸ்தவச் சமயப் பிரசாரத்தை ஆதரிப்பவராகக் காணப்பட்டார். தமது வேலைகளிலே தமக்கு

மிகவும் பிடித்தமான பகுதி கிறிஸ்தவச் சமயத்தைச் சுதேச மக்களுக்குப் பரப்புவதேயென்று குறிப்பிட்டுள்ளார்³⁰.

பிறவுணர்றிக், நியூவெலை வரவேற்று இலங்கையிலே அமெரிக்க மிஷனரிமாரின் பணிக்களத்தைத் தேர்ந்துகொள்ள வசதியளித்தார். நியூவெல் பத்துமாதகாலம் இலங்கையிலே தங்கியிருந்தார். அவற்றுள் ஒன்றரைமாதத்தை யாழ்ப்பாணத்திற் செலவிட்டார். யாழ்ப்பாணத்தில் நிலவிய அமைதியும் மக்களிடையே காணப்பட்ட கல்வியார்வமும் நியூவெலைப் பெரிதும் கவர்ந்திருக்கவேண்டும். இவரது ஆய்வின்படி இலங்கையில் யாழ்ப்பாணக்குடாநாடே மிஷனரிப் பணிக்கு அதிக வாய்ப்புள்ள பிரதேசமாகத் தென்பட்டது. எனவே 1813ஆம் ஆண்டு தம்மை மிஷனரியாக அனுப்பிய கொங்கிறிகேஷனல் மிஷன் சங்கத்திற்குப் பின்வரும் காரணங்களை விளக்கி யாழ்ப்பாணத்தைப் பணிக்களமாகத் தேர்ந்துகொள்ளும்படி எழுதினார்:³¹

- அ) இலங்கையின் தேசாதிபதியும், பிரதம நீதிபதியும், அரசாங்க மதகுருவும் மற்றும் பிறரும் சுதேச மக்கள் மத்தியில் சமயப் பிரசாரஞ்செய்வதில் ஆர்வமுடையவர்களாக இருக்கின்றனர்.
- ஆ) இலங்கையின் சனத்தொகை குறைவாக உள்ளது. இங்குள்ள சனத்தொகை முப்பது இலட்சமாகவே இருப்பதனால் மிஷனரிமார் சகல மக்களையும் சந்தித்துக் கொள்வது இலகு.
- இ) இலங்கையில் தமிழ், சிங்களம் என்னும் இரு மொழிகள் மட்டுமே பேசப்படுகின்றன. தமிழ்மொழியில் திருமறை முழுவதும், சிங்களமொழியில் புதியஏற்பாடும் அச்சாகியுள்ளன.
- ஈ) இலங்கை முழுவதிலும் இலண்டன் மிஷனைச் சேர்ந்த ஒரு மிஷனரியும், ஆங்கில பப்ரிஸ்டர் மிஷனைச் சேர்ந்த ஒரு மிஷனரியுமாக இரு மிஷனரிமார் மாத்திரமே பணிபுரிந்து வருகின்றனர்.
- உ) இலங்கைத் தமிழர் மத்தியில் மதப்பிரசாரஞ்செய்தால் பின்னர் தென்னிந்தியாவிலுள்ள இலட்சக்கணக்கான தமிழர் மத்தியிற் பணிபுரிய வழிபிறக்கும்.

நியூவெலின் கடிதம் கொங்கிறிகேஷனல் மிஷன் சங்கத்தை இலங்கையின்மீது ஆர்வங்கொள்ளச்செய்தது. 1814ஆம் ஆண்டு கென்ற் பொருத்தனையினால்³² அமெரிக்காவுக்கும் இங்கிலாந்துக்குமிடையில் நடைபெற்ற போர் முடிவெய்தியது. எனவே கொங்கிறிகேஷனல் மிஷன் சங்கம் தனது அடுத்த மிஷனரிமார் குழுவை யாழ்ப்பாணத்துக்கு அனுப்பிவைக்க முடிவுசெய்தது. கலாநிதி டானியல் பூவரும் அவருடைய நான்கு சகாக்களும் 1816ஆம் ஆண்டு யாழ்ப்பாணம் வந்துசேர்ந்தனர். இவ்வாறு இந்திய அரசியற் சூழல் அமெரிக்க மிஷனரிமார் யாழ்ப்பாணத்திற் பணிபுரிய வழிவகுத்தது.

II

பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் ஆரம்பத்தில் யாழ்ப்பாணத்தின் அரசியற் பொருளாதார கலாசார நிலைமைகள்

இலங்கையின் கரையோரப் பகுதிகளில் 1658ஆம் ஆண்டு தொடக்கம் நிலவிவந்த ஒல்லாந்தக் கிழக்கிந்திய வர்த்தகக் கம்பனியின் ஆதிக்கம் 1796இல் முடிவெய்தியது. ஆங்கிலேயர் தாம் கைப்பற்றிய இலங்கைக் கரையோரப் பகுதிகளைத் தமது சென்னை இராஜதானி மூலமாக ஆட்சிசெய்ய முற்பட்டனர். இந்த நிருவாகம் இலங்கை மக்களுக்கு அதிருப்தியை ஏற்படுத்திய படியால் 1802 இல் இலங்கை, முடிக்குரிய குடியேற்றநாடாக்கப் பட்டு, இங்கிலாந்தின் நேரடி நிருவாகத்தின் கீழ்க் கொண்டு வரப்பட்டது. இந்தியாவில் 1868ஆம் ஆண்டிலேதான் ஆங்கிலேயக் கிழக்கிந்திய அதிகாரம் நீக்கப்பட்டு அந்நாடு ஆங்கிலேய அரசின் நேரடி நிருவாகத்தின்கீழ்க் கொண்டு வரப்பட்டது என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

யாழ்ப்பாணத்தில் ஆங்கிலேயர் ஆட்சி நிலைபெறுவதற்கு நூற்றி எழுபத்தைந்து ஆண்டுகளுக்கு முன்பிருந்தே அப்பிரதேசம் ஐரோப்பியரினால் ஆளப்பட்டுவந்தது. ஆனால், போர்த்துக்கேயருடைய ஆட்சியும்¹ ஒல்லாந்தர் ஆட்சியும் யாழ்ப்பாணத்தவரின் சமுதாய அமைப்பில் வெகுசில மாற்றங்களையே ஏற்படுத்தியிருந்தன. போர்த்துக்கேயருடைய ஆட்சி யாழ்ப்பாணத்தவரின் நிருவாகமுறையை மாற்றியமைக்க முயலவில்லையெனினும் அவர்களுடைய ஆட்சிக்காலத்திற் கத்தோலிக்கச் சமயம் வேகமாகப் பரவியது. யாழ்ப்பாணத்திற் பதினொரு சதவீதமான மக்கள் கத்தோலிக்கச் சமயத்தைத் தழுவி யுள்ளனர்.² போர்த்துக்கேயரின் செல்வாக்கு, இலங்கையை ஆளுகைசெய்த

மற்றைய இனங்களின் செல்வாக்கைவிட ஊன்றி நிலைநிற்பதற்கு, அவர்களின் மதப்பிரசாரத்தின் வெற்றியே காரணம் என்று திக்கிரி அபயசிங்க கருதுகின்றார்³.

ஒல்லாந்தர் யாழ்ப்பாண மக்களின் சமுதாய அமைப்புக் களைத் தமது நிருவாகத்தால் வலுப்படுத்தினர். யாழ்ப்பாணத் தவரின் சொத்துரிமைகளை நிர்ணயிக்கும் 'தேசவழமை'யை இவர்கள் தொகுத்து அதன்படி நிருவாகஞ் செய்தனர். சாதியமைப் பையும் அடிமைமுறையையும் அனுசரித்து அவற்றிற்கேற்ப ஆட்சிபுரிந்தனர். இவர்கள் யாழ்ப்பாணத்திற் சில புதிய கைத்தொழில்களை ஆரம்பித்துத் தமது வருமானத்தை அதிகரிக்க முயற்சித்தனரெனினும் பொருளாதார அமைப்பு மாற்றமடை யாதிருந்தது. விவசாய முறைகளும் உற்பத்தி முறைகளும் மிகவும் பழைமைவாய்ந்தவையாக இருந்தன. அவர்கள் சிறந்த வீதிகளை யாழ்ப்பாணமெங்கணும் அமைத்து, இலங்கையில் உரோமன்-டச்சுச் சட்டத்திற்கமைய நீதிபரிபாலனஞ் செய்தனர். ஆனால் இவைகளும் யாழ்ப்பாணத்தவரின் மரபுவழிச் சமுதாய அமைப் பில் மாற்றத்தை ஏற்படுத்தவில்லை.

ஒல்லாந்தர் தமது ஆட்சிக்காலத்தில் தமது மதமாகிய இறப்பிறமாதுக் கிறிஸ்தவத்தைப் பரப்புவதற்கு முயற்சிசெய்தனர். இறப்பிறமாதுக் கிறிஸ்தவர்கட்கே ஒல்லாந்தரினாற் சொத்துரிமைகளும், உத்தியோகங்களும், வியாபார உரிமைகளும் வழங்கப் பட்டன. ஆனாற் கிறிஸ்தவச் சமயத்தில் நல்ல பாண்டித்தியம் பெற்றிருந்த ஒல்லாந்தக் குருமார் தமது மதத்தைப் பரப்புவதில் ஆர்வங்கொள்ளவில்லை. 1658ஆம் ஆண்டு தொடக்கம் 1725ஆம் ஆண்டுவரை இலங்கையிற் பணியாற்றிய ஒல்லாந்தக் குருமாரில் எட்டுப்பேர் மாத்திரமே இலங்கையின் சுதேச மொழிகளைக் கற்றிருந்தனர். எனவே இலங்கை மக்கள் கிறிஸ்தவர்கள் போல நடிக்கத்தலைப்பட்டனர்⁴. 1760ஆம் ஆண்டிலே கிறிஸ்தவ ஞானஸ்நானம் பெற்றவர்கள் 1,82,226 பேர் இருந்தனரெனினும் 64 பேர் மாத்திரந் திருச்சபை அங்கத்தவராயினர். 1805ஆம் ஆண்டு இலங்கையின் ஆங்கிலேய அரசு, தாம் சமய விடயத்தில் நடுவு நிலையினின்றும் பிறழ மாட்டோம் என்று அறிவித்தபொழுது யாழ்ப்பாணத்தில் இறப்பிறமாதுக் கிறிஸ்தவம் முற்றாக மறைந்தது⁵.

போர்த்துகேயர் காலத்திலும் ஒல்லாந்தர் காலத்திலும் இரண்டு விதமான கல்விமுறைகள் நிலவிவந்தன. முதலாவது

ஐரோப்பிய அரசுகள் நிருவகித்துவந்த கோவிற்பற்றுப் பாடசாலை முறை, மற்றையது தமிழ்மக்கள் நடத்திய திண்ணைப் பள்ளிக்கூட முறை. போர்த்துக்கேயர் காலத்தில் யாழ்ப்பாணத்திற் பணி புரியவந்த பிரான்சிஸ்கன் குருமாரே முதன்முதலாகக் கோவிற்பற்றுப் பாடசாலைகளை அமைத்து, அங்கு எழுத்து, வாசிப்பு, சமயம் என்பனவற்றைப் போதித்தனர். இந்த அமைப்பு ஆங்கிலேயர் ஆட்சியின் ஆரம்பகாலம்வரை அரசினராற் செயற்படுத்தப்பட்டு வந்தது.

ஒல்லாந்தர் காலத்திற் கத்தோலிக்க நிறுவனங்களாகவிருந்த கோவிற்பற்றுப் பாடசாலைகள் இறப்பிறமாதுக் கிறிஸ்தவப் பாடசாலைகளாயின.

ஒல்லாந்தர் தமது பள்ளிகளிற் கற்பிப்பதற்கு ஆசிரியர்களைப் பெற்றுக் கொள்வதில் மிகுந்த சிரமப்பட்டனர். போர்த்துக்கேயர் காலத்துப் பள்ளியாசிரியர்களே மீண்டும் நியமிக்கப்பட்டனர். ஆனால் ஒல்லாந்த குருமாரினால் அவர்களுக்குப் புதிய மதம் போதிக்கப்பட்டது. மத குருமாரும், Krank Bezoekern என்ற உத்தியோகத்தர்களும் படிப்பித்தலில் ஈடுபட்டனர். பள்ளிக்குச் சென்ற மாணவர் தொகை அதிகமாகவிருந்தது. மன்னாரில் 14 பள்ளிகளும், காலியில் 23 பள்ளிகளும், யாழ்ப்பாணத்தில் 34 பள்ளிகளும் இயங்கின. யாழ்ப்பாணத்தில் மட்டும் 20,000 பிள்ளைகள் பள்ளிக்குச் சென்றதாகக் கணக்கிடப்பட்டுள்ளது.⁶

இப்பாடசாலைகள் ஒவ்வொன்றிலும் இரண்டு ஆசிரியர்கள் கற்பித்துவந்தனர். பெண்பிள்ளைகள் பத்து வயதுவரையும், ஆண்பிள்ளைகள் பன்னிரண்டு வயதுவரையுங் கற்பிக்கப்பட்டனர்.⁷ ஐரோப்பிய அரசுகள் மதப்பிரசாரத்தை நோக்கமாகக்கொண்டே கோவிற்பற்றுப் பள்ளிகளை நடத்தினார்களெனினும், கிறிஸ்தவத்தைத் தக்கமுறையிற் போதிக்கவில்லை. சில திருமறைப் பகுதிகளையும் பிரார்த்தனைகளையும் மனனஞ்செய்துவிட்டால் மாணவர்கள் கிறிஸ்தவர்களாவதற்குத் தகுதிபெற்றுவிட்டனரென்று கணிக்கப்பட்டது.

ஐரோப்பிய அரசுகள் உருவாக்கி நிருவகித்த கோவிற்பற்றுப் பள்ளிகளுடன் ஒரு சுதேசக் கல்விப் பாரம்பரியமும் வீறுகுன்றாது இக்காலகட்டத்தில் இயங்கிவந்தது. சுதேச ஆசிரியர்கள் தமது வீட்டுத்திண்ணைகளில் மாணவர்களுக்குத் தமிழ்ப்பயிற்சி அளித்துவந்தனர். 1820 ஆம் ஆண்டு தொடக்கம் 1836 ஆம்

ஆண்டுவரை யாழ்ப்பாணத்திற் பணியாற்றிய மைரன் உவின் சிலோ என்னும் அமெரிக்க மிஷனரியின் கடிதத்திலிருந்து இத்திண்ணைப் பள்ளிக்கூடங்களைப்பற்றி நாம் ஓரளவு அறிந்து கொள்ளமுடிகிறது.

இப்பள்ளிகளில் மேல்நிலைச்சாதியாரின் பிள்ளைகள் படித்தனர். இவை பெரும்பாலும் ஒரு மரத்தினடியில் அல்லது ஒரு வீட்டின் திண்ணையில் நடைபெற்றுவந்தன. மாணவர்கள் சப்பாணிகட்டி உட்கார்ந்து தமக்கு முன்னாற் பரப்பப்பட்டிருந்த புழுதிமணலில் எழுதக் கற்றுக் கொள்வார்கள். ஏட்டுச்சுவடிகளில் உள்ள எழுத்துக்களை அடையாளங் காணும்வரை இத்தகைய படிப்பு நடந்துகொண்டேயிருக்கும். ஏட்டுச் சுவடிகளில் எழுத்துக்கள் இரும்பாணியினால் எழுதப்படும். எழுத்துக்கூட்டலுக்கு அதிக முக்கியத்துவம் வழங்கப்படவில்லை. ஏனெனில் ஒவ்வொரு எழுத்துந் தனக்கே உரிய ஒலியைக்கொண்டு விளங்குகின்றது. சொல்லில் ஒரெழுத்தாவது ஒலியில்லாமல் இல்லை. இதனைத் தொடர்ந்து தொடக்க நூல்களையும் நிகண்டுகளையும் மனப் பாடஞ்செய்து கொள்கின்றனர். அதற்குப் பின்னர் பாடத்தை வகுத்துப் பொருள்காண முயல்கின்றனர். ஏட்டுச்சுவடிகளிலே சொற்கள் இடைவெளியின்றியே எழுதப்பட்டிருக்கும். இச் சொற்களுக்கு அவர்கள் பொருள்காண முயற்சிப்பர்.⁸

இத்திண்ணைப் பள்ளிக்கூடங்களிற் சதுரகராதி, வாழ்த்து மாலை, தொன்னூல் விளக்கம், நைடதம். மீனாட்சியம்மை பிள்ளைத் தமிழ், நிகண்டு, வைத்தியம், சோதிடம் என்பன போதிக் கப்பட்டனவெனத் தெரிகின்றது.⁹

இப்பாரம்பரியத்திற் கல்வி பெரும்பாலும் பரம்பரைச் சொத்தாகவே கருதப்பட்டு வந்தது. அக்காலத்தில் புலமைபெற்று விளங்கிய வர்களின் வாழ்க்கை வரலாற்றைப் பார்க்கும்பொழுது இந்த உண்மை புலனாகின்றது. வாய்ப்பும் வசதியுமுள்ள உயர்சாதிக் காரர்களுக்குக் கல்விவசதி சிறப்பாகக் கிடைத்திருக்கின்றது. புலமை பெற்று விளங்கியவர்கள் கல்விகற்ற மரபினைக் கவனிக்கும் பொழுது தகப்பனிடமோ அல்லது மாமன், பேரன், பெரிய தந்தை யார் போன்ற உறவினரிடமோதான் அவர்கள் தம் ஆரம்பக் கல்வியைப் பெற்றுள்ளமையை அவதானிக்க முடிகிறது.¹⁰

ஆனால் யாழ்ப்பாணத்தின் கல்விநிலை யாழ்ப்பாண இராச்சியம் உருவாகிய பதின்மூன்றாம் நூற்றாண்டிலிருந்து உயர்நிலையிலிருந்ததென்பது மறுக்கமுடியாத உண்மையாகும். பதினைந்தாம்

நூற்றாண்டில் யாழ்ப்பாணத்து அரசர்கள் அவர்களின் இராசதானியாகிய நல்லூரில் தமிழ்ச்சங்கம் ஒன்றை அமைத்து இலக்கியம் வளர்த்தனர். இந்தச் சங்கத்திற் சமஸ்கிருத நூல்கள் தமிழில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டன. வைத்தியம், சோதிடம் என்பன பயிலப்பட்டன. வைத்திய நூல்களும் சோதிட நூல்களும் எழுதப்பட்டன. யாழ்ப்பாணத்து அரசர்களால் நிறுவப்பட்ட சித்த ஆயுர்வேதப் பாடசாலை சில வருடங்களுக்கு முன்வரை செயற்பட்டுவந்த தென்பது கவனிக்கப்பட வேண்டியதொன்றாகும்¹¹.

போர்த்துக்கேயரும், யாழ்ப்பாணத்தின் அதிபதிகளான பின்னர் உயர்கலாபீடங்களை அமைத்து நிருவகித்தனரெனத் தெரிகிறது. யாழ்ப்பாணத்திற் பணியாற்ற முதலில் வந்த பிரான்சிஸ்கன் கத்தோலிக்கக் குருமார் ஓர் உயர் கல்லூரியை நிறுவினார்கள். இந்தக் கல்லூரி ஒரு கத்தோலிக்க மடாலயம் போலவே செயற்பட்டுவந்தது. ஆனால் 1602ஆம் ஆண்டில் கல்வியிற் சிறந்த இயேசுசபைக் குருமார் இலங்கைக்கு வந்தனர். அவர்கள் 1622இல் ஒரு சிறப்பான கல்லூரியை ஆரம்பித்து நடத்திவந்தார்கள்.¹² இக்கல்லூரி ஆரம்பநிலை, இடைநிலை, உயர்நிலை என மூன்று பிரிவுகளைக்கொண்டு விளங்கியது. உயர்நிலைப்பிரிவு இலக்கியத்திலும் நல்லொழுக்கத்திலும் சிறந்த பயிற்சியளித்துவந்தது. இந்தக் கல்லூரிக்கு வேண்டிய நிதியை யாழ்ப்பாணத்தின் தேசாதிபதி வழங்கினார். கோவிற்பற்று கிராமங்களின் வரிப்பணமாக 1600 'பார்த்தாவுகள்' வருடந்தோறும் இக்கல்லூரிக்கு வழங்கப்பட்டன.

ஒல்லாந்தர் யாழ்ப்பாணத்தவரின் உயர்கல்விக்கு ஆற்றிய சேவை சிறப்புவாய்ந்ததாகும். நல்லூரில் அவர்கள், 1690ஆம் ஆண்டிற்கும் 1722ஆம் ஆண்டிற்கும் இடைப்பட்ட காலப் பகுதியில் ஒரு செமினரியை நடத்திவந்தார்கள்.

நல்லூர் செமினரி Von Mydregt என்ற மாவட்ட அதிபதியால் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. இந்தச் செமினரியின் மாணவர்கள் வருடத்திற்கு மூன்றுமுறை பரீட்சிக்கப்பட்டு வந்தனரெனத் தெரிகிறது.¹³

இச்செமினரியிற் கிறிஸ்தவச் சமயமும் டச்சுமொழியுங் கற்பிக்கப்பட்டன. கொன்றைவேந்தன், ஆத்திசூடி, திவாகரம் என்பன நல்லூர்ச் செமினரியின் பாடவிதானத்திற் சேர்க்கப்பட்டிருந்தன¹⁴. நல்லூர்ச் செமினரி மூடப்பட்டபின்னர் தமிழ்

மாணவர்கள் கொழும்புச் செமினரிக்கு மாற்றப்பட்டதாகத் தெரிகின்றது. முப்பது வருடகாலம் இயங்கிய நல்லூர்ச் செமினரியில் ஐம்பத்தொரு மாணவர்கள் பயிற்சியை முடித்தனர்.¹⁵ கொழும்புச் செமினரி 1696ஆம் ஆண்டு தொடக்கம் 1795ஆம் ஆண்டுவரை நடைபெற்றது. இக்கல்விநிலையத்திலும் தமிழ் மாணவர்களே கூடுதலாகப் பயிற்சி பெற்றனர்.¹⁶ கல்வியில் யாழ்ப்பாணத்து மாணவர்களிலும் பார்க்கக் கொழும்புச் செட்டிகள் கூடுதலான கவனம் எடுத்தனர். இலங்கையை ஒல்லாந்தக் கிழக்கிந்தியக் கம்பனி ஆட்சிசெய்த காலத்திற் செட்டிகள் உயர்நிலையடைந்ததாகத் தெரிகிறது. இச்செமினரியின் அதிபராகவிருந்த பிலிப் டி மெல்லோ, வட்டுக்கோட்டைச் செமினரியின் முதலாவது தமிழ்ப் பேராசிரியர் காபிரியேல் திசேரா, தமிழ்ப்புலவர் சரித்திரத்தை முதன்முதலாக உருவாக்கிய சைமன் காசிச்செட்டி ஆகியோர் இப்பரம்பரைவழியாக வந்தவர்களே.

போர்த்துக்கேயர் காலத்திலும் ஒல்லாந்தர் காலத்திலும் ஒரு வலுவுள்ள சுதேச இலக்கியப் பாரம்பரியமும் வளர்ந்து வந்துள்ளது. யாழ்ப்பாணத்து மன்னர்காலத்திற் பல துறைகளிலும் வளர்ச்சியடைந்த இலக்கிய மரபு போர்த்துக்கேயர் காலத்திற் கத்தோலிக்க இலக்கியமாக உருவெடுத்தது.

சமயப்பொறை போர்த்துக்கேயரிடஞ் சிறிதளவாவது இல்லாததால் அவர்கள் தம் சத்திய வேதத்திற்குப் புறம்பாக எச்சமய வழிபாட்டையும் பொறுக்காதொறுத்தனர். அதனால் அவர்கள் ஆட்சிக் காலத்தே ஈழத்தெழுந்த தமிழ் இலக்கியங்கள் எல்லாம் கத்தோலிக்கச் சமயச் சார்பானவைகளாகவேயிருந்தன.¹⁷

எனினும் இக்காலத்திலெழுந்த 'ஞானப்பள்ளி', 'அர்ச்சயாகப்பர் அம்மாளை' என்னும் நூல்கள் கத்தோலிக்க மதம் சுதேசப் பண்பாட்டியல்புகளை அணைத்துக்கொண்டு முன்னேறக்கூடியது என்பதனை உணர்த்தி நிற்கின்றன.

பள்ளி, குறவஞ்சி, நொண்டிநாடகம், அம்மாளை முதலியன தமிழகத்திற் செல்வாக்குப் பெற்றமைபோன்று ஈழத்திலும் போற்றிப்பேணப்பட்டன. கிறிஸ்தவர்களுக்குச் சமயத் தொண்டாற்ற இத்தகைய இலக்கிய வடிவங்கள் சிறப்பாக உதவின.¹⁸

ஒல்லாந்தர் இறப்பிறமாதுச் சமயத்தைப் பரப்புமுகமாகப் பல சட்டங்களை இயற்றினார்களெனினும் அவர்கள் ஆட்சியிற்

சைவசமயத்தவர்கள் தமது சமய ஆசாரங்களைக் கைக்கொண்டு ஒழுக்குவதற்குத் தடைகளில்லாதிருந்தன.

போர்த்துக்கேயர் காலத்தில் அழிக்கப்பட்ட கோயில்களுக்குப் பதிலாக ஒல்லாந்தர் காலத்திற் கட்டியெழுப்பப்பட்ட ஆலயங்களிற் படித்துப் பயன் சொல்லத்தக்க சைவசமயப் புராணக்கதைகள் செய்யுள் நூல்களாகச் செய்யப்பட்டன.¹⁹

யாழ்ப்பாணத்திற் கல்விநிலை உயர்ந்திருந்தது என்பதற்கு அக்காலத்தில் மக்கள் பேணிக்காத்த சுவடிகள் சான்றுபகருகின்றன.

தமிழகத்தின் தலைசிறந்த இலக்கிய, இலக்கணப் படைப்புக்கள் தமிழ்கூறும் நல்லுலகின் ஒருபகுதியாக விளங்கிய இலங்கையில், குறிப்பாக இலங்கையின் வடபகுதியில் பயிலப்பட்டுவந்தன என்பதற்குச் சாட்சியாக அமைவன, பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டிற் பழந்தமிழ் நூற்பதிப்பு முயற்சிகளின்பொழுது பயன்படுத்திய யாழ்ப்பாணத்தைச் சேர்ந்த ஏட்டுப்பிரதிகளாகும். கந்தபுராணம் முதல் கம்பராமாயணம் வரை, தொல்காப்பியம் முதல் நேமிநாதம்வரை பெரும்பாலான நூல்களுக்கான ஏடுகள் யாழ்ப்பாணத்திலிருந்தும் பெறப்பட்டன. இது அவ்வந்நூல்களின் பதிப்புரைகளிலிருந்து தெரியவருகின்றது.²⁰

வட்டுக்கோட்டைச் செமினரியிற் கந்தபுராணம், திருக்குறள், ஔவையார் நீதிநூல்கள், நிகண்டு, கூர்மபுராணம், நன்னூல் என்பன போதிக்கப்பட்டதிலிருந்து இவை அறிஞர் மத்தியிற் செல்வாக்குப் பெற்றிருந்தனவென்பது புலனாகின்றது.²¹ ஆனால் இந்த இலக்கியச் செழிப்பும் ஆர்வமும் மேல்நிலைச்சாதிக்காரர் மத்தியிலேதான் பரவியிருந்தது. யாழ்ப்பாணத்திற் சிறந்ததொரு நூற்றொகுதி இருந்ததெனினும் சாதாரண மக்கள் அதனைப் பெறும்வாய்ப்புப் பெற்றிருக்கவில்லை. அச்சுப்பதிவுவசதி மக்களிடையே வளர்ச்சியடையாத இக்காலகட்டத்தில் மக்கள் இவற்றினை வெகுசிரமத்துடன் எழுதிப்பாதுகாத்தனர். எனவே ஏட்டுப்பிரதிகள் செல்வர்கள் மட்டுமே வாங்கக்கூடிய உயர் விலையில் இருந்தன. வட்டுக்கோட்டைச் செமினரியின் மாணவரான டி. பி. ஹன்ட் (Hunt) பற்றிய குறிப்புக் கவனிக்கப்பட வேண்டியதொன்றாகும்.

கடைசி மகனுக்குச் சதாசிவம் என்று பெயர். இவரின் பிறப்பு உத்தேசம் 1831 ஆம் ஆண்டுவரையில் இருக்கும். இக்குடும்பத்தின் பிதா தன் பிள்ளைகள் கல்விப்பயிற்சி உள்ளவர்களாயிருக்க

வேண்டுமென்னும் வாஞ்சை கொண்டவர். கல்விமுறை அக் காலத்தில் புஸ்தகமூலமல்ல, ஏட்டுப்பிரதியாகவே நடைபெற்றது. முருகப்பா பிள்ளைகளின் கல்விப்பயிற்சியின் வாஞ்சையினாலும் பொருட் கஷ்டத்தினாலும் தான் அணிந்திருந்த கடுக்கன்களை கழற்றிவிற்று ஒரு பாரத ஏடு வாங்கிப் பிள்ளைகள் படிப்பதற்காகக் கொடுத்தார்.²²

பொதுமக்கள் உயர்கல்வியையோ நூற்றொகுதியையோ பெறும் வாய்ப்பைப் பெற்றிருக்காவிட்டாலும் எழுத்தறிவு பரவலாக இருந்தது. இதற்கு மிஷனரிமாரின் குறிப்புக்களே சான்றுபகருகின்றன. பெண்கள் படிப்புவாசனையற்றவர்களாயிருந்தாலும், ஆண்களிற் பலர் எழுதவும் வாசிக்கவும் அறிந்திருந்தனர். நூல்களின் பற்றாக்குறையே அவர்களின் வாசினையார்வத்திற்குத் தடையாயிருந்ததென்று தெரிகின்றது.

எமது மிஷனின் வளர்ச்சிக்கு ஓர் அச்சகம் அத்தியாவசியமானது என்பது எமது எண்ணமாகும். மக்களில் பெருந்தொகையானவர்கள் வாசிக்கத் தெரிந்தவர்கள். பைபிள் கிடைத்தால் அதனை விருப்புடன் வாசிக்கப் பலர் இருக்கின்றனர். அந்நூலைப் பலமுறை மக்கள் கேட்டபொழுதும் எம்மால் அவர்கள் வேண்டு கோளை நிறைவேற்ற முடியாதிருக்கின்றது. யாழ் மாவட்டத்தில் ஓர் அச்சகமும் இல்லை. சில தமிழ் நூல்கள் தீவில் பதிப்பிக்கப்பட்டுள்ளன. ஆனால் ஒன்றுமே விற்பனைக்கு இல்லை. துணைக்கண்டத்திலிருந்து இறக்குமதி செய்யப்படும் நூல்கள் நெருப்பு விலையாக இருக்கின்றன. அவற்றின்மேல் இடப்படுந் தீர்வை இருபத்தைந்து விகிதமாக வருகின்றது.²³

ஆண்கள் மத்தியிற் கல்வியறிவு பரந்திருந்ததனைக் கண்ட மிஷனரிமார் பெண்களிடையே அது மிகவுந் தாழ்ந்திருந்ததனை அவதானிக்கத் தவறவில்லை.

இன்று மாலை வீடு வீடாகச் சென்றுகொண்டிருந்த பொழுது, பனந்தோப்புக்குள் ஓர் ஒதுக்குப்புறமான இடத்தைக் கண்ணுற்றேன். ஆங்கு சிறந்தமுறையில் அமைக்கப்பட்டிருந்த ஓர் இல்லத்தையும் அதனுள் உயர்குடியைச் சேர்ந்த பெண்கள் பலரும் இருப்பதனையும் பார்த்தேன். அவர்களுடன் பேச்சை ஆரம்பித்த பொழுது, வீட்டின் சொந்தக்காரனின் மனைவியான ஓர் இளம்பெண் சிறிதளவு வாசிக்கத்தெரிந்திருப்பதனைக்கண்டு ஆச்சரியமடைந்தேன். விசாரித்தபொழுது அவளின் கணவன் அவருக்குக் கற்பித்தார் என்றறிந்தேன். எமது பள்ளிகளில் பெண்கள்

கல்வியில் அடைந்துவரும் முன்னேற்றத்தைக்கண்டு அவர் தூண்டப்பட்டிருக்கிறார்போற் தெரிகிறது.²⁴

அச்சக வசதியின்மை யாழ்ப்பாணத்தவரின் கல்வி வளர்ச்சியைப் பெருமளவு பாதித்ததென்பது மறைக்கமுடியாத உண்மையாகும். அச்சடிக்கப்பட்ட நூல்கள் குறைந்த செலவிற் பரந்த தேவையைப் பூர்த்திசெய்வதாகவிருந்தன.

வீரமாமுனிவர் இயற்றிய சதுரகராதி என்னும் நூலை 1835ஆம் ஆண்டுக்கு முன்பு, ஓலைச்சுவடிப் பிரதியைப் 10 பவுண் (ஏறக்குறைய 150 ரூபா) கொடுத்து வாங்கியதாகப் பெர்சிவல் ஐயர் தம்மிடங் கூறியதாகவும், அதே சதுரகராதி புத்தகமாக வெளிவந்த போது பிரதியொன்று 1/2 ஷில்லிங்குக்குக் (ஏறக்குறைய 2 ரூபா) கிடைத்ததாகவும் 1865ஆம் ஆண்டில் மர்தாக்கு (John Murdoch) என்பவர் எழுதியிருக்கிறார்.²⁵

இத்தகைய வசதியீனங்களின் மத்தியிலும் யாழ்ப்பாணத்து ஆண்கள் எழுத்தறிவு வாய்க்கப்பெற்றவர்களாக இருந்தமைக்குத் தமிழ்மக்களின் பாரம்பரியக் கல்விமுறையும் ஐரோப்பியர் ஆரம்பித்த கோவிற்பற்றுப் பள்ளிமுறையுமே காரணங்களாகும். இவ்விரு கல்விமுறைகளும் ஒல்லாந்தர் ஆட்சியின் அஸ்தமனம் மட்டும் இயங்கிவந்தன. 1796ஆம் ஆண்டு இலங்கையின் கரையோரப் பகுதிகளைக் கைப்பற்றிய ஆங்கிலேயர் கோவிற்பற்றுப் பாடசாலைகளை மூடிவிட்டு அங்கு பணிபுரிந்த ஒல்லாந்த மதகுருமாரையும் கைதுசெய்தனர். சுதேச உபதேசிமார்களுக்கும், பாடசாலை ஆசிரியர்களுக்குஞ் சம்பளம் வழங்கப்படாமையாற் கல்விப்பணி முற்றாகச் சீர்குலைந்தது. நிருவாகத்திற்குப் பொறுப்பாகவிருந்த இராணுவத் தளபதி கல்விப்பணி தமது அதிகாரத்துக்கு உட்பட்டதல்லவென்று அதிற் சிரத்தை எடுக்காது விட்டார்.

இக்காலகட்டத்திற் சுதேசப் பாடசாலைகள் மிக முக்கியமான பணியைச்செய்தன. மக்கள் மத்தியில் அறிவு புகட்டுஞ் சாதனமாகத் திண்ணைப்பள்ளிக்கூடங்கள் மட்டுமே நிலவிவந்தன.

1798இல் இலங்கையின் தேசாதிபதியாகப் பதவியேற்ற பிரடெரிக் நோர்த் இலங்கையின் கல்விமுறையைப் புனரமைக்க முயற்சிசெய்தார். ஒல்லாந்த மதகுருமார் விடுதலை செய்யப்பட்டுக் கோவிற்பற்றுப் பாடசாலைகளிலே பணியாற்ற அனுமதிக்கப் பட்டனர். ஆனால் அவருடைய நன்முயற்சியும் நீண்டகாலம்

பலனளிக்கவில்லை. 1805ஆம் ஆண்டு தொடக்கம் 1811ஆம் ஆண்டுவரை இலங்கையின் தேசாதிபதியாகப் பணிபுரிந்த தோமஸ் மெயிர்லண்ட் கோவிற்பற்றுப் பாடசாலை ஆசிரியர்களின் சம்பளத்தை நிறுத்தினார். அவ்வாசிரியர்களுக்கு அரசாங்கத் தொடர்பு அதிகாரிகள் என்ற அந்தஸ்தை மாத்திரம் வழங்கினார். கோவிற்பற்றுப் பள்ளிகள் சீர்குலைந்தன. இறப்பிறமாதுக் குருமார் இல்லங்களும் இறப்பிறமாதுத் தேவாலயங்களுங் கவனிப்பாரற்றுச் சீர்குலைந்துபோயின.

குடியேற்றநாட்டு மக்களின் கல்விக்கு ஆங்கிலேய அரசே பொறுப்பென்ற எண்ணம் இங்கிலாந்தில் இக்காலகட்டத்திலே தோன்றவில்லை. சுண்டிக்குளியில் ஒல்லாந்தர் அமைத்த தேவாலயம் ஆங்கிலேயர் ஆட்சிப் பொறுப்பையேற்றபின்பு, வடமாகாண அரசாங்க அதிபர் பார்பெற் என்பவரின் ஆட்டுக் கொட்டிலாகப் பயன்படுத்தப்பட்டதென்பது மனங்கொள்ள வேண்டியதாகும்.²⁶

ஆனால் அவர்களின் தாய்நாடாகிய இங்கிலாந்து இக்கால கட்டத்திற் கல்வியிலும், பொருள்வளர்ச்சியிலுஞ், செல்வாக்கிலும் உன்னதநிலையை அடைந்திருந்தது. பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டு அமெரிக்க ஐரோப்பிய வரலாற்றிலே மாபெரும் நூற்றாண்டு எனக் கணிக்கப்படுகிறது.²⁷ விஞ்ஞானத்தின் வியத்தகு முன்னேற்றத்தினால் தொழில்வளம் பெருகியது. புதிய பண்டங்களை விற்பனை செய்வதற்காக, புதிய நாடுகளுடன் தொடர்புகொள்ளவும் அவற்றினை அடிமைப்படுத்தவும் அவசியமேற்பட்டது. புதிய அரசியற் பொருளியற் சூழ்நிலைகள் புதிய தத்துவங்களையும் பொருளியற் கோட்பாடுகளையுந் தோற்றுவித்தன.

ஐரோப்பிய அரசுகள் மத்தியிற் சுயநம்பிக்கையுஞ் சாதனை வேட்கையும் மிகுந்து காணப்பட்டன. எனவே பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் ஆரம்பத்தில் உயிர்த்துடிப்பும் செயலாக்கமும் நிறைந்த ஆங்கிலேய அரசும் மரபுதழுவிய யாழ்ப்பாணச் சமுதாயமும் ஒன்றையொன்று சந்தித்துக்கொண்டன. இத்தகைய சூழலிலேதான் புனித பிதாக்களின் (Pilgrim Fathers) வழித்தோன்றல்களான அமெரிக்கன் மிஷனரிமார் யாழ்ப்பாணத்திற் காலடி எடுத்துவைத்தனர்.

III

வட்டுக்கோட்டைச் செமினரியின் தோற்றம்

தென்னாசியாவின் நவீனகாலக் கல்வி வரலாற்றிலே வட்டுக்கோட்டைச் செமினரியின் தோற்றம் அதிமுக்கியத்துவம் வாய்ந்த நிகழ்ச்சியாகும். வட்டுக்கோட்டைச் செமினரி, யாழ்ப்பாணக் கல்லூரி என்பனவற்றின் சுருக்க வரலாற்றை எழுதிய ஜே.வி. செல்லையா பின்வருமாறு குறிப்பிடுகிறார்:

இலங்கைத்தீவின் வடபகுதியிலுள்ள சிறு மணற்பாங்கான குடாநாடு, கிழக்கிலே முதன்முதல் முகிழ்த்த ஐரோப்பியக் கலாபீடம் ஒன்றினைப் பெற்றுக்கொண்டமைக்கு இறைவனின் விளக்கமுடியா வழிகளையே காரணமாகக் கூறமுடியும்.¹

இலங்கையின் அரசியற் சூழல்

வட்டுக்கோட்டைச் செமினரியின் தோற்றம், பல சமய, சமூக வியல், வரலாற்றுக் காரணிகளை அடிப்படையாகக் கொண்டது.

அமெரிக்கன் மிஷனரிமார் இலங்கைக்கு வந்த காலத்திலிருந்து, இலங்கையின் பிரிட்டிஷ் ஆட்சியாளர், அம்மிஷனரிமாரின் கல்வி முயற்சிகளுக்கும் சமயப் பிரசாரப் பணிகளுக்கும் பேராதரவு கொடுப்பவர்களாகக் காணப்பட்டனர். இதற்கு இங்கிலாந்தில் அக்காலகட்டத்தில் நிலவிய சமய உணர்வுகளும் இங்கிலாந்துப் பாராளுமன்றத்திற் சமயவாதிகள் கொண்டிருந்த பலமும் முக்கியமான காரணங்களாகும். 1813ஆம் ஆண்டு கிழக்கிந்தியக் கம்பனியின் சாசனம் பாராளுமன்றத்தினாலே மீளாய்வு செய்யப் பட்ட பொழுது சமயவாதிகள் தமக்குச் சார்பான சரத்துக்கள் பலவற்றை அதிலே இணைத்துக்கொள்ளும்படி செய்தனர். குடியேற்றநாடுகளிலே கிறிஸ்தவச் சமயத்தை அறிவிக்கும் பொறுப்பு கிழக்கிந்தியக் கம்பனிக்கு உண்டென்றும், இந்தியா மிஷனரிப் பணிக்கெனத் திறந்துவிடப்படல் வேண்டுமென்றும்,

இந்தியாவிற் பணியாற்றும் கிறிஸ்தவ பேராயர், தலைமைக்குரு ஆகியோரின் ஊதியங்கள் கிழக்கிந்தியக் கம்பனியால் வழங்கப்பட வேண்டுமென்றும் முடிவாயிற்று.

இலங்கையில் 1812ஆம் ஆண்டு தொடக்கம் 1820ஆம் ஆண்டு வரை தேசாதிபதியாகப் பணியாற்றிய றொபர்ட் பிறவுண்ட்ரிக் இத்தகைய சமயச் சூழலின் வழிவந்தவராகவே காணப்பட்டார். இங்கிலாந்தின் அரசும் இவருடைய சமயப் பிரசார ஆவலை மேலும் வளர்ப்பதாகவே காணப்பட்டது. 1812ஆம் ஆண்டு குடியேற்றநாட்டுச் செயலாளர் இத்தேசாதிபதிக்கு எழுதிய கடிதத்திற் பின்வருமாறு குறிப்பிட்டார்:

கல்விக்கும் சமயப் போதனைக்கும் மாட்சிமைதங்கிய மன்னரின் அரசு, எல்லாவித உதவிகளையும் வழங்கக் காத்திருக்கின்றது.²

றொபர்ட் பிறவுண்ட்ரிக் சகல மிஷன்களுக்கும் ஆக்கமும் ஊக்கமும் அளித்தார். சகல மிஷன்களுக்கும் சரிசமமான உரிமைகளும் அதிகாரங்களும் வழங்கப்பட்டன. இவ்வாறு இலங்கைக்கு வந்த சகல மிஷன் குழுக்களையும் அவர் வரவேற்றமையினால் அவருடைய ஆட்சிக்காலத்திலே இலங்கையானது கிறிஸ்தவ மிஷன்களின் வலுவான ஸ்தானமாகியது. றொபர்ட் பிறவுண்ட்ரிக் தாம் மிஷன்களுக்குக் கொடுத்த ஆதரவைப்பற்றிப் பெருமைப் பட்டுக் கொண்டார்.

எனது அரசின் கீழ் இங்கிலாந்துத் திருச்சபையின் வழமையான மதகுருமார்களுடன், வெஸ்லியன், பிறெஸ்பிட்டீரியன், பப்டிஸ்த் குருமார்களும் இணைந்துகொள்ளச் செய்தமை எனக்கு விசேட திருப்தியளிக்கின்றது³

என்று இத்தேசாதிபதி எழுதியுள்ளார்.

அமெரிக்க மிஷனரிமாரும் இலங்கையின் வடபகுதியிலே றொபர்ட் பிறவுண்ட்ரிக் கொடுத்த பேராதரவினால் தமது கல்வி முயற்சிகளைச் சிறப்புடன் மேற்கொண்டனர். இலங்கையின் கல்வி அமைப்பில் மிஷன்கள் பிற்காலத்திற் பூரண ஆதிக்கம் பெற்றுக் கொண்டமைக்கு இத்தேசாதிபதியின் கல்விக் கொள்கைகளே காரணம் என்று துணிந்து கூறலாம்.

எனவே பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் இரண்டாவது தசாப்தத்தில் மிஷனரிமாரின் கல்வித் திட்டங்கள் மேலோங்குவதற் கேற்ற சூழல் இங்கிலாந்திலும் இலங்கையிலும் நிலவியதென்பது

தெளிவாகின்றது. எனினும் இலங்கையில் முதன்முதலாக உயர்கலாபீடம் ஒன்றினை அமெரிக்க மிஷனரிமாரினாலேயே உருவாக்கமுடிந்தது என்பது சிந்தனைக்குரிய விஷயமாகும்.

தூய்மைவாதிகளின் கல்வியார்வம்

இலங்கைக்கு வந்த அமெரிக்க மிஷனரிமாரின் சமயக் கோட்பாடுகள் கல்விக்குப் பெருமதிப்பளிப்பனவாகக் காணப்பட்டன. இங்கிலாந்தில், கொங்கிறிகேஷனல் திருச்சபையார் அங்லிக்கன் திருச்சபையிலிருந்து பிரிந்த காலத்திலிருந்தே கல்வி வளர்ச்சிக்கு, குறிப்பாக உயர்கல்விக்கு, அதிக முக்கியத்துவம் அளித்துவந்தனர். தூய்மைவாதிகளான கொங்கிறிகேஷனல் திருச்சபையார் இங்கிலாந்தின் பழம்பெரும் பல்கலைக்கழகங்களுக்கு அனுமதிக்கப்படாதபடியினாலே அவர்கள் தமக்கெனப் பல்கலைக்கழகங்களை உருவாக்கிக்கொண்டனர். இலண்டன் பல்கலைக்கழகம் இவ்வகையிற் குறிப்பிடத்தக்கதாகும். ஆர்.டபிள்யூ. டேல் என்னும் திருச்சபை வரலாற்றறிஞர் 1891ஆம் ஆண்டிலேயே இவர்களின் அறிவுவேட்கையைப் பற்றிப் பின்வருமாறு மதிப்பீடு செய்துள்ளார்:

பல சந்ததிகளாகக் கொங்கிறிகேஷனலிஸ்ட் திருச்சபையார், ஏனைய சமயப் பிரசார வேட்கை கொண்ட திருச்சபைகளைவிட, சமயத்திற் சிந்தனாசக்திப் பயிற்சியின் அவசியத்தை வலியுறுத்தும் வழக்கத்தைக் கொண்டிருந்தனர்.¹

பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில் யாழ்ப்பாணத்திற் பணியாற்ற வந்த அமெரிக்க மிஷனரிமார் பல்கலைக்கழகப் பயிற்சியுடையவர்கள் என்பது கவனிக்கப்பட வேண்டியதொன்றாகும். 1820ஆம் ஆண்டு யாழ்ப்பாணம் வந்த லீவை ஸ்போல்டிங் என்னும் மிஷனரி, கோர்னெல் பல்கலைக்கழகத்தில் M.A. பரீட்சைக்குத் தோற்றிய வருடம் அவரே அப்பரீட்சையில் மிகக்கூடுதலான புள்ளிகளைப் பெற்றிருந்தார் என்பது குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

மசாச்சுசெட்ஸ் மாநிலத்திற் பல்கலைக்கழக வட்டாரங்களிலேயே சகோதரர் சங்கங்களைப்போன்ற சங்கங்களைத் தோற்றுவித்த மிஷன் ஆர்வங் கொழுந்துவிட்டெரிந்தது. பிறநாடுகளுக்கு வாலிபச் சமயப் பிரசாரர்களை அனுப்பும் இலட்சிய வேட்கையும் உதித்தது²

என்று அமெரிக்காவின் மிஷனரிப் பணியை ஆய்வுசெய்த C.J. பிலிப்ஸ் என்னும் அறிஞர் கருதுவர்

தூய்மைவாதிகளான கொங்கிறிகேஷனலிஸ்ட் திருச் சபையார் அமெரிக்காவுக்குப் புலம்பெயர்ந்தபின்பு தமது மதகுருமாறைப் பயிற்றுவிப்பதற்கென 1638ஆம் ஆண்டில் ஹார்வட் கல்லூரியை நிறுவினார்கள். அதனைத் தொடர்ந்து 1693இல் வில்லியம் அன்மேரிக் கல்லூரியையும், 1701இல் யேல் கல்லூரியையும் நிறுவினார்கள்.

இம்மூன்று கல்லூரிகளும் தூய்மைவாதிகளின் புதிய கல்லூரிகளுக்கு வழிகாட்டிகளாக அமையும் என்று நம்பப்பட்டது. ஆனாற்பதினெட்டாம் நூற்றாண்டின் இறுதியிற் பல்கலைக்கழகங்களிலே சமய அபிமானம் மங்கலாயிற்று. தமது திருச்சபைகளுடன் பெயரளவில் மாத்திரமே இப்பல்கலைக்கழகங்கள் தொடர்புகளை வைத்திருந்தன. பதினேழாம், பதினெட்டாம் நூற்றாண்டுகளிலே மேலைத்தேயங்களிலே பரவிய பகுத்தறிவு வாதமும், விஞ்ஞான அறிவும் இப்பல்கலைக்கழகங்களிலே பெரும் பாதிப்பை ஏற்படுத்தியதோடு, அவற்றிற்கு அடிப்படையாகவிருந்த சமய நம்பிக்கைகளையே வீறுகுன்றச் செய்தன. இத்தகைய சூழலிலே தான் இங்கிலாந்தில் வளர்ச்சியுற்ற புதிய பொருளியற் கோட்பாடுகளும், தனிமனிதச் சுதந்திர எண்ணப் பாங்குகளும், ஸ்கொட்லாந்திற் பரவிய பயனுடைவாதம் என்ற சிந்தனையும், ஜேர்மனியரின் கல்விச் சுதந்திரம் என்ற இலட்சியமும் அமெரிக்காவிலே செல்வாக்குப் பெறலாயின. இதனாலே உயர்கல்வித் தாபனங்களிற் சமயத்தின் முக்கியத்துவம் குறைக்கப் பட்டுப் புதிய புதிய பாடங்கள் போதிப்பதற்காகச் சேர்த்துக் கொள்ளப்பட்டன. இத்தகைய வளர்ச்சிகளினால் ஹார்வட் கல்லூரியின் அடித்தளமே மாறிவிட்டதென்றும் ஏகான்மைவாதிகளும் பகுத்தறிவாளர்களும் அங்கு நிலைகொண்டு விட்டன ரென்றும் மரபுதழுவிய கொங்கிறிகேஷனல் திருச்சபையார் கலங்கினார்கள். எனவே தமது தூய்மையான சமய நம்பிக்கைகளைப் பேணிக்காக்கும் பொருட்டு 1808ஆம் ஆண்டிலே அன்டோவர் இறையியற் கல்லூரியை அமைத்தார்கள். இலங்கையிலே பணியாற்றவந்த முதல் இரண்டு அணியைச் சார்ந்த (1816, 1820) அமெரிக்க மிஷனரிமார் அனைவரும் அன்டோவர் இறையியற் கல்லூரியிலே பயிற்சிபெற்றவர்கள் என்பது குறிப்பிடத்தக்கதாகும். இவர்கள் ஏகான்மவாதமும் பகுத்தறிவு வாதமும் தலைதூக்குமுன்பு பக்திநெறியில் ஊறிநின்ற ஹார்வட் கல்லூரி

யைப்போன்ற ஒரு நிறுவனத்தை அமைப்பதற்கு யாழ்ப்பாணத்தில் வாய்ப்பிருந்தது என்பதனைக் கண்டு கொண்டனர்.⁶

பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் ஆரம்பத்திற் “கல்வியே கருந்தனம்” என்ற நம்பிக்கை அமெரிக்க மக்கள் மத்தியில் நிலைபெறலாயிற்று. அமெரிக்க மிஷனரிமார் சமயப் பிரசார ஆவலினாற் கல்விப் பணியில் ஈடுபட்டார்களெனினும், கல்வியைப் பிறநாட்டவருக்குத் தாம் வழங்கும் பெருங்கொடையாகவுங் கருதியிருந்தனர் என்பது ஒப்புக்கொள்ள வேண்டியதொன்றாகும். அமெரிக்கர் கல்விமீது கொண்ட மோகம் வித்துவப்பெருக்கத்தின் தத்துவரீதியான வளர்ச்சியாகும். தமது காலச் சிந்தனையாளராகிய தோமஸ் ஜெபர்சனைப்போல மிஷனரிமார் கல்வியே சகல விதமான வளர்ச்சிகளுக்கும் திறவுகோல் என்று நம்பினர். சமூக வளர்ச்சியும் பொருளியல் வளர்ச்சியும் ஆன்மீக வளர்ச்சியுடன் இணைந்தே சென்றன என்பதில் அவர்கள் உறுதியாய் நின்றனர்.⁷

மதமாற்றத்திற்கு வழி

1816ஆம் ஆண்டு யாழ்ப்பாணத்திற் பணியாற்ற வந்தவரும், அமெரிக்க மிஷன் உதயமாவதற்குக் காரணமாகவிருந்தவர்களில் ஒருவருமான ஜேம்ஸ் நிச்சர்ட்ஸ் கல்வியைப்பற்றிப் பின்வருமாறு கூறியுள்ளமை கவனிக்கத்தக்கதாகும்:

நாம் விட்டுவந்த சகோதரர்கள், சகோதரிகள், நண்பர்கள் ஆகியோரின் உபயத்தினால் அஞ்ஞானத்திலிருந்தும் விக்கிரக வழிபாட்டினின்றும் விடுவிக்கப்பட்டு நல்லநிலையில் அமர்ந்து நமது நண்பர்களினதும் சகோதரர்களினதும் பண்பாடுகளை விருத்திசெய்துகொண்டு அவர்களின் பெயரையே தாங்கிநிற்கும் பெண்களும் ஆண்களுங்கொண்ட வட்டந்தான் நாம் விட்டுவந்த நண்பர் குழாத்திற்கு ஏற்ற பிரதியீடாக இருக்கின்றது.⁸

1823ஆம் ஆண்டு அமெரிக்க மிஷனரிமார் தாம் அமைக்கவிருந்த உயர்கலாபீடத்தின் நோக்கங்களையும் வாய்ப்புக்களை பற்றியும் ஓர் அறிக்கையை அச்சிட்டு இலங்கையிலும் இந்தியாவிலும் அமெரிக்காவிலுமுள்ள தமது நண்பர்களுக்கு அனுப்பினார்கள். இந்த அறிக்கையிலே அவர்கள் கல்வியைப்பற்றிக் கூறிய கருத்துக்கள் சிந்தனைக்குரியனவாகும்.

கல்வியே சகல சக்தியுமாகும். இக்கருதுகோள் தத்துவ ஞானிக்கும் இராஜதந்திரிக்கும் எத்துணை முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததோ, அத்துணை முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததாய்க் கிறிஸ்தவ நல்லுபகாரிக்கும் இருக்கின்றது. தமது உடன்பிறப்புக்களின் நிலையை உயர்த்தும் பணியில் ஈடுபட்டிருப்பவர்கள், அறிவை அல்லது அறிவைப் பரப்புஞ் சாதனங்களைப் பெற்றிருந்தால் அவர்கள் நன்மைசெய்ய வாய்ப்புப் பெற்றவர்களாவர். நல்ல வசதிகளைப் பெற்றுள்ள ஐரோப்பிய, அமெரிக்க நாடுகளின் நற்பேறுகளை உலகின் வேறெந்தப் பாகத்திற்காவது வழங்க வேண்டுமெனின் அந்நாடுகளின் இலக்கியச் சமய நிறுவனங்களை எடுத்துச் சென்றாலே போதுமானதாகும். ஒரு நாட்டின் தேசியப் பண்பாட்டிலும் மகிழ்ச்சியிலும் அந்நாட்டின் அரசாங்கம், சுவாத்தியம், நிலவியல் என்பன எத்தகைய செல்வாக்கைக் கொண்டிருந்தாலும் அவை முழுவதுமாகக் கல்வி, அறநெறிக் காரணிகளிலேயே தங்கியிருக்கின்றன. மனிதன் சிந்தனாசக்திகொண்ட பிராணி; அத்துடன் சமயப்பிராணி. தூய விஞ்ஞானத்தினாலும் உண்மையான சமய உணர்வினாலுமே மனிதன் தனது சுபாவத்தின் உண்மையான கௌரவத்தை அடைகின்றான்.⁹

1816ஆம் ஆண்டு மல்லாகத்திலும் தெல்லிப்பளையிலும் இரண்டு ஆரம்பத் தமிழ்ப் பாடசாலைகளுடன் தொடங்கிய அமெரிக்கன் மிஷன் கல்வி முயற்சி, 1823ஆம் ஆண்டளவில் விருத்தியடைந்து விட்டது. அமெரிக்க மிஷன் மட்டுமன்றிச் சகல புரட்டஸ்தாந்துச் சங்கங்களும் கல்விப்பணியே சமயப்பணிக்கு மிகச்சிறந்த உதவிச்சாதனம் என்று நம்பியிருந்தனர். இந்த நம்பிக்கையுடனேதான் பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் ஆரம்பத்தில் இந்தியாவிலும் இலங்கையிலும் ஆயிரக்கணக்கான ஆரம்பச் சுதேசமொழிப் பாடசாலைகளை மிஷனரிமார் ஏற்படுத்தினார்கள். 1848ஆம் ஆண்டில் இலங்கையின் தேசாதிபதியாகவிருந்த ரொறிங்டன், கல்வித்திட்டத்தைப்பற்றிக் கூறியவை ஈண்டு குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

கல்வியே கிறிஸ்தவ மதத்திற்கேற்ற ஆயத்தமாகும்... நல்ல முறையினால் முதலில் மனம் பண்படுத்தப்பட்டு ஆயத்தஞ்செய்யப்பட்டிருந்தாலன்றி மதகுருமாரின் உபதேசம் ஆழமான தாக்கத்தை ஏற்படுத்துவதில்லை என்பதனைச் சுதேசிகள் மத்தியிற் பணியாற்றுந் திருச்சபை ஒவ்வொன்றும் அனுபவபூர்வமாக உணர்ந்துள்ளது.¹⁰

காலப்போக்கில் எல்லா மிஷனரிமாருங் கல்வி சமயப் பிரசாரத்திற்கு அத்தியாவசியம் என்றும், கல்விப்பணியில் அவர்கள் ஊக்கத்துடன் உழைக்கவேண்டுமென்றும் கொள்கை வகுத்துக் கொண்டனர். 1858ஆம் ஆண்டு நடைபெற்ற தென்னிந்திய மிஷனரி மகாநாடு கல்வியின் அவசியத்தைப்பற்றிப் பின் வருமாறு பிரகடனஞ்செய்துள்ளது:

உலகினைக் கிறிஸ்தவமயமாக்க மேற்கொள்ளப்படும் வழி முறைகளிலே, கல்வி ஏதாவதொரு வடிவிலோ, அளவிலோ முக்கிய இடம்பெறவேண்டுமென்பதனை, மிஷன்களின் சகல நண்பர்களுமே ஏற்றுக்கொண்டுள்ளனர். மிஷன் பிரயாசத்தின் அடிப்படை இலட்சியம், நாகரிகத்தைப் பரப்புவதாகவன்றி அஞ்ஞானிகளைக் கிறிஸ்தவர்களாக்குவதாக இருத்தல்வேண்டும். இந்த இலட்சியத்தை அடைவதற்கு ஒரு வழிமுறை எவ்வளவுதூரம் வளைந்துகொடுக்கின்றது என்பதனைக்கொண்டே அதன் பயன்பாடு மதிப்பிடப்படல்வேண்டும். இந்த இலட்சியத்தை என்றும் மனதிற் பதித்துக் கிறிஸ்தவ நற்செய்தியின் இறுதி வெற்றிக்கு வழிகோலுமுகமாக மக்கள் மத்தியிற் தெய்வீக ஒளியைப்பரப்பக் கல்விப்பணி மேற்கொள்ளப்படலாம். பாடசாலை மதமாற்றத்தின் முகவர் நிலையங்களாகக் கருதப்படல் வேண்டும். அவற்றின் சிறப்பு எத்தனை பேர் அங்கு வழங்கப்படும் போதனைகளினால் விக்கிரக வழிபாட்டைக் கைவிட்டு, பகிரங்கமாகக் கிறிஸ்தவத்தை ஒப்புக்கொள்கிறார்கள் என்பதனைக்கொண்டு ஆராயப்படல் வேண்டும். பிரதான நோக்கம் மிஷன் பணியிற் சுதேச உதவியாளர்களை உருவாக்கியளிப்பதாவும் இருக்கலாம். இவையொவ்வொன்றும் மிஷன் உழைப்பின் உரிமைசார்ந்த எதிர்பார்ப்புக்கள். ஒவ்வொரு கல்வித்திட்டமும் மிஷன் முகவர் நிலையம் என்ற அடிப்படையில் இந்த நோக்கங்களில் ஒன்றிற்கோ பலவற்றிற்கோ எவ்வளவுக்கு உதவுகின்றது என்ற அளவிலேயே மதிப்பீடு செய்யப்படல் வேண்டும்.¹¹

யாழ்ப்பாணத்திற் பணியாற்றிய அமெரிக்க மிஷனரிமாரும் தமது ஆரம்பச் சுதேசப் பாடசாலைகளின் வளர்ச்சியைக் கண்டு திருப்தியடைந்தார்கள். 1823ஆம் ஆண்டில் இவர்கள் 42 ஆரம்பத் தமிழ்ப் பாடசாலைகளை யாழ்ப்பாணத்தின் பல பாகங்களிலும் நடத்திவந்தார்கள். அங்கு எல்லாமாக 1800 மாணவர்கள் பயின்றுவந்தனர்.¹²

ஆரம்பச் சுதேசப் பாடசாலைகளைத் தொடர்ந்து அவர்களின் திட்டத்தில் இடம்பெற்றது விடுதிப்பாடசாலைகளாகும்.

திறமையும் ஆர்வமுங்கொண்ட மாணவர்களைத் தெரிந்து உண்டியும் உறையுளும் வழங்கி விடுதிப்பாடசாலைகளிலே அவர்களைத் தங்கச் செய்து கற்பிக்கத்தொடங்கினர். விடுதிப்பாடசாலைகள் வட்டுக்கோட்டை, உடுவில், மானிப்பாய், பண்டத்தரிப்பு, தெல்லிப்பளை ஆகிய இடங்களிலே அமைக்கப்பட்டன. மிஷனரிமார், யாழ்ப்பாணத்திலே வாழ்க்கைச்செலவு குறைவாக இருப்பதும் இந்தியாவைவிடச் சாதிக்கெடுபிடிகள் குறைவாக இருப்பதும் இவ்விடுதிப்பாடசாலைகளை அமைப்பதற்குச் சாதகமாகவிருந்தனவென்று குறிப்பிட்டுள்ளனர். 1823ஆம் ஆண்டில் இவர்களின் ஐந்து விடுதிப்பாடசாலைகளிலும் நூற்றைந்து ஆண்களும் இருபத்தியெட்டுப் பெண்களுங்கற்றுவந்தனர். இப்பள்ளிகளிலே கற்ற மாணவர்களின் உணவுச் செலவையும் ஏனைய செலவுகளையும் மசாச்சுசெட்ஸ் மாநிலத்து மிஷன் நண்பர்கள் வழங்கினர். அவ்வுபயகாரரின் உதவிக்குப் பிரதியீடாக அவர்களின் பெயர்கள் விடுதிப்பாடசாலை மாணவ மாணவிகளுக்கு வழங்கப்பட்டன. விடுதிப்பாடசாலைகளிலே போதனை ஆங்கிலத்திலும் தமிழிலும் வழங்கப்பட்டது. கிறிஸ்தவம், கணிதம், இலக்கணம், புவியியல் என்பன பாடவிதானத்திற் சேர்க்கப்பட்டிருந்தன. சிறிது சிறிதாக யாழ்ப்பாணத்தில் மிஷன் விடுதிகளை வெறுக்கும் உணர்ச்சி குறைந்தது. குறிப்பிடத்தக்களவு தொகையில் மாணவர்கள் விடுதிப்பாடசாலைகளிலே சேர்ந்து படிக்க ஆசைப்பட்டனர். விடுதிப்பாடசாலை மாணவர்களின் திறமையுங் கல்விவேட்கையும் உயர்கல்வி வழங்கும் நிறுவன மொன்றை வேண்டிநின்றன.

தென்னாசியாவிலே பணியாற்றிய பல புரட்டஸ்தாந்து மிஷன்களும் கல்விப்பணியை ஆரம்பச் சுதேசப் பாடசாலை களுடன் ஆரம்பித்தன. நாளடைவில் உயர்கல்வி வழங்கும் நிறுவனங்களை அமைத்துக்கொண்டனர் என்பது ஈண்டு கவனிக்கப்பட வேண்டியதொன்றாகும். 1799இல் செரம்பூரில் ஓர் ஆரம்பச் சுதேசமொழிப் பள்ளிக்கூடத்துடனேயே வில்லியம் கேரி தமது பணியை ஆரம்பித்தார். 1818இல் சுதேசமொழியில் இயங்கிய ஒரு பல்கலைக்கழகக் கல்லூரியை அப்பட்டினத்தில் நிறுவினார். இலங்கையின் வடபகுதியிற் பணியாற்றவந்த இங்கிலாந்துத் திருச்சபை மிஷனரிமாரும், மெதடிஸ்தத் திருச்சபை மிஷனரிமாரும் முதலில் ஆரம்பச் சுதேசமொழிப் பாடசாலை

களையே அமைத்து நடத்தினார்கள். 1834ஆம் ஆண்டில் மெதடிஸ்த மிஷனரிமார் தமது செமினரியை, யாழ்ப்பாணத்திலும்¹³ இங்கிலாந்து திருச்சபை மிஷனரிமார் தமது செமினரியை, 1823ஆம் ஆண்டு நல்லூரிலும் நிறுவினார்கள்.¹⁴ ஆனால் இவற்றின் கல்வித் தராதரம் வட்டுக்கோட்டைச் செமினரியின் தரத்தைவிட மிகத் தாழ்வாகவே இருந்தது.

கல்லூரித் திட்டம்

அமெரிக்க மிஷனரிமார் யாழ்ப்பாணத்தில் ஒரு பல்கலைக்கழகத் தரத்திலுள்ள கல்லூரியை அமைப்பதற்குவேண்டிய வாய்ப்புக் களும் தேவைகளும் இருப்பதை உணர்ந்து கொண்ட பொழுது அமெரிக்காவிலும் இந்தியாவிலும் இருந்த மிஷன் ஆர்வலர் மத்தியில் அத்திட்டத்திற்கு ஆதரவு திரட்டமுயன்றார்கள். “தமிழ் வாலிபர்களுக்கும் ஏனைய வாலிபர்களுக்கும் ஒரு கல்லூரி” என்ற பிரசாரம் ஒன்றினைத் தயாரித்து உலகின் பல பாகங்களிலுமிருந்த தமது நண்பர்களுக்கு அனுப்பினார்கள். இவ்வகையில் வில்லியம் கேரி இவர்களுக்கு வழிகாட்டியாக இருந்தனர் எனத் தெரிகிறது¹⁵.

1823ஆம் ஆண்டில் அமெரிக்க மிஷனரிமார் தமது தாய்ச்சங்கத்திற்கு எழுதிய கடிதமொன்றில் இக்கல்லூரியைப் பற்றிய தமது திட்டங்களை மேல்வருமாறு எடுத்துக் கூறியுள்ளார்கள்:

எமது ஸ்தாபனங்களின் மிகச்சிறந்த மாணவர்கள் அத்தகைய நிறுவனமொன்றாற் கூடுதலான பயன்பெறத் தம்மைத் தயார் செய்யும் பொருட்டு நாம் ஒரு கலைக் கழகத்தினை விரைவில் ஆரம்பிக்கவிருக்கிறோம். இம் மாணவர்கள் இக்கலைக்கழகத்திலே சேர்க்கப்பட்டு வணக்கத்துக்குரிய சகோதரர் ஒருவரின் பராமரிப்பில் விடப்படுவர். அவர் அவர்களின் முன்னேற்றத்திற்காகவே தம்மை அர்ப்பணஞ்செய்து கொள்வார். வட்டுக்கோட்டையே இந்த நிறுவனத்தின் அமைவிடமாகத் தெரிவு செய்யப்பட்டுள்ளது. இதன் பொறுப்பை ஏற்கும்படியாக ஏகமனதாகத் தெரிவுசெய்யப்பட்டுள்ளவர் வணக்கத்துக்குரிய சகோதரர் டானியால் பூவர் ஆகும். அவர் இன்னும் சிலகாலத்தில் வட்டுக்கோட்டைக்குச் செல்ல விருக்கின்றார். தெல்லிப்பளையில் அவரின் பணியைத் தொடர வணக்கத்துக்குரிய சகோதரர் வூட்வேர்ட் வந்துசேர்வார்.¹⁶

பண்டைக்காலத்திலிருந்தே ஆசிய நாடுகளிலும் ஐரோப்பிய நாடுகளிலுங் கல்வி, சமயவாதிகளின் ஏகபோக உரிமையாக

விருந்தது என்பது மறுக்கவோ மறைக்கவோ முடியாத உண்மையாகும். மத்தியகால ஐரோப்பாவின் கல்வி வரலாறு கிறிஸ்தவ மடாலயங்களின் வரலாறாகவே காணப்படுகின்றது. கீழைத் தேயங்களிற் பிராமணமதமும், பௌத்தமும், சமணமும் தமது சமயநெறிகளைப் பேணிவளர்க்கும் நோக்கத்துடன் கல்விப்பணியில் ஈடுபட்டன. சமயங்களுக்குப் புறம்பே கல்வி முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டமைக்கு ஆதாரங்களைக் காணமுடியாதிருக்கின்றது.

பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் ஆரம்பத்திலும் இங்கிலாந்தில் கல்வி நிறுவனங்கள் திருச்சபைப் பிரிவுகளினாலே தமது கோட்பாடுகளை வளர்க்கும் நோக்கத்துடனேயே நடத்தப்பட்டு வந்தன. நாட்டுமக்களின் கல்விக்கும் சுகாதாரத்திற்கும் நாட்டின் அரசே பொறுப்பு என்ற எண்ணம் பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டு வரை ஐரோப்பாவிலாவது, ஆசியாவிலாவது தோன்றவில்லை. எனவே கல்வி நிறுவனங்களின் அமைப்புஞ் செயற்பாடும் பெரும்பாலும் சமயத்தையே அடிப்படையாகக் கொண்டு விளங்கின.

அமெரிக்க மிஷனரிமார் இத்தகைய கல்விச் சிந்தனையிலிருந்து பூரணமாக விடுபடவில்லையென்பதனை அவர்களின் 'கல்லூரித் திட்டம்' புலப்படுத்துகின்றது. கல்லூரியின் பயன்பாடுபற்றி அவர்கள் பின்வருமாறு எடுத்துரைத்தனர்:

கல்வியினதும் விஞ்ஞானத்தினதும் ஒளிக்கதிர் எப்பொழுதும் கிறிஸ்தவத்திற்குச் சாதகமாகவே இருந்திருக்கின்றது. அது ஆராய்ச்சியைத் தூண்டுகின்றது. தொடர்ந்து ஆய்வு மேற்கொள்ளப்படும் பொழுது அது மேலும் வியாபித்துப் பரம்புகின்றது. கிறிஸ்தவம் பகுத்தறிவு சார்ந்ததாகவும், அஞ்ஞானம் நகைப்புக்கிடமாகவும் இருப்பதனால் இரண்டும் அறிவொளியூட்டப்பட்ட சமுதாயத்திலே நீடித்து வாழமுடியாது. பின்னையதன் சீர்கேடுகள் அம்பலப்படுத்தப்படும். இன்று இந்தியாவெங்கும் பரந்து காணப்படும் பௌத்த மதமும் பௌராணிக மதமும் வேதங்களின் கோட்பாடுகளினின்றும் பெரிதும் வேறுபட்டவையாகும். பழம்பெரும் சிந்தனையாளர்கள் கூறிய தத்துவங்களினின்று மட்டுமன்றித் தமிழ் நூலோர்களின் சிந்தனைகளினின்றும் அவை முற்றிலும் முரண்பட்டுக் காணப்படுகின்றன. தமிழ்ப்பயிற்சி மூலமாகவும் சமஸ்கிருதப்பயிற்சி மூலமாகவும் அப்புனித நூல்களின் செய்தி வெளிக்கொணரப்படுமாயின் இன்றுள்ள

மதங்கள் அவற்றின் மூலாதாரங்கள் என்று கருதப்படும் நூல்களினாலேயே ஓரளவு கண்டிக்கப்பட வழியேற்படும்.¹⁷

அமெரிக்கன் மிஷனரிமார் கல்வி நிறுவனங்கள் சமயப் பிரசார நிறுவனங்களாகவே அமையவேண்டுமென்ற சமகாலச் சிந்தனையிலிருந்து விடுபடாவிட்டாலும், கல்வி நிறுவனங்கள் சமுதாயத்தின் கலாசார, பொருளியல் வளர்ச்சிக்கும் உந்துதல் அளிக்க வேண்டுமென்பதிற் கருத்துடையவர்களாகவே இருந்தனரென்று தெரிகின்றது.

தமது 'கல்லூரித் திட்டத்தில்' எதிர்பார்க்கப்படும் நன்மைகள் என்ற பகுதியில், இக்கலாபீடம் பல்வேறு வளர்ச்சிகளுக்கு வழிவகுக்கும் என்று கூறியுள்ளனர்.

விவசாயமுந், தொழில்நுட்பக் கலைகளும் அபிவிருத்தி பெறும். படிப்பறிவு விதந்து போற்றப்பட்டு, அது சாதியமைப்பு, செல்வம் என்பனவற்றின்மீது ஆதிக்கஞ் செலுத்தும் நிலையேற்படும். சுதேசப் பண்பாடு உயர்வடையும். முன்னோர்களின் பழக்க வழக்கங்களை அடியொற்றிப்போகுந் தளையிலிருந்து, சுதேசமனம் விடுபட்டுக் கிறிஸ்தவ நாடுகளைச் சிறப்பித்து மேனிலைப்படுத்திய அபிவிருத்தி உணர்வுகளைப் பெற்றுக் கொள்ளும். முன்னேற்றப் பாதையில் ஐரோப்பாவிற்கும் ஆசியாவுக்குமிடையில் இத்தனை பெரிய இடைவெளி இருப்பதற்கு மூளைப்பலப் பற்றாக்குறை காரணம் என்று கூறமுடியாது. ஆசியாவில் ஆராய்ச்சி வேட்கையும், அபிவிருத்தி வேட்கையும், ஆர்வமுங் குன்றியிருப்பதே காரணமாகும். இவ்வாறு நாம் ஏற்படுத்தவிருக்குங் கல்லூரி, இம்மாவட்டத்தின் கல்வி நிருவாகத்தையே தட்டியெழுப்பி, ஒவ்வொரு கிராமமும் ஒவ்வொரு பள்ளிக்கூடமும் உணர்ந்து கொள்ளத் தக்கதாகத் தன் செல்வாக்கைச் செலுத்தும்.¹⁸

கல்லூரித் திட்டத்திற் பிரிட்டிஷ் பேரரசுக்கும் இதனால் வரவிருந்த நன்மைகளை விளக்கிக்கூறினர். நீதிபரிபாலனம் சிறந்தோங்கும் என்றும் மொழிபெயர்ப்பாளர்கள், ஆங்கில ஆசிரியர்கள் மற்றும் உயர் உத்தியோகத்தர்கள் தோன்றிப் பிரிட்டிஷ் அரசுக்குத் தொண்டாற்றுவர் என்றும் குறிப்பிட்டனர்.

இதன் பலாபலன்கள் தமது கடமைகளின் காரணமாகச் சனத்தொகையின் தமிழ்ப்பகுதியுடன் நெருங்கி உறவாடும் சிவில் சேவை உத்தியோகத்தர்களுக்கு நன்கு புலனாகவேண்டும். வழக்காடலில் ஆர்வமுடைய மலபார் மக்கள், சூழ்நிலை, பழக்கவழக்கம், மொழி காரணமாகத் தமது ஆட்சியாளர்கள் கண்காணிப்பிலிருந்து

தூரப்பட்டு நிற்கின்றனர். எனவே அவர்கள் மத்தியில் நீதிபரிபாலனம் செய்வது சிக்கலான விஷயமாகும். பெருந்தொகையான மக்கள் சாதி, குடும்பம், சுயநலம் ஆகியவற்றினாற் பின்னிப் பிணைந்து காணப்படுகின்றனர்; வாக்குறுதிகளுக்கு மதிப்பு அளிப்பவர்களாய்க் காணப்படவில்லை. சமுதாயப்படியில் ஒரேநிலையில் இருப்பவர்களில் ஒருவர் இன்னொருவருக் கெதிராகச் சாட்சியமளிப்பது அரிது. செல்வாக்குமிக்க சுதேசி, தண்டனைக்குத் தப்பிவிடுகிறான். அவனுடைய வாழ்வு எவ்வளவு சீர்கெட்டது என்பதனை அவனுடைய செல்வாக்குக்குக் கீழ்ப்பட்டவர்களே நன்கு அறிந்திருப்பர். அவன் ஒரு கள்ளர்கூட்டத் தலைவனாக இருக்கலாம். இவ்விஷயம் எல்லோராலும் அறியப்பட்டு, அவனுடைய அட்டுழியங்கள் சில எடுத்துக்காட்டப்படலாம். ஆனாற் சாட்சியம் போதாமலிருப்பதனால் ஒரு செயற்றிறன்மிக்க நீதவானாற்கூட அவனுக்குத் தண்டனை அளிக்கமுடியாதிருக்கின்றது. சமுதாயத்தின் கீழ்மட்டத்திலுள்ளவர்கள் மத்தியில், நீதிபரிபாலனம் எவ்வளவுக்கு மாசுபட்டதாகவுள்ளது என்பதனைச் சொல்லத்தேவையில்லை. நிலைமை இவ்வாறிருக்க நீதிமன்றில் மொழிபெயர்ப்புச்செய்ப்பவர் எந்தவித பயமுமின்றிச் சாட்சியத்திற்குத் தான் விரும்பிய பூச்சுப்பூசலாம்.¹⁹

ஆரம்பத்தில் இவ்வுயர்கல்வி நிறுவனத்தின் பெயரைப்பற்றி அவர்கள் திட்டவட்டமான முடிவுசெய்ததாகத் தெரியவில்லை. மத்திய பாடசாலை என்றும், செமினரி என்றும், கல்லூரி என்றும் பலவாறாக அதனைக் குறிப்பிட்டனர். அதன் அமைவிடத்தைப் பற்றியுஞ் சிலகாலம் விவாதம் நடந்ததாகத் தெரிகிறது. முதலில் வட்டுக்கோட்டையிலேயே இது நிறுவப்படவேண்டுமென்று அவர்கள் முடிவுசெய்திருந்தாலும், பின்னர் யாழ்ப்பாணப் பட்டினத்தில் அதனை அமைக்க விரும்பினார்கள். இதற்காக யாழ்ப்பாணப் பட்டினத்தில் நீதிபதியாகவிருந்த மூயார்ட் என்பவரின் வீட்டை 1500 ரிக்ஸ் டொலர்களுக்கு வாங்குவதற்கு முடிவு செய்தனர். 1827இல் வட்டுக்கோட்டையிலேதான் இது அமையவேண்டுமென்பது தீர்க்கமான முடிவாயிற்று. அதே வருடம் இக்கல்விநிலையத்திற்கு அமெரிக்க மிஷன் செமினரி எனச் சம்பிரதாயப்பூர்வமாகப் பெயரிடப்பட்டது. 1846ஆம் ஆண்டில் திருத்தஞ்செய்யப்பட்ட செமினரி யாப்பில் அமெரிக்க மிஷன் செமினரியென்ற பெயரை வட்டுக்கோட்டைச் செமினரியென்று மாற்றினார்கள்.

அமெரிக்க மிஷனரிமார் தமது கல்லூரித் திட்டத்தினை 1823ஆம் ஆண்டு மார்ச்சு மாதம் பிரசுரித்தனர். அதே ஆண்டு ஜூலை மாதம் 22ஆம் திகதி கல்லூரிக்கு முன்னோடியாக ஒரு மத்திய பாடசாலையை வட்டுக்கோட்டையில் நிறுவினார்கள். உயர் கலாபீடத்தை அமைக்கும் ஆவலினால் உந்தப்பட்ட மிஷனரிமார் தமது தாய்ச்சங்கத்தின் அனுமதிக்கோ, அரசின் உத்தரவுக்கோ, நன்கொடை உதவிகளுக்கோ காத்திருக்கவில்லை.

ஐந்து விடுதிப்பாடசாலைகளிலுமிருந்து தெரிவுசெய்யப்பட்ட நாற்பது ஆற்றலுள்ள மாணவர்கள் முதலிலே சேர்த்துக் கொள்ளப் பட்டனர். மிஷனரிமாரின் தீர்மானப்படி டானியல் பூவர், M.A.D.D. அவர்கள் அதிபராகப் பொறுப்பேற்றார். காபிரியேல் திரேசா என்னும் பண்டிதர் தமிழ், ஆங்கிலம் என்பனவற்றின் பொறுப் பாசிரியரானார். மேலும் இரண்டு உதவி ஆசிரியர்கள் நியமிக்கப் பட்டனர்.

செமினரியின் பெயர்

பட்டங்கள் வழங்கும் கல்லூரியொன்றை அமைக்கும் ஆர்வத் துடன் திட்டத்தை மேற்கொண்ட மிஷனரிமார் செமினரி என்ற பெயருடன் திருப்திப்பட வேண்டியிருந்த சூழல் ஆய்வுக் குரியதாகும்.

செமினரி என்பது பொதுவாக மதகுருமாறை உருவாக்கும் இறையியற் பள்ளிகளையே குறிக்கும். உரோமன் கத்தோலிக்கத் திருச்சபையிலும் அங்கலிக்கன் திருச்சபையிலுமே இப்பதம் பெரு வழக்காகக் காணப்பட்டது. திருச்சபைகளின் நேரடிக் கண்காணிப் பின் கீழேயே இக்குருத்துவப்பள்ளிகள் இயங்கின. போர்த்துக்கேயர் காலத்திலும் ஒல்லாந்தர் காலத்திலும் இலங்கையிற் செமினரிகள் குருத்துவப் பள்ளிகளாகவே நடைபெற்றன.

அமெரிக்க மிஷனரிமார் தமது உயர்கல்வி நிறுவனத்தைப் பட்டங்கள் வழங்குங் கல்லூரியாகவே நிறுவுவதற்கு விரும்பினார்கள். அமெரிக்காவில் இக்காலகட்டத்திற் பட்டங்கள் வழங்குங் கல்விநிலையங்கள் கல்லூரி அல்லது 'காலேஜ்' என்றே அழைக்கப் பட்டன. 1827ஆம் ஆண்டில் இந்தியாவிற் பணியாற்றிய பப்டிஸ்தர் மிஷனரிமார் பட்டங்கள் வழங்கும் சாசனம் ஒன்றினைக் கோரிச் செரம்பூர் ஆட்சியாளனாகிய டென்மார்க் அரசன் ஆறாவது பிரெடரிக்கிடம் விண்ணப்பித்தபொழுது அவன் மனமகிழ்வுடன்

அதனை வழங்கினான் என்பது கவனிக்கப்படவேண்டியதாகும். 1826ஆம் ஆண்டிலிருந்து அமெரிக்க மிஷனரிமாரின் தாய்ச்சங்கத்தின் நிதி நிருவாகக் குழு, பொஸ்டனிலிருந்து இலண்டன் குடியேற்றநாட்டுக் காரியாலயத்துடன் தொடர்புகொண்டு கல்லூரிக்கான உத்தரவைப் பெறமுயன்றது. அதேசமயம் யாழ்ப்பாணத்திலிருந்த அமெரிக்கன் மிஷனரிமார் இலங்கையிலிருந்த பிரிட்டிஷ் அதிகாரிகளிடமிருந்து உத்தரவைப்பெற முயன்றனர்.

அமெரிக்கன் மிஷனரிமாருக்குப் பலவழிகளிலும் உதவி புரிந்த றொபேர்ட் பிறவுண்ட்ரிக் இலங்கைத் தேசாதிபதிப் பதவியினின்றும் 1820 ஆம் ஆண்டு நீங்கவே துணைத்தேசாதிபதியாகவிருந்த எட்வேர்ட் பார்ணஸ் தேசாதிபதியானார். இவர் வோட்டர்லூ போர் முனையில் வெலிங்டனின் உதவித் தளபதியாக நின்று போர் புரிந்தவர். அமெரிக்கர் மீது இயல்பாகவே வெறுப்புக் கொண்டவர். அமெரிக்கன் மிஷனரிமாரின் சமயப்பணியினைச் சந்தேகக்கண்ணுடனேயே நோக்கிவந்தார். எனவே மிஷனரிமார் கல்லூரியைத் தொடங்க உத்தரவு கோரி விண்ணப்பித்தபொழுது இலங்கையிலுள்ள அமெரிக்கன் மிஷனரிமார் தொகை இனி அதிகரிக்கலாகாது என்றுங் கல்லூரி ஒன்று உருவாக்கப்பட வேண்டுமாயின், அது பிரிட்டிஷ் பேராசிரியர்களைக் கொண்டே உருவாக்கப்பட வேண்டுமென்றும், அப்படியான ஒரு கல்லூரியை அமைக்க இலங்கை அரசு திட்டந் தீட்டிவருகின்றது என்றும் பதிலளிக்கப் பட்டது. 1827 ஆம் ஆண்டு இங்கிலாந்துத் திருச்சபை மிஷனரிமார் (C.M.S.) கோட்டை என்ற இடத்திற் செமினரியை ஆரம்பித்த பொழுது எட்வேர்ட் பார்ணஸ் தொடக்கவிழாவிற் பிரசன்னமாகவிருந்து தமது நல்லாசிகளை வழங்கினார்.²⁰

அமெரிக்கன் மிஷனரிமார் இந்த முடிவினால் மனந்தளர்ந்து போகாமல் நிறுவனத்தை வேறொரு பெயருடன் அமைத்துக் கல்லூரிக் கல்விக்குச் சமமான போதனையளிப்போம் என்று முடிவுசெய்தனர். இதனாலேதான் பொஸ்டனிலிருந்த தாய்ச்சங்கம் அமெரிக்கன் மிஷனரிமாரைத் தமது கலைக்கூடத்தைச் செமினரி என்று குறிப்பிடும்படி எழுதினார்கள்.

பொதுமன நூலகம்

விசேட உரிமை பகுதி

வட்டுக்கோட்டைச் செமினரியின் பாடத்திட்டமும் தமிழ்ப்பயிற்சி நெறியும்

வட்டுக்கோட்டைச் செமினரியின் பாடத்திட்டம் அது ஏற்படுத்தப்பட்டதன் நோக்கத்தை நிறைவேற்றுமுகமாகவே உருவாக்கப்பட்டது. யாழ்ப்பாணத்திற் பணியாற்றிய மிஷனரிமார், அமெரிக்காவின் பிரசித்திபெற்ற பழம்பெருங் கல்விக் கழகங்களான ஹார்வட், யேல், பிறின்ஸ்டன், டாற்மத், மிடில்பெரி ஆகியவற்றிலே கற்றுத்தேறியவர்கள். எனவே அவர்கள் வட்டுக்கோட்டைச் செமினரிக்கென வகுத்த பாடத்திட்டம், அவர்கள் பயின்ற கல்லூரிகளின் பாடத்திட்டங்களை முன்மாதிரியாகக் கொண்டிருந்தது. ஆயினும், இந்நாட்டின் சூழலுக்குஞ் சமுதாயத்தேவைகளுக்குமேற்ப அத்திட்டத்திற் சில அம்சங்களை நீக்கி விட்டுப் புதியன சிலவற்றைச் சேர்த்துக்கொண்டமைதான் அவர்கள் ஏற்படுத்திய குறிப்பிடத்தக்க மாற்றமாகும்¹.

போதனாமொழி

அமெரிக்கன் மிஷனரிமார் 1823ஆம் ஆண்டு அச்சிட்டு வெளியிட்ட கல்லூரித் திட்டத்திற்² கல்லூரியின் போதனா மொழிபற்றி விரிவாகக் குறிப்பிட்டுள்ளனர். இப்பிரசுரத்திற் கல்லூரியின் "ஒரு தலையாய நோக்கம் ஆற்றலுள்ள சுதேச வாலிபர்களுக்குச் சம்பூரணமான ஆங்கில அறிவை வழங்குதலாகும்"³ என்று கூறியுள்ளனர்.

இக்கல்லூரியின் போதனாமொழி ஆங்கிலமொழியாகவே இருக்கவேண்டும் என்பதற்கு அமெரிக்கன் மிஷனரிமார் கூறிய கருத்துகள் விரிவான ஆய்வுக்குரியவை. யாழ்ப்பாணத்தில் உயர்கல்விக்கூடம் ஒன்றினை அமைப்பதற்கு அமெரிக்கன் மிஷனரிமாருக்கு வழிகாட்டிகளாகவிருந்தவர்கள் பதினெட்டாம்

நூற்றாண்டின் இறுதியிற் கல்கத்தா சென்ற இங்கிலாந்துப் பப்டிஸ்ற் மிஷனரிமாராகும். இம்மிஷனரிமார் 1818ஆம் ஆண்டு, தாம் அமைக்கவிருந்த செரம்பூர்க் கல்லூரியைப் பற்றிய ஓர் அறிக்கையை பிரசுரித்து வெளியிட்டனர். அவர்கள், செரம்பூர்க் கல்லூரியில் வங்காளிமொழியிலே போதனை நடைபெறுமெனக் கூறி அதற் குரிய காரணங்களை விரித்துரைத்தனர்⁴. அமெரிக்கன் மிஷனரிமார், செரம்பூர் மிஷனரிமாரின் கருத்துகளை ஆராய்ந்து, யாழ்ப்பாணத் திற்கு அவை பொருந்தாதெனத் துணிந்தனர்.

அமெரிக்க மிஷனரிமார் ஆங்கிலத்தின் சிறப்புப்பற்றிக் கூறிய கருத்துக்கள், 1835ஆம் ஆண்டில் இந்தியாவின் கல்விக் கொள்கை களை வகுத்த தோமஸ் மக்காலேயின் கருத்துக்களை ஒத்திருப் பதைக் காணலாம். அவர்,

இந்தியா, அரேபியா ஆகிய நாடுகளின் சுதேச இலக்கியங்கள் அனைத்தையும் ஒருங்கிணைத்தாலும், அவை யாவும் நல்ல ஐரோப்பிய நூல்நிலையத்தின் ஒரு தொகுதிக்குத்தானும் சமமாகா என்பதை மறுக்கவல்ல கீழைத்தேயக் கலையார்வலன் ஒருவனை யாவது நான் இதுவரை சந்திக்கவில்லை⁵

என்றார். 1823ஆம் ஆண்டில் அமெரிக்கன் மிஷனரிமாரும் கல்லூரித் திட்டத்தில் இதே பாணியில் மேல்வருமாறு எழுதினார்கள்:

கிழக்கிந்தியாவில் இன்றுள்ள மொழிகளிலும் வழக்கொழிந்த மொழிகளிலும் காணப்படும் வரலாறு, கலைகள், மெய்யியல், அறம், சட்டம், உடலியல் சம்பந்தமான தலைசிறந்த நூல்களை ஒருபுறமாகத் தொகுத்தும், ஆங்கிலத்தில் அதே இயல்களில் அல்லது உள்ள வளர்ச்சிக்கும் மேம்பாட்டிற்குமுரிய நூல்களை மறுபுறமாகத் தொகுத்தும் பார்க்கும்பொழுது, சுதேசி ஒருவன் வாசிக்கக்கூடிய ஒரு சிறிய ஆங்கில நூற்றொகுதிதானுஞ் செம்பொருளிற் கிழக்காசிய நூல்கள் அனைத்தையும் விஞ்சி நிற்கும்.⁶

ஆங்கிலக்கல்வி பற்றி அமெரிக்க மிஷனரிமார் கூறியவை பெருமளவிற்குத் தோமஸ் மக்காலேயின் கருத்துக்களை யொட்டியிருந்தாலும், அமெரிக்க மிஷனரிமார் ஆங்கிலத்தை வலியுறுத்தியதன் நோக்கம் வேறுபட்டதாயிருந்தது. தோமஸ் மக்காலே, “நவீனமயமாக்குதல் என்பது மேலைத்தேயமாக்குதல்” என்று உறுதியாக நம்பினார். கீழைத்தேயக் கல்வியார்வத்தைத்

தணித்து ஆங்கிலமயமாக்குதலை விரைவுபடுத்திய பெருமை இவருக்குண்டு.

ஆனால், அமெரிக்க மிஷனரிமாருக்கு யாழ்ப்பாணத்து மக்களை ஆங்கிலமயமாக்கும் எண்ணம் இருந்ததாகத் தெரியவில்லை. ஆரம்பத்திலிருந்தே அவர்கள் அத்தகைய போக்கினை எதிர்த்து வந்ததனை அவதானிக்கமுடிகின்றது. 1847 ஆம் ஆண்டு இலங்கையில் வைத்தியப் பணியாற்றவந்த சாமுவேல் பிஸ்க் கிறீன் என்பவர் எழுதிய கடிதம் ஒன்றிலிருந்து அமெரிக்க மிஷனரிமார், மக்கள் விதேசிகளாவதனை எவ்வளவுக்கு வெறுத்தனர் என்பது புலனாகின்றது.

வேட்டி காற்சட்டையாகவும், சால்வை மேற்சட்டையாகவும், தலைப்பாகை தொப்பியாகவும், தாவரபோசனம் மாமிசபோசனமாகவும், குடிசை வீடாகவும் மாற்றமடைகின்றன என்றே நான் எண்ணுகிறேன். கிறிஸ்துவர்களாகாமல் தேசியத்தை இழப்பவர்களையே நான் காண்கிறேன். ஐரோப்பியரின் நடையுடைபாவனைகளைப் பின்பற்றும் இந்துக்களைவிடக் கிறிஸ்துவ இந்துக்களையே நான் காண ஆசைப்படுகின்றேன்⁸.

பதினெட்டாம் நூற்றாண்டு அமெரிக்கத் தாராளாண்மைவாதத்தால் உந்துதல்பெற்ற இம்மிஷனரிமார் மரபுரீதியான கலாசாரத்தைத் தகர்க்க விரும்பவில்லை. ஆனால் ஆங்கிலக் கல்வியே சுதேசிகளுக்குச் சம்பூரணமான அறிவை வழங்கும் என்று உறுதியாக நம்பினார்கள். எனவே செரம்பூர் மிஷனரிமாரின் போதனாமொழி பற்றிய கருத்துக்களை அவர்கள் எதிர்க்க வேண்டியதாயிற்று. இந்தியாவிலே சுதேச மொழிக்கல்வி ஓரளவிற்குப் பயனளிக்குமாயினும் யாழ்ப்பாணத்தில் அம்முயற்சியினாற் பயனேற்படமாட்டாதென்று கருதினார்கள். மாராத்தி, குஜராத்தி போன்ற மொழிகளில் நூல் வளர்ச்சி ஏற்பட்டிருந்ததனை அவர்கள் அவதானித்திருக்கலாம்.

இந்தியாவிற் சில பாகங்களில் மக்களிடையே வாசிப்புப் பழக்கம் இருப்பதனாலும், அச்சக வசதிகள் காணப்படுவதனாலும் ஐரோப்பிய விஞ்ஞானத்தின் சுருக்க நூல்களானது பயிலப்படுகின்றமையினாலும் நிலைமை சற்று வித்தியாசமானதாகவிருக்கின்றது. ஆங்கிலமொழியிலுள்ள செல்வங்கள் ஓரளவுக்காவது சுதேச மொழிகளில் எழுதப்பட்டுள்ளன. இவற்றின் காரணமாகவும், ஆங்கிலத்தின் கலைப்பொக்கிஷங்களைக் கொண்டு,

சுதேச மொழிகளை வளம்படுத்தத் தமக்குள்ள வசதிகள் காரணமாகவும் செரம்பூர் மிஷனரிமார் சுதேசிகளுக்கு ஆங்கில அறிவு அவசியமில்லையென்று துணிந்தனர்.⁹

அமெரிக்க மிஷனரிமார் செரம்பூர் மிஷனரிமாரின் வாதங்களை மறுத்துத் தமிழ் மக்கள், மனோநிலையிற் குழந்தைகளாக இருப்ப தற்குக் காரணமே ஆங்கிலப் பயிற்சியின்மைதான் என்று கூறினார் கள். அவர்கள் தமிழ் நூல்களைப் பற்றியும் தமிழ் மக்களைப்பற்றி யும் இத்தகைய அபிப்பிராயங் கொள்வதற்கு அநேக காரணங்கள் இருந்தன. தமிழ்மொழி மிகப் பழைமையானது. அது எபிரேயம், சமஸ்கிருதம், கிரேக்கம் போன்றதொரு மூலமொழியென்று அவர்கள் கற்றிருந்தாலும் நடைமுறையிற் சிறந்த தமிழறிஞர் களையும் உயர்ந்த தமிழ் நூல்களையும் அறியும் வாய்ப்புப் பெறவில்லை. தமிழறிஞர்கள் மிஷனரிமாருடன் தொடர்புகொள்வ தனை நஞ்சென வெறுத்தனர். தமிழ் நூல்களைப் பெறும் வாய்ப்பும் மிஷனரிமாருக்கு அரிதாகவிருந்தது. காலக்கிரமத்திலேயே தமிழ் நூல்களைப்பற்றி அறிந்துகொள்ளும் பேறுபெற்றனர். 1816ஆம் ஆண்டு யாழ்ப்பாணம் வந்த டானியல் பூவர் அவர்கள், 1829ஆம் ஆண்டிலேயே தாம் தேடிய தமிழ் வானசாஸ்திர நூலைப் பெற்றுக் கொண்டதாக எழுதியுள்ளார். அந்த நூலை விற்கமுனைந்தவர் தம்மூலமாக டானியல் பூவர் அதனைப் பெற்றுக்கொண்டார் என்று ஒருவருக்குந் தெரியப்படுத்த வேண்டாமென்று கேட்டுக் கொண்ட தாகக் குறிப்பிடுகின்றார்¹⁰. 1833ஆம் ஆண்டிலே சித்தர் பாடல் களில் ஒன்றான அகத்தியர் பாடலைக் கற்கும் வாய்ப்புப் பெற்ற டானியல் பூவர் அவர்கள் அமெரிக்காவிற்கு எழுதிய கடித மொன்றில் அதனை மிகவும் பாராட்டியுள்ளார்¹¹. 1836ஆம் ஆண்டு தொடக்கம் 1849ஆம் ஆண்டுவரை வட்டுக்கோட்டைச் செமினரி யின் அதிபராகவிருந்த எச்.ஆர்.ஹொய்சிங்டன் திருக்குறளைப்பற்றி எழுதிய குறிப்புக்களும் ஈண்டு கவனிக்கப்பாலன.

இன்று செமினரியின் முதலாம் வகுப்பிற்குத் திருக்குறளைக் கற்பிக்கத் தொடங்கியுள்ளேன். இது இந்தியாவின் தலைசிறந்த அறநூலாகும். இது வேதங்களின் பிரதான கொள்கைகளைத் தன்னகத்தே கொண்டுள்ளது. ஆனால் தமிழர்களுடைய வேதா கமமாகிய புராணங்களைப்போலன்றி ஆபாசம், தீநெறி என்ப வற்றிலிருந்து முற்றிலும் விடுபட்டதாகக் காணப்படுகின்றது. இந்த நூலை நாம் தமிழின் ஒப்புயர்வற்ற பனுவலாகக் கருதுகின்றோம்.¹²

இவ்வாறு காலக்கிரமத்தில் தமிழ் நூல்களின் பெருமையை அமெரிக்க மிஷனரிமார் உணர்ந்துகொண்டாலும் ஆரம்பத்திலே தமிழ் நூல்களைப்பற்றியும் தமிழ் அறிஞர்களைப்பற்றியும் எதுவுமே உணராதவர்களாகவிருந்தனர். அதனாலேதான் தமிழ்க் கல்வியைத் தமது கல்லூரித் திட்டத்தில் மிகவும் கடுமையாகச் சாடினார்கள். செரம்பூர் மிஷனரிமாரின் கருத்துக்களைப்பற்றிப் பின்வருமாறு எழுதியிருந்தார்கள்:

நமது உள்ளத்தை வளம்படுத்திய கருத்துக்களில் எவ்வளவு லத்தீன் பயிற்சியினாற் பெறப்பட்டது என்று கேட்பது பொருந்தாது. இந்தக் கேள்வி நானாறு அல்லது ஐந்நாறு வருடங்களுக்கு முன்னர் கேட்கப்பட்டிருத்தல் வேண்டும். சகல விஞ்ஞான, கலைச் செல்வங்களும் லத்தீன் கிரேக்க மொழிகளில் அடைபட்டிருந்த காலத்திலே இது கேட்கப்பட்டிருக்குமாயின் எளிதாக விடை கூறப்பட்டிருக்கலாம். இன்று நாம் காண்பது என்ன? ஆங்கில மொழி, லத்தீன் கிரேக்க மொழிகளின் அருட்செல்வங்களினால் மட்டுமன்றி, நவீன விஞ்ஞான வளர்ச்சியினாலும், இலக்கிய மேதைகளின் உழைப்பினாலும் அவ்விரு மொழிகளின் நூல்களைக் கூட்டினாற்கூட எட்டாத அளவிற்கு வளர்ச்சியடைந்துள்ளது. உள்ளத்தை வளம்படுத்திக்கொள்ளவும், சிந்தனைச் சுரங்கங்களைக் கண்டுகொள்ளவும், லத்தீன் பயிற்சி முந்திய காலத்தைப்போல அத்தியாவசியமாகத் தென்பட வில்லை. இவையாவும் (ஆங்கிலேயனுக்கு) அவனது தாய்மொழியில் அவனைச் சுற்றுமுற்றும் நிறைந்து காணப்படுகின்றன. ஆனால் இவ்வாறு கற்பிக்கப்படாத, வாசிப்பற்ற, சிந்தியாத, நூல்களேயில்லாத தமிழனைப்பற்றியோ, அவனைவிடப் பேறுபெற்ற வங்காளியைப்பற்றியோ, வாய்ப்புக்களையுடைய சமஸ்கிருதப் பண்டிதனைப்பற்றியோ கூறமுடியுமா?¹³

தமிழ்ப் பிள்ளைகளுக்கு உயர்ந்த ஆங்கில அறிவியல் நூல்களைக் கற்பித்தால் அவர்களின் மனோநிலை மாறும் என்றும் அமெரிக்க மிஷனரிமார் எடுத்துக்கூறினார்கள்.

இங்கு ஐரோப்பியக் கலைகளை விரும்பும் வாலிபர்களும் வளர்ந்தவர்களும் மனோநிலையிற் குழந்தைகளாகவிருப்பதனால், எளிமையான ஆரம்ப நூல்களைக் கற்பித்தாலே போதும் என்று கூறப்படுகின்றது. ஐரோப்பியச் சிந்தனைகள் ஐரோப்பிய மொழிகளில் அடைபட்டுக் கிடப்பதனாலேயே இந்த நிலை காணப்படுகின்றது. அதன் திறவுகோலை அவர்களிடம் கொடுங்

கள். மொழியை அவர்களுக்கு வழங்குங்கள். அப்பொழுது அவர்கள் குழந்தைகளாக இருக்கமாட்டார்கள் என்பதனைக் கண்டு கொள்வீர்கள்¹⁴

கல்லூரியின் நோக்கம் சமயப் பிரசாரமே என்று வெளிப்படையாகக் கூறிய அமெரிக்கமிஷனரிமார் ஆங்கிலக் கல்வியே புதிதாக மதம் மாறியவர்களுக்கு வேண்டிய ஆன்மீக உணர்வையும் அளிக்கும் என்றுந் தெளிவுபடுத்தினர்.

சிறந்த ஆங்கில நூல்களை அடிக்கடி வாசித்துப்பார்ப்பதாற் பயபக்தியுள்ள மாணவன் உறுதியான கிறிஸ்தவத்தின் இயல்பையும் பண்பையும் ஆரவாரமின்றிப் பெற்றுக்கொள்வான் என்று எதிர்பார்க்க அநேக நியாயங்கள் உண்டல்லவா?¹⁵

என்று கேள்வி எழுப்பினார்கள்.

அறிவியல், மேனாட்டுக் கலைகள்

வட்டுக்கோட்டைச் செமினரியை உருவாக்கியவர்கள் அறிவியல், மேனாட்டுக்கலைகள் என்பனவற்றையுந் தமது குறிக்கோளைப் பூர்த்திசெய்யுமுகமாகக் கற்பிக்க விழைந்தனர் எனத் தெரிகின்றது. பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதிவரை உலகெங்கணும் பணியாற்றிய கிறிஸ்தவ மிஷனரிமார் அறிவியல், மேனாட்டுக் கலைகள் கிறிஸ்தவப் பரம்பலுக்கு ஆதரவாக அமையுமென்றே நம்பிவந்தனர். அமெரிக்க மிஷனரிமார் யாழ்ப்பாணத்திற் பணியாற்ற வந்த காலத்திற் பகுத்தறிவுவாதம் மேல்நாடுகளிலே வளர்ச்சியுற்றிருந்தாலும் கிறிஸ்தவத்தின் அடிப்படைப் போதனை கட்டுச் சவால்விடும் லையல், டார்வின் போன்றோரின் சிந்தனைகள் அப்பொழுது முகிழ்க்கவில்லை. லையலின், 'மண்ணியற் கோட்பாடுகள்' 1833ஆம் ஆண்டு வெளிவந்தது. சார்ல்ஸ் டார்வின் எழுதிய 'உயிரினங்களின் தோற்றம்'¹⁷ 1859ஆம் ஆண்டும், 'மனிதனின் வம்சாவளி'¹⁸ 1871ஆம் ஆண்டும் வெளிவந்தன. இச்சிந்தனைகள் மேற்கத்திய நாடுகளில் வேருன்றமுன்பு ஐரோப்பிய விஞ்ஞானங் கிறிஸ்தவத்திற்குச் சார்பாகவே இருக்குமென்று நம்பப்பட்டது. அமெரிக்க மிஷனரிமார் தமது எதிர்பார்ப்புக்களைப்பற்றிப் பின்வருமாறு எழுதினார்கள்:

உலகம் என்பது பரந்த சமவெளி; சூரியன் ஒவ்வொருநாளும் பூமியைச் சுற்றிவருகின்றது, பாம்புகள் சூரியனையோ சந்திரனை

யோ விழுங்குவதற்குள் கிரகணங்கள் உண்டாகின்றன, முதலிய புவியியல் வானசாஸ்திரக் கோட்பாடுகளைப் போதிக்கும், அவர்களுடைய சாஸ்திரங்கள் தவறானவையென மிகத்தெளிவாக நிறுவப்படலாம். இது அவர்களுடைய புனித நூல்களின்மீதான தாக்குதலில் மரண அடியாக அமையும்.¹⁹

அவர்கள் முதலாம் வருடத்தில் தமிழ், ஆங்கிலம் முதலியன வற்றையே கற்பிக்கவும் இரண்டாம், மூன்றாம், நான்காம், ஐந்தாம், ஆறாம் வருடங்களில் விஞ்ஞானம், கணிதம், அறிவியல் என்பனவற்றைக் கற்பிக்கவுந் திட்டமிட்டனர். மேற்கத்தியப் பல்கலைக்கழகங்களில் முதலாவது வருடத்தில் மொழிப்பயிற்சி இடம்பெறவில்லையெனினும் நமது நாட்டின் தேவைகளை அனுசரித்து முதலாவது வருடத்தில் மாணவர்கள் ஆங்கிலத்தில் திறமையுங் கிரகிக்கும் ஆற்றலும் பெற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்பதில் ஆர்வங்காட்டினர். அவர்கள் கற்பிக்கவிழைந்த அறிவியல், மேனாட்டுக்கலைகளின் பாடத்திட்டம் பின்வருமாறு:

முதலாம் வருடம் - தமிழ்ச் செய்யுள், முக்கிய ஆங்கில ஆசிரியர்கள் சிலர், தமிழிலிருந்து ஆங்கிலத்திற்கும் ஆங்கிலத்திலிருந்து தமிழுக்கும் மொழிபெயர்த்தல்.

இரண்டாம் வருடம் - கணிதம், புவியியல், காலவாராய்ச்சி, வரலாற்றுச் சுருக்கம்.

மூன்றாம் வருடம் - மேடைப்பேச்சு, கணிதம், கேத்திர கணிதம், இயற்கை வரலாறு.

நான்காம் வருடம் - விஞ்ஞானம், இரசாயனம், கனிப்பொருளியல்.

ஐந்தாம் வருடம் - வானசாஸ்திரம், பொது வரலாறு, அளவையியல்.

ஆறாம் வருடம் - மெய்யியல், கிறிஸ்துமார்க்க அத்தாட்சிகள், இயற்கைசார் மதமும் வெளிப்படுத்தப்பட்ட சமயமும்.²⁰

மொழிப்பயிற்சியை முதலில் வழங்கி மாணவர்களை ஆங்கிலத்திலும் தமிழிலும் பாண்டித்தியமுடையவர்களாக்கிப் பின்னர் ஆங்கில மொழியில் உயர்விஞ்ஞான கலைகளைப் போதித்து

இறுதியிற் கிறிஸ்துமத அத்தாட்சிகளை விரித்துரைப்பதே அமெரிக்க மிஷனரிமாரின் கல்வித்திட்டமாகவிருந்தது. இத்திட்டம் சுதேசிகள் மத்தியிற் கிறிஸ்துவம் நல்லமுறையில் வேருன்றுவதற்கு வழி சமைக்குமென்று எண்ணினார்கள். விஞ்ஞானக் கல்வியினாற் தமிழ் மாணவன் விக்கிரக வழிபாட்டிலும், சுதேச வானசாஸ்திரத்திலும் பௌராணிகத்திலும் நம்பிக்கையற்றுப் போவான். அந்தச் சூழலிற் கிறிஸ்துவ அத்தாட்சிகளைக் கற்பிக்கும்பொழுது அவை பசுமரத்தாணிபோல அவன் உள்ளத்தில் ஏறிவிடும் என்று கருதியிருந்தனர்.

தமிழ்ப்பயிற்சி

இத்தகைய வலுவான திட்டத்தினை அமுல்படுத்துவதே அவர்களுடைய பிரதான நோக்கமாகவிருந்தபொழுதிலும் தமிழ்ப்பயிற்சியிலும் அவர்கள் மிகுந்த ஆர்வமுடையவர்களாக இருந்தனரெனத் தெரிகின்றது. செமினரியின் முதலாவது நோக்கம் ஆற்றலுள்ள சுதேச வாலிபர்களுக்குச் சம்பூரணமான ஆங்கில அறிவை வழங்குதல் எனக் குறிப்பிட்ட அமெரிக்க மிஷனரிமார் இரண்டாவது நோக்கமாகத் தமிழிலக்கிய விருத்தியையே குறிப்பிட்டுள்ளனர்.

தமது கல்லூரித் திட்டத்தில் தமிழ்மொழியைப்பற்றிப் பின்வருமாறு எழுதினார்கள்:

சுதேச மக்கள் மத்தியிற் பெருமளவு நன்மதிப்பைப் பெறுவதற்கு அவர்களின் இலக்கியத்தைப் புரிந்துகொள்வது அவசியமாகும். தமிழ்மொழியானது, சமஸ்கிருதம், எபிரேயம், கிரேக்கம் போன்று ஒரு மூலமொழி. எனவே அது விருத்தி செய்யப்படுவதற்கு எல்லாவிதத் தகுதிகளையும் உடையதாகும்.²¹

ஆரம்பகாலத்தில் அமெரிக்க மிஷனரிமார் தேர்ந்து கொண்ட பணிக்களங்களிலொன்று தமிழ்ப் பிரதேசமாகும். தென்னிந்தியா முழுவதனையும் உள்ளடக்கிய தமிழ்கூறு நல்லுலகத்தைக் கிறிஸ்தவமயமாக்கும் எண்ணத்துடனேயே யாழ்ப்பாணத்திற் சமயப் பிரசாரத்தை ஆரம்பித்தனர்.²² இதனால் மிஷனரிமார் தமிழ்மொழியிற் பாண்டித்தியம் பெறுவது அவசியமாயிற்று. தமிழ்க்கல்வியே பொதுமக்களிடையே நன்மதிப்புப்பெறவும், தமிழ்மக்களின் புனித நூல்களின் தவறுகளைச் சுட்டிக்காட்டவும்

உதவிபுரியுமென்று அவர்கள் திடமாக நம்பினார்கள். இந்த நோக்கத்தை அவர்கள் பின்வருமாறு விரித்துரைத்தனர்:

தமிழின் உயர்ந்தோர் வழக்கு, இலகுவிற் கற்றுக்கொள்ள முடியாததொன்று; கல்லூரி வழங்கக்கூடிய சகல வாய்ப்புக்களையுங் கொண்டே அதனைக் கற்றுக் கொள்ளமுடியும். புராணங்களும், மற்றும் பொது வழக்கிலிருக்கும் புனித நூல்களும் உயர்ந்தோர் வழக்கில் நடைபெயர்க்கப்பட்டுக் கோவில்களிற் படிக்கப்படுகின்றன. எனவே சமயப் பிரசாரத்தில் ஈடுபட்டிருப்பவர்கள் அதற்குக் காப்புரை வழங்கவேண்டியவர்களிலும் சிலராவது அவற்றைப் படிக்கவும் புரிந்துகொள்ளவும் ஆற்றல் பெற்றிருப்பது மிகவும் விரும்பத்தக்கதாகும். மேலும் இத்தகைய தமிழறிவு வங்காள தேசத்திற் சமஸ்கிருத அறிவு, சுதேசப் பிரசங்கிமாருக்குத் துணைநிற்பதுபோல இங்குள்ள சுதேசப் பிரசங்கிமாருக்குத் துணையாக நிற்கும்; விக்கிரக வழிபாட்டிற் கெதிராக எழுதப்பட்டுள்ள செய்யுட்களை அவர்கள் கற்றறிந்து விக்கிரக வழிபாட்டினை அழித்துவிட மேற்கொள்ளும் முயற்சிகளில் அவற்றைப் பயன்படுத்தவும் வழிபிறக்கும்.²³

தமிழர் பண்பாடு, கலை, சமயம் என்பனவற்றைப்பற்றிய அறிவு மிஷனரிமாருக்கு அவசியமாகவிருந்தது. எனவே பேச்சுத் தமிழை மட்டுமன்றிச் செய்யுள் வழக்கையும் பயின்றுகொள்வதில் ஆர்வ முடையவர்களாகக் காணப்பட்டனர்.

அமெரிக்க மிஷனரிமார், ஆங்கிலக் கல்விக்கு முக்கியத்துவம் அளித்தாலும், கிறிஸ்தவஞ் சுதேச நிலைப்படுத்தப்படல் வேண்டும் என்பதில் உறுதியாகவிருந்தனர். தமிழ்க்கிறிஸ்தவ இலக்கிய மரபு, யாழ்ப்பாணத்து மண்வாசனை நிறைந்த கிறிஸ்தவ இறையியல் என்பன வளர்க்கப்படல் வேண்டுமென்பது அவர்களின் ஆரம்ப கால இலட்சியங்களிலொன்று. செந்தமிழைக் கற்றுத் துறைபோகிய கிறிஸ்தவ அறிஞர் பரம்பரை ஒன்றை உருவாக்கி விடுவது மிகவும் அவசியமென்று கருதினார்கள். அழகுதமிழில் கிறிஸ்தவச் சமயப் பிரசாரத்தை மேற்கொள்ளவல்ல எழுத்தாளர்களையும் பேச்சாளர்களையும் வளர்ப்பதில் ஈடுபட்டனர். இந்த நோக்கத்தினை அவர்கள் தெளிவாக எடுத்துரைத்தனர்.

தமிழ்மக்கள் மத்தியில் ஒரு பக்கந்தானுஞ் சரியான உரைநடை எழுதத்தெரியாத எத்தனையோபேர் தமிழை வாசிக்கத் தெரிந்தவர்களாகவும், செய்யுள் வழக்கை ஓரளவு புரிந்து கொள்ளக் கூடியவர்களாகவுஞ், செயற்கையாகச் சில கவிகளை இயற்றக்

கூடியவர்களாவும் இருக்கின்றார்கள். இக்கலியுகத்தில் ஒருசில முயற்சிகளைத் தவிர ஒன்றுமே எழுதப்படவில்லையெனலாம். நூல்களுக்குத் தமது மூதாதையரையே போற்றுவது இன்றைய மரபாக விருக்கின்றது. மூதாதையரின் நூல்கள் தெய்வ உந்துதலினால் எழுதப்பட்டன வென்றும், சாதாரண மக்களுக்கு விளங்காமையினால் அதிக புனிதத்தன்மை வாய்ந்தனவென்றும் நம்பப்படுகின்றது. இதனாற் சில புத்தகங்களே படிக்கப்படுகின்றன. அவற்றுள்ளும் வெகுசிலவே விளங்கிக்கொள்ளப்படுகின்றன. அவர்களின் கரங்களிற் கொடுக்கப்படும் நூல்கள் அவர்களின் கிரகிக்குஞ் சக்திக்கு அப்பாற்பட்டனவாக இருக்கின்றன. இதனாலே அவர்கள் அந்நூல்களிலுள்ள சொற்களுக்கு எந்தவிதமான கருத்தையுங்கொள்ளாது மனனஞ்செய்கின்றனர். துரதிஷ்டவசமாக, இதனால் அவர்கள் பிற்கால வாழ்வில் நற்பண்புகள் பெற்றுக்கொள்வது அரிதாகவிருக்கின்றது. எனவே இந்த இரண்டு சீர்கேடுகளையும் போக்குவதற்காகவும் வாசிக்கும் பரம்பரை ஒன்றை உருவாக்கிப் புனித வேதாகமத்தின் வளர்ச்சிக்கு வழிகோலவும் பலருடைய கவனம் தமது மொழியில் தெளிவாகவும் ஆணித்தரமாகவும் எழுதத் திருப்பப்படல்வேண்டும்.²⁴

கிறிஸ்தவச் சமயப் பிரசாரத்திற்கு அறிவியல், மேனாட்டுக் கலைகள் பெருமளவிற்கு உதவிபுரியுமென்று நம்பிய மிஷனரிமார் அவற்றினைத் தெளிவாகத் தமிழ்நடையில் எழுதவல்ல ஆசிரியர்களை உருவாக்க விரும்பினார்கள். இதுவுந் தமிழர் கல்வியின் பிரதான நோக்கங்களில் ஒன்று எனத் தமது கல்லூரித் திட்டத்திற் கூறினார்கள்.

சுதேச அறிஞர்களினால் எழுதப்படும் முதல் நூல்களின் நடையும் உருவகத்தொடர்களும் சிறப்பாக அமையும். பிற நாட்டாரின் நூல்களும் மொழிபெயர்ப்பு நூல்களுந் தள்ளி விடப்படும் பொழுது விரும்பி வாசிக்கப்படும். எனவே விஞ்ஞானத்தினால் வளம்பெற்று ஐரோப்பிய சிந்தனைகளில் ஊறியவர்களைக்கொண்டு அச்சிந்தனைகளை அழகிய சுதேச மொழிகளில் வடித்தெடுக்கக்கூடிய ஓர் அழகிய எழுத்தாளர் பரம்பரையை உருவாக்கி வளர்ப்பது கல்விக்குங் கிறிஸ்தவத்திற்கும் பெருந் தொண்டாக அமையும்.²⁵

தெளிவான நோக்கங்களுடன் பாடத்திட்டத்தினை வகுத்துக் கொண்டாலும் நடைமுறையிற் பல பிரச்சினைகளை எதிர்நோக்க வேண்டியேற்படும் என்பதனை அவர்கள் உணர்ந்திருந்தனர். ஆனால், தமது பாடத்திட்டம் யாழ்ப்பாணத்திற் கிறிஸ்தவச் சமயம் நிலைபெறுவதற்கு வழிசமைக்குமென்று எதிர்பார்த்தார்கள்.

பல்வேறுபட்ட இப்பாடங்கள் யாவற்றிலுஞ் சகல மாணவர்களுமே மகோன்னத சாதனைகளை நிலைநாட்டுவார்கள் என்று நாம் துணியவில்லை. ஆனாற் பலர் இப்பாடங்களினால் உள விருத்தியையுங் கருதுகோள்களைக் கிரகிக்கும் ஆற்றலையும் உருவாக்கும் ஆற்றலையும் பெறுவார்கள் என்பதும், அவை அவர்களை மூடநம்பிக்கையின் பிடியிலிருந்து விடுவிப்பது மட்டுமன்றி மற்றவர்களையும் வழிநடத்த உதவும் என்பதும் எமது எதிர்பார்ப்பு மட்டுமன்றி உறுதியான நம்பிக்கையுமாகவிருக்கிறது.²⁶

அமெரிக்க மிஷனரிமார் இக்கல்லூரி மூலமாக ஒரு சுதேசக் குருமார் அணியை உருவாக்கத் திட்டமிட்டிருந்தனர். எனினும், குருத்துவ மாணவர்களுக்கென ஒரு பயிற்சிநெறியையும் மற்றைய மாணவர்களுக்கென இன்னொரு பயிற்சிநெறியையும் உருவாக்க வில்லையென்பது குறிப்பிடப்பட வேண்டியதொன்றாகும். குருத்துவ மாணவர்களுக்கென அவர்கள் விசேடமாகச் சமஸ்கிருதம், லத்தீன், கிரேக்கம், எபிரேயம் என்பனவற்றையே கற்பிக்கவிழைந்தனர்.

1823ஆம் ஆண்டு அமெரிக்க மிஷனரிமார் வகுத்துக் கொண்ட பாடத்திட்டமும் தமிழ்ப் பயிற்சிநெறியும் ஆரம்பத்திலிருந்தே பலவிதமான மாற்றங்களை அடைந்துவந்தன. யாழ்ப்பாணத்தின் சூழலும் தமிழ்மக்களின் தேவைகளுங் காலக்கிரமத்தில் இத்தகைய மாற்றங்களை உருவாக்கிக் கொண்டிருந்தன. 1831ஆம் ஆண்டளவிலேதான் பாடத்திட்டம் ஓர் உறுதியான நிலையை அடைந்ததெனக் கொள்ளக்கிடக்கின்றது.

சமஸ்கிருத வகுப்புகள் பலகாலமாக ஆரம்பிக்கப்படவில்லை. பிராமணர்களே அப்பொழுது சமஸ்கிருதத்திற் பாண்டித்தியம் பெற்றவர்களாக இருந்தனர். அவர்கள் செமினரியிற் கற்பிக்க விரும்பாதிருந்தமை இதற்குக் காரணமெனக் கொள்ளக்கிடக்கின்றது. ஆனால், 1831ஆம் ஆண்டிற் சமஸ்கிருத வகுப்புகள் ஆரம்பிக்கப்பட்டன.²⁷ லத்தீன், எபிரேயம் முதலிய மொழிகள் கற்பிக்கப்பட்டதாகத் தெரியவில்லை.

காலக்கிரமத்திற் புதிய பாடங்கள் சிலவற்றைச் சேர்த்துக் கொண்டனர். தமிழ்மக்களின் வானசாஸ்திரம், கணிதம் முதலியன பாடத்திட்டத்தில் முக்கிய இடம்பெறலாயின. 1836ஆம் ஆண்டில் வெளியிடப்பட்ட செமினரியின் மூவாண்டறிக்கை அக்கால கட்டத்திற் சேர்த்துக்கொள்ளப்பட்ட புதிய பாடங்களைப்பற்றிப் பின்வருமாறு கூறுகின்றது:

கடந்த மூவாண்டு காலத்திற் சேர்த்துக்கொள்ளப்பட்ட புதிய பயிற்சிநெறிகள்: இரசாயனத்தின் ஆரம்பக் கோட்பாடுகள், கனிப்பொருளியல், சுதேச வானசாஸ்திரம் என்பவையாகும். கடைசியிற் குறிப்பிட்ட பாடத்திற் போதனை, செமினரியிற் கற்றவரும் இம்மாவட்டத்தின் தலைசிறந்த வானசாஸ்திரிகளினாற் பயிற்றுவிக்கப்பட்டவருமான சுதேச இளைஞர் ஒருவரினால் வழங்கப்படுகின்றது. சுதேச வானசாஸ்திரிகள் எத்தகைய சன்மானத்திற்கும், செமினரியிற் கற்பிக்க உடன்படுகிறார் களில்லை. மிஷனரிமாரின் செல்வாக்கிற்குள் இருப்பவர்களுக்கு மனமுவந்து போதிக்கவும் மறுத்துவிடுகின்றனர். தம் மக்கள் மத்தியில் ஐரோப்பிய முறைகளைச் சிறிதளவு உணர்ந்த மாணவர்களுடன் வாதிடும்பொழுது, சுதேச முறைகளுக்குக் காப்புரை வழங்கவேண்டிய சூழலிலேதான் அதனை விளக்கு கின்றனர். கணிதம், வானசாஸ்திரம் ஆகியவற்றிலே மற்றப் பாடங்களில் இல்லாத ஆர்வம் மேலிட்டிருப்பது வெள்ளி டைமலை. இது நிறுவனத்தின் ஆரம்பகால நோக்கத்திற்குச் சாதகமாகவே அமைந்துள்ளது. அதாவது, மக்கள் மத்தியில் நிலவுஞ் சோதிட முறைகள் யாவும் நிராகரிக்கப்பட வேண்டியவை என்பதனைச் சகல சுதேசிகளும் உய்த்துணரவைப்பதாகும். இவை இந்நாட்டின் புராணக்கதைகளுடன் பின்னிப் பிணைந்து காணப்படுகின்றன. சோதிடத்தின் மெய்மை பற்றிய எண்ணமே விக்கிரக வழிபாட்டின் அடித்தளமாக விருக்கின்றது. இப்பொய் முறைகளின்மேல் தாக்குதல் விழுந்துவிட்டதென்பதும் அது மெய்யான விஞ்ஞானத்திற்கும் உண்மையான சமயத்திற்குஞ் சார்பாக இருக்கின்றதென்பதும் வெளிப்படையாக உள்ளன.²⁸

செமினரியின் போதனை நேரத்தில் மூன்றில் இரண்டுபகுதி ஆங்கிலமாகவும் மூன்றிலொருபகுதி தமிழிலக்கியமாகவும் இருந்தது.²⁹ ஆனால், ஆரம்பத்திலிருந்தே தமிழ்மொழிப் போதனை பற்றிச் சர்ச்சை இருந்துவந்ததாகத் தெரிகின்றது. யாழ்ப்பாணத்திற் பணியாற்றிய அமெரிக்க மிஷனரிமார் ஆங்கிலமொழிப் போதனையே அதிக பயனளிக்கும் என்பதில் உறுதியாகவிருந்தனர். 1833ஆம் ஆண்டளவிற் செமினரியிற் கற்ற தமிழ் மாணவர்கள் ஆங்கிலக் கல்வியின்மீது அளவற்ற மோகங்கொண்டனர். அமெரிக்க மிஷனரிமாரும் சுதேச மாணவர்களுக்கு ஆங்கிலக் கல்வியினாற்றான் பயனுண்டு என்று எண்ணத்தலைப்பட்டனர். அத்தகைய எண்ணந் தலைதூக்கிய பொழுதும் அவர்கள் தமிழைத் தொடர்ந்து கற்பித்துவந்தமைக்கு இரண்டு காரணங்கள் இருந்தன.

முதலாவது, சைவ மக்களின் கடினமான சாஸ்திர நூல்களையுந் தம்மாற் புரிந்துகொள்ளமுடியும் என்பதனை உணரவைப்பது. மற்றையது, மக்கள் மத்தியில் அறிஞன் என்று கணிக்கப்பட வேண்டுமாயின் அவர்களின் செய்யுள் வழக்கை விளங்கக் கூடியவர்களாக இருத்தல் வேண்டுமென்று அவர்கள் கருதியது.³⁰ 1833ஆம் ஆண்டில் கோல்புறாக் குழுவின் சிபாரிசுகளினால் அரசியலில் ஏற்பட்ட மாற்றங்கள் மிஷனரிமாரையுஞ் சுதேச மாணவர்களையுந் தமிழ்க் கல்வியை அசட்டை செய்யத் தூண்டியிருக்கலாம். அமெரிக்காவில் இருந்த மிஷன் தாய்ச்சங்கம், செமினரியின் போதனாமொழிக் கொள்கைக்குப் பூரணமான ஆதரவு கொடுக்கவில்லை. தமிழ்மொழி மூலமே பாடங்கள் போதிக்கப்பட வேண்டுமென்று அவர்கள் விரும்பினார்கள். ஆங்கிலக்கல்வி செமினரி மாணவர்களை அரசாங்க உத்தியோகங்களை நாடச்செய்யுமென்று பயந்தனர். யாழ்ப்பாணத்து மிஷனரிமார் இதனால் ஆங்கிலக்கல்வியின் மேன்மை குறித்து அடிக்கடி கடிதம் எழுதவேண்டியிருந்தது.³¹ 1834இல் ரூபஸ் அன்டர்சன்³² என்பார், பிறதேச மிஷன்களுக்கான அமெரிக்க ஆணைக்குழுவின்³³ செயலாளரானபின் இந்தச் சர்ச்சை உச்சக் கட்டத்தையடைந்தது. ரூபஸ் அன்டர்சன், ஆங்கிலக்கல்வி செமினரி மாணவர்களை ஊதியம் நிறைந்த அரசு உத்தியோகங்களை நாடச்செய்யுமேயொழியக் குறைந்த வேதனமுடைய மிஷன் பணிகளை நாடச்செய்யாது என்று வலியுறுத்தினார். இதனால், செமினரி மாணவர்களில் ஒரு குறிப்பிட்ட தொகையினருக்குத் தமிழ்மொழியிலேயே போதிக்க வேண்டுமென்று கூறினார். போதனாமொழிப் பிரச்சினையே 1855ஆம் ஆண்டு செமினரி மூடப் படுவதற்கும் காரணமாயிற்று என்பது குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

இது கிராமப்புற ஆங்கிலப்பள்ளிகளின் தலைசிறந்த மாணவர்களை அங்கிருந்து ஈர்த்து அவர்களைத் தமது சொந்த மக்களிடந்திரும்புவதற்கும், அவர்கள் மத்தியில் சீவனோபாயத்தைத் தேடிக்கொள்வதற்கும், அவர்கள் பொருத்தமில்லாதவர்களாகும் வண்ணம் மாற்றிவிடுகின்றது. அவர்களின் கல்வி நாட்டின் சாதாரண தொழில்களின் வருமானத்தைக்கொண்டு வாழ முடியாதென்ற உணர்வை ஏற்படுத்தி, பொதுமக்களுடன் கலந்துபழகாதவாறு, அவர்களை உயர்நிலைக்குக் கொண்டு செல்கின்றது. இதனால் அவர்கள் அதிருப்தியடைந்து வேறிடங்களில் வேலைவாய்ப்புக்களைத் தேடுகின்றனர். அந்நிய மொழியில்

மதப்பிரசாரஞ்செய்து ஓரினத்தைக் கிறிஸ்தவர்களாக்கும் முயற்சி தோல்வியாகவே முடிந்தது என்பதனைக் காட்ட, அனேக காரணங்களைக் கூறலாம்.³⁴

செமினரியிற் கற்பிக்கப்பட்ட நூல்கள்

வட்டுக்கோட்டைச் செமினரியிற் கற்பிப்பதற்கென அமெரிக்க மிஷனரிமார் தேர்ந்துகொண்ட நூல்கள் அவர்களின் சமய, சமுதாயப் பின்னணியையும் அவர்கள் யாழ்ப்பாணத்திலே வளர்க்க விரும்பிய எண்ணப்பாங்குகளையும் வெளிப்படுத்துகின்றன. ஹார்வட் பல்கலைக்கழகந் தேர்ந்துகொண்ட நூற்பட்டியலையே யாழ்ப்பாணத்து அமெரிக்க மிஷனரிமார் தமது வழிகாட்டியாகக் கொண்டனர்.³⁵ 1830ஆம் ஆண்டு வெளியிடப்பட்ட மூவாண்டு அறிக்கை, ஆங்கில விஞ்ஞானப் பயிற்சிநெறியிற் கற்பிக்கப்பட்ட நூல்களைத் தொகுத்துக்கூறுகின்றது.³⁶

இந்நூற்பட்டியல் வட்டுக்கோட்டைச் செமினரியின் பாடத்திட்டமும் போதனையும் ஐரோப்பிய, அமெரிக்க நாடுகளின் பல்கலைக்கழகங்களுக்கு ஈடானதாகவிருந்தன என்பதனை உணர்த்துகின்றது. அமெரிக்க மிஷனரிமார் மதப்பிரசாரத்தைத் தலையாய நோக்கமாகக் கொண்டிருந்தமையால், கிறிஸ்தவ வேதாகமத்திற்குச் சிறப்பிடம் வழங்கினர்.

செமினரியிற் கற்பிக்கப்பட்ட நூற்பட்டியலில் இன்னுமொரு சிறப்பம்சமாகவிருந்தது ஆங்கில இலக்கியம் முக்கியத்துவம் பெறாமையாகும். சில ஆங்கிலக் கவிதைகளும், யங் (Young) எழுதிய 'Night Thoughts' என்ற நூலும், போப் (Pope) எழுதிய 'Essay on Man' என்ற நூலுமே இங்கு கற்பிக்கப்பட்ட ஆங்கில இலக்கியங்களாகத் தெரிகின்றன. அமெரிக்க மிஷனரிமார் கொள்கையடிப்படையில் ஷேக்ஸ்பியர் நூல்களைக் கற்பிக்காதொழிந்தனர். ஆனால், மில்டன் போன்ற ஆங்கில இலக்கியங்களையும் கற்பிக்காது விடுத்தமை வியப்பிற்குரியதாகும். செமினரி ஆசிரியர்களும் மிஷனரிமாரும் சாகசக் கற்பனைக் கவிதைகளின் (Romantic) மறுமலர்ச்சியினாற் கவரப்படாமல் இருந்தமை இதற்குக் காரணமாகலாம்.³⁷

செமினரியிற் கற்பிக்கப்பட்ட தமிழ் நூல்களின் தொகுதி காலக்கிரமத்தில் வளர்ச்சியடைந்துகொண்டே சென்றது. தமிழ் நூல்களைப்பற்றிய அறிவு மிஷனரிமாருக்கு மேலும் மேலும்

பெருகவே அவர்கள் புதிய புதிய நூல்களையுஞ் சேர்த்துக் கொண்டதாகத் தெரிகின்றது.

1823ஆம் ஆண்டு கல்லூரிக்கான திட்டத்தினை வகுத்த பொழுது தமிழ்ப் பயிற்சிநெறியாக அவர்கள் குறிப்பிட்டது தமிழ்ச் செய்யுள் கற்பித்தல், ஆங்கிலத்திலிருந்து தமிழுக்கு மொழி பெயர்த்தல், தமிழிலிருந்து ஆங்கிலத்திற்கு மொழிபெயர்த்தல் என்பவையேயாகும்.³⁸ செமினரி ஆரம்பிக்கப்பட்டு முதல் மூன்று வருடங்கள் தமிழ்ப் பாடமாக மொழிபெயர்ப்புப் பயிற்சியையே அளித்துவந்தனர் எனத் தெரிகின்றது.

1827ஆம் ஆண்டு அமெரிக்க மிஷனரிமார், தாம் வெளியிட்ட முதலாவது செமினரி அறிக்கையில் தமிழ்க் கல்வியாக மொழி பெயர்ப்புப் பயிற்சியையே குறிப்பிட்டுள்ளனர். இவ்வறிக்கை முதலாம்வருட மாணவர்களுக்குத் தமிழ், ஆங்கிலச் சொற்றொடர்கள் கற்பிக்கப்பட்டதாகவும், அவர்களுக்கு வழங்கப்பட்ட ஆங்கில விரிவுரைகளைத் தமிழில் மொழி பெயர்க்கப் பயிற்சி அளிக்கப்பட்டதாகவும், மூன்றாம் வருட மாணவர்களுக்கு ஆங்கிலத்திலிருந்து தமிழுக்கு மொழிபெயர்க்கப் பயிற்சி அளிக்கப்பட்டதாகவும் கூறுகின்றது. இரண்டாம்வருட மாணவர்களுக்குத் தமிழ்ப் பயிற்சி அளிக்கப்பட்டதாகக் கூறப்படவில்லை.³⁹ ஆனால், 1830ஆம் ஆண்டளவில் இந்நிலை பெருமளவில் மாற்றமடைந்தது. தமிழ்க்கல்வி என்பது மொழி பெயர்ப்புப் பயிற்சியே என்ற எண்ணம் மாறித் தலைசிறந்த தமிழிலக்கியங்களைக் கற்பிக்கும் சூழல் உருவாகியது. 1830ஆம் ஆண்டில் வெளியிடப்பட்ட செமினரியின் மூவாண்டறிக்கை, தமிழ்க் கல்வியாகப் பல நூல்கள் கற்பிக்கப்பட்டனவெனக் கூறுகின்றது. ஆங்கில மோகம் பெருகி வந்த இக்காலகட்டத்தில் மிஷனரிமார் உயர்ந்த தமிழிலக்கியங்களைக் கற்பிக்க விழைந்தமை அவர்களின் தமிழ்நூல் அறிவுக்குச் சான்றாகவிருக்கின்றது.

நன்னூல் உரைநடைச்

சுருக்கம்

: நன்னூலே தமிழ்ச் செய்யுள் வழக்கின் பொதுவான இலக்கணமாகக் கருதப்படுகின்றது. நன்னூற் சூத்திரவிதிகள், ஒளவையார் (நல்வழி), மூதுரை முதலிய பாடல்களைக் கொண்டு விளக்கப்படுகின்றன. நன்னூல் மூலம் தலைசிறந்த புலவர்களின் விளக்கங்

களுடனும் உதாரணங்களுடனும் கற்பிக்கப் படுகின்றது.

- திருவள்ளுவர் குறள்** : இது அறவிதிகளைப்பற்றிக் கூறும் நூலாகும். கந்தபுராணத்தின் சில பகுதிகள்.
- தத்துவக்கட்டளை** : இது மனித உடலின் அமைப்பையும் செயற் பாடுகளையும் விளக்குகின்றது.
- சுதேச கணக்கியல்** : மாணவர்கள் ஐரோப்பியக் கணித முறையிலே தேர்ச்சிபெற்றாலும், இதில் அவர்கள் பயிற்சி பெறுவது மிகுந்த பயனளிக்கும். சுதேசக் கணக்கியல் எண்களிலும் பின்னங்களிலும் பயனுள்ள வாய்ப்பாடுகளைக் கொண்டு விளங்குகின்றது. அளத்தலில், எளிதாக மனனஞ் செய்யக்கூடியதும் இலகுவிற் பயன் படுத்தக் கூடியதுமான சூத்திரங்களைக் கொண்டு விளங்குகின்றது.⁴⁰

1833ஆம் ஆண்டு வெளியிடப்பட்ட செமினரியின் மூவாண்டு அறிக்கையிற் கந்தபுராணம், கூர்மபுராணம், இராமாயணம் ஆகிய நூல்களின் பகுதிகளிற் பரீட்சை நடைபெற்றதாகக் குறிப்பிடப் பட்டுள்ளது.⁴¹ 1839ஆம் ஆண்டில் வெளியிடப்பட்ட அறிக்கையிற் செமினரியிற் கற்ற சகல மாணவர்களுக்கும், அதாவது, முதலாவது வருட மாணவர்கள் தொடக்கம் ஐந்தாம் வருட மாணவர்கள்வரை எல்லாருக்கும் 'நிகண்டு' கற்பிக்கப்பட்டதாகக் கூறப்பட்டுள்ளது.⁴² அமெரிக்க மிஷனரிமார் நாளடைவில் யாழ்ப்பாணத்திற் பணியாற்றிய ஏனைய புரட்டஸ்தாந்து மிஷனரிமார்களைப் போலச் சைவமக்களின் எதிர்ப்பைச் சமாளிக்க வேண்டியிருந்தது. சைவமக்கள் மிஷனரிமாரின் செய்கைகளையுங் கிறிஸ்தவச் சமயத்தின் கோட்பாடுகளையுங் கண்டித்து நூல்கள் இயற்றி னார்கள். அமெரிக்க மிஷனரிமார் இத்தகைய கண்டன நூல்களைச் செமினரியிற் கற்பித்து அவற்றிற்கெதிரான வாதங்களை விளக் கினார்கள். யாழ்ப்பாணத்திலே தோன்றிய கிறிஸ்தவக் கண்டன நூல்களிற் காலத்தால் முந்தியது சுன்னாகம் முத்துக்குமாரக விராயர் இயற்றிய ஞானக்கும்மியாகும். செமினரியில் இது விரிவாக ஆராயப்பட்டதாகத் தெரிகிறது. இந்நூலைப் பற்றிய விரிவுரை களைச் செமினரியின் அதிபராகவிருந்த எச். ஆர். ஹொய்சிங்டன் அவர்களே வழங்கினாரென்று அறிக்கை கூறுகின்றது.⁴³

1840ஆம் ஆண்டளவில் மிஷனரிமார் கிறிஸ்தவத்திற்குக் காப்புரை வழங்கியதோடு சைவத்தைக் கண்டித்து எழுதப்பட்ட நூல்களைத் தமிழ்ப் பாடத்திற் சேர்த்துக்கொண்டனர். இந்து மதத்தின் குறைபாடுகளை எடுத்துக்கூறும் 'குருட்டு வழி', 'தற்சமயச் சாட்சி' என்பவை இரண்டாம் வருட வகுப்பின் தமிழ்ப் பாடத்திட்டத்திற் சேர்த்துக்கொள்ளப்பட்டதாக 1843 இல் வெளியிடப்பட்ட செமினரி அறிக்கை கூறுகின்றது.⁴⁴

மிஷனரிமாரின் தமிழ் நூல்களைப்பற்றிய அறிவு பெருகப் பெருகத் தமிழ்ப் பாடத்திட்டத்தின் நோக்கமும் நூற்பட்டியலும் மாறுதலடைந்துகொண்டு சென்றதனை அவதானிக்கமுடிகின்றது. தமிழ் நூல்களின் பெருமையை அவர்கள் ஓரளவு புரிந்து கொண்டாலுஞ் சைவசமயத்தின் பெருமையை அவர்கள் உணர்ந்துகொண்டதாகத் தெரியவில்லை. 'குருட்டு வழி', 'தற்சமயச் சாட்சி' என்ற நூல்கள் எழுதப்பட்டதும் அவை உயர்வகுப்புக்களிற் கற்பிக்கப்பட்டதும் அவர்கள் பதினாறாம் நூற்றாண்டு கிறிஸ்தவத் தூய்மைவாதிகள் சிந்தனையிலிருந்து சிறிதளவேனும் விடுபட வில்லையென்பதனைக் காட்டுகின்றது. தமிழ் நூல்கள் உயர்ந்த சிந்தனைகளைக் கொண்டிருந்தாலும் நடைமுறையிற் காணப்பட்ட சைவ வழக்கங்களும், நம்பிக்கைகளும் இம்மிஷனரிமாரை இறுதிவரை அவற்றினை 'அஞ்ஞானம்' என்றே கொள்ளவைத்தன. 1837ஆம் ஆண்டு தமிழ் நூல்களைக் கற்க ஆரம்பித்த ஜி.யூ.போப் என்பவர்,

விரிவிலும் செல்வாக்கிலும் இயல்பாகவே பயனளிப்பதிலும் சைவசித்தாந்தமே இந்திய மதங்களில் மேம்பட்டது⁴⁵

என்று கூறியது சிந்தனைக்குரியதாகும்.

தமிழ்ப் பயிற்சிமுறை

ஆழ்ந்த தமிழ்ப்பயிற்சியும், ஆராய்ச்சியோடொட்டிய தமிழ்நூல் அறிவும் தமக்குப் பலவழிகளிலும் நன்மையளிக்குமென்று கருதிய அமெரிக்க மிஷனரிமார், மேலைத்தேய முறைப்படி தமிழைக் கற்பிக்க முனைந்தனர். ஆனால் இந்த முறையான பயிற்சிக்குச் சுதேச ஆசிரியர்களும் மாணவர்களும் கடும் எதிர்ப்புத் தெரிவித்ததாக மிஷனரிமார் எழுதியுள்ளனர்.

சுதேசப் பாடசாலைகளிலே தமிழ் கற்பிக்கப்படும் முறையிலும் பார்க்கத் தர்க்கரீதியானமுறையில் தமிழைக் கற்பிப்பது செமினரியின் ஆரம்ப அடிப்படை நோக்கங்களில் ஒன்றாகும். புலவர்களால் உருவாக்கப்பட்ட மிகையுஞ் சீர்கேடும் நிறைந்த நூல்களே இங்குள்ள மக்களாற் பெரிதும் போற்றப்படுகின்றன. இங்கு அறிஞர்கள் எனப்படுவோர் அந்நூல்களிலேயே பாண்டித்தியம் பெற்றவர்களாகத் திகழ்கின்றனர். அந்நூல்களின் இடத்தைப் பயன்தரு ஆக்கங்கள் பெறவேண்டும். இந்த இலக்கில் முன்னேறுவதற்கு மிகுந்த பொறுமையும், தளராத ஊக்கமும் அவசியம் என்பது தொடக்கத்திலேயே புலப்பட்டது. ஆரம்பத்தில் ஓரளவு விட்டுக்கொடுக்கும் மனப்பான்மையைக் கடைப்பிடித்துச் சுதேசப் பயிற்சிமுறையைப் பின்பற்றவேண்டியிருந்தது. புதிய பாடத்திட்டம் சிறிது சிறிதாகப் புகுத்தப்பட்டு இறுதியிலே தமிழ்த்துறை ஓரளவு கட்டுப்பாட்டின் கீழ்க் கொண்டுவரப்பட்டுள்ளது.⁴⁶

எச். ஆர். ஹொய்சிங்டன் சுதேசக் கல்விமுறையில் அமைதியான வாசிப்பு என்பது இருக்கவில்லையென்று குறிப்பிடுகின்றார். ஒரு சாலை மாணவர்கள் அனைவரும் ஓர் அறையில் கூடி உரத்த தொனியில் வாசிப்பதே சுதேச முறையாக இருந்தது. இந்த முறையைச் செமினரியில் மாற்றுவது மிகவும் கடினமாகவிருந்தது என்று எழுதியுள்ளார்.

இந்தத் தவணையில் யாம் பெற்ற அனுபவம், சகல மாணவர்களையும் ஓர் அறையிற் கூடவைத்து அமைதியாக வாசிக்கச் செய்வதன் பயனைத் தெளிவாகக் காட்டியுள்ளது. அமைதியாக வாசிக்கும் மரபு இம்மாவட்டத்தில் ஆரம்பிக்கப்பட்டு ஆறு மாதங்களே ஆகின்றது. இதுவே அமைதியான வாசிப்புக்கு ஒரே உதாரணமாகத் திகழ்கின்றது. இது இங்குள்ள வழக்கத்திற்கு முற்றிலும் மாறுபட்டதாக இருக்கின்றது. சகல மாணவர்களும் பாடங்களை வாசிக்கவும், உரைக்கவும் ஓர் அறையில் கூடுவதும் எல்லோரும் ஒரே சமயத்தில் உரத்த தொனியிற் படிப்பதுமே இந்நாட்டின் பொது மரபு. சொற்றொடர்களையும் பதங்களையும் மனனஞ்செய்துகொள்வதே பொதுவான பயிற்சிமுறை. இப்பொழுதுள்ள நமது திட்டம் மனனஞ்செய்வதன் ஆற்றலைக் குறைக்காமற் படிப்பை மூளையின் வேலையாக்கி, மாணவர்களைச் சம்பூரணமான சுயசித்தமுள்ள அறிஞர்களாக்குகின்றது.⁴⁷

தமது கல்விமுறை மாணவர்களைச் சம்பூரணமான சுயசித்தமுள்ள அறிஞர்களாக்குகின்றது என்று கருதிய அமெரிக்க மிஷனரிமார்

நடைமுறையிற் கடைப்பிடித்த திட்டங்களை ஆராய்வது ஈண்டு பொருத்தமானதாகும். தமிழ்ப் பாடத்திட்டத்திலே, திருக்குறள், தத்துவக்கட்டளை முதலிய உயர்ந்த இலக்கியங்களைச் சேர்த்துக் கொண்டாரெனினும் தமிழ்மக்களுடைய புராணங்களையும் ஐரோப்பிய விஞ்ஞானம், வானசாஸ்திரம் என்பனவற்றையும் ஒரே சமயத்திற் கற்பித்து, தமிழ் மாணவர்களை அவர்கள் புராணங்களில் வெறுப்படையச் செய்வதுதான் தமிழ்க் கல்வியின் சாரமாகவிருந்தது. இந்து வானசாஸ்திரத்திலே உள்ள தவறுதல்கள் அம்பலப்படுத்தப்படுமாயின் சைவசமயத்திற்கு அது பெரும் பாதிப்பையேற்படுத்துமென நம்பிய மிஷனரிமார் அதனை விரிவாகக் கற்பிப்பதில் அதிக ஆர்வங் கொண்டிருந்தனர்.

கந்தபுராணம், கூர்மபுராணம், இராமாயணம் என்பன ஐரோப்பிய விஞ்ஞானக் கண்ணோட்டத்துடன் பயிலப்பட்டன. கந்தபுராணங் கற்பிக்கப்பட்டதன் நோக்கத்தை 1830 ஆம் ஆண்டில் வெளிவந்த செமினரி மூவாண்டு அறிக்கை பின்வருமாறு கூறுகின்றது:

பிரதான கோவில்களிற் படிக்கப்பட்டும் விளக்கப்பட்டும்வந்த கந்தபுராணத்தின் இரகசியங்கள் மிஷனரிமாரின் அறிவுக்கு எட்டாதவையல்ல என்பதனை நிலைநிறுத்தவே கந்தபுராணத்தின் பகுதிகள் சிலகாலங் கற்பிக்கப்பட்டன. “கந்தபுராணத்தின் செம்பொருளை அறிந்துகொண்டால் பைபிளை எங்களுக்கு அறிவிக்கத் தேவையில்லையென்று எண்ணுவீர்கள்” என்று அடிக்கடி கூறப்படுகின்றது. செமினரியிற் கந்தபுராணம் பயிலப்பட்ட பொழுது பெரும் பரபரப்பு ஏற்பட்டது. சிலர், மாணவர்கள் அதனைப் படிக்காமற்றடுக்கவும் முயற்சிசெய்தனர்.⁴⁸

1833 ஆம் ஆண்டு வெளிவந்த செமினரியின் மூவாண்டறிக்கை, நான்காம்வருட மாணவர்களுக்கு மனுதர்மசாஸ்திரத்திற் கூறப்பட்ட படைப்பின் வரலாறு, பிரமாணங்களின் பெருமை, குற்றங்களுந் தண்டனைகளும் என்பவற்றிலும், கூர்மபுராணம், கந்தபுராணம் என்பனவற்றிற் கூறப்பட்ட கிரகணங்களின் காரணங்கள் என்பனவற்றிலும் இராமாயணத்திற் கூறப்பட்ட இலங்கையின் தோற்றம் என்பதிலும் பரீட்சை நடைபெற்றதாகக் கூறுகின்றது.⁴⁹

புராணங்களிற் கூறப்பட்டுள்ள புவியியற் கருத்துக்கள் விஞ்ஞானத்திற்கு முற்றிலும் முரண்பட்டதாக விருக்கும் என்பதனையுணர்ந்தே மிஷனரிமார் புராணக்கதைகளை ஆர்வத்தோடு

கற்பித்தனர். கிரகணங்கள் வட்டுக்கோட்டைச் செமினரியில் ஆர்வத்தைத் தூண்டும் விஷயமாகவிருந்தன. 1829ஆம் ஆண்டு ஏற்பட்ட சந்திரகிரகணத்தினால் ஏற்பட்ட சர்ச்சைபற்றி டானியல் பூவர் அவர்கள், 1833ஆம் ஆண்டு மிஷனரி ஹெரல்ட் பத்திரிகையில் விரிவாக எழுதியுள்ளார்.

மேனாட்டவர்கள் கிரகணங்களைச் சரியாக கணக்கிட்டுச் சொல்லமுடியாதவர்கள் என்று பலகாலமாக இங்கு நம்பப்பட்டு வந்தது. 1829ஆம் ஆண்டு மார்ச்சு மாதம் 20ஆந் திகதி ஏற்பட்ட சந்திரகிரகணம் மேனாட்டவரின் கணிதவாற்றலை விளக்குவதற்கு ஒரு நல்ல சந்தர்ப்பமாக அமைந்தது. விசுவநாத சாஸ்திரியார் என்னும் வானசாஸ்திரி கணித பஞ்சாங்கத்தில் இக்கிரகணத்தைப் பற்றிய குறிப்பில் மூன்று பெருந் தவறுகள் இருந்தன. கிரகணத்தின் நேரஞ் சமீபித்தபொழுது அவருடைய தவறுதல்கள் அவருக்கு எடுத்துக்கூறப்பட்டன. ஆனால், விசுவநாதசாஸ்திரியார் தமது கணிப்பே சரியானது என்று கூறிவிட்டார். மாவட்டத்திலிருந்த சகல வானசாஸ்திரிகளும் அவருடைய கணிப்பையே ஏற்றுக் கொண்டிருந்தனர். இச்சர்ச்சை சைவர்கள் மத்தியிற் பெரும் பரபரப்பை ஏற்படுத்தியது. டானியல் பூவரின் கணிப்புக்கும் விசுவநாதசாஸ்திரியாரின் கணிப்புக்குமிடையிலிருந்த வேறுபாடு களைச் சகலரும் விளங்கிக்கொண்டனர். சூரிய அஸ்தமனத்திற்கு ஆறு நிமிஷங்கள் இருந்தபோது ஏற்பட்ட சந்திரகிரகணம் டானியல் பூவரின் கணிப்பே சரியெனக் காட்டியது.⁵⁰

மேனாட்டு விஞ்ஞானத்தைத் தமிழ்ப் புராணங்களோடு இணைந்து கற்றமையினால் மாணவர்கள் பௌராணிகத்திலும் சோதிடமுறைகளிலும் நம்பிக்கையிழந்தார்கள் என்பது உண்மையாகும். இத்தகைய ஆய்வுமுறையே பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில் இந்தியாவிலும் இலங்கையிலும் கிறிஸ்தவக் கல்லூரிகளிற் பரந்து காணப்பட்டது. கிரகணம் பற்றிய ஆய்வு மாணவர்கள் மத்தியில் எத்தகைய தாக்கத்தையேற்படுத்தியதென 1890 இல் வெளிவந்த கட்டுரையொன்று பின்வருமாறு கூறுகின்றது:

இந்துசமயப் பட்டதாரி, கிரகணமுறைகளை விளக்கிக் கூறும் பொழுதெல்லாம், இந்துசமய மாணவன், கிரகணத்தின்போது இருபாம்புகள் வந்து சூரிய சந்திரரை விழுங்குகின்றனவென்று தனது பேரனை நம்பச்செய்து, தனது தாயை அப்பாம்புகளின் விடம் விழுந்துவிடாமல் தண்ணீர்ப் பானைகளையும், சமையற் பாத்திரங்

களையும் மூடிக்கொள்ளத் தூண்டுகிற சமயத்தை எள்ளிநகையாடக் கற்பிக்கின்றான். புதிய இந்துசமய உயர்நிலைப் பள்ளிகளிலே கூட நமது நண்பர்கள் புவியியற் கைநூல்களைக் கற்பிக்கும்பொழுது தமது இறையியலின் (அதனை இறையியல் எனக் கொண்டால்) அடிநாதத்தையே தகர்க்கின்றார்கள்.⁵¹

விஞ்ஞானக் கல்வியை மிகச்சிறந்தமுறையிற் கற்பிப்பது மிஷனரி மாரின் நோக்கமாகவிருந்தது. இதற்கான நவீன உபகரணங்களை அவர்கள் அமெரிக்காவிலிருந்து பெற்றுத் தமது ஆய்வுகூடங்களிற் பொருத்தினர். பின்வரும் விஞ்ஞான உபகரணங்கள் 1846 ஆம் ஆண்டிற் செமினரியில் இருந்தனவாகத் தெரிகின்றது:

1. A Reflecting Telescope.
2. A Reflecting Telescope Portable.
3. A Small Transit Instrument and Astronomical Clock.
4. A Pontameter - Including the Powers of an Equatorial Instrument, A Theodolite Magnetic Transit & etc.
5. A Theodolite Surveyor's Table Chain and etc.
6. An Orrery and an Armillary Sphere.
7. A Pair of Golbes - 12 inches Diameter.
8. Lenses and Models of Optical Instruments.
9. Model of the eye.
10. A Sextant and Mariner's Compass.
11. Magic Lantern with Astronomical Natural History Slides.
12. Maps. Geographical and Astronomical.
13. A Set of Mechanical Powers.
14. An Air Pump, Bell Glasses and etc.
15. Condensing Pump and Chamber and other Pneumatic Apparatus.
16. Electrical Machine with Jars and other accompanying pieces.
17. Galvanic Battery.
18. Decomposing Apparatus.
19. Electro - Magnetic and Magnetic - Electric Apparatus.
20. Chemical Apparatus.

பேச்சுப் பயிற்சியுங் கட்டுரைநெறியும்

வட்டுக்கோட்டைச் செமினரியின் பாடவிதானத்திற் பேச்சுங் கட்டுரையும் முக்கியமான இடத்தைப் பெற்றிருந்தன. தமிழ்மக்கள் இத்தகைய பயிற்சியை முன்னொரு காலத்திலும் பெறவில்லையென்பது குறிப்பிடத்தக்கதாகும். கோயில்களிலே புராணங்களைப் படித்தும் அவற்றிற்கு வியாக்கியானங்களை அளித்தும் வந்தார்களெனினும் ஒரு குறிப்பிட்ட பொருளைப்பற்றித் தர்க்கரீதியாகவும் ஒழுங்குவரையறையாகவும் பேசும் பயிற்சியை அவர்கள் பெற்றிருக்கவில்லை.

பேச்சாற்றல் கிறிஸ்தவப் பிரசங்கிகளுக்கு முக்கியமானதாக இருந்தமையால், செமினரியில் இக்கலை மிகுந்த ஆர்வத்துடன் வளர்க்கப்பட்டது. பேச்சு (Rhetoric), ஆய்வுரை (Dissertation) என்பனவற்றில் ஒழுங்கான பயிற்சிகளும் விரிவான பரீட்சைகளும் நடைபெற்றன. செமினரியில் மாணவர்கள் நிகழ்த்திய பேச்சுக்கள் யாழ்ப்பாணத்தின் பல பாகங்களிலும் படிக்கப்பட்டனவாகத் தெரிகின்றது. 'உதயதாரகை' ஆங்கிலப்பகுதியிலும் 'மிஷனரி ஹெரல்ட்' பத்திரிகையிலும் செமினரி மாணவர்கள் நிகழ்த்திய பேச்சுக்கள் இடம்பெற்றன.⁵² யாழ்ப்பாணத்தின் கல்வி விருத்தியிற் செமினரி வழங்கிய பேச்சுப்பயிற்சி முக்கியமான பங்களிப்பைச் செய்துள்ளது. சமயவாதிகள் மத்தியிற் போட்டிமனப்பான்மை வளர்ச்சியுற்றகாலத்தில் மேடைப்பேச்சு அவர்களின் ஒரு முக்கியமான சாதனமாயிற்று.

செமினரியிலே தமிழ்ப்பயிற்சி ஆரம்பிக்கப்பட்டதன் பிரதான நோக்கங்களில் ஒன்று கட்டுரைக்கலையை வளர்ப்பதாகும். வானசாஸ்திரம், சமயம், விஞ்ஞானம், புவியியல் முதலிய பல விடயங்களில் மாணவர்கள் சுயமாகச் சிந்தித்துத் தர்க்கரீதியாக எழுதுவதற்கு மிஷனரிமார் சிறந்த பயிற்சியளித்தனர். செமினரியின் மிஷனரி ஆசிரியர்களும் சுதேச ஆசிரியர்களும் கட்டுரைக்கலையிற் கைதேர்ந்தவர்களாக இருந்தனரென்று அவர்களுடைய ஆக்கங்கள் புலப்படுத்துகின்றன. காபிரியேல் திசேரா, நத்தானியேல் நைல்ஸ், கறோல் விசுவநாதபிள்ளை, டானியல் பூவர், எச்.ஆர்.ஹொய் சிங்டன் ஆகியோர் தலைசிறந்த கட்டுரையாசிரியர்களாகத் திகழ்ந்திருக்கின்றனர். செமினரி வழங்கிய கட்டுரைப்பயிற்சியே செமினரி மாணவர்களின் தலைசிறந்த ஆக்கங்களுக்குக் காரண மாயமைந்தது.

செமினரியில் நடைபெற்ற பரீட்சைகள்

வட்டுக்கோட்டைச் செமினரியில் நடைபெற்ற தமிழ்ப் பரீட்சைகளும் ஏனைய பரீட்சைகளும் தமிழ்மக்களுடைய சிந்தனாசக்திப் பயிற்சிக்கு உந்துதல் அளிப்பனவாகவிருந்தன. தமிழ்மக்கள் மிக நீண்டகாலமாகக் கல்விமரபைக் கொண்டிருந்தனரெனினும் ஒரு குறிப்பிட்ட தராதரத்தை நிர்ணயித்துப் பரீட்சை நடத்தும் மரபைக் கொண்டிருக்கவில்லை.

அமெரிக்க மிஷனரிமார் பலவித நோக்கங்களுக்காகப் பரீட்சைகளை நடத்தினார்கள். சுதேசத் தமிழறிஞர்களுக்குச் செமினரியின் தமிழ்ப்பயிற்சியின் உயர்வினை விளக்குவது, பிரிட்டிஷ் அதிகாரிகளுக்குச் செமினரியின் கல்வித் தராதரத்தை உணர்த்துவது, மாணவர்களின் ஆற்றலை மதிப்பீடுசெய்வது, கிறிஸ்தவச் சித்தாந்தங்களில் மாணவர்கள் தெளிவுபெறச்செய்வது என்பன முக்கிய நோக்கங்களாகவிருந்தன.

தாம் நடத்திய பரீட்சைகளைப்பற்றி அமெரிக்கன் மிஷனரிமார் விரிவான குறிப்புக்களை எழுதியுள்ளனர். தமது கல்லூரித் திட்டத்திற் பரீட்சைமுறைகளைப் பின்வருமாறு வரையறை செய்தனர்:

ஒவ்வொரு வகுப்பிற்கும் அரைவருடத்திற்கொருமுறை கல்லூரி ஆசிரியர்களினால் உள்வாரிப் பரீட்சை நடத்தப்படும். வருடத்திற் கொருமுறை கல்லூரியின் இயக்குநர் குழுவுக்கு முன்பாகவும் மற்றும் பார்வையாளர்களுக்கு முன்பாகவும் பரீட்சை நடத்தப்படும். இப்பரீட்சையின்போது நிறுவனத்தின் நிதிநிலையை அனுசரித்துந் தேவையையொட்டியும் உயர்தர வகுப்புகள் இரண்டிற்குப் பரிசில்கள் வழங்கப்படலாம். கல்லூரியின் இறுதி வகுப்பிற்கு அவர்களின் பயிற்சியின் முடிவில் ஒரு பகிரங்கப் பரீட்சை நடத்தப்படும். அவ்வமையம் மாணவர்கள் முன்னர் கொடுக்கப்பட்ட விடயங்களிற் பேச்சுக்கள், கட்டுரைகள், விவாதங்கள் என்பனவற்றை வழங்குவார்கள். தகுதிவாய்ந்த மாணவர்கள் கல்லூரித் தலைவரினாலே கையொப்பமிடப்பட்ட கௌரவச் சான்றிதழைப் பகிரங்கமாகப் பெற்றுக்கொள்வர்.⁵³

அமெரிக்க மிஷனரிமார் தமிழ்மூலப் பரீட்சைகளைச் சுதேசத் தமிழ் அறிஞர்கள் முன்னிலையிலும், ஆங்கிலமூலப் பரீட்சைகளைப் பிரிட்டிஷ் அதிகாரிகள் முன்னிலையிலும் நடத்தினார்கள். பரீட்சைக்கு வழங்கப்பட்ட கட்டுரைத் தலைப்புகளும் பேச்சுக்கான

விஷயங்களும் கிறிஸ்தவ நம்பிக்கைகளை வலியுறுத்துமுகமாகத் தேர்ந்துகொள்ளப்பட்டன.

1826ஆம் ஆண்டு நடைபெற்ற தமிழ்ப் பரீட்சையின்போது மாணவர்கள் பின்வரும் விடயங்களிற் கட்டுரை எழுதும்படி பணிக்கப்பட்டனர்:

பூமியின் வடிவமும் பரப்பும், வளிமண்டலம், பூமியின் சுழற்சி, முக்கிய கோள்களின் பருமன், இடைத்தூரம், தொகை, கிரகணங்கள், கடலில் அகலக்கோடுகளைக் கணிக்கும்முறை, நிலையான விண்மீன்கள் முதலியன

பெருமைக்குரிய சுதேசப் பார்வையாளர்கள் வியக்கும் வண்ணம் இவ்விஷயங்களிற் சிலவற்றை உபகரணங்கள், நிறமூட்டப்பட்ட புறவரிப்படங்கள், விளக்கப்படங்கள் முதலியனவற்றின் உதவியுடன் மாணவர்கள் தெளிவுபடுத்தினர்.⁵⁴

அதேவருடம் நடைபெற்ற பகிரங்க ஆங்கிலப் பரீட்சையின் போது பின்வருவோர் பிரசன்னமாகவிருந்தனர் என்று அறிக்கை கூறுகின்றது: நீதியரசர் சேர். நிச்சர்ட் ஒட்லி, மேஜர் அன்ரில், மாகாண நீதிபதி ஹென்றி றைற், மாவட்டத்திலுள்ள மிஷனரிமார். முதலாம்வருட மாணவர்கள் இலக்கணம், கணிதத்தின் அடிப்படை விதிகள் என்பனவற்றிலும், இரண்டாம்வருட மாணவர்கள் சாதாரணத் தசமபின்னங்கள், புவியியல் என்பனவற்றிலும், மூன்றாம்வருட மாணவர்கள் வானசாஸ்திரத்தின் அடிப்படை விதிகள், கணிதம் என்பனவற்றிலும் பரீட்சிக்கப்பட்டனர். சகல மாணவர்களும் பைபிள், வரலாறு, காலவாராய்ச்சி என்பனவற்றிற் பரீட்சிக்கப்பட்டனர்.⁵⁵

1827ஆம் ஆண்டு நடைபெற்ற தமிழ்ப் பரீட்சைகள் அமெரிக்க மிஷனரிமாரின் நோக்கங்களைக் காட்டிநின்றன. மாணவர்கள் மேலைத்தேயப் பின்னக்கணிதமுறைகள் இலகு வானது எனக் காட்டும்படி கேட்கப்பட்டனர். இரண்டாம்வருட மாணவர்கள் தமிழ்ப் பெயர்களைக்கொண்ட பல புறவரிப்படங்களை மதிநுட்பமுள்ள பார்வையாளர்களுக்குக் காட்டினர்.⁵⁶

1829ஆம் ஆண்டு ஏப்பிரல்மாதம் நடைபெற்ற தமிழ்ப் பரீட்சைகள் ஆர்வலர் மத்தியிலே பெரும் பரபரப்பை ஏற்படுத்தின வென்று அறிக்கை கூறுகின்றது. மாணவர்கள் எழுதிய ஆய்வுரைகளும் விளக்கப்படங்களும் அயலிலுள்ள சுதேச அறிஞர் மத்தியில் ஆர்வத்தைத் தூண்டின.

1. சூரியன், சந்திரன், கோள்கள் என்பனவற்றின் பருமனையும் தூரத்தையும் அளவிடும்முறை.
2. இம்மாவட்டத்திற் கற்பிக்கப்படும் வானசாஸ்திரமுறையின் முக்கிய அம்சங்களை மேனாட்டு வானசாஸ்திரமுறை களுடன் ஒப்பீடு செய்தல்.
3. கடுந்தமிழிலுள்ள தமிழ்நூல்களின் உள்ளடக்கங்களை ஆராய ஆங்கில அறிவு எத்துணை அவசியம் என்பதனை Asiatic Researches மூலமாகவும், இந்து இலக்கியங்களைப் பற்றிய ஆங்கிலப் பிரசுரங்கள் மூலமாகவும் விளக்குதல்.
4. இரண்டு வேதங்களிலும் பதினெட்டுப் புராணங்களில் ஏழாவதான பாகவதத்திலுந் தரப்படும் படைப்பு, முதலாவது ஆணும் பெண்ணும், பெருவெள்ளம் என்பன பற்றிய வரலாறு.
5. இவ்வரலாறுகளையொட்டி எழுந்த இரண்டு முக்கியமான கேள்விகளுக்கு விடைகாணல்.
6. பரிசோதனைகள் மூலம் ஆறு பொறியியற் சக்திகளை ஆராய்தல்.
7. பரிசோதனைகள் மூலம் வளிமண்டலத்தின் திணிவுகளை விளக்குதல்.

இவ்விடயங்கள் பார்வையாளரின் ஆர்வத்தைத் தூண்டியது மட்டுமன்றி ஆராய்ச்சி உணர்வுக்கு வழிவகுத்தனவென்றுஞ் சுதேச முறைகளையிட்டு அநேக சந்தேகங்கள் எழக்காரணமாயிற் றென்றும் மிஷனரிமார் எழுதியுள்ளனர்.⁵⁷

1833ஆம் ஆண்டு வந்த கோல்புறுக் விசாரணைக் குழுவினர், கல்கத்தாப் பேராயர் நெஜினோல்ட் ஹீபர், இலங்கை அரசின் உயர் அதிகாரியான எமர்சன் ரெனன்ற், மகாதேசாதிபதி வில்மட் ஹோர்ட்டன் ஆகியோர் முன்னிலையில் ஆங்கிலப் பரீட்சைகள் நடைபெற்றனவாகச் செமினரி அறிக்கைகள் கூறுகின்றன.⁵⁸

இப்பரீட்சைகள் அமெரிக்க மிஷனரிமார் செமினரியின் கல்வித் தராதரத்தை நல்லநிலையில் வைத்திருக்க எவ்வளவு பிரயாசப்பட்டனரென்பதனை உணர்த்துகின்றன. பல்கலைக்கழகப் பட்டம் மறுக்கப்பட்ட சூழலில், இந்தியக் கண்டத்திலேயே பல்கலைக்கழகங்களில்லாதவேளையில், மிஷனரிமார் இலங்கை

யிலுள்ள அறிஞர்களை வரவழைத்து அவர்கள்முன் மாணவர்களுக்குச் சுய நம்பிக்கையும் ஆர்வமும் ஏற்படும் வகையிற் பரீட்சைகளை நடத்தியமை கவனிக்கப்பட வேண்டியதொன்றாகும்.

வட்டுக்கோட்டைச் செமினரியின் பாடத்திட்டமும் தமிழ்ப் பயிற்சி நெறியும் யாழ்ப்பாணத்தில் ஓர் உண்மையான வித்துவக்கிளர்ச்சிக்கு வழிவகுத்தன. யாழ்ப்பாணத்திற்குரிய இலக்கண இலக்கியச் செம்பாட்டு ஊற்றுக்களுடன் இங்கிலாந்தில் தொடங்கி அமெரிக்காமூலமாகவந்த கிறிஸ்தவத் தூய்மைவாதக் கல்விப்பாரம்பரியமும் ஒன்றோடொன்று மோதிக்கொண்டன.

அமெரிக்கன் மிஷனரிமார் நன்கு வளர்ச்சியுற்ற, வலுவுள்ள மேனாட்டுக் கல்விமரபின் முகவர்களாகச் செயற்பட்டனர். யாழ்ப்பாணத்தின் கல்விமரபு பலம்வாய்ந்ததாகவிருந்தபொழுதும் அதன் தலைவர்கள் மிஷனரிமாருடன் உறவாடத் தயங்கினர். இதனால் அந்த மரபின் பெருமையையும் தொன்மையையும் மிஷனரிமாரினால் முதலில் உய்த்துணரமுடியாது போய்விட்டது. ஆனால், காலக்கிரமத்தில் அதன் சிறப்பினை மிஷனரிமார் விளங்கிக் கொண்டனர். ஆசியநாட்டு மக்கள் அஞ்ஞானிகள் என்ற எண்ணத்தினைக் கொள்கைரீதியாக அவர்கள் மாற்றிக்கொள்ள மறுத்தாலும் ஆசியநாட்டின் கலை, கலாசாரம், பெருமைகள் பற்றிப் பல புதிய உண்மைகளை அறிந்துகொண்டனர்.

இதனால் தமிழ்மக்களுடைய கல்விச் சிந்தனையிலும் முக்கியமான மாற்றங்கள் ஏற்பட்டன. வட்டுக்கோட்டையில் வளர்ச்சியுற்ற விஞ்ஞானக் கல்வி, தமது கல்விப்பாரம்பரியத்தின் குறைபாடுகளை அவர்களுக்கு உணர்த்தியது. தமது மூதாதையரின் நூல்கள் தெய்வ உந்துதலினால் எழுதப்பட்டனவென்றும் சாதாரண மக்களுக்கு விளங்காமையினால் அதிக புனிதத் தன்மை வாய்ந்தனவென்றும் நம்பிய மக்கள் மத்தியில், விஞ்ஞானக் கண்ணோட்டத்தையும் ஆராய்ச்சியோடொட்டிய படிப்பையும் மிஷனரிமார் ஆரம்பித்துவைத்தனர்.

செமினரி தமிழ் மாணவர்களுக்கு வழங்கிய பேச்சுப் பயிற்சியும் கட்டுரைப்பயிற்சியும் யாழ்ப்பாணத்தின் கலாசார வளர்ச்சிக்கு உந்துதலளித்தன. தர்க்கரீதியாகச் சிந்திக்கவுந் தெளிவானநடையில் எழுதவும் மாணவர்கள் பழகிக்கொண்டனர். செமினரியின் பாடத்திட்டம் யாழ்ப்பாணச் சமுதாயத்தை நவீனப்படுத்திய காரணிகளில் ஒன்று எனத் துணிந்துகூறலாம்.

வட்டுக்கோட்டைச் செமினரியின் ஆசிரியர்களும் மாணவர்களும்

ஆசிய நாடுகளிற் கிறிஸ்தவ மிஷனரிமாரும் ஏனைய மேனாட்டவரும் ஐரோப்பியப் பல்கலைக்கழகங்கட்கீடான கல்வித் தாபனங்களை அமைக்க முயன்றபோது அவற்றிற்குப் பேராசிரியர்களைப் பெற்றுக்கொள்வதிற் பெருங்கஷ்டங்களை எதிர்நோக்கினார்கள்.

1800 ஆம் ஆண்டில் ஃபோற் வில்லியம் கல்லூரியை ஆரம்பித்த மார்குவீஸ் வெலஸ்லி, கிளோடியஸ் புக்கனன் (Claudius Buchanan) என்னும் ஒரேயொரு பட்டதாரியையே தமது கல்லூரியில் ஆசிரியராக நியமிக்கமுடிந்தது. கேம்பிரிட்ஜ் பட்டதாரியான கிளோடியஸ் புக்கனன் கிழக்கிந்தியக் கம்பனியின் மதகுருவாகவும் பணியாற்றி வந்தார். ஐரோப்பிய வரலாறு, மேலைத்தேயப் பண்டைக்கால மொழிகள் (Classics) ஆகிய துறைகள் இவரிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டன. அங்கு நியமிக்கப்பட்ட ஏனைய எட்டுப் பேராசிரியர்களும், மொழிபெயர்ப்பாளர்களாகவும் அரச அலுவலர்களாகவும் மதகுருமார்களாகவும் பணிபுரிந்தவர்களேயாவர். கிழக்கிந்தியக் கம்பனியினால் முன்னர் ஆதரவு மறுக்கப்பட்ட வில்லியம் கேரி என்னும் பப்டிஸ்ட் மிஷனரியே இந்திய நாட்டின் சுதேசமொழிகள் அனைத்திற்கும் பேராசிரியராக நியமிக்கப்பட்டார்!

இந்திய மொழிகளைக் கற்றுத் துறைபோகிய அனேக பண்டிதர்கள் இருந்தாலும் மேலைத்தேய ஆய்வுமுறைகளிற் பயிற்சிபெற்ற சுதேச அறிஞர்களைப் பெற்றுக்கொள்வது இயலாத காரியமாயிருந்தது. பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் ஆரம்பத்தில் ஆங்கிலேயரின் இந்தியப் பேரரசு அதன் ஆரம்பக்கட்டத்திலேயே இருந்தது. கிழக்கிந்தியக் கம்பனியின் லிகிதர்களுஞ் சிப்பாய்களும்

மதகுருமார்களுமே (Chaplains) அக்காலகட்டத்தில் இந்தியாவில் வாழ்ந்த ஆங்கிலேயக் குடிமக்களாவர். இத்தகைய சமூகத்திலிருந்து தத்துவாசிரியர்களைப் பெற்றுக்கொள்வது மார்க்குவிஸ் வெலஸ் லிக்குப் பிரச்சினையாகியிருந்தது.

1818ஆம் ஆண்டிற் செரம்பூர்க் கல்லூரியை நிறுவிய பப்டிஸ்ற் மிஷனரிமார்களும் இத்தகைய பிரச்சினைகளை எதிர்நோக்கவேண்டியிருந்தது. செரம்பூர்க் கல்லூரியில், அதன் ஸ்தாபகர்களான வில்லியம் கேரி, யோசுவா மார்ஷ்மன், வில்லியம் வார்ட் ஆகிய மூன்று பப்டிஸ்ற் மிஷனரிமாருமே பேராசிரியர்களாகப் பதவியேற்றனர். இவர்களில் யோசுவா மார்ஷ்மன் ஒருவரே பல்கலைக்கழகக் கல்விபெற்றவராகத் தெரிகின்றது. வில்லியம் கேரி காலணிசெய்யுஞ் சாதாரணத் தொழிலாளியாக வாழ்க்கையை ஆரம்பித்துத் தமது சொந்த முயற்சியால் அறிவாளியானவர். யாழ்ப்பாணத்திற் பணிபுரிந்த அமெரிக்க மிஷனரிமாரைப் பொறுத்தளவிற் கல்விமான்களைப் பெறுவது பெரும் பிரச் சினையாக இருக்கவில்லை. அமெரிக்க மிஷன் ஒரு வலுவள்ள பல்கலைக்கழகப் பின்னணியைக் கொண்டதாக விளங்கியது. பல்கலைக்கழகக் கல்லூரி மாணவர்கள் மத்தியிலேயே, மிஷன் பற்றிய எண்ணம் முதலில் உதித்தது என்பதும் அமெரிக்காவி லிருந்து மிஷனரிமார்களாகப் புறப்பட்டவர்கள் பலரும் பல்கலைக் கழகப் பட்டதாரிகள் என்பதும் ஈண்டு கவனிக்கப்பட வேண்டிய தாகும்.

வட்டுக்கோட்டைச் செமினரியை அமைத்த மிஷனரிமார், தாம் வெளியிட்ட கல்லூரித் திட்டத்திற் பேராசிரியர்களைப்பற்றிப் பின்வருமாறு எழுதியுள்ளார்கள்:

அலுவலர்: செமினரியின் நிருவாகத்திற்குப் பொறுப்பாக ஒரு தலைவர் இருப்பார். அவரே வெளிப்படுத்தப்பட்ட சமயம், இயற்கை சார்ந்த சமயம் என்பவற்றில் விரிவுரைகள் நிகழ்த்துவார். மூன்று ஐரோப்பிய அல்லது அமெரிக்கப் பேராசிரியர்களும் நியமிக்கப்படுவார்கள். ஒருவர் இயற்கைத் தத்துவப் (விஞ்ஞானப்) பேராசிரியர், ஒருவர் கிரேக்க எப்ரேய மொழிப் பேராசிரியர், ஒருவர் பௌதிகக் கோட்பாடுகள், செயற்பாடுகள் என்பவற்றின் பேராசிரியர். இவர்கள் ஒவ்வொருவரும் விரிவுரைகள் வழங்குவார்கள்; தமது துறையை நிருவகித்துவருவார்கள். இவர்களுடன் ஒரு சுதேசச் சமஸ்கிருதப் பேராசிரியரும், ஒரு சுதேசத் தமிழ்ப் பேராசிரியரும், மூன்று போதனாசிரியர்களும் நியமிக்கப்படுவர்.²

அமெரிக்க மிஷனரிமாருக்குப் பல்கலைக்கழகப் பயிற்சி பெற்ற பேராசிரியர்களைப் பெறுவது கஷ்டமாக இருக்கவில்லை யெனினும், அவர்களை யாழ்ப்பாணத்திற்குக் கொண்டுவந்து சேர்ப்பதில் பிரச்சினைகள் எழுந்தன. வில்லியம் கேரி செரம்பூர்க் கல்லூரியை ஆரம்பித்தபோது கிழக்கிந்தியக் கம்பனி, மிஷனரி மார்மீது விதித்திருந்த தடைகளை நீக்கியிருந்தது. ஃபோர்ட் வில்லியம் கல்லூரி 1800 இல் ஆரம்பிக்கப்பட்டதெனினும் அது அரசினரால் அரச உத்தியோகத்தினர்களுக்கென நடத்தப்பட்ட கல்லூரியாதலால் மிஷனரிமாருக்கு எதிரான தடையுத்தரவுகள் அதனைப் பாதிக்கவில்லை.

ஆனால் 1823ஆம் ஆண்டில் இலங்கையில் நிலவிய அரசியற் சூழல் அமெரிக்க மிஷனரிமாருக்குப் பாதகமாகவிருந்தது. 1821ஆம் ஆண்டு இலங்கையின் தேசாதிபதியாகப் பணியேற்ற எட்வர்ட் பார்ணஸ், அமெரிக்க மிஷனரிமார் பல்கலைக்கழகக் கல்லூரி நடத்த அனுமதி வழங்கவில்லை. அந்தஸ்திற் குறைந்த செமினரியை நடத்தும்பொழுதும் முட்டுக்கட்டைகள் போட்ட வண்ணம் இருந்தார். தமது ஆளுகையின்போது (1821-1831) புதிதாக அமெரிக்க மிஷனரிமார் இலங்கைக்குள் வருவதற்குத் தடை விதித்திருந்தார். 1821ஆம் ஆண்டில் ஜேம்ஸ் கரட் என்னும் அச்சக வித்தகர் அமெரிக்காவிலிருந்து தமிழ் அச்சப்பொறியுடன் இலங்கைக்கு வந்தபோது, அவர் உடனடியாக நாட்டைவிட்டு வெளியேறவேண்டுமென்று உத்தரவிட்டார். அமெரிக்கன் மிஷனரிமார் திரும்பத் திரும்பத் தடையுத்தரவை இரத்துச் செய்யும் படி மனுக்களை அனுப்பியபோதும் எட்வர்ட் பார்ணஸ் தமது கொள்கையை மாற்றிக்கொள்ளவில்லை.³

எனவே, அமெரிக்க மிஷனரிமாரும் செரம்பூர், ஃபோர்ட் வில்லியம் கல்லூரித் தாபகர்களைப்போன்று பேராசிரியர்கள் பற்றாக்குறையை ஆரம்பத்திலிருந்தே எதிர்நோக்க வேண்டியிருந்தது. யாழ்ப்பாணத்திற்கு ஏற்கனவே வந்துசேர்ந்துவிட்ட அமெரிக்கன் மிஷனரிமாரே எட்வர்ட் பார்ணஸ் பதவியிலிருந்து இளைப்பாறும்வரை செமினரியை நடத்தவேண்டியதாயிற்று. யாழ்ப்பாணத்தில் அப்போது பின்வரும் அமெரிக்க மிஷனரிமார் பணியாற்றிவந்தனர்: டானியல் பூவர், பி.சி.மெக்ஸ், மைரன் வின்சிலோ, லீவை ஸ்போல்டிங், ஹென்றி வூட்வேர்ட், டாக்டர் ஜோன் ஸ்கடர். இவர்களில் டானியல் பூவர் தெல்லிப்பளையிலும்,

வின்சிலோ, ஸ்போல்டிங் ஆகியோர் உடுவிலிலும், வுட்வேர்ட் மானிப்பாயிலும், டாக்டர் ஜோன் ஸ்கடர் பண்டத்தரிப்பிலும் பணியாற்றிவந்தனர். இவர்கள் அறுவரும் செமினரியின் தரும கர்த்தர் (Trustees) என்ற அமைப்பில் இணைந்து கொண்டனர். இவர்களில் டானியல் பூவர் செமினரியின் தலைமைப் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்டார். அவரே விஞ்ஞானம், கணிதம், கிறிஸ்தவம் என்பவற்றின் பேராசிரியராகவும் பணியாற்றினார். இவரைவிடக் காபிரியேல் திசேரா என்னும் சுதேச அறிஞர் தமிழ், ஆங்கிலம் என்பனவற்றின் பேராசிரியராக நியமிக்கப்பட்டார். வட்டுக்கோட்டையில் மிஷனரியாகப் பணிபுரிந்த பி.சி.மெக்ஸ் செமினரியின் ஆசிரியர் குழுவிற்கு சேராவிட்டாலும் மாணவர்களுக்கு ஆங்கிலத்தைக் கற்பித்துவந்தார். மிஷனரிமாருக்கு மொழிபெயர்ப்பாளராகப் (Munshee) பணிபுரிந்தவர்களில் ஒருசிலரும் செமினரியில் தமிழ்மொழியைக் கற்பித்தனர். செமினரியின் மூத்த தமிழ்ப் பேராசிரியர் என்று கருதப்படும் சண்முகச் சட்டம்பியார் இவ்வாறே பணிபுரிந்தவராவர். இவர்களே செமினரியின் முதலாவது ஆசிரியர் குழாம்.

அரசின் கெடுபிடியினால் முப்பெரும் பேராசிரியர்களை முதலில் நியமிக்கமுடியவில்லையென்று மிஷனரிமார் ஏங்கியிருக்கலாம். ஆனால் அரசாங்கத்தின் கட்டுப்பாடுகள் தளர்ந்தபின்னரும் அப்படிப் பேராசிரியர்களை அவர்கள் நியமித்ததாகத் தெரியவில்லை. 1839ஆம் ஆண்டு வெளியிடப்பட்ட செமினரியின் மூவாண்டு அறிக்கையிற் பேராசிரியர்களைப்பற்றி பின்வருமாறு எழுதப்பட்டிருந்தது:

பேராசிரியர்கள் (Professors) என்ற பதம் வசதிக்காகப் பாவிக்கப்பட்டது. செமினரி மாணவர்கள், இதுவரை சிறப்புப் பேராசிரியர்களின் நியமனத்தை வேண்டுமளவிற்கு உயர்ச்சியடையவில்லை. சுதேசப் போதனாசிரியர்களைத் தக்க ஆசிரியர்களாக ஆக்கு முகமாக உதவிபுரிவதும் அவர்களுக்குப் பரிச்சயமில்லாத துறைகளில் நாம் கற்பிப்பதுஞ் சாலச்சிறந்ததாகும். இது சிக்கனத்திற்கு வழிவகுப்பது மட்டுமன்றி மாணவர்கள் ஐரோப்பியக் கல்வித் தராதரத்தையெய்த முயற்சிப்பதனைவிடுத்துச் சுதேசக் கல்வித்தராதரத்தில் நாட்டங் கொள்ளும்படி செய்யும். மேலும் ஏனைய விடயங்கள் சமமாகவிருக்கும்பட்சத்திற் சுதேசிகள், பிறநாட்டவரைவிடச் சிறந்த ஆசிரியர்களாகவே இருக்கின்றனர். எனினும் இந்நிறுவனத்தில் கல்விபுகட்டத் தகுதியுள்ள அறிவும்

பண்பும் வாய்க்கப் பெற்றவர்களைப் பெறுவதற்குச் சிலவருடங்களாகலாம். ஆனால் இந்த எண்ணத்தில் நமக்கு உற்சாகமளிக்க அநேக காரணங்களுண்டு.¹

செமினரி நடைபெற்ற முப்பத்திரண்டு ஆண்டுகளில் பதின்மூன்று அமெரிக்கப் பேராசிரியர்கள் பணியாற்றினர். அவர்களில் டாக்டர் நாதன் வார்ட் என்பவரைத்தவிர மற்றவர்களெல்லோரும் பல்கலைக்கழகப் படிப்பும் இறையியற் கல்லூரிப் பயிற்சியும் (Theological Training) பெற்றவர்கள். ஆனால் இவர்களிற் பலர் இரண்டு மூன்று வருடங்களே பணியாற்றியுள்ளனர். 1833ஆம் ஆண்டிற்கும் 1847ஆம் ஆண்டிற்கும் இடைப்பட்ட காலப் பகுதியிலேயே அதிகமான அமெரிக்கர் சேவையிலீடுபட்டனர். 1847ஆம் ஆண்டிற்குப் பின்னர் அமெரிக்கப் பேராசிரியர்கள் குறைந்தமைக்கு மிஷனின் தாய்ச்சங்கம் செமினரியின் கோட்பாடுகளை எதிர்த்துவந்தமை காரணமாக இருக்கலாம்.

அமெரிக்கப் பேராசிரியர்களின் வருகை குன்றிய காலத்திலும் யாழ்ப்பாணத்திலிருந்த மிஷனரிமார் சுதேசிகளுக்கு முதன்மையளிக்கத் தயங்கினர். சுதேசிகளில் ஒருவரையாவது அவர்கள் பேராசிரியர் பதவிக்கு உயர்த்தவில்லையென்பது குறிப்பிடத்தக்கதாகும். சுதேச ஆசிரியர்களைப் போதனாசிரியர்கள் (Tutors) என்றும், ஆசிரியர்கள் (Teachers or Instructors) என்றும் இரண்டாக வகுத்தனர். 1839ஆம் ஆண்டிற் பின்வரும் துறைகளுக்குப் போதனாசிரியர்கள் (Tutors) நியமிக்கப்படுவர் என்று தீர்மானஞ் செய்தனர்:

- 1) கணிதமும் இயற்கைத் தத்துவமும்
- 2) கிறிஸ்தவமத அத்தாட்சிகள் உட்பட, புனிதஇலக்கியம்
- 3) இந்து வானசாஸ்திரம், சமஸ்கிருதம், சுதேசக் கணிதம்
- 4) தமிழ் இலக்கியம்
- 5) புவியியல், வரலாறு, காலவாராய்ச்சி
- 6) ஆங்கில மொழியும் இலக்கியமும்
- 7) இரசாயனமும் இயற்கைமரபும்

போதனாசிரியர்களுக்கு மாதச்சம்பளம் ஒரு பவுண் 17 சிலிங் 6 பென்ஸ் தொடக்கம் 3 பவுண் 15 சிலிங்வரை என்றும் நிர்ணயஞ் செய்தனர். ஒவ்வொரு ஆசிரியரினதுஞ் சம்பளஞ் செமினரியின்

நிருவாகத்தினால் தீர்மானிக்கப்படுமென்றனர். திருமணஞ்செய்யாத ஆசிரியர்களின் சம்பளம் 18 சிலிங் தொடக்கம் 30 சிலிங்வரை என்றும் அச்சம்பளத்தில் மூன்றிலொரு பகுதி அவ்வாசிரியர்கள் மிஷனரிமாரின் திருப்திக்கேற்பத் திருமணஞ் செய்யும்வரை தடுத்துவைக்கப்படுமென்றும் விதி செய்தனர். மிஷனரிமாரின் திருப்திக்கேற்பத் திருமணஞ் செய்பவர்கட்குச் சம்பளம் இருபத்தைந்து சதவீதம் அதிகரிக்கு மென்றுங் கூறினார்கள்.⁵ செமினரியின் பழைய மாணவர்களும் இளம் ஆசிரியர்களும் திருமணத்திற்காகக் கிறிஸ்தவத்தைக் கைவிடும் நிலை இருந்தமையினால் செமினரியின் யாப்பிலேயே இவற்றினைக் குறிப்பிட வேண்டிய அவசியமேற்பட்டது.

செமினரியின் ஆசிரியர்களாக அமர்ந்த சுதேச அறிஞர்கள் யாழ்ப்பாணத்தின் தலைசிறந்த கல்விமான்களாக விருந்தன ரென்பது ஏற்றுக் கொள்ளப்படவேண்டியதொன்றாகும். செமின ரியின் ஆசிரியர் பதவி பெருமதிப்பையும், அந்தஸ்தையுங் கொண்டு வருவதாகவிருந்தது. சைவர்கள் கிறிஸ்தவ மதப்பிரசாரத்திற் கெதிராகக் கிளர்ந்தெழுந்தபோது, செமினரி ஆசிரியர்கள் கிறிஸ்தவச் சமயத்தின் காவலர்களாக நின்று போராடினர். 1855ஆம் ஆண்டு செமினரி மூடப்பட்டபோது, சுதேச ஆசிரி யர்கள் யாழ்ப்பாணத்தின் வேறு பகுதிகளுக்குந் தென்னிந்தி யாவிற்குஞ் சென்றார்கள். கல்வித்துறையிலும் இலக்கியத்துறையிலும் அவர்கள் ஈடுபட்டுப் பெரும் புகழீட்டினார்கள். வட்டுக் கோட்டைச் செமினரி பண்டைக்காலத் தமிழ்ச் சங்கங்களைப் போலத் தலைசிறந்த அறிஞர்கள் கூடுவதற்கும், கருத்துக்களைப் பரிவர்த்தனை செய்துகொள்வதற்கும், இலக்கியங்களை அரங்கேற்றுவதற்கும் களமமைத்துக் கொடுத்ததெனில் தவறாகாது. இந்நிறுவனத்தின் புலமையைப்பற்றிக் குல. சபாநாதன் கூறிய கருத்து ஈண்டு குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

இக்கல்லூரியிற் கற்றவர்கள் ஆங்கிலத்திலுந் தமிழிலும் பாண்டித் தியம் பெற்றனர். சிலர் சமஸ்கிருதமுங் கற்றனர். இதனால் இரு மொழிகளிலும் பாண்டித்தியம் பெற்றவர்களாகத் திகழ்ந்தனர். தனித் தமிழ்ப் பாண்டிதர்கள் இவர்களை வெருட்டியுருட்டி விடமுடியாது. ஆங்கிலப் பட்டதாரிகளும் இவர்களை ஏமாற்றிவிட முடியாது.⁶

டானியல் பூவர்

டானியல் பூவர் 1823ஆம் ஆண்டு மேமாதம் 30ஆந் திகதி செமினரியின் அதிபராக நியமிக்கப்பட்டார்.⁷ இவருடைய இளமைக்காலப் பயிற்சிகள், புதிதாக அமைக்கப்பட்ட கல்லூரியின் தலைமையையேற்பதற்குத் துணைநின்றன. பூவர் தமது கல்லூரிப் படிப்பை, அமெரிக்காவிலுள்ள டாற்மத் (Dartmouth) கல்லூரியிலே பெற்றுக்கொண்டார். டாற்மத் கல்லூரி அமெரிக்காவிலுள்ள செவ்விந்தியர் மத்தியிற் கிறிஸ்தவமதப் பிரசாரஞ் செய்யும் பிரசங்கிகளை உருவாக்குவதற்காக அமைக்கப்பட்டதாகும். வட்டுக்கோட்டைச் செமினரியின் இலட்சியங்கள் பெருமளவுக்கு டாற்மத்தின் இலட்சியங்களை ஒத்திருந்தன. மிஷனரிமாருக்கு இறையியற் பயிற்சியை வழங்கிய அன்டோவர் இறையியற் பள்ளியிலே (Andover Theological Seminary) தமது சமய அறிவைப் பெற்றுக்கொண்டார். கிறிஸ்தவச் சமயத்தில் உறுதியான நம்பிக்கையும் கல்வியின் தாராளாண்மையும் பரந்த நோக்குங் கொண்டு விளங்கினார். பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் தலைசிறந்த மிஷனரிகளான வில்லியன் கேரி, பீற்றர் பேர்சிவல், அலெக்சாந்தர் டஃப் (Duff) போன்று, பூவரும் உயர்கல்வி, கிறிஸ்தவப் பரம்பலுக்கு வழிவகுக்குமென்று திடமாக நம்பினார். பத்து வருடங்கள் பலவித நெருக்கடிகளின் மத்தியிலும் ஏமாற்றங்களின் மத்தியிலும் அமெரிக்கப் பேராசிரியர்களின் துணையின்றி, சுதேச அறிஞர்களையே பற்றுக்கோடாகக்கொண்டு செமினரியை நடத்தினார். செமினரியின் நிருவாகத்திற்கு மட்டுமன்றி, விஞ்ஞானம், கணிதம், கிறிஸ்தவம் என்பனவற்றிற்கும் பொறுப்பாசிரியராக விளங்கினார். அமெரிக்காவிலுள்ள மிஷன் தாய்ச்சங்கம் செமினரியின் கொள்கைகளை எதிர்த்தபொழுது செமினரியின் சாதனைகளை விளக்கிக் காட்டவேண்டியது அவசிய மாயிற்று. 1854ஆம் ஆண்டு செமினரியின் செயற்பாடுகளை எதிர்த்துவந்த ரூபஸ் அன்டர்சன் பம்பாய்க்கு வந்துவிட்டாரென்று அறிந்ததும் செமினரியைக் காப்பாற்றும் முயற்சியில் முழுமன தோடு ஈடுபட்டார். ஆனால் அன்டர்சன் விசாரணைக்குமுனின் அந்தரங்க நோக்கத்தைக் கண்டுகொண்ட பூவர் 1855ஆம் ஆண்டு மரணப்படுக்கையிலிருந்தவாறே கடிதமொன்றினை எழுதுமாறு கூறினார். அதன் வாசகம் பின்வருமாறு:

தூதுக்குழு கர்த்தரினால் அனுப்பப்பட்டதென்று எண்ணுகிறே னென்றும், அவர்களைச் சந்திக்க ஆவலோடு காத்திருந்தே னென்றும், டாக்டர் அன்டர்சனுக்குக் கூறுங்கள். ஆனால் அவருக்குத் தாராளமாக எழுதியுள்ளேன். உங்கள் எல்லாருக்கும் எனது எண்ணம் என்னவென்று தெரியும். அவர்கள் வரும்பொழுது நான் இங்கு இல்லாதிருப்பதே உசிதமானது. உண்மை இன்னும் தெளிவாக ஒலிக்கும். இதனையே நான் டாக்டர் அன்டர்சனுக்குக் கூறிக்கொள்ள விரும்புகின்றேன்.⁸

இவ்வாசகங்கள் வட்டுக்கோட்டைச் செமினரிமீது டானியல் பூவர் கொண்டிருந்த உண்மையான பற்றுதலையும் அபிமானத்தையும் வெளிக்காட்டுகின்றன.

செமினரியின் நோக்கமும் இலட்சியமும் பரந்ததாக இருக்கவேண்டும் என்பதில் பூவர் கருத்துடையவராகவிருந்தார். செமினரி சுதேசப் பிரசங்கிகளை உருவாக்குவதனோடு அமைந்து விடாது பரந்தளவில் தாக்கத்தை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று எழுதினார். 1833ஆம் ஆண்டு செமினரி அறிக்கையில் அவர் எழுதிய வசனங்கள் ஈண்டு கவனிக்கப்பட வேண்டியவையாகும்.

செமினரி மிஷன் சேவைக்கு ஊழியர்களை உருவாக்கும் பணியுடன் நின்றுவிடவில்லையென்றும் அது ஒரு மிஷன் ஸ்தாபனம் என்பதுந் தெரிகிறது. அதனுடைய செல்வாக்குப் பரந்ததும் பலதிறப்பட்டதுமாகும். எனவே அதனுடைய செல் வாக்குச் சிலசமயங்களில் மறைமுகமாகவே கிறிஸ்தவமதப் பிரசாரத்திற்குத் துணைபுரிகிறதெனினும் அதன் பயன்பாடு எந்தவகையிலுந் தாழ்ந்ததன்று.⁹

சமயத்துறையிற் பூவர் கடுந்தூய்மைவாதியாகவே விளங்கினார். கிறிஸ்தவ வேதாகமம் சொல்லுக்குச் சொல் உண்மையான தென்றும், கிறிஸ்தவ சமயமே சற்சமயம் என்றுந் திடமாக நம்பினார். சுதேச மாணவர்களுக்குக் கல்வி புகட்டப்படும்பொழுது கிறிஸ்தவமுந் தவறாமற் போதிக்கப்பட வேண்டுமென்பது அவரது கொள்கை. 1832ஆம் ஆண்டு அவர் அமெரிக்காவுக்கு எழுதிய கடிதம் ஒன்றிற் பின்வருமாறு குறிப்பிட்டுள்ளார்:

இந்துமக்கள் மத்தியிற் பொது அறிவு, கிறிஸ்தவப் போதனையுடன் இணைந்து பெருகினாலன்றி அதனாலே பெருநன்மையையோ நிலைத்து நிற்கக்கூடிய விளைவுகளையோ எதிர்பார்க்க முடியாது.¹⁰

டானியல் பூவர் செயலாக்கத்தில் நிகரற்று விளங்கினார். யாழ்ப்பாணத்திலிருந்த சுதேச அறிஞர்கள் பலருடன் உறவாடி இந்துசமயத்தின் தத்துவங்களை அறியமுயற்சி செய்தார்: தியாகர் எனப்பட்ட கணித விற்பன்னருடனும்,¹¹ விசுவநாதன் என்ற வான சாஸ்திரியுடனும்¹² அவர் நெருங்கிய தொடர்பு கொண்டிருந்தார். யாழ்ப்பாணத்திலிருந்த மிஷனரிமார் பிராமணர் மத்தியிற் சமயப் பிரசாரஞ்செய்யப் பூவர் அவர்களே தக்கவர் என்றெண்ணி, அவரைப் பிராமணருக்கான கிறிஸ்தவத் துண்டுப்பிரசுரங்களைத் தயாரிக்கும்படி கோரினர். பூவர் பிராமணருக்கென ஐந்து துண்டுப்பிரசுரங்களை எழுதினாரெனத் தெரிகிறது. பின்வரும் துண்டுப்பிரசுரம் பூவரின் தமிழறிவிற்கும் சமய நம்பிக்கைக்குஞ் சான்றுபகருகின்றது.

மெய்யுபதேசம்

வெட்டாத சக்கரம் பேசாத மந்திரம் வேறொருவர்க்
கெட்டாத புட்பம் இணையாத மஞ்சனம் எண்முடிந்து
கட்டாத லிங்கங் கருதாத நெஞ்சங் கருத்திலுள்ளி
முட்டாத பூசையென்றே குருநாதன் மொழிந்தனனே.

சருவலோக சிட்டிகராயும், நரசிவ ரட்சகராயுந் தம்மிலே தாஞ் சுத்தமுடையவராயுந் தம்மை அடைந்தவர்களைச் சுத்திகரித்துப் பக்குவ ஆத்மாக்களாக்குகிறவராயும் இருக்கிற பராபரன் தமது சிட்டிகளாகிய மனிதர் கதியடையும் பொருட்டாய் ஈந்தருளிய சுவிசேஷ மார்க்கத்தைப் போதிக்கும்படி வந்திருக்கிற சுவிசேஷ போதகர்கள் இத்தேசத்தில் வழங்கிவருகிற சைவசமயக் குருமாருக்கும், பிராமணருக்கும் தமது கடவுளுடைய கிருபாகடாட்சத்தினாலே இருமைப்பேறும் பெருக விரும்பி அறிவிக்கிற நற் செய்திகள்.

நாங்கள் இவ்வூரில் இருக்குந் தமிழ்ச் சனங்களும் கிறிஸ்து மார்க்கத்திற் காட்டிய மெஞ்ஞான போதகத்துக்கு அமைந்து நடக்கவேண்டுமென்று போதிக்கிறோம். நீங்களோ சைவசமய முறைப்படி நடக்கவேண்டுமென்று போதிக்கிறீர்கள். இவ்விரு வகை மார்க்கமும் வெளிச்சமும் இருளும்போல மிகுந்த வித்தியாசத்தைக் கொண்டதாய் இருக்கின்றது. எப்படியென்றால் உலகப் பிரபஞ்ச காரண கருத்தா ஒருவர் மாத்திரம் உண்டென்றும் அவரையன்றி வேறொருவரை வணங்கப்படாதென்றும் அவரை வணங்கும்படி விக்கிரகங்களை வைக்கப்படாதென்றும் நாங்கள் போதிக்கிறோம்.

நீங்களோ அப்படி மேலான தேவர் ஒருவர் உண்டு. அவர் குணஞ் செயல் முதலான யாதொன்றும் இல்லாமல் இருக்கிறபடியால் அவருக்குக் கீழாக அதிகாரம் பெற்றிருக்கிற தேவர்களுக்குப் பாவனையாக விக்கிரகங்களை உண்டாக்கிவைத்து வணங்க வேண்டுமென்று போதிக்கிறீர்கள்.

மனிதர் இறந்த பின்பு அவர்களுடைய ஆத்துமா மோட்சத்தி லாகுதல் நரகத்திலாகுதல் சேருமென்று நாங்கள் போதிக்க, நீங்களோ அவர்கள் கன்மாதி மலம் நீங்கும் அளவும் பிறந்து இறந்து நரக சொர்க்கங்களைச் சேர்ந்திருந்து முத்தியடையுமென்று போதிக்கிறீர்கள். நாங்கள் கிறிஸ்துநாதர் செய்த பிராயச்சித்தத்தி னாலன்றி பாவந்தீராதென்று போதிக்கிறோம். நீங்களோ தானாதிகருமங்களினாலும், விக்கிரகாராதனைக்கடுத்த சடங்குகளி னாலும் அந்தியேட்டி முதலான கிரியைகளினாலும் பாவந்தீரு மென்று போதிக்கிறீர்கள். இப்படி அநேக வித்தியாசங்கள் இருப்பதனாற் கிறிஸ்து மார்க்கப் போதகமோ சைவசமய போதகமோ உண்மையானதென்பதை அறியும்படி நீங்கள் தானே இவ்விரண்டையுஞ் சீர்தூக்கிப் பார்ப்பீர்களாக.¹³

இப்பிரசுரத்தில் டானியல் பூவர் கூறிய கருத்துக்கள், அவர் ஜோன் கல்வினின் இறையியற் சிந்தனைகளினாற் கவரப்பட்டவர் என்பதனைக் காட்டுகின்றன. கிறிஸ்தவ வேதாகமத்தில் வாசகங் களை ஆதாரமாகக்கொண்டே இந்து சமயம் பொய்யுரை என்ப தனை நிறுவமுயலுகின்றார். செமினரியிற் கற்று அரங்கேறிய கிறிஸ்தவர் பலரும் இந்தரீதியிலேயே கிறிஸ்து-இந்து மதங்களை ஒப்பீடு செய்தனரென்பது மறைக்கமுடியாத உண்மையாகும்.¹⁴

பூவர் பைபிள் வாசகங்கள் யாவும் மெய்யானவையென்று உறுதியாக நம்பினாலும் அவர் பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் தலைசிறந்த கல்விமான்களில் ஒருவர் என்பது தெளிவு. விஞ்ஞானம், கணிதம், கிறிஸ்தவ சித்தாந்தம் என்னுந் துறைகளில் அவர் சிறந்துவிளங்கினார். தமிழ்க் கல்வியில் தரத்திற்கேற்ற பாலபோதம் என்ற முறை இவர் காலத்திலேயே ஆரம்பித்தது.

1835ஆம் ஆண்டு மிஷனரிமார் யாழ்ப்பாணப் பாடநூற் சங்கம் என்ற அமைப்பை ஏற்படுத்திப் புவியியல் போன்ற புதிய துறைகளில் நூல்வெளிவர உதவிபுரிந்தனர். அவர்களுடைய பிரசுரங்களிலே தலைசிறந்தது 'பாலபோதம்' என்றழைக்கப்பட்ட ஒன்றிலிருந்து ஐந்து வரையிலான தமிழ் பாடநூல் வரிசையாகும். இந்த நூல் வரிசையே ஆறுமுகநாவலரின் பாலபாடம் என்ற

பாடநூல் வரிசைக்கு வழிகாட்டியாகவிருந்தது. இதுவே தமிழில் எழுந்த முதலாவது நவீனப் பாடநூல் வரிசையாகும்.¹⁵

டானீ பல் பூவர் வட்டுக்கோட்டையிற் பதின்மூன்று வருடங்கள் பணியாற்றியபின் மதுரைக்குச் சென்றார். ஆறு வருடங்கள் மதுரையில் மதப்பிரசாரஞ் செய்துவிட்டு 1841ஆம் ஆண்டு யாழ்ப்பாணந் திரும்பினார். அவ்வாண்டு அமெரிக்க மிஷனரிமா ரினால் உதயதாரகைப் பத்திரிகை ஆரம்பிக்கப்பட்டது. டானியல் பூவர் இப்பத்திரிகையில் வட்டுக்கோட்டைச் செமினரியின் பழைய மாணவர்களுக்கெனவும், பிராமணர்களுக்கெனவுங் கட்டுரை களை வரைந்தார். 1848ஆம் ஆண்டு அமெரிக்காவுக்குச் சென்று யாழ்ப்பாணத்தில் நடைபெறும் சமயப் பிரசார முயற்சிகளைப் பற்றியும் ஆசிய நாடுகளின் சமயநிலை பற்றியுஞ் சொற்பொழிவுகள் நிகழ்த்தினார். 1851ஆம் ஆண்டு யாழ்ப்பாணந் திரும்பிய டானியல் பூவர் 1855ஆம் ஆண்டு கொலரா நோயினாற் பீடிக்கப்பட்டு மரணமானார். அவர் மரணமடைந்த பொழுது அவருடைய நீண்டகால நண்பரும் சமயப் பிரசாரப் பணியிற் சகஊழியராகவுந் திகழ்ந்த பி.சி.மெக்ஸ் அவர் மரணத்தறுவாயில் இருந்தபொழுதும் “ஆனந்தம் ஆனந்தம்” என்று தமிழிலே கூறி உயிரைவிட்டாரென்று எழுதியுள்ளார்¹⁶. தமிழ் அவருள்ளத்தை எவ்வளவுக்குக் கவர்ந்தி ருந்தது என்பதற்கு இது சான்று.

எச்.ஆர்.ஹொய்சிங்டன்

வட்டுக்கோட்டைச் செமினரியின் வளர்ச்சிக்கு டானியல் பூவருக்கு அடுத்தபடியாகப் பெரும் பங்களிப்புச் செய்தவர் எச். ஆர்.ஹொய்சிங்டனாவார். யாழ்ப்பாணத்திற் பணியாற்றிய அமெரிக்க மிஷனரிமாரில் ஆராய்ச்சித்திறன்மிக்கவராக இவர் காணப்படு கின்றார்.

இவருடைய கல்விக் கோட்பாடுகளுஞ் சமய நம்பிக்கை களும் டானியல் பூவரின் கொள்கைகளை ஒத்திருந்தனவெனினும், இவர் இந்துசமயத்தின் தத்துவங்களை அறிந்துகொள்வதில் பெருநாட்ட முடையவராகவிருந்தாரென்பது தெளிவு. 1801ஆம் ஆண்டு ஆகஸ்ட் மாதம் 23ஆந்திகதி பிறந்த ஹொய்சிங்டன், நூல் அச்சடிப்பவராகத் தமது வாழ்க்கையை ஆரம்பித்தார். பின்னர் பக்தி இயக்கங் காணப்பட்ட வில்லியம்ஸ் கல்லூரியில் தமது பட்டதாரிப் படிப்பை முடித்துவிட்டு, ஆபேர்ண் இறையியற்

கல்லூரியில் (Auburn Theological Seminary) தமது சமயக் கல்வியைப் பெற்றுக்கொண்டார். பின்னர் மதகுருவாக அபிஷேகம் பண்ணப்பட்டு இரண்டு வருடங்கள் நியூயோர்க்கிற் பணிபுரிந்தார். 1833ஆம் ஆண்டு மிஷனரியாக இலங்கை வந்துசேர்ந்தார்.

யாழ்ப்பாணத்தில் இவர் முதலாவதாகப் பணிபுரிந்த இடம் மானிப்பாயாகும். 1835ஆம் ஆண்டு வட்டுக்கோட்டைச் செமினரியின் ஆங்கில ஆசிரியராக நியமிக்கப்பட்டார். அடுத்தவருடம் செமினரியின் அதிபராகவும் இந்து விஞ்ஞானம், இலக்கியம் என்பனவற்றின் பேராசிரியராகவும் பதவியேற்றார். செமினரியின் பயிற்சி உயர்தராதரமுடையதாக இருக்கவேண்டுமென்றும், உண்மையான உயர்கலாபீடமாக அமையவேண்டுமென்றும் அயராது பாடுபட்டார். 1841ஆம் ஆண்டு நோய் காரணமாகத் தாய்நாடு திரும்பி மூன்றாண்டுகள் அங்கு செலவிட்டார். இக்காலகட்டத்தில் வட்டுக்கோட்டையில் ஒரு வானியல் ஆய்வுகூடத்தினை அமைப்பதற்கு நிதிசேகரிக்கும் முயற்சியில் ஈடுபட்டார். 1849ஆம் ஆண்டு இருதயநோய் அதிகரித்ததன் காரணமாகப் பதவியை இராஜினாமாச் செய்து விட்டு அமெரிக்கா திரும்பினார். ஆனால் அவர் பணியாற்றிய காலத்திலேதான் செமினரி, அதன் புகழின் உச்சக்கட்டத்தை அடைந்தது. பெருந்தொகையான இந்துக்கள் செமினரியிற் கற்று அரங்கேறினர். அமெரிக்கா திரும்பிய ஹொய்சிங்டன் வில்லியம்ஸ் கல்லூரியில் இந்துசமய விரிவுரையாளராகப் பணிபுரிந்தார், 1858ஆம் ஆண்டு மரணமானார்.

எச்.ஆர்.ஹொய்சிங்டன் தமிழ்மக்களின் வானசாஸ்திரம், தத்துவம் என்பனவற்றை ஆராய்ந்து இரண்டு முக்கியமான நூல்களை எழுதியுள்ளார். சாஸ்திர நூல்களான 'தத்துவக் கட்டளை', 'சிவஞானபோதம்', 'சிவப்பிரகாசம்' என்னும் மூன்று நூல்களையும் ஆராய்ந்து சைவசித்தாந்தம் பற்றிய நூலொன்றை ஆங்கிலத்தில் எழுதியுள்ளார்.¹⁷

'சோதிசாத்திரம்' என்னும் வானசாஸ்திரநூலை ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்த்துத் தமது குறிப்புக்களுடன் வெளியிட்டுள்ளார். இந்நூல் 'Oriental Astronomer' என்னும் பெயருடன் 1852ஆம் ஆண்டு வெளிவந்தது. அதேவருடம் "ஆராய்ச்சிக்கும் சமயப் பிரசாரத்திற்கும் இந்தியாவிலுள்ள வாய்ப்புக்கள்" என்னும் பொருளில் அவர் ஆற்றிய உரை அமெரிக்கச் சஞ்சிகை ஒன்றின்

வாயிலாக வெளிவந்தது. 1853இல் அமெரிக்க ஓரியண்டல் சொசைட்டியில் தமிழ்மொழியைப்பற்றி ஓர் ஆய்வுக்கட்டுரை படித்துள்ளார்.¹⁸

வட்டுக்கோட்டைச் செமினரியில் அவர் பணிபுரிந்த காலத்தில் 'திரியாங்கம்' என்னுந் தமிழ்ப் பஞ்சாங்கம் வெளிவரத் தொடங்கியது. 'திரியாங்கம்' இந்துப் பஞ்சாங்கத்திற்கெதிராக ஐரோப்பியக் கணிப்பு முறைகளைத் தழுவினெழுதப்பட்டது. தமிழ்ப்பஞ்சாங்கம் 'வட்டுக்கோட்டையிற் சாத்திரப் பள்ளிக் கூடத்தைச் சேர்ந்த வண்ணார்பண்ணை வெள்ளாளன் மயில்வாகனர் சோமசேகரம்பிள்ளை கணித்தது' என்ற விளம்பரத்துடன் வெளியிடப்பட்டது. ஆனால் எச்.ஆர். ஹொய்சிங்டன் இதற்கு ஆலோசகராகவும் வழிகாட்டியாகவும் இருந்தாரென்பதற்குப் போதிய ஆதாரங்கள் உள்ளன. இந்த ஆக்கங்களைப்பற்றி அடுத்த இயலில் விரிவாக ஆராயப்படுகின்றது.

எச்.ஆர்.ஹொய்சிங்டன் இந்துசமயத்தின் தத்துவங்களை ஆராய்ந்து அறிந்துகொண்ட பொழுதிலும் இறுதிவரை இந்து சமயத்தைப் பற்றிய தமது அபிப்பிராயத்தை மாற்றிக்கொள்ள வில்லையென்பது குறிப்பிடத்தக்கதாகும். கிறிஸ்தவ வேதாகமத்தின் உரைகளை ஆதாரமாகக்கொண்டே ஏனைய சமயங்களையுந் தத்துவங்களையும் நோக்கினார். அவரைப்பற்றிய மதிப்பீடு ஒன்றில் அவருடைய எண்ணங்கள் தெளிவாகக் கூறப்பட்டுள்ளன.

செமினரி மாணவர்களுக்குக் குறளின் அறக்கருத்துக்களைப் போதித்தாலும், அவர் பொதுவாக இந்துசமயத்தைச் சந்தேகக் கண்ணுடனேயே நோக்கினார். அதனை இந்தியாவின் மகோன்னத அற இலக்கியங்களில் ஒன்று என்றும், பண்டைத் தமிழ் இலக்கியங்களில் தலைசிறந்தது என்றுங் குறிப்பிட்டுள்ளார். வெளிப்படுத்தப்பட்ட உண்மையின் ஒளியிற் சகலதும் ஆராயப்பட்டபின் எனது நேரடிக்கண்காணிப்பிலேயே அது போதிக்கப்படுகின்றது என்றும் எழுதினார்.¹⁹

இந்திய மதங்களைப்பற்றி எச்.ஆர்.ஹொய்சிங்டன் உயர்ந்த அபிப்பிராயங்களைக் கொள்ளவில்லையெனினும் அவருடைய ஆராய்ச்சிகள் செமினரி மாணவர் மத்தியிலும் அமெரிக்கர் மத்தியிலும் பொதுவாகக் கிறிஸ்தவ மதப்பிரசாரகர் மத்தியிலுங் கிறிஸ்தவமல்லாத மதங்களைப்பற்றிப் புதிய கண்ணோட்டம் ஏற்பட வழிவகுத்தன என்பது ஏற்றுக்கொள்ளப்பட வேண்டிய தொன்றாகும்.

டாக்டர் நாதன் வார்ட்

வட்டுக்கோட்டைச் செமினரியிலே கற்பித்த ஒரேயொரு வைத்தியக் கலாநிதி என்றவகையில் நாதன் வார்ட் (Dr. Nathan Ward) ஆசிரியரணியிற் சிறப்பிடம் பெறுகின்றார். கோல்புறுக் விசாரணைக்குழுவினர், அமெரிக்க மிஷனரிமாரின் செயற்பாடுகளின்மீது விதித்திருந்த தடையுத்தரவுகளை நீக்கியதன் பின்னர் இலங்கை வந்த ஏழு மிஷனரிமார்களில் நாதன் வார்ட்டும் ஒருவராவர். இவர் வரும்வரை அமெரிக்க மிஷனரிமாரின் வைத்தியப் பணியும் மருத்துவப்பள்ளியும் பண்டைத்தரிப்பில் நடைபெற்றுவந்தன. டாக்டர் நாதன் வார்ட் வட்டுக்கோட்டைச் செமினரியின் ஆசிரியர் குழுவிற் சேர்ந்து கொண்டமையால் செமினரியில் மருத்துவக்கல்வி ஆரம்பிக்கப்பட்டது. ஆனாற் செமினரியில் மருத்துவக்கல்வி எல்லா மாணவர்களுக்கும் அளிக்கப்பட்டதாகத் தெரியவில்லை. 1834ஆம் ஆண்டில் செமினரியிற் சாதாரணப் பயிற்சியை முடித்துக் கொண்டவர்களுக்கு மூன்றுவருடகால உயர்கல்வித் திட்டமொன்று உருவாக்கப்பட்டது. உயர்கல்விபெற்ற மாணவர்களில் ஒரு பிரிவினருக்கே மருத்துவக்கல்வி அளிக்கப்பட்டது. நாதன் வார்ட் செமினரியிற் பணியாற்றிய காலத்தில் (1834-1847) பத்து மாணவர்களுக்கு மருத்துவங் கற்பிக்க முனைந்தாரெனவும் அவர்களில் நால்வரே இறுதியில் வைத்தியர்களாக வெளியேறினர் எனவும் சி.டி.வேலுப் பிள்ளை குறிப்பிடுகின்றார்.²⁰ ஜெரமையா எவாட்ஸ் கனகசபைப் பிள்ளை என்னுந் தமிழ்ப்புலவர் நாதன் வார்ட் அவர்களின்கீழ் மருத்துவப் பயிற்சியை முடித்துக்கொண்டவர்களுள் ஒருவராவர்.²¹ நாதன் வார்ட் வைத்தியம் மட்டுமன்றி இரசாயனம், மண்ணியல் என்பனவற்றையுங் கற்பித்தார்.²² 1847 இல் வட்டுக்கோட்டைக்கு மிஷனரியாக வந்துசேர்ந்த டாக்டர் பிஸ்க் கிறீன் அதேவருடம் தமது வைத்திய நிறுவனத்தை மானிப்பாய்க்கு மாற்றி அங்கு தனியானதொரு வைத்தியக் கல்லூரியை ஆரம்பித்தார். அத்துடன் செமினரியில் நடைபெற்ற மருத்துவக்கல்வியும் நிறுத்தப்பட்டது.

செமினரியின் பிற்கால ஆசிரியர்கள்

1850ஆம் ஆண்டிற்குப் பின்னர் செமினரி மாணவர்களிடையே காணப்பட்ட சமயக் கோட்பாடுகள் அமெரிக்கப் பேராசிரியர்களுக்கு ஏமாற்றமளிப்பவையாகவிருந்தன. 1855இல் செமினரி

செமினாரியிற் பணியாற்றிய அமெரிக்கப் பேராசிரியர்கள்

பேராசிரியர்	பணியாற்றிய காலம்	பதவி
டானியர் பூவர்	1823 - 1836	அதிபர், பேராசிரியர்: கணிதம், இயற்கைத்தத்துவம், கிறிஸ்தவம்.
நாதன் வார்ட்	1833 - 1846	பேராசிரியர்: மருத்துவம்.
ஜேம்ஸ் எக்கார்ட்	1834 - 1835	பேராசிரியர்.
ஹென்றி ஹோய்சிங்டன்	1836 - 1841 1845 - 1849	அதிபர் (1836 - 1841, 1845 - 1849) பேராசிரியர்: இந்து வானசாஸ்திரமும் இலக்கியமும்.
எட்வேர்ட் கோப்	1840 - 1847	பேராசிரியர்: ஆங்கிலமொழி, ஆங்கில இலக்கியம்.
றொபேர்ட் வைமன்	1843 - 1845	பேராசிரியர்: புனித இலக்கியம், வேதாகம விளக்கங்கள்.
சாமுவேல் விற்றல்சி	1845	பேராசிரியர்: புனித இலக்கியம், வேதாகம விளக்கங்கள்.
ஈ.பி. ஹேஸ்டிங்ஸ்	1847 - 1850	பேராசிரியர்: அதிபர் (1850), அதிபர் (1855).
சி.ரி. மில்ஸ்	1847 - 1853	பேராசிரியர், அதிபர் (1851, 1853).
ஜே.சி. சிமித்	1852	ஆசிரியர்.
டபிள்யூ. ஹவுலண்ட்	1853	அதிபர்
எம்.டி. சான்டேர்ஸ்	1853 - 1854	பேராசிரியர், அதிபர்.

மூடப்படுவதற்குப் பிற்காலப் பேராசிரியர்களுங் காரணமாக விருந்தனர். அன்டர்சன் விசாரணைக்குழுவினர் யாழ்ப்பாணம் வந்தபொழுது, செமினரியின் செயற்பாடுகளைப்பற்றி அறிக்கை சமர்ப்பிக்கும்படி அதன் ஆசிரியர்களாகப் பணிபுரிந்த மார்ஷல் டி.சான்டர்ஸ், சி.ரி.மில்ஸ், ஈ.பி.ஹேஸ்டிங்ஸ் ஆகியோரே பணிக்கப்பட்டனர். இவர்களிலே ஈ.பி.ஹேஸ்டிங்ஸ் 1847 ஆம் ஆண்டு இலங்கைக்கு வந்தவர். இவருடைய மனைவியின் சகோதரனாகிய குறோவர் கிளிவ்லண்ட் இருமுறை அமெரிக்க ஜனாதிபதியாகத் தெரிவுசெய்யப்பட்டவர் என்பது குறிப்பிடத்தக்கதாகும். இவர் 1850 ஆம் ஆண்டிலும் 1855 ஆம் ஆண்டிலுந்தலைவராகப் பணியாற்றினார். 1847 ஆம் ஆண்டிலிருந்து பேராசிரியராகப் பணியாற்றினார்.

மார்ஷல் டி.சான்டர்ஸ் 1852 ஆம் ஆண்டு யாழ்ப்பாணம் வந்தார். 1853 ஆம் ஆண்டுமுதல் 1854 ஆம் ஆண்டுவரை செமினரியிற் பேராசிரியராகவும் அதிபராகவும் பணியாற்றினார். ஜே.சி.சிமித் 1842 ஆம் ஆண்டு இலங்கை வந்து முப்பது வருடகாலம் இந்நாட்டிற் பணிபுரிந்தார். 1852 ஆம் ஆண்டு செமினரியில் ஆசிரியராகப் பணிபுரிந்தார்.

இம்மூவருஞ் செமினரியின் செயற்பாடுகளைப்பற்றிப் பெரிதும் அதிருப்திடைந்திருந்தனர் எனத் தெரிகின்றது. அவர்கள் சமர்ப்பித்த அறிக்கையை ஆதாரமாகக்கொண்டே அன்டர்சன் விசாரணைக் குழுவினர் செமினரியை மூடுவதற்குச் சிபாரிசு செய்தனர்.²³ ஆனால் தமது முடிவு தவறானது என்று அவர்கள் உணர்ந்திருக்கவேண்டும்.²⁴ வட்டுக்கோட்டையில் ஒரு கல்லூரி மீண்டும் ஆரம்பிக்கப்பட வேண்டுமென்ற இயக்கம் தொடங்கிய பொழுது அதில் இம்மூன்று மிஷனரிமாரும் ஊக்கமாக ஈடுபட்டுழைத்தனர். கல்லூரி திரும்பத் தொடங்கப்பட்டபொழுது மார்ஷல் டி.சான்டர்ஸ் என்பவரே அதிபராக இருக்கும்படி தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார். ஆனால் அவர் சடுதியாக இறந்தமையினால் ஈ.பி.ஹேஸ்டிங்ஸ் யாழ்ப்பாணக் கல்லூரியின் முதலாவது அதிபரானார்.

சுதேச ஆசிரியர்கள்

இருபத்தைந்திற்கும் மேற்பட்ட சுதேச அறிஞர்கள் செமினரியின் ஆசிரியர்களாகப் பணியாற்றியிருக்கின்றனரெனத் தெரிகின்றது.

இவர்களிற் காபிரியேல் திசேரா, சண்முகச் சட்டம்பியார் (Nathaniels), நிக்கொலஸ் பெமாண்டர் ஆகிய மூவரைத்தவிர மற்றைய யாவரும் செமினரியின் பழைய மாணவர்கள் என்பது குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

1. காபிரியேல் திசேரா	1823 - 1838
2. ஜோன் கிரிஸ்வால்ட்	1828 - 1832
3. சண்முகம்	1838 - 1845
4. நத்தானியல் நைல்ஸ்	1828 - 1836
5. ஹென்றி மார்ட்டின்	1832 - 1843
6. சாமுவேல் வூர்செஸ்டர்	1828 - 1834
7. ஜோர்ஜ் டாஷியல் சோமசேகரம்பிள்ளை	1828 - ?
8. பி.கே. ஹசல்ரைன்	1831 - 1849
9. வைஸ்போரன் வோல்க்	1835 - 1848
10. ஜே.கிரெகரி	1838
11. வில்லியம் ரெனன்ற்	1837 - 1841
12. ஈ. வாரன் 1	1832 - 1838
13. நிக்கொலஸ் பெமாண்டர்	1835 - 1836
14. ஈ.வாரன் 2	1832 - 1844
15. ஐ.டபிள்யூ. பட்னம்	1828 - ?
16. எ.பிலிப்	1838
17. கரோல் விசுவநாதபிள்ளை	1842 - 1855
18. ஜெரமையா எவாட்ஸ் கனகசபைப்பிள்ளை	1844 - 1846
19. நெவின்ஸ் சிதம்பரப்பிள்ளை	1846 - 1855
20. எலியாஸ் கொர்னெலியன்	1843
21. ஆசா லைமன்	1846 - 1855
22. பி.எச்.றைஸ்	1849 - 1855
23. ஆர். பிரெக்கன்றிட்ஜ்	1848 - 1855
24. வைமன் கதிரவேற்பிள்ளை	1848 - 1851
25. டபிள்யூ.கிளார்க்	1849

காபிரியல் திசேரா

10539

காபிரியல் திசேரா, அமெரிக்க மிஷனரிமார் இலங்கையிற் பணியாற்றத் தொடங்கியபொழுது, முதன்முதலாகச் சந்தித்த சுதேச வாலிபர்களில் ஒருவராவர். இம்மிஷனரிமார் கொழும்பில் நின்றபொழுது பி.சி.மெக்ஸ், இலங்கையரசின் மதகுருவான ருவிஸ்லெற்றனின் மகள் மேரிக்கும், காபிரியல் திசேரா என்னும் வாலிபருக்குங் கற்பிக்கும்படி நியமிக்கப்பட்டார்.²⁵ திசேரா கொழும்புச்செட்டி என்னும் வகுப்பினர்; பிறப்பால் றோமன் கத்தோலிக்கர். அமெரிக்க மிஷனரிமார் இவரது மதிநுட்பத்தையும் ஆற்றலையுங் கண்டு தமது ஊழியர்களில் ஒருவராகச் சேர்த்துக் கொண்டனர். பதினாறு வயதில் திசேரா புரட்டஸ்தாந்து மதத்தைத் தழுவி வட்டுக்கோட்டைச் செமினரியின் ஆசிரியரானார். தமிழ், ஆங்கிலம் என்பனவற்றின் போதனாசிரியராக இவர் பதினைந்து ஆண்டுகள் பணிபுரிந்தாரெனத் தெரிகின்றது.

வட்டுக்கோட்டைச் செமினரியிற் கற்பித்த ஆசிரியர்களில் இவரும், ஹென்றி மார்ட்டின் என்பவருமே கத்தோலிக்கப் பின்னணியைக் கொண்டவர்கள். இவர் இந்துசமயத்தைப்பற்றிப் பல கட்டுரைகளை 'மிஷனரி ஹெரல்ட்' பத்திரிகைக்கு எழுதியுள்ளார். பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் ஆரம்பத்தில் இந்துமதம் எவ்வாறிருந்ததென்பதனை இவருடைய கட்டுரைகளிலிருந்து ஓரளவு அறியக்கூடியதாகவிருக்கின்றது.

திசேரா ஆங்கில அறிவுடன் சிறந்த தமிழ்ப்புலமையும் வாய்க்கப்பெற்றவராயிருந்தார். தமிழ் அகராதி தொகுக்கமுனைந்த ஜோசப் நைற், காபிரியல் திசேரா இறந்துவிட்டமையினாலே தமது பணியை மேற்கொள்ளமுடியாதிருக்கின்றதென்று அமெரிக்க மிஷனரிமாருக்கு எழுதினார்²⁶. காபிரியல் திசேரா மறைந்த பின்னர் அவரது மகன் அன்ரோ திசேரா சிலகாலஞ் செமினரியில் இலிகிதராகப் பணியாற்றினார். ஆனால் இப்பரம்பரை பின்னர் கத்தோலிக்க மதத்தைத் தழுவிக்கொண்டது.

திசேரா செமினரியின் பழைய மாணவர்களில் ஒருவராக இல்லாவிடினும் அமெரிக்க மிஷனரிமார் உருவாக்கிய முதலாவது அறிஞரென்ற பெருமையையுடையவர். செமினரியிற் கற்கவந்த தமிழ்ப் பண்டிதர்களுக்கு ஆராய்ச்சியோடொட்டிய பயிற்சியை வழங்கியதிற் திசேராவுக்குப் பெரும் பங்குண்டு.

சண்முகச் சட்டம்பியார்

அமெரிக்க மிஷனரிமார் யாழ்ப்பாணத்திற் பணியாற்றத் தொடங்கியபொழுது, அவர்களுடன் தொடர்புகொண்ட ஒருசில தமிழ்ப் பண்டிதர்களிற் சண்முகச் சட்டம்பியாரும் ஒருவர். இவர் மிஷனரிமாருக்கு மொழிபெயர்ப்பாளராகவுஞ் செமினரியின் தமிழ்ப் பண்டிதராகவும் பணிபுரிந்தார். 1794ஆம் ஆண்டு பிறந்த சண்முகம் ஆரம்பத்திற் சைவ ஆசாரசீலராக இருந்தாரெனவும், ஆனால் இறுதியில் நத்தானியல் என்னும் பெயருடன் கிறிஸ்தவ மதத்தைத் தழுவிக்கொண்டாரெனவுந் தெரிகிறது. 1849ஆம் ஆண்டு இவர் இறந்தபொழுது அமெரிக்க மிஷனரிமார் தமது வருடாந்த அறிக்கையிற் பின்வருமாறு எழுதியுள்ளார்கள்:

Died at Batticotta on Saturday (Jan. 6th 1849) Nathaniel more generally known by the name சண்முகச் சட்டம்பியார் aged 55 years. He had been for a long time in the employ of the American Mission, for many years as principal Tamil Teacher in the Batticotta Seminary, and at different times as Monshee by the missionaries with them he read and assisted in the translation of Scriptures became familiar with their doctrines which he often pronounced excellent but still held fast to his shastras.²⁷

சண்முகச் சட்டம்பியார் செமினரியின் மாணவர்களுக்கு யாழ்ப்பாணத்திற்குரிய மரபுதழுவிய தமிழ்ப்புலமையைப் போதித்தாரென்று கொள்ளவிடமுண்டு. இவர் இருபாலைச் சேனாதிராய முதலியாரிடந் தமிழைப் படித்தாரென்றுந் தமக்குஞ் செமினரியிற் சிலகாலம் பாடமோதிவைத்தாரென்றும் ஆர்னால்ட் சதா சிவம்பிள்ளை தாம் எழுதிய பாவலர் சதித்திரத் தீபகத்திற் குறிப்பிட்டுள்ளார்.²⁸

நிக்கொலஸ் பேமாண்டர்

அமெரிக்கன் மிஷனரிமார் யாழ்ப்பாணத்திற்கு வருமுன் தமிழ்நாட்டைச் சேர்ந்த கிறிஸ்தியன் டேவிட் என்னுங் குருசுண்டிக்குளியில் மதப்பிரசாரஞ்செய்துவந்தார். அவரினாற் கிறிஸ்தவராக்கப்பட்டவரே நிக்கொலஸ் பேமாண்டராகும். இவரது இயற்பெயர் பரமானந்தர் என்றும் மிஷனரிமார் இவரைப் பேமாண்டர் என அழைத்தனரென்றுந் தெரிகிறது. இவருடைய

தமிழ்ப்புலமையைப்பற்றியோ மற்றும் விசேட ஆற்றல்கள் பற்றியோ எதுவுங்கூறமுடியாதுள்ளது. கிறிஸ்தவச் சமயத்தில் உண்மையான பற்றும் ஆழ்ந்த விசுவாசமுமுடையவராகத் திகழ்ந்துள்ளார். வட்டுக்கோட்டைச் செமினரிக்கு வருமுன் தெல்லிப்பளை விடுதிப்பாடசாலையிற் கிறிஸ்தவத்தைக் கற்பித்து வந்தார். பல எதிரிடைகளின் மத்தியிலுங் கிறிஸ்தவச் சமயத்தில் நிலைத்திருந்தமையினால் மிஷனரிமார் இவரைப் பெரிதும் விரும்பினார்கள். இவருடைய மரணத்தையொட்டிப் பல இரங்கலுரைகள் பிரசுரமாகியுள்ளன.²⁹

ஹென்றி மார்ட்டின்

ஹென்றி மார்ட்டின் 1811ஆம் ஆண்டு சுண்டிக்குளியிலுள்ள ஒரு கத்தோலிக்கக் குடும்பத்திற் பிறந்தார். தமது தொடக்கநிலைப் படிப்பைச் சுண்டிக்குளியிலிருந்த கோவிற்பற்றுப் பாடசாலையில் முடித்துக்கொண்டு தெல்லிப்பளை ஆயத்தப் பாடசாலையிற் சேர்ந்துகொண்டார். 1826 ஆம் ஆண்டு செமினரியிற் சேர்ந்து கணிதம், பௌதிகம் ஆகிய பாடங்களைச் சிறப்புநிலையிலும் மரவேலை, சித்திரம், தையல், வர்ணப்பூச்சுவேலை ஆகியவற்றை ஒரு பக்கப்பொழுதுபோக்காகவுங் கற்றுத் தேர்ந்தார். 1832ஆம் ஆண்டு செமினரியிற் கணிதம், பௌதிகம் ஆகியவற்றின் போதனாசிரியராக நியமிக்கப்பட்டார். அமெரிக்க மிஷனரிமார் 1841ஆம் ஆண்டு “உதயதாரகை”ப் பத்திரிகையை ஆரம்பித்த பொழுது அதன் முதலாவது ஆங்கிலப் பத்திராதிபராக நியமிக்கப்பட்டார். இச்சமயத்திலேயே அமெரிக்க மிஷனரின் உத்தரவுபெற்ற புரட்டஸ்தாந்துக் கிறிஸ்தவமதப் பிரசங்கியாகவும் பொறுப்பேற்றார்.

கணிதம், பௌதிகம் ஆகியவற்றில் விவேகசீலராகத் திகழ்ந்த ஹென்றி மார்ட்டின், அக்காலத்துத் தமிழறிஞர்களைப்போலக் கவிதை இயற்றுவதிலும் வல்லவராகத் திகழ்ந்தார். சகுந்தலை விலாசத்தின் பாணியில் “எஸ்தர் விலாசம்” எனும் நாடகத்தமிழ் இலக்கியத்தினை உருவாக்கினார். அச்சுவாகனமேறாத இந்நூல் இப்பொழுது மறைந்துவிட்டது.³⁰ ஹென்றி மார்ட்டினுடைய முதலாவது மனைவி இறந்தபின், 1842 இல் மரியாபிள்ளை என்னும் கத்தோலிக்க மாதை விவாகம்புரிந்தார். 1843 இல் செமினரியைவிட்டு நீங்கினார். அதன்பின்னர் அவர் மனம் கத்தோலிக்கத் திருச்சபையின்பால் சிறிதுசிறிதாக ஈர்க்கப்பட்டது.

1859 ஆம் ஆண்டில் அச்சமயத்தில் மீண்டும் இணைந்து கொண்டார். புரட்டஸ்தாந்துச் சமயத்துக்கு எதிரான கண்டனப் பிரசுரங்களையும் வெளியிட்டார். 1848 இல் 'சிலுவையினடியில் மரியம்மையின் புலம்பல்' என்றவொரு மொழிபெயர்ப்பு நூலையும் எழுதினார்.³¹ இதனைப்பற்றி ஏழாம் இயலில் விரிவாக ஆராயப்படுகின்றது.

நெவின்ஸ் சிதம்பரப்பிள்ளை

இவர் 1820 ஆம் ஆண்டு சங்குவேலி என்ற கிராமத்திற் பிறந்தார். வட்டுக்கோட்டைச் செமினரியிலே 1832 ஆம் ஆண்டு மாணவராகச் சேர்ந்தார். 1838 ஆம் ஆண்டு அரங்கேறி மானிப்பாய் அமெரிக்க மிஷன் பாடசாலையில் ஆங்கில ஆசிரியராகப் பணியாற்றினார். 1846 ஆம் ஆண்டு செமினரியில் ஆசிரியராக நியமிக்கப்பட்டார். கணிதம், அளவையியல், தமிழிலக்கணம் என்பவற்றில் மிகுந்த பாண்டித்தியமுடையவராகக் காணப்பட்டார். 1855 ஆம் ஆண்டு செமினரி மூடப்பட்டபோது, தென்னிந்தியாவிற்குச் சென்றார். வின்ஸ்லோ தமது பாரிய தமிழ்-ஆங்கில அகராதியைத் தொகுத்தபொழுது அவருக்குத் துணை புரிந்தார்; பீற்றர் பேர்சிவலுக்குப் பைபிளை மொழிபெயர்ப்பதில் உதவியளித்தார். 1850 ஆம் ஆண்டு தமது முப்பதாவது வயதில் 'நியாயவிலக்கணம்' என்னும் நூலை எழுதினார். அதற்குப்பின்னர் 'இலக்கிய சங்கிரஹம்', 'தமிழ் வியாகரணம்' ஆகிய நூல்களையும் படைத்தளித்தார். குமாரசுவாமிப்பலவர் தாமெழுதிய தமிழ்ப்புலவர் சரித்திரத்தில் இவருடைய புலமையைப்பற்றிப் பின்வருமாறு குறிப்பிடுகின்றார்:

ஆங்கிலப்பாடையிலே தருக்கம், கணிதம் முதலிய பலவகைத் துறைகளிலுஞ்சென்று பாண்டித்தியம் பெற்றவர். தமிழ்ப்பாஷையிலும் இலக்கியம், இலக்கணம் முதலியன கற்றுப் பாண்டித்தியம்பெற்றவர். அரம்போலுங் கூரிய விவேகசீலர். இருமொழிகளிலும் அரிதுணர்சொற்கள் பல அறிந்தவர். ஆங்கில மொழிகளைத் தமிழிற் பெயர்க்குங்கால், அவற்றிற்குப் பொருளாலே நன்கியைந்த தமிழ்ச் சொற்களையும் வடசொற்களையுந் தெரிந்தெடுத்துச் சேர்த்து வாக்கியந்தொடுக்கும் வன்மையிற் சிறந்தவர்; ஆங்கிலமொழிகளுக்குச் சமமான பொருளுடைய தமிழ்மொழிகளை ஆராய்ந்தெடுத்துக் கற்பவர். நன்குணருமாறு, ஆங்கிலமுந் தமிழுமாக அகராதி ஒன்றுஞ் செய்தவர்.³²

நெவின்ஸ் சிதம்பரப்பிள்ளை 1860ஆம் ஆண்டு தொடக்கம் 1886ஆம் ஆண்டுவரை, யாழ்ப்பாணத்திலிருந்த வெஸ்லியன் மத்திய பாடசாலைக்கு அதிபராகவிருந்தார். பின்னர், யாழ்ப்பாணம் இரண்டாங் குறுக்குத்தெருவில் தமது சொந்தப் பாடசாலை யொன்றை ஆரம்பித்தார். 1889ஆம் ஆண்டு வண்ணார்பண்ணையிற் சுதேச நகர் உயர்தரப் பாடசாலையை (Native Town High School) ஆரம்பித்தார். இதுவே, பின்னர் யாழ்ப்பாணம் இந்துக் கல்லூரியாக வளர்ச்சியுற்றது.

வைமன் கதிரைவேற்பிள்ளை

1829ஆம் ஆண்டு உடுப்பிட்டிக் குமாரசாமி முதலியாருக்கு, இவர் மகனாகப் பிறந்தார். இவர் தமது தமிழ்ப்பயிற்சியைத் தமிழ்ப்புலவராக விளங்கிய தமது தந்தையாரிடத்திலிருந்து பெற்றிருத்தல்வேண்டும். இவர் 1841ஆம் ஆண்டு வட்டுக்கோட்டைச் செமினரியில் மாணவனாகச் சேர்ந்தார்.³³ 1846ஆம் ஆண்டு செமினரியின் சாதாரண பயிற்சியை முடித்தபின், 1847ஆம் ஆண்டு செமினரியின் சிறந்த மாணவர்களுக்காக நடத்தப்பட்ட சிறப்பு வகுப்பிலே சேர்ந்துகொண்டார். அப்பொழுது, அவர் கிறிஸ்தவச் சமயத்தைத் தழுவிக்கொண்டாரெனத் தெரிகின்றது. தமது திருமுழுக்குப் பெயராகத் தம் ஆசிரியர் வைமனின் பெயரைத் தெரிந்துகொண்டார். எச்.ஆர்.ஹொய்சிங்டன், சிவஞானபோதம், சிவப்பிரகாசம், தத்துவக்கட்டளை ஆகிய சைவசித்தாந்த நூல்களை ஆங்கிலத்திலே மொழிபெயர்ப்பதற்கு இவர் உதவிபுரிந்தார். இவர் 1848ஆம் ஆண்டு செமினரியின் போதனாசிரியராக நியமிக்கப்பட்டார். ஆனால் மூன்று வருடங்களின் பின்னர் யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து வெஸ்லியன் மத்திய பாடசாலையிற் கற்பிக்கச்சென்றார். 1853ஆம் ஆண்டு அவர் வெஸ்லியன் மத்திய பாடசாலையில் ஆசிரியராகவிருந்தபொழுதே 'Literary Mirror' என்றவொரு பத்திரிகையை ஆரம்பித்து நடத்தினார். பின்னர் இவ்வறிஞர் பருத்தித்துறையிலே Pleader ஆக விளங்கி 1856 இல் கொழும்புக்கு அப்புக்காத்து வேலைப் பயிற்சிக்குச் சென்றார். 1858ஆம் ஆண்டு முதல் அப்புக்காத்தாகப் பணியாற்றிப் பின்பு 1872ஆம் ஆண்டு தொடக்கம் 1898ஆம் ஆண்டுவரை ஊர்காவற்றுறை நீதிவானாகப் பணிபுரிந்தார். 1863ஆம் ஆண்டு அவர் 'Ceylon Patriot' என்றவொரு பத்திரிகையை ஆரம்பித்து நடத்தினார்.

1862ஆம் ஆண்டு கதிரவேற்பிள்ளை முப்பத்திரண்டு வயதாக விருக்கையில் 'தர்க்கசூடாமணி' என்னும் நூலை எழுதி வெளியிட்டார். ஆனால், அவருடைய நூலாக்க முயற்சிகளில் தலைசிறந்து விளங்குவது, அவர் தொகுத்த அகராதியேயாகும். இவர், தமிழ்ப் பதங்களுக்குத் தமிழிலேயே விளக்கங்கொடுக்கும் பேரகராதியை வெளியிட முயற்சிசெய்தார். தமது முயற்சியானது முடிவடையுமுன்னதாக அவர் மரணமானார். இவர் எழுதிய முதலாவது தொகுதி 1904ஆம் ஆண்டு வெளிவந்தது. இவர் இறுதிவரை ஒரு தாவரபோசினியாகவே வாழ்ந்தவர் என்றும், இவரின் பூதவுடல் அடக்கஞ் செய்யப்படாமல் தகனஞ் செய்யப்பட்டது என்றும் அறியக் கிடக்கின்றது.

டானியல் கரோல் விசுவநாதபிள்ளை

ஆறுமுகநாவலருக்கு நிகரான வாதத்திறமையும், மொழிப் புலமையும், சீரிய ஆளுமைச்சக்தியுங்கொண்ட விசுவநாதபிள்ளை அவர்கள், அமெரிக்கப் புரட்டஸ்தாந்துக் கிறிஸ்தவ மிஷனரிகளின் "ஏகோபித்த நம்பிக்கை நட்சத்திரமாக"த் திகழ்ந்தார். "வீசகணிதம்" என்னும் வீரியம்மிக்க தமிழ்க் கணித நூலினைப் படைத்தளித்த தன்மூலம், தமது வித்தகப் பேராற்றலைப் புறவுலகிற்கு வெளிப் படுத்தியவராகின்றார். தமிழிலே முதன்முதலிற்றோன்றிய மிகச்சிறப்புத் தகுதிகள் வாய்ந்த கணித நூலாக இது கருதப் படுவதிற் கருத்துவேறுபாடு எதுவும் இருக்கமுடியாது. நாவலரவர் களைவிட இரண்டு வயது கூடிய விசுவநாதபிள்ளையவர்கள் கிறிஸ்தவத்துருவமாகவும், நாவலர் சைவத்துருவமாகவும் நின்று, வாதப்பிரதிவாதங்களினாலும், வசனநடைவல்லாண்மையினாலும், ஒருவருக்கொருவர் சளைக்காத சமவல்லமைகளுடன் தத்தம் மதங்களை மெய்ப்பிக்கவும், நிலைநாட்டி வளர்க்கவும் முயற்சிசெய்தனர். 1832ஆம் ஆண்டில் பன்னிரண்டு வயதாகும் போது, வட்டுக்கோட்டைச் செமினரியில் மாணவனாகச் சேர்ந்த விசுவநாதபிள்ளையவர்கள் ஆறுவருடகாலச் செமினரிக் கல்விக்குப்பின் விசேட இறையியற் போதனா வகுப்பிற் சேர்ந்து கற்றுத்தேறினார். இவரின் மற்றுமொரு படைப்பான "சுப்பிரதீபம்", (சைவ தூஷணபரிகார நிராகரணம்) ஆறுமுகநாவலரின் கிறிஸ்தவ மதத்திற்கெதிரான "சைவதூஷணபரிகாரம்" எனுங் கண்டன இலக்கிய நூலிற்கு எதிர்மாறான கண்டனவிலக்கிய நூலாகும்.

விஞ்ஞானம், கணிதம், வானவியற்சாஸ்திரம் போன்றவற்றில் தெளிந்தாழ்ந்த புலமைநுணுக்கம் மிக்கவராகவும், மொழிபெயர்ப்புத்துறையில் வியக்கவைக்கும் வகையில் முழுமையான ஆற்றலுடையவராகவும் விளங்கிய இவர், நாவலருக்கு எதிராக வாதங்களையுங் கண்டனவிலக்கிய நூற்றாக்குதல்களையும் நிகழ்த்தினார். இறுதியில் தென்னிந்தியாவில் நடைபெற்ற வாதப்போரொன்றில் நாவலரிடந் தோற்றுப்போய்த் தம் நாக்கைப் பொன்னாசிகொண்டு சுட்டுக்கொண்டார். 1842ஆம் ஆண்டு தொடக்கம் செமினரி மூடப்படும்வரை கணிதம், தருக்கம் என்பவற்றைப் போதித்துவந்தார். ஆர்னல்ட் சதாசிவம்பிள்ளை 1857இல் உதயதாரகை ஆசிரிய பொறுப்பையேற்குமுன் இவர் ஒருவருட்காலம் அதன் ஆசிரியராகப் பணிபுரிந்தார்.³⁴ செமினரியிற் சி.வை.தாமோதரம்பிள்ளையின் ஆசிரியராகவிருந்தார். இருவரும் 1857 இல் சென்னைப் பல்கலைக்கழகத்தின் முதலாவது பட்டதாரிகள் என்ற புகழைப் பெற்றுக்கொண்டனர். 1880 ஆம் ஆண்டு விசுவநாதபிள்ளை மரணமானார்.

வட்டுக்கோட்டைச் செமினரியின் ஆசிரியர்கள் வரலாற்றினையும் மாணவர்களின் செயற்பாட்டினையும் நோக்கும்பொழுது சில உண்மைகள் தெளிவாகின்றன. அமெரிக்கப் பேராசிரியர்கள் ஆரம்பத்தில் உற்சாகமாகப் படிப்பித்தார்களெனினும் பிற்காலத்தில் ஆர்வமிழந்து காணப்பட்டனர். அவர்களைப் பொறுத்தளவில் செமினரி பிள்ளையார் பிடிக்கக் குரங்காய்முடிந்த கதையாயிற்று. சுதேசப் பேராசிரியர்களும் மாணவர்களுமே அதனை ஊக்கமாக வளர்த்துவந்தனர். செமினரியின் அமெரிக்கப் பேராசிரியர்களே அதனை மூடிவிடுவதற்குக் காரணமாயினர் என்பது கவனிக்கப்பட வேண்டியதாகும்.

செமினரியின் ஆரம்பகாலத்தில் ஏழைச்சிறுவர்களே கற்பதற்கு வந்தார்களெனினும் பிற்காலத்திற் சமூக அந்தஸ்தும், புலமைமரபுங்கொண்ட குடும்பங்களிலிருந்தும் பெருந்தொகையான மாணவர்கள் வரத்தலைப்பட்டனர். இவர்கள் செமினரியளித்த கல்வியை விரும்பினார்களேயொழிய மிஷனரிமாரின் மதத்தை விரும்பவில்லை. எனவே செமினரியின் நிருவாகமும் மாணவர்குழுவும் பிரியவேண்டிய சூழல் உருவாகியது. 1855இல் செமினரி மூடப்பட்ட பின்னர் சில ஆசிரியர்களும் கிறிஸ்தவ மதத்தை விட்டொழிந்தனர். இப்பண்பு தென்னாசியாவின் ஏனைய மிஷன் கலாசாலைகளிற் காணப்படாததொன்றாகும்.

வட்டுக்கோட்டைச் செமினரியின் மாணவர்கள்

யாழ்ப்பாணப் பிரதேசத்தின் மாணவர்களுடைய மதி நுட்பமும் ஆர்வமுஞ் செமினரியின் வளர்ச்சிக்கு ஏதுவாக இருந்த காரணங்களுள் ஒன்றாகும். 1816ஆம் ஆண்டு யாழ்ப்பாணத்திற் காலடியெடுத்துவைத்த அமெரிக்க மிஷனரிமார் முதன்முதலாக ஆரம்பத் தமிழ்ப் பள்ளிக்கூடங்களையே அமைத்து நிருவகித்து வந்தனர். இரண்டு பள்ளிக்கூடங்களுடன் ஆரம்பமாகிய அவர்களது ஆரம்பப் பாடசாலைத் திட்டம் 1824ஆம் ஆண்டு 90 பள்ளிக்கூடங்களைக் கொண்டதாக விரிவடைந்தது. அப்பள்ளிகளில் 2864ஆண்களும் 613 பெண்களுங் கல்வி கற்றுவந்தனர்.³⁵ இப்பள்ளிகளின் வளர்ச்சியினால் ஊக்கமடைந்த மிஷனரிமார் பூரணத்துவம்வாய்ந்த ஒரு கல்வித்திட்டத்தை வழங்க விரும்பினார்கள். இதற்கு முதற்படியாக விடுதிச்சாலைகளைக்கொண்ட இடைநிலைப் பள்ளிகளை நிறுவினார்கள். இந்தியாவில் இல்லாத பல்வேறு வாய்ப்புக்கள் யாழ்ப்பாணத்திலே இருந்தமையினாலே தான் விடுதிப்பாடசாலைகள் அமைப்பது சாத்தியமாயிற்று என்று மிஷனரிமார் குறிப்பிட்டுள்ளனர்.

வாழ்க்கைச்செலவு குறைந்து காணப்படுவது, இந்தியாவின் பல பாகங்களைவிடச் சாதிக்கட்டுப்பாடு தளர்ந்திருப்பதுபோன்ற உள்ளூர் நிலைவரங்களினால் அவர்கள் குறிப்பிடத்தக்களவு அஞ்ஞானச் சிறுவர்களையுஞ் சிறுமிகளையுந் தமது நேரடிக் கண்காணிப்பிற் கூட்டிச் சேர்த்துத் தமது குடும்பங்களுடன் இணைத்துக் கல்விபுகட்ட முடிந்தது.³⁶

நான்காம் இயலிற் குறிப்பிட்டுள்ளவாறு இவ்விடுதிப் பாடசாலை மாணவர்களின் செலவுக்குரிய பணத்தை அமெரிக்காவிலிருந்த தனவந்தர்களும், பரோபகாரிகளும் வழங்கினர். அமெரிக்கப் பரோபகாரிகள் விரும்பிய பெயர்களே இம்மாணவர்களுக்கு வழங்கப்பட்டன. ஆனால் அவர்கள் எல்லோருமே கிறிஸ்தவர்களானார்கள் என்பதற்குச் சான்றுகளில்லை. கிறிஸ்தவப் பெயர்களைத் தாங்கியவர்கள்கூடக் கிறிஸ்தவர்களாகாமல் இருந்திருக்கிறார்கள்.³⁷

இப்பள்ளிகளிற் சமுதாயத்தில் மிகவுந் தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் சேராவிடினும் பல்வேறு வருணத்தாரும் ஒருங்குகூடி வாழ்ந்தமை கவனிப்புக்குரியதொன்றாகும். யாழ்ப்பாணச் சமுதாய அமைப்பில் உயர்நிலையில் இருந்த வேளாளகுலத்தவர் பெருந்தொகையாக

இப்பள்ளிகளிற் சேர்ந்துகொண்டனர். 1823ஆம் ஆண்டில் விடுதிப்பாடசாலைகளிற் கற்ற மாணவர்களின் சாதிப்பிரிவுபற்றி மிஷனரி ஹெரல்ட் பத்திரிகை பின்வரும் குறிப்பினைப் பிரசுரித்துள்ளது:

இப்பாடசாலைகளிற் பண்டாரம், பிராமணர் என்னுஞ் சாதியார் சேர்ந்துகொள்ளவில்லையென்பது கவனிக்கப்பட வேண்டிய தொன்றாகும். இவ்விடுதிப்பாடசாலைகளினால் வரும் நற்பலன்களை மிஷனரிமார் பின்வருமாறு தொகுத்துக் கூறியுள்ளனர்:

- 1) அஞ்ஞானப் பெற்றோரின் பிள்ளைகளை விக்கிரக வழிபாட்டின் நேரடிப் பாதிப்பிலிருந்து விலக்கி நித்தியக் கிறிஸ்தவப் போதனையின்கீழ்க் கொண்டு வருகின்றன.
- 2) ஒழுங்கீனமுஞ் சோம்பலும் நிறைந்திருந்த படிப்புமுறையில் ஒழுக்கமுங் கிரமமும் வந்து சேர்கின்றன.
- 3) தாம் ஆரம்பித்த கல்வியில் முன்னேறத் தொடங்கிய வுடனேயே குறுக்கீடு செய்யப்பட்டுக் குழப்பப்படும் நிலைமாறித் தமக்கு வரையறுக்கப்பட்ட கல்வியின் முழுப்பயனைக் காணும்வரை அதனைத் தொடரத்தக்க பயிற்சித்திட்டத்தின்கீழ் அவர்களைக் கொண்டுவருகின்றன.
- 4) இம்மாணவர்கள் ஒவ்வொருவருந் தனித்தனியாகப் பிரமுகர்களினாலுங் கழகங்களினாலும் பெயர்கூட்டப் பெற்று ஆதரிக்கப்பட்டு வருகின்றமையினால் இத்தருமத்தில் திண்மையும் உறவுங் காணப்படுகின்றன.³⁸

விடுதிப்பாடசாலையில் ஒரு பிள்ளையைக் கற்பிப்பதற்கான செலவு, ஆரம்பப் பள்ளியில் 20 பிள்ளைகளுக்குக் கல்வி கற்பிப்பதற்குச் சமமான தொகையாக இருந்தபொழுதிலும், இத்திட்டத்தினாற் பெரும் பயனேற்படுமென மிஷனரிமார் நம்பினார்கள்.³⁹ 1823ஆம் ஆண்டு மார்ச்சு மாதம் 4ஆம் திகதி வெளியிடப்பட்ட தமது கல்லூரித் திட்டத்தில் இப்பாடசாலையில் 105 சிறுவர்களும் 28 சிறுமிகளும் கற்றுவந்ததாகக் குறிப்பிட்டுள்ளனர். இவர்களில் 20 பேர் ஆங்கிலத்தில் வாசிக்கக்கூடியவர்களாகவும் ஓரளவு பேசக்கூடியவர்களாகவும் இருக்கின்றனர் என்றும் எழுதியுள்ளனர். எனவே இம்மாணவர்களுக்கு உயர்கல்வி வழங்கப்படவேண்டுமென்றும் ஒவ்வொரு விடுதிப்பாடசாலையிலும் அவ்வாறு உயர்கல்வி வழங்குவது கடினமாகையால் மத்திய பாடசாலை அல்லது கல்லூரி அமைக்கப்பட வேண்டுமென்றும் மிஷனரிமார் தீர்மானித்தனர்.⁴⁰

போர்த்துக்கேய, ஒல்லாந்த வம்சாவளியினருஞ் சிங்களவரும்

இக்கல்லூரிக்கான திட்டத்தை வகுத்தபோது தமிழ் வாலிபர்களினதும் ஏனைய வாலிபர்களினதும் இலக்கியச் சமயப் போதனைக்கான ஒரு கல்லூரியென்றே வரையறைசெய்தனர். அவர்கள் பணியாற்றிய பணிக்களந் தமிழ்ப் பிரதேசமாக இருந்தாலும், அங்கு பெருந்தொகையான போர்த்துக்கேய, ஒல்லாந்து வம்சாவளியினரும் இருக்கக்கண்டனர். தென்னிந்தியாவிலுள்ள இலட்சக்கணக்கான தமிழ்மக்களும் அதனாற் பயனடைவரென்று கருதினர். மிஷனரிமாரின் நோக்குப் பரந்ததாக இருந்தது.

அவர்கள் இத்தீவிலுள்ள பெருந்தொகையான தமிழ்மக்களும் உபகண்டத்திலுள்ள இலட்சக்கணக்கானவர்களும் ஒரு கல்வி நிறுவனத்தின் உதவியை வேண்டிநிற்கின்றனர் என்றுங் கூறினர். ஏனெனில் அதன் வாய்ப்புக்களை உச்சிமேற்கொண்டு தமது நாட்டுமக்களின் நலனுக்குப்பயன்படுத்தவல்ல திறமைவாய்ந்த அநேக சுதேச வாலிபர்கள் இருக்கின்றனர். மேலும் அத்தகைய நிறுவனத்தினால் இலங்கையிலுள்ள பெருஞ் சமூகத்தினருக்குத் தலைசிறந்த நன்மைகளை அளிக்கவல்ல கௌரவமான போர்த்துக்கேய, ஒல்லாந்து வம்சாவளி இளைஞரும் இருக்கின்றனர்.⁴¹

தென்னிலங்கையிலே இக்காலகட்டத்தில் உயர்கல்வி நிறுவனங்கள் ஏதும் நிறுவப்படாதிருந்துஞ் சிங்கள வாலிபர்களைப்பற்றி அவர்கள் எதுவும் குறிப்பிடாதிருந்தமை கவனிப்புக்குரியதாகும். 1816ஆம் ஆண்டு கொழும்பை வந்தடைந்த மிஷனரிமார் சில மாதங்கள் கொழும்பிலே தங்கியிருந்து சிங்கள மாணவர்களுக்குங் கல்வி கற்பித்திருக்கின்றனர். 1816ஆம் ஆண்டு யூன்மாதம் 20ஆம் திகதி டானியல் பூவர், தமது தாயாருக்கு அனுப்பிய கடித மொன்றிற் பின்வருமாறு குறிப்பிட்டுள்ளார்:

நாம் வந்து சேர்ந்தபொழுது இங்குள்ள பருவப்பெயர்ச்சி மழை காரணமாக, ஐந்து, ஆறு மாதங்களுக்கு முன்னர் இவ்விடத்தினின்றும் நீங்கமுடியாதென்று எண்ணினோம். உடனே சுதேச ஆங்கிலப் பள்ளிகளை நிறுவவும் மொழிபெயர்ப்பாளர்கள் மூலஞ் சுதேசிகளுக்குப் பிரசங்கிக்கவும் உத்தரவை அரசிடம் விண்ணப்பித்துப் பெற்றுக்கொண்டோம். போதியளவு ஆர்வங்காணப்படின் பள்ளிகளை நிறுவுவோமென்றும் அவற்றினை ஆறு மாதங்கள் தொடர்ந்து நடத்துவோமென்றும் பிரேரணைகளை வெளியிட்டோம். ரி.ஜே.ருவிஸ்வெற்றன், வண.ஆமர்⁴² என்பவரின்

கீழ் பலவருட்காலம் ஆங்கிலமொழியைக் கற்றுவந்த பதினைந்தோ பதினாறோ மலபார், சிங்களமாணவர்களுக்கு நாம் கற்பிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டார். இந்த மாணவர்கள் குருத்துவப்பணியிற் சேரவிருப்பதனால் அவர்கட்கு நாம் இறையியற் கோட்பாடுகளைக் கற்பிக்க வேண்டுமென்று, ரூவிஸ்லெற்றன் விரும்பினார். (மிஷன்) சகோதரர்கள் அம்மாணவர்களின் பொறுப்பை ஏற்கும்படி என்னை நியமித்தனர். பொறுப்பும் மகிழ்வும் நிறைந்த இப்பணியிலேயே நான் இதுவரைகாலமும் ஈடுபட்டிருந்தேன்.⁴³

சிங்கள மாணவர்களின் தேவைகளை மிஷனரிமார் அறிந்திருந்தாலும் சில முக்கியமான காரணங்களினால் அவர்களைத் தமது திட்டத்திற் சேர்க்காதொழிந்தனர். தென்னிலங்கையிலிருந்து யாழ்ப்பாணம் வந்துசேர்வது அக்காலகட்டத்தில் மிகவுங் கடினமாக இருந்தது. மெக்ஸ் எழுதிய கடிதம் ஒன்றிலே தான் 1816ஆம் ஆண்டு செப்டம்பர் 24ஆம் திகதி மாலை தோணிமூலம் கொழும்பிலிருந்து புறப்பட்டு ஒக்டோபர் 1ஆம் திகதி முற்பகல் 11 மணிக்கும் 12 மணிக்குமிடையில் யாழ்ப்பாணம் வந்துசேர்ந்ததாகக் குறிப்பிட்டுள்ளார்.⁴⁴ இத்தகைய போக்குவரத்துப் பிரச்சினைகளினால் தென்னிலங்கை மாணவர்களைச் சேர்த்துக் கொள்ளத்தயங்கினர்.

மேலுந் தமிழ்ப் பிரதேசங்களைக் கிறிஸ்தவமயமாக்கும் நோக்கத்துடனேயே அவர்கள் அமெரிக்காவிலிருந்து புறப்பட்டனர்.⁴⁵ அமெரிக்க இலங்கை மிஷனின் முன்னோடியான நியூவெல் யாழ்ப்பாணமே அமெரிக்கன் மிஷனரிமாரின் சமயப் பிரசாரத்திற்கு ஏற்ற இடமென்று குறிப்பிட்டிருந்தார்.

இக்காலகட்டத்திற் “பரஸ்பர இணக்கம்” அல்லது கொமிற்றி (Comity) என்ற ஒப்பந்தத்தை மிஷனரிச் சங்கங்கள் செய்து கொள்ளாவிட்டாலுந் தமது பணிக்களங்களின் புவியியல் எல்லைகளைக் குறித்து அவர்களுக்குள்ளே விளக்கம் இருந்ததாகத் தெரிகிறது.⁴⁶ தென்னிலங்கையிற் பப்ரிஸ்டர், அங்கிலிக்கன், மெதடிஸ்த மிஷனரிமார் பணியாற்றுவதினால் தாம் அவ்விடங்களிற் கவனஞ்செலுத்துவது முறையன்று என்று அவர்கள் எண்ணியிருக்கலாம்.

தென்னிலங்கை மக்களைக் குறித்துத் தமது கல்லூரித் திட்டத்தில் ஒன்றுமே குறிப்பிடாத அமெரிக்க மிஷனரிமார் உபகண்டத்திலுள்ள இலட்சக்கணக்கான தமிழ் மக்களுக்கும்,

உயர்கல்வி நிறுவனத்தின் உதவி தேவைப்படுகின்றதென்று குறிப்பிட்டுள்ளனர். ஆரம்பத்திலிருந்தே வடவேங்கடத்தை எல்லையாகக்கொண்ட தமிழ் கூறும் நல்லுலகம் முழுவதும் அமெரிக்க மிஷனரிமாரின் கவனத்தை ஈர்த்தது என்பது மறக்க முடியாத உண்மையாகும். 1836ஆம் ஆண்டு ஆற்றல்மிக்க மிஷனரியான டானியல் பூவர் யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து மதுரைக்கும் மைரன் வின்ஸ்லோ, ஜோன் ஸ்கடர் ஆகியோர் யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து சென்னைக்கும் பணியாற்றச் சென்றனரென்பது குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

யாழ்ப்பாணத்திலிருந்த பெருந்தொகையான ஒல்லாந்துப் போர்த்துக்கேய வம்சாவளியினர் இக்கல்லூரியினாற் பயன்பெறுவர் என்று எண்ணியபொழுதிலும் அவர்கள் இந்தச் செமினரியிற் கற்றுப் பயனடைந்ததாகத் தெரியவில்லை. அவர்களைச் செமினரியிலே சேர்ப்பதற்குத் திரும்பத் திரும்ப முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டதாகத் தெரிகின்றது. 1833ஆம் ஆண்டு பெப்பிரவரி 22ஆம் திகதி நடைபெற்ற அமெரிக்க இலங்கை மிஷன் கூட்டமொன்றில் இத்தகைய மாணவர்களைச் சேர்த்துக் கொள்ளும்படி மகாதேசாதிபதி அனுப்பிய கடிதமொன்று பரிசீலனை செய்யப்பட்டது. ஆனால் அமெரிக்க மிஷனரிமார் யாழ்ப்பாணப் பட்டினத்தில் அப்பொழுதுதான் அவர்களுக்கென ஒரு பள்ளிக்கூடம் ஆரம்பிக்கப்பட்டமையினாலும் அமெரிக்க மிஷனரிமாரின் தொகை குறைந்திருந்தமையினாலும் அத்தகைய ஐரோப்பிய வம்சாவளியினருக்கு வகுப்பொன்றினை ஆரம்பிக்க முடியாதென்று எழுதினார்கள்.⁴⁷

1834ஆம் ஆண்டு செப்டம்பர் 18ஆம் திகதி நடைபெற்ற அமெரிக்க மிஷன் கூட்டத்தில் இப்பிரச்சினை மீண்டும் ஆராயப்பட்டதாகத் தெரிகின்றது.⁴⁸ 1844ஆம் ஆண்டிலும் இப்பிரச்சினை மீளாய்வுசெய்யப்பட்டு அதனைப்பற்றி அறிக்கை சமர்ப்பிக்குமாறு ஒரு குழு நியமிக்கப்பட்டது.⁴⁹ ஆனால் ஐரோப்பிய வம்சாவளியினர் செமினரியிலே எந்தக்கட்டத்திலாவது கல்வி கற்றமைக்குச் சான்றுகளில்லை. உபகண்டத்திலிருந்து பெருந்தொகையான மாணவர்கள் செமினரியிலே வந்து கல்வி கற்பார்கள் என்று எதிர்பார்த்தனர். ஆனால் அவர்கள் பெருந்தொகையினராக வந்து சேரவில்லை. 1834ஆம் ஆண்டுவரை தென்னிந்திய மாணவர்கள் விண்ணப்பிக்கவில்லையென்று தெரிகின்றது. 1834ஆம் ஆண்டு அமெரிக்க மிஷனரிமார் பின்வருமாறு தீர்மானம் மேற்கொண்டனர்:

பிறதேசங்களிலுள்ள மாணவர்கள் தமது விடுதிக்குப் பணம் கட்டுவார்களாயின் அனுமதிக்கப்படுவர். அயலிலுள்ள கண்டத்திலுள்ள மிஷனரிச் சகோதரர்களுக்கு இந்த அடிப்படையில் இளைஞர்கள் அவர்களுடைய பணிக்களங்களிலிருந்து சேர்த்துக் கொள்ளப்படுவார்கள் என்று சகோ.பூவர் எழுதவேண்டும்.⁵⁰

1836ஆம் ஆண்டில் டானியல் பூவர் மதுரைக்கு மிஷனரியாகச் சென்றபின்னரேயே தென்னிந்திய மாணவர்கள் செமினரியிற் கற்பதற்கு வந்துசேர்ந்தனர் என்று தெரிகின்றது.

செமினரியிற் சேருவதற்கு வேண்டிய தகைமைகள்

அமெரிக்க மிஷனரிமார் தமது கல்லூரித் திட்டத்தில் மாணவர்களின் வயது, கல்வித் தராதரம், சமூக அந்தஸ்துப்பற்றி விரிவாக எழுதியுள்ளனர்.

எந்தச் சாதியையாவது, பிரிவையாவது, தேசிய இனத்தையாவது சேர்ந்த சுதேச வாலிபர்கள் செமினரியளிக்கும் வாய்ப்புக்களுக்கு அனுமதிக்கப்படலாம். அவர்களிடம் பின்வரும் தகைமைகள் வேண்டப்பட்டன: புதிய ஏற்பாட்டைத் தமிழில் மொழிபெயர்க்கும் ஆற்றல்; நிகண்டு எனப்படும் தமிழ் அகராதி அறிவு; ஆங்கில இலக்கணத்தின் முக்கிய கோட்பாடுபற்றியும் கணிதத்தின் அடிப்படை விதிகள் பற்றியும் போதிய விளக்கம். அசாதாரண ஆற்றல்பெற்ற வாலிபர்கள் ஆங்கில அறிவு இன்றியே சேர்த்துக் கொள்ளப்படுவர். ஆனால் அவர்கள் செமினரியின் தமிழ்ப் பாடங்களைப் படிப்பார்கள். அப்படிப்பட்ட மாணவர்கள் கல்லூரியின் அடிப்படை விதிகளின்படி சேர்த்துக்கொள்ளப்பட மாட்டார்கள். ஒரு வகுப்பின் மாணவர்களாகவும் எண்ணப்பட மாட்டார்கள்.⁵¹

மிஷன் விடுதிப்பாடசாலைகளிலேயே ஆங்கிலத்தைக் கற்கும் வாய்ப்பிருந்தது. தமது விடுதிப்பாடசாலைகளிற் சேரவிரும்பாத மாணவர்களும் செமினரியிற் கற்கவிரும்புவார்கள்; அவர்களையும் தமது செல்வாக்கின்கீழ்க் கொண்டு வர எண்ணி மிஷனரிமார் இத்தகைய சரத்தைப் போட்டிருக்கலாம். ஆனால் தாய்மொழி மூலம் கற்ற மாணவர்களுக்குச் சம அந்தஸ்து வழங்க அவர்கள் தயாராக இருக்கவில்லையென்பது தெளிவு. மிஷனரிமார் செமினரியின் மாணவர்களுக்கு வகுத்துக்கொண்ட தகைமைகளில் பெண்களைப்பற்றி ஒன்றுமே குறிப்பிடவில்லை. அவர்கள்

நடத்திய விடுதிப் பாடசாலைகளிலே பெண்களும் சேர்ந்து படித்தார்கள். எனினும் செமினரியிலே அவர்களைச் சேர்க்கும் நோக்கம் மிஷனரிமாருக்கு இருக்கவில்லை. அவர்களுக்கென ஓர் உயர்நிலைப் பள்ளியை உருவாக்கும் நோக்கமும் அக்கால கட்டத்தில் மிஷனரிமாரின் உள்ளத்தில் தோன்றியிருந்தது. மிஷனரிமார் 1823ஆம் ஆண்டு யூன் 20 ஆம் திகதி எழுதிய கடிதமொன்றிற் பெண்களுக்குக் கல்வி கற்பித்தலிலேற்படும் சிக்கல்பற்றியும் பெண்கள் கல்வி வளர்ச்சிக்குத் தாம் ஆரம்பிக்க விருக்குந் திட்டம்பற்றியும் குறிப்பிட்டுள்ளனர்.

எமது தினவரவுப் பாடசாலைகள் அதிகரித்துள்ளன. நாம் கடைசியாக எழுதியதற்குப் பின்னர் மக்கள் கொண்டிருந்த காழ்ப்புணர்வுகள் பெருமளவு தணிந்துவிட்டனவாகையாற் பெண்களுக்கான தினவரவுப் பள்ளிகளையும் அமைத்துள்ளோம். அப்படி ஐந்து பள்ளிகள் நமது பராமரிப்பின்கீழ் உள்ளன. இவற்றைவிட எமது ஏனைய பாடசாலைகளிலும் பெண்கள் சேர்ந்துள்ளனர். இந்த நல்ல நோக்கை அடைவதில் நாம் மேற்கொண்ட நீண்டகாலப் பிரயாசங்கள் ஓரளவுக்காவது வெற்றியளிப்பதனைக் கண்டு நாம் இறைவனுக்கு நன்றிக்கடன் செலுத்தவேண்டியவர்களாகவுள்ளோம். வெகுவிரைவிற் பெண் கல்வி பொது வழக்காகிவிடுமென நம்புகின்றோம். அஞ்ஞானிகளிடையே பெண் கல்வியுடன் பின்னிப்பிணைந்துள்ள காழ்ப்புத் தகர்த்தெறியப்படுமாயின் அது இப்பகுதி மக்கள்மீது மனித குமாரன் ஆட்சிசெய்யுங்காலம் அதிக தூரத்தில் இல்லையென்ற நம்பிக்கையை மேலும் வளர்த்துவிடும்.

பெண்களுக்கான தினவரவுப் பள்ளிகளை நாம் அமைத்துக் கொள்ளமுடியுமானால் அவற்றிற்கு ஆண்பள்ளிகளை விடக் கூடுதலான செலவு ஏற்படும். பெண்கல்வியின் அவசியத்தை நாம் அவர்களுக்கு உணர்த்தும்வரை இந்நிலை நீடிக்குமென்றே எண்ணுகிறேன்.⁵²

அவர்கள் ஆரம்பித்த உடுவில் மகளிர் பாடசாலையின் பாடத் திட்டம் செமினரியின் பாடத்திட்டத்தைவிடத் தரத்திற் குறைந்திருந்தாலும் அது செமினரியின் பாடத்திட்டத்தையொட்டி வரையப் பட்டது என்பதனைத் தெளிவாகக் கண்டு கொள்ளலாம். செமினரியைப்போலவே உடுவிலிலும் தமிழ்ப் பயிற்சிநெறியும் ஆங்கிலப் பயிற்சிநெறியும் இரண்டு வெவ்வேறான நெறிகளாக வழங்கப் பட்டன.⁵³ 10.4.1851 அன்று வட்டுக்கோட்டையிற் கூடிய அமெரிக்க

மிஷன் செயற்குழு பின்வரும் பாடத்திட்டம் உடுவில் மகளிர் கல்லூரிக்கு ஏற்றதென அங்கீகரித்தது:

TAMIL COURSE

ENGLISH COURSE

6th Class:

பாலபோதம்

Bible-the Gospels, Writing on Ola, 3 Scripture Catechism.

English Alphabet, English Instructor No. 1 & 2 Pictorick Primer.

5th Class:

Genesis and Psalms
Reading Tamil Instructor 4 & 5.
Mrs. A.P.Geography.
பலவகைக் கல்வியும்
வேதப்பொழிப்பும்
Writing Slates & Olas.

Pictorial Reader No. 2 & 3
Reading Book
First Lessons, Part 1 & 2.

4th Class:

Reading: Indian Pilgrim
Pilgrims Progress
Wards Geography with Maps.
Study of the Bible
Arithmetic மனக்கணிதம்
Writing on paper from
Dictation.

Phrase Book, Diglot Psalms,
Webstor's Special Book.

3rd Class:

Reading Rise and Progress
Beschi's Ins.Catechism
Geography of India with Maps,
Tamil Elementary Arithmetic,
Rhenius' Tamil Grammar (Abrid),
Tamil Bible, Tamil Composition.

English, Ins., No. 3
Parley's General History
Chap. 7 & 12.
Writing English & Tamil.

2nd Class:

திருச்சதகம் Arnold's Poem,
Barth's Church History
Analysis of the Bible,
Rhenius's Grammar (Finish)
Negandu Iith Part, Tamil
Arithmetic Complete,
Tamil Composition.

Reading - Child's Book on
Soul, Gallantdit's Natural
Theology, Swift's Natural
Philosophy, Smith Grammar
(Begin) Writing:
Writing English & Tamil.

1st Class:

Rhenius's Divinity
Negundu Contd. Arithmetical
Exercises by the teacher.

Smith's Grammar (Contd.)
Analysis of the Bible by
Miss. Agnew, Parley's
History, writing composition
in English & Tamil.

செமினரியில் 12 வயதுக்கும் 25 வயதுக்கும் இடைப்பட்ட மாணவர்கள் சேர்த்துக்கொள்ளப்பட்டார்கள். ஆனால் உடுவிலிலோ 7 வயதுக்கும் 11 வயதுக்கும் இடைப்பட்ட பிள்ளைகளே சேர்த்துக்கொள்ளப்பட்டனர். உடுவிற் பாடசாலைப் படிப்பும் ஆறு வருடகாலம் நீடித்தது. முதல்வருடப் பயிற்சியை ஆறாம் வகுப்பென்றும், ஆறாம் வகுப்புப் பயிற்சியை முதல்வகுப்பென்றுங் குறிப்பிட்டனர்.

மிஷனரிமார் ஆங்கிலத்திலே குறிப்பிடத்தக்களவு பயிற்சியுந் தமிழறிவுங் கணிதத்துறையில் ஆற்றலுங் கொண்ட வாலிபர்களே செமினரியிற் சேர்த்துக்கொள்ளப்படுவரென எழுதினர். ஆங்கிலத் தகைமைபற்றி அவர்கள் "ஆங்கில இலக்கணத்தின் முக்கிய கோட்பாடுகள் பற்றிப் பரந்த அறிவு" (A good acquaintance with the leading principles of English Grammar) என்று குறிப்பிட்டமை கவனிக்கப்பட வேண்டியதாகும்.

இத்தகைய ஆற்றலைப் பெறுவதற்கு அதிகப் பொருட் செலவுங் காலமுந் தேவைப்படும். ஆனால் எத்தகைய பொருளியல் நிலையில் உள்ளவர்களும் அமெரிக்க மிஷனரிமாரால் யாழ்ப்பாணத்தில் அமைக்கப்பட்ட கல்வித்திட்டத்திற் சேர்ந்து பூரணத்து வமான கல்வியைப் பெற்றுக்கொள்ளலாமென்று அவர்கள் கருதினர்.

காலஞ் செல்லச் செல்ல மிஷனரிமார் செமினரியிற் சேர்ந்துகொள்வதற்கான ஆங்கிலத் தகைமைகளைக் குறைத்துத் தமிழ்நூற்பயிற்சியின் தகைமைகளை உயர்த்தினர். அவர்கள் எதிர்பார்த்தளவு ஆங்கிலப் பயிற்சியுடையவர்கள் செமினரியிலே சேர்ந்துகொள்வதற்கு விண்ணப்பிக்காமல் இருந்தமையால் இம்மாற்றம் ஏற்பட்டிருக்கலாம். 1839ஆம் ஆண்டு வெளியிடப்பட்ட செமினரியின் மூவாண்டு அறிக்கை, அனுமதிக்குப் பின்வருந் தகைமைகள் வேண்டப்படுகின்றன என்று குறிப்பிட்டது.

1. ஆங்கிலப் புதிய ஏற்பாட்டினை விளக்கமாக வாசிக்கும் ஆற்றல்.
2. முதற்பாடங்கள் என்ற புத்தகத்தில் நடத்தப்படும் பரீட்சையிற்சித்தி.
3. கரும்பலகையிலாவது ஆங்கிலத்தில் நல்லமுறையில் எழுதக்கூடிய ஆற்றல்.
4. பேனைத்தடியால் அழகாக எழுதக்கூடிய ஆற்றல்.
5. புதிய ஏற்பாட்டைத் தமிழிற் சிரமமின்றியும் விளக்கமாகவும் வாசிக்குந்திறன்.
6. பின்வரும் நூல்களிற் பயிற்சி: ஞானப்பால், ஞானதீபிகை, வேதப்பொழிப்பு அல்லது அதற்குச் சமனான ஒரு நூல்.
7. தமிழ்க் கணித வாய்ப்பாட்டிற் பயிற்சி அல்லது ஆங்கிலக் கணித வாய்ப்பாட்டின் அடிப்படை விதிகளிற் பயிற்சி.
8. பின்வரும் நூல்களில் அறிவுடைமை: ஔவையார் முதுமொழி, மூதுரை, உரிச்சொல் அல்லது அதற்குச் சமமானதொரு நூல், நிகண்டின் பதினோராவது பகுதி, இலக்கணச் சுருக்கம்.⁵⁴

இந்நூல்களில் ஞானப்பால், ஞானதீபிகை, வினாவிடை, வேதப்பொழிப்பு என்பன கிறிஸ்தவச் சித்தாந்த நூல்கள். உரிச்சொல் என்பது பதினேழாம் நூற்றாண்டில் எழுதப்பட்ட உரிச்சொல் நிகண்டாகும். நிகண்டு என அமெரிக்க மிஷனரிமார் எதனைக் குறிப்பிட்டனர் என்று கூறமுடியாதிருக்கின்றது. தாம் தொகுத்த "தமிழ் ஆசிரியர்களினதும் அவர்களின் நூல்களினதும் அட்டவணை"யில் "நிகண்டு" என்னும் நூல் வீரமடவேலன் என்பவரால் எழுதப்பட்டதென்றும் அதன் ஒரு பாகம் பேர் நிகண்டு, பாட்டு நிகண்டு என இருபகுதிகளையும், மறுபாகம் அகராதி, நிகண்டு என்ற பகுதியைக்கொண்டதாகவும் இருக்கின்ற தெனவும் மிஷனரிமார் எழுதியுள்ளனர்.⁵⁵

இலக்கணச்சுருக்கம் தென்னிந்தியாவிற் பணியாற்றிய இரேனியுஸ் என்னும் மிஷனரியால் எழுதப்பட்டது.⁵⁶ ஔவையார் முதுமொழி என்றும் மூதுரை என்றும் நூல்களைக் குறிப்பிட்டுள்ளனர். முதுமொழி என்பது நல்வழியாக இருத்தல் வேண்டும். அவர்கள் தொகுத்த தமிழ் நூற்பட்டியலில் முதுமொழி என்ற நூல்

குறிப்பிடப்படவில்லை. நல்வழி என்ற ஒரு நூலையே குறிப்பிட்டுள்ளனர். தனிச்செந்தமிழ்தனைக் கற்றவர்களைத் தமிழ்ப்பயிற்சிநெறியில் மட்டும் சேர்த்துக்கொள்ள அவர்கள் தயாராக இருந்தனரெனினும் அப்படிப்பட்ட மாணவர்கள் வந்துசேர்ந்ததாகத் தெரியவில்லை. 1828ஆம் ஆண்டில் பள்ளியாசிரியர்களை உருவாக்குவதற்காகச் செமினரியில் ஒரு தமிழ் வகுப்பை அமைக்கத் திட்டமிட்டனர்.

செமினரியில் இருந்து சில மாணவர்களையும் ஆயத்தப் பாடசாலையில் (தெல்லிப்பளை) இருந்து சில மாணவர்களையும் ஒவ்வொரு தானத்திலுமுள்ள சுதேச இலவசப் பாடசாலையிலிருந்து ஒரிரு மாணவர்களையுங் (வட்டுக்கோட்டைப் பாடசாலையில் மாணவர்கள் உள்ளனர்.) கூட்டிச்சேர்த்து அவர்களைப் பூமிசாஸ்திரம், கணிதம், இலக்கணம் ஆகிய துறைகளில் ஆசிரியர்களுக்குவதற்குத் தமிழில் அத்துறைகளிற் பயிற்சியளிக்கும் தமிழ் வகுப்பு ஒன்று செமினரியில் ஆரம்பிக்கப்படுவது உசிதமானது.⁵⁷

என்று அமெரிக்க இலங்கை மிஷன் செயற்குழு தீர்மானித்துக் கொண்டது. செமினரியின் ஆங்கிலத்தரந் தாழ்ந்துவிடக்கூடாது என்பதில் மிஷனரிமார் கருத்துடையவர்களாக இருந்தார்கள். ஆங்கில அறிவு உயர்ந்திருக்கவேண்டும் என்பதனைத் திரும்பத்திரும்ப வலியுறுத்தினார்கள்.⁵⁸ மிஷன்பணிக்குக் கல்வியில் உயர்ந்த தராதரமுடையவர்கள் இக்காலகட்டத்தில் தேவைப்பட்டனர். அரசாங்க உத்தியோகங்களுக்குச் செமினரிக் கல்வி வாய்ப்பளித்தது. மிஷனரிமார் கல்வியிற் சிறந்த மாணவர்களைப் பெற்றுக்கொள்வது சாத்தியமாயிற்று. 1840 இல் செமினரியிற் பயிற்சி முடித்தவர்களுக்கென மூன்று வருடகால உயர்கல்வித் திட்டம் ஒன்றினை உருவாக்கினார்கள். இத்திட்டத்திற் சேர்ந்த அனைவரும் ஆங்கில இலக்கியத்தையும் வேதாகமத்தையும் ஆழ்ந்து கற்றனர். இவர்களில் ஒரு பிரிவினருக்கு மருத்துவமும், மறுபிரிவினருக்குக் கிரேக்கம், இந்து வானசாஸ்திரம், சமஸ்கிருதம் என்பனவும் போதிக்கப்பட்டன. “சுப்பிரதீபம்” ஆசிரியர் கரோல் விசுவநாதபிள்ளை இப்பயிற்சி நெறியையே பெற்றார் என்பது குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.⁵⁹

1845 இல் மிஷனரிமார் செமினரி பயிற்சிநெறியைச் சாதாரணதுறை (Normal Department), கல்வித்துறை (Academical Department) என இரண்டாகப் பிரித்தனர். ஒவ்வொரு துறையிலும்

படிப்பு நான்கு வருடகாலம் நீடித்தது. சாதாரணதுறையின் நான்காண்டுப் பயிற்சித்திட்டம் பள்ளியாசிரியர்களுக்கென உருவாக்கப்பட்டது. அப்பயிற்சியை முடித்தவர்கள் பள்ளியாசிரியர்களாக வெளியேறினர். ஆனால், சாதாரணதுறையில் அதிக திறமைகாட்டியவர்கள் கல்வித்துறைக்கு அனுமதிக்கப்பட்டு அங்கு நான்கு வருடகாலப் பயிற்சி பெற்றனர். கல்வித்துறையில் விஞ்ஞானம், தமிழிலக்கியம், வேதாகமம் என்பவற்றில் உயர்ந்த பயிற்சியளிக்கப்பட்டது.

கல்விக் கட்டணம்

செமினரியிலே கற்பதற்கு மாணவர்களிடமிருந்து கட்டணத்தை அறவிடுவதற்கு மிஷனரிமார் விரும்பவில்லை. அமெரிக்கப் பரோபகாரிகளே செமினரிக் கல்விக்கான பணத்தை அனுப்பினார்கள். ஒரு மாணவனின் ஆறுவருடச் செலவுக்கென 120 டொலர் அனுப்பப்பட்டது. ஒரு வருடத்தின் செலவு 20 டொலர் எனக் கணக்கிடப்பட்டது.⁶⁰ 1840 ஆம் ஆண்டுவரை மாணவர்களுக்கு உடை, பாடப்புத்தகங்கள், விடுதி என்பன யாவும் இலவசமாக வழங்கப்பட்டன. படிப்பை முடித்துப்போகையில் அவனுடைய கணக்கில் வரவாகவும் 15 சிலிங் மீந்திருந்தது.⁶¹ ஆனால் 1840 ஆம் ஆண்டுக்குப் பின்னர் வசதியுள்ளவர்கள் தமது கட்டணத்தைத் தாமே செலுத்தவேண்டுமென்று அறிவிக்கப்பட்டது. அமெரிக்காவிலிருந்த மிஷன் தாய்ச்சங்கம், இலங்கையில் இருந்த மிஷனரிமார், கல்விக்குக் கூடுதலாகப் பணத்தைச் செலவுசெய்கிறார்கள் என்ற குற்றச்சாட்டை நீக்குமுகமாகவே இம்மாற்றம் கொண்டுவரப்பட்டது. விடுதிக்கு மாத்திரம் ஒரு மாணவன் 4 சிலிங் 6 பென்ஸ் மாதாந்தஞ் செலுத்த வேண்டியிருந்தது.⁶² இக்காலகட்டத்திற் செமினரி உதவியாசிரியர் ஒருவருக்கு மாதச் சம்பளமாகப் 13 சிலிங் மட்டுமே கொடுக்கப்பட்டதென்பது ஈண்டு கவனிக்கப்பட வேண்டியதொன்றாகும்.⁶³ சிலர் இந்தப் பணத்தைக் கொடுக்காமற் படிப்பை முடித்தபின் திருப்பிக் கொடுப்போமென்று நிருவாகத்துடன் ஒப்பந்தஞ்செய்து கற்றனர்.

மாணவர்களின் ஊர் விபரம்

இத்தகைய அமைப்பில் யார் செமினரியிற் கற்க வந்தார் களென்பது சிந்தனைக்குரிய விடயமாகும். முப்பத்திரண்டு வருடகாலம் இயங்கிய இச்செமினரியில் மொத்தமாக 670 மாணவர்கள் கல்வி கற்றார்கள் என்று கணக்கிடப்பட்டுள்ளது. இவர்களிற் பெரும் பாலானவர்கள் யாழ்ப்பாணத் தமிழர்களே யாவர். அமெரிக்க மிஷனரிமாரிடம் யாழ்ப்பாணத்தில் இருந்த போர்த்துக்கேய, ஒல்லாந்த வம்சாவளியினர் தனிப்பட்டமுறையிற் கல்வி கற்றார்களெனினுஞ் செமினரி மாணவர்களாகச் சேர்ந்து கொள்ளவில்லை⁶⁴ யாழ்ப்பாணத்திலிருந்தே மாணவர்கள் வந்தார்களெனினும் யாழ்ப்பாணக் குடாநாடு முழுவதிலிருந்தும் மாணவர்கள் வந்தார்களெனக் கூறமுடியாது. மாணவர்களிற் பெரும்பான்மையோர் அமெரிக்க மிஷனரிமார் விடுதிப் பாடசாலை நடத்திய இடங்களிலிருந்து அதாவது வட்டுக் கோட்டை, தெல்லிப்பளை, உடுவில், மானிப்பாய், பண்டத்தரிப்பு ஆகிய இடங்களிலிருந்து வந்தவர்களேயாவர். 1823ஆம் ஆண்டில் வட்டுக்கோட்டைச் செமினரி ஆரம்பிக்கப்பட்டபொழுது தெல்லிப்பளையிலிருந்த பாடசாலை தவிர்ந்த ஏனைய விடுதிப் பாடசாலைகள் மூடப்பட்டன. தெல்லிப்பளை விடுதிப்பாடசாலை வட்டுக்கோட்டைச் செமினரிக்கு மாணவர்களைத் தயார்செய்யும் ஆயத்தப் பாடசாலையாயிற்று. அமெரிக்க மிஷனரிமாரின் ஆரம்பகால நடவடிக்கைகள் இவ்வைந்து கிராமங்களிலுஞ் செறிந்து காணப்பட்டன. 1831ஆம் ஆண்டு அவர்கள் வெளியிட்ட யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டின் புறவரிப்படம் அவர்கள் செயற்பட்ட கிராமங்களை எடுத்துக்காட்டுகின்றது.⁶⁵

1839ஆம் ஆண்டு செமினரி மாணவர்களின் ஊர் விபரம்⁶⁶

ஊர்	மாணவர் தொகை
மானிப்பாய்	27
தெல்லிப்பளை	20
உடுவில்	9
வட்டுக்கோட்டை	26
பண்டத்தரிப்பு	6
கோப்பாய்	6

மல்லாகம்	7
வண்ணார்பண்ணை	8
புத்தூர்	5
சங்கானை	8
ஊர்காவற்றுறை	1
காரைதீவு	3
நல்லூர்	6
உடுப்பிட்டி	2
சுண்டிக்குளி	2
தென்னிந்தியா	3
கற்பிட்டி	1
யாழ்நகர்	3
அனலைதீவு	1
நாவற்குளி	1
மயிலிட்டி	4
மொத்தம்	149

காலஞ்செல்லச்செல்ல யாழ்ப்பாணத்தின் ஏனைய பகுதிகளிலிருந்தும் மாணவர் வரத்தலைப்பட்டனர். ஆனாற் செமினரியிற் பயின்ற மாணவர்கள் பெரும்பாலும் வலிகாமம் வடக்கு, வலிகாமம் மேற்கு, வலிகாமம் கிழக்குப் பகுதிகளிலிருந்தே வந்தவர்கள் என்பது மறைக்க முடியாத உண்மையாகும்.

1846ஆம் ஆண்டு செமினரி மாணவர்களின் ஊர் விபரம்⁶⁷

ஊர்	மாணவர் தொகை
தெல்லிப்பளை	12
மானிப்பாய்	15
உடுவில்	12
வட்டுக்கோட்டை	28
பண்டத்தரிப்பு	3
வண்ணார்பண்ணை	8
மல்லாகம்	8
தென்னிந்தியா	5

ஊர்காவற்றுறை	1
உடுப்பிட்டி	3
சுண்டிக்குளி	3
சங்கானை	5
சண்டிலிப்பாய்	2
சாவகச்சேரி	4
சுன்னாகம்	9
அளவெட்டி	3
கொழும்பு	3
வரணி	1
நல்லூர்	1
பருத்தித்துறை	1
பலாலி	1
மொத்தம்	128

1846ஆம் ஆண்டு உடுவில் மகளிர் பாடசாலைக்கு வந்த மாணவிகளின் ஊர் விபரங்களை இதனுடன் ஒப்புநோக்கின் அமெரிக்க மிஷனின் பணிக்களத்தைத் தெளிவாகக் கண்டு கொள்ளலாம்.

உடுவில் மாணவிகள் - 1846⁶⁸

ஊர்	மாணவிகளின் தொகை
உடுவில்	27
மானிப்பாய்	21
தெல்லிப்பளை	17
வட்டுக்கோட்டை	9
பண்டத்தரிப்பு	8
கோப்பாய்	1
மல்லாகம்	1
பருத்தித்துறை	1
நல்லூர்	2
சாவகச்சேரி	4
வரணி	2

உடுப்பிட்டி	3
சுண்டிக்குளி	1
சங்கானை	1
யாழ்நகர்	1
மொத்தம்	99

வடமராட்சி, தென்மராட்சிப் பகுதிகளிலிருந்து வெகுசில மாணவ மாணவிகளே உடுவில் மகளிர் பாடசாலையிலும் வட்டுக்கோட்டைச் செமினரியிலும் கற்றுள்ளனர். வடமராட்சியின் பெரும் பகுதியில் மெதடிஸ்தமிஷனே சமயப் பிரசார நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டிருந்தது. தென்மராட்சியில் 1833ஆம் ஆண்டிலேதான் அமெரிக்க மிஷனரிமார் சமயப் பிரசாரத்தை ஆரம்பித்தனர். டாக்டர் ஜோன் ஸ்கடர் என்பவரே அங்கு முதன்முதலாகப் பணியாற்றச்சென்ற மிஷனரியாவார்.

சாதிப் பிரிவுகள்

மிஷனரிமார், எத்தகைய சாதியினருஞ் செமினரியிற் சேர்ந்து கற்கலாம் என்று தமது கல்லூரித் திட்டத்தில் அறிவித்தனர். ("Youth of any caste sect or nation between the ages of twelve and twenty-five" என்பதே அவர்கள் வாசகமாகும்.⁶⁹) சகல சாதி மக்களும் செமினரியிற் சேர்ந்து கற்கவேண்டுமென்றுஞ் சாதி வேற்றுமை மறைவதற்குச் செமினரிக் கல்வி ஆக்கமளிக்க வேண்டுமென்றும் ஆசைப்பட்டனர். ஆனால் அத்தகைய உயர்ந்த இலட்சியத்தை அவர்களால் நிறைவேற்றமுடியவில்லை. யாழ்ப்பாணத்தின் சாதியுணர்விலிருந்து அவர்கள் முற்றாக விடுபடமுடியவில்லை. செமினரியின் முதலாவது அறிக்கையில் மாணவர்களைப்பற்றிப் பின்வருமாறு குறிக்கின்றனர்:

The first year, forty-eight Tamil lads of good caste and promise were admitted as members of the school having passed a satisfactory examination in English and Tamil.⁷⁰

மிஷனரிமார் சாதிவேற்றுமையைக் கடிந்தாலும் உயர்சாதியார் தமது கல்வித் திட்டத்திலே சேர்ந்துகொண்டதனைப்பற்றி மகிழ்ச்சியடைந்திருக்கிறார்களென்று தெரியவருகின்றது. ஆனால், செமினரியிலே சாதிவேற்றுமைகள் தலைதூக்கக்கூடாது என்பதில் அவர்கள் மிகுந்த கரிசனைகொண்டவர்களாக இருந்தார்கள்.

செமினரி ஆரம்பித்ததுடன் அவர்கள் முதல் வேலையாகச் சாதிப் பிரச்சினையை ஆராய்ந்தார்களென்றுஞ் செமினரியில் அதற்கு இடமளிக்கக்கூடாது என்பதில் திடமாக இருந்தார்களென்றுத் தெரிகின்றது.⁷¹ ஆனால் ஆரம்பத்தில் உள்ளூர் உணர்ச்சிகளுக்கு அவர்கள் மதிப்பளிக்காமற் செமினரியை நடத்துவது அசாத்தியமாக இருந்தது. மிஷன் வளவுக்குள் உணவருந்த விரும்பாத உயர்சாதிக்காரருக்கு மிஷன் வளவுக்கு வெளியே சமையலறையை ஏற்படுத்திக்கொள்ளவும், தமக்கென ஒரு கிணற்றைத் தூய்மைப்படுத்திச் சொந்தப் பாவிப்புக்கு வைத்துக்கொள்ளவும் அவர்கள் அனுமதியளிக்க வேண்டியதாயிற்று.⁷²

ஆரம்பத்திலிருந்து மிஷனரிமாரின் கல்வித்திட்டம் ஏற்கனவே கல்வித்துறையில் ஈடுபட்டிருந்த குடும்பங்களைக் கவர்ந்தது. பள்ளிகளிலே கற்கவந்த கிறிஸ்தவர்களும் அல்லாதோரும் பலம்வாய்ந்த கல்விப் பின்னணியைக் கொண்டவர்களாக விளங்கினர். அளவெட்டியைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்ட ஜெரேமையா எவாட்ஸ் கனகசபைப்பிள்ளை செமினரியிற் கற்றுப் பின்னர் செமினரியின் ஆசிரியரானவர். இவருடைய தாயாரும், உடுப்பிட்டியைச் சேர்ந்த இன்னொரு பெண்ணுமே அமெரிக்க மிஷனரிமார் யாழ்ப்பாணத்திற்கு வந்தகாலத்தில் எழுத வாசிக்கத் தெரிந்திருந்த பெண்களென மெக்ஸ் எழுதியுள்ளார். உடுப்பிட்டியிலிருந்துவந்த வைமன் கதிரவேற்பிள்ளையின் தகப்பனாகிய குமாரசுவாமி முதலியார் பெரும் புலவர். இந்திரகுமார நாடகம், அருளம்பலக்கோவை என்னும் நூல்களை எழுதியவர். வட்டுக்கோட்டைச் செமினரி தமிழறிஞர்களை உருவாக்கியது என்பதனைவிடத் தமிழறிஞர்கள் ஆங்கிலங்கற்கும் வேட்கையாற் செமினரியிற் கூடினர் என்று கொள்வது பொருத்தமானதாகும். மிஷனின் மாணவர்கள் பெரும்பாலும் வெள்ளாளர்ச்சாதியைச் சேர்ந்தவர்களாக இருந்தார்கள். 1825ஆம் ஆண்டு அமெரிக்க மிஷன் சபையிற் சேர்ந்தவர்களுடைய சாதி விபரம் இதனைக் காட்டுகின்றது.⁷³ செமினரியிற் கற்பதற்குவந்த மாணவர்கள் ஓரிருவரைத்தவிர எல்லோருமே வெள்ளாளராக இருந்தனரெனத் தெரிகின்றது. ஏனைய முயற்சிகளில் ஈடுபட்டிருந்தவர்களைச் செமினரியினாற் கவர்முடியாதுபோயிற்று. கல்விமூலஞ் சமயப் பிரசாரம் என்ற புரட்டஸ்தாந்து மிஷனரிக் கோட்பாட்டினால் அவர்களின் பணி, ஒரு வர்க்கத்தினருடன் அடங்கிவிட்டதென்பது மறுக்க முடியாத உண்மையாகும்.

விடுதிப் பாடசாலை	வெள்ளாளர்	கோவியர்	செட்டியர்	கரையார்	மடைப்பள்ளி	தெரியாதவர்	வண்ணார்
தெல்லிப்பளை ஆண் பெண்	28 4	2 .		1		1 4	
வட்டுக்கோட்டை ஆண் பெண்	18 1	2 1	3		1		
பண்டைத்தரிப்பு ஆண் பெண்	20 8			1	2	1	1
உடுவில் ஆண் பெண்	19 3	2 1	3 1		4 1		
மானிப்பாய் ஆண் பெண்	13 3		1		1 1	1	
மொத்தம் ஆண் பெண்	98 19	6 2	7 1	2 0	8 2	3 4	1 0

ஆதாரம் : M.H., May, 1824.

மாணவர்களின் சமயம்

அமெரிக்க மிஷனரிமாரின் மதமாற்றத் திட்டம் ஏனைய மிஷனர்களின் திட்டத்தினின்றும் வேறுபட்டதாகக் காணப்பட்டது. செமினரியிலும் விடுதிப்பாடசாலைகளிலுங் கட்டணஞ் செலுத்திப் படிக்க அனுமதிக்கப்படவில்லை. மாறாக மாணவர்கள் பரோபகாரிகளின் உதவிபெற்றுப் பரோபகாரிகளின் பெயர்களைச் சூடிப் படிப்பைத் தொடங்குவர். பின்னர் மாணவப் பருவத்திலேயோ படிப்பின் முடிவிலேயோ ஞானஸ்நானம் பெற்றுக் கிறிஸ்தவர்களாகினர்.

1839ஆம் ஆண்டு 129 மாணவர்கள் செமினரியிற் கற்றனர். இவர்களில் ஒருவரைத் தவிர எல்லோருமே கிறிஸ்தவப் பெயர்களைச் சூடியவர்களாகக் காணப்பட்டனர். அவர்களில் 46 பேர் மட்டுமே கிறிஸ்தவர்கள் என்று செமினரி அறிக்கை கூறுகின்றது.⁷⁴ 1846ஆம் ஆண்டுவரை செமினரியிற் கற்று அரங்கேறியவர்களுள் மூவர் மாத்திரமே தமது பெயர்களை மாற்றிக் கொள்ளாது கற்றிருக்கின்றனர் எனத் தெரிகின்றது.⁷⁵

நன்கொடைப் பணத்திற் கல்விபயின்றவர்களுக்கு அமெரிக்கப் பரோபகாரிகளின் பெயர்கள் சூட்டப்படும் வழக்கத்தை இலங்கையிலிருந்த மிஷனரிமார் விரும்பவில்லை. 1838ஆம் ஆண்டு மதுரை, சென்னை, யாழ்ப்பாணம் ஆகிய இடங்களைச் சேர்ந்த மிஷனரிமார் வட்டுக்கோட்டையிற் கூடியபோது அவர்கள் சுதேசப்பிள்ளைகளுக்கு ஆங்கிலப்பெயர் சூடும் வழக்கம் கைவிடப்பட வேண்டுமென்ற பிரேரணையை நிறைவேற்றினார்கள்.⁷⁶ ஆனால் அவர்கள் முடிவை அமெரிக்கத் தனவந்தவர்கள் ஆதரிக்கவில்லையென்று தெரிகிறது. 1853 இல் மாணவர்களுக்கு பெயர்சூட்டும் முறையிற் பின்வரும் விதியை ஏற்படுத்திக் கொண்டார்கள்: கிறிஸ்தவப் பெற்றோருக்குப் பிறந்த பிள்ளையாயின் முதலில் மாணவனின் ஞானஸ்நானப் பெயர், பின்னர் பரோபகாரியின் பெயர்; கடைசியில் தந்தையின் பெயர், (உதாரணத்திற்கு ஜெரமையா எவாட்ஸ் கனகசபைப்பிள்ளை என்ற பெயரை எடுத்துக்கொள்ளலாம். ஜெரமையா என்பது பிள்ளையின் ஞானஸ்நானப் பெயர், எவாட்ஸ் என்பது பரோபகாரியின் பெயர், கனகசபைப்பிள்ளை என்பது தந்தையின் பெயர்.) மாணவனின் பெற்றோர்கள் கிறிஸ்தவர்களாக இல்லாவிட்டால் அமெரிக்கப் பெயர்களே சூட்டப்படும்.⁷⁷

அமெரிக்க மிஷனரிமார், அனுமதிக்கொள்கையில் மாற்றத்தை ஏற்படுத்திக் கட்டணத்தை வருவித்தபோது செல்வம் படைத்த பலர் கிறிஸ்தவச் சமயத்தைத் தழுவாமலும், பரோபகாரிகளின் ஆதரவின்றியுஞ் செமினரியிற் சேர்ந்துகொள்ளத் தலைப்பட்டனர். 1855ஆம் ஆண்டு செமினரியிற் கற்ற 96 மாணவர்களில் 11 பேர் மட்டுமே கிறிஸ்தவர்களாக இருந்தனர்.⁷⁸ இக்காலகட்டத்தில் செமினரியிற் சேர்ந்த மாணவர்களுட் பலர் நிலச்சுவாந்தர்களின் பிள்ளைகளாகவும் அரசாங்க உத்தியோக மோகங் கொண்டவர்களாகவும் இருந்தனர். இவர்களுட் கிறிஸ்தவச் சமயத்தைத் தழுவியவர்களும் பின்னர் அதனைக் கைவிட்டுவிடும் நிலை தோன்றியது.

திருமணத்துடனேயே பலர் கிறிஸ்தவச் சமயத்தை விட்டொழிந்தனரென மிஷனரிமார் கூறினர். செமினரியிற் கற்று அரங்கேறியவர்கள் உடுவில் மகளிர் பாடசாலையில் கற்ற பெண்களை மணம்புரியவேண்டுமென்பது அமெரிக்க மிஷனரிமாரின் திட்டமாகவிருந்தது. ஆனால் உடுவில் மகளிர் பாடசாலை மாணவிகளின் அந்தஸ்துஞ் செல்வமுஞ் செமினரி மாணவர்களின் அந்தஸ்திற்குத் தாழ்ந்ததாகவிருந்தன. 1855ஆம் ஆண்டுவரை செமினரி மாணவர்கள் 92 பேர் கிறிஸ்தவச் சபையிலிருந்து நீக்கப்பட்டார்கள். இது செமினரியிலே கிறிஸ்தவர்களாகியோரின் தொகையிற் காற்பங்கிற்குக் கூடியதாகும். ஆனால் இதேகாலத்தில் உடுவில் மகளிர் பாடசாலையிற் கிறிஸ்தவ சமயத்தைத் தழுவிக்கொண்டவர்களில் 12 பேர் மட்டுமே கிறிஸ்தவச் சபையிலிருந்து நீக்கப்பெற்றார்கள். எனவே சமூக அந்தஸ்து, செல்வம் என்பன பெற்றிருந்த மாணவர்களில் வெகுசிலரே கிறிஸ்தவச் சமயத்தைத் தழுவினார்களென்றும் பின்னர் அவர்களும் அதனைக் கைவிட்டுவிட்டார்களென்றும் அறியக்கூடியதாகவுள்ளது.⁷⁹ 1855ஆம் ஆண்டு அன்டர்சன் விசாரணைக்குழுவினர் யாழ்ப்பாணத்துக்கு வந்தபோது செமினரியின் சமயநிலை அவர்களுக்கு ஏமாற்றத்தை அளிப்பதாகவிருந்தது. 1847ஆம் ஆண்டிற்குப் பின்னர் ஆறுமுகநாவலர் கிறிஸ்தவ எதிர்ப்புப் பிரசாரத்தின் தலைமையை ஏற்றுச் சைவர்களின் மத்தியில் விழிப்புணர்ச்சியை ஏற்படுத்தினார்.⁸⁰ சைவசமயத்தின் புத்துணர்வு செமினரியின் சுதேச ஆசிரியர்களையும் மாணவர்களையுங் கவர்ந்திருக்கலாம். அமெரிக்க மிஷனரிமார் ஆறுமுக

நாவலரின் இயக்கம் குறித்து அச்சங்கொண்டிருந்தனரென்பது அவர்கள் அக்காலகட்டத்தில் எழுதிய கடிதங்களிலிருந்து புலனாகின்றது.⁸¹

அன்டர்சன் விசாரணைக்குழுவினர் செமினரியின் சமயநிலையைக் காரணமாகக் கூறி அதனை மூடிவிடச் சிபாரிசு செய்தனர். இவர்கள் செமினரியின் பலனைப் பின்வருமாறு தொகுத்துரைத்தனர்:

1. 1823 ஆம் ஆண்டு தொடக்கம் 1855ஆம் ஆண்டுவரை செமினரியிற் கற்ற மாணவர்கள் தொகை 670.
2. அவர்களில் உயிரோடிருப்பவர்கள் 454.
3. அவர்களில் மிஷன்களில் பணியாற்றுபவர்கள் 112.
4. அமெரிக்க இலங்கை மிஷனிற் பணியாற்றுபவர்கள் 112.
5. இந்தியாவிலும் இலங்கையிலும் அரசசேவையிற் பணியாற்றுபவர்கள் 158.
6. தனியார்துறைகளிற் பணியாற்றுபவர்கள் 111.
7. தொழில் விபரம் அறியப்படாதவர்கள் 73.
8. திருச்சபை அங்கத்தவர்கள் 352.
9. திருச்சபையினின்று நீக்கப்பட்டவர்கள் 92.
10. இறந்துபோன திருச்சபை அங்கத்தவர்கள் 72.
11. இப்பொழுது புரட்டஸ்தாந்துத் திருச்சபைகளுடன் இருப்பவர்கள் 196.
12. இப்பொழுது அமெரிக்க மிஷன் சபையில் இருப்பவர்கள் 185.⁸²

செமினரியினாற் கல்வி புகட்டப்பட்டு அப்பொழுது வாழ்ந்து கொண்டிருந்த 454 பேரில் 135 பேர் மாத்திரமே தமது திருச்சபைகளுடன் தொடர்புகொண்டிருக்கின்றனரென்றும், அவர்களிலே 98 பேர் மிஷன்களில் வேலை பார்த்துக்கொண்டிருக்கின்றனரென்றும் எடுத்துக்கூறினர்.⁸³ கிறிஸ்தவச் சமயப் பிரசாரத்திற்குச் செமினரி உதவிபுரியவில்லையென்று அன்டர்சன் விசாரணைக்குழு முடிவுகட்டியது.

கல்வித்திறன்

சமயத்துறையிற் செமினரி மிஷனரிமாருக்கு ஏமாற்றமளித்த தென்பது உண்மையாகும். ஆனாற் கல்வித்துறையில் மாணவர்கள் ஏற்படுத்திய சாதனைகளைக் கண்டு செமினரி ஆசிரியர்கள் பெருமிதமடைந்தனர். கல்லூரித் திட்டத்திலே தமிழ்ச் சமுதாயத் தினை Untaught, Unread, Unthinking and Bookless Tamulian என்று குறிப்பிட்ட மிஷனரிமார் வெகு விரைவிலே தமது மதிப்பீட்டினை மாற்றிக்கொண்டனர். அறிவிற் சிறந்த மிஷனரியான மைரன் வின்ஸ்லோ 1832இல் செமினரி மாணவர்களைப் பற்றிப் பின்வருமாறு எழுதியுள்ளார்:

இத்திட்டத்தின் இதுவரைகால நடவடிக்கைகள் சுதேசிகளைக் கைதூக்கிவிட நாம் மேற்கொண்ட பணியைத் தளர்ச்சியடையச் செய்ய அவர்கள் மத்தியில் அறிவாற்றல் போதாமலில்லை என்பதற்கும், பாடத்திட்டத்தில் ஆங்கிலத்திற்கு முதன்மையளித்தது நல்ல முடிவேயென்பதற்குஞ் சான்றுபகருகின்றன.⁸⁴

சுதேச மாணவர்கள் செமினரி அளித்த போதனையை ஆர்வத்துடன் கேட்டனர். தமிழ்ப் பரீட்சைகளில் அவர்கள் காட்டிய திறமை சுதேச அறிஞர்களுக்கு ஆச்சரியத்தை ஏற்படுத்தியது.⁸⁵

மிஷனரிமார் தாம் நடத்திய பரீட்சைகளுடன் திருப்தியடையவில்லை. செமினரிக்கு விஜயஞ்செய்த பேரறிஞர்களைக் கொண்டும் மாணவர்களைப் பரீட்சித்து அவர்களின் மதிப்பீட்டையும் அறிந்துகொண்டனர். கல்கத்தாவின் அங்கிலிக்கன் பேராயர் றெஜினால்ட் ஹீபர் 1830ஆம் ஆண்டு செமினரிக்கு விஜயஞ்செய்தபொழுது ஒருநாள் முழுவதும் மாணவர்களுக்குப் பரீட்சைகள் நடத்தினார். பரீட்சைகளில் மாணவர்கள் காட்டிய திறமை தமக்குப் பேருவகை அளித்ததென இக்கவிஞர் குறிப்பிட்டுள்ளார்.⁸⁶ 1827ஆம் ஆண்டு செமினரியின் ஆங்கிலப் பரீட்சைகளின்போது பிரசன்னமாகவிருந்த நீதியரசர் ரிச்சாட் ஒட்லி மாணவர்களின் ஆற்றலைக்கண்டு பூரிப்படைந்தார்.⁸⁷ 1830ஆம் ஆண்டு செமினரிக்கு விஜயஞ்செய்த கோல்புறாக் விசாரணைக் குழுவினர் செமினரி மாணவர்களைப் பரீட்சித்துத் திருப்தியடைந்தனர்.⁸⁸

செமினரி இயங்கிய முப்பத்திரண்டு வருடகாலத்தில் இலங்கையின் மகாதேசாதிபதியுட்பட, மூத்த பணிப்பாளர் பலர் செமினரிக் கல்வியையும் மாணவர்களையும் பாராட்டியுள்ளனர்.

இலங்கை அரசின் பிரதான செயலாளராகவிருந்த எம்ர்சன் ரெனன், செமினரியைப்பற்றிக் கூறியவற்றை ஈண்டு குறிப்பிடுதல் பொருத்தமானதாகும்:

எமது முன்னிலையில் வரலாறு, இயற்கைத்தத்துவம், ஒளி, வானசாஸ்திரம், கணிதம் என்பனவற்றிற் பரீட்சை நடந்தது. மாணவர்கள் காட்டிய திறன் எம்மைப் பிரமிக்கவைத்தது. பாடத்திட்டத்தின் பரப்பிலும், பயிற்சி முறையின் திறத்திலும் வட்டுக்கோட்டையிலுள்ள கல்லூரி நிறுவனம் பல ஐரோப்பியப் பல்கலைக்கழகங்களுக்கு நிகரானது எனின் மிகையன்று.⁸⁹

அமெரிக்கன் மிஷனரிமார் பல்கலைக்கழகம் அமைப்பதற்கு பிரிட்டிஷ் அரசு அனுமதிக்கவில்லை. ஆனால் செமினரி மாணவர்கள் அறிவிலும் ஆற்றலிலும் பல்கலைக்கழகப் பட்ட தாரிகளின் நிலையை எய்தினர் என்பதனைச் சமகால ஆங்கிலேய அறிஞர்கள் ஏற்றுக்கொண்டனர். 1857 ஆம் ஆண்டு சென்னைப் பல்கலைக்கழகம் ஆரம்பிக்கப்பட்டபொழுது அதன் முதலாவது கலைமாணிப் பரீட்சைக்குத் தோற்றிச் சித்தியடைந்த இருவரும் செமினரியிற் பயிற்சி பெற்றவர்களேயாவர்.⁹⁰

VI

வட்டுக்கோட்டைச் செமினரியிலே தமிழ் நூல் வளர்ச்சி

தமிழ்ப் பிரதேசங்களிற் பணியாற்றவந்த அரச அதிகாரிகள், இராணுவத் தளபதிகள், மதகுருமார்கள் யாவரும் தமிழ் மொழியைக் கற்றுக்கொள்வதில் ஆர்வஞ்செலுத்தினர். 1812ஆம் ஆண்டிற் சென்னையில் நிறுவப்பட்ட ஃபோற் சென்ற் ஜோர்ஜ் கல்லூரி ஆங்கிலேயருக்குத் திராவிட மொழிகளைக் கற்பிப்பதற் காகவே நிறுவப்பட்டதென்பது முன்னர் சுட்டிக்காட்டப்பட்டது.¹

யாழ்ப்பாணத்திற் பணியாற்றவந்த அமெரிக்க மிஷனரி மாருந் தமிழ்மொழியைக் கற்றுக்கொள்வதில் மிகுந்த ஆர்வமுடையோராகக் காணப்பட்டனர். இதற்குச் சில சிறப்பான காரணங்கள் இருந்தன. இவை ஐந்தாம் இயலில் விரித்துரைக்கப்பட்டுள்ளன. கிறிஸ்தவத்தைச் சுதேசநிலைப்படுத்த வேண்டுமென்பதில் அமெரிக்க மிஷனரிமார் அதிக ஈடுபாடு கொண்டவர்களாகத் தெரிகிறது. தமிழ்ப் பிரதேசங்களைக் கிறிஸ்தவமயமாக்கும் எண்ணத்துடனேயே அவர்கள் யாழ்ப்பாணத்தைத் தமது பணிக்களமாகத் தேர்ந்தனர். அமெரிக்க மிஷனரிமார் யாவரும் பல்கலைக்கழகப் பின்னணியைக் கொண்டிருந்தமையாற் புதிய மொழியொன்றைக் கற்றுக்கொள்வதில் இயல்பாகவே அவர்களுக்கு ஆர்வமெழுந்தது என்பதனை அவர்கள் செயற்பாடுகள் உணர்த்தி நிற்கின்றன. இத்தகைய காரணிகளினால் அவர்களின் தமிழ்ப் பயிற்சியிலுந் தமிழ் நூலாக்கத்திலும் பலவிதச் சிறப்பம்சங்களைக் காணக்கூடியதாகவிருக்கின்றது.

கிறிஸ்தவ மதப்பிரசாரகர்கள் பதினாறாம் நூற்றாண்டிலேயே தமிழ்நாட்டிற்கு வந்துவிட்டனர். பதினாறாம் நூற்றாண்டிலிருந்து கிறிஸ்தவத்தமிழ் நூல்கள் மேனாட்டுப் பாதிரிமாரினால் எழுதப்பட்டுவந்தன. ஆனால் ஆரம்பகாலக் கிறிஸ்தவமதத் தொண்டர்கள் கிறிஸ்தவச் சமயத்தையும் மேனாட்டுக் கலாசாரத்

தையும் ஒன்றாகவே கண்டனர். இதனாலே அத்தொண்டர்கள் தமிழ்ச் சமுதாயத்தில் அப்பொழுதிருந்த புத்திஜீவிகளுடன் தொடர்புகொள்ள முடியவில்லை.² தத்துவபோதகசுவாமிகள், வீரமாமுனிவர் முதலியோர் இத்தகைய நிலையை மாற்றித் தமிழ்நாட்டின் தலைசிறந்த அறிஞர்களுடன் தொடர்புகொள்ள முயற்சித்தார்களெனினும் அம்முயற்சியில் அதிகம் வெற்றி பெறவில்லை என்பது வெளிப்படை.

அமெரிக்கன் மிஷனரிமாரின் சிறப்பம்சங்கள்

இலங்கையிலே பணியாற்றிய அமெரிக்க மிஷனரிமார் கல்வியைச் சமயப்பிரசாரத்தின் முக்கிய சாதனங்களில் ஒன்றாகக் கொண்டமையினால் யாழ்ப்பாணத்தின் புத்திஜீவிகளுடன் கலந்துறவாட வழிபிறந்தது. இதனாலே வட்டுக்கோட்டைச் செமினரி தமிழிலக்கிய வரலாற்றிலே குறிப்பிடத்தக்களவு தாக்கத்தையேற்படுத்த முடிந்தது. தமிழ்மொழியையுந், தமிழிலக்கியத்தையுங் கற்றுக் கொள்வதிற் தென்னிந்தியாவிற் பணியாற்றிய மதப்பிரசாரகர்களுக்குக் கிட்டாத பல வாய்ப்புக்கள் யாழ்ப்பாணத்திற் பணியாற்றிய அமெரிக்க மிஷனரிமாருக்குக்கிட்டின.

தென்னிந்தியாவில், யாழ்ப்பாணத்தைவிடச் சாதிக்கொடுமைகள் அதிகமாகவிருந்தன. அமெரிக்க மிஷனரிமார் யாழ்ப்பாணத்தின் சாதியமைப்புப்பற்றி 1854 இல் எழுதிய கட்டுரையொன்றிலே தென்னிந்தியச் சாதியமைப்பு யாழ்ப்பாணத்திற் பல திருத்தங்களைக்கொண்டு விளங்குகின்றதென்று குறிப்பிட்டுள்ளனர்³. 1823ஆம் ஆண்டில் அவர்கள் வெளியிட்ட கல்லூரித்திட்டத்திலும் யாழ்ப்பாணத்துச் சாதியமைப்பானது தென்னிந்தியச் சாதியமைப்பைவிட எவ்வளவோ நெகிழ்ச்சி யுடையதெனக் குறிப்பிட்டுள்ளனர்⁴. ஆரம்பத்தில் மேனிலைச் சாதிக்காரரும் புத்திஜீவிகளும் அமெரிக்க மிஷனரிமாருடன் தொடர்புகொள்ள விரும்பவில்லையெனினும் கல்வியாசையினால் அவர்களுஞ் சிறிது சிறிதாக மிஷனரிமாரை அணுகினர். சாதியமைப்பு நெகிழ்ச்சி யுடையதாகவிருந்தமையினால் மேனிலைச்சாதியாருடன் மிஷனரிமார் தொடர்புவைத்துக் கொள்ளவுங் கிறிஸ்தவத்தைத் தழுவிய மேனிலைச்சாதிக்காரர் தமது பந்துக்களுடன் உறவைப் பேணவும் வழியேற்பட்டது. இத்தகைய நிலை ஆறுமுகநாவலருக்கும் பெரும் வேதனையளித்ததாகத் தெரிகின்றது.

இந்தியாவிலே தாழ்ந்தசாதியாருள்ளும் ஒருவன் கிறிஸ்தவனாய் விடின், அவனுடைய மாதாப்பிதாச் சகோதரர் தாமும், அவனிடத் தாவது அவனோடு கூட இருந்தாவது அவன் காணவாவது போசனம் பண்ணுவதுமில்லை; அவர் அவனைத் தம் வீட்டிற் சேர்ப்பதுமில்லை. அவன் வீட்டுச் சுபாசுபக் கருமங்களுக்குத் தாம் போவதுமில்லை; அங்கே கிறிஸ்தவ சமயத்திற் பிரவேசித்தவன் பிராமணனேயாயினும் அவனிடத்தே விபூதிதரிக்கிற பறையனும் போசனம் பண்ணுகிறானில்லை. யாழ்ப்பாணத்திலே பிராமணர்களும், நியமாசாரமுடைய சைவர்களுமாகிய இவர்க ளொழிந்த மற்றைச் சாமானியச் சைவசமயிகள் பலருந் தங்களுக் குள்ளே கிறிஸ்தவச் சமயத்திற் பிரவேசித்தவர்களை விவாக சம்பந்தம், பந்திப்போசனம் முதலியவைகளிலே சேர்த்துக் கொள்கின்றார்கள். பிராமணருள்ளுஞ் சைவசமயக் குருக்கள் மாருள்ளுஞ் சிலர், கிறிஸ்தவச்சமயத்திற் பிரவேசித்தவர்கள் பொருட்டுச் சிவாகமக் கிரியைகளைச்செய்யவும், அவர்களைச் சைவசமயக் கோயிலுட் புகுவிக்கவும் உடன்படுகின்றார்கள். இவைகளெல்லாவற்றையும் இந்தியாவிலுள்ள சைவவைஷ்ணவர்கள் அறிந்து யாழ்ப்பாணத்தவர்களை மிக அவமதிக்கிறார்கள். ஐயையோ இவ்வவமதிப்பு மானிகளாலே எள்ளளவாயினும் சகிக்கற்பாலதன்று. சகிக்கற் பாலதன்று.⁵

அமெரிக்கப் பல்கலைக்கழகங்களிற் கற்றுத்தேறிய மிஷனரிமாரும் யாழ்ப்பாணத்து அறிஞர்பெருமக்களுஞ் சந்தித்துக்கொண்டமையி னாலே தென்னிந்தியாவிற் காணப்படாத ஒரு சிறந்த கல்விச்சூழல் யாழ்ப்பாணத்திலே தோன்றியது. தென்னிந்தியாவிலே தாழ்த்தப் பட்ட மக்களுடனேயே கிறிஸ்தவ மதப் பிரசாரகர்கள் தொடர்பு பூண்டிருந்தனர். கிறிஸ்தவந் தென்னிந்தியாவிலிருந்த ஒருசில மேனிலைச்சாதியாரையும் கவர்ந்தது. எச்.ஏ.கிருஷ்ணபிள்ளை யென்னும் வேளாளவகுப்பினரைக் கிறிஸ்துவின்பால் ஈர்த்த “அருளவதாரம்” என்னுந் துண்டுப்பிரசுரம் யாழ்ப்பாணத்திற் பணியாற்றிய பீட்டர் பேர்சிவல் என்னும் மெதடிஸ்த மிஷனரியினா லேயே எழுதப்பட்டது என்பது ஈண்டு குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.⁶

பல்கலைக்கழகப் பின்னணியைக் கொண்டிருந்த அமெரிக்க மிஷனரிமாரின் தமிழ்ப்பயிற்சியிலும் மேலைத்தேயப் பல்கலைக் கழக நெறிமுறை காணப்படுகின்றது. தமிழ்ச் சுவடிகளைச் சேர்த்தல், தமிழ்க்கழகம் அமைத்து ஆய்வுசெய்தல், நூல்நிலையம் அமைத்தல், ஏனைய மொழிகளுடன் ஒப்பீடு செய்தல், சொற் பிறப்பாய்வு செய்தல் என்பன தமிழ்ப்பயிற்சியிற் காணப்பட்டன.

தமிழ்ச் சுவடிகள் சேகரிப்பு

அமெரிக்க மிஷனரிமார் வந்தகாலத்தில் அச்சடிக்கப்பெற்ற தமிழ்நூல்களைப் பெறுவது அரிதாகவிருந்தது. அவர்கள் ஆரம்பத்திற் சேகரித்த தமிழ்நூல்கள் யாவும், ஏட்டுச்சுவடிகளாகவே இருந்தன. இம்மிஷனரிமாருந் தமது மதப்பிரசாரத்தைத் தொடங்கியபோது, ஏட்டுச்சுவடிகளிலேயே கிறிஸ்தவப் போதனைகளை எழுதி மக்களுக்கு வழங்கினார்கள்.⁷

நல்லூரிலே பணியாற்றிய சி.எம்.எஸ்.மிஷனரியான ஜோசப் நைற், ஒரு சிறந்த தமிழ்ச் சுவடிச்சாலையை உருவாக்கியிருந்தார். அவர் 1838ஆம் ஆண்டு விடுமுறையைக் கழிப்பதற்காக இங்கிலாந்து சென்றிருந்தார். 1840ஆம் ஆண்டு இங்கிலாந்திலிருந்து திரும்புகையில் மரணமானார். அவருடைய சுவடிச்சாலை முழுவதனையும் அமெரிக்க மிஷனரிமார் வாங்கிக் கொண்டன ரெனத் தெரிகின்றது. லீவை ஸ்போல்டிங் எனும் அமெரிக்க மிஷனரியே, இச்சுவடிச்சாலையின் பொறுப்பையேற்றாரெனத் தெரிகின்றது.⁸

வட்டுக்கோட்டைச் செமினரியின் நூல்நிலையத்திலே, தமிழ்ச் சுவடிகளைச் சேர்த்துவைப்பதில் அவர்கள் ஆர்வத்தோடு உழைத்தார்கள். ஆரம்பத்திலே அவர்களுக்கு இவ்விஷயத்தில் அதிக சோர்வேற்பட்டாலும் அயராதுழைத்தனர். 1830ஆம் ஆண்டு வெளியிடப்பட்ட செமினரி அறிக்கையிலே தமது முயற்சிகளைப் பற்றிப் பின்வருமாறு குறிப்பிட்டுள்ளனர்:

சுதேச நூல்களைப் பொறுத்தவரையிலுங் கீழைத்தேய இலக்கியங்களைப்பற்றிய ஏனைய நூல்களைப் பொறுத்தவரையிலும், நிலைமை திருப்திகரமாகவில்லையெனினுஞ் சுதேச நூல்களைத் திரட்டுவதிற் சிறிதளவு முன்னேற்றமடைந்துள்ளோம். இவற்றைக் குறித்த நூல்கள் எவையெனினும் மிகுந்த நன்றியுணர்வுடன் ஏற்றுக்கொள்ளப்படும்.⁹

1831ஆம் ஆண்டிலே, பின்வரும் ஏட்டுச்சுவடிகள் வட்டுக்கோட்டைச் செமினரியின் நூல்நிலையத்திலிருந்ததாகக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது:

நன்னூல் விருத்தியுரை, நல்வழி, மூதுரை, திருக்குறள், கந்த புராணத்தின் சில பகுதிகள், எண்ணல்.¹⁰

இந்நூல்களைத் தேடுவதனைப் போலவே, பாதுகாப்பதுங் கடினமாகவிருந்தது. பி.சி.மெக்ஸ் என்னும் மிஷனரி யாழ்ப்பாணத்தில் நூல்களைப் பேணுவதற்கு மிகுந்த பிரயாசையுங் கவனமுந் தேவைப்படுகின்றனவென்றும் யாழ்ப்பாணத்தின் சுவாத்தியமும், இங்கு காணப்படும் பல்வேறு பூச்சிகளும் நூல்களின் அழிவுக்குக் காரணமாக இருக்கின்றனவென்றுந் தமது கடிதமொன்றிற் குறிப்பிட்டுள்ளார்.¹¹

1852ஆம் ஆண்டளவில், அமெரிக்க மிஷனரிமார் தமது நூல்நிலையத்தில் 136 தமிழ்நூல்களின் சுவடிகளைச் சேர்த்து வைத்திருந்தனரென்று கொள்வதற்கிடமுண்டு. அப்பொழுது, லீவை ஸ்போல்டிங் அவர்கள் எழுதி வெளியிட்ட தமிழ் நூலாசிரியர்களினதும், அவர்களது ஆக்கங்களினதும் அட்டவணை என்ற நூலிலே, 136 தமிழ் நூல்களின் பெயர்களைக் குறிப்பிட்டிருக்கின்றார். இந்நூல்கள் யாவற்றையும் அவர் படித்துப்பார்த்திருக்கின்றாரென்பது அவரது நூலிலிருந்து தெரிகின்றது¹².

அச்சுப் புத்தகங்கள்

தென்னிந்தியாவிலிருந்து அச்சடிக்கப்பெற்ற நூல்களையும் மிஷனரிமார் பெற்றுப் படித்தார்களென்று தெரிகின்றது. 1818ஆம் ஆண்டு “மிஷனரி ஹெரால்ட்” பத்திரிகையிற் பிரசுரமான கடிதமொன்று பின்வருமாறு கூறுகின்றது:

நாம் நீண்டகாலமாக எதிர்பார்த்த தமிழ் நூல்கள் சென்னை யிலிருந்து வந்துவிட்டன. வேப்பேரியைச் சேர்ந்த வண.பியாசோல்ட் என்பவரிடமிருந்து அவற்றை வாங்கினோம். அவர் ஒருவரே, அவற்றினை விற்பதற்கு வைத்திருந்தார். நான்கு மெல்லிய Quarts அளவிலான புத்தகங்கட்கு 52 டொலர்கள் கொடுக்க வேண்டியிருந்தது.¹³

1817 ஆம் ஆண்டில் யாழ்ப்பாணப் பட்டினத்தில் ஒரு விசாலமான வீட்டிற்கு மிஷனரிமார் மாதவாடகையாக 12 டொலர்களையே கொடுக்கவேண்டியிருந்ததென்பது கவனிப்புக்குரியதாகும்.¹⁴

1817ஆம் ஆண்டில் மிஷனரிமார் இந்தியாவிலிருந்து பெற்றுக்கொண்ட நூல்கள் எவையென இப்பொழுது கூறமுடியா திருக்கின்றது. இவை கிறிஸ்தவமதப்பிரசாரக்கர்களினாற் பதினேழாம், பதினெட்டாம் நூற்றாண்டுகளில் அச்சடிக்கப்பெற்ற நூல்களாக இருத்தல் வேண்டும். மயிலை சீனி வேங்கடசாமி

அவர்கள் 1835ஆம் ஆண்டிற்குப் பிறகுதான் “நம்மவர்கள்” அச்சியந்திரங்களை அமைத்து எழுதா எழுத்தினால் அச்சுப் புத்தகங்களை அச்சிடத்தொடங்கினார்களென்று குறிப்பிடுகின்றார்¹⁵.

மிஷனரிமாரின் தமிழ்க் கழகம்

மிஷனரிமார் தமது அறிவை வளர்த்துக்கொள்ள, 1821ஆம் ஆண்டிலே ஒரு தமிழ்க் கழகத்தை அமைத்திருந்தனர். இதிலே, யாழ்ப்பாண மாவட்டத்திலேயிருந்த ஏனைய புரட்டஸ்தாந்து மதப்பிரசாரர்களும் அங்கத்துவம் வகித்தனரெனத்தெரிகின்றது. இங்கு ஒரு நூல்நிலையமுமிருந்தது. மாதமொருமுறை நடைபெற்ற இக்கழகத்தின் கூட்டத்தில், மிஷனரிமார் தமிழ்ச்சரிப்பையும், மரபுச் சொற்றொடர்களையுங் கற்றறிந்தனர். ஒருவருடைய தவறுதல்களை மற்றவர்கள் சுட்டிக்காட்டவும், ஒரேமாதிரியான எழுத்துக்கூட்டலை உருவாக்கிக்கொள்ளவும், இக்கழகம் பயன்பட்டது¹⁶.

தமிழாராய்ச்சிக்கு உதவி

அமெரிக்கன் மிஷன் செயற்குழு தமிழாராய்ச்சிக்கும் நூல்நிலைய வளர்ச்சிக்கும் ஆதரவளிப்பதனைத் தனது மிகமுக்கியமான கொள்கைகளில் ஒன்றாகக் கொண்டிருந்தது.

1840ஆம் ஆண்டு செமினரியின் அதிபரான ஹொய்சிங்டன் தமிழிலக்கியத்தையும் விஞ்ஞானத்தையும் பற்றிய தகவல்களைச் சேகரிப்பதற்கு, மேற்கொண்டு செலவுசெய்யலாமென்று மிஷன் உறுதியளித்தது¹⁷.

1841ஆம் ஆண்டில் செமினரியின் சுதேச ஆசிரியரான வைஸ்போன் வோல்க் (Wiseborn Volk) என்பவருடைய நூல்கள் சில குறும்புக்காரர்களினாலே கிணற்றில் வீசப்பட்டன. அவற்றினைத் திருத்திச் செப்பனிடுஞ் செலவையுந் தாமே பொறுப்பேற்பதாக மிஷன் செயற்குழு தீர்மானித்தது.¹⁸

சுதேச நூல்களைப்பற்றிய, மிஷனரிமாரின் கணிப்பு

அமெரிக்க மிஷனரிமார், ஒரு நூற்றாண்டுகாலமாகத் தமிழ்மொழியைக் கற்றிருக்கின்றனர். தமிழ்மொழியைப் பற்றிய அவர்களுடைய

கணிப்பு, அவர்கள் பெற்ற வாய்ப்புக்களுக் கேற்றவாறு வெவ்வேறு காலத்தில் வெவ்வேறுமாதிரியாக விருந்ததெனத் தெரிகின்றது. தமிழ்மக்கள் நூல்களே இல்லாதவர்களென்று, ஆரம்பகால மிஷனரிமார் கருதினார்கள். இன்னொரு காலகட்டத்திலே தமிழ்மொழி முழுவதும் பொய்மதத்தில் அமிழ்ந்து கிடக்கிறதென்று எழுதினார்கள். அம்மொழியைக் கொண்டு, உயர்சிந்தனைகளைப் போதிப்பது அரிதென்றுங் குறிப்பிட்டுள்ளனர்.

நேர்ப்பொருளாகவோ, வேறேதாவது தொடர்பினாலோ, அஞ்ஞானத்தைப் போதிக்காத தமிழ்ப் பதத்தைக் காண்பதரிது. இம்மொழி, முழுவதுமாகப் போலி மார்க்கத்தில் மூழ்கிக் கிடக்கின்றது. சரியான சிந்தனைகளையும் உணர்வுகளையும் வழங்குஞ் சாதனமாக அதனைப் பயன்படுத்துவது இயலாததாகும்.¹⁹

“தமிழ்மக்கள் நூல்களற்றவர்கள், சிந்திக்காதவர்கள், படிப்பறிவற்றவர்கள், வாசிக்கும் பழக்கமற்றவர்கள்” என்று குறிப்பிட்ட பிரகடனத்திலேயே (கல்லூரித் திட்டம் 1823),

தமிழ்மொழி, சமஸ்கிருதம், எபிரேயம், கிரேக்கம் போன்ற ஒரு மூலமொழி. எனவே அது விருத்திசெய்யப்படுவதற்கு எல்லாவிதத் தகுதிகளையும் உடையதாகும். அதனுடைய உயர்ந்தோர் வழக்கும் எளிதிற் கற்றுக்கொள்ள முடியாததொன்று. கல்லூரி வழங்கக்கூடிய சகல வாய்ப்புக்களையுங்கொண்டே அதனைக் கற்றுக்கொள்ள முடியும்

என்று குறிப்பிட்டுள்ளனர். ஹொய்சிங்டன் 1852 இல் அமெரிக்கன் ஒரியண்டல் சொசைட்டிக்கு ஆற்றிய உரையிலே, “செந்தமிழைப் போலத் திணிவும் வளமும் நெகிழ்ச்சியும் இனிமையுமுடைய மொழி உலகில் இல்லை”²⁰ என்றார். இலங்கையிலே 1820 தொடக்கம் 1836 வரை பணியாற்றிய மைரன் வின்சிலோ தாம் தொகுத்த, தமிழ்-ஆங்கில அகராதியின் முன்னுரையிலே தமிழ்மொழியின் சிறப்பைப்பற்றிப் பின்வருமாறு குறிப்பிட்டுள்ளார்:

தமிழ் அதன் செய்யுள்வடிவத்திற் கிரேக்கத்தைவிடப் பண்பட்டதும் நுண்ணியதுமாக இருக்கின்றதெனின் மிகையாகாது. அதன் இருகிளை மொழிகளும் வேறு மொழிகளிலிருந்து பெற்றுக்கொண்ட செல்வங்களும் இணைந்ததனால் இலத்தீன் மொழியைவிடச் சொல்வளம்மிக்கதாக விருக்கின்றது. ஆற்றலிலும் முழுமையிலும்

மற்றெல்லா வாழும் மொழிகளிலும் பார்க்க, ஆங்கிலத்தையும் செருமானியத்தையும் ஒத்திருக்கின்றது.²¹

தமிழ்மொழியைப்பற்றிக் காலக்கிரமத்தில், அமெரிக்க மிஷனரிமார் நன்கறிந்து கொண்டார்கள். தமிழ்மொழியின் இயல்புபற்றி ஆரம்பத்திலே அவர்கள் கொண்டிருந்த எண்ணம் பின்னர் முற்றாக மாற்றமடைந்தது. ஆனால், மக்களிடையே வழங்கிவந்த தமிழிலக்கியங்களைப்பற்றி அவர்கள் சில முக்கியமான கருத்துக்களைக் கூறியிருக்கின்றனர். இந்த இலக்கியங்களைப் பற்றிய அவர்களுடைய கருத்துக்கள் பல மாற்றமடையாமல் இருந்தன என்பதைக் கண்டுகொள்ளலாம். தமிழிலக்கியம் மதச்சார்பு நிறைந்தது, தமது மூதாதையரின் நூல்களையே தமிழ்மக்கள் போற்றிவருகின்றனர், தமிழில் உரைநடை சிறிதளவேனும் வளர்ச்சியடையவில்லை என்பன அவர்கள் தமிழ் நூன்மரபைப் பற்றிக் கூறிய முக்கியமான கருத்துக்களாகும்.

அமெரிக்கன் மிஷனரிமார் பகுத்தறிவுவாதம், கட்டுமீறிய கற்பனைவாதம், நூற்பண்பாடு விஞ்ஞானவாதம் என்பன பூரணப்பொலிவுடன் காணப்பட்ட ஒரு சமுதாயச் சூழலிலிருந்து வந்தவர்களாகையால், தமிழிலக்கியத்திற் காணப்பட்ட குறைபாடுகளை நன்கு அவதானிக்கமுடிந்தது. பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில் மேனாடுகளிலே காணப்பட்ட இலக்கியப் பண்புபற்றிப் பேராசிரியர் லற்றுறே (Latourette) பின்வருமாறு கூறுகின்றார்:

பதினெட்டாம் நூற்றாண்டில் வலிமைபெற்று விளங்கிய பகுத்தறிவுவாதம், தொடர்ந்து வளர்ச்சியுற்று, விஞ்ஞானவாதத்துடன் நட்புறவுபூண்டு கொண்டது. பதினெட்டாம் நூற்றாண்டில் முகிழ்த்த கட்டுமீறிய கற்பனைவாதந் தொடர்ந்து செயற்பட்டது. அதிலே காணப்பட்ட பல தன்மைகள் பகுத்தறிவுவாதத்தினை எதிர்ப்பதாகவிருந்தன. சீரான வாழ்க்கையிலிருந்து உயர்ந்த வாழ்க்கைக்குச் செல்லுதல், என்னும் பரிணாமவளர்ச்சிக் கோட்பாடும் மனிதசமுதாயம் எப்பொழுதும் நாகரிகத்தின் உயர்கட்டங்களையும் நல்வாழ்வையும் நோக்கிச் செல்லுமென அக்கோட்பாட்டுடன் இணைந்துவந்த நம்பிக்கையும், மேனாட்டுச் சிந்தனையிற் செறிந்திருந்தன.²²

இத்தகைய உணர்ச்சிவேகமும் இலக்கியத்துடிப்பும் அமெரிக்கப் பல்கலைக்கழகங்களிலே பெரிதுங் காணப்பட்டன. தமிழ்மக்களின் இலக்கியநெறி ஆங்கிலேய இலக்கியப்பண்புக்கு முற்றிலும் வேறுபட்டதாக இருப்பதைக்கண்டு மிஷனரிமார் வெறுப்

படைந்தனர். தமிழ்நூல் வளர்ச்சி முற்றிலும் புதியதான தொரு பாதையிலே செல்லவேண்டுமென்பதில் அவர்கள் உறுதியாக விருந்தார்கள்.

தமிழிலக்கியத்தில், ஐரோப்பியருடைய வருகைக்கு முந்திய நான்கு நூற்றாண்டுகளிற் சமயச்சார்பு, தத்துவச்சார்பு, பழைமை போற்றும் பண்பு என்பனவே முக்கியமாக இருந்தனவென்பது தமிழிலக்கிய வரலாறு கூறும் உண்மையாகும். அமெரிக்க மிஷனரிமார், தமிழ் நூல்களிலே காணப்பட்ட மதச்சார்பினைப் பற்றிப் பலவிடங்களிற் குறிப்பிட்டிருக்கின்றனர்.

தமிழ்மக்களின் இலக்கியப் பாரம்பரியம் பரந்துபட்டது. அவை பொதுமக்கள் மத்தியிற் பரவலாகப் படிக்கப்பட்டு வருகின்றன வெனினும், அவை மக்களின் இயல்புகளைப் பாழடித்து விடுகின்றன. இதனால் இறைவனின் மக்கள் அவற்றிலிருந்து ஆரோக்கியமான சிந்தனைகளைப் பெறுவதும் வளர்வதும் இயலாத காரியமாகிவிடுகின்றது.²³

தமிழ் நூல்கள் இத்தகைய நிலையில் இருப்பதாக எண்ணியதால் மாணவர்களுக்கு ஆங்கில நூற்பயிற்சியே பலனளிக்குமென்றும் மிஷனரிமார் எழுதியுள்ளனர்.

'போலிமார்க்கத்தின்' நூல்களின் மோசமான பாதிப்பினை நன்குணர்ந்து கொண்டவர்கள் ஆங்கில ஆசிரியர்களின் நூல்களைப் படிப்பது, தமிழ் நூல்களைப் படிப்பதனைவிட நல்லொழுக்கத்திற்கு உதவியளிக்கும் என்பதனை மறுக்கவேமாட்டார்கள்.²⁴

தேக்கநிலையும் செயற்கைத்தன்மையும்

பதினேழாம், பதினெட்டாம் நூற்றாண்டுகளிலே தமிழ்ப் பிரதேசங்கள் எங்கணும் இலக்கியத்தில் ஒருவகையான தேக்க நிலையும் செயற்கைத்தன்மையுங் காணப்பட்டனவெனினும் யாழ்ப்பாணத்திலே அவை கூடுதலாகவிருந்தனவென்று தெரிகின்றது. யாழ்ப்பாணத்தின் இலக்கிய வரலாறு, பிரபந்தங்களையுந் தொடர்நிலைச் செய்யுள்களையும் விதந்துபோற்றுங் காலத்தில் உற்பத்தியானது. இதுவே யாழ்ப்பாணத்து இலக்கியத்தின் செயற்கைத்தன்மைக்குக் காரணமென்று கா.சிவத்தம்பி கருதுகின்றார்.

..... இதனாலேதான், மகாவித்துவான்களையும் உரையா சிரியர்களையும் அவர்கள் போன்ற பிறரையும் புலவர்கள் என்று கொள்ளும் மரபு தோன்றிற்று. ஆரம்பத்திலேயே இப்பண்புகள் காணப்பட்டதனாலே தான், அந்தப் பாரம்பரியம் போற்றப்படுஞ் சமூகமட்டங்களில், அத்தகைய “புலவர்கள்” இன்றும் போற்றப்படுகின்றார்கள் தேவைப்படுகின்றார்கள்.²⁵

இத்தகைய தேக்கநிலையை அவதானித்த மிஷனரிமார், உரை நடையில் ஒருபக்கந்தானும் எழுதத்தெரியாத எத்தனையோ பண்டிதர்கள் செயற்கையாகச் சில கவிகளை இயற்றக்கூடியவர்களாக இருக்கின்றனர் என்று குறிப்பிட்டனர்.²⁶

உரைநடை வளர்ச்சியின்மை

தமிழ்நூல்களில் உரைநடை அருகிக்காணப்பட்டதும் மிஷனரி மாருக்குப் பெருங்குறையாகப்பட்டது. பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டு வரை, தமிழ் வளர்ச்சியடையாமல் இருந்தமைக்கு, அச்சகவசதியின்மையே காரணமென்பது அறிஞர்கள் ஒப்பிய முடிவு. தமிழ் மக்கள் சம்பூரணமான அச்சகவசதியைப் பெற்றுக் கொள்வதற்கு ஏறத்தாழ இருநூற்றைம்பது வருடங்கள் எடுத்தனவென்று தெரிகின்றது. 1577 இல் இயேசு சபையைச் சேர்ந்த கொன்சல்வேஸ் முதன்முதலாகக் கேரளத்திலுள்ள கொல்லம் என்னுமிடத்திலே தமிழ் அச்செழுத்துக்களை வார்ப்பித்தார். ஆனால் இந்த அச்சகத்திலிருந்து பல பிரதிகளை வேண்டியவாறு பெறமுடியவில்லை. 1713 இல் சீகன்பால்குவின் அச்சகம் தரங்கம்பாடியில் இயங்கத்தொடங்கியது. ஆனால் இந்தியாவில் ஆளுகைபுரிந்த ஐரோப்பிய அரசுகள் 1835 வரை சுதேசமக்கள் அச்சகம் அமைப்பதனை அனுமதிக்கவில்லை. தமிழிலக்கியத்தில் அச்சகத்தின் தாக்கம் 1835ஆம் ஆண்டிற்குப்பின்னரே ஏற்பட்ட தென்று கமில் சுவலபில் கூறுகின்றார்.

The appearance of printing and paper, the availability of printing to Tamil editors, scholars and original authors after 1835 revolutionized the whole conception, the ways, methods and techniques of writing and was no doubt one of the most decisive external factors in the development of modern prose.²⁷

அச்சகவசதி பெறும்வரை தமிழ்மக்கள் உரைநடையை வளர்த்துக் கொள்ளவில்லை. தமிழுரைநடையின் நிலைபற்றி, மைரன் வின்சிலோ கூறியவை கவனிப்புக்குரியனவாகும்.

அதன் உரைநடை, இன்னுமதன் வளர்ச்சியின் ஆரம்பக் கட்டத்திலேயே இருக்கின்றது. நுண்ணிய அறிவு வாய்க்கப் பெற்றவர்கள் அதனைச் சரியானமுறையில் வடித்தெடுப்பார்களெனின், மிகுந்த பலன் கிடைக்கும். செய்யுளைச் சொன்னமாத் திரமே, எழுதவல்ல பல சுதேச அறிஞர்கள், ஒரு பக்கந்தானும் சரியான உரைநடை எழுதமுடியாதிருக்கின்றனர்.²⁸

தமிழ்ப் புலவர்கள் உரைநடை எழுதுவதற்கு எவ்வளவு கஷ்டப்பட்டனர் என்பதற்குப் பின்வரும் சம்பவம் சான்று பகருகின்றது:

சொற்செறிவும் பொருட்செறிவும் ஓசைநயமுமுள்ள 6000 விருத்தங்களாக, விஷ்ணு புராணத்தைச் சென்ற நூற்றாண்டிற் சுப்பராயஐயர் என்பவர் தமிழில் மொழிபெயர்த்தார். எனினும் முன்னுரை எழுத அவர் மிகவுந் துயரப்பட்டாராம். எட்டு நாட்கள் முயன்று, ஒருவாறாக, ஒன்றரைப்பக்க அளவிலே தம்முன்னுரையை அவர் எழுதிமுடித்தாராம்.²⁹

பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டிற்கு முன்னரெழுந்த கிறிஸ்தவத் தமிழிலக்கியங்களும் மிஷனரிமாரும்

அமெரிக்க மிஷனரிமார் யாழ்ப்பாணத்திற்கு வருவதற்கு முன்னாறு ஆண்டுகளுக்கு முன்னரேயே, கிறிஸ்தவ மதப்பிரசாரகர்கள் தமிழ்நாட்டிற்கு வந்துவிட்டனர். கிறிஸ்தவத் தமிழ்நூல்கள் 1542ஆம் ஆண்டிலேயே உருவாகத்தொடங்கின. 1542ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாட்டிற்கு வந்த புனித சவேரியார் (Francis Xavier) தமது தமிழ் நூல் ஆக்கங்களைப் பற்றிப் பின்வருமாறு குறிப்பிட்டுள்ளார்:

எனக்கு அவர்களுடைய மொழி புரியாதிருந்ததனைப் போலவே, அவர்களுக்கும் எனது மொழி புரியாமலிருந்தமையினால், சனங்களுக்குள்ளே புத்திக்கூர்மையும் படிப்பறிவுமுள்ள பலரைத் தெரிந்து, அவர்களிடையே ஸ்பானியம், மலபார் (தமிழ்) ஆகிய இருமொழிகளிலுந் தேர்ச்சிபெற்றிருந்த சிலரைக் கண்டுகொள்ள முயற்சித்தேன். இதற்குப் பின்னர் நாம் அவர்களுடன் பலநாட்கள் கூடி, மிகுந்த சிரமத்துடன் கிறிஸ்தவ வினாவிடையை மலபாரில் (தமிழில்) மொழிபெயர்த்தோம்.³⁰

புனித சவேரியாருடன் ஆரம்பமான கிறிஸ்தவத் தமிழாக்கங்கள் பலவிதக் குறைபாடுகளைக்கொண்டு விளங்கின. அவைகளிலே, கருத்துக்கள் தவறாக எழுதப்பட்டிருந்தன. புனித சவேரியாரின் நூலில் “நான் விசுவாசிக்கிறேன்” என்பது, “எனக்குத் தேவைப் படுவது” என்று எழுதப்பெற்றது. சில முக்கியமான கிறிஸ்தவச் சமய ஆசாரங்களுக்குத் தமிழ்ப் பதங்களைக் கண்டுகொள்ள முடியாமல், ஐரோப்பிய மொழிகளிலே எழுதினார்கள். “தூய ஆவியானவ”ரை “Espiritu Santu” எனவும், “பாவ அறிக்கை”யை “Confessio” எனவும் எழுதினார்கள். இவ்வாறு, கிறிஸ்தவத் தமிழ் உரைநடை, மரபுவழிவந்த உரையாசிரியர் நடையைவிட்டுப் புதியதொரு பாதையிலே செல்லத்தொடங்கியது. இப்போக்கே பிற்காலத்திற் “கிறிஸ்தவத் தமிழ்” எனவும், “வேதக்காரத் தமிழ்” எனவும் எள்ளிநகையாடப்பட்டது.

1550ஆம் ஆண்டிலிருந்து 1600ஆம் ஆண்டுவரை தமிழ் நாட்டிற் பணியாற்றிய Henry Henriquez என்னும் இயேசு சபைக் குருவானவர் “தம்பிரான் வணக்கம்”, “கிரீசித்தியானி வணக்கம்”, “அடியார் வரலாறு” என்னும் மூன்று தமிழ் நூல்களை எழுதியிருந்தார். பதினெட்டாம் நூற்றாண்டிற் புரட்டஸ்தாந்து, கத்தோலிக்கம் என்ற இரு கிளைப்பாடுகள் கொண்டதாகக் கிறிஸ்தவத் தமிழிலக்கியம் வளர்ச்சியுற்றது. புரட்டஸ்தாந்து மதப்பிரசாரகர் 1706ஆம் ஆண்டு தரங்கம்பாடியை வந்தடைந்தனர். 1706ஆம் ஆண்டு தொடக்கம் 1726ஆம் ஆண்டுவரை பணியாற்றிய பதலமேயு சீகன்பால்கு (Bartholomew Ziegenbalg), 1791 ஆம் ஆண்டு தொடக்கம் 1742ஆம் ஆண்டுவரை பணியாற்றிய பென்ஜமின் சூல்ட்ஸ் (Benjamin Schultze) 1710ஆம் ஆண்டு தொடக்கம் 1791ஆம் ஆண்டுவரை பணியாற்றிய பிலிப் பப்ரிஷியஸ் (Philipp Fabricius) ஆகியோர் பெருமளவு கிறிஸ்தவ நூல்களை எழுதி வெளியிட்டனர்.

இலங்கையிலும் புரட்டஸ்தாந்து மதத்தொண்டர்கள் கிறிஸ்தவ நூலாக்க முயற்சியில் ஈடுபட்டிருந்தனர். மெல்லோப் பாதிரியார் மொழிபெயர்த்த புதிய ஏற்பாடு, ஒல்லாந்து அரசினராற் பிரசுரிக்கப்பட்டது. இவரால் உருவாக்கப்பட்ட “சத்தியத்தின் ஜெயம்” என்னும் மொழிபெயர்ப்பு நூலும் ஒல்லாந்தர் காலத்தில் வெளிவந்தது.

அமெரிக்க மிஷனரிமார், கிறிஸ்தவர்கள் உருவாக்கிய இம்மொழிபெயர்ப்பு நூல்களையும் ஆராய்ந்து பார்த்தனரெனத் தெரிகின்றது. அமெரிக்க இலங்கை மிஷனின் முன்னோடியான சாமுவேல் நியூவெல், தம்மை அனுப்பிய மிஷன் சங்கத்திற்கு 1813 இல் எழுதிய கடிதத்தில், “இலங்கையிற் பேசப்படும் மொழிகளி லொன்றான தமிழில், பைபிள் முழுவதும் மொழிபெயர்க்கப் பட்டுள்ளது” என்று எழுதியுள்ளார். அமெரிக்க மிஷனரிமார் யாழ்ப்பாணம் வந்துசேர்ந்தவுடன், இந்நூல்களை மிகுந்த சிரமத்துடன் வாங்கிப் படித்தனர். தரங்கம்பாடி மிஷனரிமார் மொழிபெயர்த்த பைபிளைப் பெறுவதற்கு அவர்கள் 1817 ஆம் ஆண்டிலேயே முயற்சித்தனரெனத்தெரிகின்றது.

பைபிள் நூல்களும் தமிழ் நூல்களும் அவசியந் தேவைப்படு கின்றனவென்றுந் தெரிவிக்கின்றனர். மாவட்டத்தின் மொழியாகிய தமிழில், சென்ற நூற்றாண்டு டென்மார்க் மிஷனரிமார், சிறந்த மொழிபெயர்ப்பைச் செய்திருக்கின்றனர். ஆனால், அதன் பிரதிகளைப் பெறுவதரிது.³¹

அமெரிக்க மிஷனரிமார் வரும்வரையும், புரட்டஸ்தாந்துக் கிறிஸ்தவ நூன்மரபிற் பெருந்தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியவர், பிலிப் பப்ரீஷியஸ் என்பவரேயாவர். இவர் தமிழகராதியொன்றினைத் தொகுத்தது மட்டுமன்றிப், பெருந்தொகையான கிறிஸ்தவத் தமிழ்ப் பாடல்களையும் எழுதியுள்ளார். இவை, ஜேர்மன்மொழியில் எழுதப்பட்ட பாடல்களின் தழுவல்களாகும். இவருடைய பைபிள் மொழிபெயர்ப்பே, 1864 ஆம் ஆண்டு பவர் (Bower) மொழி பெயர்ப்பு வெளிவரும்வரை, கிறிஸ்தவர்கள் மத்தியிற் பிரபல்யமாக இருந்தது. சபாபதி குலேந்திரன், “பிலிப் பப்ரீஷியஸ் அவர்களே கிறிஸ்தவத் தமிழின் தந்தை”³² என்று கருதுகின்றார். அமெரிக்க மிஷனரிமார், தாம் வருவதற்குமுன்னால் எழுதப்பட்ட, இக் கிறிஸ்தவத் தமிழ் நூல்களை ஆராய்ந்துபார்த்து, அவற்றின் தரத்தைக்கண்டு அதிருப்தி அடைந்தனரென்று கருதவிடமுண்டு. குறிப்பாகப், பப்ரீஷியஸ் பாதிரியாரின் தமிழ்நடை மிக மோசமானது என்று எண்ணினார்கள். ஆறுமுகநாவலரின் உதவியுடன் செய்யப்பட்ட யாழ்ப்பாண மொழிபெயர்ப்பினை, இந்தியக் கிறிஸ்தவர்கள் தள்ளிவிட்டபோது, இலங்கையிலுள்ள அமெரிக்க மிஷனரிமார் ஏமாற்றமடைந்தனர். இந்தியக் கிறிஸ்தவர்கள், பப்ரீஷியனினுடைய தமிழ் மொழிபெயர்ப்பைப்

படித்ததனாலேதான் அவர்களுக்குத் தமிழ் மொழியின் இலக்கணத்தைப் புரிந்துகொள்ள முடியாமற் போயிற்றென்று எழுதியுள்ளனர்.

இந்தியாவிலுள்ள சுதேசக் கிறிஸ்தவர்களும் பப்ரீஷியஸ் ஐயருடைய திருப்புதலில் வளர்ந்தவர்களாகையால், சரியான பாஷை விதிகளையறியாதவர்கள். யாழ்ப்பாணத் திருப்புதல் மூலத்திலிருந்து வழுவியதற்கு, ஒரு திட்டமான திருட்டாந்தமும் இவர்களாற் கொடுக்கமுடியாது.³³

பதினேழாம், பதினெட்டாம் நூற்றாண்டுகளிலே தத்துவ போதகசுவாமிகள், வீரமாமுனிவர் முதலிய கத்தோலிக்கத் துறவிகள் சிறந்த உரைநடையிற் கிறிஸ்தவ நூல்களை எழுதியிருந்தனர். ஆனால் இவை மக்கள் மத்தியில் அதிகம் படிக்கப்பட்டதாகத் தெரியவில்லை. கத்தோலிக்கத் திருச்சபையார் பதினெட்டாம் நூற்றாண்டிற்குப் பின்னரேயே சிறந்த அச்சக வசதியைப் பெற்றுக்கொண்டனர். ஆகையினால் இவற்றின் பிரதிகளைப் பெறுவது கடினமாகவிருந்தது. மேலும் இத்துறவிகளின் நூல்கள் பல கத்தோலிக்க இறையியலையே எடுத்துக்கூறுவனவாக இருந்தன. தத்துவபோதகசுவாமிகள் கத்தோலிக்கக் கிறிஸ்தவம் இந்தியமயமாக்கப்பட வேண்டுமென்ற கொள்கையையுடையவராகவிருந்தாலும், இறையியலில் மத்திய கால ஐரோப்பாவின் மரபுவழிச் சிந்தனையைவிட்டுச் சிறிதும் விலகவில்லை.³⁴ அமெரிக்க மிஷனரிமார் வீரமாமுனிவரின் நூல்களை விரும்பினர். “தேம்பாவணி”யின் பகுதிகள் “உதயதாரகை” யில் அச்சிடப்பட்டன. உடுவில் மகளிர் கல்லூரியின் தமிழ்ப் பாடத்திட்டத்தில் அவர் எழுதிய “வேத வினாவிடை” சேர்க்கப்பட்டிருந்தது³⁵.

அமெரிக்க மிஷனரிமாரின் இலட்சியம்

சுதேசிகளைக்கொண்டு சிறந்த தமிழ் நூல்களை உருவாக்குவது செமினரியின் பிரதான நோக்கங்களிலொன்றாகுமென்று அமெரிக்க மிஷனரிமார் தெளிவாகக் கூறியுள்ளனர். 1823ஆம் ஆண்டு முதல் முப்பத்திரண்டு ஆண்டுகளாக நிலைபெற்ற வட்டுக்கோட்டைச் செமினரி சுதேச எழுத்தாளர் அணியை உருவாக்குவதிலே குறிப்பிடத்தக்களவு வெற்றியீட்டியுள்ளது. ஆராய்ச்சிமனப் பான்மையும் திறனாய்வு நோக்குங்கொண்ட சுதேச எழுத்தா

ளர்களை உருவாக்குவதற்கு அவர்கள் பலவித உத்திகளைக் கையாளவேண்டியிருந்தது. சுதேசப் பண்டிதர்கள் காழ்ப்புணர்வு கொண்டவர்களாக இருந்தனர். பாமரமக்கள் உண்மையை அறிந்துகொள்வதில் அதிக நாட்டங்கொள்ளவில்லை. அறிவியற் கண்ணோட்டத்துடன் புராணங்களைத் திறனாய்வு செய்யும்படி மாணவர்களை ஊக்குவித்தல் எளிதாகவிருக்கவில்லை. இவ் விஷயத்திலே தாம் எதிர்கொண்ட பிரச்சினைகளைப் பற்றிச் செமினரியின் மூவாண்டறிக்கையொன்றிற் பின்வருமாறு குறிப்பிட்டுள்ளனர்:

தமது ஆய்வினாலேயே பெறப்பட்ட உண்மைகளைக்கொண்டும் செயன்முறைகளைக் கொண்டும் புராணங்களின் அடிப்படைக் கோட்பாடுகள் தவறானவை என்பதனை அவர்களெல்லோரும் உணர்ந்துகொண்டனர். ஆனால் அவர்களால் இந்த உண்மைகளையும் பரிசோதனைகளையுங் கல்விபெறாத தமிழ்நாட்டு மக்களுக்கு உணர்த்தி அவர்கள் மத்தியிலே தாக்கத்தையேற்படுத்து வதென்பது கடினமான காரியம். கல்வியறிவில்லாதவர்களுக்கு அது விளங்காது. கல்வியறிவுடையவர்கள் வெறுப்பின் காரணமாக அதனைக் கிரகித்துக் கொள்ளமாட்டார்கள். அறியாமைக்குக் கல்விபுகட்டவும் காழ்ப்பு, உண்மையைக் காணும்படி செய்யவும் ஆண்டாண்டாகப் பல வகுப்புக்களுக்குக் கற்பிக்க வேண்டும்.³⁶

செமினரியின் கட்டுரைப் பயிற்சியில் அறிவியல் சம்பந்தமான விடயங்களே இடம்பெற்றன. மாணவர்களின் கட்டுரைகள், புராணங்களிலே காணப்பட்ட தவறுதல்களையும் சுதேச வான சாஸ்திரம், விஞ்ஞானம் போன்றவற்றிற் காணப்பட்ட பிழைகளையும் பொதுமக்களுக்கு உணர்த்துமாறு பகிரங்கமாகப் படிக்கப்பட்டன.³⁷

1. தமிழர் நாகரிகம் பற்றிய ஆய்வு

செமினரி மாணவர்களை அறிவியற் கண்ணோட்டத்துடன் கட்டுரை எழுதுமாறு தூண்டிய அமெரிக்க மிஷனரிமார் தாமுந் தமிழ்மக்களுடைய சமயம், தத்துவம், வானசாஸ்திரம், சமூக வமைப்பு என்பவற்றைப்பற்றி விரிவான ஆய்வுக்கட்டுரைகளை எழுதினார்கள். மேனாடுகளிலே பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் ஆரம்பத்தில் ஆராய்ச்சியோடொட்டிய நூல்கள் பல துறைகளிலும் வெளிவரத்தொடங்கின. மிஷனரிமார்மூலமாக இத்தகைய

ஆராய்ச்சி உரைகளுந் திறனாய்வு முறைகளும் யாழ்ப்பாணச் சமுதாயத்தை வந்தடையலாயின. அமெரிக்க மிஷனரிமார் தமிழர் சமயம், தத்துவம், வானசாஸ்திரம் என்பவைபற்றி எழுதப்புகுந்த தன் பிரதான நோக்கம் சுதேச நம்பிக்கைகளைத் தம்மாற் புரிந்து கொள்ள முடியும் என்பதனை நிறுவுவதற்கே. நாளடைவில் அவர்களுக்கு இத்துறைகளில் உண்மையான ஆர்வம் ஏற்பட்டது. செமினரியிலே இவ்வியல்களைக் கற்பிப்பதற்கு உயர்ந்த நூல்கள் தேவைப்பட்டன. குறித்த பொருளைப்பற்றிய தகவல்களைத் திரட்டுதல், அவற்றினைத் தக்கமுறையிற் பகுப்பாய்வு செய்தல், ஆய்ந்தறிந்த உண்மைகளைத் தருக்கரீதியாகவும் ஒழுங்குவரையறையிலுமெழுதுதல் என்பவற்றில் மிஷனரிமார் நம்மவர்க்கு வழிகாட்டிகளாக இருந்தனர்.

பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் முற்பாதியில் தமிழர் சமயத்தையும் பண்பாட்டையும்பற்றி எழுதிய அமெரிக்க அறிஞர்களில் டானியல் பூவர், எச்.ஆர்.ஹொய்சிங்டன், மைரன் வின்சிலோ, லீவை ஸ்போல்டிங், ஜோன் ஸ்கடர், பி.சி.மெக்ஸ் ஆகியோர் குறிப்பிடத்தக்கவர்கள். இவர்களிலே டானியல் பூவரும் எச்.ஆர்.ஹொய்சிங்டனும் செமினரியின் அதிபர்களாக இருந்தவர்கள். மற்றைய நால்வரும் செமினரியின் அறக்கட்டளைச் சபையின் உறுப்பினர்களாகப் பணியாற்றியவர்கள். செமினரியின் சுதேச ஆசிரியர்களாக விருந்த காபிரியேல் திசேரா, நத்தானியேல் நயில்ஸ் ஆகியோரும் தமிழர் சமயம் பற்றிய ஆங்கிலக் கட்டுரைகளை எழுதினார்கள்.³⁸ சுதேச ஆசிரியர்களைவிட அமெரிக்க மிஷனரிமார் தமிழர் சமயத்தையுங் கலைகளையும் நேர்மையுடனும் பரிவுடனும் அணுகியுள்ளனர் என்பது வெள்ளிடைமலை.

தமிழர் பண்பாடு, சமயம் பற்றிய நூல்களை எழுதியவர்களுள் எச்.ஆர்.ஹொய்சிங்டன் மிக முக்கியமானவராகக் காணப்படுகின்றார். இவர் தமிழ்மக்களுடைய கல்வி, கலாசாரம் பற்றிப் பல கட்டுரைகளையும் இரண்டு முக்கியமான நூல்களையும் எழுதியுள்ளார். 1854 இல் தத்துவக்கட்டளை, சிவஞானபோதம், சிவப்பிரகாசம் என்பனவற்றை ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்த்து அவற்றின் அடிப்படையிற் சைவசித்தாந்தம்பற்றி அவர் எழுதிய நூல் தமிழிலக்கிய வரலாற்றிலே சிறப்பிடம் பெற்றுவிளங்குகின்றது³⁹. இலங்கையிற் பணியாற்றிய ஆரம்பகால இந்திய

வியலாளர்களில் (Indologists) ஹொய்சிங்டனும் ஒருவராவர். சைவசித்தாந்தத்தை முதன்முதலாக மேனாட்டவர்களுக்கு அறிமுகஞ்செய்துவைத்தவர்கள் கார்ல் குறோலும் (Karl - Graul) ஹொய்சிங்டனுமே யென்று துணிந்துகூறலாம். கார்ல் குறோலின் சிவஞான சித்தியார் ஜேர்மன் மொழிபெயர்ப்பும் 1854ஆம் ஆண்டில் வெளியிடப் பட்டமை குறிப்பிடத்தக்கது.⁴⁰

சீகன்பால்கு தென்னிந்தியக் கடவுளரைப்பற்றி நூல்கள் எழுதினாரெனினும், சைவசித்தாந்தம்பற்றி விரிவான ஆராய்ச்சி செய்யவில்லை. பல அறிஞர்களினாலே விதந்து போற்றப்படும் ஜி.யூ. போப் என்பவரின் திருவாசக மொழிபெயர்ப்பு 1900 இல் வெளிவந்தது. ஹொய்சிங்டன் சைவசித்தாந்தம் பற்றிய நூலை எழுதுவதிற் பல கஷ்டங்களை எதிர்நோக்கவேண்டியிருந்தது. சாஸ்திர நூல்கள், பல அரும்பதச் சொற்களையும் குறியீட்டுத் தொடர்களையுங் கொண்டன. அவை ஒரு சுதேச சாஸ்திரியினால் விளக்கப்பட்டாலொழிய விளங்கிக்கொள்ளமுடியாதவை. இலங்கையிலிருந்த சாஸ்திர வல்லுனர்கள் இவை கூறுஞ் சித்தாந்தங்களை, மேனாட்டவருக்கோ மேனாட்டவருடன் தொடர்புகொண்ட சுதேசிகளுக்கோ கற்பிக்க மறுத்தனர். ஹொய்சிங்டன் தமது அனுபவத்தைப் பின்வருமாறு எழுதியுள்ளார்:

In making the first rough translation of these treatises I was much aided by three of the native teachers of the Batticotta Seminary. But in completing the translations, and in preparing the notes I have relied solely on my own repeated examination of the several texts and on a somewhat extensive comparison of these texts with other standard works - a labor in which many an hour of hard study has been employed.⁴¹

இந்நூல் அமெரிக்காவிலுள்ள யேல் பல்கலைக்கழகத்தின் பிரசுரமாக வெளிவந்தது. ஹொய்சிங்டனின் மதிநுட்பத்திற்குஞ் சைவசித்தாந்தத்தில் அவர் கொண்டிருந்த உண்மையான ஆர்வத்திற்கும் இம்மொழிபெயர்ப்பு சான்றுபகருகின்றது.

அவன் அவள் அது எனும் அவை மூவினைமையில்
தோற்றிய திதியே ஒடுங்கிமலத் துளதாம்
அத்தம் ஆதி என்மனார் புலவர்

என்ற சிவஞானபோதத்தின் முதலாவது சூத்திரத்தைக் ஹொய் சிங்டன் பின்வருமாறு மொழிபெயர்க்கின்றார்:

FIRST SUTTIRAM ON THE EXISTENCE OF DEITY

Suttiram: The world which consists of three classes of beings designated by he, she, it and which is subject to the three operations (viz. creation, preservation, destruction) will be dissolved in the same way in which it is developed and preserved and will be-re-developed from "malam". The wise declare that Deity exists at the end of all things (ie. is the unchangeable efficient cause of the world.)

1979 ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாட்டிலுள்ள தருமபுர ஆதீனம் ஹொய்சிங்டனின் சிவஞானபோத மொழிபெயர்ப்பை மறு பிரசுரஞ் செய்து விற்பனைசெய்தது. இதுவே ஹொய்சிங்டனின் வித்துவ நேர்மைக்கும் நுண்மாண்நுழைதிறனிற்குஞ் சான்றாக விளங்குகின்றது. தருமபுர ஆதீனத்தின் பதிப்புக்கு முன்னுரை வழங்கிய வச்சிரவேலு முதலியார் ஹொய்சிங்டனின் மொழி பெயர்ப்பைப் பற்றிப் பின்வருமாறு கூறுகின்றார்:

The translation was by H.R.Hoisington, an erudite European scholar who served in Sri Lanka as a Missionary a century ago..... A cursory reading of the work cannot but impress one of the deep interest that foreign scholars had taken a century ago to understand and propagate among the world scholars the rare spiritual wealth contained in Tamil Literature which even in these days paradoxically continue to be a sealed book to many an Indian scholar.⁴²

சைவசித்தாந்தத்தினை மேனாட்டவருக்கு அறிமுகஞ்செய்யும் பணியில் ஹொய்சிங்டன் முன்னோடியாகத் திகழ்ந்தார். 1852 ஆம் ஆண்டு ஹொய்சிங்டன் அமெரிக்கன் ஓரியன்ரல் சொசைட்டிக்கு வாசித்த கட்டுரை ஒன்றிலே தமிழ், தெலுங்கு, கன்னடம், மலையாளம், துளுவம் முதலியன ஒரே மூலத்தைக் கொண்டுள்ளனவென்று நம்பப்படுகின்றதென்று கூறினார்.

The Tamil is spoken by about eight millions of people, in Ceylon and on the adjacent continent. It is believed to be the radix of the Telungu, the Canarese, the Malayalini, the Tuluva and other

dialects which constitute the speech of some twenty or thirty millions of people. So that it may well be considered as occupying Southern India. It is denominated by the Tamilar, the "Southern Speech" by way of distinction from the Sanskrit which they call the Northern Speech.⁴³

ஹொய்சிங்டனுடைய இன்னொரு சிறந்த நூல் 'The Oriental Astronomer' என்பதாகும். பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டிலே "சோதிசாத்திரம்" என்னும் சோதிட நூல் பிரபல்யமடைந்திருந்தது. இந்நூலையே ஹொய்சிங்டன் மொழிபெயர்த்துத் தமது குறிப்புக்களுடன் வெளியிட்டுள்ளார். இந்த மொழிபெயர்ப்பு நூல் 1848ஆம் ஆண்டு அமெரிக்கமிஷன் அச்சகத்திற் பதிப்பிக்கப்பட்டது.⁴⁴ இதன் முகவுரையிற் ஹொய்சிங்டன் வட்டுக்கோட்டைச் செமினரியின் பாடத்திட்டத்தின் தேவையினைப் பூர்த்திசெய்ய முகமாகவே இந்நூலை எழுதியதாகக் குறிப்பிடுகின்றார். சென்ற நூற்றாண்டில் அறிஞர்கள் இம்மொழிபெயர்ப்பினைப் பெரிதும் பாராட்டியதாகவுங் கல்கத்தாப் பல்கலைக்கழகம் தனது எம்.ஏ. பாடத்திட்டத்தின் கணக்கியற் பகுதியில் இதனைச் சேர்த்துக் கொண்டிருந்ததாகவுந் தெரிகின்றது.⁴⁵ இவ்வரிய நூலின் முக்கிய பகுதிகள் இவ்வாய்வு நூலிற் பிற்சேர்க்கையாகத் தரப்பட்டுள்ளன.

மைரன் வின்சிலோவும் ஆற்றல்மிகுந்த எழுத்தாளராகக் காணப்படுகின்றார். தமிழ்மக்களின் பண்பாட்டு வளர்ச்சியை அறிந்துகொள்வதற்கு அவர் எழுதிய கட்டுரைகளும் நூல்களும் பெரிதும் உதவிபுரிகின்றன.

இவருடைய பணிக்களம் உடுவிலாகவே இருந்தது. ஆனால் 1823 ஆம் ஆண்டு வெளியிடப்பட்ட கல்லூரித் திட்டத்தைத் தயாரித்தவர்களில் இவரும் ஒருவர். 1820ஆம் ஆண்டு தொடக்கம் 1836ஆம் ஆண்டுவரை உடுவிலிலும், 1836 ஆம் ஆண்டு தொடக்கம் 1874ஆம் ஆண்டுவரை சென்னையிலும் இவ்வறிஞர் பெருமான் பணியாற்றியுள்ளார். தமது மனைவியாரான ஹரியற் வின்சிலோ அம்மையாரின் தினக்குறிப்பைத் தொகுத்துத் தமது குறிப்புக்களுடன் 1835ஆம் ஆண்டு வெளியிட்டுள்ளார்.⁴⁶ பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில் யாழ்ப்பாணத்தவர் மத்தியிற் காணப்பட்ட கிரியை முறைகள், கல்வித்தரம், சாதியமைப்பு, நம்பிக்கைகள் என்பனவற்றை அறிந்துகொள்ளவிரும்புவர்கட்கு இந்நூல் சிறந்த கருவூலமாகும்.

கீரிமலைச் சிவன்கோவிலைப்பற்றி மைரன் வின்சிலோ 1824ஆம் ஆண்டு மிஷனரி ஹெரல்ட் பத்திரிகையில் எழுதிய குறிப்புக்கள் பின்வருமாறு:

CONSECRATED BATHING PLACE

“Have just returned from visiting a holy bathing place a few miles beyond Tillipally, to which great numbers resort annually at this season. The origin of the worship is said to be as follows. The daughter of a certain king had the misfortune to have horse’s head. To obtain a human shape, she paid devout homage to Conda Suamy the son of Sivan, and he appearing to her ordered her to bathe in this place. She did so and obtained a handsome female face. In gratitude to the god, she built a temple not far distant to Conda Suamy and also taught the people to worship him by bathing as she had done.”⁴⁷

டானியல் பூவரும் தமிழர் பண்பாடு, சமயம் ஆதியனபற்றி விரிவான கட்டுரைகள் எழுதியுள்ளார். இவை உதயதாரகையின் ஆங்கிலப் பகுதிகளிலும் மிஷனரி ஹெரல்ட் இதழ்களிலும் வெளியாகின. மிஷனரிமார் மூவர் இணைந்து இலங்கையின் சாதியமைப்புப்பற்றி எழுதிய கட்டுரை (Caste in the Island of Ceylon) ஒன்றும் வெளியானது.

தமிழ்மக்களுடைய சமயம், பண்பாடுபற்றி அமெரிக்க மிஷனரிமார் மேற்கொண்ட ஆய்வு நம்மவர் மத்தியிலும் அத்துறைகளிலே ஆர்வத்தையேற்படுத்தியதெனலாம். 1904இல் வெளிவந்த “ஆயிரத்து எண்ணூறு ஆண்டுகளுக்கு முற்பட்ட தமிழர்”⁴⁸ என்ற ஆராய்ச்சிநூலுஞ் செமினரியில் உருவாகிய ஆய்வுவேட்கையின் தொடர்ச்சியும் வளர்ச்சியுமென்று கண்டு கொள்ளலாம். இதனை எழுதிய வி. கனகசபைப்பிள்ளை, வீரகத்தி விசுவநாதரின் புதல்வராவர். வீரகத்தி விசுவநாதரை மைரன் வின்சிலோ Mr. B. Kellogg என்றே அழைத்ததாகப் பொன்.

பூலோகசிங்கம் குறிப்பிடுகின்றார்.⁴⁹ Bela Kellog என்பவர் 1839 இல் செமினரியிற் கற்று அரங்கேறியவர் என்று அமெரிக்க மிஷன் அறிக்கை கூறுகின்றது.⁵⁰ செமினரியின் ஆராய்ச்சி மரபே வீரகத்தி விசுவநாதரின் குடும்பத்தில் ஆராய்ச்சிக் கண்ணோட்டத்தை வளர்த்ததென்று கொள்ளலாம்.

சுதேச எழுத்தாளர் பரம்பரை

செமினரியின் ஆரம்பகாலத்திலே மாணவர்கள் பலர் அமெரிக்க மிஷனரிமாரின் கனவுகளை நிறைவேற்றினர். மிஷனரிமார் எதிர்பார்த்தபடி ஐரோப்பியச் சிந்தனைகளில் ஊறி அவற்றினை அழகிய சுதேச மொழிகளில் வடித்தெடுக்கக்கூடிய ஓர் எழுத்தாளர் பரம்பரை உருவாகியது. ஆனால் செமினரியின் பிற்கால மாணவர்கள் இத்தகைய முயற்சிகளில் ஆர்வங் கொள்ளவில்லை. உத்தியோக மோகமும் பக்திக்குறையும் அவர்களிடத்தே காணப்பட்டன. இதற்குரிய காரணிகள் அடுத்த இயலில் விரிவாக ஆராயப்படுகின்றன.

2.தமிழில் மேனாட்டுக் கலைகள்

(அ) வரலாறு

வட்டுக்கோட்டைச் செமினரியினர் பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டிலே மேனாடுகளில் முக்கிய இயல்களாகக் கருதப்பட்ட புவியியல், வரலாறு, வானசாஸ்திரம், அளவையியல், காலவாராய்ச்சி, மண்ணியல் என்பனவற்றை ஆங்கிலத்திற் போதித்து வந்தார்கள். இவற்றிற் சில துறைகள் யாழ்ப்பாண மக்களுக்குப் புதியவை. செமினரியின் மாணவர்கள் பலருக்கு இவற்றினைத் தமிழிலே வழங்குவதற்கு ஊக்கம் பிறந்தது. மேனாட்டுக் கலைகளைத் தமிழில் வழங்குவதிலுங் கிறிஸ்தவச் சமய நூல்களை எழுதுவதிலுங் குறிப்பிடத்தக்களவு சாதனையை நிலைநாட்டியவர் ஆர்னல்ட் சதாசிவம்பிள்ளையாவர். 1820 ஆம் ஆண்டு பிறந்த அருணாசலம் சதாசிவம் 1832 ஆம் ஆண்டிற் செமினரியிற் சேர்ந்து 1840 ஆம் ஆண்டு அரங்கேறியவர். செமினரியிற் கற்றகாலத்திலேயே Joel Arnold என்னும் பெயருடன் கிறிஸ்தவரானார். அமெரிக்க மிஷனரிமார் நடத்திய ஆங்கிலப் பாடசாலைகள் பலவற்றில் ஆசிரியப்பணிபுரிந்து 1895 ஆம் ஆண்டில் மரணமானார்.

முப்பத்திநான்கு வருடங்கள் (1857 - 1891) உதய தாரகையின் பத்திராதிபராகவிருந்தமையினாற் பல நூல்களை எழுதும் வாய்ப்பு இவருக்குக் கிடைத்தது. பாவலர் சரித்திரதீபகம், வானசாஸ்திரம், சாதாரண இதிகாசம் என்பன இவர் எழுதிய நூல்களிலே தலை சிறந்தவை. மெய்வேதசாரம், திருச்சதகம், நன்னெறிக்கொத்து, ஞானவெண்பா, இல்லறநொண்டி, வெள்ளையந்தாதி, பஞ்சரத் தினம், சுகமரணாபீஷ்டம், குடும்பதருப்பணம் என்பன அவர் எழுதிய ஏனைய நூல்களாகும்.

1881 இல் வெளிவந்த பாவலர் சரித்திர தீபகம் தமிழ் மொழியில் எழுதப்பட்ட முதலாவது இலக்கிய வரலாறாகும். இதன் முகவுரையிலே சதாசிவம்பிள்ளை கூறுங் கருத்துக்கள் அவர் அமெரிக்கப் பேராசிரியர்களிடமிருந்து கற்றுக்கொண்ட ஆராய்ச்சிக் கண்ணோட்டத்திற்குச் சான்றுபகருகின்றன.

Although we Tamils can boast of our poetic Science and poetic literature and affirm that few nations on earth can boast of as many poets as the Tamils. Yet it is strange and humiliating that no attempt has ever been made either in ancient or modern times to make a collection of the biographies of numerous poets and poetesses that lived in south India and Ceylon... We do not and cannot claim that we have done full credit to the subject in this our attempt. For it is undoubtedly a difficult task to collect authentic narrative among our people since few biographical records have been preserved. Even these which exist are more or less blended with fiction and exaggerations... still we have done what we could. We have spared no pains to make the collection complete. we have cut off the fictions, exaggerations and fanciful descriptions blended in many of them ⁵¹

இந்நூலின் சிறப்புப்பற்றி க. கைலாசபதி கூறியவை கவனிக் கப்படவேண்டியவை.

தமிழ் அறிஞர்கள் மத்தியில் இலக்கிய வரலாறே
என்னவென்று அறியப்படாத காலத்தில்
ஆர்னல்ட் சதாசிவம்பிள்ளை இன்றுகூட
மிகப்பயனுள்ளதான நூல் ஒன்றைப் படைத்தார்.⁵²

வட்டுக்கோட்டைச் செமினரியின் பழைய மாணவரிடத்தே
காணப்பட்ட தேசாபிமானத்திற்குந் தமிழன்பிற்கும் ஆர்னல்ட்
சதாசிவம்பிள்ளையின் சாதாரண இதிகாசஞ் சான்றுபகருகின்றது.

இப்பொழுது யாழ்ப்பாணம் மிகப்பேரெடுப்புள்ள நாடு. அதில்
இங்கிலீஷர், ஒல்லாந்தர் முதலிய பரதேசிகளன்றிச் சுயதேசிகளாகிய
தமிழர் வாசம் பண்ணுகிறார்கள். இங்கே சில காலங்களுக்குமுன்
பஞ்ச இலக்கணக் கடலைக் குடித்து முழங்கும் இலக்கண
மேகங்களும், காப்பியக் கடல்களைப் பருகித் தேக்கிட்டேப்ப
மிடுமிலக்கியக் கவிகளான மேகங்களும் வட்டமிட்டுத்திரிந்தாற்
போலத் தற்காலத்திலும் அவைகள் உலாவுகின்றன.⁵³

(ஆ) அளவையியல்

ஆர்னல்ட் சதாசிவம்பிள்ளையின் சகமாணவர்களான கரோல்
விசுவநாதபிள்ளை, ஜெரமையா எவர்ட்ஸ் கனகசபைப்பிள்ளை,
நெவின்ஸ் சிதம்பரப்பிள்ளை ஆகியோரும் மேனாட்டுக்
கலைகளைத் தமிழில் வழங்குவதில் ஓரளவு வெற்றிகண்டுள்ளனர்.
நெவின்ஸ் சிதம்பரப்பிள்ளையின் “நியாய இலக்கணம்” 1850 ஆம்
ஆண்டு வெளிவந்தது. இரண்டு பகுதிகளைக்கொண்ட இந்நூலின்
முற்பகுதி Stuart Mill என்பாரின் தத்துவ விளக்கத்தை ஆதாரமாகக்
கொண்டு மேனாடுகளில் நிலவிய அளவையியல் முறையை
விரித்துரைக்கின்றது. நூலின் இரண்டாம் பகுதி “சிவஞான
சித்தியா”ரை ஆதாரமாகக்கொண்டு தென்னாசியாவில் வளர்ச்சி
யுற்ற அளவையியல் முறையை எடுத்துக்கூறுகின்றது. இந்நூலின்
பயன்பற்றிப் பண்டிதமணி சி. கணபதிப்பிள்ளை கூறியது
கவனிக்கப்படவேண்டியது.

ஆரிய திராவிட பாஷாவிவிருத்திச் சங்கத்தார்.
இந்நூலை அச்சிட்டுப் பண்டித பரீட்சைக்குப்
பாடமாகவைத்துப் பண்டிதர்களென்று வருபவர்களின்
மூளையைப் பலப்படுத்திவிடுவது புண்ணியம்⁵⁴

நெவின்ஸ் சிதம்பரப்பிள்ளை தாம் இந்த நூலை உருவாக்கியதன் நோக்கந் தமிழை வளம்படுத்துவதேயாகுமென்று நூலின் முகவுரையிற் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

தமிழ் நூல்களை முற்காலத்து அரசர் முதலிய பெரியோர் பரிபாலனஞ்செய்தும், அவ்வாறு கல்வியை விருத்தி செய்தும், ஆகவே மாந்தரின் அஞ்ஞானத்தை ஒருவாறு துரத்தியும் அதனாலே தர்மம், நீதி முதலிய நன்னெறிகளை எவர்க்கும் விளக்கியும் அவரை அந்நெறிகளில் நடத்தி இன்பமே விளைவித்தும்வந்தனர். தற்காலத்திலோ அவ்வகையான சற்காரியங்களிலே தலைப் படுவோர் சிலர் அல்லது இலர். தமிழிலே சிற்சில நூல்களைச் சிலர் தம்மாலியன்றவாறு சமைத்து, அந்நூல்களை லோகோபகாரமே முக்கிய விடயமாய்க் கருதிப் பகிரங்கஞ் செய்யுங்காலத்து, அந்நூற்பிரதிகளைச் சொற்பக் கிரயத்துக்கு வாங்கி அதனால் நூல், செய்தோரையும் நூல் கற்போரையும், பிறரையும் உற்சாகப் படுத்துவோரே தற்காலத்து, ஒருவாறு தமிழைப் பிரபலஞ் செய்வோராம்.⁵⁵

அளவையியலிற் செமினரியின் பழைய மாணவரும் ஆசிரியருமாக விருந்த வைமன் கதிரைவேற்பிள்ளையும் ஒரு நூலெழுதியுள்ளார். இந்த நூல் 1862ஆம் ஆண்டு "தர்க்க சூடாமணி" என்ற பெயருடன் வெளிவந்தது. இந்நூல் வடமொழியிற் சிவகேசவமிகிரன் எழுதிய நூலின் தமிழாக்கமாகும். வைமன் கதிரைவேற்பிள்ளை இந்நூலில் உரையாசிரியர்களின் நடையைக் கையாண்டுள்ளார். உயர்வகுப்பு மாணவர்களுக்கும் பண்டிதர்களுக்குமே இந்நூல் எழுதப்பட்டதாகத் தெரிகின்றது. "காரணம்" ஆவது யாது என்பதற்குக் கதிரைவேற்பிள்ளை பின்வருமாறு விளக்கங்கூறுகின்றார்:

காரணம் - அக்காரணமான தியாதெனிற் கூறுதும் நியதமாய்ப் பிறிதொன்றற் காதலின்றிக் காரியத்திற்கு முன்னிற்றல் உடையது யாது, அது காரணம்; ஆடைக்கு நூல் நாடா முதலியன போல்வ ஆடைதோன்றுழித் தன்னியல்பின் வந்த கழுதை முதலியவற்றிற்கு முன்னிற்றல் உண்டன்றே. ஆயினும் அது நியமமன்று. நூலுருவிற்கு நியதமாய் முன்னிற்றல் உண்டன்றே எனின், அது பிறிதொன்றற்காதல்; ஆடையுருத் தோற்றத்தமைதலின், ஆடையைக் குறித்துங் காரணமெனிற் கற்பனை பெருகும். ஆதலிற் பிறிதொன்றற்காகாமையாய் முன்னிற்பதன் தன்மை காரணத் தன்மை. நியதியாற் பிறிதொன்றற் காகாது அதின் பின்னிற்பதன் தன்மை காரியத்தன்மை.

ஒருவன் காரியத்தாலே தொடரப்பட்ட அந்நுவய வியதிரேகி, காரணமென்றான், அது பொருந்தாது; நித்தியவிபுவாயவான் முதலியவற்றிற்காகத்தானும், இடத்தானும் வியதிரேகமின்மையிற் காரணம் ஆனமை பெறவேண்டுதலின்.⁵⁶

(இ) கணக்கியல்

கரோல் விசுவநாதபிள்ளையவர்கள் வீசகணிதம் அல்லது அல்ஜிப்ரா என்பதனைத் தமிழ்மக்களுக்கு விளங்கும் முறையிலே, அவர்களிடையே வழங்கிய மரபுச் சொற்றொடர்களையும் இலக்கியச் செய்திகளையும் ஆதாரமாகக்கொண்டு சிறந்ததொரு வீசகணித நூலை எழுதினார். இந்நூலிலே கரோல் விசுவநாதபிள்ளையவர்கள் எழுதிய கணக்குகளிலே அவருடைய தமிழ்ப்புலமையும், இலக்கிய ஆர்வமும் நன்கு புலப்படுகின்றன.

வினா : ஒரு பிராமணன் தன் ஆயுசின் நான்கிலொரு பங்கு காலம் பிரமசாரியாயிருந்தான். ஏழிலொரு பங்கையும் (ரு) வருடத்தையும் இல்லாச்சிரமத்திற் கழித்தான். பின்பு அவனுக்கு ஒரு புத்திரன் பிறந்து, பிதாவின் ஆயுசின் அரைவாசிக்காலம் வாழ்ந்திருந்து, பிதாமரிக்க (ச) வருடத்துக்குமுன் காலஞ்சென்று விட்டான். அப்படியானாற் பிராமணன் எத்தனை வயதுக்கு உயிரோடிருந்தான்?

விடை: அச⁵⁷

வினா : அஸ்தினாபுரி, குருக்கேத்திரம், அகரபுரி, மகரபுரி என்ற நாலு நகரங்கள் ஒரே நேரிலிருக்கின்றன. இவற்றுள் அஸ்தினாபுரிக்கும் மகரபுரிக்குமிடையான தூரம் ௩ச காதம். அஸ்தினாபுரிக்குங் குருக்கேத்திரத்துக்கு மிடையான தூரம், அகரபுரிக்கும் மகரபுரிக்கு மிடையான தூரத்துக்கு எப்படியிருக்கின்றதோ வென்றால் (உ) (நா) க்கு இருக்கின்ற அப்படி. மேலும் அஸ்தினாபுரிக்குங், குருக்கேத்திரத்துக்கும் இடையான தூரத்திற் காற்பங்குடன், அகரபுரிக்கும் மகரபுரிக்கும் இடையான தூரத்திற் பாதியைக் கூட்டினால் குருக்கேத்திரத்துக்கும் அகரபுரிக்குமிடையான

தூரத்தின் மும்மடங்காம். பின்னை இந்தப் புரங்களுக் கிடையான தூரங்கள் யாவை?

விடை: முறையே கஉச, கஅ காதம்.⁵⁸

வினா : ஒரு நாயகி தனது பாங்கியை நோக்கி, என் நாயகன் என்னை மணம்புரிய (எ) வருடத்துக்கு முன் அவருடைய வயது எனது வயதின் மும்மடங் காயும், மணம்புரிந்து ஏழுவருடஞ்சென்றபின், அவரு டைய வயது எனது வயதினிரட்டியாயுமிருந்தால், நாங்கள் மணம்புரிந்தபோது எங்களிருவருடைய வயதுகளென்னவென்று சொல்வாயாகவென்றாள். நாயகன், நாயகி இவர்களிருவருடைய வயதுகளும் யாவை?

விடை: நாயகன் வயது சகூ
நாயகி வயது உக⁵⁹

வீசகணிதத்தில் அவர் கையாண்டுள்ள பதங்கள் அவரின் மொழி பெயர்ப்பு ஆற்றலுக்குச் சான்றுபகருகின்றன. தமிழுக்குப் புதிதான வொரு துறையை, தமிழ்ப்புலவர்கள் நூல்கள்செய்யும் வரன்முறை வழுவாது தமிழிலக்கணம் பிறழாது விளக்கியுள்ளார். வீசகணி தத்திற் காணப்படும் முக்கியமான பதங்கள் பின்வருமாறு:

Simple Equations	வெள்ளைச்சமீகரண அதிகாரம்
Powers	காகித அதிகாரம்
Radical Quantities	மௌல அதிகாரம்
Quadratic Equations	வர்க்கச் சமீகரண அதிகாரம்
Equations which contain two or more unknown Quantities	அநேகாட்சரசச் சமீகரண அதிகாரம்
Arithmetical progression	அந்தரமாலிகை அதிகாரம்
Geometrical Progression	சகரணமாலிகை அதிகாரம்
Proportion	அநுபாத அதிகாரம்

தூரதிஷ்டவசமாகச் சுதேச மொழிகளில் உயர்கல்வி வழங்குந் திட்டம் அரசினராற் பின்பற்றப்படவில்லை. இற்றைக்கு இருபத்தைந்து வருடங்களுக்கு முன்னர் தான் அரசு சுதேச மொழியில் உயர்கல்வி வழங்குந் திட்டத்தை மேற்கொண்டது.

இதனாலேயே கரோல் விசுவநாதபிள்ளையின் வீசகணிதம் முதலியன கவனிப்பாரற்றுச் சீரழிந்தன.

(௩) வானசாஸ்திரம்

வட்டுக்கோட்டைச் செமினரியின் பாடத்திட்டத்தில் வானசாஸ்திரத்திற்கு முக்கிய இடமளிக்கப்பட்டது. மிஷனரிமார் தமிழ் மக்களின் சமய நம்பிக்கைகள் பல, அவர்களின் வானசாஸ்திரத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டிருப்பதைக் கண்டனர். எனவே இந்து வானசாஸ்திரத்தின் தவறுதல்கள் உணர்த்தப்படுமாயின், கிறிஸ்தவம் நிலைபெறுவதற்கு வழிபிறக்குமென்று நம்பினார்கள். செமினரியின் பழைய மாணவராகிய ஆர்னல்ட் சதாசிவம்பிள்ளை வானசாஸ்திர நூலொன்றை எழுதினார். ஆனால் இத்துறையிலே அதிகமுழைத்தவர்கள் செமினரியின் ஆசிரியரான டாஷியல் சோமசேகரம்பிள்ளையும், அதிபராக விருந்த எச். ஆர். ஹொய்சிங்டனுமே ஆகும். அப்பொழுது மக்கள் மத்தியில் இந்துப் பஞ்சாங்கம் மிகப்பிரபல்யமாக இருந்தது. டாஷியல் சோமசேகரம்பிள்ளையும் எச். ஆர். ஹொய்சிங்டனும் மேனாட்டு வானசாஸ்திரத்தின் அடிப்படையிற் பஞ்சாங்கத்தைக் கணித்து, மக்களுக்கு அவற்றை விற்பனைசெய்தார்கள். இப்பஞ்சாங்கத்தைப்பற்றி, எச். ஆர். ஹொய்சிங்டனின் மனைவி நான்ஸி தம் மகனுக்கெழுதிய கடிதத்தில் மிகமுக்கியமான குறிப்புக்களைத் தருகின்றார்.

Your father is now enjoying comparative rest, in vacation though he is engaged in preparing the Almanac for next year, and in getting an important work through the press. But, do you ask, why does he make Almanacs? Because, first if he or the missionaries do not, the people will depend on the heathen astronomers, who are also astrologers and everything from them is a part and parcel of heathenism, and second because with the Almanac much bible truth is disseminated. On one side of the leaf are passages of scripture and on the

other side the Almanac.

The heathen understand the object and say the Missionaries are very cunning to place the Scripture extracts where they cannot be torn out without ruining the calender: All the people high and low, are very eager to get the plainest and most solemn declarations of God's word with it.⁶⁰

வெள்ளைக்காரப் பாதிரிமாரினாற் பஞ்சாங்கங் கணிக்கப்பட்ட தெனின், தமிழ்மக்கள் அதனை விரும்பமாட்டார்களென்று எண்ணிப்போலும், உயர்குடியிற் பிறந்த சுதேச ஆசிரியர் ஒருவரின் பெயரில் அவற்றை வெளியிட்டனர். பஞ்சாங்கத்தின் முகப்பு ஆசிரியரின் பெயரையுஞ் சாதியையுந் தெளிவாகக் கூறியது. 1835ஆம் ஆண்டுப் பஞ்சாங்கத்தின் முகப்புப் பின்வருமாறு:

“திரியாங்கம்”

க்ஷ அநாரும் ஆண்டு

“விவாகன சகாத்தம் எனருள செல்லாநின்ற மன்மத வருடத்துக்கு வட்டுக்கோட்டையிற் சாத்திரப்பள்ளிக்கூடத்திற் சேர்ந்த வண்ணார்பண்ணை வெள்ளாளன் மயில்வாகனர் சோமசேகரம்பிள்ளை கணித்தது”.

இந்தப் பஞ்சாங்கங்கள்மூலமாக மிஷனரிமார் மேனாட்டு வான சாஸ்திரமுறைகளைச் சம்பாஷனைகளினூடாகப் போதித்தனர்.

வினா : கிரகங்களென்பவையெவை?

விடை : புதன், வெள்ளி, பூமி, செவ்வாய், வெஸ்தா, குனோ, சீறிஸ, பல்லஸ, வியாழன், சனி, ஏர்சல் என்பவையே. இவை முதற் கிரகம்.

வினா : இவை நமது ஆதித்தனைச் சேர்ந்தவையென்பது எவ்விதம்?

விடை : இவை, நமது ஆதித்தனை மேற்கில் நின்று கிழக்காய்ச் சுற்றியோடி அதன் வெளிச்சத்தையுங் காங்கையையும் பரிசித்து ஆதித்தனைப் பற்றியிருப்பதனால் அதைச்

சேர்ந்தவையென்பது.

வினா : உபகிரகங்களென்பதெவை?

விடை : உபகிரகங்களென்பவை முதற்கிரகங்கள் ஆதித்தனைச் சுற்றித்திரிவதுபோல, அவைகளும் முதற்கிரகங்களைச் சுற்றித்திரியும் கிரகங்களே.

வினா : உபகிரகங்களெத்தனை?

விடை : கணிதர்கள் இக்காலத்திற் கண்டறிந்திருப்பது பதினெட்டு. அதிற் பூமியைச் சுற்றியோடுகின்ற சந்திரன் பூமிக்கு உபகிரகம். வியாழனுக்கு சனிக்குச்; எ; ஏர்சலுக்கு சா.

வினா : வால்வெள்ளிகள் எப்படிப்பட்டவை?

விடை : வால்வெள்ளிகள் தற்பிரபையில்லனவாய் கிரகங்களைப் போல் ஓடாமல், ஆதித்தனைச் சுற்றி நீண்ட வட்டங்களில் ஓடுகின்றன.

வினா : அவை தோன்றுவது, பூமிக்கு உற்பாதமென்பது பொய்யோ? மெய்யோ?

விடை : பொய்தான். ஆகிலும், இந்தத் தேசத்தார் மாத்திரமல்லப் பூர்வீகத்திலுள்ள எந்தத் தேசத்தாரும் வால்வெள்ளி தோன்றுவது உற்பாதமென்றெண்ணி அஞ்சிவந்தார்கள். ஆனால், இக்காலத்திலுள்ள ஐரோப்பையார் அவைகளிற் சிலவற்றிற்கு நாமங்களுமிட்டு, அவை ஓடுங் காலக்கணக்கு, தூரக்கணக்கு யாவும் அளவிட்டறிந்து, அவை தோற்றுங்காலம் இவ்வேளையென்று பஞ்சாங்கங்களில் முன்குறிக்கக் கூடியதாயிருக்கின்றபடியால், அவை கிரகவகுப்பிலே சேர்ந்திருக்கிறதென்று எண்ணவேண்டியது.⁶¹

வானசாஸ்திரஞ் சுதேச அறிஞர்களுக்கும் மிஷனரிமார்களுக்கு மிடையே விவாதத்தை ஏற்படுத்துவதற்கொரு சாதனமாய் அமைந்தது. வட்டுக்கோட்டைச் செமினரி சுதேச அறிஞர்களின் கவனத்தை ஈர்ந்தமைக்குச் செமினரியிற் கற்பிக்கப்பட்ட மேனாட்டு வானசாஸ்திரம் முக்கியமான காரணமாக விருந்ததென்பது மறுக்கமுடியாத உண்மையாகும்.

(உ) வைத்திய நூல்கள்

பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டிலே மிஷனரிமார் மேனாட்டு வைத்திய முறைகளைத் தமிழ்மொழியிலே வழங்கினர். வைத்திய நூல்கள் தமிழிலே எழுதப்படுவதற்கு முக்கிய காரணமாயிருந்தவர் டாக்டர் சாமுவேல் பிஸ்க் கிறீன் (Dr. Samuel Fiske Green) ஆவர். இவர் 1847 இல் வட்டுக்கோட்டையிற் பணியாற்ற வந்தார். வட்டுக்கோட்டையில் ஒரு வருடகாலம் பணியாற்றிவிட்டுத் தமது மருந்துச் சாலையை மானிப்பாய்க்கு எடுத்துச் சென்றார். மருத்துவக் கல்வியும் மானிப்பாய்க்கு மாற்றப்பட்டது.

இக்காலகட்டத்திலே தான் கிறீன் மேனாடுகளில் எழுதப்பட்ட தலைசிறந்த வைத்திய நூல்களைத் தமிழிலே மொழி பெயர்க்க ஆரம்பித்தார். தமிழில் வைத்திய நூல்கள் எழுதப்படுவதற்கு உள்ளூர்க் கலாசாரத்தில் ஊறிய கிறிஸ்தவச் சமுதாயத்தை உருவாக்கவேண்டுமென்ற அமெரிக்கன் மிஷன் கொள்கையே காரணமாகும். பின்வருவன கிறீன் ஐயர் வெளியிட்ட மருத்துவ நூல்களாகும்: “அங்காதிபாத சுகரணவாத உற்பாலன நூல்” (1852), “மருத்துவ வைத்தியம்” (1857), “இரண வைத்தியம்” (1867), “மனுஷ அங்காதிபாதம்” (1872), “மனுஷ சுகரணம்” (1872), “வைத்தியாகரம்” (1872), “கெமிஸ்தம்” (1875), “வைத்தியம்” (1875), “அருஞ் சொற்களை அடக்கிய அகராதி” (1875), “மனுஷ சுகரணம்” (1883), “இந்து பதார்த்த சாரம்” (1884).⁶²

கிறீன் மிகுந்த ஆர்வத்துடன் உருவாக்கிய தமிழ் வைத்திய நூல்கள் பின்னர் கவனிப்பாரற்றுக் கைவிடப்பட்டன. இலங்கையரசு தானே ஒரு வைத்தியக் கல்லூரியை ஆரம்பித்து ஆங்கு ஆங்கிலத்திற் போதிக்கத்தொடங்கியதே இதற்கு முக்கிய காரணமாகும். எனினுந் தமிழ்நூல் வரலாற்றிலே கிறீன் முக்கியமான இடத்தைப் பெற்றுள்ளார். வைத்தியம் போன்ற நுட்பமான இயல்களையும் தமிழிற் போதிக்கமுடியும் என்பதனை எவ்விதச் சந்தேகத்திற்கும் இடமில்லாமல் உலகுக்குணர்த்திய பெருமை அவருக்குரியது.

(ஊ) அகராதிகள்

“அகராதி” தமிழுக்குப் புதிய துறையாகும். சொற்களுக்கு வரைவிலக்கணம் (Definition) கூறும் மரபு தமிழ்நாட்டில் இருக்க

வில்லை. தமிழ்மக்களிடையே வழங்கிய நிகண்டுகள் ஒரு பொருளுக்குரிய பல பெயர்களை வழங்கினவேயன்றி அச் சொல்லுக்குரிய பொருளின் இலக்கணத்தை வரையறை செய்யவில்லை. மேலும் நிகண்டுகள் கடினமான சொற்களுக்கு மட்டுமே ஒத்தகருத்துள்ள பதங்களை வழங்கின. மேனாட்டுப் பாதிரிமார், பண்டிதர்களுடனும் பாமரர்களுடனும் தொடர்பு கொள்ள வேண்டியிருந்தமையால் தமிழில் வழங்கிய சகல சொற்களுக்கும் பொருளறியவேண்டியிருந்தது. இதனாலேதான் அவர்கள் அகராதிப்பணியில் ஊக்கமாக ஈடுபட்டனர். தத்துவ போதகர், ப்றொயின்சா, வீரமாமுனிவர், சீகன்பால்கு, றொட்லர், பப்ரிஷியஸ் ஆகிய மதத்தொண்டர்கள் அகராதிகளைத் தொகுத்தனர்.

அமெரிக்கன் மிஷனரிமாரும் தமிழ்ப்பதங்களின் பொருளை யுணர்ந்து கொள்ளவேண்டியதன் அவசியத்தையுணர்ந்து அகராதிப் பணியில் ஈடுபட்டனர். அவர்களின் உயர் கலாபீடமாகிய வட்டுக்கோட்டைச் செமினரியும் இப்பணியிலுல் துணைபுரிந்தது. 1818 இல் யாழ்ப்பாணம் வந்த சி. எம். எஸ். மதப்பிரசாரகர் ஜோசப் நைட் ஒரு தமிழ் அகராதியை உருவாக்கும் முயற்சியில் ஈடுபட்டபொழுது வட்டுக்கோட்டைச் செமினரியின் தமிழ்ப் பேராசிரியர் காபிரியேல் திசேரா அவருக்கு உதவிபுரிந்தார். ஜோசப் நைட் தமது பணி முற்றுப்பெறமுன்பு மறைந்துவிட்டார். அமெரிக்கன் மிஷனரியான லீவை ஸ்போல்டிங் அப்பணியைத் தொடுத்து முடித்து வெளியிட்டார். இந்த அகராதியின் முதற்பதிப்பு “An English and Tamil Dictionary or Manual Lexicon for Schools” என்ற பெயருடன் 1844ல் சென்னையில் வெளிவந்தது. இரண்டாம் பதிப்பு 1852 இல் மானிப்பாயில் அச்சிடப்பட்டது. மூன்றாம் பதிப்பு 1888 இல் சென்னையிலிருந்து வெளியாகியது.

1862ஆம் ஆண்டு சென்னையிற் பிரசித்திபெற்ற வின்சிலோ அகராதி வெளியிடப்பட்டது. மைரன் வின்சிலோவிற்கு உதவிய தமிழறிஞர்களில் இருவர் செமினரியின் பழைய மாணவர்கள் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. செமினரியின் பழைய மாணவர்களாகிய Bela Kellogg, நெவின்ஸ் சிதம்பரப்பிள்ளை, வைமன் கதிரை வேற்பிள்ளை ஆகியோர் தாமாகவே அகராதிகளைத் தொகுக்க முயற்சித்தனர். நெவின்ஸ் சிதம்பரப்பிள்ளை தொகுத்த English and Tamil Dictionary 1858 இல் சென்னையில் வெளிவந்தது. Bela Kellogg தொகுத்த Classical - Tamil Dictionary என்பதனை 1870 இல் The

Director Of Public Instructon of Madras சென்னையில் வெளியிட்டார் என்பது குறிப்பிடத்தக்கதாகும். வைமன் கதிரைவேற்பிள்ளை தமிழ்ப் பதங்களுக்குத் தமிழிற் பொருள் வழங்கும் பாரிய அகராதி யொன்றினை ஆக்கும்பணியில் ஈடுபட்டார். இவர் எழுதிய முதலாவது தொகுதி 1904இல் வெளிவந்தது. இவ்வகராதியை மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கத்தார் முற்றுப்பெறச்செய்து வெளியிட்டனர். இதனாலே இவரின் அகராதி தமிழ்ச்சங்க அகராதி என்று வழங்கப்படுகின்றது.

(எ) பத்திரிகைகள்

அமெரிக்கன் மிஷனரிமார் பலம்வாய்ந்த பத்திரிகைப் பின்னணியைக்கொண்ட கொங்கிறிகேஷனல் திருச்சபை அமைப்பிலிருந்து வந்தவர்கள். (இது இரண்டாம் இயலில் விளக்கப்பட்டிருக்கின்றது.) இதனாலே அவர்களின் மதப்பிரசார முயற்சிகளிற் பத்திரிகைகள் முக்கியமான இடத்தை வகித்தன. ஆரம்பத்திலே துண்டுப் பிரசுரங்களை வெளியிட்ட அமெரிக்கன் மிஷனரிமார் 1841ஆம் ஆண்டு “உதயதாரகை” என்னும் மாதமிருமுறைப் பத்திரிகையை ஆரம்பித்தனர். இப்பத்திரிகை இரண்டு பக்கங்கள் ஆங்கிலம் இரண்டு பக்கங்கள் தமிழுமாக அச்சிடப்பட்டது. ஆங்கிலப் பகுதிக்குச் செமினரியின் விஞ்ஞானப் போதனாசிரியர் ஹென்றி மார்ட்டின் ஆசிரியராக நியமிக்கப்பட்டார். உடுவிலைச் சேர்ந்த பெய்சன் உடையார் பத்திராதிபரானார். பெய்சன் உடையாருஞ் செமினரியின் பழைய மாணவரென்பது குறிப்பிடத்தக்கதாகும். உதயதாரகைக்குஞ் செமினரிக்குமிடையிலான நெருங்கிய தொடர்பு 1855இல் செமினரி மூடப்படும்வரை நீடித்தது. டானியல் பூவர் ஆங்கிலப்பகுதிகட்குக் கிரமமாகக் கட்டுரை யெழுதிவந்தார். கரோல் விசுவநாதபிள்ளை 1856ஆம் ஆண்டு இதன் தமிழ்ப் பகுதிக்குப் பொறுப்பாயிருந்தார். 1857ஆம் ஆண்டு ஆர்னல்ட் சதாசிவம்பிள்ளை அதன் தமிழாசிரியரானார். அவர் தமிழாசிரியராகவிருந்த முப்பத்திநான்கு வருடங்களும் உதய தாரகையின் வரலாற்றில் முக்கியமானவையாகும். செமினரி மாணவர்களின் பத்திரிகையனுபவம் பத்திரிகையுலகில் அவர்களை முதன்மைபெற உதவியது. 1855இல் பீற்றர் பேர்சிவல் சென்னையில் “தினவர்த்தமணி” என்ற ஆங்கில பத்திரிகையை ஆரம்பித்த பொழுது, வட்டுக்கோட்டைச் செமினரியின் பழைய மாணவராகிய சி. வை.

தாமோதரம்பிள்ளையையே அதன் ஆசிரியப் பொறுப்பையேற்கும்படி அழைத்தார்.

வைமன் கதிரைவேற்பிள்ளை 1853இல் அரைப்பங்கு ஆங்கிலமும் அரைப்பங்கு தமிழுங்கொண்ட “லிட்டரரி மிற்றர்” என்ற பத்திரிகையை ஆரம்பித்தார். இப்பத்திரிகைக்கு “வித்தியாதர்ப்பணம்” என்ற தமிழ்ப்பெயரும் இருந்தது. பத்துவருடங்களின் பின்னர் “இலங்காபிமானி” (Ceylon Patriot) என்ற பத்திரிகையை வெளியிடத்தொடங்கினார். பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியிற் பல்வேறு பத்திரிகைகள் ஆரம்பிக்கப்பட்டன. இவையாவற்றிற்கும் அமெரிக்கன் மிஷனரிமாரின் பத்திரிகையே வழிகாட்டியாக விளங்கியதென்பது கவனிக்கப்படவேண்டியதாகும்.

(ஏ) பதிப்புப் பணி

தமிழ் நூல்களை முதன்முதலாக அச்சுவாகனமேற்றிய பெருமை கிறிஸ்தவ மதப்பிரசாரருக்கேயுரியதாகும். ஆனால் அச்சகவசதி அவர்களின் ஏகபோக உரிமையாகவிருந்த காலத்திலே கிறிஸ்தவ மதப்பிரசார நூல்களே அச்சுவாகனமேற்றப்பட்டன வென்பது மறுக்கமுடியாத உண்மை. 1835ஆம் ஆண்டு சகல மக்களுக்கும் அச்சகவுரிமை வழங்கப்பட்ட பின்னர்தான் பண்டைத் தமிழ் நூல்கள் அச்சுருவேற்றின. அமெரிக்கன் மிஷனரிமாரின் தமிழ் அச்சுப்பொறி 1820ஆம் ஆண்டு வந்துசேர்ந்தது. ஆனால் இலங்கையரசு அவர்களின் அச்சகவுரிமைக்குத் தடைவிதித்தமையினால் அதனை அப்பொழுது பயன்படுத்த முடியாது போயிற்று. கோல்புறாக் சிபாரிசுகளுக்குப் பின்னர்தான் அதாவது, 1834ஆம் ஆண்டிலேதான் அவர்கள் அச்சகத்தை மானிப்பாயில் நிறுவ முடிந்தது. இவ்வச்சகம் ஆரம்பத்திலிருந்தே பெருந்தொகையான பக்கங்களை அச்சடித்து வந்தது. 1834ஆம் ஆண்டிலிருந்து 1855ஆம் ஆண்டுவரை ஏறத்தாழ வருடத்திற்கு எண்பது இலட்சம் பக்கங்களென்னும் விகிதத்தில் மொத்தம் 171, 714, 198 பக்கங்களை அச்சேற்றியுள்ளது.⁶³ அமெரிக்கன் மிஷனரிமார் கிறிஸ்தவ மதப்பிரசார நூல்களுக்கே முதன்மையளித்தனரெனினும் பெருந்தொகையான பொது நூல்களும் அவர்கள் அச்சகத்திலிருந்து வெளிவந்தன. உதயதாரகை இதழ்கள்,

செமினரி ஆசிரியர்களின் நூல்கள் என்பனவும் இவ்வச் சகத்திலிருந்து வெளியாயின.

செமினரிச் சூழலும் அச்சகச் சூழலுமே பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் தலைசிறந்த பதிப்பாசிரியரான சி.வை. தாமோதரம் பிள்ளையை உருவாக்கின. சி.வை. தாமோதரம்பிள்ளை செமினரியின் பிற்கால மாணவர்களிலொருவர். இவரின் பணியை மதிப்பீடு செய்த மனோன்மணி சண்முகதாஸ் கூறியவை சாலப்பொருத்தமானவையாகும்.

பதிப்புத்துறையிலே முன்னோடியாக இருந்த நாவலரைக் கிறிஸ்தவச் சூழல் உருவாக்கியதுபோன்றே, சி. வை. தாமோதரம் பிள்ளையையும் அச்சூழல் உருவாக்கியதெனலாம். சைவ சமயத்தை வளர்க்கவேண்டும் என்னுங் கோட்பாட்டையுடைய வராகச் சி.வை. தாமோதரம்பிள்ளை இருந்தாரென்பதற்குப் போதுமான ஆதாரங்களை அவரது வரலாற்றிற் காணமுடியவில்லை. ஆனால், ஈடு இணையற்ற தமிழ் நூல்களின் அவசியத் தையுணர்வதற்கு, அவருக்குக் கிறிஸ்தவச் சூழல் வழிகாட்டிற்று எனலாம். மக்கள் விரும்பத்தக்க முறையிலே நாவலர் உரை நடையில் நூல்களை அறிமுகஞ்செய்தார். எவ்வாறு, அந்நூல்களைக் கற்ற மக்கள், அவற்றின் மூலப்பிரதிகளைத் தேடிவரக்கூடும் என்பதை முன்னேற்பாடாக உணர்ந்தவராகச் சி.வை. தாமோதரம் பிள்ளை விளங்குகிறார். இவ்வாறு மூலப்பிரதிகளை அவர்கள் தேடுகின்ற சந்தர்ப்பத்தில் அவர்களுக்குப் பயனளிக்கத்தக்க வகையிலே தமிழ் நூல்களைப் பதிப்பித்துள்ளார்.⁶⁴

சி.வை. தாமோதரம்பிள்ளை நீதிநெறி விளக்கத்தின் பதிப்புப் பணியில் ஈடுபட்டபோது நெவின்ஸ் சிதம்பரப்பிள்ளை, வைமன் கதிரைவேற்பிள்ளை போன்ற செமினரியினர் அவருக்கு உதவிபுரிந்தனரெனத் தெரிகின்றது.⁶⁵

தொல்காப்பியம் சொல்லதிகாரம் நச்சினார்க்கினியம், தொல்காப்பியம் பொருளதிகாரம் நச்சினார்க்கினியம், தொல்காப்பியம் சொல்லதிகாரம் சேனாவரையம், கலித்தொகை, இறையனார் அகப்பொருளுரை, இலக்கணவிளக்கம், சூளாமணி, வீரசோழியம், தணிகைப்புராணம் ஆகிய பண்டைத் தமிழ் நூல்களை அழிந்துபோகாமற் காப்பாற்றிய பெருமை சி.வை. தாமோதரம்பிள்ளையினதாகும். அக்காலகட்டத்திற் பதிப்புப் பணியிலீடுபட்டிருந்த கும்பகோணம் உ.வே. சாமிநாதையர், ஆறுமுகநாவலர் போன்றோருடனுஞ் சி.வை. தாமோதரம்பிள்ளை நெருங்கிய

தொடர்பு பூண்டிருந்தார். இவர்களின் பணியினாலே தான் விலை மதிக்கமுடியாத தமிழ் நூல்கள் காப்பாற்றப்பட்டுப் பிற்சந்த தியாருக்கு வழங்கப்பட்டன.

3. சமய இலக்கியங்கள்

10539

(அ) பக்திப் பாடல்கள்

அமெரிக்கன் மிஷனரிமார் “சுதேச அறிஞர்களினால் எழுதப்படும் முதநூல்களின் நடையும் உருவகத்தொடர்களுஞ் சிறப்பாக அமையும்; பிறநாட்டாரின் நூல்களும், மொழிபெயர்ப்பு நூல்களுந் தள்ளிவிடப்படும்போது, சுதேச அறிஞர்களின் நூல்கள் விரும்பி வாசிக்கப்படும்” என்று எழுதினார்கள். இந்த வகையிலும் மிஷனரிமாருக்குப் பற்றுக்கோடாக இருந்தவர் ஆர்னல்ட் சதாசிவம்பிள்ளையேயாகும். இவர் ஐந்நூற்றுக்கும் மேற்பட்ட தோத்திரப் பாடல்களைப் பாடியுள்ளார். சைவசமய இலக்கியங்களை நன்கு படித்திருந்தவராகையால் இவருடைய தோத்திரப் பாடல்களிலே தேவாரம், திருவாசகம் ஆகியவற்றின் பண்பு பரக்கக்காணப்படுகின்றது. தமது தோத்திரப் பாடல்களிலே தம்மையாட்கொண்ட “இயேசுநாயக”னையே போற்றுகின்றார். ஆனால் அவற்றிற் சைவசமயத்தின் முக்கிய போதனைகளான வாழ்க்கை நிலையாமை, செல்வ நிலையாமை, பிறப்பறுத்தல், முத்திநாட்டம், சாலோகப்பிரவேசம் என்பனவே முக்கிய பொருள்களாகக் காணப்படுகின்றன. தமக்கென ஒரு தனியான கிறிஸ்தவ இறையியலை வகுத்துக்கொண்டவர் சதாசிவம்பிள்ளை. இந்தியாவில் வைணவச் சமய கோட்பாடுகளை அடித்தளமாக வைத்துக் கிறிஸ்தவத்தைப் பலர் விளக்கியிருக்கின்றனர். ஆனாற் கிறிஸ்தவத்தைச் சைவசித்தாந்தக் கண்ணோட்டத்துடன் அணுகியவர்கள் இல்லையென்றே கூறலாம். ஆர்னல் சதாசிவம் பிள்ளை பலம்வாய்ந்த சைவப்பின்னணியிலிருந்து வந்தமையினால் அவருடைய இறையியலிற் சைவத்தின் சாயல்படிந்திருப்பதனைக் காணலாம். ஆர்னல் சதாசிவம்பிள்ளையின் கிறிஸ்தவ இறையியல் தனியான ஆய்வுக்குரிய பரந்த விடயமாகும். தமது பக்தியனுபவங்களைப் பெரும்பாலும் ஆசிரிய விருத்தங்களிலேயே வடித்தெடுத்திருக்கின்றார். வெண்செந்துறை, நிலைமண்டில ஆசிரியப்பா போன்ற யாப்புக்களையும் இவர் கையாண்டிருக்கின்றார். சில பக்திப்பாடல்களைக் கீர்த்தனைகளாகவும் வழங்கியுள்ளார்.

சைவசமயத்தின் பக்தி இலக்கியங்களில் ஊறித்திளைத்த சதாசிவம்பிள்ளையின் கிறிஸ்தவப் பாடல்கள், கிறிஸ்தவத்தைச் சுதேசநிலைப்படுத்த மேற்கொள்ளப்பட்ட முயற்சிகளுக்குக் கிடைத்த மகோன்னத வெற்றியென்று கூறலாம். சைவசமயத்தின் “பிறவிப்பிணி” என்ற எண்ணத்தினின்றும் விடுபடாத சதாசிவம் பிள்ளை கிறிஸ்தவத்தின் “மன்னிப்பு” என்ற நம்பிக்கையையும் கொண்டிருந்தார்.

ஈனப்பிறவியெடுத் தெல்லையிலாத் தீது செய்தேன்
வானவ நீயன்பால் மன்னித்திடுவதெக்காலம்?

- முத்திநாட்டம் (பஞ்சரத்தினம்)

“உலகம் நல்லது” என்பது கிறிஸ்தவச் சமயத்தின் அடிப்படைக் கோட்பாடுகளில் ஒன்று. கிறிஸ்தவத்தில் வாழ்க்கை மறுப்புக்கோ வாழ்க்கை வெறுப்புக்கோ இடமில்லை. ஆனால், சைவசித்தாந்த மரபில்வந்த சதாசிவம்பிள்ளை, யேசுசாமியைப் பார்த்துப் பின்வரு மாறு முறையிடுகிறார்:

பூலோகவாழ் வொழிந்து போகக்கண்டேன்
பூவையஞ்சத் செளந்தரியம் பூவாய்க்கண்டேன்
மாலார் மண்ணுரிமை குடி வாங்கக்கண்டேன்
மல்கு சுற்றம் யாத்திரிகர் மடமாய்க்கண்டேன்
காலமது தூமம் போற்கழியக்கண்டேன்
கடைக்கணித்தாண்டிடக்கருணை கண்டேனின்பாற்
சாலவினித்தாமதந்தான்றராது மேலாம்
சாலோகந்தா யேசு சாமி நாதா

- சாலோகப்பிரவேசம் (பஞ்சரத்தினம்)

பின்வரும் பதிகம், சைவ இலக்கியங்களிற் சதாசிவம்பிள்ளை கொண்டிருந்த ஆழ்ந்த பயிற்சியை எடுத்துக்காட்டுகின்றது:

முப்புரமெரித்துத் தொண்ட ரோர் மூவர்
முடிவுறாதளித்தரும் முதிர்ந்த
அப்பனே! யெனையானால குடலனகை
ஆமென வான்வ ராய்ந்து
செப்பு முப்புரங்க டயுறக் கொளுத்தித்
திமிதிமியெனத் தகித்தடி யேற்
றப்பவைத் தடிமை கொண்டருடருவை
சாமியே இயேசு நாயகனே

- அடிமைகொள்ள வேண்டல் (பஞ்சரத்தினம்)

வாழ்க்கை நிலையாமைபற்றி, மெய்யறிவுறுத்தல் என்ற தலையங்கத்தில் அவர் எழுதிய பாடல்கள் உயர்ந்த தரத்தவை. தமது வாழ்வின் அந்தியகாலத்தில் மனைவியின்றி, நோய் வாய்ப்பட்டுத் துன்பங்களைச் சகித்தவர் சதாசிவம்பிள்ளை.

நோய்வாய்ப்பட்டிருந்த காலமெல்லாம், அவர் மிகவும் ஆறுதலும் மனப்பாக்கியமுமுடையவராக இருந்தாரன்றிச் சற்றேனும் முறுமுறுக்கவில்லை. மரணத்துக்குப் பயமோ என்று ஒருவர் கேட்க, "ஓடச்சிறகிருந்தாலுங்கு வராதிருக்கேன்" என்று தமது பாடலிலோர் வரிமூலமாக விடைபகர்ந்தார். தமது அந்திய காலத்துக்கென்று பாடிவைத்திருந்த பாடல்களாகிய சுகமரணாபீஷ்ட முதலிய வற்றைப் படுக்கையிலே பலதரந் தமது புத்திர பௌத்திரர் களைக்கொண்டு வாசிப்பித்து ஆறுதலடைந்து வந்தார்.⁶⁶

தமது வாழ்க்கையனுபவத்தைக்கொண்டு உலகத்தாருக்கு அறிவுரை வழங்குகின்றார்.

மோசமாய்ப் போகீர் - முகிழ்செறிதாமரைப்
பாசியிடைநீர் - பற்றிடல் போலவும்
புளியினற் பழத்திற் - பொருந்து மோடொப்பவும்
இழிவுறுமுலகுடன் - இசைந்து நீரிருப்பீர்
ஆரியப்பாவை - யாடினுமாங்குதம்
காரியமே கனாய்க் - கருத்துரைப்பவர் போல்,
எவ்விடமிருப்பினும் - எந்நிலையமரினும்,
அவ்விடந்தேவனை - அன்புடன் வணங்கிப்
பாவேரறுத்துப் - பரமனுக்கருள் செய்
மேவு சாலோகமாம் - வீடு சேர்குவீரே.

- மெய்யறிவுறுத்தல் (பஞ்சரத்தினம்)

செமினரியின் பழைய மாணவர்களாகிய சி.வை. தாமோதரம் பிள்ளை, றொபேர்ட் பிரெக்கன்ரிட்ஜ், பார் குமாரகுலசிங்கி, ஜே.எஸ். கிறிஸ்மஸ், ஜெரமையா எவாட்ஸ் கனகசபைப்பிள்ளை ஆகியோருந் தோத்திரப் பாடல்களைப் பாடியிருக்கின்றனர்.

இவர்களிலே சிலர் கிறிஸ்தவக் காவியங்களையும், நீண்ட கவிதை நூல்களையும் எழுதமுயற்சித்தனரெனத் தெரிகின்றது. சி.வை. தாமோதரம்பிள்ளை "ஆதியாகமக்கீர்த்தனை"யை எழுதியுள்ளார்.⁶⁷ இது பைபிளில் முதலாவது நூலாக வைக்கப்பட்டுள்ள ஆதியாகமத்தைச் செய்யுள்நடையிலே தருவதாக இருத்தல் வேண்டும். இந்நூல் இப்பொழுது கிடைக்காததினால் இதனைப் பற்றி எதுவுமே கூறமுடியாதிருக்கின்றது. ஜெரமையா எவாட்ஸ்

கனகசபைப்பிள்ளையென்ற புலவர் “திருவாக்குப்புராணம்” என்னும் பெருங்காப்பியத்தை எழுதுவதற்கு முயற்சித்துள்ளார். பைபிள் முழுவதனையுஞ் செய்யுள்நடையிலே தருவது இவரது நோக்கமாகவிருந்தது. ஆனால் பைபிளிலுள்ள ஆதியாகமம், யாத்திராகமம் என்ற பகுதிகளை மட்டுமே இவர் செய்யுளாக எழுதியுள்ளார். புதிய ஏற்பாட்டின் சிலபகுதிகளையும் இவர் செய்யுளாக அமைத்துள்ளார். ஆனால், நூல் முற்றுப்பெறவில்லையென்பது தெளிவு. இந்நூல் முற்றுப்பெற்றிருக்குமாயின் தேம்பாவணி, இரட்சணிய யாத்திரிகம் போன்றதொரு பாரிய கிறிஸ்தவ நூலாக அமைந்திருக்கும்.⁶⁸ எனினும் ஜெரமையா எவாட்ஸ் கனகசபைப்பிள்ளை ஒரு சிறந்த தமிழ்ப்புலவர் என்பதில் ஐய மில்லை. திருவாக்குப்புராணம் கம்பராமாயணத்தின் பண்பைக் கொண்டு விளங்குகின்றது. இவருடைய நடை சதாசிவம்பிள்ளையின் நடையைப்போல எளிதன்று. இதனாற்றான் போலும் திருவாக்குப்புராணம் கிறிஸ்தவர்கள் மத்தியிற் பிரபல்யமடைய வில்லை. பின்வருவன திருவாக்குப்புராணச் சுவீசேட வரலாற்றுப் படலத்திலிருந்து எடுக்கப்பட்டவையாகும்:

செப்பருஞ் சருவ ஞானந் திகழ்தரச் சிறந்தெஞ்ஞான்றுந்
தப்பரு மகிமையோடு சருவவல்லமையுந் தோன்ற
இப்பெரும் புவனமாதி யாவையு மருளிக் காக்கும்
ஒப்பருங் கருணை சாலு மொருவனைப் பரவி வாழ்வோம்.

(வேறு)

வானாதியெவற்றினையும் மட்டில்லா வல்லமையால் மகிமை மூர்த்தி
தானாதிகாலமதிற் றந்துநரர் தமைந்தனைப்போலருளித்தன்னை
மானாதிப் பரிசுத்த நிலையவகை வஞ்சனையால் வழுவிச் சாபம்
ஆனாதிப் பொழுதுமுற அடைந்தவர்களருந்துயர் முழந்த காலை
அருள் புகுந்த வுளத்தினனா யவர்க்கருள் செய்தச்சாப மடர்ந்த பாவ
இருள் புகுந்த வவர் குலத்துக் கெய்துமிடர்கெடவலகை - பிரியவென்றே
தெருள் புகுந்து நரர்தழைக்கச் செய்தன தோர் சேயவர்கள் மரபிற் றோன்றும்
பொருள் புகுந்த திருவாக்குத் தத்தமொழி புகன்று துயர் போக்கினானே.⁶⁹

வட்டுக்கோட்டைச் செமினரியிலே கற்றுச் செமினரியில் ஆசிரியராகப் பணியாற்றிய ஹென்றி மார்ட்டின் கத்தோலிக்க சமயத்தைத் தழுவினான், கத்தோலிக்க கிறிஸ்தவ இலக்கியத்தை வளர்ப்பதில் ஈடுபட்டாரெனத் தெரிகின்றது. அவர் இயற்றிய

“திருக்குமாரன் பேரில் தேவமாதாவின் ஒப்பாரி” என்ற நூல் 1924ஆம் ஆண்டிலே ஏ. தோமஸ் என்னும் ஆசிரியரினாலே பதிப்பிக்கப்பட்டது. இந்நூல் எழுபத்தெட்டுப் பாடல்களைக் கொண்டுள்ளது. பாமர மக்களும் படித்துப் பயன்பெறும் பொருட்டு மிகவும் எளிய நடையில் எழுதப்பட்டுள்ளது. கிராம மக்களின் ஒப்பாரி நடையிற் கிறிஸ்தவ உண்மைகளை விளக்க முயன்றுள்ளார். பின்வருவன இவரின் எளிய இனிய நடைக்குச் சான்றாகும்:

மகனே மகனாரே - செல்வா
 மாமக நேயுயர் தேர்முக நேயளி
 யாகுத நேதிரு ஞாபக நேயென்
 மடியிற் பிறந்த பாலா குடியிற் சிறந்த சீலா
 மண்ணி லெனையிருத்தி விண்ணுல கஞ்சென்றீரோ
 என் மகனே மகனாரே.
 கண்ணேயென் கண்மணியே - இங்குமைக்
 கானேனே யென்கண்ணே போனீரோ நீர் விண்ணே
 தோணீரோ யினிமண்ணே யாதென மனம்புண்ணே
 காரணா மன்னாதுய்யா பூரணா பொன்னா மெய்யா
 காட்டில் விட்டென்னை மோட்ச வீட்டினுக்குச் சென்றீரே
 என் கண்ணேயென் கண்மணியே.⁷⁰

(ஆ) சாத்திர நூல்கள்

கிறிஸ்தவச் சித்தாந்தங்களை விளக்கும் அரிய நூல்களையுஞ் செமினரியின் பழைய மாணவர்கள் எழுதினார்கள். செமினரியிற் கற்றவர்களில் ஏறத்தாழப் பத்துப்பேர் அபிஷேகம்பண்ணப்பெற்ற மதகுருவாயினரென்பது குறிப்பிடத்தக்கதாகும். ரி.பி. ஹன்ற என்பவர் “கிறிஸ்தவ அத்தாட்சிகள்” என்ற ஒரு நூல் எழுதினார். இந்நூல் ஒரு மொழிபெயர்ப்பு நூலாகவிருந்தபோதிலும், கிறிஸ்தவச் சித்தாந்தங்களைத் தமிழுரைநடையிலே திரட்டித் தருகின்ற தென்றவகையிற் சரித்திர முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது. ஹன்ற எளியநடையில் இந்நூலை எழுதியுள்ளார். பைபிளைப்பற்றி அவர் கூறுங் கருத்துக்கள் அவருடைய இனிய நடைக்குச் சான்று.

வேதம். கிறிஸ்தவர்களுடைய வேதம் கவிவடிவமாயல்ல, வாசகவடிவமாயெழுதப்பட்டிருக்கிறது. கவியாயிருப்பது பாடுபவர்களுக்கு இன்பமாயிருக்கக்கூடுமானாலும், வாசகமே இலகுவாய் எல்லா

ருக்கும் விளங்கக்கூடியவிதம். இதுவே, தேவன் தமது திருச்சத் தத்தை வெளிப்படுத்தத் தெரிந்துகொண்ட வழியாயிருக்க வேண்டுமென்றும் நாம் விரும்புவோம். எல்லாருந் தெளிவாய்த் தேவ நியமங்களை விளங்கிக்கொள்ளவேண்டியது அவசியம். கிறிஸ்து மார்க்கம் எங்கேபோகிறதோ அங்கேயிருக்கும் ஜனங்களின் பாஷையிலே வேதம் மொழிபெயர்க்கப்படுகிறது. அதைக்கொண்டு போகிறவர்களின் முதல்வேலை அதுவே; இது கிறிஸ்து மார்க்கத்தின் விசேஷம். ஆகையால் கிறிஸ்து மார்க்கத்தை ஒருவன் அறிய விரும்பினால், மற்றவர்கள் எல்லாவற்றையும் அவனுக்குச் சொல்லவேண்டியதில்லை; தானே அதை வாசித்துப் பார்க்கலாம். அதுதான், நாங்கள் எங்கள் இந்துக்கள், இஸ்லாமிய ராகிய சினேகிதரிடங் கேட்பது. நீங்களே அதை வாசித்துப் பாருங்கள்; தேவன் உங்களோடு பேசுவதுபோற் காண்பீர்கள். உங்கள் மனச்சாட்சி அருட்டப்படும். பாவத்தைக்குறித்த விசாரமுண்டாகும். உங்கள் ஆத்தம இரட்சிப்பைப்பற்றிய சிந்தையடைவீர்கள்.⁷¹

1858ஆம் ஆண்டு “சமயப் பரீட்சை” என்ற பெயருடன் ஒரு கிறிஸ்தவச் சித்தாந்த நூல் வெளிவந்தது. இந்நூல் றொபேர்ட் பிறேன் என்னும் சி.எம். எஸ். மிஷனரியின் பெயருடன், 545 பக்கங்களைக் கொண்டு வெளியிடப்பட்டாலும் ஜெரமையா எவாட்ஸ் கனகசபைப்பிள்ளையினாலேதான் எழுதப்பட்ட தென்பதற்குப் பல சான்றுகள் உள.⁷² தேவன், மனிதன், வேதம் என்ற மூன்று தலையங்கங்களின் கீழ் கிறிஸ்தவச் சமயக் கோட்பாடுகளையுஞ் சைவசமயக் கோட்பாடுகளையும் ஒப்பிட்டு “கிறிஸ்து சமயமே சத்தியமென்று திருஷ்டாந்தப்படுத்தியிருக்கிறது.” கடவுள் திரியேகரென்பது பின்வருமாறு இந்நூலில் விளக்கப்பட்டுள்ளது:

தேவன் ஒருவரே; அவ்வொருவரே மூவராய் விளங்கியிருக்கின்றன ரேயன்றி மும்மூர்த்திகளென்று சத்தியவேதத்திலே ஓரிடத்துஞ் சொல்லியிருக்கவில்லை. பிதா, குமாரன், பரிசுத்தாவி என்னும் அம்மூவரும் பகாப்பொருளாய் ஒரேதன்மையுடையவராய் இருத்தலால், அவர் எவ்வாறேனும் ஏற்றத்தாழ்வின்றிச் சமமான வராகவே இருக்கின்றனர். பிதா எத்தன்மையதோ குமாரனும் அத்தன்மையர்; பரிசுத்தாவியும் அத்தன்மையரே.⁷³

(இ) கண்டன இலக்கியங்கள்

தமிழ் உரைநடை வளர்ச்சிக்குப் பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டிலே தோன்றிய சமயக் கண்டனவிலக்கியங்கள் கணிசமானளவு

பங்களிப்புச் செய்திருக்கின்றனவென்பது அறிஞர்களொப்பிய முடிவாகும். வட்டுக்கோட்டைச் செமினரியினர் இப்போட்டியில் மிகுந்த உற்சாகத்துடன் ஈடுபட்டிருந்தனரெனத் தெரிகின்றது. அமெரிக்கன் மிஷனரிமார் சைவசமயத்தைக் கண்டித்துத் துண்டுப்பிரசுரங்கள் எழுதுவதிற் கைதேர்ந்தவர்களாயிருந்தனர். இதற்குக் காரணம் அமெரிக்கன் மிஷனின் உற்பத்தி ஸ்தானமாகிய கொங்கிறிகேஷனல் திருச்சபையின் பாரம்பரியமாகும். இத்திருச்சபைப்பிரிவு பலவித எதிர்ப்புக்களின் மத்தியில் வளர்ந்தமையாலே தமது கொள்கைகளை விளக்கியும் பிற திருச்சபைகளின் குறைபாடுகளைக் கண்டித்துத் துண்டுப் பிரசுரங்களை வெளியிட்டது. துண்டுப்பிரசுரங்களின் பயன்பற்றி உதயதாரகையில் 1850 ஆம் ஆண்டு வெளிவந்த கட்டுரையொன்று பின்வருமாறு கூறுகின்றது:

சிறுதுண்டுப்புத்தகங்களின் பெலன்

நாம் துணைக்காரரை உபயோகமாய்ச் செய்வதே பார்க்கிலும் அச்சுச் சூத்திரத்தினாற் செய்வதிகமென்பது என் மனதிற்குத் திருட்டாந்தமாயிருக்கின்றது. பிரசங்கத்திற் பெரிய காரியந்தான். ஆனாலும் அது முதன்மைபெற்றதல்ல. ஏலாத சிறிது காரியத்தை அச்சுச் சூத்திரத்தினாற் செய்யக்கூடும். ஆனாலும் அச்சுச் சூத்திரமோ பிரசங்கித்தலினாலேலாத பெரிய காரியத்தைச் செய்யக்கூடும். சிறு புத்தகங்கள் எங்கும் செல்லக்கூடும். அவைகள் ஒருக்காலும் நாணி இலட்சையடைகிறதில்லை. அவர்களுக்கு அச்சமென்றது தெரியாது; அவைகள் ஒருக்காலும் கொன்னிக் கிறதில்லை; இளைத்துப்போகிறதில்லை; மரணிக்கிறதில்லை. ஏனென்றால் அச்சுச்சூத்திரத்தினால் அவைகளை முடிவின்றிப் பெருகப் பண்ணலாம். அவைகள் அற்ப செலவைக்கொண்டு வெகு தூரத்துக்குப் பயணம் பண்ணலாம். அவைகளுக்கு ஆதாரந் தேவையில்லை. விடுதிவீடு தேவையில்லை. அவைகள் தெய்வ தூதரைப்போலக் கீழும் மேலுஞ்சென்று சகலரையும் ஆசீர் வதித்துச் சகலருக்குங் கொடுத்தும் வதிட்பலன் பெறாமல் ஓடிப்போகக்கூடும். நீங்கள் சகல விஷயங்களையும்பற்றிச் சகல இடத்திலும் எல்லா மணித்தியாலங்களிலுஞ், சிறுதுண்டுப் புத்தகங்களை அச்சிற் பதிப்பிக்கக்கூடும். அவைகள் பலருக்குப் போல ஒருவர்க்கும், ஒருவர்க்குப் போலப் பலருக்கும் பேசக்கூடும். அவைகளுடைய சரிதை எடுத்துச்சொல்லுகிறதற்கு அரங்கு மண்டபம் வேண்டியதில்லை. அடுக்களையிலே அல்லது வியாபார

மண்டபத்திலே அல்லது இரகசியச் செப அறையிலே அல்லது அதிசீக்கிரமாயோடும் ரதத்திலே அல்லது பெருந் தெருவிலே அல்லது சிறு ஒழுங்கையிலே பேசக்கூடும். சந்தடியென்று அவைகள் அஞ்சுகிறதில்லை. பரிகாசத்தை அல்லது குறளைப் பேச்சை அல்லது சரசமொழியை அது கவனிக்கிறதில்லை. சகலத்தையும் அவைகள் தாங்கிக்கொள்ளும். சகலதுக்கும் தணிகிற அவைகள் இடங்கொடுக்கும். சனக்கூக்குரல் வேளையிலும் அது பேசும். கேட்ட கேள்விகளுக்கு அவைகள் எப்போதும் பிரதியுத்தரங் கொடாதிருக்கும். உங்களுக்குப் பிரியமானால் அவைகள் இரண்டுதரம், மூன்றுதரம் அல்லது நாலுதரந் தங்கள் சரிதையைச் சொல்லக்கூடும். அவைகள் சகல உண்மைகளையுஞ் செலுத்துகிற ஊர்திக்குச் சமானமாய்ச் சகலவகைச் சனத்தையும் படிப்பித்துச் சீர்த்திருத்துமுபாத்தியைப் போலவுஞ் சகல தேசங்களிலு முள்ளவர்களுடைய தருமமாதாவுமாகவும் இருக்கின்றன.⁷⁴

இத்துண்டுப்பிரசுரங்களின் பொருளும் நடையும் தமிழுக்கு முற்றிலும் புதிதானவை. இப்பிரசுரங்கள் யாவற்றிலும் மேலைத் தேய்ச் சிந்தனையை நெறிப்படுத்திய அரிஸ்டோட்டில் ஞானியாரின் வாதமுறைமை (Argumentative style) இழையோடியிருப்பதனைக் காணமுடிகின்றது.

மிஷனரிமார் இந்துசமயத்தை எள்ளிநகையாடி, “குருட்டுவழி”, “தற்சமயக்காட்சி”, “திரிமூர்த்தி இலட்சணம்” முதலிய நூல்களை வெளியிட்டார்கள். ‘குருட்டுவழி’ எனும் நூல், மைரன் வின்சிலோ என்னும் அமெரிக்கன் மிஷனரியினாலே தஞ்சை வேதநாயகசாஸ்திரியாரின் உதவியுடன் எழுதப்பட்டதென்று மயிலை சீனி வேங்கடசாமி குறிப்பிடுகின்றார்.⁷⁵ “குருட்டுவழி” எவ்வாறு இந்துசமயத்தைச் சாடியதென்பதனை அது கூறும் பின்வரும் கதையிலிருந்து விளங்கிக்கொள்ளலாம்:

இன்னும், பூர்வகாலத்தில் வேதாரணியமென்ற சிவஸ்தலத்திலே ஒருநாட்பாதிராத்திரியிலே, சந்நிதானத்திலிருந்த விளக்கு அணைகிற தருணத்தில், அதிலிருந்த நெய்யைக் குடிக்கப்போன ஓர் எலியானது தணிகிற திரியை இழுத்துவிட, அதினால் அணையப் போன விளக்குத் துலக்கமாய் எரிந்தது. அதுகண்டு சிவன் சந்தோஷப்பட்டு, அந்த எலிக்குத் தரிசனையாகி, அது மாவெலிச் சக்கரவர்த்தியாய்ப் பிறந்து பரலோகம், பூலோகம், பாதாளலோகம் என்னும் மூன்று லோகத்தையும் ஆள வரங்கொடுத்தார். அப்படியே, அந்த எலியானது மாவெலிச் சக்கரவர்த்தியாய்ப் பூமியிலே பிறந்து, மூன்று உலகத்தையும் ஆண்டதென்பார்கள்.⁷⁶

குருட்டுவழி, தற்சமயக்காட்சி முதலிய நூல்கள் வட்டுக்கோட்டைச் செமினரியின் தமிழ்ப் பாடத்திட்டத்திலே சேர்க்கப்பட்டிருந்தன. இந்நூல்களுக்கு மறுப்பாக, ஆறுமுகநாவலர் 'சைவதூஷண பரிகாரம்' என்னும் நூலை எழுதினார். அந்நூலிலே அவர், கிறிஸ்தவர்கள் எள்ளிநகையாடும் சைவ வழக்கங்கள் யாவுங் கிறிஸ்தவச் சமயத்தில் உண்டெனப் பழைய ஏற்பாட்டை ஆதாரமாகக்கொண்டு நிறுவினார். அதற்கு மறுப்பாக வட்டுக்கோட்டைச் செமினரியின் ஆசிரியராகவிருந்த கரோல் விசுவநாதபிள்ளை 'சுப்பிரதீபத்தை' எழுதினார். இந்நூல் 1857 ஆம் ஆண்டு வெளிவந்தது. வட்டுக்கோட்டைச் செமினரியிலே கரோல் விசுவநாதபிள்ளை பெற்ற விஞ்ஞானப் பயிற்சி இந்நூலிலே நன்கு புலனாகின்றது. 'சுப்பிரதீபம்' அமெரிக்கன் மிஷனரிமார் வளர்த்த தமிழின் கொடுமுடியெனலாம். கிறிஸ்தவச் சித்தாந்தம் தமிழிற்கரோல் விசுவநாதபிள்ளையினால் விளக்கப்பட்டதுபோல முன்னொருபொழுதாவது விளக்கப்படவில்லை. விசுவநாதபிள்ளைக்குப் பின்னருங் கிறிஸ்தவம் இத்தகு சிறப்புடன் தமிழிலே வழங்கப்படவில்லை. கரோல் விசுவநாதபிள்ளை வட்டுக்கோட்டைச் செமினரிமீது அதிக அன்பு கொண்டவர். சுப்பிரதீபம் வாயிலாக இப்புலவர், மிஷனரிமாரைப் போற்றியும், ஆறுமுகநாவலரை இழித்தும் பழித்தும் எழுதினார்.

வாய்மையும், தூய்மையும், நீதியும், நிறைவும், அன்பும், பொறையும் சிறந்து விளங்கிய பூவர் ஐயர் (Daniel Poor) முதலிய மகான்கள் இங்குதித்து; அலகை வாயிலும், அகந்தை வாயிலும், உலக வாயிலும், உடல் வாயிலும் அகப்பட்ட ஆன்மாக்கள் வீடு பெற்றுய்யும்படி இரட்சாபெருமானின் திருநாமத்தை உபதேசித்துக் கைமாறு கருதாது உதவுகின்ற மேகம்போல வைதீக லௌகீகக் கல்விப்பொருளை வழங்கினார்கள். அதுகண்டு அழுக்காறு கொண்ட சில சத்தியவிரோதிகள் மித்தியாரோபமான குற்றங்களையும், பழமொழிகளையும், அவர்களிலும் அவர்கள் போற்றுகின்ற சத்தியவேதத்திலும் ஏற்றினார்கள். நச்சுக்கும்மி தொடுத்தார்கள்; அச்சிற்கும்மி அடித்தார்கள்.⁷⁷

இறுதியிற் கரோல் விசுவநாதபிள்ளை ஆறுமுகநாவலரின் மிகமுக்கியமான உதவியாளர்களில் ஒருவரானார். இவருடைய மதமாற்றத்தைக்குறித்து ஆர்னல்ட் சதாசிவம்பிள்ளை, "சேற்றினில் நாட்டப்பட்ட கம்பம்போல, இவருடைய விசுவாசம் பிற்காலத்தில்

ஈடாடியது மெய்யாய்ப் பெரும் பரிதாபமே” என்று, தாம் எழுதிய பாவலர் சரித்திர தீபகத்திற் கூறியுள்ளார்.

4. தமிழ்ப்பயிற்சியில் அறிவியற் கண்ணோட்டம்

1823ஆம் ஆண்டு ஆரம்பமான வட்டுக்கோட்டைச் செமினரியின் நூலாக்க முயற்சிகள் யாழ்ப்பாணத்தில் ஒரு புத்தகப் புரட்சியையே ஏற்படுத்தினவெனலாம். 1834 ஆம் ஆண்டு நிறுவப்பட்ட அமெரிக்கன் மிஷன் அச்சகம் இப்புரட்சிக்குத் துணைக் காரணமாயிற்று. செமினரியிலே யாழ்ப்பாணத்து அறிஞர்கள் அமெரிக்கன் மிஷனரிமாருடன் இணைந்து செயற்பட்டமையினால் இந்தியாவிற் காணப்படாதவொரு வித்துவக்கிளர்ச்சி யாழ்ப்பாணத்திலே தோன்றியது.

அமெரிக்கன் மிஷனரிமாரின் செயற்பாடுகள் வெறும் நூல் உற்பத்தியுடன் நின்றுவிடவில்லையென்பது தெளிவு. தமிழுரை வளர்ச்சிக்கு அவர்களாற்றிய சேவை மகத்தானது. அறிவியற் கண்ணோட்டத்துடன் புறநோக்காக விஷயங்களை ஆராய்ந்து கொள்ள, அவர்கள் யாழ்ப்பாணத்து மக்களுக்குப் பயிற்சியளித்தார்கள். செமினரியிலே பயிற்சிபெற்ற ஆர்னடல் சதாசிவம் பிள்ளை, சி.வை. தாமோதரம்பிள்ளை ஆகியோர் எழுதிய ஆய்வுரைகளையும், செமினரியிற் பயிற்சிபெறாத சபாபதி நாவலர், குமாரசுவாமிப்புலவர் ஆகியோர் எழுதிய கட்டுரைகளையும் ஒப்பிட்டுப்பார்க்கும்போது, செமினரியிலே அமெரிக்கன் மிஷனரிமார் வழங்கிய பயிற்சியின் சிறப்புத் தெளிவாகின்றது.

தமிழ்மொழிபற்றிக் குமாரசுவாமிப்புலவர் தாமெழுதிய “தமிழ்ப் புலவர் சரித்திரத்”திலே கூறியிருப்பது கவனிக்கற்பாலது.

தமிழ் என்பது பண்டைக்காலந்தொட்டுப் பரதகண்டத்தின் தென்பாகத்தில் வழங்கிவருவதொரு பாஷை. இது தென்மொழி, தென்சொல் எனவும் வடமொழியிலே திராவிடம் எனவும் வழங்குவது. முதற்கண் இறையனாரும், முருகவேளும் அகத்தி யருக்குச் செவியறிவுறுத்தியுஞ், சிலசில கவிகள் பாடியுஞ் சிறப்பித்தது; இறையனார் தம்பெயர்நாட்டி இலக்கணஞ் செய்யப் பெற்றது; இறையனார் முதலிய புலவர்களாலும், காய்சினவழுதி முதலிய பாண்டியர்களாலும் போற்றப்பட்டுச் சங்கங்கள் மூன்றிலுந் தலைமையைப் பெற்றிருந்து, பல நூல்களாய் விரிந்துவளர்ந்தது; பின்னும், புலவர்கள் பலராலும் பிரபுத்துவம்

மிக்க பெருமக்களாலும் போற்றப்பட்டு, வேறும் பல நூல்களாய் விரிந்துபரந்தது; தொண்டர் நாதனைத் தூதுவிடுத்தது, முதலையுண்ட பாலனை அழைத்தது, எலும்பு பெண்ணுருவாகக் கண்டது: மறைக்காட்டிற் பூட்டிய கபாடந் திறந்தது; நெருப்பும் அறிந்தது; ஆரும் விரும்பும் அழகு செறிந்தது; தேருந்தோறும் இனிமை பயப்பது.⁷⁸

இனி, ஆர்னல்ட் சதாசிவம்பிள்ளை தாமெழுதிய, பாவலர் சரித்திர தீபகத்திலே தமிழ்மொழிபற்றிக் கூறியிருப்பவை நோக்கப்பாலன.

இவ்வாறாய்ப் பல பாலாரும் பலவாறு சாதித்து முழங்கவே எம்மூரில் வழங்கிவருந் தென்மொழியும், தேன்மொழியுமாகிய தமிழ்ப்பாஷை, மற்றைய பாஷைகளில் நின்று மேன்மையும் விசித்தமுமுற்றதென்று சாதிக்க எம்மனசோடு நாத்துணியாத போதும், அவ்விலட்சணம் அமையப்பெற்றவற்றுள் ஒன்றெனத் துணியப் பின்னிடா, சமஸ்கிருதங் கடலென்றாற், தமிழும் அத்தன்மைத்து என்போம். சமஸ்கிருதந் திருத்தமுற்றதென்றாற் தமிழும் அத்தன்மைத்து என்போம். இத்தகைப் பெருமைக்குரிய தமிழ்ப்பாஷையிலே சத்தியரூபமாகவும், பத்தியரூபமாகவும் இயற்றப்பட்ட கிரந்தங்களோ அம்மம்மா! அபரிதமானவை; இவ்விரு பகுப்புட் பத்தியரூபங்கொண்டவற்றைக் கணக்கிட, அப்பப்ப; யாராலாகும்?⁷⁹

தமிழிலக்கிய மரபியல்பற்றிச் சபாபதி நாவலரும், சி.வை தாமோதரம்பிள்ளையுங் கூறுவனவற்றை இனி ஒப்பிட்டு நோக்குவோம். பின்வருவன இலக்கிய மரபியல்பற்றிச் சபாபதி நாவலர் திராவிடப்பிரகாசிகையிற் கூறுவதாகும்:

இலக்கிய மரபியல்

தமிழிலக்கியம் - திருமுறை இலக்கியம், சங்க இலக்கியம், காவிய இலக்கியம், புராண இலக்கியம், இதிகாச இலக்கியம், பலவகைப் பிரபந்த இலக்கியமெனப் பலதிறப்படும். வேத்துணையோர் பரிபாடல், முதுநாரை, முதுகுருகு, களரியா விரையென்று, இத்தொடக்கத்துத் தலைச்சங்க இலக்கியங்களும், கலி, குருகு, வெண்டாளி, வியாழமாலை, மாலையகவல் என்று, இத் தொடக்கத்து இடைச்சங்க இலக்கியங்களும் இறந்தனவாதலால், அவற்றின் வரலாற்றிந்து கூறுமாறில்லை. கடைச்சங்க இலக்கியங்கள் - நெடுந்தொகைநானூறு, குறுந்தொகைநானூறு, நற்றிணை நானூறு, ஐங்குறுநூறு, பதிற்றுப்பத்து, நூற்றைம்பதுகலி,

எழுபதுபரிபாடல், கூத்து, வரி, பேரிசை, சிற்றிசை என்றித் தொடக்கத்தன. இவற்றுட் சில இறந்தன, பல நிலவுகின்றன. இவையும், இன்னோரன்னவுமான கடைச்சங்க இலக்கிய வரலாறு திருமுறையிலக்கியங்களின் பின்னர்த் தந்து கூறுதும்.⁸⁰

தமிழிலக்கிய மரபுபற்றிச் சி.வை.தாமோதரம்பிள்ளை வீரசோழியப் பதிப்புரையிற் பின்வருமாறு கூறுகின்றார்:

தமிழ்ப்பாஷையின் காலவருத்தமானம் அபோதகாலம், அகூர காலம், இலக்கணகாலம், சமுதாயகாலம், அநாதாரகாலம், சமணகாலம், இதிகாசகாலம், ஆதீனகாலமென எண் கூறுபடும். வரிவடிவின்றி ஒலிவடிவுமாத்திரமாய் நிகழ்ந்த காலத்தை அபோதகாலமென்றாகும். அஃது அகத்தியர்க்கு முன்சென்ற காலமாகும். அகத்தியர் தமிழ்மொழியை அவலோகித முனிவர்பாற் கற்றுணர்ந்தாரென்றும் அருகர் மதமுஞ், சுவாமியிடந் தமிழ்மொழியையுஞ் சுப்பிரமணியக்கடவுளிடம் அதன் இலக்கணத்தையும் ஓதியுணர்ந்தாரெனக் கூறும் சைவர் மதமும் அகத்தியர்க்கு முன்னுந் தமிழுண்மைக்குச் சான்றாகும். சிலர் சுவடி, எழுத்து, நெடுங்கணக்கு முதலிய சொற்களை ஆதாரமாகக்கொண்டு ஓரளவுக்கு வரிவடிவெழுத்தும் முன்னர் இருத்தல்வேண்டுமெனக் கூறுவர். இங்ஙனமாகவும், வடமொழி, தென்மொழி மகோத்தி பருகிப்படி மிசைத் தமிழ் மகாபாடியம் வகுத்துக் குசைநுனியதனினுங்கூரிய மதிபெறீ இத் - திசையெலாந் தன்பெருமைமிசைநிறீ உயர்ந்த மகானாகிய (பெயர் சொல்லவும் வாய் கூசுகின்றதே) சிவஞான முனிவர் இதனை மறந்து அகத்தியராற் றமிழ் பூமியில் உற்பத்தி யாயினதெனக்கொண்டு அகத்தியம் "அச்செந்தமிழ் நிலத்து மொழியோடு முற்பட்டுத் தோன்றுநூல்" எனவுஞ் "செந்தமிழ் நிலத்து மொழிதோன்றுங் காலத்துடன் தோன்றியநூல்" எனவும் மயங்குவராயினர்.⁸¹

வட்டுக்கோட்டைச் செமினரியின் கல்வித்திட்டம் யாழ்ப்பாணத்துப் புலவர்களின் எண்ணப்பாங்கிற் பெரும் மாற்றத்தை ஏற்படுத்தியது. இதனைப்பற்றி சு. வித்தியானந்தன் கூறியவற்றை ஈண்டு குறிப்பிடுதல் மிகவும் பொருத்தமானதாகும்.

அமெரிக்கன் மிஷனரிமார் பலவகையிலே தேங்கிக்கிடந்த தமிழ்க்கல்வியுலகிலே புதுமை வேட்கையையுந் திறனாய்வு நோக்கினையும் பரந்த மனப்பான்மையையும் புகுத்திக் கல்வித் துறையின் புதுயுகத்தின் தலைவாயிலிலே தமிழ்மக்களைக் கொணர்ந்து நிறுத்தினார்கள்.⁸²

அமெரிக்கன் மிஷனரிமார் எதிர்பார்த்தப்படி செமினரியினாற் கிறிஸ்தவம் யாழ்ப்பாணத்திற் சுதேசக் கலாசாரத்துடன் வேருன்ற வில்லை. ஆனால், தமிழ் இலக்கியத்தின் மதச்சார்பு, பழமை போற்றும் பண்பு என்பன நீங்கின. தமிழில் உரைநடை வேகமாக வளர்ச்சியுற்றது. புத்தம் புதிய கலைகள் தமிழ்நூல்கள் வாயிலாக யாழ்ப்பாணத்தவருக்கு அறிமுகமாயின.

வட்டுக்கோட்டைச் செமினரியினால் தமிழர் சிந்தனைப் போக்கிலேற்பட்ட மாற்றங்கள்

கிறிஸ்தவத் திருச்சபை வரலாற்றிலே பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டு மிஷன்களின் காலமெனப்படுகின்றது (Age of the Missions). ஐரோப்பாவிலும், அமெரிக்காவிலுமிருந்துவந்த மிஷனரிமார், மதப்பிரசாரத்திற்குக் கல்வியை ஒரு முக்கிய சாதனமாகக் கொண்டார்கள். மிஷன் சங்கங்களின் நோக்கம், 1855ஆம் ஆண்டு இலங்கைவந்த ரூபஸ் அன்டர்சன் விசாரணைக் குழுவினால், பின்வருமாறு வரையறைசெய்யப்பட்டது:

அஞ்ஞானிகள் மத்தியிற் பணிபுரியும் மிஷன்களை வழிநடத்து கின்ற பிரதான குறிக்கோள் என்னவென்று வினவப்பட்டால், மனிதகுலத்தின் இடுக்கண்களைவது, அல்லற்படும் மக்களின் தேவைகளை நிவிர்த்தியாக்குவது, தாழ்த்தப்பட்டோரை உயர்த்தி விடுவது, அடக்கப்பட்டோரை விடுவிடுப்பது என்பவையல்ல வென்று கூறவேண்டியது அவசியமில்லை. இத்தகைய பணிகள், உலகின் மகோன்னத சக்திகளை இயக்கிவிட்டுள்ளன; சர்வதேச அபிமானத்தை ஈர்த்துள்ளன. ஆனால் மிஷன்களின் பணி இவற்றைவிட உயர்ந்த தரத்தவை, அவை மனிதனின் சரீரப்பிரகாரமான வேதனைகட்கும், தேவைகட்கும் அப்பாற் பார்க்கின்றன; நீதியும், பரிசுத்தமுமான இறைவனுக்கு முன்னால், அவனைப் பாவியாகப் பார்க்கின்றன. இறைவனின் எல்லையற்ற கோபாக்கினி முன்னால், அவன் நாதியற்று நிற்பதனை எண்ணுகின்றன; அவனுக்கு மன்னிப்பையும், மீட்பையும் அறிவிக்கின்றன. நித்திய மரணமென்ற பயங்கர இருளிலிருந்து அவனை விடுவித்து, ஒப்புரவான இறைவனின் பிரசன்னத்தில் நித்திய ஜீவன், மகிழ்வு என்ற ஸ்தானத்தில் அவனை வைப்பது என்ற உயரிய இலட்சியத்திற்குத் தாழ்வாக, எதனையுமே எண்ணிப்பார்ப்பதில்லை.¹

இது அமெரிக்க மிஷனைச் சேர்ந்த ஒருவரினாலே வரையப்பட்ட தெனினும், இதனைச் சகல புரட்டஸ்தாந்து மிஷன்களுக்குமேயுரிய குறிக்கோளாகவே கொள்ளலாம்.

1. கல்வி

(அ) பாடத்திட்டம்

யாழ்ப்பாணத்தில் 1805 ஆம் ஆண்டிலிருந்தே புரட்டஸ்தாந்து மிஷன்கள் மதப்பிரசாரஞ் செய்ய வந்தன. முதலாவதாக, இலண்டன் மிஷனரிச் சங்கம் 1805 இல் பணியாற்ற வந்தது. 1814 இல் மெதடிஸ்த மிஷனும், 1816 இல் அமெரிக்க மிஷனும், 1818 இல் சி. எம். எஸ். (அங்ளிக்கன்) மிஷனும் யாழ்ப்பாணத்திற்கு வந்துசேர்ந்தன. இலண்டன் மிஷனரிச் சங்கம் 1812 இல் தனது பணிக்களத்தை மூடிக்கொண்டாலும், ஏனைய மிஷன்கள் யாவும் யாழ்ப்பாணத்தில் ஒற்றுமையாகவும், பரஸ்பர நல்லெண்ணத்துடனும் செயலாற்றிவந்தன. இவை இலங்கையின் ஏனைய பகுதிகளிற் காணப்படாத இயல்பாகும். இலங்கை முழுவதிலும் மெதடிஸ்த மிஷனும், சி. எம். எஸ். மிஷனும் அங்கத்தவர் தொகையினாலும், செயற்பாடுகளினாலும் அமெரிக்கமிஷனை விடப் பெரிதாகவிருந்தன. ஆனால், யாழ்ப்பாணத்தில் அமெரிக்க மிஷனே முதன்மைபெற்று விளங்கியது. யாழ்ப்பாணப் பிரதேசத்திலிருந்த முப்பத்திரண்டு கோவிற்பற்றுகளில், அமெரிக்கன் மிஷனரிமார் 126,631 பேர்களுக்கொண்ட பதினேழு கோவிற்பற்றுகளிலும், சி. எம். எஸ். 44,458 பேர்களுக்கொண்ட பத்துக் கோவிற்பற்றுகளிலும், மெதடிஸ்த மிஷன் 35,251 பேர்களுக்கொண்ட மூன்று கோவிற்பற்றுகளிலும் செயலாற்றி வந்தன.²

மிஷன்கள் யாவும் பொதுவாகக் கல்விப்பணியிலும், நேரடி மதப்பிரசாரத்திலும் ஈடுபட்டுவந்தன. தமிழ்ப்பள்ளிகளும், ஆங்கில உயர்தரப் பாடசாலைகளும் சகல மிஷன்களினாலும் நிறுவப்பட்டன. ஆனால், அமெரிக்க மிஷன் அவற்றுடன் அமைந்து விடாமல், வைத்தியப்பணியில் ஊக்கமாக ஈடுபட்டது, அச்சகப்பணியில் முன்மாதிரியான சாதனைகளை நிலைநாட்டியது. பத்திரிகைத்துறையில் தமிழ்மக்களுக்கு வழிகாட்டியது. ஆனால், மற்றைய மிஷன்களின் பணிகள் எல்லாவற்றையும்விட, தமிழ்மக்களின் சிந்தனைப்போக்கிற் பெருந்தாக்கத்தை ஏற்படுத்த

தியது. அமெரிக்க மிஷனரிமார் நடத்திய செமினரியென்றே கூறல் வேண்டும். யாழ்ப்பாணத்தின் மிகச்சிறந்த அறிஞர்பெருமக்கள் கூடுவதற்கும், அவர்கள் மேனாட்டுக் கலைகளையும், விஞ்ஞானத்தையும் ஆய்வதற்கும் தளமமைத்துக்கொடுத்தது. செமினரியினால் தமிழர் சிந்தனைப்போக்கிலேற்பட்ட பாதிப்புக்களும் மாற்றங்களும் விரிவான ஆய்வுப்பரப்புடையவை.

செமினரி யாழ்ப்பாணத்தவரின் சிந்தனைப்போக்கினில் மாற்றத்தை ஏற்படுத்தியமைக்கு, அது வழங்கிய ஆங்கிலமொழிக் கல்வியே முக்கிய காரணமாகும். அமெரிக்க மிஷனரிமார் இதே காலகட்டத்தில், கல்கத்தாவிற் பணிபுரிந்த அலெக்சாந்தர் டூப் (Alexander Duff) என்பாரைப்போன்று, மிகவுயர்ந்த நோக்கங்களுக்காகவே ஆங்கிலக்கல்வியை வழங்கினார்கள்.

டூப் சமயத்துறையிலே மக்காலேயின் சகபாடி. சார்ள்ஸ் கிரான்ட் கிளஃபாம் குழுமரபில் ஊறித்திளைத்தவர். அவர் மக்காலேயைப் போலத் தேசியவாதத்தினால் உந்தப்படாமல், சுவிசேடப் பிரபல்ய ஆசையினாலே, கீழைத்தேய மொழிகளைச் சாடி, ஆங்கிலத்தின் பயனுடைமையை வானளாவப் புகழ்ந்தார்.³

இந்த ஆசையே, அமெரிக்க மிஷனரிமாரையும் யாழ்ப்பாணத்துத் தமிழ்மக்களுக்கு ஆங்கிலக் கல்வியளிக்கும்படி தூண்டியது. “தமிழ்ப்பயிற்சி, கடவுளுடைய பிள்ளைகளுக்கு வேண்டிய போஷாக்கை” அளிக்கமாட்டாதென்று, அவர்கள் உறுதியாக நம்பினார்கள். எனினும், கிறிஸ்தவத்தைச் சுதேசநிலைப்படுத்து மார்வத்தினால் தமிழையுங் கற்பிப்பதற்குத் திட்டமிட்டார்கள்.

வட்டுக்கோட்டைச் செமினரி எந்தவித ஆரவாரமுமின்றி, 1823 ஆம் ஆண்டில் ஆரம்பமாகியது. தமிழ்கூறும் நல்லுலகம் முழுவதனையுங் கிறிஸ்தவமயமாக்கச் செமினரி அரிய வாய்ப்புக்களையளிக்கும் என அமெரிக்க மிஷனரிமார் நம்பினார்கள். மேற்றிசை ஞானம் கிறிஸ்தவம் நிலைபெற உதவிபுரியுமென்பது, பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டு மிஷனரி இயக்கத்தின் அடிப்படை நம்பிக்கைகளில் ஒன்று. மெதடிஸ்த மிஷனரிமாரும், அங்ளிக்கன் மிஷனரிமாரும் இந்த நம்பிக்கையுடனேயே யாழ்ப்பாணத்திற் பணியாற்றினார்களெனினும், அவர்களின் பயிற்சிமுறைகளும், பாடத்திட்டங்களும் பல்கலைக்கழகப் படிப்புடன் ஒப்பிட முடியாதவையென்பது கவனிக்கப்படவேண்டியதாகும்.

The Light of Erudition and Science
is Always Favourable to Christianity

என்று, செமினரித் திட்டத்திற் குறிப்பிட்ட அமெரிக்க மிஷனரிமார் திடசங்கற்பத்துடன் யாழ்ப்பாண மாணவர்களுக்கு அறிவியலையும் மேனாட்டுக் கலைகளையுங் கற்பிக்கத் தொடங்கினர்.

அமெரிக்கன் மிஷனரிமார் அளித்த உயர்கல்வி, இயல்பாகவே கல்வியிலார்வம் கொண்ட யாழ்ப்பாணத்தவர் மத்தியில் ஒரு வித்துவக்கிளர்ச்சியை ஏற்படுத்தியது. புத்தம்புதிய துறைகள் பலவற்றை, அமெரிக்க மிஷனரிமார் யாழ்ப்பாணத்தவருக்கு அறிமுகஞ்செய்துவைத்தனர். தமிழ்மக்களின் மரபுவழிக்கல்வி சமயக்கல்வியாகவே இருந்தது. ஆர்வம்மிக்க தமிழ்மாணவர்கள் புலவர்களையனுகிப் புராணங்கள், நிகண்டுகள், இலக்கணங்கள் என்பனவற்றைக் கற்றுக்கொண்டனர். கல்விமான் என்பது, சைவத்தமிழ்ப்புலவனையே குறித்துநின்றது. இந்நிலையிலிருந்த யாழ்ப்பாணச் சமுதாயத்திற்குக் கல்வியுலகின் விஸ்வரூபத்தை, வட்டுக்கோட்டைச் செமினரியினர் காட்டினர். விஞ்ஞானம், வானசாஸ்திரம், வரலாறு, மண்ணியல், புவியியல் என்பவற்றில். தமிழ்மக்கள் அறிந்துகொள்ளவேண்டியவை அநேகமுண்டென்பதை உணர்த்தினார்கள். செமினரிக்குப்பின்னர், யாழ்ப்பாணத்தில் உருவாகிய கல்வித்திட்டத்திற் பரந்த நோக்குடைய பாடவிதானத்தைக் காணமுடிகின்றது. மிஷனரிமாரின் கல்விமுயற்சிகளுக்கு எதிராக வளர்ந்த சுதேசிகளின் பாடசாலைகளிலும், “உலோகாயத்” ப் பாடங்களும், “கருவி நூல்களும்” கற்பிக்கப்படவேண்டிய சூழலேற்பட்டது. ஆறுமுகநாவலர் 1860 இல் வெளியிட்ட “ஒரு விக்கியாபனத்தில்” கல்விபற்றித், தமது அபிப்பிராயத்தை வெளியிட்டார். அவர் கூறியதாவது,

இந்தப் பாடசாலையிலே கல்வியறிவு, ஒழுக்கங்களிற் சிறந்த உபாத்தியாயர்களை நியோபித்துப் பிள்ளைகளுக்குப் பால பாடங்கள், நிகண்டு முதலிய நீதிநூல்கள். சிவபுராணங்கள், இலக்கணம், கணிதம், தருக்கம், வெளிப்படையாகிய வசன நடையிற் செய்யப்பட்ட சைவசமய நூல்கள், பூகோளநூல், ககோளநூல், வைத்தியம், சோதிடம், வேளாண்மைநூல், வாணிக நூல், அரசநீதி. சிற்பநூல் முதலானவைகளைப் படிப்பிக்க வேண்டும்.⁴

(ஆ) அறிவியற் பெருக்கம்

அமெரிக்க மிஷனரிமாரின் கல்விமுயற்சிகளின் தாக்கம் கல்விநிறு வனங்களுக்குள் அமைந்துவிடவில்லை. அவர்கள் கற்பித்த விஞ்ஞான உண்மைகள் பல, யாழ்ப்பாணத்தவர்க்குப் புதுமை யாகவிருந்தமையால், பலர் அவற்றைக் குறித்துக் கேள்விகள் கேட்கத்தொடங்கினார்கள். சூரியன் நிலையாக நிற்கின்றது. பூமி தன்னைத்தானே சுற்றிச் சூரியனை வலம்வருகின்றது என்ற உண்மைகள், யாழ்ப்பாணத்தவர்கள் பலருக்கு வேடிக்கைக் கதைகளாகப்பட்டன. ஒருமுறை பிராமணரொருவர், வட்டுக் கோட்டைச் செமினரியின் பழைய மாணவரான நயில்ஸ் என்பவரை வீதியில்வைத்து, “நீவிர் வட்டுக்கோட்டையிலிருந்து புறப்பட்ட நேரத்திலிருந்து, பூமி எவ்வளவு தூரம் தன்னைத்தான் சுற்றிவந்துள்ளது?”⁵ என்று ஏளனமாகக் கேட்டதாகத் தெரிகின்றது.

1830ஆம் ஆண்டிலேற்பட்ட சந்திரகிரகணம் யாழ்ப்பாணத் திலிருந்த அறிஞர்கள் மத்தியிற் பெரும் ஆர்வத்தைத் தூண்டியிருந்தது. சந்திரகிரகணத்தின் நேரத்தைக் கணக்கிடுவதில், மேனாட்டுக் கணிப்புமுறையே சரியானதென்று டானியல் பூவர் எடுத்துக் காட்டினார். புவியியல், வானசாஸ்திரம் என்பன கூறும் உண்மைகளைக் குறித்து அறிஞர்கள் ஆழமாகச் சிந்திக்கத் தொடங்கினர். இச்சந்திரகிரகணத்திற்குப்பின், தமக்குக் கிடைத்த ஒரு கடிதத்தைப்பற்றி, டானியல் பூவர் பின்வருமாறு எழுதியுள்ளார்:

இன்று மாலை பண்டத்தரிப்பிலிருந்து ஓர் அநாமதேயக் கடிதம் வந்தது. இதனை எழுதியவர், சந்திரக்கிரகணக்கணிப்பில் இரண்டுமுறைகளிலும் உள்ள முரண்பாடுகளுக்கு அமைதிகாண முயற்சிக்கின்றார். இக்கடிதத்திற் சினத்துடனும் முனைப்புடனும் பல கேள்விகள் கேட்கப்பட்டுள்ளன. பின்வருவன, அவற்றிற்கு தாரணங்களாகும்: பூமியின் துருவங்களென்று உம்மாற் கருதப்படுகின்ற பகுதிகளுக்கு ஒருவரும் என்றுமே சென்றதில்லை என்று அறிக்கைசெய்கின்ற நீவிர், பூமியுருண்டையென்று எங்ஙனம் உறுதியாகக் கூறமுடியும்? யோசுவா என்பவர், சூரியன் போய்க் கொண்டிருக்கும் பொழுது, அதனைத் தடுத்து நிறுத்தினாரென்று மது பைபிளில் எழுதப்பட்டிருக்க, நீவிர் சூரியன் நிலையாக நிற்கின்றதென்று எப்படிக்கூறமுடியும்? ஒன்றில், உமது வானசாஸ்திரமுறை தவறு, அல்லது உமது சமயந் தவறு. பூமி ஓடிக்கொண்டிருக்கின்றதென்பதற்கு நீவிர் கொடுக்கக் கூடிய சான்றுகள்தாம் எவை?⁶

(இ) ஆசிரியர் பயிற்சி

வட்டுக்கோட்டைச் செமினரி, ஆசிரியர் பயிற்சியென்ற முறையையும் யாழ்ப்பாணத்தில் ஆரம்பித்துவைத்தது. 1816 ஆம் ஆண்டு தொடக்கம் 1836ஆம் ஆண்டுவரை அமெரிக்க மிஷனின் ஆரம்பப்பள்ளிகள் துரிதவளர்ச்சியடைந்தன. 1836ஆம் ஆண்டில் அமெரிக்க மிஷனரிமார் வட்டுக்கோட்டைச் செமினரியுடன் 155 ஆரம்பத் தமிழ்ப் பள்ளிக்கூடங்களையும், 5 ஆங்கிலப் பள்ளிக் கூடங்களையும், ஒரு மகளிர் பாடசாலையையும் நடத்திவந்தார்கள். யாழ்ப்பாண மக்களுக்கு 1832ஆம் ஆண்டிலேயே, ஒரு சம்பூரணமான கல்வித்திட்டம் வழங்கப்பட்டாயிற்று என்று, ஆர். ராஜபக்ஷ குறிப்பிடுகின்றார்.

1832ஆம் ஆண்டிலேயே அமெரிக்க மிஷனரிமார் ஆரம்பப் பள்ளிகள் (சுதேசமொழி), விடுதிப்பள்ளிகள், ஆங்கிலப் பள்ளிகள், உயர்கல்வி நிறுவனம் எனப் படிமுறைகொண்டவொரு பாடசாலைமுறையை உருவாக்கிக்கொண்டனர். ஆரம்பப் பள்ளியிற் காலடியெடுத்துவைக்கும் மாணவன் போதிய ஆற்றலுள்ளவனாக விருந்தால் தொடர்ந்துயர்கல்வியைப் பெற்றுப் பின்னர் ஆசிரியத்தொழிலிற் சேர்ந்துகொள்ளவோ, கல்விசார்ந்த தொழிலொன்றிலீடுபடவோ வாய்ப்பளிக்குமொரு கல்விச்சூழல் வட்டத்தினை அமைத்துவிட்டிருந்தனர்.⁷

அமெரிக்க மிஷனரிமார் ஆரம்பத்தில் தாம் அமைத்த தமிழ்ப் பள்ளிக்கூடங்களுக்கு ஆசிரியர்களாக கோவிற்பற்றுப் பள்ளிகளிற் படித்த சைவர்களையே நியமித்தனர்.

வெகுவிரைவில் அமெரிக்க மிஷனரிமாரின் பாடசாலையமைப்பு ஆல்போற்படுத்து, அறுகுபோற் படர்ந்தது. இப்பரந்த கல்வியமைப்பிற்கு வட்டுக்கோட்டைச் செமினரியே, ஆசிரியர்களைப் பயிற்றுவித்தனுப்பியதாகத் தெரிகின்றது. வட்டுக்கோட்டைச் செமினரியின் சுதேச ஆசிரியர்களிற் காபிரியேல் திசேரா, நிக்கொலஸ் பேமான்டர், சண்முகச்சட்டம்பியார் ஆகிய மூவரைத் தவிர்ந்த மற்றையவர்கள் யாவரும், செமினரியின் பழைய மாணவர்களேயாவர். 1845ஆம் ஆண்டு செமினரியின் பயிற்சித் திட்டம் சாதாரணநெறி, கல்விநெறி என இரண்டாக வகுக்கப்பட்டது. சாதாரணநெறி, ஆசிரியர்களுக்காகவே உருவாக்கப்பட்டதாகத் தெரிகின்றது. இந்தப் பயிற்சித்திட்டத்தில், தற்கால ஆசிரியர் பயிற்சினெறிகளிற் காணப்படும் உளவியல், கல்வித்

தத்துவம், கற்பித்தல்முறை என்பன கற்பிக்கப்பட்டமைக்கு ஆதாரங்களில்லை. ஆனால், சமயம், இலக்கணம், கணிதம், ஆங்கிலம், புவியியல் என்பன தக்கமுறையிற் போதிக்கப்பட்டன. இப்பயிற்சிமுறை நல்ல பலனளித்ததாற்போலும், அமெரிக்க மிஷனரிமார் செமினரி மூடப்பட்டபோது, போதனா வித்தியாசாலையை (Vernacular Training and Theological Institution) ஸ்தாபித்தனர். 1880 இல் அரசாங்க உதவியுடன் ஆசிரியர் பயிற்சிக்கலாசாலை ஆரம்பிக்கப்படும்வரை, போதனா வித்தியாசாலை மிஷன் பள்ளிகளுக்கு வேண்டிய ஆசிரியர்களை வழங்கிக்கொண்டேயிருந்தது. இத்தகைய ஆசிரியர் பயிற்சிமுறையாழ்ப்பாணத்தின் கல்வி வரலாற்றில் ஒரு முக்கியமான திருப்பமாகும். கல்வி கற்பிக்கும் ஆசிரியர்கள் பயிற்றப்பட்டவர்களாய் இருக்கவெண்டுமென்ற எண்ணம் நிலை பெறலாயிற்று. 1860 ஆம் ஆண்டில் ஆறுமுகநாவலர் தாம் வெளியிட்ட "ஒரு விக்கியாபனத்" தில் ஆசிரியர் பயிற்சிமுறையை வலியுறுத்தியுள்ளார். அவர், ஆசிரியர்களை உருவாக்குவதற்கு வகுத்த திட்டம் அமெரிக்க மிஷனரிமாரின் பயிற்சித்திட்டத்தினையடியொற்றிச் செல்வது கண்கூடு.

தமிழ்க் கல்வியும், சைவசமயமும் அபிவிருத்தியாதற்குக் கருவிகள் முக்கிய ஸ்தலந்தோறும் வித்தியாசாலை ஸ்தாபித்தலும், சைவப்பிரசாரஞ் செய்வித்தலுமேயாம். இவற்றின் பொருட்டுக் கிரமமாகக் கற்றுவல்ல உபாத்தியாயர்களும், சைவப்பிரசாரகர்களும் வேண்டப்படுவார்கள். ஆதலினாலே நல்லொழுக்கமும், விவேகமும், கல்வியில் விருப்பமும், இடையறாமுயற்சியும், ஆரோக்கியமுமுடையவர்களாய்ப் பரீட்சிக்கப்பட்ட பிள்ளைகள் பலரைச் சேர்த்து அன்னம், வஸ்திரம் முதலியவை கொடுத்து, உயர்வாகிய இலக்கண இலக்கியங்களையும், சைவசாத்திரங்களையுங் கற்பித்தல்வேண்டும். அவர்களுக்குள்ளே தேர்ச்சியடைந்தவர்களையே உபாத்தியாயர்களாகவும், சைவப்பிரசாரகர்களாகவும் நியோகிக்கலாம்.⁸

வட்டுக்கோட்டைச் செமினரியும் போதனாவித்தியாசாலையும், அமெரிக்க மிஷன் பாடசாலைகளுக்கு மட்டுமன்றி ஏனைய மிஷன் பாடசாலைகளுக்கும் வேண்டிய ஆசிரியர்களையும் வழங்கி வந்தது. 1846 ஆம் ஆண்டு வெளியிடப்பட்ட அமெரிக்கன் மிஷன் அறிக்கை, செமினரியின் பழைய மாணவர்களைப்பற்றிய முக்கிய

தகவல்களைத் தருகின்றது. 1846ஆம் ஆண்டுவரை மாணவர்களிற் பலர் ஆசிரியத்தொழிலிலேயே ஈடுபட்டிருந்ததாகத் தெரிகின்றது.⁹

1846இல் அமெரிக்க மிஷனில் உபாத்தியாயர்களாகவும் சமயப்பிரசாரர்களாகவும் பணியாற்றுபவர்கள்	70
அமெரிக்கன் மிஷனிற் பணியாற்றிவிட்டு நீங்கியோர்	66
மதுரை அமெரிக்க மிஷனிற் பணியாற்றுபவர்கள்	11
மதுரை அமெரிக்க மிஷனிற் பணியாற்றிவிட்டு நீங்கியோர்	25
ஏனைய மிஷன்களிற் பணியாற்றுபவர்கள்	15
ஏனைய மிஷன்களிற் பணியாற்றிவிட்டு நீங்கியோர்	8
அரசாங்க சேவையில் ஈடுபட்டிருப்போர்	53
அரசாங்க சேவையிற் பணியாற்றிவிட்டு நீங்கியோர்	12
	250

வட்டுக்கோட்டைச் செமினரி உருவாக்கிய ஆசிரியர்குழு, இலங்கையின் கல்வி வரலாற்றில் முக்கியமான இடத்தை வகிக்கின்ற தென்பது ஆய்வாளர் கருத்து.

இக்காலகட்டத்தின் கல்வி வரலாற்றிலே அமெரிக்க மிஷன் பணியிலே ஈடுபடுத்திய ஆசிரியர்குழுவுக்கீடான, கல்வித்தகைமை கொண்ட குழுவை வேறெந்தப் பாடசாலைத் திட்டமும் கொண்டிருக்கவில்லையென்று கொள்ளலாம்.¹⁰

2. சமயநம்பிக்கைகள்

(அ) புரட்டஸ்தாந்துக் கிறிஸ்தவம்

செமினரியிற் போதிக்கப்பட்ட அறிவியலும், மேனாட்டுக் கலைகளும் யாழ்ப்பாணத்தின் சமயநம்பிக்கைகள் பல மீளாய்வு செய்யப்படுவதற்குக் காரணிகளாயின. பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் நடுப்பகுதிவரை செமினரியின் ஸ்தாபகர்கள் தமது கனவுகள் நனவாவதனைக் கண்டனர். ஆரம்பத்தில் அவர்கள் பெற்ற வெற்றிக்குச் சைவசமயத்தின் நிலையே காரணமென்று தெரிகின்றது. பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியில் தென்னாசியாவிலிருந்த சகல சமுதாயங்களுமே மேனாட்டுச் சிந்தனைகளுக்கும், பொருளாதார வளர்ச்சிக்கும் ஈடுகொடுக்கமுடியாமல் ஒதுங்கியும் ஒதுக்கப்பட்டுமிருந்தன. பத்தொன்பதாம் நூற்றா

ண்டின் ஆரம்பத்தில் இந்தியச் சமுதாயம் இருந்தநிலைபற்றி ரொசலின்ட் ஓ ஹன்லன் (Rosslind O Hanlon) என்பவர் கூறியவை கவனிக்கப்படவேண்டியவையாகும்.

சமூக வளர்ச்சியிலும், பொருளியல் முன்னேற்றத்திலும், மேனாடுகளுக்கும் (குறைந்தபட்சம் இந்தியருக்கு அறிமுகமான மேனாட்டுச் சமுதாய அம்சங்களிலாவது) இந்திய சமுதாயங்களுக்குமிடையிற் பரந்த இடைவெளி காணப்பட்டது. பொருளாதாரவுலகை விளங்கிக்கொள்ளவும், அதனை ஆட்டிப்படைக்கவும் மேனாட்டுச் சமுதாயங்களிற் சக்தியுருவாகிக்கொண்டிருந்தது. பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டிலேற்பட்ட விஞ்ஞானத்தின் வியத்தகு முன்னேற்றங்கள் கிறிஸ்தவ சமயத்துடன் ஒருமித்துச்செல்வன என்று காட்டப்பட்டது. இயற்கையுலகத்தினதும், பிரபஞ்சத்தினதும் அமைப்புப்பற்றிய விஞ்ஞானக் கண்டுபிடிப்புகள் தெய்வீக சக்திகள் நிறைந்த பிரபஞ்சமொன்றைச் சுட்டிக்காட்டுவதும், சோதிடம், புவியியல், மரபுவழி விஞ்ஞானம் என்பனவற்றை அடிப்படையாகக் கொண்டதுமான இந்துசமயவிளக்கங்கள் போதாதவை என்பதற்கும், முற்றிலும் பொருத்தமற்றவை என்பதற்கும் உறுதியான சான்றுகளாக விளங்கின.¹¹

இத்தகைய சூழலிலே, செமினரியும் ஆரம்பத்திற் குறிப்பிடத்தக்களவு வெற்றியீட்டியது. பல சைவர்கள் செமினரியிற் பயிற்சி பெற்ற காலத்திலோ, பயிற்சியின் முடிவிலோ, கிறிஸ்தவ சமயத்தைத் தழுவிக்கொண்டார்கள். இன்று யாழ்ப்பாணத்திலே புரட்டஸ்தாந்துத் திருச்சபையில் அங்கத்தவர்களாயிருக்கின்ற பலர், செமினரியினால் மதம் மாற்றப்பட்டவர்களின் வம்சாவளியினரே என்பது மறைக்கமுடியாதவுண்மையாகும். நாத்தானியேல், பிறெக்கன்றிட்ஜ், பார்ட்லட், ஆர்னல்ட், அங்கிற்றெல், மில்ஸ், நெவின்ஸ், எவார்ட்ஸ், சம்பியன், கிறிஸ்மஸ், ஆஷ்பரி, கூல்ட், ஸ்பென்ஸர், லைமன், றைஸ், கார்பென்ரர், கிங்ஸ்பெரி, வின்ஸிலோ, மேதர், தப்பான், றொக்லூட், பிறயன்ட், ஹன்ற், ஷெராட் முதலிய குடும்பங்களைச் சார்ந்தவர்களே, இன்று புரட்டஸ்தாந்துத் திருச்சபையின் மூலாதாரமாகவிருக்கின்றனர். இவர்கள் யாவருமே, யாழ்ப்பாணத்தின் சாதியமைப்பில் மேனிலையிலுள்ள வெள்ளாளரினத்தவர் எனலாம். அவ்வினத்தாரிற் கல்வியும், புலமைமரபுங் கொண்ட மக்களே, செமினரிக் கல்வியை நாடினார்கள். குமாரசுவாமிமுதலியார் கதிரைவேற்பிள்ளை, அருணாசலம் சதாசிவம்பிள்ளை, வைரவநாதர்

விசுவநாதபிள்ளை, வேலுப்பிள்ளை கனகசபைப்பிள்ளை, மயில்வாகனர் சோமசேகரம்பிள்ளை, முத்துக்குமாரர் சிதம்பரப்பிள்ளை முதலிய தமிழ்ப் புலவர்கள் கிறிஸ்தவச் சமயத்தைத் தழுவிக்கொண்டமை, கிறிஸ்தவத் திருச்சபை வரலாற்றிலேயே குறிப்பிடத்தக்கவொரு நிகழ்ச்சியாகும். 1606ஆம் ஆண்டிலே டி நொபிலி, பிராமணர் விரும்பும் வேஷம்பூண்டு, மதுரையிலிருந்த உயர்சாதிக்காரரைக் கிறிஸ்தவர்களாக்க முயற்சித்தார். அவர் 63 உயர்குல மக்களைக் கிறிஸ்தவர்களாக்கிய சம்பவம், இந்தியத் திருச்சபை வரலாற்றிலே முக்கிய நிகழ்வாகக் கருதப்படுகின்றது. இந்தியத் திருச்சபை வரலாற்றாசிரியை விமலா மனுவேல் இந்த நிகழ்ச்சியைப்பற்றிப் பின்வருமாறு குறிப்பிடுகின்றார்:

1609 ஆம் ஆண்டிற்குள் 63 உயர்குலத்தினர் இயேசுவின் அடியராயினர். இவ்வியத்தகு வெற்றிக்கு நிகர், அதற்கு முன்னுமில்லை; அதற்குப் பின்னுமில்லை.¹²

செமினரியின் ஆரம்பகால மாணவர்கள், மிஷனரிமாரின் இலக்கியங்களான கிறிஸ்தவத் தமிழிலக்கியத்தை உருவாக்குதல், கிறிஸ்தவத்தைச் சுதேசநிலைப்படுத்துதல் என்பனவற்றிலும் ஆர்வத்தோடு ஈடுபட்டனர். இத்தகைய காலகட்டத்தைக் குறித்தே, ஆறுமுகநாவலரின் வரலாற்றை எழுதிய த. கைலாசபிள்ளை,

(பாதிரிமார்) யாழ்ப்பாணத்தை முழுதும் பிடித்து விட்டோமென்று ஊதுதற்கு வெற்றிச்சங்கைக் கையிலெடுத்தார்கள்¹³

என்று குறிப்பிடுகின்றார்.

கிறிஸ்தவசமயம் யாழ்ப்பாணத்திலே வேரூன்றிவிட்டதாகவே தோன்றியது. செமினரி மாணவர்களின் மதமாற்றம், கிறிஸ்தவசமயம் நிலைபெற்றுவிடுமென்று நம்புவதற்கு முக்கிய காரணமாயிற்று. ஆனால் பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் நடுப்பகுதியில் இந்துசமயம் விழித்துக்கொண்டது. கிறிஸ்தவ மதப்பிரசாரகர்கள் சைவசமயத்திற்கெதிராகத் தொடுத்த வாதங்களைக், குறிப்பாக வட்டுக்கோட்டைச் செமினரியினர் தொடுத்த வாதங்களைச் சைவசமயிகள் தக்கபடி கண்டனஞ் செய்தனர். வண்ணைச் சிவன் கோயிலில் ஆறுமுகநாவலர் 1847ஆம் ஆண்டு சமயப்பிரசங்கஞ்செய்யத் தொடங்கினார். 1848ஆம் ஆண்டு வண்ணையிற் சைவப்பிரகாச வித்தியாசாலையைத் தொடங்கினார். பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் நடுப்பகுதியி

லிருந்து கிறிஸ்தவச் சமயத்திற்கெதிரான இயக்கம் வலுவடையத் தொடங்கியது. வட்டுக்கோட்டைச் செமினரியின் மாணவர்கள் பலர் ஆறுமுகநாவலரின் இயக்கத்தினாற் சைவசமயத்தின்மீது ஈடுபாடுகொண்டனர்.

1833ஆம் ஆண்டு கொண்டுவரப்பட்ட கோல்புறாக் சீர்திருத்தங்களுக்குப் பின்னர், ஆங்கிலங் கற்றவர்களுக்கு உத்தியோகவாய்ப்புக்கள் பெருகின. சமூக அந்தஸ்தும், செல்வமுங் கொண்ட குடும்பங்களிலிருந்து பலர் செமினரிக்கு வரத்தலைப் பட்டனர். இவர்கள் மிஷனரிமாரின் உதவிப்பணத்தை நாடாமல், தமது சொந்தச் செலவிற் கற்கமுனைந்தார்கள். இவர்களுடைய மனங் கிறிஸ்தவத்தை நாடவில்லை. இத்தகைய செமினரிச் சூழல், மிஷனரிமார் மத்தியில் முதலில் ஏக்கத்தையும், பின்னர் கடுஞ் சினத்தையும் ஏற்படுத்தியது. 1855ஆம் ஆண்டு ரூபஸ் அன்டர்சன் விசாரணைக்குழுவினர் யாழ்ப்பாணத்தை வந்தடைந்த போது செமினரியிற் கற்பித்த எம். டி. சான்டேர்ஸ், ஈ.பி. ஹேஸ்ரிங்ஸ் ஆகியோர் செமினரியை மூடிவிடும்படி கேட்டுக் கொண்டனர். செமினரியின் ஸ்தாபக உறுப்பினரான டானியல் பூவர் யாழ்ப்பாணக் கிறிஸ்தவர்களின் மனோநிலைக் குறித்து, ரூபஸ் அன்டர்சன் விசாரணைக்குழுவிற்கு 15.11.1854 இல் பின்வருமாறு கடிதமெழுதினார்:

எங்களுடைய திருச்சபைகள், மேலோட்டமாகப் பார்க்கின்ற போது அழகாகத் தெரிகின்றன. ஆனால், அவற்றின் உண்மையான நிலை செயற்கையானதேயாகும் (Artificial State). ஏனெனில்,

- 1) அவர்கள், பாலைவனப்பகுஞ்சோலைகளாக விளங்கும் நமது விடுதிச்சாலைகளிலே வளர்க்கப்பட்டவர்கள்.
- 2) அஞ்ஞானிகளினாலே பார்த்துப் பொறாமைப்படும்படி, மிஷனினாலே தாபரிக்கப்பட்டு, மிஷனிலே வேலைவாய்ப்புப் பெற்று, மிஷனிடமிருந்து சீவனோபாயத்தைத் தேடிக்கொள்கிறார்கள்.
- 3) அவர்கள் சொந்தக் காலிலே நிற்கமுடியாதவர்கள். எனவே, இந்த நாட்டில் அவர்கள் செய்யத்தகுந்த மிகச்சிறந்த பணியான சாட்சிபகரும் பணியைச் செய்வதற்குச் சக்தியற்றவர்களாகக் காணப்படுகின்றனர்.
- 4) கிறிஸ்தவத்தைப் பின்பற்றல் உலகப்பிரகாரமான பல நன்மைகளைக் கொண்டுவருகின்றது. இதனால், நம்மைச்

சூழக் கூலிக்கு மாரடிக்கும் மனோநிலை காணப்படுகின்றது. எனவே, இவற்றினாலும் வேறு பல காரணிகளினாலும், சுதேசத்திருச்சபை சோபையற்றுக் காணப்படுகின்றது. அதன் எதிர்காலத்தைக் குறித்து, நமக்குப் பலமான ஏக்கமேற்படுகின்றது.

திருச்சபை அங்கத்தவர்கள் மிஷன்சேவையை விட்டவுடன், உடனடியாகவோ, படிப்படியாகவோ, சபையைவிட்டு நீங்கிவிடுகின்றனர். தம்மீது வைக்கப்பட்ட பெரும் பாரச்சுமை நீங்கிவிட்ட தனைப்போல, கிறிஸ்தவச் சமயாசாரங்களை முற்றாகக் களைந்து விடுகின்றனர். பலர் வெளிப்படையாகவே மதத்துரோகஞ் செய்கின்றனர். மற்றவர்கள் தமது தவறான ஒழுக்கங்களுக்குக் குள்ளத்தனமான காரணங்களைக் கூறிவிடுகின்றனர். ஆகவே, திருச்சபை அங்கத்தவர்கள் யாவரும் மிஷன் சேவையிலிருந்து நிறுத்தப்பெற்றால், அவர்களில் எத்தனைபேர்கள் கிறிஸ்தவர்களாக இருப்பார்களென்பதனை நம்மால் ஊகிக்கமுடியாது.¹⁴

வட்டுக்கோட்டைச் செமினரியில் ஒருவருட்காலங் கற்பித்த எம். டி. சான்டர்ஸ் என்பவர், அன்டர்சன் விசாரணைக்குமுுவிற்கு எழுதிய கடிதத்திற் செமினரிக் கல்வியைத் தாக்கியிருக்கிறார்.

வட்டுக்கோட்டைச் செமினரியில் எந்தச் சுதேச ஆசிரியராவது, விஞ்ஞானத்தைச் சமயத்தின் கைப்பாவையாக்கியதனை நான் காணவில்லை. நான் கிராமத்திற் பணியாற்றச் சென்ற பொழுது வட்டுக்கோட்டைச் செமினரியைப்பற்றிய எனது எண்ணங்களைப் புதிய அனுபவத்தினடிப்படையில் திருத்திக்கொண்டேன். செமினரியின் பட்டதாரிகள் தக்கபடி மிஷன்பணியில் ஈடுபட முடியாதவாறு, சமுதாய மட்டத்தினின்றும் மிகவுமுயர்ந்து காணப்படுகின்றனர். தெல்லிப்பளை ஸ்தானத்திலிருக்கும் செமினரிப்பட்டதாரிகள் விபரம் பின்வருமாறு:

- 101 பேர் - செமினரிப் பயிற்சி பெற்றனர்.
- 29 பேர் - ஸ்தானத்திற்கு வெளியே இருக்கின்றனர்.
- 72 பேர் - ஸ்தானத்தில் இருக்கின்றனர்.
- 46 பேர் - அஞ்ஞானிகள்
- 35 பேர் - கிறிஸ்தவர்கள்
- 11 பேர் - இதுவரை விபூதியை அழித்ததாகத் தெரியவில்லை.
- 5 பேர் - கிறிஸ்தவர்களின் மக்கள்

4 பேர் - திருச்சபையிலிருந்து நீக்கப்பட்டவர்கள்.

ஸ்தானத்திலிருக்கும் 72 பேரில்,

39 பேர் - அஞ்ஞானிகள்

16 பேர் - கிறிஸ்தவர்கள்

9 பேர் - இதுவரை விபூதியை அழித்ததாகத் தெரியவில்லை.

4 பேர் - கிறிஸ்தவர்களின் மக்கள்.

கிறிஸ்தவர்களாயிருக்கும் 16 பேரில்,

9 பேர் - மிஷனிலிருந்து சம்பளம் பெற்றுக்கொண்டிருக்கின்றனர்.

ஒருவர் - அச்சகத்துடன் தொடர்புடையவர்.

ஒருவர் - அச்சகத்திலிருந்து பதவியை விட்டவர்

ஒருவர் - செமினரியிற்கற்றுவிட்டு ஆசிரியராக விருக்கின்றார்.

ஒருவர் - ஆசிரியர்

ஒருவர் - விவசாயி

ஒருவர் - வேலை தேடிக்கொண்டிருக்கிறார்,

மிஷன் சம்பளம் நிறுத்தப்படுமாயின், இரண்டோ, மூன்றோ கிறிஸ்தவர்கள்தான் நிரந்தர அங்கத்தவர்களென்று நம்பத்தகுந்தவர்களாயிருப்பார்கள்.¹⁵

இக்காலகட்டத்தில், அமெரிக்க மிஷனரிமார் இப்பொழுது ஹவாய் (Hawaii) என்றழைக்கப்படும் சான்விச் தீவுகளிலும் மதப்பிரசாரஞ்செய்துவந்தார்கள். ஆங்கு அவர்களுக்குப் பெரு வெற்றி கிடைத்தது. பொஸ்டனிலிருந்த அமெரிக்க மிஷன் தாய்ச்சங்கம் சான்விச் தீவுகளிலே தாம் பெற்ற வெற்றியை, யாழ்ப்பாணத் தேக்கநிலையோடொப்பிட்டு, யாழ்ப்பாணத்து மிஷனரிமாருக்கு பின்வருமாறு கடிதமெழுதினார்கள்:

மிஷனரிமாரை இலங்கைக்கனுப்பிப் பத்து வருடங்களுக்குப்பின், இலங்கையைப்போன்ற சான்விச் தீவிற்கு மிஷனரிமாரை அனுப்பினோம். அங்கே ஆச்சரியமான மாறுதல்கள் உண்டாகியிருக்கின்றன. எட்டு வருடங்களுக்குள், அங்கு ஆயிரக்கணக்கானோர் கிறிஸ்தவர்களாயினரென்றும், ஒன்பதாம் வருடம் இரண்டாயிரத்து ஐநூறு பேர்கள் சபையுடன் சேர ஆயத்தப்பட்டனரென்றும்,

பதினெட்டாம் இருபத்தியேழாம் வருடங்களுக்கிடையே இருபத்தேழாயிரம் பேர்கள் சபையிற் சேர்ந்தனரென்றும் செய்திகள் வந்திருக்கின்றன. யாழ்ப்பாணத்திலே முப்பத்திமூன்று வருடங்களுக்குப் பின் எழுநூற்றிமுப்பத்திமூன்று பேர்கள் மாத்திரமே சபையிற் சேர்ந்தன ரென்ற, மிகுந்த தைரியவீனத்திற்குரிய செய்தி வந்திருக்கின்றது. இதற்குக் காரணம் என்னவென்பதை, நாம் அவசியமறிய வேண்டும். யாழ்ப்பாணத்திலே சான்விச் தீவைப் போல மிகுந்த பலன் தோன்றாததால், அங்கு மிஷனரிமாரையும், பணத்தையும் அனுப்புவது புத்தியாய்க் காணப்படவில்லை. இதற்கு என்ன செய்யலாம்.¹⁶

மிஷனரிமார் இவ்வாறு கலக்கமடைந்திருந்த சூழலில், வட்டுக்கோட்டைச் செமினரியின் பழைய மாணவராகிய, சி.வை. தாமோதரம்பிள்ளை, சான்விச் தீவுகளில் அமெரிக்க மிஷனரிமார் ஏற்படுத்திய சாதனைகளை எள்ளிநகையாடினார். தாமெழுதிய 'சைவ மகத்துவம்' என்ற நூலிற் பின்வருமாறு குறிப்பிட்டார்:

மரமறியார்க்கிலை பறித்துக்காட்டல் தகும். சற்குருலசஷ்ண மறியாத சாந்துவிச்சர் ஆபிரிக் ராகதியருக்கன்றோ இயேசு லக்ஷணம் சற்குருலக்ஷணமாவது. நீவிர் கூறுமாறு பாவம், சென்மபாவம், கன்மபாவம் என வருவதைத் தாம் அவற்றுட் கன்மபாவந்தவிர்த்தாரெனினும் மனுஷனாகிச் சென்மபாவத் திற்குட் பட்டவர்தானே பாவியாயினர். இவர் சற்குருவாவது எங்ஙனம்? தன்பாவந் தொலைப்பதற்கோர் சற்குரு அறிந்தவரா?¹⁷

பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியிலே புரட்டஸ்தாந்துக் கிறிஸ்தவம் அடைந்திருந்த நிலையை, ஆறுமுகநாவலர் எழுதிய 'யாழ்ப்பாணச் சமயநிலை'யிலிருந்து ஓரளவிற்கு அறிந்து கொள்ளலாம்.

பாதிரிமார்கள் பள்ளிக்கூடங்களைத் தாபித்து, இக்காலத்திலே சீவனத்துக்குப் பெரும்பாலும் வேண்டும் பாஷையாகிய இங்கிலீசைப் படிப்பிப்பாராயினார்கள். பாதிரிமார்களுடைய பள்ளிக்கூடத்தில் இளமைப்பருவத்திலே கற்கப் புகுந்தவர்கள் அநேகர், சைவசமயத்துண்மையை அறியாமையினாலே, கிறிஸ்து மதத்திற் பிரவேசித்துவிட்டார்கள். அவர்களிற் பலர் சமயத்துண்மையை அறிந்தபின், பச்சாத்தாபமடைந்து, சேதுயாத்திரை முதலியன பண்ணி, வெளிப்பட விபூதிதாரணம், அனுட்டானம் முதலியன செய்துவருகின்றார்கள். சிலர், ஒருசமயத்திலும் விசுவாசமின்றி, எல்லாச் சமயமும் பொய்யென்று சொல்லிக் கொண்டு திரிகின்றார்கள். கண்ணீர் பொழியப் பொழியச் சிவன், பிசாசுவென்றும்

இயேசுக்கிறிஸ்துவே இரட்சக ரென்றுங் கதறிக்கதறித் திரிந்த எத்தனையோ உபதேசிமார்கள் இப்போது குடும்பத்தோடு வெளிப்பட விபூதிதரித்துச் சிவதரிசனம் முதலியன செய்துகொண்டு திரிவதைக் காணாதவர் யார்?¹⁸

செமினரியிற் கற்கும்பொழுது கிறிஸ்தவசமயத்தைத் தழுவிய பலரும் இவ்வாறு நடந்துகொள்ளத் தலைப்பட்டனர். இதனைக் குறித்துச் செமினரியின் ஆரம்பகாலத்து மாணவர்கள் வேதனைப்பட்டனரெனத் தெரிகின்றது. வட்டுக்கோட்டைச் செமினரியின் பழைய மாணவராகிய பி. எச். றைஸ் என்பவர், திருமதி எச். ஆர். ஹொய்சிங்டனுக்கு எழுதிய கடிதத்திலே இதனைத் தெரிவித்துள்ளார்.

There are several cases of backsliding which no one can help. The enemy has sown tares among the wheat.¹⁹

இக்காலகட்டத்திலே தமிழ்க்கிறிஸ்தவர்கள் தம்மைவிட்டுச் சைவசமயத்தைத் தழுவிக்கொண்ட கறோல் விசுவநாதபிள்ளை, சி. வை. தாமோதரம்பிள்ளை, மயில்வாகனர் சோமசேகரம்பிள்ளை, வைஸ்போர்ன் வோர்க், ஜோன் கிறிஸ்தோவால்ட், ஜே. டபிள்யூ. பட்னம் ஆகியோரை எண்ணிக் கவலைப்பட்டிருக்க வேண்டும். இவர்களிலே பலர் செமினரியின் ஆசிரியர்களாக இருந்தவர்கள்.

சமயத்துறையில் அமெரிக்க மிஷனரிமார் செமினரி மூலமாக நிறைவேற்ற விழைந்த திட்டங்கள் கைகூடவில்லை. ஆனால், மிஷனரிமாரின் சமயப் பிரசார முயற்சிகள் சைவசமயத்தின் புனருத்தாரணத்திற்குள் சீர்திருத்தத்திற்கும் காரணமாயின என்பது வரலாறு உணர்த்தும் உண்மையாகும். இந்தியாவில் மிஷனரிமாரின் சேவை, இந்துமதத்தின் விழிப்புக்கே வழிவகுத்ததென்று டி. எஸ். சர்மா கூறுகின்றார்.

எமது சமய, சமூக நிறுவனங்களை எள்ளிநகையாட என்றுமே தவறாத சாதனைவேட்கைமிக்க மிஷனரிமார் கல்வியளிப்பவர்களாகவும் சீர்திருத்தவாதிகளாகவுமிருந்தனர்... இறுதியில் அவர்கள் இந்துமதத்தினை அதன் பெருந் துயிலினின்றும் எழுப்பிவிடவே துணைபுரிந்தனர்.²⁰

(ஆ) சைவசமயச் சீர்திருத்தம்

பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில் மெதடிஸ்த மிஷனரிமாரும், அங்ளிக்கன் மிஷனரிமாரும் அமெரிக்க மிஷனரிமாருடன் யாழ்ப்பாணத்திலே பணியாற்றினாரெனினும் சைவசமய எழுச்சி கூடுதலாக அமெரிக்க மிஷனரிமாரின் நடவடிக்கைகளை எதிர்த்தே கிளர்ந்தது என்று கொள்ளலாம். 1850ஆம் ஆண்டுவரை யாழ்ப்பாணத்திற் பணியாற்றிய அமெரிக்கன் மிஷனரிமார் தொகை அறுபத்தைந்தாகும். இக்காலப்பகுதியில் யாழ்ப்பாணத்திற் பணியாற்றிய மெதடிஸ்த மிஷனரிமார் தொகை பத்திற்குங் குறைவாகவே இருந்தது. அங்ளிக்கன் மிஷனரிமாரின் தொகை, அதனைவிடக் குறைவாகவே இருந்தது. முன்னர் குறிப்பிட்டவாறு அமெரிக்க மிஷனரிமாரின் மதப்பிரசார முறைகள் பள்ளிகளுடன் மைந்துவிடாமற் பலமுறைகளைக் கொண்டதாக விளங்கின. அச்சகம், உயர்கலாபீடம், வைத்தியசாலைகள் என்பனவற்றை அமெரிக்க மிஷனரிமாரே பயன்படுத்தினார்கள். யாழ்ப்பாணத்திலே கிறிஸ்தவசமயப் பிரசாரத்திற்கு எதிராகவெழுந்த முதலாவது நூலாகிய “ஞானக்கும்மி”, உடுவிலிற் பணியாற்றிய அமெரிக்க மிஷனரிமாரின் செயல்களையே இழித்தும், பழித்துங் கூறியது. ஆறுமுகநாவலர் 1854 இல் “சைவதூஷணபரிகாரம்” என்ற நூலை, அமெரிக்கன் மிஷனரிமார் வெளியிட்ட “குருட்டு வழி” என்ற நூலுக்கு மறுப்புரையாகவே எழுதினாரென்பதுங் கவனிக்கப்படவேண்டியதாகும். இக்காலகட்டத்தில் யாழ்ப்பாணத்துத் துண்டுப்பிரசுர சபையினரால் வெளியிடப்பெற்ற எல்லாப் பிரசுரங்களையும், அமெரிக்க மிஷனரியாகிய லீவை ஸ்போல்டிங் என்பவரே பார்வையிட்டு அச்சுக்குவிட்டார்.²¹

வட்டுக்கோட்டைச் செமினரியினர் கிறிஸ்தவத்திற்கு வழங்கிய காப்புரைகள், கிறிஸ்தவசமயப் பிரதிவாதங்கள் மிகவுயர்ந்த தரத்தையடைய வழிவகுத்தன. சைவந் தன்னைப் புனருத்தாரணஞ் செய்யவும், சீர்ப்படுத்தவும் இவ்வாதப்பிரதிவாதங்கள் பெருமளவிற்குக் காரணமாயின. பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியிற் சைவசமயம் சிறந்தநிலையை எய்தியது. பதினாறாம் நூற்றாண்டிலே மார்ட்டின் லூதருடைய இயக்கத்தினால், கத்தோலிக்கத் திருச்சபைக்குத் தன்னைச் சீர்திருத்திக் கொள்ளவேண்டிய சூழ்நிலையேற்பட்டது. எதிர்மதச் சீர்திருத்தத்தினாற் (Counter Reformation) கத்தோலிக்க மதகுருமாரின்

கல்வி, ஒழுக்கம் என்பன மாற்றமடைந்தன. கத்தோலிக்கத் திருச்சபையின் சித்தாந்தம் வரையறைசெய்யப்பட்டது. நடைமுறையிலிருந்துவந்த அநேக வழக்கங்களுக்கு இறையியல் விளக்கமளிக்கப்பட்டது. இதனைப்போன்ற மாற்றங்களே யாழ்ப்பாணத்திலுஞ் சைவ சமயத்திலும் ஏற்பட்டன. சைவக் குருமாரின் கல்விநிலை, கிறிஸ்தவப் பாதிரிமாரின் கல்விநிலைக்கு உயரவேண்டுமென்று ஆறுமுகநாவலர் அறைகூவல்விடுத்தார்.

சைவசமயிகளே! கிறிஸ்துசமயக் குருமாராகிய பாதிரிமார், தங்கள் பாஷையையும், அதற்கு மூலபாஷைகளையும் இலக்கண, இலக்கிய, கணிதப் பூகோளாதிகளையுந் தங்கள் சமய நூல்களையும் படித்துத் தேர்ந்து, பரீட்சையிற் சித்திபெற்று, நெடுந்தூரத்தினின்றும் இங்கு வந்து, நம்முடைய தேசபாஷைகளையும், நீதிநூல்களையுஞ் சமயநூல்களையுஞ் சிறிதாயினும் படித்துப் பிரசங்கிக்கிறார்களே. உங்கள் சமயக்குருமாருக்குள்ளே பட்டோலைதானும் இன்னுஞ் சொல்லின் அந்தியேட்டி என்னும் பெயர்தானும் பிழையற எழுத அறியார்களே கெட்டி! கெட்டி!!²²

கிறிஸ்தவர்களுடைய வழிபாட்டில், பிரசங்கம் (Sermon) என்பது முக்கியமானதாக விளங்குகின்றது. வட்டுக்கோட்டைச் செமினரியிலே இதற்கான விசேட பயிற்சிகள் அளிக்கப்பட்டன. ஹன்ற், வைஸ்போர்ன் வோர்க் ஆகியோர் பிரசங்கஞ்செய்வதிற் சிறந்துவிளங்கினரெனத் தெரிகின்றது. மெதடிஸ்த, அங்ளிக்கன் வழிபாடுகளிலும் பிரசங்கம் முக்கியமானவிடத்தை வகித்தது. யாழ்ப்பாணத்திற் பலவாண்டுகளாகப் புராணபடனம் நடைபெற்றுவந்ததென்பது உண்மையே. நல்லூர்க் கந்தசுவாமி கோயிலிலே சிவதீட்சை பெற்ற பிராமணர்களே, புராணபடனஞ்செய்துவந்தனர். புராணபடனம் பிரசங்கத்தைவிட வேறுபட்டது. புராணபடனஞ்செய்பவர்கள், புராணத்திற்குப் புறமான செய்திகளையெடுத்துக் கூறமாட்டார்கள். கிறிஸ்தவர்களுடைய பிரசங்கம் சமய நூல்களை அடிப்படையாக வைத்துக் கொண்டு நிகழ்த்தப்படும் பகிரங்கச் சொற்பொழிவாகும். சமகாலத்திற் காணப்படும் அரசியற், பொருளியல் நிலைகளை ஆய்ந்து, சமய நூல்களின் உறுதிமொழிகளை விளக்கி, கேட்பாருள்ளம் திருந்துமாறு அளிக்கப்படும் அறிவுரையாகும். இத்தகைய பிரசங்கத்தையே வண்ணைச் சிவன் கோயிலில் 31.11.1847இல் ஆறுமுகநாவலர் நிகழ்த்தவாரம்பித்தார். சைவசமய அனுஷ்டானங்களில் அது முக்கிய அம்சமாயிற்று.

அமெரிக்க மிஷனரிமாரின் நூலாக்க முயற்சிகள், நூல்கள் சமயத்தின் வளர்ச்சிக்கு, எவ்வளவு அவசியமானதென்பதனை எடுத்துக்காட்டின. சைவசித்தாந்தக் கருத்துக்களை மக்கள் மத்தியிற் பரப்பவேண்டுமென்ற உணர்வுடனேயே, ஆறுமுகநாவலர் நூலாக்கப் பணியில் ஈடுபட்டார். புராணங்களைக் கற்றோரும், மற்றோருமாகிய யாவரும் புரிந்துகொள்ளும்படி எளிய உரை நடையில் எழுதினார். வேத வினா விடைப் புத்தகங்கள் இக்காலகட்டத்திற் கிறிஸ்தவர் மத்தியிற் பிரபல்யமாகவிருந்தன. வட்டுக்கோட்டைச் செமினரியின் புகுமுகப் பரீட்சைக்கு வேத வினா - விடையும் ஒரு பாடநூலாகச் சேர்க்கப்பட்டிருந்தது. பாலபோதங்கள் அமெரிக்க மிஷனரிமாரினால் எழுதப்பட்டு, அவர்களின் பாடசாலைகளிலே கற்பிக்கப்பட்டு வந்தன. இந்நூல்களைப் பின்பற்றியே, ஆறுமுகநாவலர் சைவ - வினா - விடைகளையும், பாலபாடங்களையும் எழுதினார்.

சைவர்களுடைய தவறான வழிபாட்டு முறைகளையும் ஆறுமுகநாவலர் கண்டித்தார். அவர் பரப்பிய இறையியலிற் குறிப்பாகக் கடவுட்கொள்கை, நரகம் என்பனவற்றிற் கிறிஸ்தவ இறையியலின் சாயல், படிந்திருப்பதைக் காணலாம். இவ்வாறு பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டிலே சைவசமயந் தன்னைப் பலவழிகளிலுஞ் சீர்ப்படுத்திக்கொள்ள, வட்டுக்கோட்டைச் செமினரி பெருமளவு பங்காற்றியுள்ளது என்பது வெள்ளிடைமலை. ஆனால், வட்டுக்கோட்டைச் செமினரியின் பிற்கால மாணவர்கள் ஆறுமுகநாவலரின் இயக்கத்தினாற் கவரப்பட்டு, அவருக்கே விசுவாசமுடையவர்களாய் இருந்தார்கள். வட்டுக் கோட்டைச் செமினரி மூடப்படுவதற்கு, ஆறுமுகநாவலர் ஒரு காரணமாக விருந்தாரென்பதனை மறுப்பது கடினமானதாகும்.

3. கைத்தொழில் விவசாயம்

ஐரோப்பிய மதப்பிரசாரகர்கள் பதினாறாம் நூற்றாண்டிலிருந்தே தமிழ்மக்கள் மத்தியிற் பணியாற்றிவந்தனரெனினும், பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டுவரை தமிழ்மக்களின் சிந்தனைப் போக்கில் அவர்களால் ஆராய்ச்சியுணர்வையோ, சாதனைவேட்கையையோ ஏற்படுத்தமுடியவில்லை. ஐரோப்பியரின் விஞ்ஞானம், பதினெட்டாம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியிலேற்பட்ட கைத்தொழிற் புரட்சிக்குப்பின்னரேயே, பிரபல்யமடையலாயிற்று.

பதினெட்டாம் நூற்றாண்டிலே இங்கிலாந்திலே தொடங்கிய தொழிற்புரட்சியும், பிரான்சிலே நிகழ்ந்த அரசியற் புரட்சியும் ஐரோப்பியர் வாழ்க்கைமுறையிலும், சிந்தனைப்போக்கிலும் பாரதூரமான மாற்றங்களைப் புகுத்தியுள்ளன. தனிமனிதனது உரிமையை வற்புறுத்தும் மக்களாட்சிவாதம், சமுதாயநலன் பேணும் பொதுவுடைமைவாதம் என்பன ஐரோப்பாவிலே தோன்றிய போதும், தமிழ்நாட்டிலும் பிரசாரமெய்தியுள்ளன. மேனாட்டில் வெகுவேகமாக ஏற்பட்டுவருகின்ற அறிவியல் வளர்ச்சி, மக்கள் வாழ்க்கை நோக்கையும் சிந்தனைப்போக்கையுந் தீவிரமாகப் பாதிக்கிறது.²³

புரட்டஸ்தாந்து மிஷனரிமார், மேனாட்டுச்சமுதாயம் விஞ்ஞானத்தின் வியத்தகுவாற்றலை உணர்ந்துகொண்ட காலகட்டத்தில் வந்தமையினால், அவர்கள் மேனாட்டு விஞ்ஞானத்தின் முகவர்களாகவும் யாழ்ப்பாணத்திற் செயற்படக் கூடிய சூழல் தோன்றியது. விஞ்ஞானம் என்ற வடமொழிப் பதம், பண்டைக்காலத்திலிருந்தே தமிழ்நாட்டில் வழங்கப்பட்டு வந்தாலும், மேனாடுகளில் வளர்ச்சியுற்ற தொழினுட்பவியலும் இரசாயன - பெளதிகக் கண்டுபிடிப்புக்களும் தமிழுக்குப் புதியவை என்பது ஏற்றுக்கொள்ளப்படவேண்டியதாகும்.

இன்று தமிழில் அறிவியல் இடம்பெற்றுவருகின்றது. அறிவியல் தமிழை வளம்படுத்திவருகின்றது. தமிழின் மறுமலர்ச்சியில் அறிவியல் முக்கியவிடம் பெறுகின்றது. அறிவியல் என்பது, இக்காலத் தமிழில் புதிதாக ஏற்பட்ட சொற்றொடர். தமிழுக்கு அறிவியல் அத்துணை புதியதா, அறிவியல் என்ற சொற்றொடர் தமிழில் வழக்காக வருவதற்கு முன்பு, தமிழ்மொழியில் அறிவியல் நூல் எதுவுந் தோன்றவில்லையா என்ற வினாக்கள் எழலாம். அறிவியல் நூல்கள் சில, கடந்த ஒன்றரை நூற்றாண்டுகளாகத் தமிழிலே தோன்றிவருகின்றனவெனலாம். அறிவியலானது, விஞ்ஞானம் என்ற பெயராலே பெரிதும் வழங்கப்பட்டுவந்துள்ளது. இது வடமொழிப் பெயர்.²⁴

மேனாட்டு விஞ்ஞானத்தைத் தமிழ்மக்களுக்கு அறிமுகஞ் செய்வதில், வட்டுக்கோட்டைச் செமினரியின் சேவை மகத்தானது. இருளடைந்த மக்களிடையே அறிவும் ஒளியும் பரவும்போது விவசாயமும் தொழினுட்பவியலும் முன்னேற்றமடையும் (Agriculture and Mechanic arts will be improve) என்று, கல்லூரித் திட்டத்தை வகுத்தபோது அமெரிக்க மிஷனரிமார் கருதினார்கள்.

அவர்கள் எதிர்பார்த்த வண்ணம் யாழ்ப்பாணத்திற் சில முக்கியமான மாற்றங்கள் ஏற்பட்டதனைக் காணமுடிகின்றது.

ஆராய்ச்சி வேட்கையும், முன்னேறும் ஆர்வமும் இல்லாமலிருப்ப தனாலேயே, அபிவிருத்திப்பாதையில் ஆசியா ஐரோப்பாவிற் கு எவ்வளவோ தூரம் பின்தங்கிநிற்கின்றதென அமெரிக்க மிஷன ரிமார் எழுதினார்கள்.²⁵

வட்டுக்கோட்டைச் செமினரியிற் கற்றுப், பின்னர் அதன் பௌதிகப் போதனாசிரியராக அமர்ந்த ஹென்றி மார்ட்டின் விஞ்ஞானத் துறையிற் பல சாதனைகளைப் புரிந்துள்ளார். யாழ்ப்பாணத்து மக்கள் மேலைத்தேயத் தொழிநுட்பவியலை விரைவாகக் கிரகித்துக்கொண்டு, அதனைத் தமது சூழலுக்கேற்பப் பயன்படுத்த வல்லவர்களென்பதனைப் பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியிலேயே, ஹென்றி மார்ட்டின் உணர்த்தினார். யாழ்ப்பாணத்தின் அரசாங்க அதிபராகவிருந்த ஆக்லன்ட் டைக் (Auckland Dyke) என்பவருக்கு வீதிகளில் மைற் கற்களை நிறுவுவதற்குரிய இடங்களை நிர்ணயித்துக்கொள்ள வசதியாக, ஒரு நடைமானியை (Perambulator) உருவாக்கிக் கொடுத்தாரென்று தெரிகின்றது.²⁶

வானசாஸ்திரத்தில் அதிக ஈடுபாடுடையவரான ஹென்றி மார்ட்டின் தமது மாணவர்களுக்குச் சுலபமாகக் கோள்களின் நிலையை உணர்த்துவதற்காக விசேட கருவிகள் பொருத்தப்பட்ட ஒரு விளக்கினையும் உருவாக்கியதாகத் தெரிகின்றது. இவர் வட்டுக்கோட்டையில் உருவாக்கிய பூகோளவுருண்டைகள் பெரிய பிரித்தானியா, அயர்லாந்து வேத்தவையினால் அங்கீகரிக்கப் பட்டன.

1835ஆம் ஆண்டு முதன்முதலாகப் புகைப்படக்கருவி (Camera) இலங்கைக்கு வந்துசேர்ந்தது. யாழ்ப்பாணத்திற் பணியாற்றிய அமெரிக்க மிஷனரிமாரே இதனைத் தமது தாய்நாட்டிலிருந்து பெற்றுக்கொண்டனர். தென்னிலங்கையில் இந்த வித்தை, மூன்று வருடங்களுக்குப்பின்பே அறிமுகமாகியது என்பது குறிப்பிடத்தக்கதாகும். அமெரிக்க மிஷனரிமார் தம்மிடம் வந்துசேர்ந்த புகைப்படக்கருவியை இயக்கமுடியாது, வில்லங்கப் பட்டார். ஹென்றி மார்ட்டின் அப்புகைப்படக் கருவி சம்பந்தமான பிரசுரத்தை மூன்று மணிநேரம் படித்துவிட்டு மிஷனரிமாரின் படம் ஒன்றினை எடுத்ததாகத் தெரிகின்றது. இதவே இலங்கையில்

எடுக்கப்பட்ட முதலாவது புகைப்படமாகும். ஹென்றி மார்ட்டின் விஞ்ஞான சாதனைகட்குச் செமினரிச் சூழலே காரணம் என்பது ஈண்டு குறிப்பிடத்தக்கது.

ஹென்றி மார்ட்டின், அவருடைய குலத்திற்கு ஒவ்வாத கை வினைகளில் ஈடுபடுகிறாரென, அவருடைய சகாக்கள் எள்ளி நகையாடினர். வட்டுக்கோட்டைச் செமினரியினர் அளித்த உறுதியான ஆதரவும், மார்ட்டினின் திடசங்கற்பமுமே இத்தகைய சாதனைகள் நிலைநாட்டப்படுவதற்குக் காரணமாகின.²⁷

அமெரிக்கன் மிஷனரிமார், எதிர்பார்த்தவண்ணம் வட்டுக் கோட்டைச் செமினரி விவசாயம், கைத்தொழில் என்பன மேலோங்குவதற்கும் வழிவகுத்தது. 1845 தொடக்கம் 1850 வரை இலங்கை அரசின் பிரதான செயலாளராகவிருந்த சேர். ஜேம்ஸ் எம்ர்ஸன் ரெனன்ட், செமினரி தன்னைச் சூழவுள்ள பிரதேசத்தில் ஏற்படுத்திய மாறுதல்களைப்பற்றிப் பின்வருமாறு தொகுத்துக் கூறியுள்ளார்:

இந்த நிறுவனத்திற் கல்விகற்ற மாணவர்களில், உயருத்தியோ கங்களையும், மற்றும் பதவிகளையும் அடைந்த பலரைவிடத் தொகையானவர்கள் விவசாயத்திலீடுபட்டு, வட்டுக்கோட்டைக்கு மிகவண்மையிலுள்ள தமது சொந்தக் கிராமங்களிலே வசித்து வருகின்றனர். இது, இத்தகைய நிறுவனத்தின் நாகரிகத் தெறிப் புக்கள், மாவட்டத்தை முன்னேற்ற அரசாங்கம் மேற்கொள்ளும் முயற்சிகளுக்கெல்லாம் எவ்வாறு துணைபுரியமுடியுமென்பதற்கு அரிய சான்றாகத் திகழ்கின்றது. வட்டுக்கோட்டை மாவட்டத்தில், பதினைந்து வருடங்களுக்கு முன்னர், சில்லுப்பொருத்தப்பட்ட ஒரு வண்டிலாவது இருக்கவில்லை. இன்று அக்கிராமத்திற்கு மிக வண்மையிலுள்ள சூழலில் 150 வண்டிகள் உள்ளன. இதே காலகட்டத்தில் ஒன்றுக்குப் பதினைந்து என்ற விகிதாசாரத்திற் கிணறுகள் தோண்டப்பட்டுள்ளன. மீட்கப்பட்டுப் பண்படுத்தப்பட்ட நிலப்பகுதிகள் மூன்றிலொருபங்கு அதிகரிக்கப் பட்டுள்ளது. நாட்டுப்புறம் சகல திசைகளிலும் யாழ்ப்பாணத்தின் பிரதான வீதிகளுடன் தொடர்புகொள்ளும் வண்ணம், உபவீதி களினாலும், ஒழுங்கைகளினாலுந் திறந்துவிடப்பட்டுள்ளன.

இவைகள் முழுமுற்றாக இம்மிஷனரிமார் அளித்த போதனை நுட்பவியல் என்பனவற்றின் விளைவு களென்று நாம் கூறத்துணியவில்லை. ஆனால் இதுவரை, மிஷனரிமார் பணியாற்றாத மாவட்டங்களின் பின்தங்கிய நிலையுடன் ஒப்பிட்டு நோக்கும்போது, அரசாங்க அதிபர் திரு. டைக் அவர்களின்

முயற்சிகளுக்கு மிஷன் ஸ்தாபனங்கள் அளித்த நல்லாதரவிலும், அதனால் விளைந்த முன்னேற்ற ஆர்வத்திலும், நாகரிக வேட்கையிலும் இவர்கட்குப் பெரும் பங்குண்டென்பது பெறப்படும். சோர்வில்லாமல் வழங்கப்பட்ட பரோபகார வுழைப்பு, இறுதியில் நிரந்தரமான விளைவுகளை அளிக்காமற் போய்விடுமென்றோ, பொறுமையோடு தூவப்பட்ட விதைகள் ஆழமான வேர்களை விட்டு, மக்களின் நிரந்தர முன்னேற்றமாகத் தனது கனிகளைக் காட்டிக் கொள்ளமாட்டாவென்றோ எண்ணிப் பார்ப்பது வேதனையளிப்பதாகவிருக்கிறது.

இரண்டு சந்ததிகளாக, மக்களுள்ளத்தில் ஆழமாகப் பதிக்கப்பட்டு, ஏற்கனவே ஓரளவிற்கு அவர்கள் எண்ணப் பாங்குகளையும், சமூக அந்தஸ்துக்களையும் பாதித்துவிட்ட நம்பிக்கைகளும் கோட்பாடுகளும் என்றோ ஒருநாள் முற்றாக அழிக்கப்பட்டுவிடுமென்றோ, அவர்களின் போதனையும் பிரயோகமும் நிறுத்தப்படுமாயினும், ஏற்கனவே ஏற்பட்டிருக்கும் நல்விளைவுகள் சந்ததிசந்ததியாக யாழ்ப்பாணத் தமிழர்களின் மனோவளர்ச்சியிலும், ஆன்மீக வளர்ச்சியிலும், பொருளியல் அபிவிருத்தியிலும் அதிசிறந்த செல்வாக்கைச் செலுத்தமாட்டாவென்றோ எண்ணிப்பார்ப்பது இயலாத காரியமாகும்.²⁸

சேர் ஜேம்ஸ் எமர்ஸன் ரெனன்ட் குறிப்பிட்டவாறு, மேற்றிசை விஞ்ஞானத்தின் ஒளிக்கதிர்கள் வட்டுக்கோட்டையிலிருந்து, யாழ்ப்பாணமெங்கணும் பரவலாயின. இயந்திரவுதவி யாழ்ப்பாண மக்களின் பொருளாதார மேம்பாட்டிற்குப் பெருமளவு உதவி புரிந்தது. இந்தவகையில் செமினரி ஆற்றிய சேவை காலத்தால் அழிந்துபோகாமல் நிரந்தரமான பலனையளித்து வருகின்றது.

4. ஏற்றத்தாழ்வுகள்

(அ) கொத்தடிமைகளும் செமினரியும்

அமெரிக்கன் மிஷனரிமார் யாழ்ப்பாணத்தில் நிலவிய சாதிக் கொடுமைகளுக்குக் கண்மூடிகளாகவிருக்கவில்லை. செமினரியினாற் கல்வியின் பெருமை உயரும். கல்வி படிப்படியாகச் செல்வத்தின்மீதுஞ், சாதியின்மீதும் ஆதிக்கஞ் செலுத்துமென்று கருதினார்கள் (Learning will rise in estimation, and gradually obtain a dominion over wealth and caste). யாழ்ப்பாணத்தின் சாதியமைப்புத் தென்னிந்தியச் சாதியமைப்பைவிட, எவ்வளவோ நெகிழ்ச்சியுடையதாகவிருந்தாலும், யாழ்ப்பாணத்திலும் சமுதாய ஏற்றத்

தாழ்வுகள் மிக மோசமான நிலையிலிருந்தன என்பது, உண்மையாகும். இலங்கையின் ஏனைய பகுதிகளைவிட, யாழ்ப்பாணத்திலே சாதியின் பெயரால் நிகழ்த்தப்பட்ட கொடுமைகள் அதிகமாகவிருந்தன என்று ஆராய்ச்சியாளர் கருதுகின்றனர். சமுதாயத்தின் அடிமட்டத்திலிருந்த கீழ்மட்டச் சாதியார், பரம்பரை பரம்பரையாகக் கொத்தடிமைகள் என்ற நிலையிலேயே அல்லற்பட்டுவந்தனர். 1837ஆம் ஆண்டில் இலங்கையின் பல்வேறு பகுதிகளிலுமிருந்த கொத்தடிமைகளின் விபரம் பின்வருமாறு:

	ஆண்	பெண்	
மேல்மாகாணம்	393	332	
தென்மாகாணம்	431	342	
கீழ்மாகாணம்	12	-	
வடமாகாணம்	12,605	11,910	
மத்தியமாகாணம்	687	695	
	<u>14,108</u>	<u>13,289</u>	<u>27,397²⁹</u>

யாழ்ப்பாணத்திலிருந்த கொத்தடிமைகளின் நிலையைச் சீர்ப்படுத்துஞ் சில திட்டங்கள், பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் ஆரம்பத்திலே ஆங்கிலேய அரசினாற் கொண்டுவரப்பட்டன. 3.1.1821 இல் செய்யப்பட்ட சட்டத்தின் பிரகாரம், தமிழ் அடிமையை ஆண்டான் கொலைசெய்வதும், துன்புறுத்துவதுந் தடைசெய்யப்பட்டது. எனினும், யாழ்ப்பாணத்திலே இவர்கள் அடைந்துவந்த துன்பம் கொஞ்சநஞ்சமல்ல. கே. எம். டி. சில்வா, யாழ்ப்பாணத்துக் கொத்தடிமைகளின் நிலைமைகளைப்பற்றிப் பின்வருமாறு கூறுகின்றார்:

தமிழ்ப் பிரதேசங்களான யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டிலும், கீழ்மாகாணத்திலும் நிலவிய அடிமைமுறை, இலங்கையின் ஏனைய பகுதிகளிலே நிலவிய அடிமைமுறையைவிட, வேறுபட்டதாகவிருந்தது. தமிழடிமைகளிற் பெரும்பாலானவர்கள் ஆண்டானின் நிலங்களில் வேலைக்கமர்த்தப்பட்டு, விளைச்சலிற் சிறுபகுதியை வேதனமாகப் பெற்றவர்கள். கண்டிப்பகுதியின் அடிமைத்தொழில் வயல்களைச் சாராமல், வதிவிடங்களைச் சார்ந்ததாகவே இருந்தது. அடிமைகள் பெரும்பாலும் வீட்டுவேலைக்காரராகவன்றிப், பிரதானிகளின் பரிவாரத்தினங்கமாகவே கருதப்பட்டனர். மேலும், தமிழ் அடிமைகள் சமுதாயத்தின் அடிமட்டத்திலிருந்த கோவியர், சாண்டார், பள்ளர், நளவர் என்ற

நான்கு குறிப்பிட்ட சாதிப்பிரிவுகளிலிருந்து வந்தவர்கள். எனவே, அவர்கள் இறுதியில் விடுதலை பெற்றனரெனினும், அவர்களின் வாழ்க்கைத்தரத்திற் குறிப்பிடத்தக்களவு மாற்றமேற்படவில்லை. அவர்கள் தொடர்ந்து மற்றவர்களாற் புறக்கணிக்கப்பட்டும், வறுமையில் உழன்றும் வாழ்ந்து கொண்டிருந்தனர். தமிழடிமைச் சொந்தக்காரர் தமது அடிமைகளைக், கண்டியடிமைச் சொந்தக் காரர்களைவிடக் கொடூரமாகவே நடத்திவந்தார்கள்.³⁰

அமெரிக்க மிஷனரிமார் இந்த விடயத்தில் மிகவும் நிதானமான போக்கையே கடைப்பிடித்துவந்தனர். அவர்களுடைய ஆரம்பப் பள்ளிகளில் கீழ்நிலைச்சாதியார் படித்தனரெனினும், அவர்கள் செமினரியிற் படிக்கவில்லை. தென்னிந்தியாவில் மிஷனரிமார் பஞ்சநிவாரணம், சமுதாயச்சேவை போன்றவற்றை மதப்பிர சாரத்தின் முக்கிய சாதனங்களாகக் கொண்டனர். இதனால், சமுதாயத்தின் கீழ்மட்டத்திலிருந்த பெருந்தொகையான மக்கள் திருச்சபைக்குள் வந்துசேர்ந்தார்கள். யாழ்ப்பாணத்திற் பணியாற்றிய மிஷனரிமார் - குறிப்பாக, அமெரிக்க மிஷனரிமார் - இதற்கு முற்றிலும் வேறுபட்ட வழிமுறைகளையே கையாண்டனர். ஒளிவர, இருள் மறைவதனைப்போலக் கல்வி பெருக அஞ்ஞானம் மறையுமென்றே, திரும்பத்திரும்பக் கூறிவந்தனர். இதனால், கல்வியில் நாட்டமுடைய மேனிலைச் சாதியாருடன் இணங்கிப் போகவேண்டிய சூழ்நிலை தோன்றியது. வட்டுக்கோட்டைச் செமினரியிலே, சாதிவேற்றுமைகள் பார்ப்பவர்களுக்கிடமே யில்லை என்று கூறிய அமெரிக்க மிஷனரிமார், உயர்சாதிச் சைவர்கள் சிலர் செமினரிக்கு வெளியே தங்கவும், பிரத்தியேக சமையலறையிற் சமைத்துண்ணவும் அனுமதியளித்தனர்.³¹ உயர்சாதிச் சைவர்களின் நடவடிக்கைகள் சில அவர்களுக்கு வேடிக்கையளிப்பதாக விருந்தாலும், அவற்றினைச் சகித்துக் கொண்டனர்.³² 1839ஆம் ஆண்டு வெளியிடப்பெற்ற செமினரியின் மூவாண்டறிக்கை ஒரு முக்கிய குறிப்பைத் தருகின்றது. உயர்சாதிக்காரர் செமினரிக்குள்ளேயே தங்கவேண்டுமென்று விதிக்கப்பட்டபோது, கிணறொன்றினைச் சுத்திசெய்து தமது பாவனைக்கு வைத்துக்கொள்ள விரும்பினர். கிணறு மாரிக்கிணறாகையினாலே, முழுத்தண்ணீரையும் இறைக்கமுடியவில்லை. எனவே அவர்கள் மாரிக்குமுன் இருந்த நீரளவு நீரிறைக்கப்பட்டமையால் கிணறு சுத்திகரிக்கப்பட்டதென்று திருப்தியடைந்தனரென்று மிஷனரிமார் நகைத்துக்கொண்டனர்.

பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில் இலங்கைக்குவந்த புரட்டஸ் தாந்து மிஷனரிமார் எவருமே, சாதிப்பிரச்சினையைக் குறித்து ஆழமாகச் சிந்தித்தது கிடையாது. கொத்தடிமைமுறை நீங்க வேண்டுமென்று, அரசாங்கமே அதிக முயற்சியெடுத்தது. தாழ்த்தப்பட்ட மக்களின் முன்னேற்றம் குறித்து அவர்கள் அதிகங்கவலைப்படவில்லை.

இலங்கையின் அடிமையொழிப்பு இந்த விதிக்கே ஒவ்வாததாகும். ஏனெனில், இதனை இலங்கை அரசே முன்னெடுத்துச்சென்றது. குடியேற்றநாட்டுக் காரியாலயங்கூட, இந்த விடயத்தை இலங்கை யரசிடம் விட்டுவிட்டுப் பாராமுகமாகவிருந்தது. (இந்த விடயத்தில் அவர்கள் ஆற்றல்மிக்க சக்திகளைச் சுலபமாக முடுக்கிவிட்டிருக்கலாம். குடியேற்றநாட்டுச் செயலாளர்களும், ஜேம்ஸ் ஸ்டீபனும் இதனில் மிகுந்த ஆர்வமுடையவர்களாயிருந்தனர்.) இலங்கையிலிருந்த மிஷனமைப்புக்கள், இந்த விடயத்தில் அரசு தனது முயற்சிகளை மேற்கொண்டு நடத்தட்டுமென்றுவிட்டுச், சிறிதார்வமே காட்டினர். அவர்கள் இப்பிரச்சினையில் முக்கிய பங்குகொள்ளுமாறு தூண்டப்படவில்லை. அவர்கள் ஒதுங்கி நின்றமைக்கு, ஆர்வக்குறைவு மட்டுங் காரணமன்று. இப்பிரச்சினையில் பங்குகொள்ளும்படி அவர்கள் அழைக்கப்படவு மில்லையெனத் தெரிகின்றது.³³

வட்டுக்கோட்டைச் செமினரியினர் சாதியமைப்பினைக் குறித்துக் கடைப்பிடித்த கொள்கை அவர்கள் 1854 இல் எழுதிய கட்டுரை யொன்றில் தெளிவாகக் கூறப்படுகின்றது.

எமது சுதேச உதவியாளர்கள் மிகுந்த உற்சாகத்துடன் தாழ்ந்த சாதியாரிடத்திற்குப் போகின்றனர்; சுவிசேடத்தைப் பிரசங்கிக்கின்றனர்; பள்ளிக்கூடங்களை மேற்பார்வைசெய்கின்றனர்; அவர்களுடைய மரணவீடுகளில் உதவிசெய்கின்றனர்; நோயாளிகளைப் பார்க்கின்றனர். ஆனால் அவர்கள் கீழ்நிலைச்சாதியார் வீட்டில் உண்ணவேண்டுமென்றோ, அவர்களுடன் திருமணவுறுகளை ஏற்படுத்திக்கொள்ளவேண்டுமென்றோ சட்டமியற்றுவது, அவர்களுடைய உணர்வுகளை அறுப்பதற்கும், வரன்முறைகளை மீறுவதற்குஞ் சமமாகும். இது, பொஸ்டன், நியூயோர்க் ஆகிய திருச்சபைகளிலே செல்வந்தர்கள் கறுப்பு, வெள்ளை வேலையாட்களுடன் ஒரேபந்தியிலமரவேண்டுமென்று சட்டமியற்றுவதற்குச் சமமானதாகும்.³⁴

இத்தகைய விட்டுக்கொடுக்கும் மனப்பான்மையுடன் பணியாற்றிய அமெரிக்கன் மிஷனரிமார் கீழ்நிலைச்சாதியாரின் வாழ்க்கைத் தரத்தில் அதிக மாற்றத்தைக் கொண்டுவந்ததாகக் கொள்ள முடியாது.

(ஆ) புத்திஜீவிகளின் தோற்றம்

செமினரிக்கல்வியினால் அதிக பலனடைந்தவர்கள் யாழ்ப்பாணத்தின் உயர்நிலைச் சாதியினரேயாவர். இந்தியாவிற் பிராமணர்கள் எவ்வாறு ஆங்கிலத்தைக் கற்றுத் தமது உயர்நிலையை ஸ்திரப்படுத்திக்கொண்டார்களோ, அவ்வாறே யாழ்ப்பாணத்தின் வெள்ளாள இனத்தவரும் ஆங்கிலத்தைக் கற்றுச் சமுதாயத்திலே தாம் பெற்றிருந்த உயர்நிலையைப் பேணிக்காத்தனர். 1833ஆம் ஆண்டு ஏற்பட்ட கோல்புறாக் சீர்திருத்தங்களைத் தொடர்ந்து, அரசாங்க சேவைக்கு மட்டுமன்றி வர்த்தகம், பெருந்தோட்டம் முதலியவற்றிற்கும், ஆங்கிலங் கற்றவர்கள் அதிகந் தேவைப்பட்டனர். யாழ்ப்பாணச் சமுதாயத்திலே மேனிலையிலிருந்தவர்கள் மிஷனரிமாரளித்த கல்வியினால், இந்தத் துறைகளிலே சிறப்பிடம் பெறமுடிந்தது. மைக்கல் றொபேர்ட்ஸ் தாமெமுதிய “புத்திஜீவிகளும் புத்திஜீவிகளின் தோற்றமும் 1832 - 1931” (Elite and Elite Formation 1832 - 1931) என்ற கட்டுரையிலே, பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் இலங்கையிற் புத்திஜீவிகள் தோன்றியமைக்குப், பெரும்பாலும் புதிதாகத் தோன்றிய தொழில்வாய்ப்புக்களே காரணமென்று குறிப்பிடுகின்றார். ஆனால், யாழ்ப்பாணத்தவரைப் பொறுத்த வரையில் நிருவாகம், கல்விசார்ந்த தொழில் என்பனவே புத்தி ஜீவிகளின் தோற்றத்திற்குக் காரணமாகவிருந்தனவென்று கூறுகின்றார். 1921ஆம் ஆண்டு இந்தத்துறைகளில் 31.9 சதவீதமான பதவிகளை யாழ்ப்பாணத் தமிழரே வகித்துவந்தனர். இவ்வாறு, யாழ்ப்பாணத்திலே நிலவுடைமையின் அடிப்படையில் மேனிலையை அடைந்திருந்த சாதியார் நிருவாகசேவையின் அடிப்படையில் மேனிலையடைவதற்கு வட்டுக்கோட்டைச் செமினரி முக்கிய காரணமாயிற்று.

அவர்கள் இந்தத்துறையில் முன்னேறுவதற்கு, யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டிலே மிகமுந்திய காலத்திலே சிறந்த ஆங்கிலப் பள்ளிக்கூடங்கள் தொடங்கப்பட்டமை, துணைபுரிந்தது.

வட்டுக்கோட்டையில் அமெரிக்க மிஷனரிமாரினால் அமைக்கப்பட்ட பள்ளிக்கூடம் இவற்றிற்கு வழிகாட்டியாக அமைந்தது. (வட்டுக்கோட்டைச் செமினரி 1823 இல் ஆரம்பிக்கப்பட்டது.) ஆரம்பத்தில் அவர்களுக்குக் கிடைத்த வாய்ப்புத், தொடர்ந்து ஏற்பட்ட ஆங்கிலப் பள்ளிகளின் செறிவு, 1847இல் டாக்டர் கிறீனினால் வட்டுக்கோட்டையில் ஆரம்பிக்கப்பட்ட வைத்தியக் கல்லூரி, தென்னிந்தியாவில் இடைநிலைக் கல்வியையும், பல்கலைக்கழகக் கல்வியையும் பெறவுதவியளித்த குடும்பத் தொடர்புகள், யாழ்ப்பாணத் தமிழருக்கு அருஞ்சேவையாக அமைந்தன.³⁵

யாழ்ப்பாணத் தமிழ்மக்கள் செமினரியை, உத்தியோக வாய்ப்புக்களைப் பெறும் பொருட்டே அணுகினார்கள். தமது சமயத்தையோ, கலாசாரத்தையோ விட்டுவிட அவர்கள் தயாராக விருக்கவில்லை. யாழ்ப்பாணச் சமுதாயத்திற் சைவசமயிகளே மேனிலையிலிருக்க முடியுமாகையால், பெருந்தொகையான மாணவர்கள் செமினரிப் படிப்பு முடிந்தவுடன், கிறிஸ்து மார்க்கத்தை விட்டொழிந்தனர். சிலர் செமினரியிற் கிறிஸ்தவர்கள்போல் நடித்தனர். செமினரியின் பிற்காலப்பகுதியிற் பணங்கட்டிப் படிக்கலாமென்ற வசதிசெய்யப்பட்டபோது, பத்துசதவீத மாணவர்களே கிறிஸ்தவர்களாயிருந்தனர்.

செமினரியின் பழைய மாணவர்கள் சுதேச மதத்திலுங்கலாசாரத்திலும் உறுதியாக நின்றமைக்கு, அமெரிக்கன் மிஷனரி மாரின் மதப்பிரசாரக் கோட்பாடுகளும் ஓரளவிற்குக் காரணமாகும். கிறிஸ்தவம் சுதேசநிலைப்படுத்தப்படவேண்டுமென்பதில் அவர்கள் உறுதியாக நின்றமையால், மேனாட்டு உடைகளையும், பழக்கவழக்கங்களையும் மாணவர்கள்மீது திணிக்கவில்லை. வட்டுக்கோட்டைச் செமினரியின் பழைய மாணவர்களிடத்தே காணப்பட்ட உண்மையான தமிழன்பிற்கு, அமெரிக்க மிஷனரி மாரின் கலாசாரக் கோட்பாடுகளுங் காரணமென்பதனை மறுத்துரைக்கமுடியாது. வட்டுக்கோட்டைச் செமினரியிற் கற்றுப் பின்னர் கிறிஸ்தவ மதப்போதகராகவந்த ரி. பி. ஹன்ற் என்பாரின் (முருகப்பா சதாசிவம்) நடையுடைபாவனைகள்பற்றி, அவருடைய வரலாற்றாசிரியர் கூறுவது மனங்கொள்ளவேண்டியதாகும்.

அவருடைய உடை எப்போதும் ஒருதன்மையதே. கொய்யப்பட்ட ஒற்றைப்பட்டு வேஷ்டியை உடுத்து, தலையிற் பழையகாட்டு வேஞ்சி தலைப்பாகையாகக் கட்டிப், பொத்தான் வெளியே

தோற்றும் மூடுசட்டை போட்டு, சாதாரணச் செருப்போடு வெள்ளை உறைபாவிய கறுப்புக் குடையுமே, இவரது சபைசந்திக் குரிய உடுப்பு. தூதுவளங்காய்ப் பரிமாணமான கடுக்கன் ஒருசோடு, இவர் காதில் மரணபரியந்தந் தொங்கியது.³⁶

யாழ்ப்பாணச் சமுதாயவமைப்பிலே, வட்டுக்கோட்டைச் செமினரி பெருந்தாக்கத்தை ஏற்படுத்தவில்லை. சமுதாய ஏற்றத் தாழ்வுகள் எந்தவகையிலுங் குறையவில்லை. ஆனால், வட்டுக்கோட்டைச் செமினரி உருவாக்கிய புத்திஜீவிகள், இலங்கையின் ஏனைய பகுதிகளிற்றோன்றிய புத்திஜீவிகளைவிடக் கல்வியிலும், பண்பாட்டிலுஞ் சிறந்து விளங்கினர். கோல்புறாக் சீர்திருத்தங்களைத் தொடர்ந்து ஏற்பட்ட உத்தியோகவாய்ப்புக்களைச் சரிவரப் பயன்படுத்திக் கொள்வதற்குத் தமிழ்மக்களைத் தயார்செய்துவைத்த பெருமை செமினரிக்கேயுரியதாகும்.

5. பெண்கள் நிலை

அமெரிக்க மிஷனரிமார், செமினரி நடத்திய கால கட்டத்திலே வேறுமிரண்டு முக்கியமான நிறுவனங்களை நடத்தி வந்தனர். அவைகள் யாழ்ப்பாணத்தவரின் சிந்தனைப் போக்கிலேற்படுத்திய மாறுதல்களையும் ஈண்டு குறிப்பிடாமலிருக்கமுடியாது. உடுவிலிலே அவர்கள் நடத்திய பெண்கள் உயர்நிலைப் பள்ளியும், பண்டத்தரிப்பிலும், பின்னர் மானிப்பாயிலும் அவர்கள் நடத்திய வைத்தியநிறுவனங்களும் வரலாற்று முக்கியத்துவம் வாய்ந்தவை யாகும். அமெரிக்க மிஷனரிமார் யாழ்ப்பாணம் வந்து பதினேழு வருடங்களுக்குள், பெண்களுக்கான தமிழ்ப்பள்ளிக்கூடங்களையும், கலவன் பாடசாலைகளையும் அமைத்துவிட்டிருந்தனர். 1824இல் சிறந்த மாணவிகளுக்கென ஓர் உயர்தரப் பாடசாலையை உடுவிலில் ஆரம்பித்தார்கள். ஆரம்பத்தில் வெகுசில மாணவிகளே இப்பாடசாலைக்குப் படிக்கச்சென்றனரெனினும், தென்னாசியாவின் முதலாவது பெண்கள் பாடசாலை என்றவகையில் உடுவில் தனிச்சிறப்புப் பெற்றுள்ளது. இவர்கள் நடத்திய தமிழ்ப்பள்ளிக் கூடங்களில், ஒருவருடமே மாணவர்களுக்குக் கல்வி கற்பிக்கப்பட்டது. உடுவில் மகளிர் கல்லூரி ஆரம்பிக்கப் படுவதற்கு முன்னர், ஏறத்தாழ ஐயாயிரம் மாணவிகளுக்கு அமெரிக்க மிஷனரிமார் எழுத, வாசிக்கக் கற்பித்திருந்தனர். அமெரிக்க மிஷனரிமார் வந்தபொழுது இரண்டு பெண்களே

எழுதவாசிக்கத் தெரிந்திருந்தனரென, பி.சி. மெக்ஸ்ங் குறிப்பிட்டிருந்தார். உடுவில் உயர்தரப் பாடசாலையில் அளிக்கப்பட்ட கல்வி, ஆரம்பப் பள்ளிகளில் அளிக்கப்பட்ட கல்வியைவிட எவ்வளவோ உயர்ந்த தரத்தையுடையதாகவிருந்தது. அதன் பாடத்திட்டம் ஓரளவிற்குச் செமினரியின் பாடத்திட்டத்தை ஒத்திருந்தது. உயர்தகைமைகளைக் கொண்டிருந்த ஆசிரியைகளே அங்கு கல்விகற்பித்தனர். உடுவிலிற் சராசரியாக அறுபது மாணவிகள் பயின்றுவந்தனர். அவர்களின் பயிற்சி ஆறு வருடகாலங்கள் நீடித்தது. உடுவில் மகளிர் கல்லூரி ஏனைய புரட்டஸ்தாந்து மிஷனரிமாருக்கும், சுதேசக் கல்வி ஆர்வலர்களுக்கும் ஒரு சவாலாக அமைந்தது. அமெரிக்க மிஷனரிமார் இந்த விடுதிப் பாடசாலையில் மாணவிகளைச் சேர்ப்பதற்குப் பெரிதுங்கஷ்டப்பட்டனரெனத் தெரிகின்றது. பெற்றோருக்குப் பணங்கொடுத்தது மட்டுமல்லாமல், படிப்பு முடிந்தவர்களுக்குச் சீதனங்கொடுப்பதாகவும் வாக்குறுதியளித்தே மாணவிகளைப் பாடசாலையிற் சேர்த்தனர். அவர்களின் கடுமையான உழைப்பே, தமிழ்ப் பெண்களின் நிலை உயர்வதற்கு வழிவகுத்தது. இதன்பின்னர், அங்கிலிக்கன் மிஷனரிமார் 1842 இல் நல்லூரிலும், மெதடிஸ்த மிஷனரிமார் 1838 இல் வேம்படியிலும் மகளிர் பாடசாலைகளை நிறுவினார்கள். ஆனால், அமெரிக்க மிஷனரிமார் மேற்கொண்ட கடுமையான உழைப்பினால், மாணவிகள் விடுதிப் பாடசாலைகளிலே தங்குவதற்குடன்படலாயினர். இந்தச் சிந்தனைமாற்றம் ஏற்பட்டதனாலேதான் நல்லூரிலும், வேம்படியிலும் மாணவிகளைச் சேர்த்துக்கொள்வது சிரமமாகவிருக்கவில்லை. சைவர்கள், பெண்கள் கல்வி பெறுவதனை ஆரம்பத்தில் விரும்பவில்லை. அவர்கள் பெண் கல்விக்கெதிராகக் கடும்பிரசாரத்தையும் மேற்கொண்டிருந்தனரெனத் தெரிகின்றது. 1864 இலேதான், அவர்களுடைய பள்ளிகளிலே பெண்கள் சேர்த்துக்கொள்ளப்பட்டனர். அமெரிக்கன் மிஷனரிமார் யாழ்ப்பாணத்துப் பெண்களுக்களித்த கல்வி, வடமாகாணத்திற்கு வெளியிலுந் தமிழ்ப் பெண்கள் உயர்நிலையடைவதற்கு வழிவகுத்தது. ஆசிரியைகளுக்கான பயிற்சி முதன்முதலாக உடுவிலிலேதான் நடைபெற்ற தென்பது கவனிக்க வேண்டியதாகும். பெண்கல்வியில் அமெரிக்க மிஷனரிமாரின் மனைவிமாராற்றிய சேவை மகத்தானது. ஏனெனில், இக்கால கட்டத்தில் ஆசிய பெண்களுக்குக் கல்விபுகட்ட முதலாவதாக முன்வந்த வெள்ளைக்கார மாதர்கள்

இவர்களேயாவர். யாழ்ப்பாணப் பெண்களுக்குச் சரியான முறையிற் கல்விபுகட்டப்பட்டால், அவர்கள் உலகின் தலைசிறந்த பெண்களுடன் சரிசமமாக நிற்கக்கூடியவர்கள் என்பதனையும் உலகிற்கு முதன்முதலாக உணர்த்தியவர்கள் அமெரிக்க மிஷனரிமா ரேயாகும். மிகவும் இழிநிலையிலிருந்த யாழ்ப்பாணப் பெண்களை கல்வியில் ஆர்வங்கொள்ளச் செய்து, பதவிகளை வகிக்கச் செய்த பெருமையில், அமெரிக்க மிஷனரிமாரின் மனைவிமாருக்குப் பெரும் பங்குண்டு.

6. சுகாதாரம்

அமெரிக்க மிஷனரிமார் கல்வியையே மதப்பிரசாரத்தின் முக்கியமான சாதனமாகக் கொண்டார்களெனினும், வைத்தியத்திற்கும் அவர்கள் பெருமளவு முக்கியத்துவமளித்தனர். இலங்கைக்கு வந்த மிஷனரிமார் எல்லோரும் வைத்தியராக இருக்காவிட்டாலும், பலர் சிறிதளவு வைத்தியப் பயிற்சியையாவது பெற்றிருந்தனரென்பது, குறிப்பிடத்தக்கதாகும். 1820 இல் வைத்திய கலாநிதி ஜோன்ஸ்கடர் யாழ்ப்பாணத்திற்குப் பணியாற்ற வந்தார். இவர், பண்டத்தரிப்பிலே தமது மருத்துவமனையை அமைத்துச் சில சூதேச மாணவர்களுக்கு வைத்தியங் கற்பித்துவந்தார். 1833இல் வட்டுக்கோட்டைச் செமினரிக்கு வந்த வைத்திய கலாநிதி நாதன் வார்ட், வட்டுக்கோட்டையிலே வைத்தியப் பணியாற்றிவந்தார். 1847இல் யாழ்ப்பாணம் வந்த வைத்திய கலாநிதி சாமுவேல் பிஸ்க் கிறீன், மானிப்பாயில் தமிழ்மொழியிலியங்கிய வைத்தியக் கல்லூரியை ஆரம்பித்துவைத்தார். வைத்தியத்துறையில் மேற் கொள்ளப்பட்ட இம்முயற்சிகள் யாழ்ப்பாணத்தின் சுகாதாரத்திலும், இறப்புவிதித்திலும், நோய்களைப்பற்றிய அறிவிலும் பெரும் மாற்றங்களைக் கொண்டுவந்தன. வடமாகாணத்திற்கு மட்டுமன்றி வடமேல்மாகாணம், வடமத்தியமாகாணம், மத்திய மாகாணம் ஆகிய மாகாணங்களுக்கு வேண்டிய வைத்தியர்களையும், அமெரிக்கன் மிஷனரிமாரின் வைத்தியக்கல்லூரி வழங்கிற்று. இந்த வைத்தியக் கல்லூரி உருவாக்கிய வைத்தியர்களைக்கொண்டே அரசாங்கம் தனது வைத்தியச்சேவையை அமைக்கமுடிந்தது. புதிதாக உருவாகிவந்த பெருந்தோட்டங்களுக்கும் வேண்டிய வைத்தியச் சேவையை இக்கல்லூரியின் பழைய மாணவர்களே வழங்கிவந்தனரெனத் தெரிகின்றது.

VIII

முடிவுரை

வட்டுக்கோட்டைச் செமினரி, இலங்கையிலெழுந்த முதலாவது மேலைத்தேயப் பல்கலைக்கழகங்களுக்கீடான கல்லூரியாகும். இதனை நிறுவிய மிஷனரிமார், அமெரிக்காவிலிருந்து வந்தமையினால், இது பல தனிச்சிறப்புக்களைக் கொண்டுவிளங்கியது. கிறிஸ்தவத்தின் வளர்ச்சிக்கு மேலைத்தேய விஞ்ஞானம் துணைபுரியுமென்று கருதப்பட்ட காலத்திலே, இச்செமினரி ஸ்தாபிக்கப்பட்டது. மேனாட்டில் வளர்ச்சியுற்ற விஞ்ஞானமுங் கலைகளுந்தக்கவாசிரியர்களினாலே ஆங்கிலத்திற் போதிக்கப்பட்டன. இத்தகைய கல்விநிறுவனம், பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியில் ஆசியாவில் வேறெங்குமே தோன்றவில்லை.

இக்கல்விநிறுவனம், யாழ்ப்பாணச் சமுதாயத்தில் ஏற்கனவே புலமைமரபுகொண்டிருந்த மேனிலைச்சாதியாரைக் கவர்ந்தது. அவர்களின் பிள்ளைகள் ஆங்கிலக் கல்விபெற்று, உத்தியோகங்களைத் தேடிக்கொள்ளச் செமினரி வசதியளித்தது. பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியிலே, இலங்கை முழுவதிலும் பல்வேறு தொழில்களையும், வர்த்தகத்தையும் சாதனங்களாகக்கொண்டு புத்திஜீவிகள் எழுந்தனர். யாழ்ப்பாணத்திலே ஏற்கனவே நிலவுடைமையினடிப்படையில் மேனிலையில் நின்றவர்கள், உயர் உத்தியோகத்தர்களாகவும், நிருவாகிகளாகவும் மாறித் தமது அந்தஸ்தைப் பேணிக்கொள்வதற்குச் செமினரிக்கல்வி வாய்ப்பளித்தது. தென்னிலங்கையில் மட்டுமன்றி, தென்னிந்தியா, மலாயா, சிங்கப்பூர் ஆகிய இடங்களிலும், யாழ்ப்பாணத் தமிழர்கள் உத்தியோகம்பார்ப்பதற்கும், வருவாய்களைப் பெருக்கிக் கொள்வதற்கும் வழியேற்பட்டது.

யாழ்ப்பாணச் சமுதாயம் கல்வியில் மேனிலையடைவதற்கு, இக்கல்விநிறுவனம் உதவிபுரிந்தது. ஆரம்பப்பள்ளிகளும், இடைநிலைப்பள்ளிகளும், பயிற்றப்பட்ட ஆசிரியர்களையும்,

உயர்கல்விபெற்ற ஆசிரியர்களையும் பெறுவதற்குச் செமினரி துணைபுரிந்தது. செமினரியின் பழைய மாணவர்கள் யாழ்ப்பாணத்தின் பல பகுதிகளிற் கற்பித்ததோடமையாது, தென்னிந்தியாவிலும் பல்வேறு கல்வி முயற்சிகளில் ஈடுபட்டார்கள்.

அமெரிக்கன் மிஷனரிமாருடைய சமய நிறுவனங்களுக்கு உதவியாளர்களைச் செமினரி உருவாக்கியது. யாழ்ப்பாணத்திலே முதன்முதலாக அபிஷேகம்பண்ணப்பெற்ற சுதேச குருமார், செமினரியின் பழைய மாணவர்களேயாவர். புரட்டஸ்தாந்துக் கிறிஸ்தவத்தைச் சுதேசநிலைப்படுத்தவும், செமினரியின் பழைய மாணவர்கள் பெருமளவுதவிபுரிந்தார்கள். கிறிஸ்தவத் தமிழிலக்கியங்களை உருவாக்குவதிலும், கிறிஸ்தவத் தோத்திரப்பாடல்களைப் பாடுவதிலும், செமினரியின் பழைய மாணவர்கள் பெருந்தொண்டாற்றினர். தமிழிற் பிரசங்கஞ்செய்யவும், வழிபாடுகளை நடத்தவுஞ் செமினரியிற் பயிற்சியளிக்கப்பட்டது. யாழ்ப்பாணத்தின் புரட்டஸ்தாந்துக் கிறிஸ்தவர்கள், தமது தமிழ்க் கலாசாரத்தின் பெருமையையுணர்ந்தவர்களாய் வாழ்ந்துவருவதற்கு, செமினரியின் கலாசாரக் கோட்பாடுகள் பெரிதும் உதவின.

வட்டுக்கோட்டைச் செமினரி, யாழ்ப்பாணத்திற் பணியாற்றிய ஏனைய புரட்டஸ்தாந்து நிறுவனங்களோடிணைந்து செய்தபணிகள், சைவசமயத்திற் பெரும் மாறுதலையேற்படுத்தின. சைவமும், சைவசமயக் கல்விநிறுவனங்களும் கிறிஸ்தவ இயல்புகளைப் பெற்று வளரலாயின. யாழ்ப்பாணத்திலே மிஷனரிமாரின் செறிவு அதிகமாகவிருந்தது. இதனாலே, கிறிஸ்தவத்தின் சிறப்பியல்புகளைப் பகிரங்கமாக ஒப்புக்கொள்ளும் ராஜாராம் மோகன்ராயுடைய புனருத்தாரண இயக்கத்தைப் போன்ற இயக்கங்களோ, கிறிஸ்தவத்தை அரவணைத்துக் கொண்டுசெல்லும் இராமகிருஷ்ணருடைய இயக்கத்தைப்போன்ற சமரசவியக்கங்களோ, யாழ்ப்பாணத்தில் தோன்றவில்லை. ஆனால், மிஷனரிமாரின் பிரசாரமுயற்சிகள், சைவசமயத்தை அதன் பெருந்துயிலினின்றும் எழுப்பிவிட்டது. கிறிஸ்தவ சமயத்திற்கும், சைவசமயத்திற்குமிடையிலான வாதப்பிரதிவாதங்கள் உயர்நிலை யையடைவதற்கு, வட்டுக்கோட்டைச் செமினரியே காரணமாக அமைந்தது.

ஒல்லாந்தர் காலத்திலே, கல்வி எல்லோருக்குமளிக்கப்பட்டது. ஆனால் அவர்கள் கோவிற்பற்றுப் பள்ளிகளிலே

வழங்கிய கல்வி, ஆரம்பக் கல்வியாகவேயிருந்தது. அவர்களுடைய செமினரியின் பாடவிதானம் மதச்சார்பு நிறைந்ததாகவிருந்தது. வட்டுக்கோட்டைச் செமினரி வழங்கியது உயர்கல்வியாகும். இலங்கையிலே தற்கால உயர்கல்வி வட்டுக்கோட்டைச் செமினரியுடன் ஆரம்பமாயிற்றெனலாம். இச்செமினரி ஒரு சமய நிறுவனமாகவிருந்தபோதிலும், இலெளகீக பாடங்களே பெரும் பாலும் போதிக்கப்பட்டன.

தமிழை நவீனமயமாக்குதலிற் செமினரி உதவிபுரிந்திருக்கின்றது. தமிழ்மொழியும், தமிழிலக்கியப் பாரம்பரியமும், குறிப்பிடத்தக்களவு மாற்றமடைந்தன. மேனாட்டுக் கலைகளும், விஞ்ஞானமும், வைத்தியமுந் தமிழிலே போதிக்கப்படலாம் என்பதனைச் செமினரியின் பழைய மாணவர்கள் நிரூபித்துக் காட்டினர். செமினரியிலிருந்து வெளிவந்த கண்டன நூல்கள், தமிழுரைநடை சிறப்படைவதற்குத் துணைபுரிந்தன. செமினரியின் நூலாக்க முயற்சிகள், பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் தமிழிலக்கிய மறுமலர்ச்சிக்கு முன்னோடியாகவிருந்தன. தென்னிந்தியாவில் நடைபெற்ற பெரும் முயற்சிகள் வட்டுக்கோட்டைச் செமினரியில் ஆரம்பமான இயக்கத்தின் வளர்ச்சியுந் தொடர்ச்சியுமேயாகும். ஆரம்பகாலத் தமிழிலக்கிய ஆய்வாளர்களையும், பதிப்பாசிரியர்களையும், அகராதித் தொகுப்பாளர்களையும், பத்திரிகையாசிரியர்களையுஞ் செமினரிச் சூழலே உருவாக்கியதென்று கூறலாம்.

வட்டுக்கோட்டைச் செமினரி அமெரிக்கன் மிஷனரிமாரின் வைத்திய நிறுவனத்துடனும், பெண்கள் கல்வி நிறுவனத்துடனும் இணைந்து, யாழ்ப்பாணத்தவரின் சிந்தனைப்போக்கிற் பெருந்தாக்குதலையேற்படுத்தியது. நோய்களைப்பற்றிய அறிவு விரிவடைந்தது. போலி வைத்தியமும், மூடநம்பிக்கைகளுங் குறைவதற்கு வழிபிறந்தது. யாழ்ப்பாணத்துப் பெண்களின் நிலையில் மகோன்னத மாற்றங்கள் ஏற்பட்டன. சமுதாயத்திற் பெண்களின் அந்தஸ்துயர்ந்தது. செமினரிக்கல்வி, மக்களிடையே விஞ்ஞான அறிவுபெருகவும், அதனால் விவசாயம், கைத்தொழில் என்பன சிறக்கவுந்துணைபுரிந்தது. இயல்பாகவே கூர்ந்த மதிபடைத்த யாழ்ப்பாணத் தமிழ்மக்கள், அமெரிக்கர் அளித்த விஞ்ஞான அறிவை விரைவிற் கிரகித்துக்கொண்டு, அத்துறையில் முன்னேற்ற மடையலாயினர்.

ஆனால், யாழ்ப்பாணச் சமுதாயத்தின் ஏற்றத்தாழ்வுகள் நீங்குவதற்குச் செமினரி எந்தவகையிலுந் துணைபுரியவில்லை.

அவ்வேறுபாடுகள் மேலும் வலுப்பெறவே, செமினரிக்கல்வி துணைபுரிந்தது. சமுதாயத்தின் கீழ்நிலையிலிருந்த மக்கள் செமினரிக்கல்வியை நாடவில்லை. ஆங்கிலேய அரசு வழங்கிய உத்தியோக வாய்ப்புக்களை, அவர்களால் நினைத்துப்பார்க்கவே முடியவில்லை. சாதிப்பிரச்சினையிற் செமினரியினர் மிகவும் நிதானமான போக்கினையே கடைப்பிடித்தனர். இதனால் செமினரிக்கல்வி ஒரு குறிப்பிட்ட இனத்தவருக்கு மட்டுமே, பலனளிப்பதாய் அமைந்துவிட்டது. ஆனால், யாழ்ப்பாணத்தின் கல்விநிலையை உயர்த்துவதிலும், மக்களின் சிந்தனைப்போக்கில் மாற்றங்களையேற்படுத்துவதிலுஞ் செமினரி வெற்றிகண்டுள்ளது. சமயத்துறையிற் கிறிஸ்தவத்தைச் சுதேசநிலைப்படுத்துவதிலும், கிறிஸ்துவத் தமிழிலக்கியத்தை உருவாக்குவதிலுங் குறிப்பிடத் தக்களவு வெற்றிகண்டது. 1855இல் செமினரி மூடப்பட்டது. ஆனால், முப்பத்திரண்டு வருடகாலத்தில் அதுவொரு முக்கியமான பணியைச் செய்துமுடித்துவிட்டிருந்தது. நீர்வளமும் நிலவளமும் போதியளவு இல்லாததொரு சமுதாயம், அரசாங்க உத்தியோகங்களைப் பெறவும், அவற்றைக்கொண்டு மேனிலையடையவுஞ் செமினரி உறுதியான அத்திபாரத்தையிட்டது. வட்டுக்கோட்டைச் செமினரி இல்லாமல், யாழ்ப்பாணம் இயங்கமுடியாதென்ற எண்ணமுருவாகியது. அந்தளவிற்கு வட்டுக்கோட்டைச் செமினரி யாழ்ப்பாணத் தமிழ்மக்களுடைய வாழ்க்கையோடு பின்னிப் பிணைந்துகொண்டது. இதனாலேதான், அமெரிக்கன் மிஷனின் தாய்ச்சங்கம் வட்டுக்கோட்டைச் செமினரியை மூடியபோதிலும், யாழ்ப்பாணத்துத் தமிழ்மக்கள், அதனைப்போன்றவொரு நிறுவனம் அமைக்கப்படவேண்டுமென்று குரலெழுப்பினார்கள். அவர்களின் முயற்சியின் பயனாக, 1872இல் வட்டுக்கோட்டைச் செமினரி இயங்கியவிடத்தில், யாழ்ப்பாணக் கல்லூரி உதயமாகியது. வட்டுக்கோட்டைச் செமினரியின் கடைசி அதிபரான ஈ. பி. ஹேஸ்ரிங்ஸ், யாழ்ப்பாணக் கல்லூரியின் முதலாவது அதிபரானார். இது, வட்டுக்கோட்டைச் செமினரியின் பரந்தசேவை, யாழ்ப்பாணச் சமுதாயத்தின் வாழ்விற்கு இன்றியமையாத தென்பதனைத் தமிழ்மக்கள் உணர்ந்துகொண்டனரென்பதற்குச் சான்றாகும். யாழ்ப்பாணக் கல்லூரி, வட்டுக்கோட்டைச் செமினரியின் கல்விச் சிந்தனைகளையும், அரசியற் கோட்பாடுகளையும் பேணிக்காத்துவந்தது. 1919ஆம் ஆண்டிற் "காலத்திற்கேற்ற தமிழ்

இலக்கியம்” என்னும் பொருளில் ஒரு கலந்துரையாடல் இக்கல்லூரி நிருவாகிகளாலேயே நடத்தப்பட்டது. இருபதாம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியிற் காந்தியடிகளின் ஒத்துழையாமை இயக்கம் யாழ்ப்பாணத்தின் வாலிபர்களைப் பெரிதுங் கவர்ந்தது. ஆனால் யாழ்ப்பாணக் கல்லூரியின் சுதந்திரச் சூழலும் நிருவாகிகளின் தாராளாண்மையுமே அவ்வுணர்வு செழித்தோங்க வாய்ப்பளித்தன. 1922ஆம் ஆண்டில் காந்திய உணர்வினால் உந்தப்பட்ட யாழ்ப்பாணக் கல்லூரி ஆசிரியர்களும் மாணவர்களும் இலங்கை ஊழியர் சங்கம் (Servants of Lanka Society) என்ற ஓரமைப்பினை ஏற்படுத்திக் கொண்டனர். ஆசிரியராகவிருந்த ஹன்டி பேரின்ப நாயகம் அவர்களே இந்த அமைப்பின் உயிர்நாடியாக விளங்கினார். இவ்வமைப்பின் இலட்சியவேட்கைமிக்க உறுப்பினர்களே 1.11.1924 இல் ‘யாழ்ப்பாணம் மாணவர் காங்கிரஸ்’ தோன்றுவதற்கும் காரணமாகவிருந்தனர். யாழ்ப்பாணம் மாணவர் காங்கிரஸ் அமைக்கப்பட்டபொழுது இக்கல்லூரியின் பழைய மாணவராகிய எஸ். துரைராஜசிங்கம், அதன் இணைச்செயலாளர்களிலொருவராகத் தெரிவுசெய்யப்பட்டார். 1930ஆம் ஆண்டு ஆறாம் ஜோர்ஜ் மன்னரின் பிறந்தநாளைக் கொண்டாடுமுகமாக யாழ்ப்பாணத்திலுள்ள கல்லூரிகளுக்கிடையில் ஒரு விளையாட்டுப்போட்டி நடைபெறவிருந்தது. யாழ்ப்பாணக் கல்லூரி மாணவர்கள் அதனைப் பகிஷ்கரித்தனர். யாழ்ப்பாணக் கல்லூரியை நிருவகித்து வந்த அமெரிக்கர் இத்தகைய உணர்வுகள் வளர்வதற்குத் தடைவிதிக்கவில்லை. தோமஸ் ஜெபர்சன் வகுத்த அமெரிக்கத் தாராளாண்மை யாழ்ப்பாணக் கல்லூரியின் வரலாற்றில் இழையோடியிருக்கின்றது.

வட்டுக்கோட்டைச் செமினரி வளர்த்த புலமைமரபும், தமிழியல்மரபும் யாழ்ப்பாணக் கல்லூரியிலே தொடர்ந்து வளர்ந்து வந்தனவெனத் தெரிகின்றது. பத்துப்பாட்டை ஆங்கிலத்திலே மொழிபெயர்த்த ஜே.வி. செல்லையாவும், பிரிட்டிஷ் வானியல் வேத்தவையில் அங்கத்துவம்பெற்ற (F. R. A. S.) தமிழ்ப்புலவர் அலன் ஆபிரகாமும் இந்த நூற்றாண்டின் ஆரம்பத்தில் யாழ்ப்பாணக் கல்லூரியில் ஆசிரியர்களாக விளங்கியவர்கள். பிரிட்டிஷ் வரலாற்று வேத்தவையில் (F.R.H.S) அங்கத்துவம்பெற்ற ஜே. கே. சண்முகம், பாவலர் துரையப்பாபிள்ளை, பேராசிரியர் ரி. பி. ஹட்சன், கலாநிதி சபாபதி குலேந்திரன், கலாநிதி எஸ்.

துரைராஜசிங்கம், கே. ஈ. மதியாபரணம் முதலியோர் இந்த மரபின்வழியாக வந்தவர்களேயாவர்.

1872இல் உதயமான யாழ்ப்பாணக் கல்லூரி முதலிற் கல்கத்தாப் பல்கலைக்கழகத்திற்கும் பின்னர் சென்னைப் பல்கலைக்கழகத்திற்கும் இணைப்புப்பெற்றிருந்தது. 1922ஆம் ஆண்டிலிருந்து இலண்டன் பல்கலைக்கழகப் பரீட்சைகளுக்காக மாணவர்களுக்குக் கற்பித்துவந்தது. 1963க்குப்பின் இலண்டன் பல்கலைக்கழகப் பரீட்சைகள் இந்நாட்டில் நிறுத்தப்படவே இலங்கைப் பல்கலைக்கழகப் பரீட்சைகளுக்காகப் போதனை யளித்தது. 1974 இல் யாழ்ப்பாணத்திற் பல்கலைக்கழக வளாகம் அமைக்கப்பட்ட பொழுது யாழ்ப்பாணக் கல்லூரி அரசினாற் சுவீகரிக்கப்பட்டு வளாகத்தின் ஒருபகுதியாக்கப்பட்டது. யாழ்ப்பாணத்தில் உயர்கல்வி முயற்சிகள் அமெரிக்கன் மிஷன் பாரம்பரியத்தையும் அரவணைத்தேசெல்லவேண்டுமென்று உணரப்பட்டது. அமெரிக்கன் மிஷனரிமாரின் கல்விப்பணிகள் யாழ்ப்பாணத்தில் ஆழமாக வேரூன்றியுள்ளன என்பதற்கு இது அரிய சான்றாகும்.

Faint, illegible text, likely bleed-through from the reverse side of the page.

குறிப்புகள்

முகவுரை

1. Kopf, David, *British Orientalism and the Bengal Renaissance: The Dynamics of Indian Modernization 1773-1835*, University of California Press, Berkeley and Los Angeles, 1969, p.47.
2. வேங்கடசாமி, மயிலை சீனி., *பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில் தமிழ் இலக்கியம் (1800-1900)*, அழகப்பா புத்தக நிலையம், தெப்பக்குளம், திருச்சி - 2, 1962, ப. 20.
3. Howells, George, *The Story of Serampore and Its College*, Serampore, India, 1927, p. 18.
4. Kopf, David, *op.cit.*, p.181.
5. வேலுப்பிள்ளை, சி. டி., *அமெரிக்க இலங்கை மிஷன் சரித்திரம், அமெரிக்க இலங்கை மிஷன் அச்சகம், தெல்லிப்பளை, 1922.*
6. Chelliah, J.V., *A Century of English Education: The Story of Batticotta Seminary and Jaffna College*, American Ceylon Mission Press, 1922.
7. Piyaratne, C.H., "American Education in Ceylon 1816-1895 - An Assessment of Its Impact", A Dissertation Submitted in Partial Fulfilment of the Requirements of the Degree of Doctor of Philosophy of the University of Michigan, 1968.
8. Rajapakse, R., "Christian Missions, Theosophy and Trade: A History of American Relations with Ceylon 1815-1915", Presented to the Graduate School of Arts and Science of the University of Pennsylvania in Partial Fulfilment of the Requirements of the Degree of Doctor of Philosophy, 1973.
9. Winslow, Miron, *A Memoir of Mrs. Harriet Wadsworth Winslow Combining: A Sketch of the Ceylon Mission*, Leavitt Lord & Co., New York, 1835.

10. Leitch Mary and Margaret, *Seven Years in Ceylon*, American Tract Society, 150 Nassau Street, New York, 1890.
11. Root Helen, I., *A Century in Ceylon: Brief History of the works of the American Board in Ceylon 1816-1916*, American Mission Press, Tellipallai, 1916.
12. Vithiananthan, S., "Tamil Literature - Pioneer Work of Christians in Ceylon", *Proceedings of the First International Conference Seminar of Tamil Studies, 1966*; Mathiaparanam, K.E., "Contribution to Tamil by Missionaries Who served in Ceylon", *Proceedings of the First International Conference Seminar of Tamil Studies, 1966*; Vimala chandra, A., "The American Contribution to the Development of Tamil Language in Ceylon", *Proceedings of the First International Conference Seminar of Tamil 1966*; அம்பிகைபாகன் இ. (அம்பி), கிறீனின் அடிச்சுவடு (நூறு ஆண்டுகளுக்குமுன் தமிழில் விஞ்ஞானம்), யாழ். இலக்கிய வட்டம், 1967; குலேந்திரன், சபாபதி, கிறிஸ்தவ தமிழ் வேதாகமத்தின் வரலாறு, சி.எல்.எஸ்., சென்னை, 1967.
13. Meenakshisundaram T.P., "Ceylon and Tamil", *An Address Delivered at Annamalai University Orient During Occidental Week*, Annamalai University, 1963, p.19.
14. *Minutes of the American Ceylon Mission 1816 -1878* (Handwritten), Unpublished, Diocesan Office, Vaddukoddai.
15. *Triennial Reports of the Batticotta Seminary 1826 -1843*, American Mission Press, Manipay.
16. *Plan for A College for the Literary Instruction of Tamul and Other Youth*; Prospectus issued by the American Missionaries of Jaffna, Wesleyan Mission Press, Colombo, 1823.
17. *The Missionary Herald 1816-1878*, American Board of Commissioners for Foreign Missions, Boston, U.S.A.
18. *The Morning Star 1841-1878*, American Ceylon Mission Press, Manipay.
19. *Annual Reports of the American Ceylon Mission 1850-1878*, American Ceylon Mission Press, Manipay.
20. "The History of A Country or of A Community in Terms of Its Literature and in Terms of Literary Production, Distribution and Consumption Could be the Literary History of that Country or Community."
21. Sivathamby, K., "Literary History in Tamil", *Paper Submitted at Tanjavur Tamil University, 1982*, p.2.

அத்தியாயம் - I: அமெரிக்க மிஷனின் தோற்றமும் அதன் சமய, இலக்கிய, சமூகவியற் கோட்பாடுகளும்

1. “எப்பிஸ்கோப்பஸ்” என்பது ‘Episkopos’ என்ற கிரேக்கப் பதத்திலிருந்து வந்தது. Episkopos கிரேக்கத்தில் மாநகர மேற்பார்வையாளரைக் குறித்து நின்றது. ‘எப்பிஸ்கோப்பஸ்’ என்பது ஒரு பேராயரின் ஆளுகையின்கீழ் நடைபெறுந் திருச்சபை அமைப்பாகும். ஒரு பேராயர் ஒரு ‘டயசீஸ்’ அல்லது மண்டலத்திற்குப் பொறுப்பாக இருப்பர். ‘டயசீஸ்’ உரோமப் பேரரசின் மாவட்ட அமைப்பாக இருந்தது. பல ‘டயசீஸ்கள்’ ஒரு மாகாணத்தின் கீழ் இயங்கிவந்தன. மாகாணத்திற்கு ஒரு தலைமைப் பேராயர் பொறுப்பாகவிருப்பர். உள்ளூர்த் திருச்சபைகளுக்குச் சுதந்திரம் ஓரளவு இருக்குமெனினும் அவை பேராயரின் ஆணைக்குக் கீழ்ப்படிந்தே நடக்கவேண்டும். இப்பொழுது உரோமன் கத்தோலிக்கத் திருச்சபை, தென்னிந்தியத் திருச்சபை, அங்கிலிக்கன் திருச்சபை, கிழக்கு ஐரோப்பாவிலுள்ள வைதீகத் திருச்சபை என்பன இத்தகைய ஆளுகை முறையைக்கொண்டு விளங்குகின்றன.

‘பிறெஸ்பிட்டீரியன்’ என்பது ‘Presbyter’ என்ற கிரேக்கப் பதத்திலிருந்து வந்ததாகும். கிரேக்க மொழியில் இது ‘மூப்பர்’ என்று பொருள்பட்டது. இன்று பிறெஸ்பிட்டீர் என்பது அபிடேகம் பண்ணப்பட்ட போதகரைக் குறிக்கின்றது. ஆனால் கிறிஸ்தவ திருச்சபை தோன்றிய காலத்திற் போதகருக்கும் மூப்பருக்குமிடையில் வேற்றுமையிருக்கவில்லை. எனவே ‘பிறெஸ்பிட்டீரியன்’ என்பது சபையின் மூப்பர்களுடைய ஆளுகையேயாகும். இந்த அமைப்பைக்கொண்ட ‘பிறெஸ்பிட்டீரியன்’ திருச்சபைகள் ஒருங்கிணைந்து ‘சினட்’ அல்லது ‘கொன்சிடரி’ என்ற சம்மேளனத்தின் கீழ் வந்தன. இச்சம்மேளனம் ஒரு நாட்டின் ‘பிறெஸ்பிட்டீரியன்’ சபைகளின் நிருவாகத்திற்குப் பொறுப்பாக விருந்தன. இச்சபையின் இறையியல், ஜோன் கல்வின் அவர்களால் வகுக்கப்பட்டதாகும். இன்று ‘பிறெஸ்பிட்டீரியன்’ திருச்சபைகள் ஸ்கொட்லாந்திலும், ஒல்லாந்திலும் மற்றும் வட ஐரோப்பிய நாடுகளிலுங் காணப்படுகின்றன.

‘கொங்கிறிகேஷனல்’ அமைப்பில் உள்ளூர்த் திருச்சபைகளுக்குப் பூரண சுதந்திரம் அளிக்கப்படுகின்றது. தற்காலத்திலே ‘கொங்கிறிகேஷனல்’ சபைகளும் சம்மேளனங்களாக இணைகின்றன. ஆனால் இவ்விணைப்புக்கள் கருத்துப் பரிமாறலுக்காகவே ஏற்படுத்தப்படுகின்றன. இச்சம்மேளனங்களுக்கு உள்ளூர்த் திருச்சபைகளில் தலையிட அதிகாரம் கிடையாது. வட அமெரிக்காவிலும் இங்கிலாந்திலும் ‘கொங்கிறிகேஷனல்’ சபைகள் காணப்படுகின்றன. ஒரு நாட்டின் ‘கொங்கிறிகேஷனல் திருச்சபைகள்’ என்று அவை எப்பொழுதும் பன்மையிலேயே குறிப்பிடப்படுகின்றன. ‘எப்பிஸ்கோப்பஸ்’

திருச்சபையும் 'பிறெஸ்பிட்டீரியன்' திருச்சபையும் கட்டுக்கோப்பான நிருவாகத்தின்கீழ் இருப்பதனால் அவை ஒருமையிலே குறிப்பிடப் படுகின்றன. வட்டுக்கோட்டைச் செமினரியைத் தாபித்த அமெரிக்கன் மிஷனரிமார் 'கொங்கிறிகேஷனல்' திருச்சபையைச் சார்ந்தவர்களாகையால், அவர்களின் இறையியல், அரசியற் கோட்பாடுகள், சமுதாயப்பார்வை, இலக்கியக் கொள்கைகள் என்பனவற்றை விளங்கிக்கொள்வது அவசியமாகின்றது.

2. Priesthood of all Believers.
3. Puritan Movement.
4. "A book which sheweth the belief and manners of all Christians and a treatise of reformation without tarrying for any and the wickedness of those preachers which will not reform till the magistrate command or compel them."
5. *Pilgrim Fathers*.
6. "The uniformity in attitudes among the members of a culture group, is due in part, to the fact that the members of the group come to hold common beliefs about objects, people, events, issues etc. The differences between the attitudes of different culture groups result in part from the fact that their beliefs are different." Krech David, Crutchfield Richards, S., and Ballachey Egerton, L., *Individual in Society - A Text Book of Social Psychology*, University of California, Berkeley, 1962, p.191.
7. சபைநெறி: இலங்கை, மதுரை, சென்னைப்பட்டணம் என்னும் இடங்களில் வழங்கும் அமெரிக்கன் மிசியோன் சபைகளின் பிரமாணமும் உடன்படிக்கையும் ஒழுங்கும். American Mission Press, Manipay, Jaffna, 1840, pp. 1-3.
8. Covenant. கிறிஸ்தவ வேதாகமத்தில் உடன்படிக்கை என்ற பதம் 105 இடங்களிற் காணப்படுகின்றது.
9. "Like a man who strives by unresting activity to exercise a haunting demon, the puritan, in the effort to save his own soul sets in motion every force in heaven or in the earth beneath. By the mere energy of his expanding spirit he remakes not only his own character and habits and way of life but family, of church, industry and city, practical institutions and social order". Tawney, R.H., *Religion and the Rise of Capitalism*. Penguin Books Ltd., Harmordsworth, 1922.
10. Sushil, Madhav Pathak, *American Missionaries and Hinduism (A Study of their Contacts from 1813 to 1910)*, Munshiram Manoharlal, Oriental Publishers and Book Sellers, P.O.Box 1165, Nai Sarak, Delhi, 1967, p. 29.

11. "When I reflect on the multitudes of my fellow creatures who are perishing for lack of vision and that I am living at ease without aiding in the promulgation of the Gospel, I am almost ready to wish myself a man, that I might spend my life with poor heathen. But I check the thought and would not alter one plan of Infinite Wisdom. I can however cheerfully think of enduring pain, and hardship for them and my dear Redeemer." 21.7.1814, *Winslow Diary*, p. 23.
12. "Feeling in him that which maketh him more fearful of displeasing God than all the world, he is a natural republican for there is none on earth that he can own as master." Tawney, R.H., *op.cit.*, p. 201.
13. Dunning, Albert, E., *Congregationalists in America: A Popular History of their Origin, Belief, Polity and Work*, J.A.Hill & Co Publishers, 44, East 14th Street, New York: 1894, p. 268.
14. *Ibid.*, p. 271.
15. *Ibid.*, p. 275.
16. "A major evangelical movement arose in the U.S. at the beginning of the nineteenth century. Influenced by Methodist preaching it arose also as a direct reaction against nationalism and as product of frontier conditions. Despite the difference in Philosophy there was a close relation between evangelicalism and Jeffersonian and Jacksonian Democracy." Niebuhr, H.R., *Encyclopaedia of Social Sciences*, Vol. 13, Editor in Chief, Seligman, Edwin, R.R., The Macmillan Company, New York: 1963, p. 629.
17. Dunning Albert, E., *op.cit.*, p. 276.
18. Unitarianism.
19. *Connecticut Evangelical Magazine*, Estd. 1800; *Massachusetts Missionary Magazine*, Estd. 1802; *Panoplist*, Estd, 1805; *Missionary Herald*, Estd. 1816; *Christian Disciple*, Estd. 1813; *Christian Examiner*, Estd. 1824.
20. Second Great Awakening.
21. பப்டிஸ்ட் மிஷனரி சங்கம், 1792; லண்டன் மிஷனரி சங்கம், 1795; சேர்ச் மிஷனரி சங்கம், 1799.
22. Pathak Sushil Madhav, *op.cit.*, p. 33.
23. Claudius Buchanan.
24. The Star in the East.

25. Adoniram Judson.
26. Pathak Sushil Madhav, *op.cit.*, p.33.
27. A Mission to the Heathen.
28. American Board of Commissioners for Foreign Missions.
29. Pathak Sushil Madhav, *op. cit.*, p.19.
30. Root, Helen, I., *op.cit.*, p.6.
31. Goonatilake, H.A.I., "Samuel Newell - Herald of the American Mission of Ceylon (1813 - 1814)", *The Ceylon Journal of Historical and Social Studies*, New Series, Vol. V, No. 1 & 2, University of Ceylon, Jan - Dec. 1975, p. 26.
32. Pacification of Ghent.

அத்தியாயம் - II: பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் ஆரம்பத்தில் யாழ்ப்பாணத்தின் அரசியற் பொருளாதார கலாசார நிலைமைகள்

1. யாழ்ப்பாண அரசு 1591ஆம் ஆண்டு போர்த்துக்கேயரின் பாதுகாப்பு வலயமாகியது. 1620ஆம் ஆண்டு போர்த்துக்கேயரின் நேரடி நிருவாகத்தின்கீழ் வந்தது.
2. *Statistics of Jaffna District*, Prepared by the Department of Geography, University of Jaffna, 1983, p.11.
3. "Even to this day a thriving Catholic Community and an active church remain monuments to Portugese Rule, though the connection with Portugal snapped in 1658. Whatever might have been the motives of the first converts, the devotion of their descendants to the Catholic faith is not in doubt, This fact more than anything else reminds that the Portugese who were the first Europeans in Asia are also likely to be the last." Abeyasinghe, Tikiri, *Portugese Rule in Ceylon*, Lake House Investment Ltd., Colombo, 1966, p. 226.
4. Lovett, Richard, M.A., *The History of the London Missionary Society (1795-1895)*, Oxford University Press, Warehouse, 1899, p. 20.
5. குலேந்திரன் சபாபதி, மு.கு., ப.68.
6. Arasaratnam, Sinnappah, *Dutch Power in Ceylon (1658-1687)*, Djambatan, Amsterdam, 1958, p. 221.

7. Goor, Dr. J. Van, Jan Kompanie As School Master - Dutch Education in Ceylon 1690 - 1795, *Historische Studies*, Vol. XXXIV, University of Utrecht, 1978, p.110.
8. *Winslow Diary*, p. 193.
9. உதயதாரகை, 11.06.1841. அமெரிக்க இலங்கை மிஷன், மானிப்பாய்.
10. சிவலிங்கராசா, என்., “யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டில் பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில் நிலவிய பாரம்பரியக் கல்விமுறை”, சிந்தனை, தொகுதி-1, இதழ் 11. யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம், பங்குனி 1983, ப. 69.
11. Piyaratna, C.H., *op.cit.*, p.20.
12. Perera, Father S.G .S.J., *Historical Sketches (Ceylon Church History)*, The Catholic Book Depot, Norris Road, Colombo, 1962, p.29.
13. Pieters, Sophia (Trans.), *Memoir of Hendrick Zwaardecroon Commandeur of Jaffna Patnam*, Government Printer, Colombo, 1910, p.53.
14. Goor, Dr. Van, J., *op.cit.*, p.48.
15. *Ibid.*, p.51.
16. *Ibid.*, p.81.
17. நடராஜா, க.செ., 14ஆம் நூற்றாண்டு முதல் 18ஆம் நூற்றாண்டுவரை ஈழத்துத் தமிழ் இலக்கிய வளர்ச்சி, கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்க வெளியீடு, 1982, ப. 24.
18. நடராஜா, எவ். எக்ஸ். சி., ஈழத்துத் தமிழ் நூல் வரலாறு, அரசு பிரசுரம், 231, வல்ஃபென்டால் வீதி, கொழும்பு, 1970, ப. 30.
19. மேற்படி., ப. 21.
20. சிவத்தம்பி, கா., “ஈழத்துத் தமிழ்க் கவிதைப்பாரம்பரியம்”, சிந்தனை, தொகுதி 11, இதழ் 1. யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக் கழகம், பங்குனி 1984, ப. 35.
21. *Sixth T.R.B.S.*, 1843, p.16.
22. இயேசுதாசன், ஈ.கே., காலஞ்சென்ற ஹன்ற் போதகர் அவர்களின் கீவிய சரித்திரச் சுருக்கம், இலங்காபிமானி அச்சகம், சாவகச்சேரி, 1941, ப. 2.
23. “A printing press, we consider, absolutely necessary to the prosperity of our mission. A large portion of this people are able to read. Many of them would willingly read the Bible if they could obtain it. We have frequent calls for it which we cannot satisfy. There is no printing press in the District of Jaffna. But few books in the Tamil Language have been printed in the Island and there are none for sale. Tamil books imported from the continent are excessively dear at the first cost and duties here are twenty five per cent. *M.H.*, February 1818, p. 89.

24. "In going this afternoon from house to house, I came to an obscure place in a tope of palmyras where I unexpectedly found a very decent house of the better sort and several women who were evidently of the higher classes of natives. When entering in conversation with them I was surprised to learn that one of them a younger looking woman, the wife of the owner of the house could read a little. When inquiring, I learnt that her husband had taught her. He was probably excited to this by the progress of education among the females in our schools." (Miron Winslow's letter), *M.H.*, May 1826.
25. வேங்கடசாமி, சீனி, மயிலை., *பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில் தமிழ் இலக்கியம்*, ப. 18.
26. வேலுப்பிள்ளை, சி.டி., *மு.கு.*, ப. 36.
27. Latourette, Kenneth, Scot, *A History of the Expansion of Christianity*, Harper and Brothers Publishers, New York and London, 1943, p.1.

அத்தியாயம் - III: வட்டுக்கோட்டைச் செமினரியின் தோற்றம்

1. "That the small, sandy peninsula of Jaffna situated in a remote corner of the Island of Ceylon should enjoy the privilege of having one of the pioneer institutions of higher Western learning in the East can only be accounted for by the inscrutable ways of Providence." Chelliah, J.V., *op.cit.*, p.1.
2. "His Majesty's Government are most anxious to afford means of Education and Religious Instruction." Colonial Office, London 55:63 Letter of Secretary of State to Brownrigg, 5 April, 1812, Cited by Ruberu Ranjith, *Early British Educational Activities - Education in Ceylon-A centenary Volume*, Part II, 1969, p. 368.
3. "It has been a matter of peculiar satisfaction to me that I have seen under my government, Wesleyans, Presbyterians and Baptists uniting with regular clergy of the Church of England." *Ibid.*, p. 369.
4. "Congregationalists for many generations were accustomed to assert the claims of the intellect in religion far more earnestly than other evangelical churches." Cross, F.L.(Ed.), *The Oxford Dictionary of the Christian Church*, Oxford University Press, London, 1963.
5. "It was in collegiate circles that Missionary enthusiasm flamed high creating societies like the secret bretheren and producing the sense of

vocation that called forth the youthful evangelists to foreign lands.” Clifton Jackson Phillips, *Protestant America and the Pagan World*, East Asian Monographs, Harvard: 1969, p. 298.

6. Piyaratna, C.H., *op.cit.*, p.277.
7. “The American passion for Education is a logical outgrowth of their background in the enlightenment, like their contemporary Jefferson they believed that Education was the only avenue to all forms of progress and that Social and Economic Development went hand in hand with growth of the spirit.” Vimalachandra, Arumugam, “American Contribution to Development of Tamil Language in Ceylon”, Proceedings of the First International Conference Seminar of Tamil Studies, Kualalampur, 1966, p. 340.
8. “What in our minds can be so good a substitute for the society of beloved brethren, sisters and friends whom we have left behind, as a presence of a circle of males and females bearing their names snatched from their ignorance and misery of idolatry, through their instrumentality and placed in circumstances favourable for cultivating the same virtues which our brethren and friends possess.” James Richards and others to Worcester-Jaffna 13.11.1819 ABC 16: 1, 5, I. No.30, Phillips, Clifton Jackson, *op.cit.*, p.44.
9. “Knowledge is Power.” This maxim is so justly celebrated, so steadily kept in view by the philosopher and statesman is not less practical or important to the Christian Philanthropist. When those who are engaged in meliorating the condition of their fellow men have knowledge or means of disseminating knowledge, they have the power of doing good. To extend the blessings of the most favoured countries of Europe or America to almost any section of the globe, we need only carry thither the literary and religious institutions of those countries. Whatever may be said of the influence of the soil, climate or even government upon national character and happiness, it cannot be doubted that these depend principally upon causes more exclusively intellectual and moral. Man is an intellectual and religious being and under the combined influence of pure science and true religion and of these only attains the moral dignity of his nature.” The Plan, p.1.
10. “Education is the best preparation for conversion to Christianity.... Experience has taught every church whose clergy officiate among the natives of Ceylon that preaching makes but a transient impression if

any, unless the way has been first prepared by the process of mental conversion.”

Colonial Office Despatches Series No. 54:249. Torrington to Grey Despatch No. 124 of 4 July, 1848. Cited by de Silva, K.M., “Influence of the English Evangelical Movement on Education in Ceylon”, Education in Ceylon: A Centenary Volume, Part II-1969. Ministry of Education and Cultural Affairs, Government Press, Colombo.

11. “Education in some form and to some extent is admitted by nearly all the friends of Missions to be an important part of the means to be employed for evangelizing the world. The object of all Missionary labour is or should be not primarily the civilization but the evangelization of the heathen; and the value of any form of effort must be estimated by its adaptedness to accomplish this end. With this general object ever in view education may be employed with the design of diffusing the light of Divine truth among the people and thus preparing the way for the subsequent triumph of the Gospel, or schools may be regarded as converting agencies; and their value estimated by the number who are led by the instructions they receive to renounce idolatry and make an open profession of Christianity, or the principal object aimed at may be the raising up of native helpers in the Missionary work. Each of these is a legitimate object of Missionary labour and the value of any system of education as a Missionary agency must be tested by its adaptedness to accomplish one or more of these objects.” Report of the South India Missionary Conference - 1858, Madras, 1858, p.171.
12. Piyaratna, C.H., *op.cit.*, p.120.
13. Jaffna Central College 1834-1934, Centenary Memorial Edition, The Ceylon Examiner Press, 1936, p.19.
14. Selkirk James, *A Plain Account of One of the Most Interesting Islands in the Eastern Seas and Detailing the Efforts, Success and Prospects of the Church Missionary Society*. Richard & Son, London, 1843, p.286.
15. *The Plan.*, p.6.
16. *M.H.*, May 1824, p.145.
17. i. The light of erudition and science is always favourable to Christianity. It courts inquiry and the more it is examined, the wider it will be disseminated.

- ii. As Christianity is rational and heathenism absurd, they cannot long subsist together in an enlightened state of society. The latter must be exploded.
- iii. The Buddhist and Powranic systems, which now prevail throughout India are both gross departures from the doctrines of the vedas and contradictory to the principles advanced by the best ancient authors even in Tamil. If then the sacred books are brought to light by the study of high Tamil and Sanskrit, the present systems may be combated with some success from the very writings in which it is pretended they are taught. *The Plan.*, p.3.
18. "Agriculture and the mechanic arts will be improved, learning will rise in estimation and gradually obtain a dominion over wealth and caste, the native character will be raised and the native mind freed from the shackles of custom which now confine all in the beaten track of their ancestors will imbibe that spirit of improvements which has so long distinguished and blessed most Christian countries. It is not want of mind which leaves Asia at so great a distance behind Europe in the march to improvement. It is the want of a spirit of inquiry and of unwillingness to improve. A college such as this is intended to be, would give a new tone to the whole system of education in the district and exert an influence which would be felt in every school and village." *Ibid.*, p.1.
19. "The advantages of this must be appreciated by all these gentlemen in the Civil Service who in their official duties have intercourse with the Tamil part of the population. Among a people so litigious as the Malabars, and at the same time so removed from the observation of their rulers by difference in situation, customs and language, the impartial administration of justice becomes a most perplexing and difficult concern.

The mass of the people are so bound together by the ties of caste, family and interest; and are at the same time so regardless of the obligation of an oath; that those of the same class cannot be made to testify against each other. A native of influence can therefore scarcely be brought to justice. His course of life however bad is known principally by those who are under his influence. He may be the leader of a gang of robbers and it may be known even particular acts of his depredation may be pointed out while the most active magistrate is unable to convict him for want of evidence. How much then must course of justice be

impelled in its descent to the lower classes, when in addition to all this, the interpreter at any court may give what colouring he pleases to the evidence which he is the medium of transmitting, with little danger of its being discovered, if he is not above the influence of a bribe, the cause of truth will be sacrificed to his love of gain. Were the knowledge of English more common among the natives, they would act as checks upon each other and the practice of bribing less common." *Ibid.*, p.13.

20. Selkirk, James, *op.cit.*, p.327.

**அத்தியாயம் IV: வட்டுக்கோட்டைச் செமினரியின் பாடத்திட்டமும்
தமிழ்ப்பயிற்சி நெறியும்**

1. Piyaratna, C.H., *op.cito*, p.294.
2. Plan for the Literary and Religious Instruction of Tamul and Other Youth, 1823.
3. "A leading object will be to give native youth of good promise a thorough knowledge of the English Language", *The Plan.*, p.5.
4. *Ibid.*, p.6.
5. "I have not yet found an Orientalist who could deny that a single shelf of a good European library was worth the whole native literature of India and Arabia." Mahajan, V.D., *India Since 1526*, S.Chand and Company, New Delhi-110055, 1962, p.502.
6. "Here all that is valuable in History in the arts in Meta-Physics, Ethics, Law, Physic and Divinity which is found in all the languages of Eastern Asia living and dead put in the balance with what is contained in English on the same subjects or in any other calculated really to enlarge the mind and form it to correct and manly thought, the treasures even of a small but select English library would outweigh them all." *The Plan.*, p.6.
7. "To those who contend that Westernization is the only true form of modernization Macaulay's renown is certainly justified", Kopf, David, *op.cit.*, p. 243.
8. Mills, B.A., "Samuel F.Green, M.D.", *Journal of the Colombo Hospital*, Vol. 2, No. 4, October 1971, p. 140, *மேற்கோள்: அம்பிகைபாகன், ஆர். (அம்பி), மு.கு., ப. 50.*

9. *The Plan.*, p. 5.

10. "I have at length succeeded in procuring a copy of the standard work on Astronomy which is highly prized by the Astronomers of this district. About five years ago, a man came to me privately and proposed to give me a copy of this book, which he then had in his possession, on condition that I would give him a very exhorbitant sum that he specified, and promise, that I would not make it known of whom I procured the book; but I had no confidence that he would furnish me with a correct copy." *M.H.*, January 1831, p.13.

11. "Last evening at my usual meeting in Santilipay, I had Akuttiar's 30 songs sung. He is said to be one of the most learned if not the most so of the Tamil race. The credit of being the author of the Tamul Language is ascribed to him. It is said that he is still alive in some distant country. According to report, he is one span in height. I regret very much that I did not come into possession of his songs until very lately as several of them convey sentiments strictly in unison with the doctrines we preach and as such must prove a two-edged sword. He probably derived some of his sentiments from the Jews or from their traditions; in one of these songs it is said as the devil by pride thought he must be equal with God, he was cast from the situation he held, into hell. He always deceives people and brings them down to hell. In another-after the one God had created the world, and made holy, he came into the world as a priest, he was without family, had no dwelling-place, prayed, left his disciples and went to heaven. Worship him. In a third - there is a three-one God not Mummurte (The Tamul triad). He is neither male nor female, not Siva, nor Lingum, worship HIM. He concludes by saying, I have now mentioned what happens in the world. I have said that Siva, Vishnu and Bruma are devils & etc." *M.H.*, November 1833, p.391.

12. "Introduced today into the first class, the Cural, one of the most eminent moral poems of India. It contains the chief doctrines of Vedas freed from the licentious and immoral matter which constitutes the body of the Puranam, the Tamulian's Bible. This, we design, as the highest Tamil classic." *M.H.*, March 1837, p.99.

13. *The Plan.*, p.6.

14. *Ibid.*

15. "Is there not much reason to hope that a constant perusal of the best English Authors, would almost insensibly mould the piously

inclined student into the temper and habits of the confirmed Christian.”
Ibid., p.8.

16. Principles of Geology.
17. Origin of Species.
18. Genealogy of man.
19. *The Plan.*, p.15.
20. *Ibid.*, p.11.
21. *Ibid.*, p.8.
22. Goonatilake, H.A.I., *op.cit.*, p.26.
23. *The Plan.*, p.8.
24. *Ibid.*, p.9.
25. *Ibid.*
26. *Ibid.*, p.10.
27. *T.R.B.S.* 1833, p.9.
28. “The studies introduced in the course of the last three years are, the first principles of Chemistry, Mineralogy and the native system of Astronomy. In the latter, instruction is given by a native young man educated in the seminary, and taught this system by two of the best informed native astronomers in the District. Neither of them could be induced to serve as a teacher in the institution, nor willingly to impart any knowledge of the subject to those under Missionary influence until obliged in self-defence to come in contact with students from among their own people who understood something of the European system.

A decided partiality has generally been manifested for Mathematical and Astronomical studies. This has been favourable to an important object, aimed at from the commencement of the instruction, to make palpable and bring home to the understanding of the whole native community, a refutation of the prevailing notions of Astrology. These are closely interwoven with the mythology of the country and the supposed verity of Astrological predictions is one of the strong pillars of idolatry. A blow has evidently been given to those false systems, which is operating favourably to the introduction of real science and true religion.” *T.R.B.S.*, 1836, p.5.
29. *T.R.B.S.* 1839, p.2 .

30. Piyaratna, C.H., *op.cit.*, p.301.
31. *M.H.*, August 1837, p.331.
32. Rufus Anderson.
33. American Board of Commissioners for Foreign Missions.
34. "It has also tended to draw the most promising pupils from the village English schools and unfit them in some respects to return and obtain a livelihood among their own people. By their education they are so much elevated above the masses, that they feel unable to live on the income they would receive in the ordinary occupation of the country." *R.A.D.R.*, p.63.
35. Piyaratna, C.H., *op.cit.*, p.297.
36. For the English and Scientific Course: Spelling books with reading lessons, Dictionaries, the New Testament, Abridgment of Scripture History- English and Tamil Phrases, Lennie's Grammar- Murray's Introduction to the English Reader and Blair's Class Book are all used in studying the language. In Mathematics, Geography & etc. Walkinggame's Hutton's & Joyce's Arithmetic have been used by successive classes - Bonnycastle's Algebra, through Quadratic Equations and lately Euleressin connexion with Bonnycastle's - the first four books; Playfair's Euclid Trignometry Mensuration and Surveying, in Hutton's Mathematics, Cummin's first lessons on Geography & Astronomy, Blair's Grammar of History - the principal parts of Kieth on the use of the globes, Blair's Grammar of Natural Philosophy through Mechanics and Pneumatics - Cummin's Questions on the New Testament accompanied with maps - and Bishop Porter's Evidence of Christianity. The Bible, first in Tamil, then in English, is studied and regularly recited on the Sabbath during the whole course. *T.R.B.S.* 1830, p.3.
37. Chelliah, J.V., *op.cit.*, p.50.
38. *The Plan.*, p.11.
39. *T.R.B.S.* 1827, p.6.
40. *T.R.B.S.* 1830, p.4.
41. *T.R.B.S.* 1833, p.6.
42. *T.R.B.S.* 1839, p.11.
43. "Lectures have been given twice a week by the Principal and Professor. By the former on sacred History, Mythology Ancient and Modern India,

List of popular objections to Christianity (கும்மி), Miscellaneous matters as mental improvement good manners, etc. and on a comparison of Christianity with Hinduism (this is not completed)." *T.R.B.S.* 1839, p.1.

44. *T.R.B.S.* 1843, p.16.

45. "The Saiva Siddhanta System is the most elaborate, influential and undoubtedly the most intrinsically valuable of all the religions in India." Pope, G.U. (Trans), *Thiruvvasagam*, Reprinted by the University of Madras, 1970 - Note ix.

46. *T.R.B.S.* 1830, p.2.

47. *M.H.*, March 1837, p.99.

48. *T.R.B.S.* 1830, p.5.

49. *T.R.B.S.* 1833, p.5.

50. *M.H.*, July 1833, p.245.

51. Every time a Brahman graduate explains to his class the theory of eclipse, he teaches the Brahman student to laugh at the religion which made his grandfather believe that two snakes were devouring the sun and the moon against the poison of which two snakes, his mother is today covering the water-pots and cooking utensils during an eclipse. Even in the new Hindu Theological High School when our friends teach the manual of Geography, they are sapping the very foundation of their own theology, if it can be so called. Thomas, S.V., *Missionary Work in South India Harvest Field*, Vol.X.March 1890, p.340. Cited by Manickam, S., "Hindu Reaction to Missionary Activities in the Nagapatnam and Trichinopoly District of the Methodists 1870-1920", *Indian Church History Review*, December 1981. The Church History Association of India, Bangalore 46.

52. *The Morning Star*, 1.9.1842, 15.9.1842; *M.H.*, December 1837, p.150.

53. *The Plan.*, p.11.

54. *T.R.B.S.* 1827, p.6.

55. *Ibid.*, p.7.

56. *Ibid.*, p.6.

57. *T.R.B.S.* 1830, p.11.

58. *T.R.B.S.* 1833, p.8.

அத்தியாயம் - V: வட்டுக்கோட்டைச் செமினரியின் ஆசிரியர்களும் மாணவர்களும்

1. Kopf, David, *op.cit.*, p.64.
2. Officers : A president who shall have the principal direction of the Seminary and also give lectures on Natural and Revealed Religion. Three European or American professors (viz.) a Professor of Mathematics and Natural Philosophy, a Professor of the Greek and Hebrew Languages and a Professor of the Theory and Practice of Physic each of whom shall deliver lectures, and superintend the studies in his department - also one Native Professor of Sanskrit and one of Tamul with three tutors. *The Plan.*, p. 10.
3. ஜெபநேசன், எஸ்., மு.சு., ப.63.
4. "This name has been adopted for convenience; the Seminarists had not, till quite recently, made such attainments as to require that distinct Professorships be designated. It has been deemed expedient rather to aid the native Instructors, with a view to bringing them forward as competent teachers and to teach in branches with which they are not acquainted. This is desirable on the ground of economy and because pupils will aim at the standard of native attainments rather than those of a European, and because other things being equal natives are better teachers than foreigners. It must however be some years before those can be obtained of sufficient character and attainments to conduct the business of instruction in the Institution. Still there is much ground of encouragement from this quarter." *T.R.B.S.* 1839, p.9.
5. *Ibid.*, p.10.
6. சபாநாதன், முகாந்திரம் குல., "நெவின்ஸ் சிதம்பரப்பிள்ளை", *The Young Hindu Diamond Jubilee Number - 1950*, Jaffna Hindu College, Jaffna.
7. *T.R.B.S.* 1827, p.4.
8. "Tell Dr. Anderson I have the impression that the Deputation is sent of the Lord, and I have anticipated meeting them with great pleasure. But I have written him freely and all of you know my views. It may be better that I should not be here when they come. Truth may have a better hearing. This is all I would say to Dr. Anderson." *R.A.D.R.*, p.15.
9. "It is further evident that though the Seminary is not confined to raising up and preparing men for Mission Service only, it is yet decidedly a Mission Institution. Its influence is diverse and extensive; and if in

214 இலங்கைத் தமிழர் சிந்தனை வளர்ச்சியில் அமெரிக்க மிஷன்

some respects it is indirect as to the propagation of the gospel, it is not therefore the less beneficial, *T.R.B.S.* 1833, p.24.

10. "No substantial and permanent advantages can reasonably be anticipated from the diffusion of General Knowledge among the Hindoos excepting so far as it is accomplished with a knowledge of Christianity." *M.H.*, April 1832, p.104.

11. *M.H.*, March 1830, p.71.

12. *M.H.*, December 1831, p.373.

13. *Jaffna Religious Tract Society - General Series No.6 (6th Edition)*, 1843. American Ceylon Mission Press, Jaffna. டானியல் பூவர், தாம் பிராமணர்களுக்குத் துண்டுப்பிரசுரம் வழங்கியதனைப்பற்றி *Missionary Herald* பத்திரிகையிலும் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

At the close of the last term, I furnished each member of the Seminary, with one or more copies of a printed tract of 12 pages containing an address to the Brahmins from the Missionaries in this District. They were directed to read these tracts as opportunity permitted during the vacation and to present them to the Brahmins in their respective villages. It is very evident from the accounts given by the Church members that our recent attention to the Brahmins is a pleasing advance in the work of enlightening the minds of the people. The Brahmins generally are far more ignorant of the nature and merits of Christianity than other classes of the community. They are with few exceptions quite beyond the sphere of Missionary operations and more than others decidedly hostile to the establishment of Christianity in the country. *M.H.*, Jan. 1828, p. 72.

14. *சமயப் பரீட்சை - இது ஜெ.எ. கனகசபைப்பிள்ளையைக்கொண்டு எழுதிவிக்கப்பட்டது. முதற் பதிப்பு 1858. இரண்டாம் பதிப்பு 1870. பாளையங்கோட்டை சேர்ச் மிஷியோன் அச்சகம். கிறிஸ்துமத அத்தாட்சிகள் - ரி.பி.ஹன்ற், எஸ்.பி.சி.கே. அச்சகம், சென்னை, 1899.*

15. Indrapala, K., "The American Contribution to the Modernisation of Tamil Studies. The work of Daniel Poor and his colleagues", *Jaffna College Miscellany Centenary Publication*, 1981, p.95.

16. "His last words, pronounced in a whisper, were, "Joy! Joy! Hallelujah!" the two first having been spoken in Tamul. He lived just twenty - four hours after his first attack; and at half past four o'clock, on Saturday morning, his happy spirit was released from its earthly tabernacle, to join the holy throng above. *M.H.*, June 1855, p. 168.

17. *The Tattuva-Kattalai, Siva Gnana Potham and Siva-Pirakasam - Treatises of Hindu Philosophy Translated from the Tamul with Introductions and Notes-1854*, H.R.Hoisington, New Haven: Printed by B.L.Hamlen Printer to Yale College, 1854.
18. *The BIBLIOTHECA SACRA No. XXXIV and American BIBLICAL Repository No. IXXXVI*, April 1852, Article 1. "India as a field for inquiry and evangelical Labor" by H.R.Hoisington Missionary of the American Board, "Brief Notes on the Tamul Language", *Journal of the American Oriental Society*, Vol. III, 1853, p.390.
19. "He was in general suspicious of Hinduism, though he taught the ethics of Cural to his Seminary boys. He called it one of the most eminent moral poems of India - the highest Tamil Classic, adding "It is taught only under my immediate inspection when everything is examined in the light of revealed truth." Malone, Damas (Ed.), *Dictionary of American Biography*, Vol. 9. p.93.
20. வேலுப்பிள்ளை, சி.டி., மு.கு., ப.152.
21. சதாசிவம்பிள்ளை, அ., பாவலர் சரித்திர தீபகம், ஸ்ந்றோங் அன் ஆஸ்பெரி அச்சகம், 1886, ப.92.
22. *T.R.B.S.* 1843, p.2.
23. -
24. Chelliah, J.V., *op.cit.*, p.66.
25. "Voted that Brother Meigs be appointed to instruct Miss Mary Twisleton and also Gabriel Tissera", *Minutes*, 4.4.1816.
26. *Minutes*, 22.2.1838.
27. *Report of the American Ceylon Mission for 1852*, American Ceylon Mission Press, 1852, p.43.
28. சதாசிவம்பிள்ளை, அ., பாவலர் சரித்திர தீபகம். 1886, ப. 123.
29. *Report of the American Ceylon Mission for 1852*, pp.49-56.
30. Andrew, C., *Henry Martyn*, St. Joseph's Catholic Press, Jaffna : 1926, p.20.
31. *Ibid.*
32. குமாரசுவாமிப்புலவர், தமிழ்ப்புலவர் சரித்திரம் (1916), முத்துக் குமாரசுவாமிப்பிள்ளை, கு. (பதி.), புலவரகம், மயிலணி, சுன்னாகம், 1951, ப. 123.

216 இலங்கைத் தமிழர் சிந்தனை வளர்ச்சியில் அமெரிக்க மிஷன்

33. Martyn James, J., *Life and Times of C.W.Kathiravetpillai* S. Rangunath & Co Book Sellers and Publishers, Jaffna: 1904, p. 20,

34. சதாசிவம்பிள்ளை, அ., *பாவலர் சரித்திர தீபகம்*, 1886, ப. 254.

35. ஜெபநேசன், எஸ்., *மு.சு.*, ப.27.

36. "They have also in consequence of their local situation in a country where living is cheap and where the restraints of caste are less than in most parts of India been able to collect under their immediate care and to support and educate connected with their families a considerable number of heathen children of both sexes." *The Plan.*, p.3.

37. ஹொய்சிங்டன் தமது மகனுக்கு 3.7.1846 இல் எழுதிய கடிதத்தில் எபனேசர் கெல்லொக் இன்னுங் கிறிஸ்தவனாகவில்லையென்று குறிப்பிட்டார். "Young Ebanazer Kellogg is a pretty good boy; But he has not yet become a Christian," *H.R.H. Letters*.

38. *M.H.*, August 1834, p.293.

39. *Ibid.*, p.294.

40. *The Plan.*, p.3.

41. "They might say indeed that a large Tamul population on this island and some millions on the continent need the aids of a literary seminary - that there are many native youth of good talent who would prize its privileges and employ them for the good of their countrymen and that there are respectable young men of Portuguese and Dutch descent who might by means of such an institution be made capable of conferring most important benefits on that large class of inhabitants in Ceylon." - *The Plan.*, p. 4.

42. Rev.T.J.Twisleton and Rev.Mr. Armour .

43. *M.H.*, April 1817, p.176 .

44. *M.H.*, January 1818, p. 34.

45. முதலாம் இயலில் " அமெரிக்க இலங்கை மிஷனின் தோற்றம்" என்ற பகுதியினைப் பார்க்க.

46. பல்வேறு பிரதேசங்களிற் செயலாற்றிய மிஷன் சங்கங்கள் மத்தியில் தத்தமது பணிக்களங்களின் எல்லை குறித்து ஓர் இணக்கம் ஆரம்பத்திலிருந்தே காணப்பட்டது. எனினும் மிஷன் சங்கங்களிடையே போட்டிகள் நிலவியது. 1910 ஆம் ஆண்டு மிஷனரி மகாநாடு இப்போட்டிகளைத் தவிர்க்கு முகமாகக் கூட்டப்பட்டது. இம் மகாநாட்டின் விளைவாக அதன் உயிர்நாடியாக விளங்கிய

ஜே.ஆர்.மொட் மிஷன் களங்களுக்குச் சென்று தேசியக் கிறிஸ்தவச் சங்கங்களை அமைத்துவந்தார். இலங்கையிற் சகல மிஷன்களையும் அடக்கிய தேசியக் கிறிஸ்தவச் சங்கம் 1912ஆம் ஆண்டு அமைக்கப் பட்டது. ஒரு மிஷன் சங்கந் தனது செயற்பாடுகளை ஒரு குறிப்பிட்ட புவியியற் பிரதேசத்திற்குள்ளேயே வரையறுத்துக்கொள்ளும் ஏற்பாடே கொமிற்றி அல்லது இணக்கம் எனப்படும். நகரங்கள் பல இன மக்கள் கூடிவாழும் இடங்களாகையால், அங்கு கொமிற்றி வரையறைகள் இல்லை. ஒரு மிஷனைச் சார்ந்த குழு இன்னொரு மிஷனின் பணிக்களத்திற்குச் சென்று தனது மிஷனைச் சார்ந்த அங்கத்தவர் ஒருவரின் தேவைகளைக் கவனிப்பதனைத் தடை செய்யாது. மிஷனரிச் சங்கங்கள் தமது புவியியல் எல்லைகளை மீறக்கூடாது என்பதே இவ்விளக்கத்தின் அடிப்படை விதியாகும்.

47. *Minutes*, 28.02.1833.

48. *Minutes*, 18.09.1834.

49. *Minutes*, 04.04.1844.

50. *Minutes*, 02.01.1834.

51. *The Plan.*, p.10.

52. *M.H.*, May 1824, p.145.

53. *Minutes*, 10.04.1851.

54. *T.R.B.S.* 1839, p.19.

55. பின்னிணைப்பு "அ" பார்க்க.

56. *A Sketch of the American Ceylon Mission from its Commencement in 1816 to the Close of 1846*, p. 33.

57. *Minutes*, 13.02.1828.

58. "Particular attention should be given by those who hope to enter the Seminary to the reading and pronunciation of English. Candidates for the Seminary are also often very deficient in ability to translate from English to Tamil and from Tamil to English-and in the knowledge of Catechisms. It is the intention of the faculty to be more and more strict in their examinations of candidates and those who would enter the Seminary must not be disappointed if rejected for deficiency in any one of the required studies." *A Sketch of the American Ceylon Mission from its Commencement in 1816 to the Close of 1846*, p.36.

59. *T.R.B.S.* 1843, p. 5.

60. *H.R.H. Letters.*
61. Chelliah, J.V., *op.cit.*, p. 46.
62. *Ibid.*
63. *T.R.B.S.* 1839, p.10.
64. ஜோர்ஜ் கொச் என்னும் ஒல்லாந்து வம்சாவளியினர் ஜோன் ஸ்கடரிடம் வைத்தியம் கற்றதாக மைரன் வின்சிலோ குறிப்பிட்டுள்ளார். *Winslow Diary*, p. 179.
65. அமெரிக்கன் மிஷனரிமார் 1831 இல் வெளியிட்ட புறவரிப்படம் பின்னிணைப்பு "iii" ஆகத் தரப்பட்டுள்ளது.
66. இப்புள்ளிவிபரங்கள் 1839 ஆம் ஆண்டு வெளியிடப்பட்ட செமினரியின் மூவாண்டு அறிக்கையிலிருந்து திரட்டப்பட்டன.
67. *A Sketch of the American Ceylon Mission from its Commencement in 1816 to the End of 1846*, என்ற நூலிலிருந்து திரட்டப்பட்டன.
68. இப்புள்ளிவிபரங்களும் மேற்படி நூலிலிருந்தே திரட்டப்பட்டன.
69. *The plan.*, p.10.
70. *T.R.B.S.* 1827, p.4.
71. "After the opening of the Central School, the Brethren adjourned for business and the first subject discussed was the importance of using all proper means for the suppression of Caste. After a long discussion (during most of which Brother Knight was also present) it was voted that no boy refusing to eat on the premises on the ground of caste shall be allowed to remain in any of the Boarding schools or in the school at Batticotta; also voted that no distinction of caste be allowed in the school at Batticotta after which adjourned." *Minutes*, 22.07.1823.
72. *T.R.B.S.* 1839, p.5.
73. அமெரிக்கன் மிஷன் சபை அங்கத்தவர் சாதி விபரம் - 1825 (*M.H.*, August 1825):
வெள்ளாளர்	29	மடப்பள்ளி	15
செட்டி	8	கரையார்	5
பள்ளர்	1	கோவியர்	3
சிவியார்	1	சண்டாளர்	1
நளவர்	1	போர்த்துக்கேயர்	1
டச்சு	1		
74. *T.R.B.S.* 1839, pp. 40, 43.

75. குமாரசுவாமி முதலியார் கதிரவேலு, பொன்னம்பலம் சின்னக் குட்டி, கந்தப்பர் அருணாசலம் ஆகியோர் பெயர்களை மாற்றிக் கொள்ளவில்லை.

76. *Minutes*, 3.5.1838.

77. *Minutes*, 21.1.1853.

78. *R.A.D.R.*, p. 112.

79. *Ibid.*

80. ஆறுமுகநாவலரின் வித்தியானுபால அச்சியந்திரசாலை 1850 இல் இயங்கவாரம்பித்தது.

81. "Mr. W.W.Scudder says that the opposition of the heathen to Christianity is becoming more and more acute and malignant. They have thus far looked upon the efforts of the missionaries with something akin to contempt, but they are beginning to open their eyes to the aggressive nature of Christianity and rouse themselves to some defence of their own system. They have established a printing press in Jaffna and are issuing school books very much like those printed by us, but substituting the names of their Gods for the only living and true God." *M.H.*, May 1851, p.315.

"Mr.Meigs also says that the publication and sale of books and tracts in favour of heathenism and against Christianity from the press in Wannarponny being rather a new thing in Jaffna causes many of the heathen to rejoice and to hope that the labours of the missionaries will soon be overthrown ultimately. No doubt these publications by creating a spirit of inquiry among the people may in the providence of God be over-ruled to the furtherance of the gospel. But at present multitudes eagerly read these infidel and blasphemous statements against the Bible." *M.H.*, July 1855, p.50.

82. *R.A.D.R.*, p.62.

83. *Ibid.*

84. "The operations of the system thus far, had made it evident that there is no want of intellect among the natives to discourage attempts to elevate them, that the plan of assigning the English Language a prominent place in the course of instruction is a good one." *Winslow Diary.*, p. 355.

85. "At a public examination in the Tamil Language in June last, Essays were produced, among others on the following subjects - the form and dimensions of the Earth - the Atmosphere - motion of the Earth - number, distance and size of the Primary Planets - eclipses - method of finding

latitude at sea and the fixed stars, some of these subjects were illustrated by the help of instruments and presenting coloured maps and drawings made by the students much to the astonishment of respectable native audience." *T.R.B.S.* 1827, p.6.

86. "At the close, His Lordship expressed in gratifying terms the pleasure he had experienced in the course of the examination, encouraged the students to persevere in their studies and intimated his intention to bestow some benefaction upon the institution." *T.R.B.S.* 1833, p. 8.
87. "In reference to the Seminary, generally, Sir Richard Ottley also kindly expressed himself afterwards in a letter to the principal as follows: "My more intimate knowledge of the system adopted by yourself and your Brethren has powerfully tended to increase the favourable sentiment which I originally, entertained of the value of your labours in this island. From my own personal observation and a consideration of the means employed in your institution compared with the difficulties you may expect to encounter, I feel convinced that the improvement of the children will be most effectually secured and the Hindoo superstitions most powerfully encountered by a perseverance in that system of education in which such encouraging progress has already been made." *T.R.B.S.* 1827, p.7.
88. "Second Examination: Present Major Colebrooke and C.G.Cameron Esq. together with members of our Mission. Each class commencing with the fourth were examined in those branches respectively which were omitted last week. The examination continued about five hours and was in some respects more thorough than the examination on Tuesday last. In the solution of affected quadratic equations, the Indian Method as it may be termed was explained and applied. In the several branches in which they were examined the students acquitted themselves to the satisfaction of all present." *M.H.*, August 1831, p.239.
89. "The Examination which took place in our presence was on History, Natural Philosophy, Optics, Astronomy and Algebra. The knowledge exhibited by the pupils was astonishing, and it is no exaggerated encomium to say that, in the extent of the course of instruction and in the success of the system for communicating it, the collegiate Institution of Batticotta is entitled to rank with many an European University." Tennent, Sir James Emerson, *Christianity in Ceylon*, John Murray, London: 1850, p. 178.

90. கறோல் விசுவநாதபிள்ளை, சி.வை. தாமோதரம்பிள்ளை.

அத்தியாயம் VI: வட்டுக்கோட்டைச் செமினரியிலே தமிழ் நூல் வளர்ச்சி

1. வேங்கடசாமி, மயிலை சீனி., மு.கு., ப, 20.
2. In so far as they confronted Indian Culture and Indian ways of life, there could only be one way to resolve this confrontation - by a total annihilation of this culture. Christianity was the Parangi Markam and to become a Christian was parangi Kulam Pukuthal. In fact in the potted Tamil that the Missionaries used in parrot - like fashion in their dealings with the people; the question; Do you wish to become a Christian? Was translated as 'Parangi Kulam Puka Venuma?' Arasaratnam, Sinnappah, "Christianity: Traditional Cultures and Nationalism - The South Asian Experience", *Bunker Memorial Lectures*, Jaffna College publication, 1978, p.4.
3. Meigs, Rev. B.C., Poor, Rev. Daniel, Howland, Rev. W. W. - Missionaries of the ABCFM in Ceylon, "Caste in the Island of Ceylon", *Bibliotheca Sacra*, No. XXXVI, Article III, July 1854. U.S.A., p.470.
4. இவ்வாய்வுரையின் ஐந்தாம் இயலிலுள்ள "சாதிப்பிரிவுகள்" என்ற பகுதியினைப் பார்க்க.
5. ஆறுமுகநாவலர், க., யாழ்ப்பாணச் சமயநிலை (1872), யாழ்ப்பாணம் சைவ வித்தியா சபைப் பதிப்பு, 1932. ப. 7.
6. ஞானசிகாமணி, டாக்டர் வீ எ., ஆ. கிருஷ்ணபிள்ளையின் நூல்கள் ஓர் ஆராய்ச்சி, கவிஞருடைய 150 ஆவது ஆண்டு நிறைவு நினைவு வெளியீடு, வேதாகம மாணவர் பதிப்பகம், 66/7 அசோசியேசன் சாலை, சென்னை, 1978, ப. 28.
7. "In the early stage of mission labors little was done in this way. The first attempt was to have passages of scripture copied on the ola and distributed among the people." *A Sketch of the American Ceylon Mission from its Commencement in 1816 to the Close of 1846*, American Ceylon Mission Press, Jaffna: 1846, p.14
8. Brother Spaulding to be authorized to purchase for the Mission the old books belonging to the Rev. Joseph Knight, *Minutes*, 19.11.1840.
9. The Mission Library which is devoted to the use of the teachers and students as far as necessary consists of more than 600 volumes (besides class books procured for the students) in general well selected. Some little progress has also been made, in collecting native books, though in regard to these, and other works connected with Oriental Literature,

the Library is still very deficient and any of them would be most thankfully received. *T.R.B.S.* 1830, p.14.

10. An abridgment in prose of Nannool the standard grammar of the poetic dialect with an application of its principles in analysing Auveiyar and Moothurai, Nannool itself accompanied with copious explanations and illustrations from standard authors - Thiruvalluver cural a work on moral subjects - some parts of Scanda Purana, Tattuwa Kattalai which treats the constituent parts and functions of the human body and native system of Arithmetic. *M.H.* March 1831, p.6.
11. "Have spent all the time I could command for several days past in arranging labelling and making new catalogue of our Public Library. Books in order to be preserved in this country from the effects of the heat and moisture of the atmosphere as well as from the numerous insects that eat them require a great deal of care and attention. The library consists of 600 volumes, many of which are valuable and scarce books." *M. H.*, April 1831, p.110.
12. பிற்சேர்க்கை "i" பார்க்க.
13. *M.H.*, June 1818, p.269.
14. *M.H.*, April 1817 p. 176.
15. வேங்கடசாமி, மயிலை சீனி., மு.சூ., ப. 17.
16. "Attended the Tamil Society meeting today at Nallore. This society has been four years in existence and has been useful. The object is for the members consisting of all the missions in the district to assist each other in the acquisition of the Tamul Language. For this purpose, we have formed a small library, and we meet once a month. At these meetings we preach in Tamil, alternately read and translate portions of Tamul, bring idiomatic phrases' correct each others pronunciation, make critical remarks on the sermon preached - prepare tracts, to be printed and take measures as far as possible, to secure a uniformity in Orthography." Miron Winslow's Letter - *M.H.*, May 1826.
17. "Resolved that Brother Hoisington be authorized to continue his expenditures for procuring information respecting Tamil Literature and Science." *Minutes*, 12.08.1841.
18. Voted that the expense of repairing Wiseborn Volk's books which were damaged by being thrown into the well by some malicious persons be borne by the mission. *Minutes*, 12.8.1841.

19. There is scarcely a word in the Tamil Language which does not either in some of its primary meanings or by its association teach heathenism and so completely pagan is the language that it is hardly capable of being employed as the medium of correct thought and feelings. *M.H.*, June 1836, p.212.
20. “ No language can be more concise, copious, pliant and mellifluous than the Shen Tamil.” Hoisington, H. R., “ Brief Notes on the Tamil Society”, (Read May 19, 1852), *Journal of the American Oriental Society*, Vol. III, Article IX, 1853, p.390.
21. “It is not perhaps extravagant to say that in its poetic form, the Tamil is more polished and exact than Greek and in both dialects with its borrowed treasures more copious than Latin. In its fulness and power it more resembles English and German than any other living language.” Winslow, Miron, *A Comprehensive Tamil and English Dictionary of High and Low Tamul*, American Mission Press, Madras: 1862, p. VII.
22. Latourette Kenneth, Scot, *op.cit.*, p. 10.
23. *Report of the American Ceylon Mission 1868*, p. 37. மேற்கோள் ஜெபநேசன், எஸ்., அமெரிக்கன் மிஷனும் இலங்கையில் தமிழ் வளர்ச்சியும், ப. 62.
24. “Certainly it cannot be doubted by any who felt the pernicious influence of the Heathen Classics. *The Plan.*, p.8.
25. சிவத்தம்பி, கா., “ஈழத்துத் தமிழ்க் கவிதைப் பாரம்பரியம்”, சிந்தனை, தொகுதி II, இதழ் 1. பங்குனி 1984, ப. 37.
26. “Are able perhaps to form a kind of artificial verse.” *The Plan.*, p.9.
27. Zvelebil Kamil, *The Smile of Murugan on Tamil Literature in South India*, Leiden E.J. Brill, 1973, p.270.
28. “Its prose - style is yet in a forming state, and will well repay the labor of accurate scholars in moulding it properly. Many natives who write poetry readily cannot write a page of correct prose.” Winslow, Miron, *op.cit.*, p.VII.
29. சோமலெ, வளருந்தமிழ், பாரி நிலையம், பிராட்வே, சென்னை 1: 1956, ப. 40.
30. Rajarigam, D., *The History of Tamil Christian Literature*, C. L. S., Madras: 1958, p.18.

31. "They also represent that there is an urgent want of Bibles and of Tamul books. There is a good translation of the scriptures in the Tamul, the language of the Province, made by the Danish Missionaries in the last century, but copies of the Tamul Bible are extremely scarce." *M.H.* Oct. 1817, p. 467.
32. குவேந்திரன், சபாபதி, மு.கு., ப. 88.
33. மேற்படி., ப.127.
34. Boyd, R. H. S., *An Introduction to Indian Christian Theology*, The Christian Literature Society, Madras: 1969, p. 13.
35. *Minutes*, 10.04.1851.
36. *T. R. B. S.* 1833, p. 3.
37. *T. R. B. S.* 1830, p.9.
38. *M.H.*, April 1824; *M.H.*, Oct. 1833.
39. Hoisington, H. R., *The Tattuwa Kattalei, Sivagnana Potham and Sivapirakasam*, Treatises on Hindu Philosophy - Translated from the Tamil with Introductions and Notes. Printed by B.L. Hamlen - Printer to Yale College, New Haven: 1854.
40. *Tamulische Schriften Zur erlauterung des Vedanta Systems oder der Rechtgläubigen Philosophie der Hindus*, Dorffling and Franke, Leipsig: 1854, p. 203.
41. Hoisington, H.R., *op.cit.*, p.11.
42. Mudaliar, Murugesu, N., *Sivagnana Potham of Sri Meykanda Deva*, Dharmapura Adhinam, Mayuram, South India, Preface p.1.
43. Hoisington, H. R., *Brief Notes on the Tamul Language*, p.390.
44. -
45. Mathiapparanam, K.E., "Contribution to Tamil by the American Missionaries who served in Ceylon", *Proceedings of I.A.T.R.*, 1966, p.360.
46. *A Memoir of Mrs. Harriet Wadsworth Winslow Combining: A Sketch of the Ceylon Mission*, Leavitt Lord and Co., New York: 1835.
47. Winslow, Miron, *M.H.*, Sept. 1824, p.279.
48. Kanakasappaipillai, V., *The Tamils Eighteen Hundred Years Ago*, 1904.

49. பூலோகசிங்கம், பொ., தமிழ் இலக்கியத்தில் ஈழத்தறிஞர்களின் பெருமுயற்சிகள், கலைவாணி புத்தக நிலையம், யாழ்ப்பாணம் - கண்டி: 1970, ப. 236.
50. *A Sketch of the American Ceylon Mission from its commencement in 1816 to the Close 1846*, p. 21.
51. சதாசிவம்பிள்ளை, அ., பாவலர் சரித்திர தீபகம், கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கம், பூலோகசிங்கம், பொ. (பதி.), ப. 25.
52. "At a time when Literary History was virtually unknown among Tamil Scholars Sathasivampillai produced a book that is even now most valuable. "Kailasapathy, K., "Arnold Sathasivampillai and the Tamil Renaissance", *Jaffna College Miscellany Centenary Publication*, 1981, p.86.
53. சதாசிவம்பிள்ளை, அ., சாதாரண இதிகாசம், ப. 173.
54. கணபதிப்பிள்ளை, சி., "நெவின்ஸ் சிதம்பரப்பிள்ளை", யாழ்ப்பாணக் கல்லூரி மிஸலனி, மார்ச் 1939, ப.30.
55. சிதம்பரப்பிள்ளை, முத்துக்குமாரர், நியாய இலக்கணம், 1850. ஆய்வுக்கு உபயோகப்படுத்திய பிரதியில் வெளியீட்டு விபரங்கள் இல்லை. ப. 8.
56. கதிரைவேற்பிள்ளை, குமாரசாமி முதலியார், தர்க்கசூடாமணி, 1862, ப. 10.
57. விசுவநாதபிள்ளை, வைரவநாதர், வீசகணிதம், ப. 66.
58. மேற்படி., ப. 67.
59. மேற்படி., ப. 135.
60. *H.R.H. Letters*.
61. சோமசேகரம்பிள்ளை, மயில்வாகனர், திரியாங்கம், அமெரிக்கன் இலங்கை மிஷன் அச்சகம், 1840, ப.38.
62. இந்நூல்களிற் சில நாகர்கோயில் இலண்டன் மிஷன் அச்சகத்திற் பதிப்பிக்கப்பட்டன.
63. ஜெபநேசன், எஸ்., மு.கு., ப. 65.
64. சண்முகதாஸ் மனோன்மணி, சி. வை. தாமோதரம்பிள்ளை - ஓர் ஆய்வு நோக்கு, முத்தமிழ் வெளியீட்டுக் கழகம், யாழ்ப்பாணம் : 1983, ப. 43.
65. பூலோகசிங்கம், பொ., மு. கு., ப.171.
66. ஆணல்ட், எஸ். ரீ., ஸ்ரீமத் ஜே. ஆர். ஆணல்ட் ஆசிரியர் அவர்களின் சீவிய சரித்திரம், Strong and Ashbury Printers, Manipay, Jaffna, 1897, p.27.

67. சண்முகதாஸ் மனோன்மணி, மு.கு., ப.116.
68. கனகசபைப்பிள்ளை. ஜெரமையா எவாட்ஸ், திருவாக்குப்புராணம் (A Poetical Version in Tamil of the Holy Scriptures), Part I. Genesis and Exodus XX, Ripley and Strong, 1866.
69. மேற்படி., ப. 193.
70. மாட்டன், என்றி, தேவமாதாவின் ஒப்பாரி, யாழ்ப்பாணம் கொழும்புத்துறைக் கைத்தொழிற் பாடசாலை அச்சியந்திரத்திற் பிரசுரிக்கப் பட்டது. தொமஸ், ஏ. (பதி.), 1924, ப. 12.
71. ஹன்ற், ரி.பி., கிறிஸ்து மார்க்க அத்தாட்சிகள், எஸ். பி. சி. கே. அச்சகம், சென்னை: 1899.
72. சதாசிவம்பிள்ளை, அ., பாவலர் சரித்திர தீபகம், ஸ்ற்றோங் அன் ஆஸ்பெரி அச்சகம், ப. 93.
73. பிரென் றொபேர்ட், சமயப் பரீட்சை, இரண்டாம் பதிப்பு, சேர்ச் மிஷியோன் அச்சகம், பாளையங்கோட்டை: 1870, ப. 106.
74. உதயதாரகை, 28.02.1850.
75. வேங்கடசாமி, மயிலை சீனி., மு.கு., ப. 187.
76. குருட்டுவழி, Published by the Jaffna Religious Tract Society, American Mission Press, Jaffna: 1852, p.4.
77. விசுவநாதபிள்ளை, டானியல் கறோல், சுப்பிரதீபம், நிப்ளி அன் ஸ்ற்றோங் அச்சகம், 1857, ப.4.
78. குமாரசுவாமிப்புலவர், தமிழ்ப்புலவர் சரித்திரம், முத்துக்குமார சுவாமிப்பிள்ளை, கு. (பதி.), புலவரகம், மயிலணி, சுன்னாகம்: 1951, ப.1.
79. சதாசிவம்பிள்ளை, அ., பாவலர் சரித்திர தீபகம், கொழும்பு தமிழ்ச் சங்கப் பதிப்பு, ப. 20.
80. சபாபதி நாவலர், திராவிடப்பிரகாசிகை என்னும் தமிழ் வரலாறு, திருநெல்வேலித் தென்னிந்திய சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம் லிமிட்டெட், சென்னை 1: 1960.
81. தாமோதரம்பிள்ளை, சி. வை., "வீரசோழியப் பதிப்புரை", தாமோதரம், கூட்டுறவுத் தமிழ்நூல் விற்பனைக் கழகம், யாழ்ப்பாணம்: 1971, ப. 9.
82. வித்தியானந்தன், சு., "அமெரிக்கன் மிஷனும் தமிழர் கல்வியும்", உடுவில் மகளிர் கல்லூரி 1941 - 1969, அமெரிக்கன் மிஷன் அச்சகம், 1969, ப. 111.

அத்தியாயம் VII: வட்டுக்கோட்டைச் செமினரியினால் தமிழர் சிந்தனைப்
போக்கிலேற்பட்ட மாற்றங்கள்

1. In answering to the question "What is the governing object in missions to the heathens?." It is scarcely necessary to remark that it is not to relieve human distress, to minister to the necessities of the suffering, to raise the degraded and deliver the oppressed. This is a work which has called into action the noblest powers and awakened universal admiration. But the work of the Missions is of a higher character than this. It looks beyond the physical sufferings and necessities of man and contemplates him as a sinner against a holy and just God and exposed to endless wrath; and proclaims to him pardon and salvation. It contemplates no less an object than raising him from the awful gloom of the shadow of eternal death, to the regions of eternal life and joy in the presence of reconciled God. *R. A. D. R.*, p.19.
2. *Proceedings of the South India Missionary Conference Held at Ootacamund*, S.P.C.K. Press, Madras:1858.
3. Duff was Macaulay's counterpart and very much in the tradition of Charles Grant and the Clapham Sect. Like Macaulay, he violently attacked Oriental languages while praising the influences of English - though he did so as an advocate not of British nationalism but of Evangelization. Kopf, David, *op.cit.*, p.260.
4. கைலாசபிள்ளை, த., ஆறுமுகநாவலர் சரித்திரம், வித்தியானுபாலன அச்சகம், 300 தங்கசாலைத் தெரு, சென்னை: 1955, ப. 47.
5. This is the Brahmin mentioned in a former journal who once hailed Niles in the street and sarcastically inquired. "How far has the earth turned over since you left Batticotta.?" Poor, D., *M. H.*, Oct. 1833, p.314.
6. This evening I have received by way of Panditeripo, an anonymous letter in which the writer endeavors to reconcile the discrepancies in the two calculations of the eclipse. The letter contains many questions proposed in an angry and self confident manner of which the following are specimens. How can you affirm that the earth is round while you confess that no one has ever visited what you suppose to be the poles of the earth.? How can you teach that the sun stands still whereas it is written in your Bible that Joshua stopped the sun in his course? Either your system of Astronomy or your religion must be false. What proof have you to offer that the earth is in motion? Poor, D., *M. H.*, Dec. 1831, p.373.

7. Thus by 1832 American Missionaries had developed a system of graduated schools - Elementary (Vernacular) Schools, Boarding Schools, English Schools and a Collegiate Institution. In this way they had created an educational cycle beginning with elementary education of the pupil who might later if his abilities permitted progress to more advanced studies and in turn become a teacher himself or enter a learned profession. Rajapakse, R., *op. cit.*, p.119.
8. ஆறுமுகநாவலர், ஒரு விக்கியாபனம் (1860), மேற்கோள்: கைலாசபிள்ளை, த., மு. கு., ப.55.
9. *A Sketch of the American Ceylon Mission from its Commencement in 1816 to the Close of 1846*, pp.24-29.
10. Probably no other school system of the country could claim to have employed a well educated staff of teachers comparable to that of the American Mission at this time of the countrys' educational history. Piyaratna, C. H., *op.cit.*, p.361.
11. First there were the glaringly obvious discrepancies between the social and material successes of Indian and Western societies or at least in the aspects of Western societies that were presented to Indians themselves. There was the emergent capacity of Western societies to understand and manipulate the material world. The advances of nineteenth century science were presented as at one with the Christian Religion and its discoveries about the construction of natural world and the material universe appeared as an irrefutable testimony to the inadequacy or hopeless inaccuracy of Hindu accounts from the realms of traditional science in Geography and Astrology to their projection of a natural world invested with Divine powers. Hanlon O' Rosalind, "Low Caste Protest and the Creation of a Political Identity: Mahatma Jotirao Phule and the Origins of non - Brahman Ideology in Maharashtra 1855 - 1895", Unpublished Doctorate Thesis submitted to the University of Cambridge, p.69.
12. மனுவேல், விமலா, இந்திய திருச்சபைத் தொண்டர், சி. எல். எஸ்., சென்னை - 3: 1972, ப. 59.
13. கைலாசபிள்ளை, த., மு.கு., ப.2.
14. R.A.D.R., Letter from Dr. Poor, p.13.
15. R. A. D. R., Letter from M. D. Sanders, p.6.
16. வேலுப்பிள்ளை, சி.டி., மு.கு., ப.156.

17. தாமோதரம்பிள்ளை, சி. வை., சைவமகத்துவம், ப. 25. மேற்கோள்: சண்முகதாஸ் மனோன்மணி, மு.கு., ப.118.
18. ஆறுமுகநாவலர், யாழ்ப்பாணச் சமயநிலை - 1872, யாழ்ப்பாணம் சைவ வித்தியா விருத்தி சபையினரால் வெளியிடப்பட்டது, 1937.
19. Rice, B. H., *H. R. H. Letters*.
20. The zealous missionaries who never failed to point out their finger of scorn at our religious and social institutions were educators... Ultimately they served only to rouse Hinduism. Sarma D.S. "The Renaissance of Hinduism" p.69., Cited by Susil Madhav Pathak, *op. cit.*, p.239.
21. குலேந்திரன், சபாபதி, மு.கு., ப.124.
22. ஆறுமுகநாவலர், யாழ்ப்பாணச் சமயநிலை, ப.5.
23. வேலுப்பிள்ளை, ஆ., தமிழ் இலக்கியத்தில் காலமும் கருத்தும், ராமகிருஷ்ணன், வ. (பதி.), சென்னை - 1: 1969, ப. 146.
24. மேற்படி., ப.147.
25. It is not want of mind which leaves Asia at so great a distance behind Europe in the march of improvement. It is the want of a spirit of inquiry and willingness to improve. *The Plan.*, p.13.
26. Oppenheim, T.S., "Our College Home", *Jaffna College Old Boys Association Silver Jubilee Souvenir*, Colombo: 1938, p.5.
27. It is to his and his alma mater's abiding credit that he was strong enough to resist the bitter reproaches of his fellow students while at the seminary and his fellow men in latter days reproaches which were in consequence of his having turned his attention to various kinds of manual labour which were not carried on by persons of his caste. *Ibid.*, p.6.
28. Tennent, Sir James Emerson, *Christianity in Ceylon*, John Murray, London: 1850, p.179.
29. *Census of 1837*, Cited in *The Ceylon Miscellany 1842*, First Volume (Ed.) Edward Rawdan Power. C. C. S.
30. Silva, K.M. De., "Social Policy and Missionary Organizations in Ceylon 1840 - 1855", *The Royal Commonwealth Society Imperial Studies*, No. XXVI, 1965, p.109.
31. *T. R. B. S.*, 1839, p.6.
32. *Ibid.*
33. Silva, K. M.De., *op. cit.*, p.286.

230 இலங்கைத் தமிழர் சிந்தனை வளர்ச்சியில் அமெரிக்க மிஷன்

34. Revs. Meigs, Poor and Howland, *Caste in the Island of Ceylon*, p.489.
35. Roberts, Michael, *Elite Formation and Elites 1832 - 1931*, University of Ceylon - History of Ceylon, Vol. III, Printed for the University of Ceylon by the Colombo Apothecaries Company Ltd., 125, Glennie Street, Colombo: 1973, p.278.
36. இயேசுதாசன், இ.கே., காலஞ்சென்ற கனம் ரி. பி. ஹன்ற் போதகர் அவர்களின் சீவிய சரித்திரச் சுருக்கம், இலங்காபிமானி அச்சியந்திர சாலை, 1941, ப.15.
37. கிறீன் வைத்தியர் கெமிஸ்தம், என்ற நூலின் முகவுரையில் எழுதியது. மேற்கோள்: அம்பிகைபாகன், ஆர்.(அம்பி), கிறீனின் அடிச்சுவடு, ப.65.

பிற்சேர்க்கை I

அமெரிக்க மிஷனரிமார் வெளியிட்ட தமிழ் ஆசிரியர்களினதும்
அவர்கள் ஆக்கங்களினதும் அட்டவணை

தமிழ்ப் புலவர்களைப்பற்றியும் அவர்கள் உருவாக்கிய இலக்கியங்களைப்பற்றியும் ஒரு நூல், அமெரிக்கன் மிஷனரிமாரினால் வெளியிடப்பட்டதாகத் தெரிகின்றது. இந்நூலின் முகப்பில் அது வெளியிடப்பட்ட காலம் கூறப்படவில்லையாயினும், அந்நூல் 1852 ஆம் ஆண்டுக்கு முன்னர் வெளிவந்தது என்று கொள்வதற்குத்தக்க ஆதாரம் உண்டு. திருக்குறளைப்பற்றிய குறிப்பில் ஆசிரியர் பின்வருமாறு குறிப்பிடுகின்றார்:

சமீபத்தில் சென்னையில் குடிபுகுந்த வண. டிரூ முதல் இருபத்திநான்கு அதிகாரங்களையும் தமிழறிஞர்கள் இருவரின் பொழிப்புரைகளுடன் வெளியிட்டுள்ளார். (இவர்களில் ஒருவர் தற்பொழுது சென்னையில் வசித்துவருபவரும் தமது சுதேச மொழியில் தலைசிறந்த அறிஞருமான இராமானுஜக்கவிராயர் ஆவர்.)¹

இராமானுஜக்கவிராயர் 1852ஆம் ஆண்டு இறந்தார்.² எனவே இந்த நூல் 1852ஆம் ஆண்டிற்குமுன் வெளிவந்தது என்று துணிந்து கூறலாம். அமெரிக்கன் மிஷனரிமார் வெளியிட்ட இந்தத் தமிழ் நூல் அட்டவணை பல குறைபாடுகளையுடையதாக இருந்தாலும் வரலாற்று முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது.

இந்நூலைத் தொகுத்தவர் அமெரிக்கன் மிஷனரி லீவை ஸ்போல்டிங் என்றே கொள்ளக்கிடக்கின்றது. 1838ஆம் ஆண்டு

1. "The Rev. Mr. Drew lately resident in Madras has published a volume containing the first 24 Chapters with two commentaries by Tamil Scholars. (One of whom is Ramanujacavirayar now resident in Madras and a distinguished scholar in his native language.) *A Brief Account of Tamil Authors and Their Works*, p.2.

2. பூலோகசிங்கம், பொ. (பதி.), பாவலர் சரித்திர தீபகம். கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கம், கொழும்பு: 1975, ப.179.

மே 3 ஆந் திகதி சென்னை, மதுரை, யாழ்ப்பாணம் ஆகிய இடங்களிற் பணியாற்றிய அமெரிக்கன் மிஷனரிமாரின் கூட்டம் வட்டுக்கோட்டையில் நடைபெற்றபோது லீவை ஸ்போல்டிங் அவர்கள் இந்த அட்டவணையைத் தயாரிக்கும்படி நியமிக்கப் பட்டார்.³ தமிழ்ப் பிரதேசங்களிற் பணியாற்றும் அமெரிக்கன் மிஷனரிமாரின் உபயோகத்திற்காகவே இப்பணி மேற்கொள்ளப் பட்டது.

லீவை ஸ்போல்டிங் ஒருவருட காலத்திற்குள்ளே இந்த நூற் பட்டியலைத் தயாரித்தார். 1839ஆம் ஆண்டு மார்ச்சு மாதம் வட்டுக்கோட்டையில் நடைபெற்ற அமெரிக்க இலங்கை மிஷன் செயற்குழுக் கூட்டத்தில் ஸ்போல்டிங் தாம் அந்த நூலினை எழுதிவிட்டதாகவும் அதனை மதுரையிற் பணியாற்றிய டானியல் பூவருக்கு அனுப்பிவிட்டதாகவும் கூறினார்.⁴

தமிழ்ப் பிரதேசங்களிற் பணியாற்றிய மிஷனரிமாருக்குத் தமிழ் நூல்களை எளியமுறையில் அறிமுகஞ்செய்துவைப்பதே இந்த நூலின் நோக்கமாகும். ஆசிரியர் தமிழ் நூல்கள் சிலவற்றை ஆங்கில, கிரேக்க நூல்கள் மூலமாக விளக்கிக் காட்டுகின்றார். உதாரணமாக “கெசேந்திர மோட்சம்” என்ற நூலைப் பின்வரு மாறு விளக்குகின்றார்: “A Book Similar to Ovids Metamorphosis”. உரிச்சுவடியக்கணக்கு என்ற நூல்பற்றிய குறிப்பில் ஆசிரியர் இந்நூலுடன் சிங்கள அரிச்சுவடியும் சேர்த்துக் கட்டப்பட்டுள்ளது என்று கூறியுள்ளார். இந்நூற் பட்டியல் இலங்கையிலேயே தொகுக்கப்பட்டதென்பதனை இது புலப்படுத்துகின்றது. இப்பட்டியலிற் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள நூல்கள்யாவும் நூலாசிரியர் காலத்தில் இருந்தவையாகும். நூலாசிரியர் தாம் காணாத நூல் ஒன்றையும் தமது அட்டவணையிற் குறிப்பிடவில்லை என அவரது குறிப்புகள் உணர்த்துகின்றன. எனவே இறந்துபோன நூல்கள் பற்றிய ஆய்விற்கு இப்பட்டியல் உதவிபுரிகின்றது. இந்த அட்டவணையில்

3. The delegates also recommended that a list of all works printed in the Tamil Language be made out and as far as possible specimen of the works collected for the purpose of printing a description or catalogue for the use of all missionaries in the Tamil country. Bro. Spaulding is appointed on behalf of the Jaffna Mission, in the room of the Secretary. *Minutes*, May 3, 1838, p.21.

4. Mr. Spaulding reports that he has made out a list of Tamil books agreeably to his appointment last year and that he has sent to Mr. Poor of Madura. *Minutes*, March 1839, p.250.

அனேக எழுத்துப்பிழைகள் காணப்படுகின்றன. மிஷனரிமாருக்குக் கிடைத்த ஏடுகள் பிழைகள் நிறைந்தனவாகவிருந்தனவா, மிஷனரிமார் அட்டவணையை உருவாக்கியபொழுது பிழைகள் எற்பட்டனவா என்பது கூறமுடியாமல் இருக்கிறது. “ஆசாரக் கொலை”, “திறிகடகம்”, “நாகபாச படலம்”, “கலிங்கத்துப்பறணி”, “கும்பகர்ணபல்லம்”, “சம்மதைப்பிளைத்திருநாயம்”, “நற்கீரர் சிந்தாமணி”, “சம்மந்தமூர்த்தி புராணம்”, “உரிச்சுவடிகியக் கணக்கு”, “சமதம”, “அமரகோசம் அமான” என்பவை இதற்கு காணப்படும் பிழைகளுக்கு உதாரணங்களாகும். சைவசித்தாந்த சாத்திர நூல்களில் ஒன்றுமே நூலாசிரியருக்குக் கிடைக்கவில்லை. “தத்துவ விளக்கம்” என ஒரு நூலைக் குறிப்பிட்டுள்ளார். இது “தத்துவக் கட்டளையாக” இருந்திருக்கலாம். சங்க இலக்கியங்கள் பற்றி ஒரு குறிப்புமே இல்லை.

பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியில் அமெரிக்கன் மிஷனரிமார் தலைசிறந்த தமிழ் நூல்கள் யாவற்றையும் அறியும் வாய்ப்புப் பெற்றிருக்கவில்லை. சுதேச தமிழ் அறிஞர்கள் அவர்களுடன் தொடர்புகொள்ள விரும்பவில்லை. அதனால் உயர்ந்த தமிழ் நூல்களையறியும் வாய்ப்பு மிஷனரிமாருக்குக் கிட்டவில்லை.

A BRIEF ACCOUNT OF TAMIL AUTHORS AND THEIR WORKS

1: Toalkappeyum (தொல்காப்பியம்)

An elaborate work on Tamil Grammar, and Philology, with a class of preceptive regulations and examples, and is ranked among the oldest works in the language, its age being more than a thousand years. It is large, and very difficult to be understood, containing, as it does, more things calculated to perplex, than the writings of Aristotle. The author's personal name was Teranatoonakkone, (திரணதூ கிரக்னி) a disciple of the learned sage Agastyen, (அகத்தியன்). His titular name was Toalkappeyun. This author and his followers do not like to be called heathens, but consider themselves as possessing both the old and new religions.

2: Kareky (காரிகை)

A work in which is shown the art of so composing various kinds of verses grammatically, that in singing them different tunes can be used. The author's name was Amoorthasakaran (அமுர்தசாகரன்) who lived more than 100 years ago. Tradition says that he was a Hermit and a prophet, and lived in a mountain called Potheamamali, (பொதியமலை) near Cape Comorin with many thousand Prophets. Of him, it is fabulously reported that he drank the waters of the seven oceans and discharged them again, on which account the water of the sea is brackish. The book was originally written in verse, but another Person re - wrote it with prose explanations under each stanza. It is one of the most difficult books, and is to be found only among the most learned.

3: Nannool (நன்னூல்)

A Poetic work on Tamil Grammar, ranked among the highest works of its class in the language. This work is not very large, but is hard to be understood on account of the wearisomeness of the subject and intricacy of the style. The author's name is Pavanandi, who wrote it about 800 years ago. Editions of the same are still published, the work being very highly esteemed by Native scholars. The best commentary

on this classic is that written by Sankarakarnum Cheviryen.
(சங்கரநமச்சிவாயன்)

4: Tevagarum (திவாகரம்)

A Poetic Dictionary containing "Copium Verborum." The author whose name was Tevagarum (திவாகரம்) and lived about 600 years ago. Those who master this book acquire the distinction of learned.

5: Negundoo (நிகண்டு)

A Poetical Book similar to Tevagarum. It differs from it, in that it contains poetry only, whereas that is written in poetry and prose. The author's name was Veramadalevan. He was contemporary with Tevagarum. The whole work is contained in 12 chapters. These are divided into two parts. 1. Synonymes; which is subdivided into (1) Vocables only, (பேர்நிகண்டு) and (ii) Vocables in verse (பாட்டு நிகண்டு) 2. Homanumicum (அகராதிநிகண்டு) which points out what word is most proper to be placed in connection with any particular subject.

6: Teroovasakum (திருவாசகம்)

A Sacred Record, containing the moral laws of Tamulians. It is esteemed very holy, and shows how God is to be worshipped, and how mankind are to act before Him and with one another. It is written entirely in verse, and therefore is very hard to be understood. In every sentence and verse, a great deal of matter is concealed. The author, whose name was Manikavasācar, lived more than 1,000 years since. He is highly revered, and his work accounted one of the best in the language.

7: Cural (குறள்)

A work held in the highest veneration by Tamulians. Its author Terooralluvur (திருவள்ளுவர்) is deemed an Incarnation of wisdom. It is called the first of works from which, whether for thought or language, there is no appeal. The most eminent look upon it as their Law Book, and in their disputes quote verses from it as evidence of what they assert. The morality of the work is similar to that of the writings of Seneca. It is said by the learned that the book is more than 1,500 years old, and yet it has lost none of its original renown and esteem among

the people. The Cural contains 133 chapters. The subjects treated in some of which are Praise of God - Excellence of Rain - Greatness of Ascetics - Power of Virtue - Domestic State - Virtue of a Wife - Children - Love - Hospitality - Sweetness of Speech - Gratitude - Equity - Self Control - Observance of the proprieties of life,.... Editions of the Cural are frequently published. The late Mr. Elis, of the H.C. Service, published some portions of the work with poetic translation of the verses and with lengthened notes and illustrations. Tamil commentaries on the work have been published by the late Samana Perumal Eyar, and a more ancient one exists by Parimelalagar. The Rev. Mr. Drew, lately resident in Madras, has published a volume containing the first 24 chapters with two commentaries by Tamil scholars. (One of whom is Ramanuja Cavi Rayar, now resident at Madras, and a distinguished scholar in his Native language) and an original translation of each stanza with an annexed Index Verborum.

8: Teroovalloovarooru (திருவள்ளுவருரை)

Teroovalloovarooru is an explanation of the preceding and is comprised in two large volumes. This book is extremely scarce, and though an explicative, can be understood only by the learned. It was written by an eminent Poet named Naatihinparhamar, who died some hundred years after Teroovalluvur.

9: Sinthamane (சிந்தாமணி)

This is an Epic Poem, containing the History and Panegyric of King Seevakun, (சீவகன்) and is therefore called Seevaka Sinthamane (சீவகசிந்தாமணி). The author of this classic Tesykamun (திசைகாமன்) was a renowned hermit among the Smanars, and had his work published on plates of copper. The Tamulians say it is one of the oldest of books, and that the author is still alive, and resides in a mountain called potheamaly (பொதியமலை) with thirteen other prophets, who will never die. Sinmathanool (சின்மதநூல்) is another name of the same poem, as it treats of the sect of the Samanars. The book is of great antiquity, esteemed as a first classic, and is held in great veneration by the people.

10: Baratham (பாரதம்)

This is the name of a celebrated Sanscrit Poem sometimes called the fifth Veda (ஐந்தாம் வேதம்). The word means that which is weighty

and by some is derived from the Sanscrit Poem being heavier than the four Vedas. The true derivation is from Bharta, a king among whose descendants the events of this book occurred. The plot of the poem is, that a war occurred between Tooreyoothanan (தூரியோதனன்) and Taroomer (தருமர்) in which the first brother with ninety - nine who espoused his cause was slain and the latter became sole monarch. The author's name is villipoottooran (வில்லிபுத்தூரன்). The book is very difficult to read, yet pleasant to hear, on account of the ingenuity of the verse and loftiness of its melody.

11. Barathawoory (பாரதவுரை)

This is a translation of Baratham (பாரதம்) into plain Tamil. It was prepared by a Brahmin in compliance with the wish of his daughter who desired to understand clearly the contents of the original work.

12. Kunthuppooranam (கந்தப்புராணம்)

This is the History of King Soorun (சூரன்), who as a reward for having performed the most severe penance in a wilderness for 2,000 years, was allowed by the god Siva (சிவன்) to rule over many kingdoms. Afterwards becoming proud, he rebelled against that god, who sent his son Kunthaswamy (கந்தசுவாமி) to wage war against him. The armies on both sides were so great that all the seas were dried up by the dust occasioned by their march, their height reached to the stars. For sling stones they used the highest mountains. The history was first written in Grandam more than a 1,000 years ago and afterwards put into Tamil by a Brahmin, named Kuchcheyuppen (கச்சியப்பன்). Many hundreds of gods are mentioned in it who have left the world after having distinguished themselves by the part they took in these wars. This book is one of the oldest extant, Many express doubts of its authenticity, while others say that the events recorded happened in former times when there existed a different race of mankind.

13: Arichchantherunkathy (அரிச்சந்திரன்கதை)

The history of Arichchuntherun (அரிச்சந்திரன்). Twenty - one persons have made themselves famous for their liberality. These are divided into three classes of seven persons each. Arichchuntherun was the third person in the second class. It is said of him that he never told a lie. At one time a prophet named Vesoovamitterun, (விசுவாமித்திரன்) came to him attended by a dancing girl. He was much pleased with her

dancing, and promised to give the prophet whatever he asked. The prophet asked as much money as would suffice to make a great offering, but refused to receive it till his return, when the principal and interest became equal to the value of the whole kingdom, himself, his wife, and his children, all of whom became slaves to this intriguer, After a sufficient trial of his patience the god came and took him and his family to heaven. This king is said to have reigned 2,000 years at the beginning of the world.

14: Arichchuntheruppooranum (அரிச்சந்திரப்புராணம்)

This book contains an account of the government of the king aforementioned, and of the virtuous acts which he performed.

15: Veytharlakathy (வேதாளகதை)

or Vikkeramathittenkathy (விக்கிரமதித்தன் கதை) This is a prelix history of the devil Veytharlum (வேதாளம்) who served the Tamil King Vikkeramathitten (விக்கிரமதித்தன்) and performed many cunning tricks. The verses are good, but the matter is absurd. This devil had at first been one of the god's priests in the other world, and when the goddess Parvathe (பார்வதி) had an occasion to speak in private with the god Siva (சிவன்) he (the priest) consented and heard their secret discourse, but made it public, in consequence of which, Siva became angry and cursed him so that he became a devil on earth, where he has been playing his tricks ever since.

16: Palagnanachchooverde (பலஞானச்சுவடி)

A book containing an account of a great many ceremonies, which the Tamulians observe as well inside as outside of their pagodas, with invocations to their gods for grace to live a quiet and retired life.

17: Seneytheramaly (சினேந்திரமாலை)

A work on Natural History.

18: Baratha Ammany (பாரத அம்மாளை)

A book treating of the same subject as that of Baratham (பாரதம்) It is pleasing to read on account of the beauty of its verses. The author's name is Ambride, a learned poet, who wrote 600 years ago.

19: Kalinkuttopoorane (கலிங்கத்துப்பறணி)

This is an historical work, describing the wars of the Tamil kings, Kalingga Rajah (கலிங்கஇராசா) and Soikoo Rajah (சொய்கு இராசா) is written in heavy verse. The author's name is Tickutamamoone, who was an hermit, and lived more than 800 years ago.

20: Alankara Ootharanum (அலங்கார உதாரணம்)

This is a volume of precepts; examples, and parables in verse. The author's name was Alungarun (அலங்காரன்) He lived about 800 years ago.

21: Aperame Antathe (அபிராமி அந்தாதி)

This book is filled with songs panegising the goddyrses Aperame (அபிராமி) who is the supposed protectress of a town called Terookkadavan (திருக்கடவன்) situated near Travancore. This town contained, it is said, three large pagodas regularly built after the architecture of Soloman's temple. The first entrance has, like all Hindoo temples, four sides. No one enters into the second, except those who have been purified from sin, because the chief idols are placed therein, The third is the most holy place and has no idol in it. There the only god is worshipped, without images, when they call Paraparavasthoo (பராபரவஸ்து) or being of all beings.

22. Gnanapothakam (ஞானபோதகம்)

This volume treats of the way of purifying the body and soul, also as to the correct manner of calling upon God in prayer, and how the heart should be while thus engaged. It also contains diverse forms of prayer. It is very old and held by Hindoos in great estimation.

23: Varoonun Oovathittan (வருணன் உவாதித்தன்)

This is a very atheistical and injurious book. It was written by a cultivator, who afterwards became a poet, and who did little else than blaspheme God. The object of the book is to persuade the people that there is no God, and that those books which are said to have been written in ancient time, and which treat of God and Divine things, were not thus written, as no man could see God, or tell what would come to pass. It teaches that pleasures of a corporeal nature can alone give real delight, as these can be seen, felt, and enjoyed; but as those

240 இலங்கைத் தமிழர் சிந்தனை வளர்ச்சியில் அமெரிக்க மிஷன்

of a spiritual nature cannot thus be seen and felt, they are insipid and unsatisfactory, and that, therefore, all these are little less than monkeys and idiots who forsake carnal gratifications, and follow mortifying and spiritual pursuits. The book is generally condemned.

24: Covil Calumbakam (கோவிற் கலம்பகம்)

This volume contains a hundred hymns, in praise of the god Vishnoo, (விட்டுணு) which are often sung at the temple in Seringgam.

25: Teyvarum (தேவாரம்)

This is a collection of songs, in which the god Siva (சிவன்) is greatly lauded.

26: Punjatuntherakathy (பஞ்சதந்திரக்கதை)

This book is very similar in its style and design to Aesop's Fables, being a series of conversations between different animals and birds, with the shrewdness of some, the dulness of others, and the consequences, prosperous or adverse, that attended certain courses of conduct, it was written in an easy style of verse, and is much used in schools. It has been put into prose, in which form it is now most frequently to be found. It is easily obtained and is much read by all classes.

27: Nakapasapadalam (நாகபாசபடலம்)

A story of the war of Vishnoo, (விஷ்ணு) and the giant Interasittoo (இந்திரசித்து) who was killed by poisoned arrows. The latter was a great giant and a brave hero. This book contains 300 Veroothum (விருத்தம்) a kind of verse. It is very difficult. The author, Cumber (கம்பர்) was an eminent poet. It is written in a prelix manner, containing 1200 Veroothum (விருத்தம்) and is held in very high veneration approaching to idolatry.

28: Vurle ammy venpa (வள்ளி அம்மை வெண்பா)

295 Songs about the goddess Vurleammy (வள்ளி அம்மை) who is daughter of Kooravur (குறவர்) one of the jungle people, and a wife of Supramaniam, the second son of Siva. The author's name is Poosalanther (புசலாந்தர்) who was a poet, and lived about 600 years ago. He wrote many other books.

29: Sethumbarramaly (சிதம்பரமாலை)

This work contains 120 songs, which are sung in praise of Isperan (ஈஸ்பரன்) It is full of parables and figurative expressions. The author's name is Ragavamsevyyun (இராகவம்சிவையன்) He flourished about 500 years ago and lived to a great age.

30: Veynkedamaly (வேங்கிடமாலை) Venkedasathakam (வேங்கிட சதகம்)

A book of 100 Songs in praise of Vishnoo. (விஷ்ணு)

31: Neelenadakam (நீலிநாடகம்)

This volume contains 120 hymns, which are sung by dancers when dancing.

32: Verlleammany (வள்ளி அம்மாளை)

A book of pleasant verses about a goddess of the same name, giving her whole history.

33: Teroovarooroolo (திருவாரூர் உலா)

A singular sort of verses made about a god whose pagoda was in a place near Combaconum, Teroovaroor (திருவாரூர்) where he is said to have performed many wonders. His name is pegeran (பிசிரன்) whose image, which fell down from heaven, of massy gold, still continues in the pagoda, and is worshipped.

34. Perlyttamul (பிள்ளைத் தமிழ்)

A collection of hymns, in which the gods are represented as condescending to become like children, and playing with them.

35: Perlyteroonamum (பிள்ளைத் திருநாமம்.....)

This book contains 100 hymns or verses, about Isperan's son, Koomarer (குமரர்) who has power over the devils and keeps them under his control, that they cannot hurt mankind without his permission. The learned author, whose name is Ikekamanakoorobura Pandaram (ஐக்கமானகுருபரபண்டாரம்) is still alive. It is said that he composed these verses in his 16th year. He went from the Coromandel Coast to Bengal, where he has since composed many books in verse.

242 இலங்கைத் தமிழர் சிந்தனை வளர்ச்சியில் அமெரிக்க மிஷன்

36: Kanjeyanummany (காஞ்சியனம்மாளை)

This is a large work, containing a full history of Vishnoo's sixteenth incarnation. The book is highly esteemed and well understood. It was written about 360 years ago.

37: Peroomarlummany (பெருமாளம்மாளை)

We find in this book a full account of the heroic deeds of Vishnoo during his fourteenth incarnation. This and works of a similar kind are regarded by the followers of Vishnoo as the foundation of their religion and the source from which other books are derived.

38: Koombakurnuppadalum (கும்பகர்ணபடலம்)

Here we have presented to us a full account of the battles fought by a giant named Koombakurnun (கும்பகர்ணன்) who was a brother of Ravana, the hero of the Ramayanum, The history was originally written in poetry, but has been accurately translated into plain prose. The author's name was Kumber (கம்பர்) who made himself famous by many historical works. The wars here related were carried on in the second age of the world Tereythayugum (திரேதாயுகம்) or the "Silver age" after which succeeded the Toovaparayookum (துவாபரயுகம்) which according to Hindoo chronology has already expired, and we live in the Kaleyookum (கலியுகம்) or "iron age" which will continue for 432,000 years.

39: Anoomarummany (அனுமாரம்மாளை)

This is a book of 4,284 verses and contains a history of the monkey Aanooman (அனுமான்) which, because of innumerable wonders performed by itself and associates, obtained a seat among the chief gods, and is now greatly renowned. It was written about 400 years ago, though the occurrences related took place it is said, in the island of Ceylon many thousand years since.

40: Asarukkoly (ஆசாரக்கொலை)

This is a volume of 100 verses descriptive of the ceremonies observed by the Hindoos in their relation to their deities and their fellow men. The author lived in the vicinity of Tanjore. It is said of him that he kept his eyes always closed, because he would not look upon the

vanities of the world, lest he be led away by its temptations. He is said to have possessed the power of foreknowledge, and to have performed miracles. He died about 150 years ago, after having written, besides the present, many other moral books.

41: Kayaronir (காயாரோணர்)

This book is named after the deity whose name it bears, and who was worshipped in Nagapatam. It was written by a Brahmin about 130 years since.

42: Keerlvanooirkkalumbakam (கிழ்வன ஊர் கலம்பகம்)

We are in this book made acquainted with the landscape of a particular country treated of, its pagodas, to temples, &c., together with the history of the deities their resident, the wonders they have performed, and the character of the people who worship them. The book contains 100 verses, and was written by a cultivator named Namattoomathave (நாமத்துமாதவி) who died 150 years ago.

43: Neethesaram (நீதிசாரம்)

“The spirit of morality,” being one of the ethical works of the Hindoos. It was originally written in Grandam, the author being a Brahmin, It contains an hundred verses and an hundred precepts.

44: Teyanavenpa (தியானவெண்பா)

A small devotional manual. The author wrote many others of a like kind.

45: Ootherapothakum (உதரபோதகம்)

A devotional hymn addressed to the deity, whose temple stands on St, Thomas' Mount, near Madras.

46: Manavarlesastherum (மணவழிசாத்திரம்)

This is a treatise on architecture. It is short and full of superstitious notions concerning the location and structure of buildings.

47: Sevavakkeyum (சிவவாக்கியம்)

This is a poem of 48 verses on theism, strongly condemnatory of polytheism. The writer Sivavakkeyun (சிவவாக்கியன்) composed

many other works on moral law, all of which are still highly esteemed and carefully practised by multitudes who acknowledge him as their guide. They are far more disposed than gross heathen are to hear of the claims and duties of Christianity.

48: Sevavakkeyum Part 2nd (சிவவாக்கியம்) is by the same author, and on the same subject, viz., the way in which the God is to be worshipped, and human happiness secured. It contains 103 verses.

49: Sevavakkeyum Part 3rd (சிவவாக்கியம்)

This is a volume containing 65 verses, and by the Same author and on similar subjects with those already named.

50: Marunpeyirilvuranum (மாரன்பேரில்வண்ணம்)

An artfully constructed ode in praise of Siva's son, Marun (மாரன்) the Hindoo cupid.

51: Vishnoomeylvurunum (விட்டுணு மேல்வண்ணம்)

An ode to Vishnoo, to be sung by Brahmins only.

52: Annamaly Nathirvarunum (அண்ணாமலைநாதர்வண்ணம்)

An ode to Siva, whose temple is in Annamaly (அண்ணாமலை) not far from Madras.

53: Oodurkooorovurunum (உடற்கூறுவண்ணம்)

This is a poetical explanation of the several division of the human body, its structure, frame, quality, &c.

54: Swamepeyiril Vurunum (சுவாமிபேரில்வண்ணம்)

This volume contains two songs addressed to the deity.

55: Tuttoovavarllukkum (தத்துவ விளக்கம்)

This is a philosophical work in which is explained the constitution of the souls and bodies of men and the manner in which the knowledge of God is to be secured. It is very ancient both as to matter and style. Such works are not written at the present day, and this is most difficult to be procured.

56: Narlunkathy (நளன்கதை)

A history of King Nurlun, hero of the Naishadha, and one of the seven persons of the first class renowned for hospitality. He and his brother ruled, it is said, the most popular. The author's name was Adveramen.

57: Vanunkovy (வாணன்கோவை)

This book contains a description of Tanjore, and an account of Vanun (வாணன்) a chief famous for liberality, who lived in the city of Tanjore. Its author, Amarabaje, (அமரபஜி) was a famous poet and wrote many works eulogistic of Kings and princes.

58: Interasittoopadalam (இந்திரசித்துப்படலம்)

A history of the heroic deeds of Interasittoo (இந்திரசித்து) son of the famous Ravanun. The author's name was Thanden.

59: Ambekymaly (அம்பிகைமாலை)

This is a little book of 30 verses in praise of Parvathe (பார்வதி) wife of Siva. It was written by Brahmin about 500 years ago.

60: Paramarseyamaly (பரமார்சியமாலை)

This is a work on the divine mystery. It was written by Vembasheyer (வேம்பஷ்யர்)

61: Koosalavunkathy (குசலவன்கதை)

This book gives an account of Koosalavun (குசலவன்) one of the sons of Rama, who carried on a long war with his own father. The poem contains 1,000 stanzas.

62: Sammathyperlytteroonayum (சம்மதைப்பிளைத்திருநாயம்)

This is a poem of 100 verses on the constitution of mankind, and is very popular among the Tamulians. The author's name was Teroovauparun, who was a king, but at length abdicated his throne and applied himself to the study of ancient literature.

63: Yeykathasippooranum (ஏகாதசிப்புராணம்)

This is an old book treating of the semi - monthly fasts practised by the Hindoos. It contains also the story of a king, named Paumanu kathen. He always fasted at the expiration of each half month, and for

this reason was taken by Vishnoo to glory. The Tamulians say, that to attain the same bliss, they must like him practise these half monthly fasts.

64: Karoodapansadasarum (கருடபஞ்சாட்சரம்)

We have here an account of the superstitious worship of a kite with a red head and white neck, upon which Vishnoo is said to have rode. The account was written, it is said by Vishnoo himself, and therefore is highly esteemed by his followers. It is said, that by means of instructions therein contained, a person may acquire the power to handle serpents and other venomous reptiles, without the slightest harm.

65: Seerungarayyur Ammanny (சீரங்கராயர் அம்மாணை)

This volume contains a detailed history of Vishnoo written in the most sublime style. The author was renowned emperor and ruled many kingdoms. His name was Seerungarayryu (சீரங்கராயர்) His descendants still live on the coast of Coromandel though not with the splendour they once did.

66: Krishnuntoothoo (கிரிஷ்ணன்தூது)

A history of the god Krishnun in 216 stanzas. The author's name is Vilvaputtoorar (வில்வபத்தூரார்) a name he derived from the country in which he dwelt. He was cultivator. His son also made himself very popular by his poetical writings.

67: Kaseynthamorechum (கெசேந்திரமோட்சம்)

A book similar to Ovid's metamorphosis.

68: Kaseynthamorechum, Part 2 (கெசேந்திரமோட்சம், 2)

This book contains the account of an elephant which was killed by an alligator, and was afterwards restored to life by Vishnoo, and admitted to glory. The story is told in tedious verse, and is full of absurdities. It was composed about 160 years ago.

69: Saranool (சரநூல்)

A book of 52 verses on witchcraft. The secrets contained in it are said to have been revealed by Isperan's wife, Parvadi, to a certain prophet, and thus came to the knowledge of mankind.

70: Mathananannool (மதனநன்னூல்)

A lascivious and most dangerous book.

71: Oorllamoodyyan (உள்ளமுடையான்)

A treatise on the art of soothsaying. It is much consulted by Brahmins and Pandarums, who gain their livelihood by telling the fortunes of the people. It is written in most difficult verse and cannot be understood without an instructor.

72: Nemittuchhoodamane (நிமித்தச்சூடாமணி)

This volume treats of soothsaying and has been in its day much consulted by Tamulians, who seldom undertake any business, personal or public, without previously ascertaining as far as possible, whether it is likely to prove prosperous or unsuccessful.

73: Taroonthavasakum (தெருந்தவாசகம்)

A history of the King Serkanse, who was so just, that he capitally punished one of his own sons for a trifling offence against his laws.

74: Parathasatterum (பரதசாத்திரம்)

This work treats of the science of dancing, as practised by females before the idols in the temples.

75: Mathoomymaly (மாதுமை மாலை)

A poem eulogistic of the goddess (மாதுமை) It was written by Tavapparpandarum (தவப்பரபண்டாரம்)

76: Punjaperchche (பஞ்சபட்சி)

A book from which future events can be learned by the flying, eating, sleeping & c., of particular birds.

77: Nurkeerur Sinthamane (நுக்கீரர் சிந்தாமணி)

A superstitious work on astrology, written in difficult verse. The author, Tarrununthere, was a good astronomer, and wrote many works of this description.

78: Keyvoorlikkathal (கேவுளிக் காதல்)

A poem of an hundred verses about the god Isperan. The author was

for many years a tom - tom beater in a temple, and led a very wicked life, but afterwards reformed, and did so great penance as to obtain uncommon wisdom from the god Superamanian. He lived the life of an ascetic, and wrote many very popular poems which are used as school books, and occasionally sung in public.

79: Aroonakere anthathe (அருணகிரி அந்தாதி)

An elaborate treatise on the art of soothsaying.

80: Savoontaralakaree (சவுந்தரலகரி)

A poem of an 100 stanzas in praise of the goddess Mameysooparee (மாமேசுபரி) All of a most licentious kind. He wrote many in a like style, by which he incurred the displeasure of the goddess who severely rebuked him.

81: Narayanasathakam (நாராயணசதகம்)

An hundred songs, very artfully composed about the god Vishnoo. The author's name is Tharemamparen, who at the age of 16 left his father and mother, and went to a pagoda where he lived an austere life.

82: Narllavenpa (நளவெண்பா)

A history of a cultivator, who lived a very abstemious life and was very benevolent. In order to try his faith, the gods commanded him to kill his own son, and because he obeyed the command he was taken to glory. His son was restored to life.

83: Serootoandenkathy (சிறுத்தொண்டன்கதை)

A history of a cultivator, who lived a life of piety.

84: Markundapooranum (மார்க்கண்டபுராணம்)

The history of a Brahmin's son, the fixed term of whose life was no more than 16 years. When the king of death called on him to quit this life, he took refuge with the gods in a certain pagoda from which he could not be taken but when the stern monarch was determined to use force he resolved to defend himself, which he did, and killed the king, upon which appeared 33 times 100,000 little gods, and interceded in behalf of the king saying that he himself had allowed the boy to live longer than 16 years. Upon this Isperan said that he had given to the

lad the power always to remain at 16 years of age and never die. Then he restored the king of death and reprimanded him severely, commanding him never to devour people in future without a preptory order from him. This happened in a small town near Tanjore.

85: Varoonakooladethenmadel (வருணகுலாதித்தன்மடல்)

A curious run of verses about a cultivator called Varenabutuden made by an emperor's daughter, who by a singular accident came with two other women to a place about three German miles from Tanjore to get their livelihood by selling firewood at the market. When this cultivator passed the wood, a woman in a palankeen became enamoured of him and when he heard that she was descended from an emperor he took her with him and gave her good support. But when the emperor was informed that his daughter lived so far from him, he caused her to be re - called, and gave her in marriage to a king, and as she was a good poetess and could not forget the benevolence of the cultivator, she composed these verses about him. She wrote many books besides this, which are often sung.

86: Teyakarasuppulloo (தியாகராசப்பள்ளு)

A small work on rustic life and husbandry. It contains a variety of songs sung by the ploughman, the mower, the reaper and the shepherd while attending to their respective duties. The author was a pandarum, who it was said rode in a palanquin, one end of which was borne by coolies the other suspended by magic.

87: Varookkakovy (வருக்கக் கோவை)

Poetical panegyrics of Vishnu (விஷ்ணு) sung by the inhabitants of Negapatam, over whom that deity is thought especially to preside.

88: Sevakamesavoontharamaly (சிவகாமசுவந்திரமாலை)

The name of a volume containing 100 songs about a goddess named Sevakamesavoonthare.

89: Nenjoovedoothoo (நெஞ்சவிடுதூது)

A small book in praise of Isperan (ஈசுபரன்) in which is shown that he cannot be comprehended to perfection by the angels or even by the gods, but that he is always pleased to be with such men as kept his

250 இலங்கைத் தமிழர் சிந்தனை வளர்ச்சியில் அமெரிக்க மிஷன்

laws, and that such will forever dwell in his presence. It was written about 400 years ago by a Brahmin.

90: Veeralevedoothoothoo (விறலிவிடுதூது)

A licentious work written by a voluptuary called Vanguvamoodely. He wrote some other poems less exceptionable than this.

91: Sevarattarepooranum (சிவராத்திரிபுராணம்)

An historical account of a man, who by watching and fasting in a certain wilderness obtained heaven. The day of his death is considered so sacred by his followers, that upon it they neither fast, nor during that night do they sleep hoping to obtain, like him, a heavenly reward. It is written in pleasant rhyme, by a king who reigned more than 200 years ago.

92: Koodurthyyanthathee (குடந்தையந்தாதி)

A small Poetic volume in praise of Vishnu.

93: Kabelurrakaval (கபிலர் அகவல்)

A poem on the vanity of human life. It was written by an eminent poet named Kabelur.

94: Akaval (அகவல்)

A fine treatise on man, physically and morally. Other subjects of inferior importance are introduced to give variety. It was written by a Tanjore schoolmaster.

95: Oodulkoorootuttoovum (உடல்கூறுதத்துவம்)

A philosophical work on the elements the five senses and connected subjects.

96: Oolakaneethe (உலகநீதி)

A small volume filled with valuable lessons, advising abstinence from all that is evil and a strict pursuit of virtue. It is studied in schools.

97: Nulvurle (நல்வழி)

A small moral book directing its readers to avoid evil and to perform virtue. It is committed to memory by youth. It is said to have been

written by the goddess Avayar (அவையார்) the wife of Burma, in the other world, but who for ill behaviour, was sent down to this world to do penance for her sins, when she wrote this and the three following books. The Tamulians hold it in high esteem, saying that its depth of wisdom cannot be sounded, & c. It was written together with others above 800 years ago.

98: Kondryveynten (கொன்றைவேந்தன்)

A small book on morality which is learnt by youth.

99: Annyoompetha (அன்னையும்பிதா)

A small book of fine moral precepts which were also written by the above mentioned goddess. It consists neither of verses nor prose, but is a very difficult metaphysical work, therefore there are many different opinions entertained concerning it.

100: Moothoory (மூதுரை)

A small book on morality: consisting of very beautiful similitudes, and containing very fine moral sentiment.

101: Neethevenpa (நீதிவெண்பா)

A book on morality; it was written first in Grantham, about 800 years ago by a Brahmin, but was afterwards translated into Malabar by a poet.

102: Arooputtenaloo terooverlyyadul pooranum (அறுபத்துநாலு திருவிளையாடற்புராணம்)

A great book in verse containing 64 visions of the god Sokkanaya. The Tamulians hold it in great esteem. The verses are very accurately written as to time and circumstance; but when you examine it minutely, you will find no evidence of its being of divine origin, but on the contrary will conclude that what is recorded is either false or the tricks of the devil. It was written in Grantham more than 100 years ago by a Brahmin, but was afterwards translated into verse by a Tamulian.

103: Arooputtoonaloo terooverlyyaduloory (அறுபத்து நாலு திருவிளையாடலுரை)

An explanation or interpretation of the preceding. It is translated word by word into common Tamil. These are only found among Brahmins

and Pundarums, as there is a law that none but priests should read them.

104: Tamurl Arevarlkathy (தமிழ் அறிவாள்கதை)

The history of a learned young woman called (தமிழ் அறிவான்) meaning one Tamurl arevarl that understands all science. Great battles were fought by kings on account of her beauty. Her style has not been excelled by any poets. She promised that if any excelled her in making verses, him she would marry. On account of this many poets strove with her, but were obliged to yield with shame to her superior talents. At length one of the king's courtiers disguised himself and came to her residence in the character of a seller of wood, and called out very beautifully that he had wood to sell and afterwards expressed a desire to have an interview with her, which was granted to him. She obliged to yield and take him as her husband. Those verses which they exchanged are all written. It is said this took place 400 years ago.

105: Sitterapooterunkathy (சித்திரபுத்திரன்கதை)

An historical book, written in verses by Isperan's conicopully whose business it was to record all that happens among mankind. The works and deeds of the good are noted down on the right, and those of the wicked on the left side. It consists of 2400 verses, and is committed to memory by women who sing it charmingly.

106: Terekalasukkerum (திரிகாலசக்கரம்)

A mathematical description of the seven worlds below and the seven above; also of the seven oceans together with the Paradise called Thabayan, the seat of Isperan and of many hundred thousand other gods; also of Majanser, said to be a golden mountain that goes through all the seven worlds, the habitation of all the holy prophets. In this book is also shown the genealogy of the eminent gods, viz. from the being of all beings, or highest god; of all the other gods descended; what of glory they have where they abode, how long they live, &c. Also of past ages what this world has to connect it with the others, and the duration of each. This book is the foundation of all the other books among the Tamulians as the principles which this contains are connected with all the rest. Most curious and unheard of things are contained in it. Its contents are said to have been discovered by the wife of Isperan, who afterwards discovered them to her door - keeper,

and who declared them to a great prophet, and he published them to the world. This all happened in the first ages or yugams (யுகங்கள்) fourteen prophets wrote the work on plates of brass, and transmitted it to the next world. This book is inserted in the following;

107: Poovanasukkerum (புவனசக்கரம்)

A description of this world in which are also found many curious and extraordinary things. The world is said to have been measured very accurately by Nadegasuran, of which Vishnu was afterwards informed. The length, breadth, thickness and height of the whole sphere, including both sea and lands, are inscribed as they happened in foreign ages, since which many hundred thousand years have elapsed.

108: Vakadachoovurde (வாகடச்சுவடி)

A medical book treating on the cause of symptoms of diseases, feeling of the pulse, and other medical arts, &c.

109: Kychchatteram pairkkerasoovade (கைச்சாத்திரம்பார்க்கிறசுவடி)

A book on soothsaying, treating on the works of men's bodies. All the outward signs of men are written in this or that, what views or virtues he possesses, what shall be his destiny. It was given by a poet as a great and most sacred present, with a special injunction not to make it known.

110: Archoonuntavasooneely (அருச்சுனன் தவசு நிலை)

An account of Archoonun (அருச்சுனன்) in the wilderness for 200 years, for which he was made king of the whole world by the gods. It is written in a very pathetic style. We find at this time many thousand Tamulians who retire into the wilderness and perform the same kind of penance, so that some of them by constantly praying with their hands cross - wise have them so stiff that they cannot extend them again.

111: Ramaseyyum (இராமஜெயம்)

A large book in verse on the praises of the god Vishnu. It treats of his transformation and the heroic deeds which he performed. The verses are fair and learned, but very difficult to be understood.

112: Makavinthum (மகாவிந்தம்)

A prolix history of five brothers who reigned for a time over their kingdoms and then retired to the wilderness to worship their god. Their names are - 1, Darmer; 2, Veemen; 3, Artchunen; 4, Nagulan; 5, Sagadaven. These five brothers have but one wife called Dropathi, after many temptations of the gods, the first brother was taken up alive to heaven, but the other four after much crying, and sobbings that the gods would have mercy on them died all at once, and their souls only were admitted into heaven. This story is related as of understood truth.

113: Palakavichchooverde (பலகவிச்சுவடி)

A book of several musical poems about the gods. They are difficult to be understood and sung, therefore none but the poets and such as have learnt vocal music can sing them.

114: Allearasanemalyeedoo (அல்லி அரசாணிமாலையீடு)

A very prelix description in verse of the marriage of a king's daughter called Allearasane (அல்லி அரசாணி) with the great king atchunan; and as this book was written by a very learned poet, so it is a fine specimen of the Tamil language.

115: Kavelyvasakum or Kamalavasakam (கவிலைவாசகம் அல்லது கமலவாசகம்)

This little book contains a fable of a cow which had been seized by a tiger in the jungle. The cow in a pathetic manner craves permission to go to her house where her young calf would be expecting her with great anxiety at the same time assuring that she would return again. The tiger grants the request, and the cow goes to see her calf and recommending it to the care and protection of the other cows, retires into the wood. The tiger amazed and astonished at her fidelity did not make her his prey; instantly appears the god Isperan, who transforms both the cow and the tiger and removes them to a higher state of bliss.

116: Teroonurllarooppooranum (திருநள்ளாறுப்புராணம்)

A relation of the wonders and miracles said to have been performed at a place called Teroonurllaroo (திருநள்ளாறு) It is written in verse in the honour of the gods of the said place.

117: Ponninkunapathe (பொன்னின் கணபதி)

A history of Supramanien. It recounts how he followed after Walliama, and what arts he employed to captivate her affections; at length he succeeded in seducing her but afterwards married her. It is written in prose.

118: Ensoovade (எண் சுவடி)

A book of reckoning used in schools. It contains various kinds of information, (viz.) the revolution of the 60 years, the names of the days of the month, the 27 particular ways of denoting the moon's age or progress, the 12 signs of the Zodiac, the 9 planets, and 59 counties, &c. &c.

119: Palakareyunkurl (பலகாரியங்கள்)

A book containing various kinds of remarks, (i.e.) on the seven orders of creation, the five kinds of special instruments, the three Taramums or charities, the Letchmies or women employed by the gods as guardians, &c.

120: Saneyvennypparttoo (சனிஎண்ணைப்பாட்டு)

Saturday oil songs usually sung by school boys before doors, when they go begging oil for their masters.

121: Kerunthichchooverde (கிரந்தச்சுவடி)

A small book containing phrases, applied to god.

122: Sethumbarakooeirpooranum (சிதம்பரகோவிற்புராணம்)

Supposed to be songs of praise in honour of the god Sashampuricowen and a description of his visions as similar puranums (புராணம்) histories may be found in all great towns and pagodas.

123: Veroomoatterakandum (விறுமோத்திரகாண்டம்)

An account in verse of several kinds of offerings and superstitions by which the people are to obtain salvation through the fasting of a wild man, who at a place towards the north is said to have worshipped a lingum in the woods, and always offered to it the nicest portion of the venison, thereby making his mouth to water, and with it performed his abishgam: and even at length offered one of his own eyes as a

sacrifice, for this act of piety he is said to have been exalted to eternal bliss.

124: Terekadakum (திறிகடகம்)

A variety of Proverbs and good instructions in three parts. The author is said to be Mamartigal, and to have composed the whole in a rest-house in one night. The following story is related. 1st appears Brama in the shape of a Vittinun, who comes into this rest-house to shelter himself from the rain; next comes Vishnu in the same form, but they cannot sit together, so they both stand up, soon after comes Batteren; and because there is no room, the other two permit him to step upon their shoulders. Hereupon they three become one and spend their time in composing verses; Brama always begins the subject Vishnu continues it Batteren concludes it - for example -

ஆறுநேரான ஊறும்

அரசனோடேறுமாறென்றகுடியும்

கணவனோடுசீறுமாறென்றமனையாளும்

இம்மூன்றும் நீறு நீறாகிவிடும்.

The meaning of which is, a village peasantry near a river - a tenant who disputes with his landlord - a woman who differs from her husband - (these three are bad).

125: Ramayanavoory (இராமாயண உரை)

A compendium of the great Grantham book Ramayanum, containing an account of the battles fought between Raman, (i.e.) Vishnu and Ravennan, a king of Ceylon; the latter having committed adultery with Vishnu's wife.

126: Valaramayanum (வாலராமாயணம்)

This appears to be the name in Telinger, and the name in Tamil seems to be Wadayaputtie, a compendium similar to the preceding.

127: Summunthamoorttee - pooranum (சம்மந்தமூர்த்திபுராணம்)

Treats of the deeds of Superamanien, who is said to have been born in the family of a Brahmin, under the name of Summunthamoorttee (சம்மந்தமூர்த்தி) Among other things it is said that he made a journey to Madura and converted the reigning king Pandian, who had

embraced the religion of the Samaners and neither esteemed the custom of besmearing the holy ashes (திருநீறு) nor making three upright marks on the forehead. This king lay sick of a dangerous fever, and his subjects could not cure him, then Summunthamoorttee begged that he might be allowed to cure him with the holy ashes. The two parties were now to appear, Summunthamoorttee or Superamanien, proposed to cure one side of his body with sacred ashes, and the Samaners were to cure the other. The former kept his promise, but the latter could do nothing; then Summunthamoorttee cured the other side also, upon this the Samaner's imposition was discovered.

128: Oorichchoovade - keyukkanukkoo (உரிச்சுவடி கியக்கணக்கு)

First the Grantham alphabet, second the combinations of the vowels and consonants. The conclusion contains a few prayers translated and bound together, also the Cingalese alphabet.

129: Tesy avatharukkathy (திசை அவதாரக்கதை)

A brief account of the tenth incarnation of Vishnu, composed by Wattanaden Vallier, 1727.

130: Samathum (சமதம்)

This is composed of 1st Roopamaly (ரூபமாலை) and 2nd, Kerekymaly (கிரிகை மாலை) This is a Sanscrit Grammar. The first part contains the nouns, and the second the conjugation of verbs.

131: Amarakosum aman (அமரகோசம் அமான்) A Grantham Negundo.

132: Punjamkam (பஞ்சாங்கம்) The Grantham Calender of Parausha.

133: Vevakara - atteyayum Pookorllum (விவகார அத்தியாயம் பூகோளம்)

Part of a Gentoo book containing a code of Gentoo laws, to which is added an extract from a most respectable Grantham book, called Bhacolum. It also contains some chronological observations.

134: Veramarunkathy (வீரமாறன்கதை)

Belongs to the book Tamil Arevarlkathy (தமிழ் அறிவாள்கதை) as an additional volume.

258 இலங்கைத் தமிழர் சிந்தனை வளர்ச்சியில் அமெரிக்க மிஷன்

135: Veroomarletheruppadalum (விறுமழிதிரப்படலம்)

Is an extract from the great Ramayanam.

136: Veepooshanamoorthi (வியூஷணமூர்த்தி)

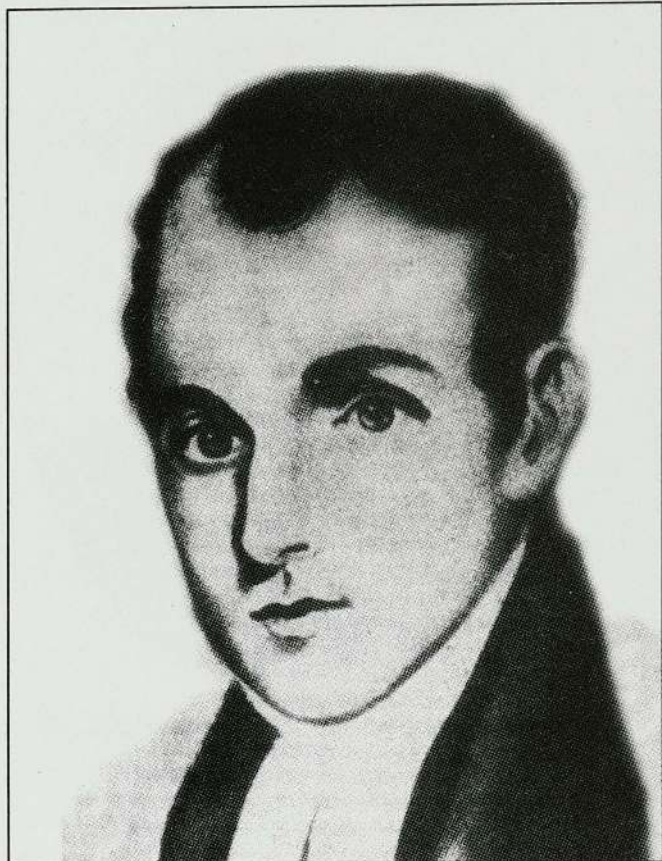
An account of the youngest brother of Ravana, who admonished him to forsake Siven.

137: Marenkathy (மாறன்கதை)

An account of a powerful and arbitrary king called wickemaren, who is said to have performed many wonders after his death. Bosea Rasa was about to ascend his throne the 32 images or statues fixed on the 16 steps leading to the throne stood up and asked whether he possessed such authority as wickemaran, not being able to prove that aid, he was refused admittance.

பிற்சேர்க்கை II

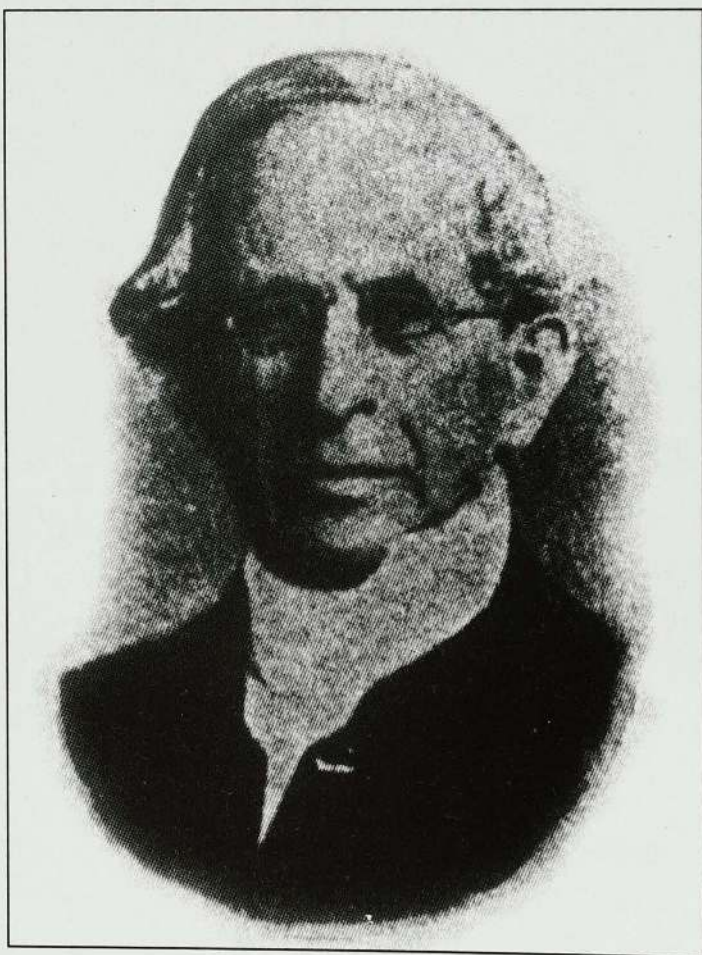
அமெரிக்க மிஷனரி தொடர்பான புகைப்படங்கள்

வண. சாமுவேல் நியூவேல்
அமெரிக்க இலங்கை
மிஷனரின் முன்னோடி

பொதுசன நூலகம்

மேலாதிபதி
கேள்வியைப் பகுதி

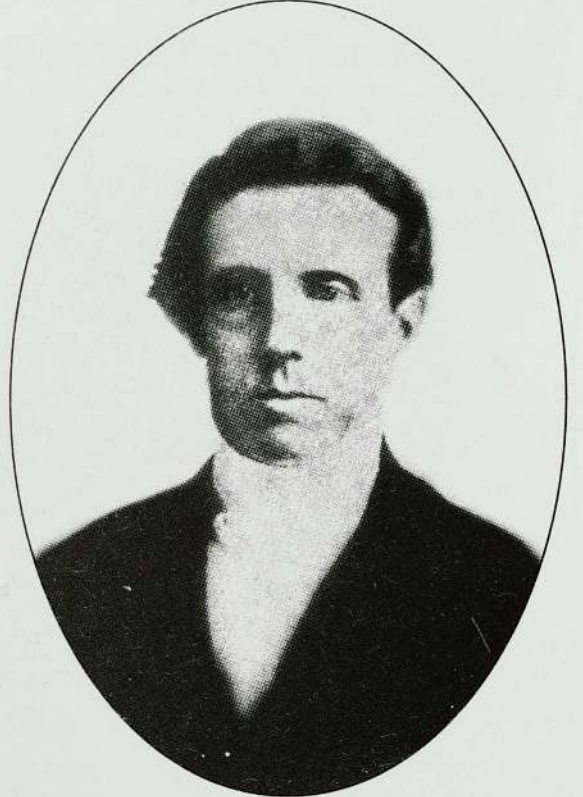

டாக்டர் ரூபஸ் அன்டர்சன்
1855 ஆம் ஆண்டு
செமினரி யை மூடும்படி
சிபார்க் செய்தவர்

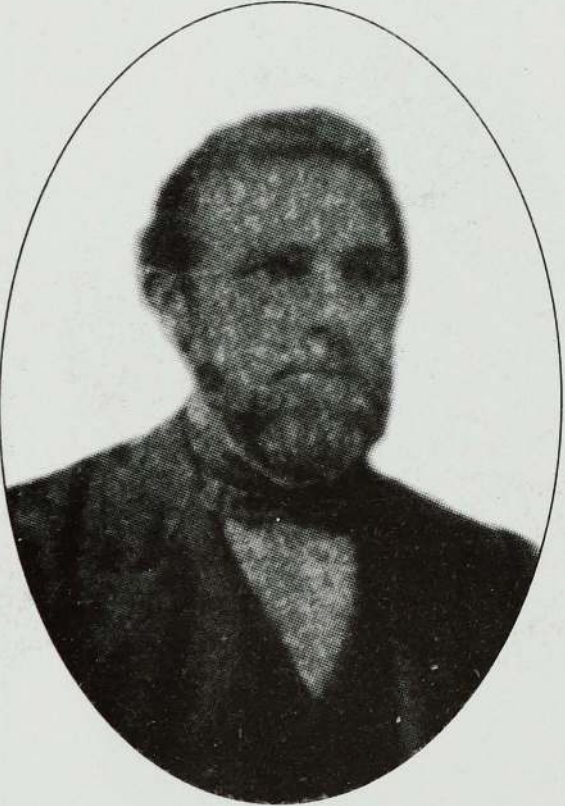
வட்டுக்கோட்டை செமினரியின் அதிபர்களாக பணிபுரிந்தோர்

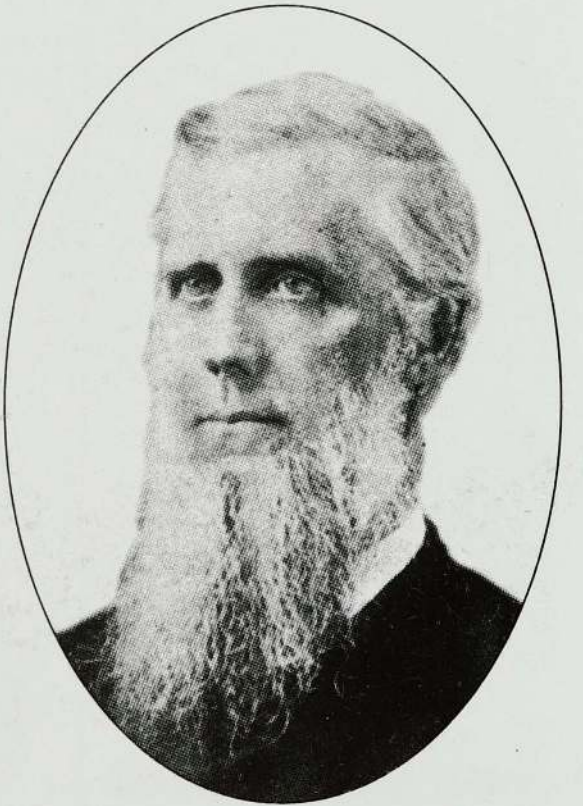
வண. டானியல் பூவர்
(1823 - 1836)

வண. எச். ஆர் ஹொய்சிங்டன்
(1831 - 1841 : 1845 - 1849)

வண. எம். டி. சான்டேர்ஸ்
(1853 - 1854)

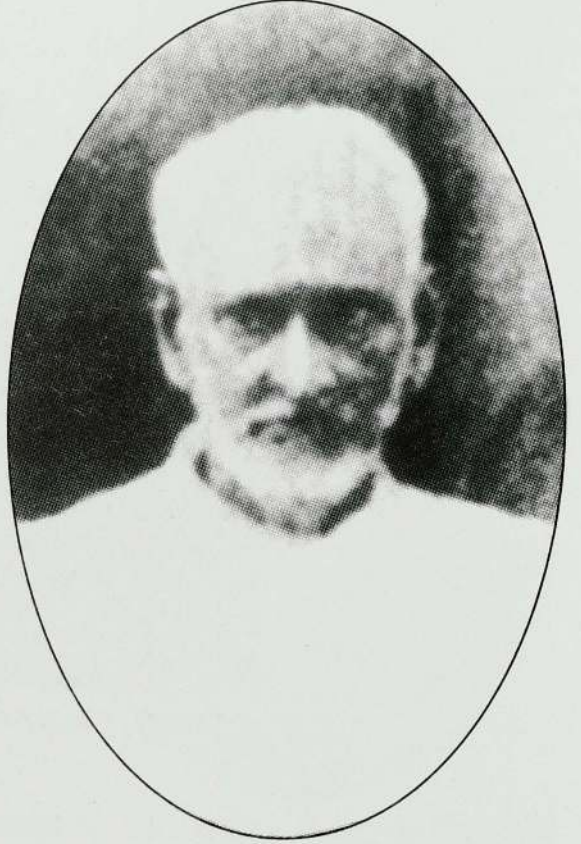

வண. ஈ. பி. ஹேஸ்டிங்ஸ்
(1850, 1855)

செமினரிபட்டதாரிகள் சிலர்

ஜே. ஆர். ஆர்னல்ட்
சதாசிவம்பிள்ளை

வண. பி. எஸ். ரைஸ்

வண. ஜே. எஸ். கிரிஸ்மத்

வண. ரி. பி. ஹண்டர்

செமினரி பட்டதாரிகள்

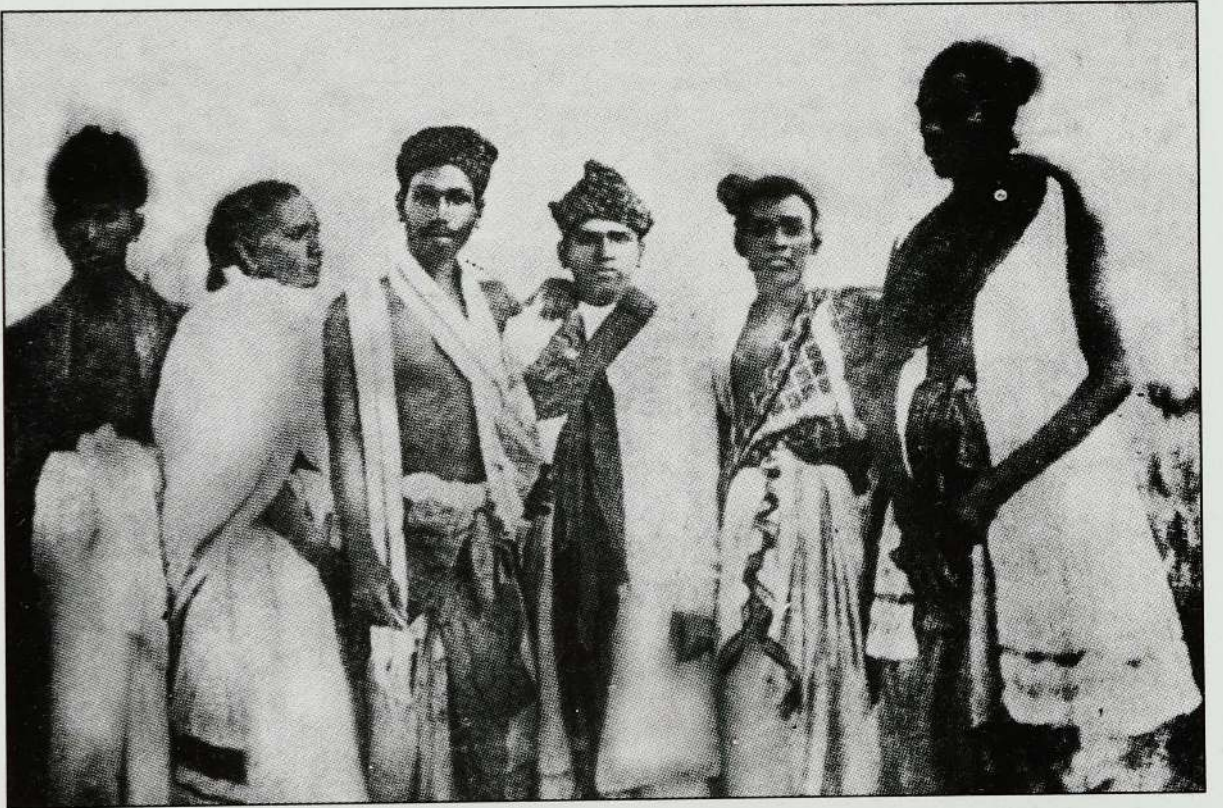
சார்ல்ஸ் வின்சிலோ தாமோதரம்பிள்ளை

வில்லியம் நெவின்ஸ் சிதம்பரப்பிள்ளை

வைத்திய கலாநிதி சாமுவேல் பிஸ்க் கிறீன்
(1822 - 1884)

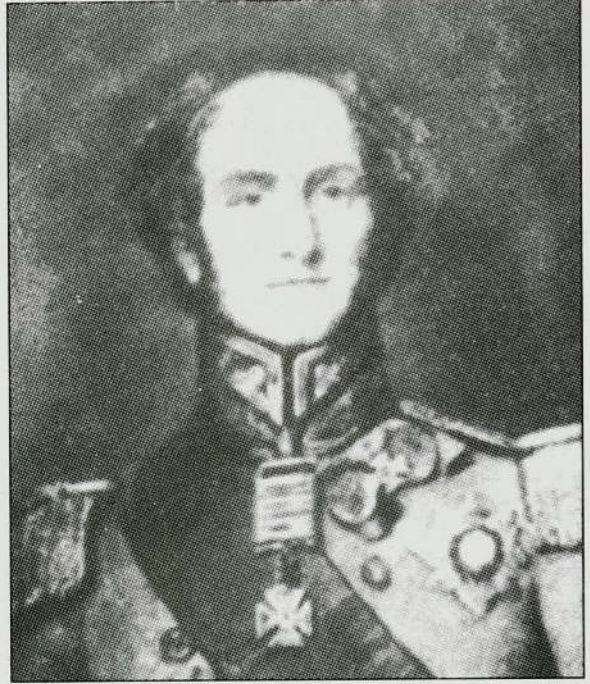

வைத்திய கலாநிதி கிறீன் அவர்களின் முதலாவது மருத்துவ வகுப்பு
இடமிருந்து வலமாக; எஸ். மில்லர் (வேலுப்பிள்ளை), சி. மீட் (கணபதி),
என். பார்க்கர் (அருணாசலம்), ஜெ. டான்போர்த் (பெரியதம்பி),
ஜே. எச். ரவுண் (பூபாலசிங்கம்), ஏ. சி. ஹோல் (குமாரு).

ஆங்கிலேயர் காலத்தில் இலங்கையை ஆண்ட சில
பிரித்தானிய ஆளுனர்கள்

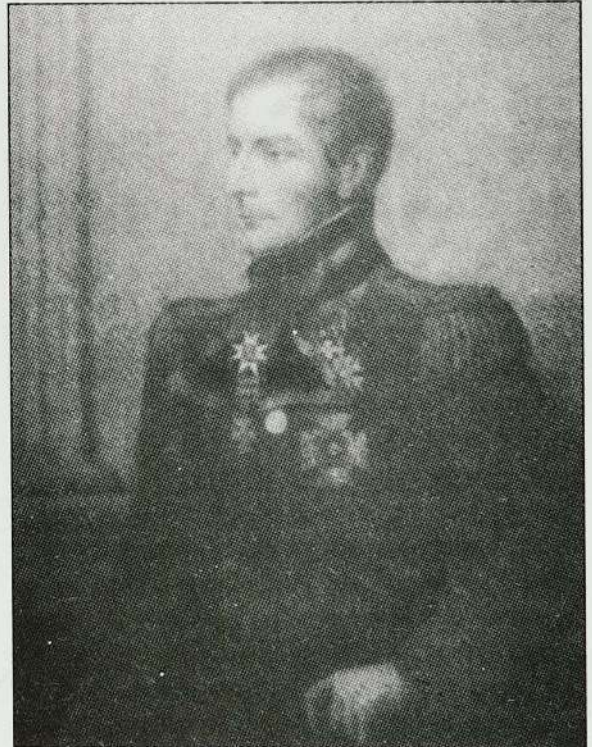
சேர். ரொபேட் பிறவுணரிக்
(1812 - 1820)

சேர். எட்வர்ட் பாண்ஸ்
(1824 - 1831)

சேர். ரொபேட் வில்லியம்
ஹோட்டன் (1831 - 1837)

சேர். கொலின் கம்பெல்
(1841 - 1847)

பி. ஆக்லண்ட் டைக்
 யாழ். அரசாங்க அதிபர்
 (1829 - 1867). செமினரி நிதிக்கு
 10 ரிக்ஸ் டொலர் வழங்கியவர்

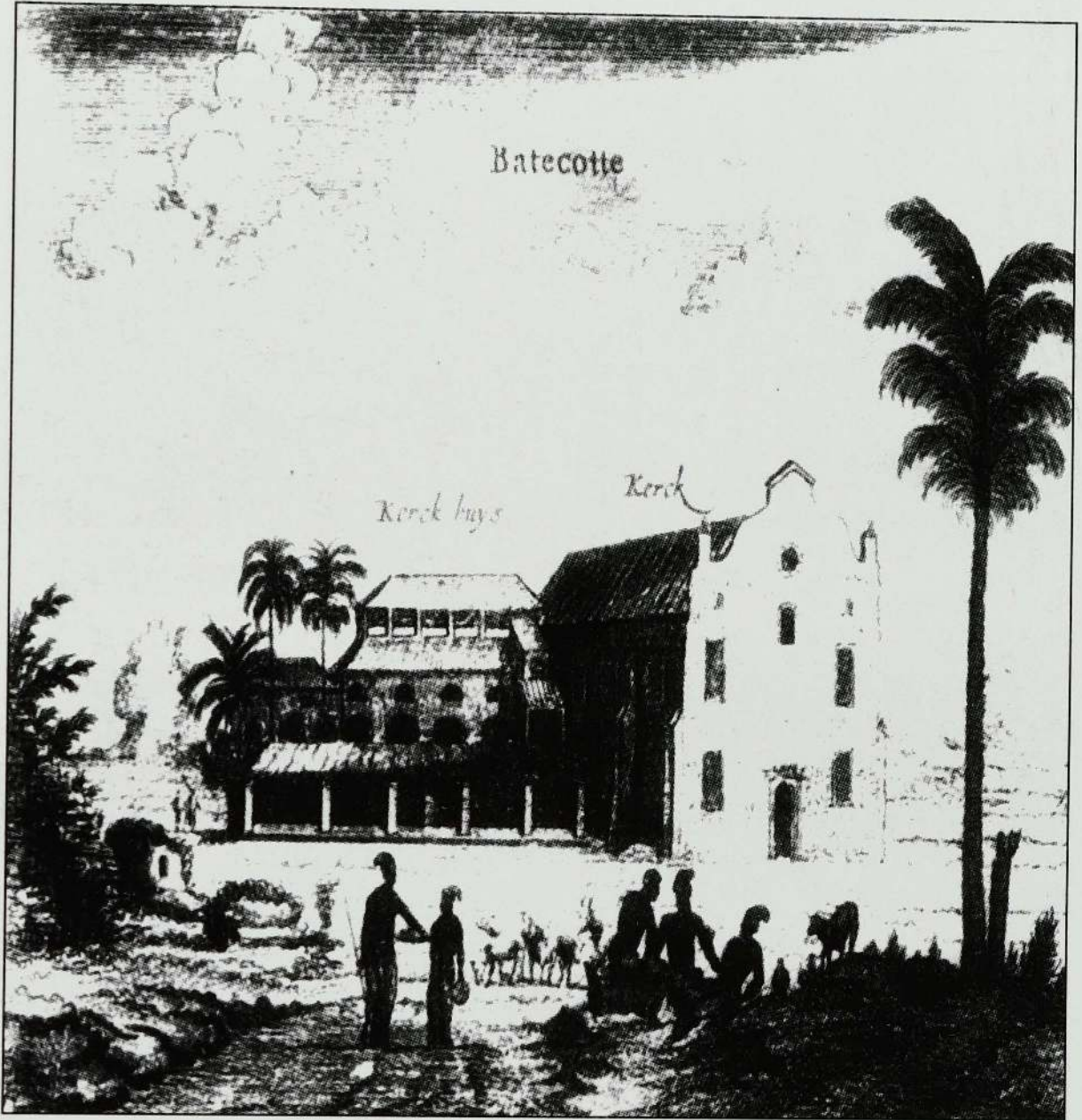

ராஜா ராம்மோகன் ராய்
 செமினரி நிதிக்கு 25 ரிக்ஸ்
 டொலர் வழங்கியவர்

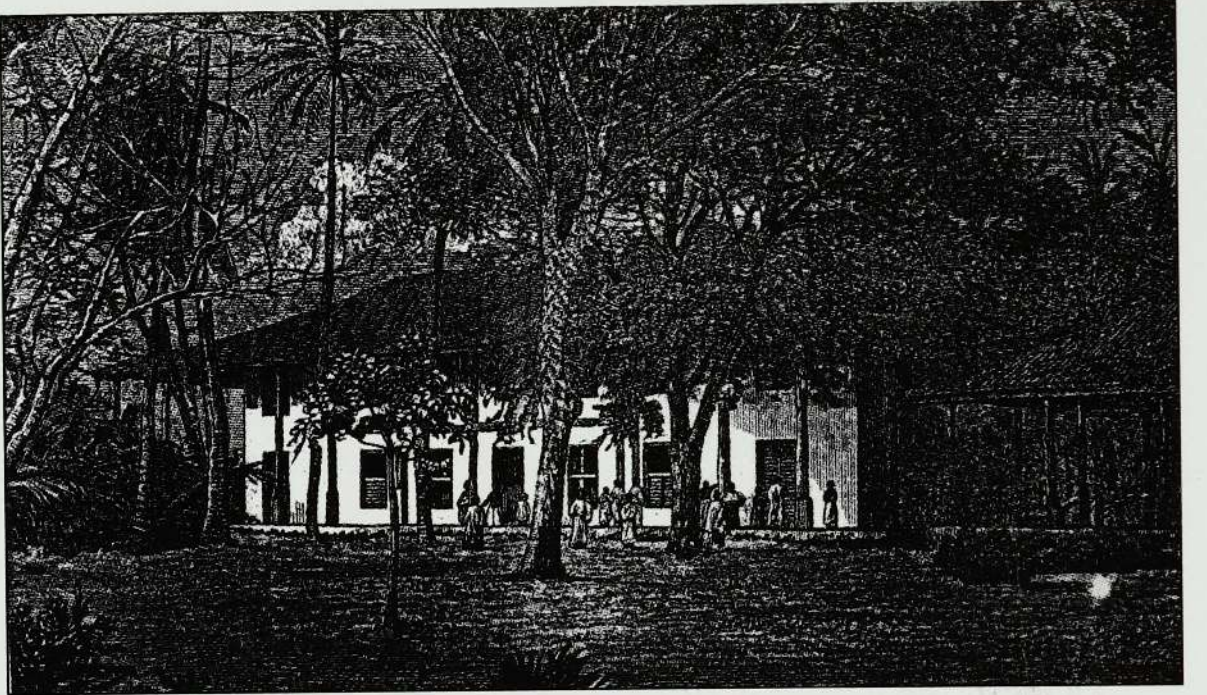

ஒட்லி மண்டபம், யாழ்ப்பாணக் கல்லூரி 1901.

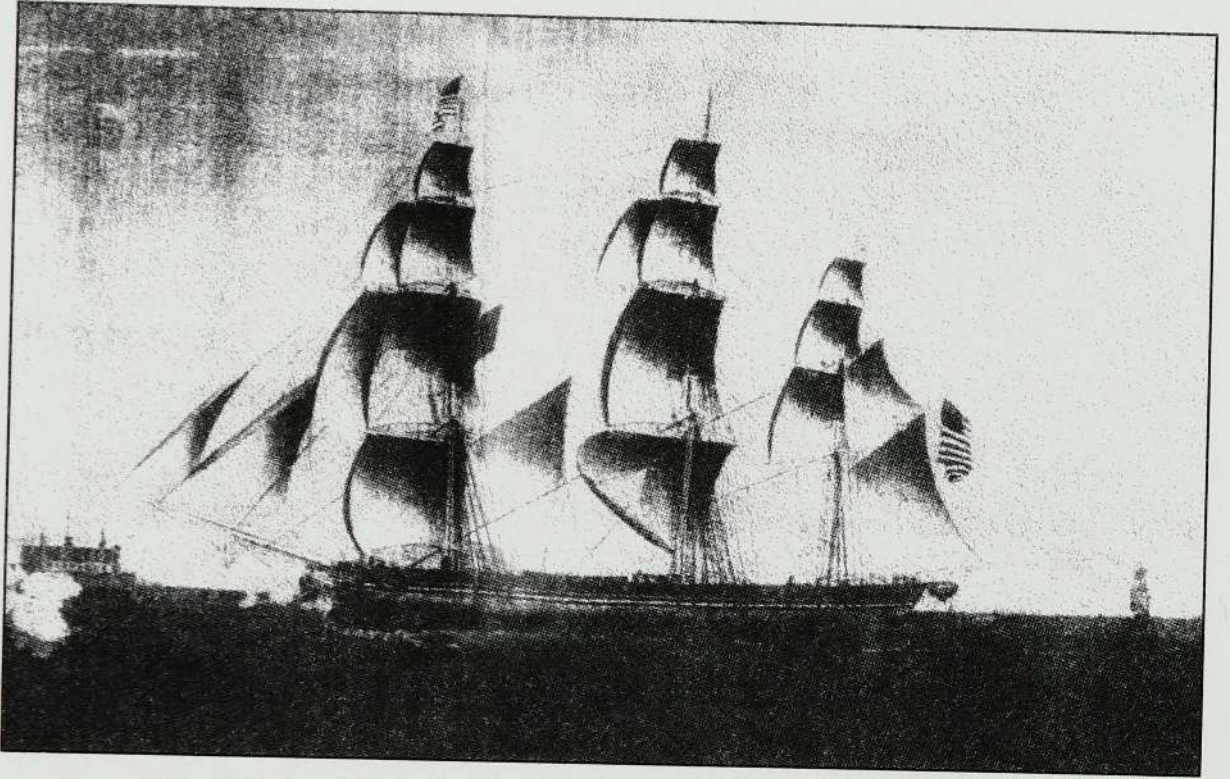

ஒல்லாந்தர் காலத்தில் வட்டுக்கோட்டை

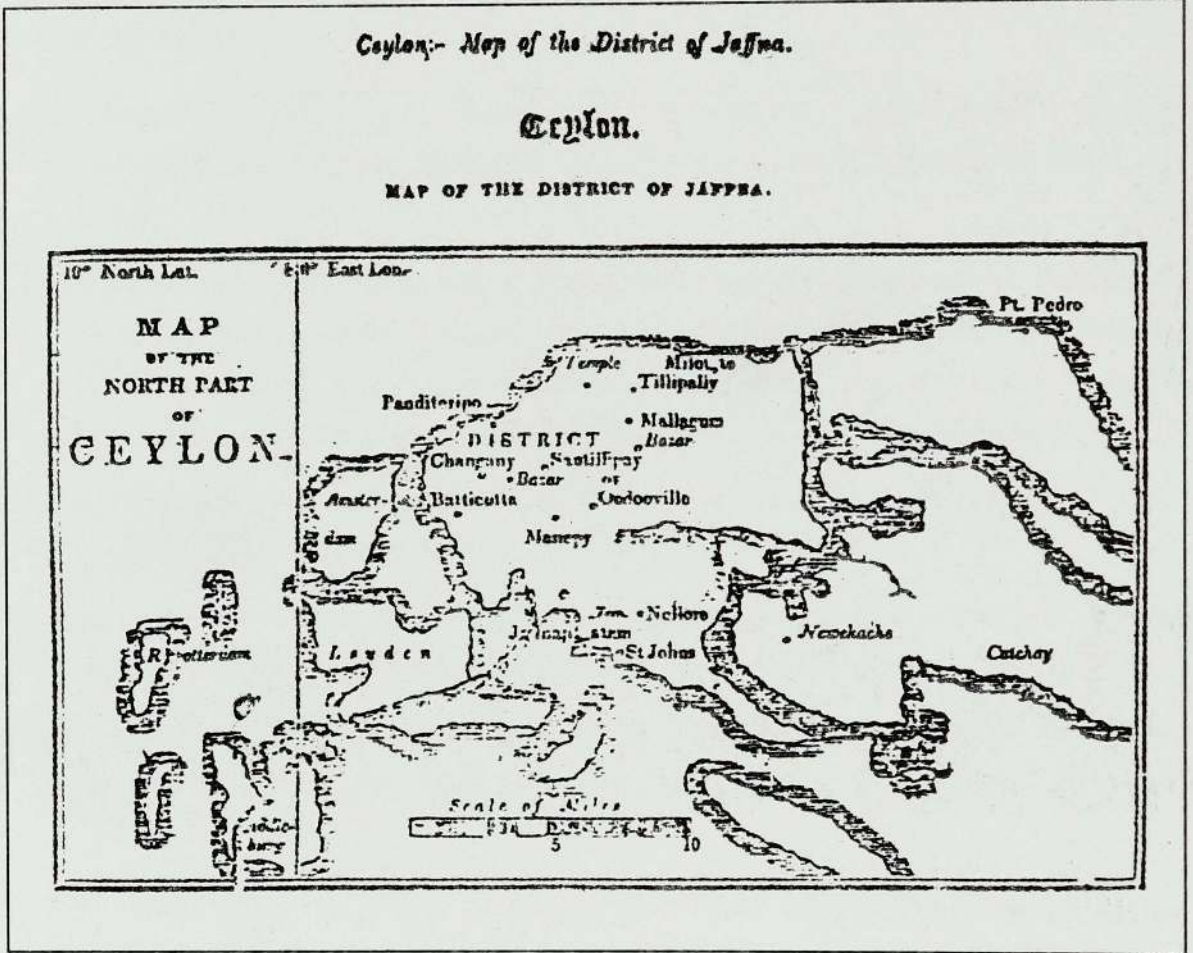
வட்டுக்கோட்டை செமினரி 1823 - 1855

வண. எச். ஆர். ஹொய்சிங்டன் அவர்களும்
 அவரின் பாரியாரும் அமெரிக்காவில் இருந்து இந்தியாவிற்கு 1833 ஆம்
 ஆண்டு வந்த "இஸ்ரேல்" கப்பல்.

பிற்சேர்க்கை III

அமெரிக்க மிஷனரிமார் வெளியிட்ட
யாழ்ப்பாண மவாட்ட புறவரிப்படம்
(*Missionary Herald*, September 1831, p208)

அமெரிக்க மிஷனரிமார் வெளியிட்ட
யாழ்ப்பாண மாவட்ட புறவரிப்படம்

நூல் விபரப்பட்டியல்

தமிழ் நூல்கள்

அம்பிகைபாகன், ஆர். (அம்பி), கிறீனின் அடிச்சுவடு, (நூறு ஆண்டுகளுக்குமுன் தமிழில் விஞ்ஞானம்), யாழ். இலக்கிய வட்டம், 1967.

அமெரிக்கன் மிஷன், சபை நெறி, இலங்கை, மதுரை, சென்னைப்பட்டணம் என்னும் இடங்களில் வழங்கும் அமெரிக்கன் மிசியோன் சபைகளின் பிரமாணமும் உடன்படிக்கையும் ஒழுங்கும். அமெரிக்கன் மிஷன் அச்சகம், யாழ்ப்பாணம், 1840, (டயசீசன் நூலகம், வட்டுக்கோட்டை).

ஆறுமுகநாவலர், சைவதூஷண பரிகாரம், 8ஆம் பதிப்பு, வித்தியாநுபாலன அச்சகம், சென்னை, 1956.

ஆறுமுகநாவலர், யாழ்ப்பாணச் சமயநிலை, மறுபதிப்பு, யாழ்ப்பாணம் சைவ வித்தியா விருத்தி சபையினரால் வெளியிடப்பட்டது, 1937.

இயேசுதாசன், ஈ.கே., காலஞ்சென்ற கனம், ரி.பி. ஹன்ற் போதகர் அவர்களின் சீவிய சரித்திரச் சுருக்கம், இலங்காபிமானி அச்சகம், சாவகச்சேரி, 1941.

கதிரைவேற்பிள்ளை, குமாரசாமி முதலியார், தர்க்கசூடாமணி, நிப்ளி அன் ஸ்ற்றோங் அச்சகம். மானிப்பாய், 1862.

கனகசபைப்பிள்ளை, ஜெரமையா, எவாட்ஸ், திருவாக்குப்புராணம்.

A Poetical Version in Tamil of the Holy Scriptures, Part I, Genesis and Exodus, XX. நிப்ளி அன் ஸ்ற்றோங் அச்சகம், மானிப்பாய், 1866.

குமாரசுவாமிப்புலவர், தமிழ்ப் புலவர் சரித்திரம், இரண்டாம் பதிப்பு, முத்துக்குமாரசுவாமிப்பிள்ளை, கு., (பதி.), புலவரகம், மயிலணி, சுன்னாகம், 1951.

குலேந்திரன், சபாபதி, கிறீஸ்தவ தமிழ் வேதாகமத்தின் வரலாறு, கிறீஸ்தவ இலக்கியச் சங்கம், சென்னை, 1967.

கைலாசபிள்ளை, த., ஸ்ரீலக்ஷ் ஆறுமுகநாவலர் சரித்திரம், மறுபதிப்பு, ஆறுமுகநாவலர் வித்தியாநுபாலன அச்சகம், 300 தங்கசாலைத் தெரு, சென்னை- 1, 1955.

சபாபதி நாவலர், திராவிடப்பிரகாசிகை என்னும் தமிழ் வரலாறு, மறுபதிப்பு, திருநெல்வேலித் தென்னிந்திய சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம் லிமிட்டெட், திருநெல்வேலி, சென்னை - 1, 1960.

ஹன்ற், ரி.பி., கிறீஸ்துமார்க்க அத்தாட்சிகள், எஸ்.பி.சி.கே அச்சகம், சென்னை, 1899.

சண்முகதாஸ், மனோன்மணி, சி. வை. தாமோதரம்பிள்ளை - ஓர் ஆய்வுநோக்கு, முத்தமிழ் வெளியீட்டுக் கழகம், யாழ்ப்பாணம், 1983.

சதாசிவம்பிள்ளை, ஆ., பாவலர் சரித்திர தீபகம், பகுதி 1, பூலோகசிங்கம், பொ. (பதி.), கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கம், கொழும்பு, 1975.

-----., பாவலர் சரித்திர தீபகம். ஸ்ற்றோங் அன் ஆஸ்பெரி அச்சகம், மானிப்பாய், 1886.

-----., பஞ்சரத்தினம். ஸ்ற்றோங் அன் ஆஸ்பெரி அச்சகம், மானிப்பாய், 1898.

-----., சாதாரண இதிகாசம். (ஆய்வுக்கு உபயோகப்படுத்திய பிரதியில் வெளியீட்டு விபரங்கள் இல்லை.) யாழ். கல்லூரி நூலகம், வட்டுக்கோட்டை.

சிதம்பரப்பிள்ளை, முத்துக்குமாரர், Alias William Nevins, நியாய இலக்கணம், அமெரிக்கன் மிஷன் அச்சகம், மானிப்பாய், 1850.

சிவத்தம்பி, கா., ஈழத்தில் தமிழ் இலக்கியம், தமிழ்ப் புத்தகாலயம், சென்னை, 1978.

சோமவெல, வளரும் தமிழ், பாரி நிலையம், பிராட்வே, சென்னை, 1956.

ஜெபநேசன், எஸ்., அமெரிக்கன் மிஷனும் இலங்கையில் தமிழ் வளர்ச்சியும், யாழ்ப்பாணக் கல்லூரி, வட்டுக்கோட்டை, 1983.

ஞானசிகாமணி, டாக்டர் வீ., எ. ஆ. கிருஷ்ணபிள்ளையின் நூல்கள் - ஓர் ஆராய்ச்சி, கவிஞருடைய 150 ஆவது ஆண்டு நிறைவு நினைவு வெளியீடு. வேதாகம மாணவர் பதிப்பகம், 66/7 அசோசியேசன் சாலை, சென்னை, 1978.

தாமோதரம்பிள்ளை, சி.வை. தாமோதரம், தாமோதரம்பிள்ளை எழுதிய பதிப்புரைகளின் தொகுப்பு. கூட்டுறவுத் தமிழ்நூல் விற்பனைக் கழகம், யாழ்ப்பாணம், 1971.

நடராஜா, வித்துவான் எஃப். எக்ஸ். சி., ஈழத்துத் தமிழ்நூல் வரலாறு, அரச பிரசுரம், 231, வுல்ஃபென்டால் வீதி, கொழும்பு, 1970.

நடராஜா, கலாநிதி க. செ., 14ஆம் நூற்றாண்டு முதல் 18ஆம் நூற்றாண்டுவரை ஈழத் தமிழிலக்கிய வளர்ச்சி, கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்க வெளியீடு, கொழும்பு, 1982.

பிரென், றொபேர்ட் (பதி.), சமயப் பரீட்சை, இரண்டாம் பதிப்பு, சேர்ச் மிஷியோன் அச்சகம், பாளையங்கோட்டை, 1870.

பூலோகசிங்கம், பொ., தமிழ் இலக்கியத்தில் ஈழத்தறிஞரின் பெருமுயற்சிகள், கலைவாணி புத்தக நிலையம், யாழ்ப்பாணம் - கண்டி, 1970.

மனுவேல், விமலா, இந்தியத் திருச்சபைத் தொண்டர், கிறீஸ்தவ இலக்கியச் சங்கம், சென்னை, 1962.

மாட்டின், என்றி, தேவமாதாவின் ஒப்பாரி, தொமஸ், ஏ. (பதி.), யாழ்ப்பாணம் கொழும்புத்துறைக் கைத்தொழிற் பாடசாலை அச்சியந்திரத்திற் பிரசுரிக்கப்பட்டது, 1924.

முத்துக்குமாரகவிராசர், ஞானக்கும்மி, யேசுமதபரிகாரம், சுன்னாகம் கு. அம்பலவாணபிள்ளையால் பதிப்பிக்கப்பட்டன, 1926.

யாழ்ப்பாணம் சிறுபுத்தகச் சங்கம், குருட்டுவழி, மந்திரம், மெய்வழி என்னும் புத்தகங்கள் அடங்கியுள்ளன, அமெரிக்கன் மிஷன் அச்சகம் யாழ்ப்பாணம், 1852.

விசுவநாதபிள்ளை, வை. (D.C.V.), சுப்பிரதீபம், நிப்பிளி அன் ஸ்ற்றோங் அச்சகம், மானிப்பாய், 1857.

....., வீசகணிதம், (ஆய்வுக்கு உபயோகப்படுத்திய பிரதியில் வெளியீட்டு விபரங்கள் இல்லை.) யாழ்.கல்லூரி நூலகம், வட்டுக்கோட்டை.

வேங்கடசாமி, மயிலை சீனி., பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில் தமிழ் இலக்கியம் (1800- 1900), அழகப்பா புத்தகநிலையம், தெப்பக்குளம், திருச்சி, 1962.

வேலுப்பிள்ளை, டாக்டர் ஆ., தமிழ் இலக்கியத்திற் காலமும் கருத்தும், ராமகிருஷ்ணன், வ, (பதி.), சென்னை, 1969.

வேலுப்பிள்ளை, சி. டி., அமெரிக்கன் இலங்கை மிஷன் சரித்திரம், அமெரிக்கன் மிஷன் அச்சகம், தெல்லிப்பளை, 1922.

சஞ்சிகைகள்

அமெரிக்கன் இலங்கை மிஷன், உதயதாரகை (1841 - 1878), மாதமிருமுறை வெளிவந்த தமிழ் ஆங்கிலப் பத்திரிகை, அமெரிக்கன் இலங்கை மிஷன் அச்சகம், மானிப்பாய், நிப்பிளி அன் ஸ்ற்றோங் அச்சகம், மானிப்பாய்.

சோமசேகரம்பிள்ளை, மயில்வாகனர், திரியாங்கம், அமெரிக்கன் இலங்கை மிஷன் அச்சகம், மானிப்பாய், 1835- 1845.

கட்டுரைகள்

கணபதிப்பிள்ளை, சி., “நெவின்ஸ் சிதம்பரப்பிள்ளை”, யாழ்ப்பாணக் கல்லூரி மிஸலனி. யாழ்ப்பாணக் கல்லூரி, வட்டுக்கோட்டை, மார்ச்சு 1939.

சபாநாதன், முகாந்திரம், “நெவின்ஸ் சிதம்பரப்பிள்ளை”, இந்து இளைஞன், யாழ்ப்பாணம் இந்துக் கல்லூரி வைரவிழா இதழ், இந்துக் கல்லூரி, யாழ்ப்பாணம், 1950.

சிவத்தம்பி, கா., “ஈழத்துத் தமிழ்க் கவிதைப் பாரம்பரியம்”, சிந்தனை, தொகுதி II, இதழ் 1, யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம், பங்குனி 1984.

சிவலிங்கராசா, எஸ்., “யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டில் பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில் நிலவிய பாரம்பரியக் கல்விமுறை”, சிந்தனை, தொகுதி I, இதழ் 2. யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம், பங்குனி 1983.

வித்தியானந்தன், சு., “அமெரிக்கன் மிஷனும் தமிழர் கல்வியும்”, உடுவில் மகளிர் கல்லூரி 1941- 1969, உடுவில் மகளிர் கல்லூரிப் பிரசுரம், அமெரிக்கன் மிஷன் அச்சகம், மானிப்பாய், 1969.

English Books

Abeyasinghe, Tikiri, Portugese Rule in Ceylon, Lake House Investment Ltd., Colombo, 1966.

Andrew, C., Henry Martyn, St. Josephs Catholic Press, Jaffna, 1926.

Arasaratnam, Sinnappah, Dutch Power in Ceylon 1658 - 1687, Djambatan, Amsterdam, 1958.

-----., Christianity, Traditional Cultures and Nationalism, Jaffna College, Vaddukodai, 1978.

Boyd, R. H. S., An Introduction to Indian Christian Theology, The Christian Literature Society, Madras, 1969.

Chelliah, J. V., A Century of English Education, (The Story of Batticotta Seminary and Jaffna College), America Ceylon Mission Press, Tellippalai, 1922.

Cross, F. L. (Ed.), *The Oxford Dictionary of Christian Church*, Oxford University Press, London, 1963.

Dorffling and Franke, *Tamulische Schriften Zur Erlauterung des Vedanta Systems oder der Rechtglaubigen Philosophie der Hindus*, Dorffling and Franke, Leipsig, 1854.

- Dunning. D. D., Albert, E., Congregationalists in America, A Popular History of their Origin Belief Polity and Work. J. A. Hill & Co Publishers, 44 East 14th Street, New York, 1894.
- Goor, Dr. Van J., Jan kompanie As School Master, Dutch Education in Ceylon 1690 - 1795 Historische Studies, Vol. XXXIV, University of Utrecht, 1978.
- Hoisington, H. R., The Oriental Astronomer, Being a Complete System of Hindu Astronomy Accompanied with a translation and Numerous Explanatory Notes with an Appendix, American Mission Press, Jaffna, 1848.
- ., Sivagnanapotham of Sri Meykanda Deva, Murugesu Mudaliyar, N. (Ed.), Dharmapuram Adhinam, South India, Mayuram, 1979.
- ., The Tattuwa Kattalei, Sivagnanapotham and Sivaprakasam, Treatises on Hindu Philosophy Translated from the Tamil with Introductions and Notes - New Heaven, Printed by B. L. Hamlen Printer to Yale College, 1854.
- Howells George, The Story of Serampore and Its College, Serampore College, Serampore, West Bengal, India, 1927.
- Krech David, Crutchfield Richard and Ballachey Egerton, L., Individual in Society, A Text Book of Social Psychology, University of California, Berkeley, 1962.
- Kopf David, British Orientalism and the Bengal Renaissance- The Dynamics of Indian Modernisation 1773 - 1835, University of California Press, Berkeley and Los Angeles, 1969.
- Latourette Kenneth Scott, A History of the Expansion of Christianity, Vol. IV. The Great Century in Europe and the United States of America, A.D. 1800 - A. D. 1900, Harper and Brothers Publishers, New York and London, 1943.
- Lietch Mary and Margret, Seven Years in Ceylon, American Tract Society, 150 Nassau Street, New York, 1890.
- Lovett Richard, M. A., The History of the London Missionary Society 1795 - 1895, London Henry Frowde, Oxford University Press, Warehouse, London, 1899.
- Mahajan, V. D., India Since 1526, Chand & Co. Ltd., Ram Nagar, New Delhi, 1962.

- Martyn James, H., Life and Times of C.W. Kathiravetpillai, S. Ragunath and Co. Book Sellers and Publishers, Jaffna, 1904.
- Meenakshisundaram, T. P., Ceylon and Tamil. An address delivered at Annamalai University During the Orient Occident Week, Annamalai University, 1962.
- Melone Dumas (Ed.), *Dictionary of American Biography*, Charles Scribner's Sons, New York, 1935.
- Ministry of Education, Ceylon, Education in Ceylon: A Centenary Volume, Part II. Government Press, Colombo, 1969.
- Navaratnam, K. (Ed.), Jaffna Central College 1834 - 1934, Centenary Memorial Edition, The Ceylon Examiner Press, Colombo, 1936.
- Pathak, Sushil Madhav, American Missionaries and Hinduism, (A study of their Contacts from 1813 - 1910), Munshiram Manoharlal Oriental Publishers and Book Sellers, P. O. Box 1165, Nai Sarak, Delhi, 1967.
- Perera S. J., Father. S.G., Historical Sketches. The Catholic Book Depot, Norris Road, Colombo, 1962.
- Pieters, Sophia (Trans.), Memoir of Hendrick Zwaardecroon, Commandeur of Jaffna Patnam, Government Printer, Colombo, 1910.
- Pope, G.U. (Trans.), Tiruvasagam, Reprinted by the University of Madras, 1970.
- Power C. C. S. Edward Rawdon (Ed.), The Ceylon Miscellany, Vol. I, Church Mission Press, Cotta, 1842.
- Rajarigam, D., The History of Tamil Christian Literature, The Christian Literature Society, Madras, 1958.
- Root, Helen, I., A Century in Ceylon, Brief History of the Works of the American Board in Ceylon 1816 - 1916, American Mission Press, Tellippalai, 1916.
- Seligman, Edwin, R.A. (Editor in Chief), Encyclopaedia of Social Sciences, Vol. 13, The Macmillan Company, New York, 1963.
- Selkirk, Reverend James, A plain Account of one of the most interesting Islands in the Eastern Seas and Detailing the Efforts Success and Prospects of the Church Missionary Society, Richard & Son, London, 1843.

Silva, K. M. de, Social Policy and Missionary Organization's in Ceylon 1840 - 1855, The Royal Commonwealth Society Imperial Studies No. XXVI, London, 1965.

-----.,(Ed), University of Ceylon History of Ceylon, Vol. III, Printed for the University of Ceylon by the Colombo Apothecaries Company Ltd., Colombo, 1973.

Tawney, R. H., Religion and the Rise of Capitalism, Penguin Books Ltd., Hermordsworth, 1922.

Tennent, Sir James Emerson, Christianity in Ceylon, John Murray, London, 1850.

Thani Nayagam Xavier, S., Subramaniam, V. I., Ramanathan, L. P. K., Arasaratnam, S., Asher, R.E., Rama Subbiah and Singaravelu, S. (Eds.), Proceedings of the First International Conference Seminar of Tamil Studies. I.A.T.R., Rajiv Printers, Malaysia, April 1966.

Winslow, Miron, A Comprehensive Tamil and English Dctionary of High and Low Tamil, American Mission Press, Madras, 1862.

-----., A Memoir of Mrs. Harriet Wadsworth Winslow: Combining A Sketch of the Ceylon Mission, Leavitt Lord & Co., New York, 1835.

Zevelebil, Kamil, The Smile of Murugan, (On Tamil Literature of South India), E. J. Brill, Leiden, 1973.

(V) Mission Documents, (The Office of the Jaffna Diocese of the Church of South India Diocesan Square, Vaddukodai.)

Anderson, Rufus, Report of the Deputation to the India Missions made to the American Board of Commissioners for Foreign Missions at A Special Meeting held in Albany, New York, March 4, 1856.

-----., Minutes of the Special Meetings of the Ceylon Mission held in April and May 1855 on the Occasion of the Visit of a Deputation from the Prudential Committee of the American Board of Commissioners for Foreign Missions, American Mission Press, Madras, 1855.

American Ceylon Mission, A Sketch of the Mission from Its Commencement in 1816 to the Close of 1846, Ceylon American Mission Press, Jaffna, 1846.

-----., A Brief Account of Tamil Authors and Their Works, Circa, 1850.

- ., Annual Reports of the American Ceylon Mission 1850-1878. American Mission Press, Manipay.
- ., The Jaffna Religious Tract Society, General Series, American Ceylon Mission Press, Manipay - Jaffna, 1843.
- Meigs Reverend Benjamin. C., Poor Reverend Daniel, Winslow, Rev. Miron, Spaulding, Reverend Levi, Woodward, Reverend Henry, and Scudder Reverend John, Plan for a College for the Literary and Religious Instruction of Tamul and other Youth, Prospectus published by the American Missionaries in Jaffna, Wesleyan Mission Press, Colombo, 1823.
- Minutes of the American Ceylon Mission 1816 - 1878, (Hand written), Diocesan Office, Vaddukoddai.
- Missionary Herald. A Monthly Journal published in Boston, U. S. A. by the American Board of Commissioners for Foreign Missions, 1816 - 1878.
- Proceedings of the South India Missionary Conference held at Ootacamund, April 19th - May 5th 1858. S. P. C. K. Press, Madras, 1858.
- The Morning Star. A Bilingual Paper published fortnightly by the American Ceylon Mission, American Mission Press, Manipay, 1841- 1878.
- Triennial Reports of the Batticotta Seminary Referred to as Triennial Reports of the American Mission Seminary till 1843. American Mission Press, Manipay, 1827 - 1846.
- (VI) English Journals and Articles: Goonatilake, H. A. I., "Samuel Newell - Herald of American Mission in Ceylon 1813 - 1814", The Journal of Historical and Social Studies (New Series), Vol. V, No. 1 & 2, University of Ceylon, Jan - Dec 1975.
- Hoisington, H. R., "India as a field for Inquiry and Evangelical Labor", The Bibliotheca Sacra, Vol. IX, April 1852.
- ., "Brief Notes on the TAMIL LANGUAGE", Journal of the American Oriental Society, Vol. III, Article IX, 1853.
- Indrapala, K., "The American Contribution to the Modernisation of Tamil Studies: The Work of Daniel Poor and His Colleagues", Jaffna College Miscellany, Centenary Publication, 1981.
- Kailasapathy, K., "Arnold Sathasivampillai and the Tamil Renaissance", Jaffna College Miscellany, Centenary Publication, 1981.

- Manickam, S., "Hindu Reaction to Missionary Activities in the Negapatam and Trichinopoly District of the Methodists 1870 - 1920", The Indian Church History Review, Vol. XV, No.2, The Church History, Association of India, Bangalore, December, 1981.
- Mathiapparanam, K. E., "Contribution made to Tamil By Missionaries who served in Ceylon", Proceedings of the First International Conference Seminar of Tamil Studies, I. A. T. R. Rajiv Printers, Kualalampur, 1966.
- Meigs Benjamin, C., Poor Daniel and Howland, W. W., "Caste in the Island of Ceylon", Bibliotheca Sacra, No. XXXVI, Article III, July 1854.
- Mills Amirthanayagam, B., "Samuel F. Green, M. D.," Journal of the Colombo Hospital, October 1971.
- Oppenheim, T.S., "Our College Home: Jaffna College Alumni Association (Colombo Branch)", Silver Jubilee Souvenir, 1938.
- Roberts, Michael, " Elite Formation and Elites 1832 - 1931" University of Ceylon History of Ceylon, Vol. III, Printed for the University of Ceylon by the Colombo Apothecaries Company Ltd., Colombo, 1973.
- Vimalachandra, A., "The American Contribution to the Development of Tamil Language in Ceylon", Proceedings of the First International Conference Seminar of Tamil Studies, I. A. T. R., Rajiv Printers, Kualalampur, 1966.
- Vithiananthan, S., "Tamil Literature : Pioneer Work of Christians in Ceylon", Proceedings of the First International Conference Seminar of Tamil Studies, I.A.T.R., Rajiv Printers, Kualalampur, 1966.

(vii) Unpublishe Materials:

- Hoisington, H. R., "Letters of Rev. H. R. Hoisington and Mrs. Nancy Hoisington 1840-1856."
- Phillips Cliffton Jackson, "Protestant America and the Pagan World", The First half Century of the American Board of Commissioners for Foreign Missions 1810 -1860, Harvard East Asian Monographs, 1969.
- Piyaratne, C. H., "American Education in Ceylon 1816 - 1895: An Assessment of Its Impact", A Dissertation submitted in partial fulfilment of the requirements for the Degree of Doctor of Philosophy of the University of Michigan, 1968.
- Rajapakse, R., "Christian Missions, Theosophy and Trade: A History of American Relations with Ceylon 1815 - 1915", Presented to the Gradu-

ate School of Arts and Sciences of the University of Pennsylvania in partial fulfilment of the requirements of the Degree of Doctor of Philosophy, 1973.

O' Hanlon Rosalind, "Low Caste Protest and the Creation of a Political Identity: Mahatma Jotiraophule and the Origins of Non - Brahman Ideology in Maharastra 1855 -1890", Thesis submitted to the Cambridge University for the Degree of Doctor of Philosophy, 1984.

Sivathamby, K., "Literary History in Tamil", Paper presented at the Tamil University, Thanjavur, South India on August 7&8, 1982,

"Statistics of Jaffna District", Prepared by the University of Jaffna, Sri Lanka, 1983.

10539

இலங்கைத் தமிழர் சிந்தனை வளர்ச்சியில் அமெரிக்க மிஷன் கலாநிதி எஸ். ஜெயநேசன்

இலங்கைவாழ் தமிழ் மக்களின் உயர்கல்வி வரலாற்றிலே 1823ஆம் ஆண்டிற்கும் 1855ஆம் ஆண்டிற்கும் இடைப்பட்ட காலப்பகுதி ஒரு முக்கியமான காலகட்டமாகும். யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டிற் சமயப் பிரசாரஞ்செய்வதற்கென அமெரிக்காவிலிருந்து வந்த மிஷனரிமார் இக்காலப்பகுதியிலே மேற்கத்தியப் பல்கலைக்கழகங்களுக்கீடான ஒரு கல்லூரியை நிறுவி நடத்தினார்கள். ஆசியாவில் நிறுவப்பெற்ற மிகப் பழைமைவாய்ந்த, நவீனபாணியிலமைந்த உயர்தரக் கல்லூரிகளில் இதுவே மிக முற்பட்டது என்று கருதப்படுகின்றது. இத்தகைய நிறுவனத்தினை நிறுவி நடாத்திய அமெரிக்க மிஷனரிமாரின் செயற்பாடுகள் பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில் இலங்கைத் தமிழர் சிந்தனை வளர்ச்சியில் ஏற்படுத்திய தாக்கத்தினை இந்நூல் ஆராய்கின்றது.

இலங்கைத் தமிழ் மக்களின் நவீன கால வரலாறு, குறிப்பாக கல்வி, கலாசார வளர்ச்சி இது வரை விஞ்ஞானரீதியாக ஆராயப்படவில்லை. இந்நிலையில் செமினரி பற்றிய இவ்வாய்வு பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியில் யாழ்ப்பாணத்தில் நிலவிய கல்வி விருத்தியை விளக்குவதாக அமைகின்றது. யாழ்ப்பாணக் குடாநாடு ஆங்கில அறிவிலும், உயர்கல்வியிலும், விஞ்ஞானத்துறையிலும் மேம்பட்டதன் காரணங்களையும், செமினரியினால் கொண்டுவரப்பட்ட மாற்றங்கள் சமுதாய சீர்திருத்தங்களுக்கும், அரசியல் அறிவு வளர்ச்சிக்கும், தொழில் வாய்ப்புகளுக்கும் சுருங்கக் கூறின், யாழ்ப்பாணத்தின் உயர்ச்சிக்கும் நவீனமயமாக்கலுக்கும் எவ்வாறு துணை புரிந்தன என்பதனையும் இந்நூல் ஊடாக கண்டுகொள்ளலாம்.

எஸ். ஜெயநேசன் (1940): தென்னிந்தியத் திருச்சபை யாழ் ஆதீனத்தின் ஓய்வு பெற்ற பேராயரான இவர் யாழ்ப்பாணம் சாவகச்சேரியினைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்டவர். சாவகச்சேரி ரிபேர்க் கல்லூரியிலும் வட்டுக்கோட்டை யாழ்ப்பாணக் கல்லூரியிலும் கல்விகற்றவர். தனது இளங்கலைமாணிப் பட்டத்தையும், தமிழ்த்துறையிலான முதுமாணிப் பட்டத்தையும் பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்திலும் கலாநிதிப் பட்டத்தை யாழ் பல்கலைக்கழகத்திலும் பெற்றவர். தமிழ்நாடு இறையியற் கல்லூரியிற் கற்று தத்துவத்துறையிலும் ஆங்கிலத்துறையிலும் மேலும் இரு முதுமாணிப் பட்டங்களையும் பெற்ற இவர் புகழ் பெற்ற வட்டுக்கோட்டை யாழ்ப்பாணக் கல்லூரியின் அதிபராகவும் விளங்கியவர். 'பேராயர் சபாபதி குலேந்திரன்', 'வணக்கத்துக்குரிய டானியல் பூவர்', ஆகிய வாழ்க்கை வரலாற்று நூல்களையும் 'யாழ்ப்பாணத்துக் கிறிஸ்தவக் கவிஞர்களும் கீர்த்தனைகளும்', 'பழையதும் புதியதும்', (Richard Fox Young உடன் இணைந்து) 'Bible Trembled' முதலிய ஆராய்ச்சி நூல்களையும் எழுதியுள்ளார். தற்போது மருதனாமடம் இறையியற் கல்லூரியின் அதிபராக பணிபுரிந்து வருகின்றார்.

ISBN 978-955-659-150-7

9 789556 591507

விலை ரூபா 750.00

குமரன் புத்தக இல்லம்

வீடயம்: வரலாறு / கல்வி

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org